

Giới thiệu Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert

Ở đây dung tục xã hội, nếu muốn sống được có tôn nghiêm, người trừ theo dung tục, không còn cách khác!

Sống lại trước Vương Bột không biết rõ đạo lý này, vì lẽ đó hấn:

Nhà tan!

Người vong!

Thê cách!

Từ tán!

Sau khi sống lại, Vương Bột cuối cùng đã rõ ràng rồi dung tục xã hội, tục nhân giữa đường, tiền tài vì là vương đạo lý!

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Tôi không thông khổ cái chết

Rất nhiều người phản ứng chương 1: Hơi chút dài dòng, dễ dàng làm hao mòn kiên trì, ai, lão mù ta hoa nhiều như vậy tâm tư viết chương 1: Đơn giản chính là muốn giới thiệu một chút nhân vật chính chán nản khổ rồi kiếp trước, là làm sao chết! Có điều, anyway, ngược lại sống lại vẫn như thế nào đi nữa bị chết có ý mới cũng là cái chết, trọng yếu vẫn là sau khi sống lại nhân sinh là cái gì sống, vì lẽ đó, lão mù ta đem chương 1: Cho xóa, đại gia trực tiếp từ chương 2: Sau khi sống lại bắt đầu xem đi, miễn cho có người nói ta bên trong sách, chết cá nhân đều phải chết nửa ngày! Àch, kỳ thực lão mù coi trọng sinh vẫn cũng từ không quan tâm nhân vật chính là làm sao quải! Thông thường cũng là trực tiếp nhảy đến chương 2: Mở xem! Nếu như thật sự có người quan tâm nhân vật chính kiếp trước làm sao khổ rồi, cùng với "Như thế nào tìm chết", xem liên quan đến tác phẩm đi!

---Chương 2: Phát tài chi đạo

Vương Bột trở lại năm 1999 mùa hè, tức năm 1 cao trung kết thúc chuẩn bị lên năm 2 nghỉ hè.

Đối với mình sống lại chuyện này, Vương Bột từ ban đầu khiếp sợ, đến hưng phấn, đến bình tĩnh tiếp thu đại khái dùng ba ngày.

Ba ngày sau, Vương Bột từ liên tục hưng phấn cùng mừng như điên bên trong bình tĩnh lại, trở nên trước sau như một. Đương nhiên, đây chỉ là biểu tượng, bên trong kích động trong lòng e sợ còn phải kéo dài một quãng thời gian rất dài. Dù sao, loại này trong tiểu thuyết sự tình sống sờ sờ phát sinh ở trên người mình, dù là ai đều sẽ không làm như không có sự tình như thế.

Mà ở vô số tâm tình bên trong, quan trọng nhất một loại liền là cảm kích, vô số cảm tạ, cảm tạ trời xanh, cảm tạ ông trời, cảm tạ Thượng Đế, cảm tạ Bồ Tát. . . Cảm tạ hết thầy bát phương thần linh có thể làm cho chính mình sống lại một lần, để cho mình có cơ hội bù đắp một đời trước vô số tiếc nuối, sửa uất ức chán nản nhân sinh!

Bây giờ nghĩ lại, để cho mình lần trước vợ con ly tán, cửa nát nhà tan, uất ức có phải hay không không tự sát lấy kết thúc này bị ai một đời, trong đó khẳng định có vô số nguyên nhân, nhưng nói một ngàn đạo một vạn, điểm trọng yếu nhất vẫn là một chữ:

Tiền!

Nếu như mình có tiền, có một bộ phòng của chính mình, ở mẫu thân đưa ra qua sang năm muốn đến Song Khánh cho mình nấu cơm, chăm sóc mình và thê từ thời điểm, chính mình lúc đó thì sẽ không bởi vì cha mẹ vợ cái kia chanh chua mà do dự nhường mẫu thân nhiều chờ hơn một tháng, mà không có một tháng này chờ đợi, cái kia vô căn cứ kế phụ liền không có cơ hội mang theo mẫu thân đi thăm người thân, nếu như không đi thăm người thân, mẫu thân thì sẽ không ngã chết!

Sống nương tựa lẫn nhau mẫu thân không chết, chính mình cũng sẽ không hậm hực, sẽ không mất ngủ, sẽ không tinh thần hoảng hốt, tự nhiên cũng là không từ chức nói chuyện!

Mà mẫu thân chết rồi, nếu như mình có tiền, thê từ cũng sẽ không vì sinh hoạt túng quẫn, sinh hoạt trình độ giảm xuống mà rời đi, nàng nhất định sẽ tận tay nắm chính mình tiền lương thê từ điểm như thế: Hiền lành, lo gia đình, nhường nhịn, thương người! Mà khi chính mình một từ chức, thê từ trong tay tiền lương thê từ biến thành phế thê sau, trên người nàng tất cả tốt đẹp mỹ đức cũng vì vậy mà chậm rãi hết hiệu lực.

Bởi vậy, Vương Bột rõ ràng một rất sâu sắc đạo lý: Ở hiện thực xã hội bên trong, nữ nhân "Mỹ đức" cùng "Phẩm chất" là cùng trên thân nam nhân tiền tài thành tỉ lệ thuận!

Mà ở này từ từ trở nên tiền tài hóa cùng dung tục hóa xã hội bên trong, ái tình cũng được, hôn nhân cũng được, chỉ dựa vào lời ngon tiếng ngọt, chỉ dựa vào nhân nhượng nhường nhịn, có thể gần bó nhất thời, nhưng duy trì không được một đời! Cuối cùng, hay là muốn dựa vào trong túi "Mét mét" nói chuyện!

Đối với sống lại nhân sĩ mà nói, liền dường như mở rộng một tấm vàng chói lọi cửa lớn, muốn phát tài đã không phải một cái việc khó gì! Vấn đề là phát cái gì tài, phát bao lớn tài!

Dựa theo thông thường phát tài chỉ đạo tới nói, có mua vé xổ số trúng số độc đắc, có mua cổ phiếu mua hoàng kim mua nhà, ngồi đợi tăng giá, có mở công ty làm ăn bán các loại đầu tư, còn có viết tiểu thuyết, viết ca, làm xuất bản, bán bản quyền kiếm tiền, đa dạng, các hiện thân thông.

Trước tiên nói mua vé xổ số, sống lại trước Vương Bột vé số từ thiện song sắc cầu hán đúng là mua qua không ít, nhưng bên trong đến nhiều nhất cũng là năm khối tiền, tám chín phần mười đều là đổ xuống sông xuống biển. Còn những kia năm triệu hơn mười triệu giải thưởng lớn, hơn trăm triệu thậm chí mấy cái ức thưởng lớn trúng thưởng tin tức, hán cũng cũng thỉnh thoảng quan tâm, nhưng trong đó thời điểm cùng thứ tự số, nhưng là không có thời gian nhân rồi đâu đi nhớ —— trúng đều trúng rồi, nhớ những này trúng thưởng bằng số có tác dụng đâu? Hán lại không biết chính mình sẽ sống lại. Nếu như hán biết trước biết mình có một ngày sẽ sống lại, hán nhất định sẽ đem song sắc cầu mở giải tới nay hết thấy giải thưởng lớn, thưởng lớn ghi vào trong đầu, để chờ tương lai đến thời cơ thích hợp đi kiểm nghiệm một hồi Trung Quốc phúc thái "Công bằng", "Công chính" cùng "Công khai" tính!

Có điều có người nói món đồ này nước rất sâu, cái gọi là giải thưởng lớn, thưởng lớn có điều là tự biên tự diễn tiết mục, dụ dỗ một đám muốn kiếm bộn tiền dưới chút dân chúng chơi đùa.

Cổ phiếu hoàng kim cùng nhà, đặc biệt 06, 07 năm cùng cuối năm 2014 đầu 2015 hai cái thời đoạn cổ phiếu, cùng với năm 2012 trước nhà, đều là trăm năm khó gặp phát tài cơ hội tốt, loại này toàn dân cuồng hoan tài phú thịnh yển, Vương Bột là tuyệt không muốn bỏ qua. Đương nhiên, tiền đề là cần một bút hùng hậu tài chính khởi động, không đúng vậy chỉ có làm mất thấy người khác phát tài.

Mở công ty cũng không sai, nói thí dụ như bắt động sản công ty, khi theo chỉ mà đến mười mấy năm bên trong, tuyệt đối là đoạt tiền nghề. Ngoài ra, còn có mạo dịch công ty, có thể nói là Vương Bột trước đây lão bản hành, chỉ cần có nhất định tài chính khởi động, tri thức dự trữ cùng kinh nghiệm đều ở nơi đó, bất cứ lúc nào cũng có thể khởi động.

Mà đầu tư đối với sống lại nhân sĩ tới nói càng là một vốn bốn lời. 2015 năm, mặc dù ở vô tri người, cũng rõ ràng Trung Quốc BAT, nước ngoài GAF ở Trung Quốc cùng toàn cầu sức ảnh hưởng. Nếu như ở những công ty này lúc đầu thậm chí cất bước giai đoạn mua điểm cổ phiếu, đời này cái gì cũng đừng làm, bắt đầu hưởng thụ nhân sinh đi!

Cho tới viết tiểu thuyết, viết ca, thành thật mà nói, từ chức sau Vương Bột xác thực viết qua một quãng thời gian tiểu thuyết, hai bản VIP, lên giá là lên giá, đáng tiếc một ngày liền một gói thuốc lá tiền đầu kiếm lời không được, đã ném thử mấy quyển sau khi, hán cũng liền từ bỏ, tự nhận không phải ăn chén cơm này.

Có điều, hiện tại không thể so mười mấy năm sau, rất nhiều đề tài còn không xuất hiện, trước tiên không luận văn bút, chỉ riêng sáng tạo mà nói, Vương Bột tự tin nếu như mình đạo văn mấy quyển hán thể hồng sách, hỏa sách, kiếm tiền là không có vấn đề gì, nói không chắc không cần thận liên thành khai sáng lưu phái đại thần đều có khả năng. Có điều nơi này có một vấn đề: Truyện online phồn vinh muốn đến năm 2005 sau mới phải xuất hiện, mà hiện tại mới năm 1999, về thời gian có chút gấp không lên.

Hơn nữa, nếu như khả năng, Vương Bột tuyệt không muốn đem chính mình biến thành một tay bút, tức liền trở thành cái gì đại thần hán cũng không muốn. Hán làm qua tay bút, biết rõ cái này nghề đối với tay bút tính thân cùng thân thể tàn phá, cái kia không phải chỉ là tiền tài có thể đổi lấy. Rất nhiều tay bút đều Ngạn Trạch, thời gian dài cô độc tự xử nhượng tính cách của bọn họ đều xu hướng với quái gở, không quá yêu thích theo người giao lưu, cũng không cách nào cùng ngoại giới tiến hành hữu hiệu chuyển động cùng nhau, bằng hữu nhóm càng ngày càng chặt hẹp, rất ít tiếp xúc được nữ tính. Vì lẽ đó, rất nhiều tay bút thu vào khá dồi dào, nhưng ở tìm kiếm tự mình nửa kia trên nhưng xuất hiện vấn đề.

Này còn chỉ là tính cách phương diện ảnh hưởng, ngày qua ngày, năm này qua năm khác ngồi lâu nhượng tay bút không giống trình độ đều sẽ bị mắc bệnh tay bút bệnh nghề nghiệp: Xương sống, xương cổ, xương đùi, thị lực đều sẽ gặp sự cố. Trùng sinh nhất thế, Vương Bột không hi vọng chính mình như vậy khổ rồi —— có tiền, nhưng không có thời gian đi hưởng thụ. Tiền hán sẽ nghĩ biện pháp đi kiếm, thế nhưng không phải vạn bất đắc dĩ hán sẽ không dùng chính mình vui sướng cùng khỏe mạnh đi đổi.

Đơn giản nghĩ như vậy, Vương Bột liền phát hiện bất kể là mua cổ phiếu, xào nhà, hoặc là phát tài sau mở công ty làm đầu tư đều cần một bút tài chính khởi động, thông tục lời giải thích liền gọi món tiền đầu tiên. Không có món tiền đầu tiên, mặt sau hết thấy đều là trong gương hoa trắng trong nước, thấy được mà không được.

"Như vậy, ta đệ nhất kim đến cùng làm sao đi đào đây?" Ngồi ở trước bàn gỗ Vương Bột một bên chuyển bút, một bên vắt hết óc, đắm chìm mình tác.

Món tiền đầu tiên nói đến đơn giản, nhưng vượt qua 90% muốn gây dựng sự nghiệp người thông thường đều chết ở món tiền đầu tiên trên, đặc biệt đối với nghèo rớt mùng tơi, lòng không bất kỳ bối cảnh gì tóc húi cua bách tính mà nói càng là như vậy, cái nào sợ ý nghĩ của bọn họ cho dù tốt, điểm quan trọng tươi đẹp đến đâu, đều vì khuyết thiếu tài chính khởi động mà ngồi xem cơ hội không công trôi đi.

Rất không may, Vương Bột gia đình chính là thuộc về loại kia nghèo rớt mùng tơi loại hình, nghèo rớt mùng tơi tới trình độ nào? Từ hán mười tuổi thời điểm mẫu thân mang theo hán gả cho kẻ phụ bất đầu, mãi cho đến hán 20 tuổi đi Song Khánh học đại học, hán cũng chỉ xuyên qua ba bộ quần áo mới, một bộ là tiểu học thời mẫu thân dùng người khác đưa vật liệu gọi may làm, một bộ là lớp 9 thời mẫu thân dẫn chính mình đi trong thành mua, cuối cùng một bộ là được cao trung thời trường học yêu cầu nhất định phải mua đồng phục học sinh. Ở hán đại học trong lúc có thể chính mình làm công kiếm tiền

trước, hần tiểu học năm lớp sáu, toàn bộ sơ trung cùng cao trung mặc từ trên xuống dưới, từ giữa đến ở ngoài hết thấy quần áo, đều là kẻ phụ từ hần trong thành tỷ tỷ nơi đó lấy được hần biểu tỷ cùng chú không mặc quần áo cũ. Vì lẽ đó, ở Vương Bột toàn bộ thanh thiếu niên thời đại, hần mặc quần áo, không phải thiên nữ tính hóa, chính là có vẻ đặc biệt về người lớn cùng thành thực.

Một cái khác có thể nói rõ Vương Bột gia nghèo rớt mùng tơi ví dụ là được kẻ phụ "Dùng hết khả năng", cũng chỉ có thể cho hần giao đủ sơ trung hai năm, cao trung một năm học phí, nếu như vận mệnh không làm bất kỳ thay đổi, hai tháng sau Vương Bột lên lớp 11, hơn 600 khối học phí Vương Bột là không có cách nào nộp. Trung học bao nhiêu còn nộp một chút, đến đại học thì lại hoàn toàn cần quốc gia giúp học tập cho vay. Vì lẽ đó, bất kể là tiểu học, trung học, vẫn là đại học, Vương Bột trên người một cái khác nhãn mác mãi mãi cũng là đồng nhất cái:

Phẩm học giỏi nhiều mặt, cần trợ cấp rất mệt mỏi sinh!

Đối với một cái thể diện một điểm quần áo mới đều không thể cho con của chính mình mua một bộ gia đình, muốn nói chuyện gì món tiền đầu tiên, cùng nói chuyện viễn vông không khác nhau gì cả!

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Mẫu thân, kẻ phụ, Vương Bột đòi trước

"Bột nhi, ăn cơm!" Bên tai truyền đến mẫu thân gọi ăn cơm trưa âm thanh.

"Đến rồi, mẹ!" Vương Bột lớn tiếng đáp, đồng thời hỏi, "Mẹ, hôm nay buổi trưa chúng ta ăn cái gì?"

"Cây ớt xào cà!" Đang khi nói chuyện, Vương Bột mẫu thân Tăng Phạm Ngọc từ phòng bếp bưng một bát ớt xanh xào cà đến nhà chính, đối với Vương Bột nói, "Người ăn trước, ta đi Tiểu Tam Oa nơi đó gọi người ba ăn cơm!"

"Muốn được! Mẹ! Ba lại đang đánh bài?" Vương Bột từ trong tay mẫu thân tiếp nhận tỏa mùi thơm cây ớt cà, đặt ở trên bàn, hỏi.

"Hần ngày nào đó không đánh bài mà!" Mẫu thân nói, hai tay ở tạp dề trên chùi chùi vết dầu, xoay người ra cửa.

Vương Bột ngồi ở bên cửa sổ, nhìn theo mẫu thân đi xa bóng lưng, môi mỉm cười, ánh mắt bao hàm khó có thể che giấu thâm tình. Ở mấy ngày nay ở trong, nhân mẫu thân không chú ý thời điểm, hần đã nhớ không rõ mình rốt cuộc có bao nhiêu lần nhìn mẫu thân sưng sò xuất thần. Mỗi khi lúc này, hần liền muốn, kiếp này kiếp này, tức là được phát không được tài, không thể qua đại phú đại quý sinh hoạt, chỉ riêng có thể lần thứ hai nhìn thấy mẫu thân, hần cũng cảm thấy không hối hận.

Không phải sao?

Có điều, dựa theo hần đối với kẻ phụ hiểu rõ, nếu như hần đòi này không làm đại thay đổi, không thể mau chóng cải thiện trong nhà điều kiện kinh tế sau đó đạt được vị trí chủ đạo, lấy kẻ phụ loại kia không hề trách nhiệm tâm mà lại dạy mãi không sửa tính cách, tương tự mười mấy năm sau cái kia tràng bi kịch rất có thể sẽ tái diễn. Mà này, là Vương Bột tuyệt đối không cách nào khoan dung.

Ở Vương Bột đọc tiểu học lớp bốn thời điểm, mẹ của hần liền cùng phụ thân ly hôn. Mẫu thân tự nhiên là thương tâm gần chết, đang đau lòng không ngớt đồng thời lại ở trong lòng chờ đợi cùng phụ thân trùng tu với được, gương vỡ lại lành một ngày. Nhưng phụ thân lúc đó dĩ nhiên tình biến, cùng trở thành quả phụ không hai tháng, càng trẻ trung, càng xinh đẹp em dâu làm ở cùng nhau, bất kể là ai tới khuyên, đều khuyên không quay đầu lại.

Mẫu thân mong muốn đơn phương đợi phụ thân hơn nửa năm—— đương nhiên là bạch chờ một hồi, trong lúc, lại phát sinh rất nhiều chuyện, mẫu thân nhọc nhằn khổ sở nuôi lớn dự định bán lấy tiền gà vịt trong một đêm bị trộm đến sạch sành sanh, bớt ăn bớt mặc, một phần một hào tích góp lên chuẩn bị cho Vương Bột mua đài trắng đen TV hơn 400 khối cũng bị phụ thân trộm đi.

Trên kinh tế đã kích cũng vẫn không tính là trí mạng, trí mạng nhất hần là xung quanh hàng xóm lời đồn đãi chuyện nhảm cùng thúc bá chị em dâu mặt lạnh đối mặt. Ly hôn thời điểm, hết thấy thúc thúc, thăm thăm đều đứng mẫu thân một bên thảo phạt ca ca của chính mình không phải người, là không biết xấu hổ súc sinh, mỗi một cái đều vỗ bộ ngực trấn an mẫu thân, nói "Nhị tỷ, tức là được người cùng ca ly hôn, chúng ta cũng vĩnh viễn coi người là chúng ta tốt chị dâu, thân nhân của chúng ta, người liền yên tâm mang theo Bột nhi, có chuyện gì khó xử người theo chúng ta những này huynh đệ tỷ muội giảng, chúng ta sẽ giúp người". Nửa năm không tới, đã từng vỗ bộ ngực "Huynh đệ tỷ muội" liền sửa lại thái độ, dĩ nhiên đem Vương Bột mẫu thân xem là người

ngoài.

Vên vên là người ngoài cũng là thôi, sợ chính là liền người ngoài còn không bằng. Theo mẫu thân có một lần nói chuyện phiếm thời nói cho Vương Bột, nàng hoài nghi trộm chính mình gà vịt chính là Tam bá, không phải hấn tự mình tay động, cũng là hấn cùng người khác. Vương Bột lúc đó cũng không rõ ràng mẫu thân tại sao như vậy giăng, nhưng khi hấn sau khi lớn lên liên hệ ăn trộm gà vịt hai tháng trước mẫu thân và Tam bá từng cãi nhau một lần miệng nhất thời liền rõ ràng mẫu thân vì sao lại như thế hoài nghi.

Bà ngoại gia bảy cái huynh đệ tỷ muội, mẫu thân là lão đại, một ngày sách đều không từng đọc, liền tên của chính mình đều sẽ không viết, bảy tuổi bắt đầu liền xuống ruộng giúp bà ngoại ông ngoại làm việc, một mực làm đến nàng xuất giá. Phụ thân bên này nhân khẩu càng nhiều, tám cái, phụ thân lão nhị, lão đại xa gả, vì lẽ đó mẫu thân gả tới phụ thân bên này sau lại tiếp theo làm, dưỡng trư, nuôi gia đình cầm, giặt quần áo làm cơm, đây là nông nhàn, ngày mùa càng bận bịu. Ngoài ra còn phải chăm sóc so với phụ thân nhỏ rất nhiều hấn những kia huynh đệ tỷ muội, bởi vì nhân khẩu nhiều, thường thường mét không đủ ăn, vì lẽ đó thúc thúc cô cô môn liền thường thường ở Vương Bột gia ăn uống. Hết thấy những này, thành thật thiện lương mẫu thân không có bất kỳ một câu hai lời.

Mẫu thân không ở lại được, bắt đắc đi, cuối cùng ở kể phụ vô số lần giựt giấy thấp hèn bán ly hôn thời tòa án phán cho Vương Bột năm nhà lầu cùng hai gian nhà ngói đoạt được năm ngàn khối mang theo Vương Bột đi tới Lâm Huyện kể phụ nơi đó.

Vương Bột kể phụ cũng đã ly dị, có cái cùng Vương Bột không chênh lệch nhiều nhi tử, phán cho nhà gái, vì lẽ đó hấn xem như là độc thân. Vương Bột kể phụ những phương diện khác dễ bàn, trừ một chữ, lại, hai người, rất lười! Lại tới trình độ nào? Làm xung quanh hàng xóm phổ biến đều ở trên nhà ngói thời điểm, hấn ở vẫn là cỏ tranh lều.

Nhưng mẫu thân cũng không chê, cũng chưa từng oán giận, cảm thấy điều kiện kinh tế đều là thứ yếu, chỉ cần người được, đối với con của chính mình được, có thể thành lập một bình thường gia đình, dành cho hài tử ít nhất phụ yếu là được.

Dùng bán thảo Vương Bột nhà lầu mấy ngàn khối, lại chấp vá lung tung mượn mấy ngàn khối, kể phụ kiến bốn nhà ngói, một gian nhà bếp, một chuồng lợn, dùng hai đồ tường vây ở chính thất mặt sau vây quanh một khu nhà nhỏ.

Có điều, nhà đúng là có, bên trong gia cụ trừ giường cùng ăn cơm dùng bằng ghế bàn, mấy cái ngăn tủ cùng mẫu thân kết hôn thời của hồi môn một bàn gỗ ở ngoài chẳng có cái gì cả; điện gia dụng thì lại chỉ có vài chiếc phát sáng đèn điện.

Kể phụ cũng không có văn hóa gì, khoảng chừng nhận ra vài chữ, có thể viết ra tên của chính mình, nhận thức mẫu thân trước ở một cái tiểu xưởng làm người gác cửa, tám mươi khối một tháng. Làm mấy năm, trong nhà thực sự là nghèo đến không vượt qua nổi, rốt cục từ chức. Từ chức sau chủ nghiệp vẫn là cùng mẫu thân bảo vệ hai, ba mẫu nhận thâu địa nghề nông, khi nhân hạ thì lại đi phụ cận kiến trúc trên công trường đào đào đất. Trong lúc, phụ thân lái qua quấy bán đồ lật vật, đập hơn người lực ba vòng, dưỡng qua trư, từng trồng cây công nghiệp tây cần, nhưng không có bên nào làm có thành tựu qua. Hết thấy nghề đều là bỏ dở nửa chừng, không chỉ có không kiếm tiền, hơn nữa còn lỗ vốn.

Mà nghiên cứu nguyên nhân, ở Vương Bột xem ra, nhưng là bắt nguồn từ kể phụ hầu như không cách nào thay đổi loại kia sâu tận xương tủy lười biếng cùng với trách nhiệm tâm khuyết thiếu. Đơn giản nhất một cái ví dụ, theo bằng hữu đồng thời đào đất cơ, kể phụ tính toán có thể có hai, ba trăm khối thời liền không làm, hơn nữa hấn tổng có thể tìm tới cơ, có lúc là tay đau, có lúc là cước đau, còn có thời nhưng là sống lưng đau, khắp toàn thân từ trên xuống dưới, trước sau có đau địa phương.

Vì lẽ đó, trừ ngày mùa, kể phụ có lượng lớn nhàn dư thời gian; mà những này nhàn dư thời gian, kể phụ thì lại toàn bộ cống hiến cho bài trắc. Trình độ chơi bài không có trở ngại ngược lại cũng thôi, có thua có thắng, lãng phí có điều là thời gian, làm sao văn hóa không nhiều kể phụ thuộc về loại kia "Bài xú ẩn đại" loại hình, thua nhiều thắng ít, thắng tiểu thua đại.

Vốn là không muốn đi thời tiền lẻ, thêm vào lại yêu đánh bài, trong nhà tháng ngày có thể đủ tốt lên cái kia cũng quái!

Ở Vương Bột xem ra, kể phụ đối với gia đình không chịu trách nhiệm thái độ trừ thiên tính lười biếng ở ngoài, e sợ còn cùng chính mình không phải hấn thân sinh có chút ít quan hệ, hấn đại khái cũng không cho là hấn sau đó có thể dựa vào được với chính hấn một con riêng, nếu như vậy, vậy còn không như làm sao tiêu dao tự tại làm sao mà qua nổi, cần gì phải mệt gần chết?

Ban đầu mấy năm, đối với kể phụ loại này trộm gian dùng mảnh lối, sợ khổ gọi một tác phong, đối với với mình hài tử loại này nghiệp chương hề hề tình cảnh, mẫu thân trong lòng hấn là rất nhiều oán tức giận, tuy rằng mẫu thân không có nói Vương Bột, nhưng Vương Bột suy đoán mẫu thân cũng nỗ lực muốn thay đổi kể phụ, nhưng hấn gánh vác lên phụ thân trách nhiệm, làm sao mẫu thân không tranh với người tính cách nhất định nâng cái gì cũng thay đổi không được; không chỉ có thay đổi không được, thậm chí ở bất tri bất giác bên trong còn bị xảo ngôn nhiều biện, méo mó đạo lý một đại la kuông kể phụ ảnh hưởng.

Vì lẽ đó đến cuối cùng, mẫu thân đại khái cũng nhận mệnh, biết kể phụ là người như thế, chỉ cần người một nhà thường thường An An, khỏe mạnh, con của chính mình vẫn có thể đọc sách, cái khác, cho phép nó đi thôi.

Người nghèo hài tử sớm lo liệu việc nhà, từng có gia đình biến cố hài tử cũng nhiều miễn cảm. Từ một không thiếu tiền, có nhà lầu ở, thỉnh thoảng vẫn có thể tiếp tế bá bá cô cô gia đình lập tức rơi vĩnh viễn thiếu tiền, sinh hoạt vĩnh viễn túng quẫn, quẫn bách, khôn đón gia đình, Vương Bột tâm trí nhanh chóng thành thực. Trong đêm tối nằm ở trên giường, hấn không chỉ một lần cắn răng tự nói với mình nhất định phải học tập thật giỏi, nhất định phải thi lên đại học, nhất định phải thay đổi mình loại này so với ăn mày không khá hơn bao nhiêu vận mệnh! Vì lẽ đó, từ tiểu học đến sơ trung lại tới cao trung, Vương Bột thành tích trước sau không đi qua lớp học ba người đứng đầu, người thứ nhất là khách quen. Đặc biệt lớp 9 bên trong thi, hấn càng là lấy toàn hương trấn người thứ nhất thành tích thi vào thị trấn tỉnh trọng điểm cao trung "Tứ Phương trung học"!

Nếu như Vương Bột lấy loại này thế phát lực, nói nhất định trên Thanh Hoa Bắc Đại hay là quá mức tuyệt đối, nhưng trên Phục Sáng, Giao Đại loại hình

quốc nội nhất lưu trọng điểm đại học căn bản vấn đề không lớn.

Làm sao sự tiến triển của tình hình tổng có ngoài ý muốn, lớp 9 sau khi tốt nghiệp, hàng xóm một học lớp 12 đại ca đến Vương Bột gia chơi, dẫn theo một quyển sách, Hoàng Dịch (Phúc Vũ Phiên Văn) tập thứ tư. Vương Bột tò mò vừa mở ra, OK, liền này vừa mở ra, hoàn toàn thay đổi hẳn toàn bộ nhân sinh. Từ đó về sau, trước đây không phải làm bài chính là vác từ đơn cuối tuần, nghỉ đông và nghỉ hè đã biến thành Vương Bột rong chơi sách biển sung sướng thời gian!

Mà thành tích của hắn, cũng từ lớp 10 thời lớp học người thứ nhất, biến thành lớp 11 ba vị trí đầu, lớp 12 mười vị trí đầu. Cuối cùng thi đại học, 3+X, tổng điểm 750, hắn chỉ thi 555, cùng hạng 1 Ma Đô Giao Đại bỏ lỡ cơ hội, cuối cùng tiến vào Song Khánh hạng 2 SC ngoại ngữ học viện!

Năm ấy, toàn bộ Tứ Phương trung học thành tích thi vào đại học là kiến giáo tới nay tốt nhất một lần, thi vào Bắc Đại Thanh Hoa tám người, Giao Đại, Phục Sáng, Chiết Đại các nhất lưu đại học hai mươi, ba mươi người! Vương Bột tiến vào cao trung thời điểm thành tích là toàn trường đệ ngũ, ba năm cao trung, dù cho hắn không vượt qua, vền vẹn là duy trì, Bắc Đại Thanh Hoa cũng tiến vào.

Cái kia chết tiết Hoàng Dịch, cái kia chết tiết (phiên văn phúc vũ)!

Đương nhiên, Vương Bột cũng không hối hận đã từng đem mình tuổi thanh xuân dâng hiến cho cái kia vô biên tiểu thuyết biển, cũng không cảm thấy nếu như đọc Bắc Đại Thanh Hoa liền nhất định sẽ làm sao làm sao, hoặc là niệm C ở ngoài có cái gì không được, không giống địa phương có sự khác biệt gặp gỡ, sẽ đụng phải người khác nhau, có không giống nhau trải qua. Mưa tuyết Phong Sương đều là phong cảnh! Hơn nữa, ở mỹ nữ như mây C ở ngoài, hắn cũng trải qua rất nhiều điều tốt đẹp trải qua, xem xét có đủ nhiều mỹ nữ, lưu lại đầy đủ hồi ức cả đời ký ức!

Đương nhiên, cũng có vô số tiếc nuối, vô số nguyên nhân tự ti, vì bản cùng mà chỉ có thể phóng tầm mắt nhìn không cách nào khoảng cách gần "Cường hiếp" sâu sắc tiếc nuối!

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Bán bún

"Ba, ngày hôm nay tình hình trận chiến làm sao?" Vương Bột com mau ăn cho tới khi nào xong, phụ thân và mẫu thân mới một trước một sau về nhà.

Nếu như đặt ở trước đây, hận cha mãi không thành thếp Vương Bột nhất định sẽ bắt đứa ném một cái, liền chạy về nhà ở của chính mình, mắt không gặp tâm không phiền. Hiện tại đầu thai làm người, sinh lý tuổi tác tuy rằng chỉ có mười sáu, mười bảy tuổi, nhưng sinh lý tuổi tác cũng đã ba mươi mấy hắn sẽ không như vậy tính trẻ con.

Vương Cát Xương có chút ngoài ý muốn con riêng phản ứng, hắn biết con riêng là phi thường phản cảm chính mình đi quầy bán đồ lật vật đánh bài. Trước đây mỗi lần đánh bài trở về, con riêng đều sẽ không cho chính mình cái gì tốt sắc mặt, ngày hôm nay nhưng là làm sao, bắt đầu chủ động quan tâm chính mình tình hình trận chiến? Hơn nữa còn là một bộ vui vẻ ra mặt đáng về?

Thật là chuyện lạ!

"Ha ha, ngày hôm nay vận may không sai, thắng tám khối nhiều! Nếu như không phải người mẹ gọi ta ăn com, ta khẳng định còn muốn thắng! Khi đó vận may vừa vận!" Con riêng không cho mình sắc mặt xem, Vương Cát Xương tự nhiên cao hứng, cũng là cười ha ha đáp.

"Vận may tốt? Vậy hắn là thừa nhiệt đánh Thiết Tam! Không đến sự tình, ba, một lúc ăn com trưa tiếp tục tái chiến! Đến thời điểm hai nhà chúng ta cùng tiến lên, chúng ta đồng thời đại sát tứ phương! Ta cho người ôm cánh tay!" Vương Bột vỗ bàn một cái, lớn tiếng nói.

Vương Bột phản ứng nhường Vương Cát Xương trong đầu càng thêm thâm nói, có chút không làm rõ được tình hình, có điều hắn cũng không muốn suy nghĩ nhiều, con riêng nếu không phản đối chính mình đánh bài, cái kia không phải càng tốt hơn, liền thuận miệng nói: "Muốn được! Chờ ăn com lại đi thắng cái kia mấy cái con rùa tiền! Có điều, ta một người đến liền được rồi, người vẫn là ở nhà xem thêm đọc sách. Hiện tại tuy rằng nghỉ, cũng không muốn quá mức phóng túng, lúc này sắp liền lớp 11, nhiều tìm chút thời giờ ở học tập tiến lên!"

Vương Cát Xương trên người cứ việc có nhiều kiểu nhiều loại tật xấu cùng tính cách thiếu hụt, nhưng có một chút nhưng là nhường Vương Bột không thể không khâm phục, thậm chí nói cảm kích vậy thì là từ đầu tới đuôi Vương Cát Xương đều Cổ Lễ Vương Bột cố gắng học tập, tranh thủ có thể cời trên người này thân "Nông bì", trở thành như tỷ phu hắn như vậy người thành phố. Vương Bột sở dĩ tức giận phản đối, trừ chủ quan phương diện muốn thay đổi hiện trạng ở ngoài, cũng cùng Vương Cát Xương thỉnh thoảng Cổ Lễ giáo dục có quan hệ, cứ việc, loại này Cổ Lễ phần lớn thời điểm vền vẹn dừng

lại ở trên đầu mỗi thuận miệng nói.

"Ta hiểu được ba. Đứng rồi, ba, chúng ta tối hôm nay ăn bún đi." Vương Bột gật gù, hần vừa nãy cũng là vì là thảo kế phụ cao hứng thuận miệng nói, làm sao có khả năng đi cho không làm việc đảng hoàng Vương Cát Xương ôm cánh tay?

"Ăn bún?" Vương Cát Xương sững sờ, lập tức bừng tỉnh, nghĩ thầm, không trách tiểu tử này vừa nãy loại thái độ đó, hóa ra là muốn ăn bún. Cũng được, ngược lại ngày hôm nay vận may được, vậy thì cho hần hai khối tiền nhường hần đi ăn bún.

Vương Bột vừa nhìn Vương Cát Xương về mặt liền biết hần hiểu lầm ý của chính mình, liền mau mau giải thích: "Là như vậy ba, ta buổi chiều muốn đi trên đường mua điểm làm bún, mua điểm thịt heo cùng đồ gia vị trở về, tự chúng ta xào thịt thái, chính mình ngao nước luộc, chính mình làm bún ăn. Người yên tâm, ta không muốn người ra tiền, ta dùng chính mình tiền riêng đi mua. Ta mời người cùng mẹ ăn."

Vương Cát Xương "Ồ" một tiếng, thế mới biết chính mình hiểu lầm con riêng, có chút thật không tiện xoa xoa tay, cười cười nói: "Vậy người thịt không muốn mua nhiều, cắt cái một cân tả hữu là được. Ta xé chiều hôm nay cũng sớm một chút thu công, trở về xào thịt thái."

Hết ăn lại nằm thông thường là nói liền cùng nhau, Vương Cát Xương trừ lại ở ngoài, cũng còn tốt ăn, trong nhà quanh năm suốt tháng ra tiền, có ít nhất một nửa bị hần tiêu vào ăn. Hần vừa nghe buổi tối có ăn ngon chính, trong lòng hứng khởi, lúc này đồng ý.

"Bột nhi, ăn cái gì bún mà! Người đem người tiền của mình giữ lại, sau đó học đại học dùng." Cần kiệm tiết kiệm mẫu thân vừa nghe Vương Bột dự định hoa tiền của mình xin mời người trong nhà ăn bún, mau mau ngăn cản.

"Không có chuyện gì, mẹ! Ta đã lâu không bún, muốn ăn. Chính mình làm, hoa không được bao nhiêu tiền." Vương Bột cười đối với mẫu thân nói, tiện đà quay đầu giục kế phụ, "Ba, người nhanh lên một chút đi thôi, đi chậm khả năng không vị trí. Tiệm tay hồng, thấp đèn lồng, nhân người ngày hôm nay vận may được, nhiều thắng điểm trở về."

"Muốn được! Ta vậy thì đi. Nói xong rồi ha, tối hôm nay bún ta làm, các người ăn sẵn có." Vương Cát Xương hứng thú bừng bừng đi Tiểu Tam Oa cửa hàng đánh bài đi tới, chỉ để lại mặt mày ủ rũ mẫu thân và ngồi ở một bên cười đến có chút cao thâm khó lường Vương Bột.

"Bột nhi a, người sao cái nhớ tới muốn mời chúng ta ăn bún? Người tốn ít tiền khó khăn biết bao. Này lại quá hai tháng liền muốn khai giảng, người học phí vẫn không có tin tức. Hai năm sau vận nhất người thi lên đại học, cái kia lại là một số tiền lớn. Ta và cha người còn không biết được tiền này từ nơi nào ra. Ai, thực sự là tiêu người (gắp người)!" Mẫu thân thở dài một tiếng, trói chặt lông mày. Vương Bột hoàn toàn có thể lý giải mẫu thân sầu lo, trên thực tế, từ khi gả cho kế phụ sau khi, mẫu thân sẽ không có một ngày không vì tiền lo lắng qua. Nhưng nàng vẹn vẹn chỉ là một không có bất kỳ văn hóa, trừ việc nhà nông cùng thủ công nghiệp, cũng không bất kỳ kiếm tiền skill nông thôn phụ nữ. Ở không cùng phụ thân ly hôn trước, mẫu thân nữ chủ bên trong, phụ thân nam chủ ở ngoài, hai người đồng tâm hiệp lực tích góp lại một phần ở xung quanh quê nhà xem ra cũng không tệ lắm gia nghiệp.

Nhưng là hiện tại kế phụ trừ hai ngày đánh ngư, ba ngày sươi lưới, làm điểm việc vặt kiếm chút tiền ở ngoài, trong nhà lại không còn cái khác thu vào khỏi nguồn. Mẫu thân đúng là muốn biết điểm nghề phụ đến làm, tỷ như nuôi nấng chút gà vịt, hoặc là mua hai con Trư Tử, nhưng mà, dù cho là mua gà miêu vịt miêu cùng mua Trư Tử tiền trong nhà cũng không bỏ ra nổi đến.

Vương Bột vốn định chờ buổi tối nhường phụ thân và mẫu thân hưởng qua thủ nghệ của chính mình sau lại nói cho hai người chính mình phát tài đại kế, nhưng mẫu thân trên mặt lo lắng nhường Vương Bột đau lòng không thôi, liền hần quyết định sớm tiết lộ chính mình kiếm tiền kế hoạch. Ở hần kiếm tiền trong kế hoạch, phụ thân là không dựa dẫm được, thuộc về có hần không nhiều, không gì khác không ít nhân vật, chủ yếu hay là muốn dựa vào chịu khổ nhọc mẫu thân.

"Mẹ, người trước tiên thông thả thu thập, người nghe ta giảng." Vương Bột đứng lên đến, vòng tới bên cạnh mẫu thân, ấn lại bả vai của mẫu thân để cho ngồi xuống. "Người mới vừa nói ta cũng cần nhắc qua, mẹ, hai tháng sau học phí, muốn hơn 600. Hai năm sau con trai của người không phải 'Vận nhất thi lên đại học', mà là nhất định sẽ thi lên đại học. Đại học phí dụng ta nghe qua, một năm muốn ít nhất phải năm, sáu ngàn, này còn không liên sinh hoạt phí cùng tiền thuê, người cảm thấy, bằng vào chúng ta hiện nay cái gia đình này tới nói, ra nổi ra không nổi này bút phí dụng?"

Vương Bột nhường Tăng Phàm Ngọc càng thêm ưu sầu, hần không giống nhau: không chờ mẫu thân há mồm, lập tức lại nói: "Nếu như ba từ hiện tại bắt đầu nỗ lực kiếm tiền, cố gắng có thể tích góp đủ ta học trung học cùng lên đại học tiền, nhưng hần là cái gì người nhiều năm như vậy người lại không phải không biết được. Nhường hần đánh bài có thể, 24h không ăn không uống cũng không có vấn đề gì; nhường hần làm lao động chân tay, đây là căn bản không thể sự tình! Vì lẽ đó, nếu như chúng ta không muốn biện pháp khác, hi vọng cha ta, hai năm sau cho dù ta thi lên đại học, ta cũng không tiền đi niệm!"

"Nghĩ biện pháp, nơi nào lại có cái gì biện pháp suy nghĩ a!" Tăng Phàm Ngọc lắc lắc đầu, "Thực sự không được, đến thời điểm ta xệ mặt xuống tìm người những kia cứu cứu mượn!"

"Vay tiền là một con đường, nhưng cũng không phải kế hoạch lâu dài. Huống hồ, chúng ta mượn không phải ba, năm hai trăm, mà là mấy ngàn! Hơn nữa muốn liên tục mượn bốn năm! Các cứu cứu khẳng định cũng không bỏ ra nổi nhiều tiền như vậy. Mặc dù cảm được ra, người cảm thấy mẹ các nàng sẽ đồng ý?" Mẫu thân trên mặt sầu lo về mặt nhường Vương Bột thập phần không đành lòng, thế nhưng hần biết, đây là nhường mẫu thân đồng ý chính mình kế hoạch nhất định phải đi một bước, không đem vấn đề cho mẫu thân nói rõ, không đem sự thực tàn khốc xé ra đặt tại mẫu thân trước mặt, mẫu thân rất khó quyết định theo chính mình làm.

"Nếu như người mẹ bọn họ không đồng ý, ta liền xuống quỳ đi cầu, cho bọn họ dập đầu nhường bọn họ vay tiền!" Tăng Phàm Ngọc kích động lên, kêu lên. Lời của con làm cho nàng lần thứ nhất rõ ràng ý thức được cái gia đình này hai năm sau phải đối mặt khó khăn cùng khiêu chiến. Thường ngày nàng cũng không phải không nghĩ tới vấn đề này, nhưng này thì có ích lợi gì đây? Kiến thức có hạn, lòng dạ cùng quyết đoán càng có hạn nàng cũng không có cách nào a! Tăng Phàm Ngọc cũng biết đòi tiền cái kia một ngày sớm muộn sẽ tới đến, cũng hiểu được nào sẽ dùng rất nhiều tiền, nhưng đến cùng có

bao nhiêu nhưng là không một sáng tỏ khái niệm. Bây giờ nghe nhi tử nói một năm liền muốn sáu, bảy ngàn, thậm chí nhiều hơn, nàng tâm hầu như lạnh thấu, hoàn toàn không biết nên làm gì, theo bản năng liền gọi lên.

Thấy hòa hầu đã đến, mẫu thân hoàn toàn rõ ràng sự tình cấp bách tính cùng kinh tế tính, Vương Bột nắm lên mẫu thân vô cây như thế đa bị nê tay, chậm chậm mà lại leng keng mạnh mẽ nói rằng:

"Mẹ, ta không cần cho ai quỳ xuống, cũng không cần ủy khúc cầu toàn hướng về người mượn một khoản tiền lớn. Chúng ta chính mình đi kiếm. Kiếm tiền biện pháp nhi tử đã nghĩ kỹ, vậy thì là đi bán bún!"

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Vào thành

"Cái gì, bán bún?" Tăng Phạm Ngọc sững sờ, hoàn toàn không nghĩ tới nhi tử sẽ nghĩ ra như thế một ý kiến.

"Đúng, chính là bán bún!" Vương Bột gật gật đầu, đạo, "Trường học của chúng ta phụ cận có cái bán bánh ngọt, chuyện làm ăn không được, không tiếp tục mở được, bề ngoài chuẩn bị cho thuê lại, chúng ta đi đem nó tiếp đó, đổi thành cửa hàng bún bán bún. Cái kia bề ngoài vị trí rất giữa đường, hơn nữa ngay ở Tứ Trung bên cạnh, khai trương sau chuyện làm ăn khẳng định tốt."

"Cái này, Bột nhi, chúng ta không làm qua a? Hơn nữa, vạn nhất không chuyện làm ăn, cái kia không phải muốn lỗ vốn thảm?" Tăng Phạm Ngọc lo lắng vội vã nói. Làm ăn đối với nàng một quanh năm suốt tháng không ở điền đầu ngay ở ốc đầu bận rộn truyền thống phụ nữ tới nói, thực sự là có chút xa xôi.

"Mẹ, yên tâm. bún ta sẽ làm. Ta có một bạn học, hắn mẹ lão Hán nhi ở hai giao lộ mở ra gia cửa hàng bún, mùi vị siêu cấp ăn ngon, vì lẽ đó chuyện làm ăn quá tốt rồi, một ngày muốn kiếm lời bách bách tử nguyên (một trăm, mấy trăm ý tứ). Cái này bạn học theo ta quan hệ rất tốt, quãng thời gian trước ta đi nhà hắn cửa hàng bún sai qua mấy lần, thuận tiện hỏi hắn mẹ làm sao làm bún, hắn mẹ cũng không giấu làm của riêng, đều nói cho ta biết. Vì lẽ đó, mùi vị phương diện người cứ việc yên tâm. Ta tối hôm nay liền chuẩn bị làm cho các người xem, các người ăn qua liền hiểu được. Chỉ cần chúng ta bún mùi vị được, giá cả không so với người gia quý, nhân gia lấy lòng nhiều chúng ta liền lấy lòng nhiều, thêm vào chúng ta cửa hàng bún vị trí được, lại có lượng lớn học sinh tới chăm sóc chuyện làm ăn, chuyện làm ăn muốn phiết (kém) cũng khó khăn!"

Bán bún cái này buôn bán mới vừa rồi còn chỉ là Vương Bột thêm niềm hơi động, vô đầu nghĩ ra được. Thế nhưng vừa nảy sản mẫu thân đi Tiểu Tam Oa cửa hàng gọi phụ thân ăn cơm làm khẩu, hắn cẩn thận suy nghĩ một chút, phát hiện cũng thật là một tích lũy món tiền đầu tiên rất ý.

Đầu tiên, ở trong trí nhớ của hắn, ở lớp 10 nghỉ hè trong lúc Tứ Trung cửa không xa một tiệm bánh gato xác thực là chuẩn bị cho thuê lại, có điều sau đó cho thuê lại người cũng không có mở cái gì cửa hàng bún, mà là trang trí một phen sau mở ra gia nho nhỏ cửa hàng văn phòng phẩm, bởi vì tới gần trường học, vì lẽ đó chuyện làm ăn rất tốt.

Thế nhưng văn phòng phẩm Vương Bột xưa nay không tiếp xúc qua, cũng chưa quen thuộc; bún nhưng là hắn hết sức quen thuộc —— tự nhiên, hắn cái gọi là sẽ làm bún cũng không phải vậy hắn lập đi ra bạn học mẫu thân dạy hắn, mà là hắn ở sống lại vợ trước sau khi rời đi cái kia hai ba năm cô đơn cuộc đời bên trong tự mình tìm tòi đi ra.

Thê tử sau khi rời đi, Vương Bột liền đã biến thành một người. Một người thường thường đối mặt một buồn phiền chính là làm cơm vấn đề. Làm cơm đơn giản, nhưng then chốt là làm món ăn. Làm có thêm ăn không hết, làm ít đi lại chẳng muốn làm. Hơn nữa một người thắng thần giăng, cũng không có bao nhiêu nấu ăn bầu không khí.

Có hay không đơn giản thuận tiện hơn nữa lại mỹ vị đồ vật?

Có! Vương Bột nghĩ đến chính là bún.

Muốn một bát tốt ăn bún cần giải quyết ba cửa ải đại nạn: 1, nước hầm; 2, dầu cây ớt; 3, thịt thái!

Ở Vương Bột một chỗ ba năm, để cho tiện giải quyết chính mình vấn đề ăn cơm, hắn thông qua internet tra tư liệu tự học, thêm vào vô số lần đi chỗ đó tốt hơn ăn bún cửa hàng hiện ăn lấy kinh nghiệm, cùng với lượng lớn thí nghiệm, trước sau bỏ ra gần như thời gian hai năm, mới rốt cục làm ra hai, ba khoản nhượng hắn thỏa mãn bún. Mùi vị tuy rằng không thể cùng Song Khánh ăn ngon nhất mấy nhà hoàn toàn sánh vai, nhưng ít ra có bọn họ 90% công lực! Hơn nữa, hắn còn ở người khác cơ sở trên có chính mình đổi mới, vì lẽ đó xác thực nói không tồn tại ai càng tốt hơn vấn đề ăn, chỉ có thể nói là

mỗi người mỗi về! Mỗi người mỗi sở thích!

Song Khánh là trực thuộc đại thị, không phải bình thường thị trấn có thể so với. Nếu chính mình làm bún mùi vị có thể không thua với Song Khánh đứng đầu nhất bún cửa hàng, Vương Bột không lý do không tin so với không được huyện thành nhỏ cửa hàng bún.

Mùi vị được, khu vực tốt, cái kia còn có lý do gì không kiếm tiền?

Vương Bột càng nghĩ càng thấy đến phương pháp này có thể được, liền mới có vừa nảy hấn cùng kế phụ cái kia tròng đối thoại. Cái kia có điều là hấn vì là buổi tối cùng kế phụ nói thẳng ra chính mình phát tài đại kế đánh một mai phục thôi.

Bán bún chỉ là buôn bán nhỏ, muốn kiếm đồng tiền lớn không có khả năng lắm, kiếm lời kiếm lời món tiền nhỏ thôi. Đường tắt ai cũng muốn đi, hấn cũng nghĩ một hồi từ liền kiếm được kiếp này món tiền đầu tiên, thế nhưng nguyên thủy tư bản tích lũy, có người nói đều là mang theo máu tanh. Nếu như có đường đi, Vương Bột cũng không ngại cũng đi làm điểm máu tanh tư bản, gia tốc chính mình món tiền đầu tiên tích lũy tiến trình. Thế nhưng, vẫn là câu nói kia, rỗng sinh rỗng, phượng sinh phượng, con chuột nhắt từ còn đào thành động! Xuất thân quyết định vận mệnh, làm máu tanh tư bản, là cần ngưỡng cửa, không phải người nào đều có tư cách đi làm, cũng không phải người nào đều có thể khiến cho đến, vì lẽ đó, đối với nghèo rớt mùng tơi, không bối cảnh, không liên quan nghèo N đại tới nói, vừa bắt đầu vẫn là đảng hoàng bán đi lao lực, bắt đầu từ con số không một bước một vết chân từ từ tích lũy đi.

"Vì lẽ đó, mẹ, hiện tại chúng ta chỉ cần làm hai chuyện, số một, trước tiên làm ra chúng ta bí phương bún đi ra, nhìn có phải là thật hay không ăn ngon. Nếu như thật sự ăn ngon, thứ hai, chính là mau nhanh nhượng ba đại cô nơi đó mượn điểm bản điểm tài chính, đem điểm bản hạ xuống, hơi hơi cải tạo một hồi, lập tức liền có thể kinh doanh kiếm tiền." Vương Bột tiếp tục đối với mẫu thân hấn nói.

"Bột nhi, ngươi nói nhưng là thật sự? Ngươi bạn học kia hấn mẹ thật sự dạy ngươi làm sao nấu bún? Đây chính là nhân gia ăn cơm bản lĩnh, liền như vậy dễ dàng nói cho người?" Tăng Phạm Ngọc bán tín bán nghi nhìn Vương Bột hỏi.

"Chính xác trăm phần trăm!" Vương Bột khẳng định gật gật đầu, "Ta theo ta bạn học kia quan hệ không bình thường, hấn thành tích không ta được, cha mẹ hấn cũng hi vọng ta có thể cố gắng mang con trai của bọn họ, mong con hóa rồng, ai không hi vọng con trai của chính mình thi lên đại học, ngươi nói đúng không? Huống hồ, ta cũng không nói ta muốn mở cửa tiệm, chỉ nói là ta thích ăn bún, muốn học sẽ sau nhượng ta mẹ làm cho ta ăn. Mẹ, ngươi nếu không tin, chờ sau đó ngộ ta từ trong thành mua vật liệu trở về, làm cho ngươi ăn ngươi liền tin tưởng."

"Vậy ngươi trước tiên đi trong thành mua đồ đi. Nếu như ngươi thật bốc lên cùng trong thành những kia cửa hàng bún như thế mùi vị bún, vậy ta. . . Ta liền để cha ngươi đi ngươi đại cô nơi đó vay tiền!" Tăng Phạm Ngọc nói. Trải qua cùng con trai của chính mình giao lưu, nàng rốt cục hạ quyết tâm. Vì tương lai của con trai dự định, cái này gia cũng xác thực là phải làm chút thay đổi. Muốn thực sự là nhân vì chính mình nguyên nhân làm lỡ nhắt từ tiền đồ, chính mình còn mặt mũi nào đối mặt Vương Bột?

"Được, mẹ! Ngươi liền chờ xem. Ta vậy thì trên đường phố đi!" Nói xong, vương thân trở lại chính mình phòng ngủ, từ rương gỗ bên trong móc một cái lam áo somi cùng màu xám quần tây đối, cầm mấy mười đồng tiền cười xe ra ngoài.

Khí trời rất nóng, không có phong, cũng không có vân, rất Thái Dương bắn thẳng đến đại địa, liền trên cây ve cũng lười kêu.

Cái này khí trời, nên mặc hút mồ hôi vải bông thương cảm thêm quần soóc sẽ khá nhẹ nhàng khoan khoái, nhưng Vương Bột trong rương cũng không có thương cảm món đồ này, xác thực nói, mãi đến tận hấn học đại học kiêm chức kiếm tiền trước đây, hấn cũng không mặc qua T-shirt. Hấn thời đại thiếu niên mùa hè hết thấy quần áo, toàn bộ đều là áo somi: Ông tay áo ngắn tay, các loại màu sắc khác nhau. Tự nhiên, những này áo somi đều là hấn kế phụ từ hấn trong thành tỷ tỷ trong nhà đào đến hấn tỷ ca không muốn quần áo cũ.

Vì lẽ đó, mới ra phát không tới mười phút, đỉnh đầu đại Thái Dương đập xe Vương Bột cũng đã là mồ hôi đầm đìa. Hấn hiện tại đi chính là một cái nhựa đường đường, này điều nhựa đường đường một con liên tiếp thẳng tới, thị trấn xinăng đường Đại Kiện, một con đi về một cái khác hương trấn. Nhà hấn ngay ở bạc đầu ven đường trên, khoảng cách nội thành sáu, bảy km, cười xe đập cũng là đại khái nửa giờ hình dáng.

Rất nhanh, trên đường Đại Kiện cửa ngã ba đến, Vương Bột trực tiếp đem xe đến ven đường một xe đập sửa chữa phổ trước, nhượng Lưu sư phó cho xe bánh sau bom xe, hấn vừa nảy cũng cảm giác được lốp ép có chút mềm, cũng không biết có phải là sấm xe bay hơi.

Lưu sư phó cho hấn tiếp sức khoảng cách, Vương Bột bỏ ra một khối tiền từ bên cạnh tiểu cửa hàng mua một em bé đầu kem, đặc ý liếm ăn lên.

"Bột nhi, bom được rồi. Cái này khí trời quá độc, không dám cho ngươi đánh cho quá cứng!" Cho hơi vào xong Lưu sư phó trừng Vương Bột nói rằng.

"Muốn được, Lưu sư, đến, tiền cho ngươi, cảm tạ ha." Vương Bột từ trong túi lấy ra một một mao tệ, một bên đưa cho Lưu sư phó vừa nói, "Đứng rồi, Lưu sư, trời nóng như thế, ngươi vẫn còn ở nơi này bày sạp, làm sao không giống nhau: không chờ chiều mát mẻ hơn thời điểm ở dọ?"

Lưu sư phó tiếp nhận niết tệ, hàm hậu cười nói: "Tạ cái gì yêu!" Thuận lợi ném tới thùng dụng cụ bên trong một cái vòng tròn trong hộp, có chút bất đắc dĩ nói, "Này không phải muốn ăn cơm đến mà! Này không, ta không ở nơi này bãi, sao cái kiếm lời ngươi tiền? Vậy ngươi lại đi nơi nào? Các ngươi không phải được nghỉ hè tuyệt vời mà!"

"Đi trong thành mua ít đồ. Muốn được, vậy ta đi trước, ngươi chậm rãi bãi ha. Ngày hôm nay khí trời độc, khẳng định có bễ lốp."

Nói, Vương Bột đem em bé đầu nhét vào trong miệng, vỗ vỗ bị Thái Dương sưởi đến nóng lên đệm, đem ăn mặc bọt biển giày xăng-đan cước khoát lên

bàn đạp trên, đang chuẩn bị giẫm một cái, lúc này, một chiếc màu đỏ nữ thức cong xà xe đạp từ bên người kỵ qua, như gió hướng đường Đại Kiện phóng đi. Trên xe nữ hài ước chừng mười bốn, mười lăm tuổi, xuyên một cái màu xanh da trời không có tay áo đầm, sau gáy giữ lại một cái đen thui toả sáng đuôi ngựa, theo con gái tiến lên trôi tới trôi lui.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Trương Tĩnh

Vương Bột định thần nhìn lại, cảm giác rất quen thuộc, thế nhưng con gái chỉ cho hắn để lại một thon dài bóng lưng, thêm vào hầu như cổ hương tất cả mọi người đều mười mấy năm chưa từng thấy, vô số ký ức đã kinh biến đến mức mơ hồ không rõ, một chốc hắn cũng không cách nào từ bóng lưng nhận ra là ai.

Con gái kỵ đến có chút nhanh, rất nhanh sẽ đến phía trước đường Đại Kiện, sau đó bắt đầu giảm tốc độ, theo bản năng quay đầu vừa nhìn mặt sau, thấy không có gì lớn xe sử tới, liền ung dung uốn một cái xe Long đầu, hướng đi về nội thành phương hướng bước đi.

Mà ngay ở con gái quay đầu một sát na, liên tục nhìn chằm chằm vào con gái không tha Vương Bột rốt cục thấy rõ con gái mục: Thanh tú ngũ quan, bị Thái Dương sưởi đến gương mặt đỏ bừng, thanh xuân khỏe mạnh, nụ hoa chờ nở, nhanh nhẹn một mỹ nhân bại hoại.

Này không phải Trương bá gia Trương Tĩnh mà!

Hầu như ở nhìn thấy con gái khuôn mặt trong nháy mắt, hắn liền nghĩ tới con gái tên. Vương Bột ký ức không được tốt lắm, thế nhưng đối với mỹ nữ khuôn mặt nhưng dù sao là khắc sâu ấn tượng, mà cách Vương Bột gia không tới 200 mét Trương bá gia Trương Tĩnh, bất luận từ cái kia phương diện xem, đều là một chỗ địa đạo đạo tiểu mỹ nữ.

Có điều, ở kiếp trước, tuy rằng hắn cùng Trương Tĩnh là hàng xóm, hơn nữa tiểu học hai năm cùng sơ trung hai năm hai người đều còn ở cùng một trường học, nhưng hắn cùng so với hắn thấp một lớp Trương Tĩnh trong lúc đó nhưng hầu như không bất kỳ gặp nhau. Ở trong ấn tượng của hắn, hai người không chỉ có không có nói lời gì, hơn nữa Trương Tĩnh cũng từ chưa từng tới nhà hắn. Hắn đúng là có một lần bởi vì hắn kế phụ gọi hắn cho Trương bá gia còn một đồ vật đi qua Trương Tĩnh gia một lần, Trương Tĩnh mẹ còn từ trong tủ lạnh cầm một quả táo cho hắn ăn, có điều lần kia tựa hồ chưa thấy Trương Tĩnh, hơn nữa hắn đưa tới xong đồ vật lập tức đi ngay.

Cái này nói đến cũng xác thực có chút khó mà tin nổi!

Ở Vương Bột xem ra, sở dĩ sẽ xuất hiện loại này cả đời không qua lại với nhau một cái nguyên nhân cố nhiên là bởi vì hắn không phải sinh trưởng ở địa phương người địa phương, mà là ở 10 tuổi thời điểm mới theo mẫu thân sửa gả tới, cùng xung quanh bạn cùng lứa tuổi đều không quen, thân thiện không đứng lên, cùng con trai môn đều không quen, cùng con gái môn liền càng không cần nói rồi.

Nhưng điều này cũng cũng không phải nguyên nhân trọng yếu nhất, nguyên nhân trọng yếu nhất có hai cái:

Một trong số đó là được đi vào xã hội trước Vương Bột là một thiên tính trên theo đuổi hoàn mỹ loại hình, không cầu càng tốt hơn, chỉ cầu tốt nhất. Vì lẽ đó, bất kể là tiểu học, trung học, vẫn là đại học, hắn chiếu rọi ở khác phái trên ánh mắt vẫn luôn là hơn nữa chỉ là trường học bên trong xinh đẹp nhất một hai nữ sinh trên người —— đương nhiên, cái gọi là xinh đẹp nhất, vậy cũng là hắn cho rằng mà thôi ——, mà xem thường với đem thời gian cùng tinh lực tiêu vào những kia so sánh lẫn một chút mỹ nữ môn trên người, hắn đều là bị trong trường học kiểu điển nhất một hai đóa hoa hấp dẫn, tự nhiên quên cái khác đại cảnh rừng.

Hơn nữa, làm thời đại học sinh Vương Bột, cũng không hiểu "Rộng khắp giảng lối, trọng điểm nhìn chăm chú phòng" đạo lý.

Thứ yếu, là được tính cách phương diện nguyên nhân. Hắn vẫn luôn không quá am hiểu cùng nữ tính giao thiệp với, đặc biệt đẹp đẽ, có thể làm cho hắn động lòng nữ tính. Ở trước mặt các nàng, hắn thường thường sẽ tay chân luống cuống, tâm hoảng ý loạn, thậm chí đầu óc trống rỗng, vì lẽ đó, thời đại học sinh hắn hết thấy yêu thích, kỳ thực vẹn vẹn dừng lại yêu thầm giai đoạn. Đồng thời, bởi vì vẫn nghèo, sống lưng của hắn xưa nay liền không thẳng lên qua, mãi cho đến tốt nghiệp công tác kiếm tiền sau mới chậm rãi bắt đầu có chuyển biến tốt.

Trí nhớ của kiếp trước dường như vỡ òa nước chảy, nhưng Vương Bột trong nháy mắt nghĩ đến rất nhiều cùng Trương Tĩnh tương quan một ít ký ức. Hắn nhớ tới tiểu học năm lớp năm thời điểm, một lần lớp tự học, Trương Tĩnh bị lão sư phái đến lớp của mình tới gọi lớp học mấy cái ban cán bộ tới phòng làm việc mở hội. Làm Trương Tĩnh cười tươi rồi đứng ở cửa phòng học khẩu gọi người thời lớp học mấy cái "Tên du thủ du thực" bắt đầu quay về Trương Tĩnh ồn ào, thổi huyết sáo. Mà vào lúc ấy Vương Bột, chính toàn tâm toàn ý thăm mền nhị ban ban hoa, đối với bạn học trong miệng lớp dưới tiểu

mỹ nữ "Xem thường" .

Một cái khác khác sâu ấn tượng hình ảnh nhưng là lớp sáu thời điểm, một ngày buổi chiều tan học, Vương Bột từ lầu ba xuống tới lầu hai đi ngang qua năm lớp năm phòng học, ở trên hành lang đứng tới một tay nhắc theo plastic cái ki, một tay cầm cái chổi quét rác nữ sinh, quét rác là được Trương Tĩnh.

Vào lúc ấy Vương Bột sẽ không đối với Trương Tĩnh có bất luận ý nghĩ gì, nhưng hấn khắc sâu ấn tượng mãi đến tận mười mấy năm sau đều không quên được chính là Trương Tĩnh quét rác phương thức.

Người bình thường quét rác đều là trước dùng cái chổi đem rác rưởi gom đến đồng thời, cuối cùng mới dùng cái ki tiến hành "Tổng trang" . Nhưng Trương Tĩnh không, nàng là một tay cầm cái ki, một tay cầm cái chổi, trực tiếp đi tới rác rưởi nơi đem rác rưởi quét đến trong mẹt, quét xong một chỗ lại quét khác một chỗ. Ngay lúc đó Vương Bột từ không nghĩ tới còn có thể như vậy quét rác, hấn hơi hơi vừa nghĩ, ngay lập tức sẽ rõ ràng loại này "Định điểm thanh trừ" chỗ tốt, liền, từ đó về sau, khi hấn làm lớp học thanh khiết thời hấn cũng bắt đầu một tay đề cái ki, một tay cầm cái chổi, mỗi lần đều so với người khác hoàn thành đến nhanh.

Trong tầm mắt mỹ nữ đã càng kỳ, càng xa, rất nhanh đã 100 mét có hơn. Vương Bột từ trong hồi ức trở về hiện thực, dương tay đánh một hường chỉ, nhỏ giọng kêu quái dị một hồi, chân phải phát lực giẫm một cái, chân trái tiếp theo đuổi tới, trực vội vã hướng về phía trước cái kia màu xanh lam bóng lưng đuổi theo.

Sau một phút, Vương Bột đã cách Trương Tĩnh không tới mười mét, lúc này, hấn chợt phát hiện chính mình chợt bắt đầu có chút sốt sáng lên.

"Mẹ kiếp, ba mươi mấy tuổi đại thúc đối mặt mười mấy tuổi con nhóc con còn căng thẳng, thực sự là bạch sống cả đời!" Vương Bột âm thầm mắng một câu, hít sâu một hơi, hơi hơi vừa phát lực, trong nháy mắt liền cùng lòng không biết chuyện Trương Tĩnh bình hành lên.

"Này, Trương Tĩnh, đi trong thành a?" Vương Bột lộ ra một mặt tự nhận là vẫn tính mỉm cười mê người, nghiêng đầu nhìn Trương Tĩnh nói.

Chính đang đạp xe Trương Tĩnh bị bên cạnh đột nhiên bắt chuyện sợ hết hồn, nghiêng đầu vừa nhìn, phát hiện là cách mình gia không xa Vương Bá gia nhi tử Vương Bột, này hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của nàng ở ngoài, bởi vì trước mắt cái này lớn hơn nàng một khóa, năm ngoài trung khảo lấy Lam Hối Trần người thứ nhất thành tích thi vào Tứ Phương trung học học trường cùng nàng trong lúc đó căn bản là không cái gì gặp nhau. Hai người gia tuy rằng ở đến gần, nhưng không có bất kỳ vãng lai, ở trong trường học cho dù tình cờ gặp, cũng giống như người xa lạ giống như bao người.

Tuy rằng hai người chưa từng chào hỏi, nhưng nàng đối với Vương Bột vẫn là rất tình tường, không vì cái gì khác, riêng là cha mẹ thường thường gọi mình lấy Vương Bột làm gương, nỗ lực học giỏi thi đậu Tứ Trung, nàng nếu muốn không đi quan tâm người này cũng khó khăn.

Nàng nghe nói Vương Bột học tập thập phần khác khổ, hầu như chưa bao giờ cùng xung quanh hàng xóm những kia không làm việc đảng hoàng các tiểu tử đi hỗn, một ngày phần lớn thời gian đều đang đọc sách, hơn nữa vừa nhìn thường thường là nhìn thấy đêm hôm khuya khoắt. Trương Tĩnh chính mình có mấy lần buổi tối đi ra hóng mát hoặc là từ bên ngoài về nhà trải qua Vương Bột gia, bởi vì Vương Bột gia phía trước không có tường vây, nàng rất xa đều có thể xuyên thấu qua pha lê nhìn thấy hấn ngồi ở bàn gỗ một bên thức đêm khổ đọc.

Vì lẽ đó, đối với cái này tuy rằng không cái gì giao du, thể nhưng học tập khác khổ, thành tích bạo tốt học trường nàng vẫn là cực kỳ kính nể, còn có một chút điểm hiếu kỳ, muốn biết hấn tại sao học được tốt như vậy. Bản thân nàng cũng được cho lớp học học sinh tốt, thông thường đều là mười tên trong vòng, có điều cùng Vương Bột so ra liền không so được.

Bị thành tích bạo được, có thể nói là chính mình thần tượng Vương Bột bắt chuyện, Trương Tĩnh nhất thời liền có chút bắt đầu ngại ngùng, Nừu Nừu xoa bóp há mồm

"A, bột. . . Bột ca, là người nhĩ? Đúng, ta đi Tân Hoa nhà sách mua bản Anh ngữ sách tham khảo."

Sau khi nói xong, nguyên bản bị Thái Dương sưởi đến đỏ chót khuôn mặt nhỏ nhắn nhưng càng đỏ.

"Anh ngữ sách tham khảo? Cái gì tên?"

"Ta cũng không biết được , ta nghĩ đi Tân Hoa nhà sách nhìn lại nói." Trương Tĩnh cắn miệng nói rằng, tâm tình của nàng còn chìm đắm ở cùng Vương Bột ngẫu nhiên gặp khuấy động bên trong.

"Tân Hoa nhà sách không đến cái gì tốt sách tham khảo bán. Người muốn mua ta kiến nghị người đi rạp chiếu bóng phụ cận Tĩnh Tĩnh nhà sách, nơi đó học sinh dùng sách tham khảo so với Tân Hoa nhà sách phong phú nhiều lắm."

"Rạp chiếu bóng phụ cận sao?"

"Đúng. Gọi Tĩnh Tĩnh nhà sách, bên cạnh còn có một nhà nhà sách, tên đã quên, có điều hai nhà điểm đều nói liền cùng nhau, người có thể hai nhà đều đi nhìn một chút, lẽ ra có thể chọn đến thích hợp."

"Ừm, cảm tạ người, Bột ca. Vậy ta liền không đi Tân Hoa nhà sách, trực tiếp đi người giới thiệu Tĩnh Tĩnh nhà sách." Trương Tĩnh gật gù, hướng về Vương Bột nói cảm ơn.

"Này có cái gì tốt tạ? Đúng rồi, Trương Tĩnh, người là dự định mua phương diện nào sách tham khảo? Ngữ pháp vẫn là từ ngữ?"

"Hắn là ngữ pháp đi. Ta ngữ pháp không phải rất tốt, tuy rằng lão sư nói, nhưng không ít tri thức điểm vẫn còn có chút hỗn loạn. . ."

Theo cùng Vương Bột tán gẫu tiếp tục, Trương Tĩnh cũng chậm rãi từ ban đầu hoảng loạn bên trong bình tĩnh lại. Nàng phát hiện bên người cái này vẫn bị cha mẹ nhắc tới dùng để thúc giục chính mình trung khảo trạng nguyên cũng không phải là nàng tưởng tượng như vậy cao cao không thể với tới, trên người không có mấy may ngạo khí, thấp phần hiền hoà hơn nữa nhiệt tình.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Ở thị trấn

Nguyên bản hắn là khô khan, oi bức một đoạn đạp xe lữ trình bởi vì Vương Bột chủ động cùng tích cực tới gần mà trở nên muôn màu muôn vẻ. Trải qua một quãng thời gian giao lưu, bất luận là Vương Bột vẫn là Trương Tĩnh, đều trở nên càng thêm tự nhiên, chân thành. Vương Bột ít một chút hết sức, có thêm chút thẳng thắn cùng phát đến nội tâm quan tâm; mà Trương Tĩnh, thì lại hoàn toàn vứt bỏ lần đầu giao lưu mà mang đến căng thẳng cùng không khỏe, thậm chí chủ động hướng về Vương Bột nói ra mấy cái phương diện học tập vấn đề.

Vương Bột tự nhiên là lấy một loại người từng trải tư thái hỏi gì đáp nấy, biết gì đều nói hết không giấu diếm, cuối cùng thẳng thắn chủ động đưa ra cùng Trương Tĩnh cùng đi Tĩnh Tĩnh nhà sách giúp nàng tuyển một hai bản thích hợp nàng sách tham khảo.

Kiếp trước Vương Bột ở C ở ngoài niệm chính là Anh văn hệ, đồng thời thi qua đại biểu Trung Quốc Anh văn chuyên nghiệp học sinh đẳng cấp cao nhất Anh ngữ chuyên nghiệp cấp tám cuộc thi (TEM-8, Testfor EnglishMajors-Band8). Thêm vào sau khi tốt nghiệp hắn làm ra cũng là quốc tế mạo hiểm, thường ngày cũng thường thường xem lướt qua nước ngoài Anh văn trang web, như là BBC cùng CNN, hắn tổng thể Anh văn trình độ cũng không có như hắn những kia sau khi tốt nghiệp làm hoàn toàn cùng Anh văn không liên hệ bạn học như vậy một hội ngàn dặm, hiện nay theo hắn phỏng chừng vẫn có thể duy trì bảy, tám tầng công lực. Vì lẽ đó, ứng phó Trương Tĩnh loại này trung học học sinh hoàn toàn là thuận lợi nhặt ra, việc nhỏ như con thỏ.

Mà Trương Tĩnh, nhưng là càng cùng Vương Bột tán gẫu, càng cảm thấy trước mắt vị này hòa ái dễ gần học trường, hàng xóm sâu không lường được, bất luận cái gì vấn đề, tựa hồ cũng không làm khó được hắn, hơn nữa, hắn trả lời đều là như vậy ngoài dự đoán mọi người, mới mẻ độc đáo xảo diệu, mà không thiếu hài hước cùng khôi hài, này hoàn toàn lật đổ Trương Tĩnh đối với Vương Bột cho tới nay loại kia ít giao du với bên ngoài, con một sách giống như ẩn tượng.

"Không hổ là Lam Hồi Trấn trung khảo trạng nguyên a!" Lái xe, Trương Tĩnh ở bên trong tâm cảm thán một tiếng.

Sau hai mươi phút, Vương Bột dẫn Trương Tĩnh đi tới Tĩnh Tĩnh nhà sách, đại khái quay một vòng, rất nhanh liền vì là Trương Tĩnh chọn một quyển ngữ pháp phương diện sách tham khảo cùng với một bộ thích hợp lớp 8 học sinh đề.

"Trương Tĩnh, này bản ngữ pháp phương diện sách tham khảo, người nhân mùa hè này khỏe mạnh nhìn một chút, đối với người hệ thống lý giải toàn bộ sơ trung ngữ pháp vẫn có nhất định chỗ tốt. Bên trong có không ít tri thức điểm là người muốn đến lớp 9 mới sẽ dính đến, có điều người có thể nhảy qua này bộ phận, chỉ xem các người lão sư giảng qua.

"Cho tới này nguồn gốc đề, lúc không có chuyện gì làm người có thể làm một lần, đối với tăng cao người giải đề năng lực cùng cuộc thi nên trợ giúp không ít.

"Mà bất luận ngữ pháp phương diện hay là thật đề phương diện, nếu như gặp phải bất kỳ không hiểu nổi vấn đề, người cũng có thể lại đây hỏi ta. Ngược lại hai chúng ta gia ai đến gần, hiện tại lại là nghỉ hè, người trực tiếp lại đây là được."

Vương Bột chủ động mời nhường Trương Tĩnh mừng rỡ không thôi, Trương Tĩnh ngẩng đầu lên, nhìn chăm chăm Vương Bột mặt, không dám tin tưởng hỏi: "Bột ca, ta thật sự có thể lại đây thỉnh giáo người sao? Sẽ không quấy rối người sao?"

Vương Bột bình tĩnh nhìn kỹ trước mắt cái này đôi trước hoàn toàn không hề có quen biết gì, thế nhưng không biết tại sao ở hắn một mình ở bên ngoài phiêu bạt nhưng thỉnh thoảng xảy ra hiện tại đầu óc hắn hàng xóm nữ hài, hầu như một cách tự nhiên giờ tay lên, sờ sờ con gái đầu, cười nói: "Có cái gì quấy rối. Cha ta thường thường nói hắn cùng cha người là bạn thân, khi còn bé thường thường cùng nhau chơi, quan hệ của hai người vẫn khỏe. Hiện tại là nghỉ hè, ta cũng không chuyện gì, phần lớn thời gian đều ở nhà, cũng rất muộn, người tới, chúng ta vừa vặn có thể thảo luận học tập vấn đề."

Vương Bột rất có kỹ xảo, hơn nữa đem Trương Tĩnh phụ thân cùng cha mình là bạn thân quan hệ kéo ra ngoài dùng để bỏ đi nữ hài ẩn tại lo lắng. Vương

Cát Xương cùng Trương Kế Phát là bạn thân không sai, nhưng này đều là cái nào đời chuyện cũ năm xưa. Hai người sau khi lớn lên lại không cái gì giao du cùng đi lại, trong ngày thường gặp phải cũng vền vền là sơ giao, nhiều nhất có điều lẫn nhau chân tóc yên thôi. Cái gọi là bần ở phố xá sầm uất không người hỏi, phú ở thâm sơn có người thân ở xa, Trương Kế Phát một nhà bời vì ở trong thành nông mậu thị trường thuê một cái sạp bán điểm giết vịt, trong nhà cuộc sống gia đình tạm ổn trải qua rất tốt; mà Vương Cát Xương nhưng là làm một ngày hòa thượng và một ngày chung, hết ăn lại nằm điển hình đại biểu, hai nhà tình trạng kinh tế hoàn toàn không xứng đôi, vì lẽ đó mặc dù hai người đã từng là bạn thân, sau khi lớn lên cũng là đi không thỏa thuận.

Trương Tĩnh nhưng không biết trong này cong cong nhiều, còn coi chính mình phụ thân cùng Vương Bột quan hệ không ít, nghe Vương Bột vừa nói như thế, lập tức đem trong lòng duy nhất một điểm lo lắng quăng đến lên chín tầng mây, liền Vương Bột chính đang mò đầu của mình đều quên, hưng phấn nói: "Tốt lắm. Bột ca, sau đó có cái gì không hiểu, ta thật là đến thỉnh giáo người cái này sinh viên tài cao?"

"Tất yếu!" Vương Bột hơi hơi dùng sức vỗ vỗ nữ hài vai, dùng cảm cực kỳ nói. Bất luận là sống lại trước vẫn là sau khi sống lại, này đều là hán lần thứ nhất cùng một mười bốn, mười lăm sáu tuổi hoa thiếu nữ tiến hành thân thể phương diện tiếp xúc. Nữ hài vai có chút gầy yếu, nhưng cũng có dân mười phần, mang theo mùa hè nhiệt độ. Đây là một loại thập phần hiếm thấy, chưa bao giờ có trải nghiệm, một lần thậm chí nhường Vương Bột cái này ba mươi vài người từng trải từ sâu trong nội tâm nổi lên một luồng không muốn người biết gọn sóng. Bởi vì Vương Bột có thể trăm phần trăm khẳng định, thiếu nữ trước mắt, cùng nằm ở nàng ở độ tuổi này vô số nông thôn thiếu nữ như thế, thuần khiết đến liền dường như không nhiễm một hạt bụi hoa thủy tiên, không có bị bất kỳ thiếu nam hoặc là thực nam "Ô nhiễm" qua. Mà Vương Bột, tuy rằng sau khi tốt nghiệp cũng từng có mấy lần hoặc ngắn hoặc dài kinh nghiệm yêu đương, nhưng luyện ái thời cơ tốt nhất đã bỏ qua, ở hán tiếp xúc qua hết thấy nữ tính bên trong, bao quát hán trên thể vợ trước, hoàn toàn là đã ngã rất nhiều tay N tay hàng.

Đối với một thiên tính trên theo đuổi hoàn mỹ người mà nói, đây là một loại sâu sắc, vĩnh kếm xa bù đắp cùng cứu vãn tiếc nuối!

Vương Bột động tác đem nữ hài từ trong hưng phấn giật mình tỉnh lại, nàng lúc này mới ý thức được trước mắt hàng xóm ca ca vừa nãy sờ soạng đầu của mình, còn dùng tay vỗ vỗ bờ vai của chính mình! Nữ tính rụt rè nhường Trương Tĩnh kia ngũ quan xinh đẹp tuyệt trần mặt cười nhất thời liền nhiễm phải một tầng huyết sắc phi sắc. Nàng cấp tốc cúi đầu, dùng đại khái chỉ có bản thân nàng mới có thể nghe rõ ràng âm thanh nói rằng: "Bột, Bột ca, người chờ ta một chút." Nói xong, dường như một con chồn kinh mai hoa lộc, ôm hai bản sách tham khảo nữ hài phi như thể chạy.

Vương Bột sững sờ, coi chính mình vừa nãy động tác quá mức lỗ mãng, liền âm thầm hối hận, nhắc nhở chính mình hiện tại không phải liền học sinh tiểu học đều có thể công nhiên sái bạn bè trai gái mười mấy năm sau, đối phương càng không phải những kia xưa nay không ky, chuyện cười mặc cho mở nữ đồng sự, mà là một tờ giấy trắng!

Chân chính giấy trắng!

"Xem ra sau này hay là muốn nhiều chú ý một hồi lời nói của chính mình, đừng để người ta tiểu cô nương cho dọa chạy lạc! Hắc, có điều vừa nãy cảm giác thật giống rất không sai mà, nhường ta ngửi ngửi có hay không mùi thơm." Nghĩ như vậy, Vương Bột thuận thể đem sờ qua nữ hài đầu cùng kiên tay phải bắt được chớp mũi vừa nghe, lập tức, một luồng tẩy phát hương ba mùi vị liền tràn vào lỗ mũi.

Ngay ở Vương Bột ở bên trong tâm tiến hành không thành tâm đạo đức kiểm điểm thời điểm, gió xoáy giống như đào tẩu nai con lại nhảy trở về, trong tay nhưng có thêm hai bình Pepsi Cola.

"Bột ca, ta mời người uống coca-cola, cho!" Khuôn mặt vẫn ửng hồng Trương Tĩnh đem một bình đóng băng coca-cola đưa tới Vương Bột trước mắt. Nữ hài vẫn cứ cúi đầu, không dám nhìn Vương Bột con mắt, xem ra vừa nãy ảnh hưởng vẫn còn ở đó.

"Cảm ơn người, Tĩnh Tĩnh." Vương Bột hào phóng nhận lấy, đối với nữ hài xưng hô cũng thay đổi, đổi thành khá là thân mật, trong ký ức Trương Tĩnh mẫu thân đối với nàng xưng hô. Nếu như đổi thành là kiếp trước Vương Bột, hán mặc dù dám cùng Trương Tĩnh nói chuyện, cũng vụn vụn không dám như thế tùy ý gọi nhân gia "Tĩnh Tĩnh". Thời gian thay đổi tất cả, tuổi tác mang đến ưu thế.

Nói tới này Pepsi Cola, kiếp trước Vương Bột nghĩ tới liền cảm thấy có chút lòng chua xót. Hán lần đầu tiên trong đời uống coca-cola vẫn là lớp 10 Nguyên Đán dạ hội sự tình. Ngay lúc đó tiểu đội trưởng trải qua xin dùng ban phí cho lớp học mỗi cái bạn học mua một bình Pepsi Cola. Vương Bột đến nay nhớ tới cái thứ nhất coca-cola tiến vào khoang miệng thời tư vị—— cái kia lạnh lẽo chất lỏng nhọt gáy khang kích thích, cái kia đầu lưỡi trên bọt khí nhảy lên, nhường ngay lúc đó Vương Bột hoàn toàn choáng tại chỗ, căn bản là không có cách lý giải phía trên thế giới này tại sao có thể có tốt như vậy uống đồ vật, quả thực có thể so với trong truyền thuyết Thần Tiên nước!

Từ lần kia uống qua coca-cola sau khi, Vương Bột tết đến thời điểm nguyện vọng liền có thêm một, vậy thì là mua mấy bình Pepsi Cola ăn đi lên lút uống cái đủ!

Hai người ở sách cửa tiệm uống một trận coca-cola, lại hán huyền chút hai người cộng đồng trường học cũ Lam Hồi Trần trung học phát sinh chuyện lý thú, Vương Bột vừa nhìn xa xa nhà lớn đình báo giờ đồng hồ biểu hiện thời gian đã đến ba giờ chiều, liền liền chuẩn bị hướng về Trương Tĩnh cáo biệt.

"Tĩnh Tĩnh, thời gian gần đủ rồi, vậy chúng ta liền ở ngay đây phân biệt đi. Người về nhà trước, ta đi nông mậu thị trường mua ít đồ." Vương Bột đối với Trương Tĩnh nói.

Trương Tĩnh nhìn Vương Bột một chút, có chút do dự, đề nghị: "Bột ca, thẳng thắn. . . Thẳng thắn ta cùng đi với người nông mậu thị trường chọn mua đi. Mua xong sau chúng ta đồng thời trở lại." Đến trong thành trên đường, Vương Bột đã nói cho Trương Tĩnh chính mình vào thành mục đích.

"Như vậy a. . . Vậy người buổi chiều có còn hay không sự tình à? Ta mua đồ vật hơi nhiều, toàn bộ mua đủ muốn một giờ. Nếu như về nhà chậm Trương bá cùng Lý nương có thể hay không lo lắng người?"

"Sẽ không, Bột ca. Bình thường ta đều là ở nhà một mình. Ta mẹ cùng cha ta ở nông mậu thị trường bán con vịt, muốn sáu, bảy giờ mới sẽ trở về." Thấy

Vương Bột đồng ý, Trương Tinh cao hứng nở nụ cười, vui vẻ nói rằng. Đến lúc này, nàng đã gần như cùng Vương Bột hoàn toàn rất quen lên, vất ngang ở giữa hai người cảm giác xa lạ, đã hoàn toàn không cánh mà bay.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Đã từng ký ức

Nếu tiểu mỹ nữ chủ động đưa ra bồi chính mình mua đồ, Vương Bột tự nhiên không có phản bác lý do. Hai người cười từng người xe đạp, một trước một sau, trực tiếp hướng về Lâm Viên đường nông mậu thị trường chạy tới.

Ở nông mậu thị trường, Vương Bột mua hai cân làm bún, một cân thịt bò, một lạng xống khói mới nướng, thịt bò nướng bún ba loại chủ tài liền đủ.

Mà hầm canh vật liệu, Vương Bột thì lại chọn trư ống cốt, gà giá cốt, cùng vịt giá cốt. Canh loãng giới có câu tục ngữ gọi là "Không có xương không nùng, không gà không ngon, không vịt không thơm", ý tứ là nếu muốn nhường canh loãng lại nùng lại hương lại tiên, thì lại canh bên trong nhất định phải có trư, gà cùng vịt. Nông mậu thị trường không có ai chuyên môn bán xương gà cùng vịt xương, vì lẽ đó Vương Bột mua một toàn bộ gà mẹ cùng lão vịt đến nấu canh. Cứ như vậy, thành phẩm sẽ cao rất nhiều, nhưng mùi vị so với dùng đơn độc xương gà cùng vịt xương càng thêm mỹ vị, ba thích.

Mỹ vị bún, trừ thịt thái cùng nước, còn có một thứ then chốt chính là dầu cây ớt. Xuyên trong thức ăn lỗ món ăn giới cùng rau trộn giới truyền lưu một câu nói, gọi là "Đến dầu cây ớt người được thiên hạ", bởi vậy có thể thấy được dầu cây ớt ở xuyên trong thức ăn tác dụng. Tốt dầu cây ớt, trừ đơn thuần cay ở ngoài, hơn nữa muốn hương, màu sắc càng muốn chính, như vậy tăng thêm vào món ăn phẩm bên trong mới có thể sắc hương vị đầy đủ.

Vì lẽ đó, dầu cây ớt nếu muốn vừa cay lại hương mà hồng, bên trong cây ớt liền không thể đơn dùng một loại, cần dùng hợp lại hình cây ớt. Vương Bột lựa chọn là làm triều thiên ớt (có cũng gọi là viên đạn đầu) thêm làm hai cánh mạn gai cùng đèn lồng tiêu. Triều thiên ớt ra cay, hai cánh mạn gai ra hương, đèn lồng tiêu thì lại phụ trách ra hồng, dạy dỗ màu sắc dùng. Vương Bột không có trực tiếp mua sẵn có ớt bột, mà là mua làm ớt chuẩn bị về nhà sau chính mình nướng, chế bị. Cái này cũng là chế tác dầu cây ớt bên trong một không vì là người ngoài đạo một "Đạo đạo", nguyên nhân rất đơn giản, không gian không thương, sẵn có ớt bột thông thường đều là dùng những kia phẩm tương không được không được bán thứ đáng cây ớt mài đi ra, hơn nữa bên trong còn thêm không ít cái khác lung ta lung tung cũng không ai biết là cái gì đồ vật đồ vật. Vì lẽ đó, vì chế bị ra hoàn mỹ nhất dầu cây ớt, Vương Bột vẫn là quyết định không ăn trộn cái này lại tuyệt vời.

Bún, nước dùng cùng dầu cây ớt chủ tài mua về sau, còn lại là được lẫn lộn, giao chế những này tài liệu chính vật liệu phụ, tỷ như sinh đánh, lão đánh, gừng, hành, tỏi, bát giác, ba nại, hương diệp, cây thìa là, cây quế, trần bì, đường phèn. . . Lâm Lâm tổng tổng gần ba mươi vị.

Làm Vương Bột dẫn tiểu mỹ nữ đem hết thấy chủ tài phụ tài chọn mua xong sau, thời gian đã đến năm giờ chiều. Ở toàn bộ chọn mua trong quá trình bên cạnh hần tiểu mỹ nữ cũng không có bất kỳ thiếu kiên nhẫn, trái lại hiểu kỳ hỏi hết đông tới tây, đồng thời tích cực chủ động giúp hần nắm đồ vật. Có thể nói, không có Trương Tinh cho hần làm trợ thủ, lần này đại chọn mua không biết còn muốn bận bịu tới khi nào.

"Cuối cùng cũng coi như hết bận, Tinh Tinh, đi, chúng ta dẹp đường hồi phủ!" Vương Bột vung tay lên, đi đầu hướng trên đường về nhà chạy đi.

Cách cửa nhà còn có một 200 mét thời điểm, rất xa, Vương Bột liền phát hiện vây quanh tạp dề, trên người mặc một bộ hoa quần áo trong, thân dưới mặc một cái lam quần mẫu thân đứng bên lề đường hướng về đường Đại Kiện phượng hướng nhìn xung quanh. Đây một hình ảnh, nhường Vương Bột lập tức đã nghĩ đến kiếp trước hần bất luận đi Song Khánh đọc sách vẫn là nghỉ trở về, cùng với sau khi tốt nghiệp tết đến về nhà, qua xong năm lại rồi nhà, ở hần lúc rồi đi, mẫu thân đều là đứng bên lề đường, lưu luyến không rời nhìn theo hần kéo rương hành lý từ từ đi xa mãi cho đến không nhìn thấy bóng người của hần, mẫu thân cũng phải ở nơi đó nhiều đứng một lúc, sau khi mới sẽ xoay người quay đầu lại.

Mà mỗi khi hần gọi điện thoại nói ngày thứ hai phải quay về thời điểm, mẫu thân cũng là từ hần phải quay về ngày đó một sáng sớm, mỗi cách nửa giờ thì sẽ đứng bên lề đường nhìn xung quanh, vì lẽ đó, bất luận là đi nơi khác đọc sách vẫn là sau khi tốt nghiệp lưu ở ngoại địa công tác, mỗi khi lúc hần trở lại, cái thứ nhất nghênh tiếp hần, mãi mãi cũng là cái kia nho nhỏ, không cao, mộc mạc tự nhiên thương lão thân ảnh.

Mẫu thân tạ thế sau, cái kia bất luận quát phong trời mưa, mặc kệ giá lạnh nóng bức bóng người, cũng là vĩnh viễn biến mất rồi. Từng cảnh tượng ấy hình ảnh, Vương Bột cũng chỉ có thể ở nửa đêm mộng về trong mộng đi nỗ lực hồi ức, cướp lấy.

Mà bất cứ lúc nào thời gian trôi đi, cái kia nguyên bản cực kỳ rõ ràng ký ức cũng bắt đầu từng điểm từng điểm trở nên mơ hồ, trở nên ảnh ảnh ước ước.

Vương Bột cảm thấy khỏe mắt của chính mình có chút ướt át, tâm tình kích động hẳn theo bản năng trên chân liền dùng tới lực, rất nhanh vượt qua ở mặt trước lái xe Trương Tĩnh, hướng cái kia đã từng bị thời gian đục khoét đến mờ hồ không rõ, hiện nay nhưng rõ ràng trước mắt bóng người phóng đi.

"Bột nhi, tại sao lâu như thế mới trở về?" Tăng Phàm Ngọc lo lắng ánh mắt ở nhìn thấy Vương Bột chớp mắt mới không cánh mà bay, Vương Bột xe đạp vẫn chưa hoàn toàn dừng lại, nàng liền bắt đầu đi lấy hành lý khung bên trong cái kia một túi túi nguyên liệu nấu ăn.

"Đồ vật nhiều mà! Tự nhiên thời gian liền dài lạc! Đúng rồi, mẹ, ngươi phải cảm tạ Tĩnh Tĩnh, nếu không là nàng hỗ trợ, ta e sợ còn muốn nửa giờ mới có thể đến gia đây." Vương Bột phanh xe đem dừng xe ổn, tùy ý mẫu thân đi lấy khuôn bên trong nguyên liệu nấu ăn, cười nhìn mẫu thân nói.

Nhi tử vừa nói như thế, Tăng Phàm Ngọc mới phát hiện nhi tử phía sau cách đó không xa còn nhiều một cái xe đạp, ngồi ở tự mình người trên xe chính là Trương Kế Phát gia khuê nữ Trương Tĩnh.

"Tăng nương!" Trương Tĩnh nhỏ giọng hô một tiếng, có vẻ hơi câu nệ.

"Ai nha, này sao được? Cảm tạ ngươi a, Tĩnh Tĩnh. Thật đúng, trời nóng như thế, mau vào, nướng nướng cho ngươi cũng bát lạnh nước là uống." Tăng Phàm Ngọc cười bắt chuyện.

"Không được, Tăng nương. Cảm tạ ngươi, ta khẩu không làm." Trương Tĩnh đáp, vừa nói, một bên đem hành lý khung bên trong bọc lớn đồ gia vị lấy ra. Bởi đồ vật quá nhiều, Vương Bột trên xe mình hành lý khung không chứa nổi, còn lại liền chỉ có chứa ở Trương Tĩnh hành lý khung bên trong.

"Tĩnh Tĩnh, ngươi không đề cập tới, nhường ngươi Bột ca nhắc tới. Bột nhi, ngươi trụ ở nơi đó làm gì từ? Còn không mau nhanh giúp Tĩnh Tĩnh nói một chút?" Tăng Phàm Ngọc hoành Vương Bột một chút, có chút "Bất mãn".

"Muốn được, mẹ!" Vương Bột cười trả lời, sau đó đối với Trương Tĩnh nói, "Tĩnh Tĩnh, ta đến là được." Nói, liền đem Trương Tĩnh trong tay đồ gia vị túi đổi đến trong tay mình, "Nếu không, đến nhà ta lại sai một ha nhỉ?" Vương Bột nhìn chăm chăm trong chớp mắt trở nên ngại ngùng Trương Tĩnh, cười hi hi nói.

"Không, không được, Bột ca!" Trương Tĩnh gò má đỏ lên, "Ta mẹ lão Hán nhi một hồi sẽ qua nhi liền phải quay về, ta đi về trước."

"Muốn được, vậy ngươi trở về đi thôi. Ngày hôm nay cảm tạ ha. Đúng rồi, sau đó có cái gì không hiểu, cũng không chỉ là Anh văn, cái khác môn học ngươi cũng có thể tới tìm ta. Nhớ tới yêu, ở nhà ngươi phụ cận có thể có một trung khảo trạng nguyên, nhất định phải phát triển không hỏi bạch không hỏi tinh thần!" Vương Bột trêu ghẹo nói.

"Khanh khách ——" Trương Tĩnh "Khanh khách" nở nụ cười, gật gật đầu, "Ta sẽ, Bột ca. Cái kia, ta liền đi. Tăng nương, gặp lại. Rảnh rồi đến nhà ta đến sai mà! Bột ca, ngươi rảnh rồi cũng tới sai."

"Muốn được, Tĩnh Tĩnh. Ngươi rảnh rồi cũng tới sai ha. Ai nha, thật đúng, giúp lớn như vậy một chuyện, liền nước đều không uống đến một cái. . ."

Trương Tĩnh đã đạp xe rời đi, Tăng Phàm Ngọc còn ở nói liên miên cần năn, vì là không thể tận tình địa chủ mà tự trách. Vương Bột liếc mắt một cái đi xa Trương Tĩnh, nghe mẫu thân nói đầu đầu, ngẩng đầu nhìn thiên, bầu trời lam đến ngấm người, một Đóa Đóa Bạch Vân trôi qua, hình chiếu ánh nắng chiều hào quang vàng óng.

"Đời này, lão tử nhất định sống ra hình dáng người! Mẹ, ta nhất định nhường ngươi sống lâu trăm tuổi, khỏe mạnh vui sướng, không cho bị kịch của kiếp trước tái diễn. Bên người cái kia vô số vẻ đẹp, ta nhất định đem các ngươi lưu lại, nhường kiếp này đã không còn tiếc nuối! Vạn năng Thượng Đế, ta lần thứ hai cảm tạ ngươi!" Vương Bột đem tay phải nắm thành một nắm đấm, vừa thu lại, nội tâm âm thầm nói.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Này bát bún

"Bột nhi, làm bát bún lẽ nào liền cần nhiều như vậy đồ gia vị? Ngươi này muốn xài bao nhiêu tiền nha?" Tăng Phàm Ngọc một vừa sửa sang lại chồng chất ở trên bàn giống như núi nhỏ nguyên liệu nấu ăn cùng đồ gia vị, đau lòng không thôi nói.

"Không muốn bao nhiêu tiền, mẹ! Không nỡ hài tử bắt không được lang, chúng ta bún nếu muốn mùi vị được, liền cần nhiều như vậy đồ gia vị! Có điều, ngươi yên tâm, bán ăn vật lợi nhuận chỉ ít đều ở một nhiều hơn phân nửa. Chỉ cần chúng ta chuyện làm ăn hóa, chỉ có kiếm tiền, sẽ không lỗ vốn." Vương

Bột an ủi mẹ của hắn nói.

Kiếp trước từ chức sau hắn đang nghiên cứu ra cái kia ba khoản có thể sánh vai Song Khánh cao cấp nhất bún sau khi, cũng từng nói cho thê tử hắn dự định ở tiểu khu phụ cận tìm cái bể ngoài mở một nhà cửa hàng bún ý nghĩ, nhưng thê tử đối với này nhưng khịt mũi con thường, khuyên hắn vẫn là không muốn không làm việc đang hoàng tốt, mau mau tìm cái công việc nghiêm túc mới phải đường ngay. Hắn ở thê tử của chính mình nơi đó không chỉ có không đến đến bất kỳ tiền tài trên trợ giúp, dù cho là tinh thần trên một tia cổ vũ cũng không có, thu được nhưng là không tưởng tượng nổi đã kích cùng trào phúng. Khi đó hắn, chính là tinh thần trạng thái nằm ở con sóng nhỏ nhất thời điểm, sống nương tựa lẫn nhau hai mươi năm mẫu thân vừa mất đi, chính hắn cũng chỉ còn sót lại nửa cái mạng, cần nhất là được thân nhân ủng hộ và cổ vũ. Ở hắn kết thúc tính mạng của mình cái kia một ngày, hắn nghĩ, nếu như lúc đó thê tử không phải cười nhạo thêm chê bai, dù cho vận vận là nằm ở đạo nghĩa trên đầu lưỡi chống đỡ, hắn hay là cũng sẽ không đi tới cái kia mất đi hết cả niềm tin tuyệt lộ.

Kiếp trước không có tới cùng nghiệm chứng ý nghĩ của chính mình hắn liền đi đòi nhà ma; đòi này, hắn nhưng phải chứng minh cho kiếp trước kia thê tử coi trọng một chút:

Người cổ nhiên xem thường này đề tiện, cùng cao to trên lông không dính dáng buồn bán nhỏ, nhưng lão tử kiếp này huy hoàng, chính là muốn từ này một bát không hề bắt mắt chút nào bún bắt đầu!

Vương Bột trấn an cũng chưa hoàn toàn bỏ đi mẫu thân lo lắng, liền, hắn vừa cùng mẫu thân thu dọn nguyên liệu nấu ăn, bắt đầu làm rán cây ớt, ngao nước luộc cùng xào thịt thái chuẩn bị công tác, một bên cho mẫu thân tính sổ:

Một khối năm một bát bún, bún muốn bao nhiêu tiền, nước dùng muốn bao nhiêu tiền, thịt thái lại muốn bao nhiêu tiền, cuối cùng trừ làm đánh tan sau khi chính mình có thể kiếm lời bao nhiêu tiền.

Đối với chính mình nhi tử học thức, Tăng Phạm Ngọc vẫn tin tưởng, vì lẽ đó đại tự không nhìn được một, toán học năng lực giới hạn với tiền tài phương diện bù năng nghe con trai của chính mình như thế vừa phân tích sau, trong lòng đối với có thể không kiếm tiền lo lắng cũng chậm chậm tiêu trừ

Hiện tại chỉ còn dư lại một vấn đề: Nhi tử bạn học kia mẫu thân có hay không đem nấu bún chân truyền truyền cho nhi tử? Nhi tử thật có thể làm ra cùng trong thành cửa hàng bún như thế tốt ăn bún sao?

Tăng Phạm Ngọc mang theo vô cùng kích động tâm tình mỗi mắt mong chờ. Nàng đã rõ ràng, này không chỉ là một bát ăn ngon có thể kê khai cái bụng bún, càng là một bát liên quan đến nhi tử tiền đồ bún.

Có đối với nhà bếp này một khối cực kỳ quen thuộc mẫu thân cho mình làm trợ thủ, Vương Bột làm lên chuẩn bị công tác đến so với trước đây hắn một ở Song Khánh trong nhà đơn đã độc đầu thời không biết ung dung lưu loát bao nhiêu lần. Vì lẽ đó, hắn ở chừng mười sau khi, hắn còn có hạ từng bước từng bước vì là mẫu thân tí mi giới thiệu chế tác quá trình:

Muốn để chỗ nào chút đồ gia vị, thả bao nhiêu, cái nào vị trước tiên thả, cái nào vị sau thả, tại sao!

Hắn trước tiên ngao chính là bún nước dùng.

"Mẹ, bún có được hay không ăn, hương không thơm, tiền không tiền, quan trọng nhất chính là này nước dùng. Nước dùng, ta dùng trư bông tử cốt, gà mẹ cùng lão vịt ngao chế, ngày hôm nay mua những tài liệu này liền có thể ngao một đại nhòm nồi. Ngao chế trước, trước tiên dùng nước lạnh phao ngâm vào bông tử cốt, gà mẹ cùng lão vịt dòng máu, sau đó đơn giản phi nước, phi nước sau là có thể để vào bát tô bên trong ngao chế. Nấu canh trước tiên dùng lửa lớn đốt tan, sau khi giảm hỏa, trong lúc để vào thích hợp lượng rau củ, hoa tiêu, hồ tiêu, trần bì, lại thả điểm đường phen toi chất thịt, cùng một hai rượu để đi tỉnh. Muối ở thang ngao tốt sau khi lại thả, không phải vậy sẽ ảnh hưởng nước luộc tiên vị. Chỉnh nồi nước luộc, ít nhất phải ngao 3 đến 5 giờ, trong lúc có thể bổ sung nước, nhưng muốn thêm nước là, không thể thêm nước lạnh. . ."

"Sau đó chúng ta đến rán dầu cây ớt. Vừa nãy ta gọi người dùng thớt đá ép té cây ớt tổng cộng có ba loại cây ớt, hai lạng triệu thiên ớt, hai lạng hai cánh mạn gai, một hai đèn lồng tiêu. Triệu thiên ớt rất cay, hai cánh mạn gai rất thơm, đèn lồng tiêu rất hot, vì lẽ đó, chúng ta dùng này ba loại cây ớt rán đi ra dầu cây ớt là lại cay lại hương lại hồng.

"Rán dầu cây ớt là như vậy rán, tổng cộng nửa cân ớt bột, chúng ta ít nhất phải dùng hai cân dầu cải—— mẹ, người dùng đau lòng dầu, lông trâu xuất hiện ở ngư trên người, những này dầu tiền rất nhanh sẽ có thể kiếm về—— trước tiên đem dầu cải nóng tịch, cũng chính là muốn thiêu đến bốc khói. Sau đó, đem vừa nãy ta gọi người cắt nát rau thơm, bạch rau cần cùng cả rút đỏ vào nỏ, vẩy nỏ cạn, nỏ hoàng, mò đi ra. Sau đó, thả một tiêu đem hạt vừng, nỏ hoàng, đem hạt vừng mò đi ra đổ vào ớt bột bên trong, hỗn hợp một hồi.

"Đón lấy liền khá là then chốt. Chúng ta trước tiên dùng mười mức một muối dầu sôi dội vào hỗn có hạt vừng ớt bột bên trong, dầu không cần quá nhiều, đem ớt bột ướt nhẹ là được, đây là đệ nhất nỏ, dầu nhiệt độ cũng tương đối cao, gọi nỏ hương. Sau đó chờ một ha nhĩ, lại mức mấy muối dầu đi vào, muốn đem hết thảy ớt bột toàn bộ không qua, đây là đệ nhị nỏ, gọi nỏ hồng. Tiếp theo đợi thêm dầu ôn giảm xuống đến gần như thời điểm, đem trong nồi hết thảy dầu mức vào ớt bột, đây là đệ tam nỏ, gọi nỏ cay. Có này ba nỏ, chúng ta dầu cây ớt là vừa thơm vừa cay lại hồng, ba thích cực kì."

". . ."

Thời gian, liền ở Vương Bột cùng mẫu thân hắn hiện trường dạy học bên trong chậm rãi qua đi. Tăng Phạm Ngọc mặc dù là đại tự không nhìn được một mù chữ, phổ thông đến không thể phổ thông hơn nữa nông thôn phụ nữ, thế nhưng trù nghệ phương diện xác thực rất là có một bộ. Phương diện này có nhiên cùng Vương Bột bà ngoại đã từng là com tập thể thời đại trong đội đầu bếp, mẫu thân mưa dầm thấm đất, từ nhỏ tiếp thu nhất định trù nghệ hun đúc có quan hệ; mặt khác không thể không nói mẫu thân cũng khá là có làm com thiên phú. Mẫu thân làm com thiên phú lại ở một trình độ nào đó di truyền cho Vương Bột, thêm vào từ nhỏ ăn mẫu thân hai mươi năm ngon miệng com nước, nuôi thành một tâm thập phần xoi mói miệng, Vương Bột

chính mình cũng tốt yêu làm cơm, rảnh rồi liền yêu thích nghiên cứu chút mới món ăn đến khao ngũ tạng lục phủ của mình, vì lẽ đó, hôn sau, hẳn liền gánh lấy phụ trách một nhà ba món ăn trọng trách.

Với hẳn hình thành mãnh liệt so sánh nhưng là thê tử của hắn: Trừ cơm, là món gì cũng sẽ không làm.

Mẫu thân mấy chục năm nhà bếp cuộc đời làm cho nàng lý giải lên Vương Bột đến thập phần ung dung, thêm vào có Vương Bột hiện xào hiện bán, chỉ một lần, Tăng Phạm Ngọc liền đem Vương Bột tiêu tốn hai năm khổ công mới nghiên cứu ra bí kíp học cái thất thất bát bát.

"Mẹ, hiện tại người hiểu không biết được sao cái xào thịt thái? Ngao nước luộc cùng rán dầu cây ớt?" Lâm đem cuối cùng một muối thịt bò thịt thái sạn vào bồn bên trong thời điểm, Vương Bột hỏi ngồi ở đối diện kệ bếp nhóm lửa mẫu thân.

"Sao cái không biết được a? Người vừa nãy không phải đều nói cho ta biết đến mà!" Tăng Phạm Ngọc dừng dừng như không nói. Đối với nàng mà nói, có điều chính là hầm canh, làm cái món ăn, rán bát dầu cây ớt công phu mà thôi, chỉ có điều so sánh với nàng trước đây cách làm đến, nhiều hơn không ít vật liệu, càng là "Lãng phí" rất nhiều làm cho nàng đau lòng có phải hay không dầu thời.

Nhìn thấy mẫu thân như thế có ngộ tính, Vương Bột rất là cao hứng, chuyện này ý nghĩa là chỉ cần lần sau nhượng mẫu thân tự mình động thủ làm một lần, không thành vấn đề, nhà bếp khối này là có thể xong giao tất cả cho mẫu thân đến quản lý. Vương Bột trong lòng không khỏi nghĩ đến, gừng càng già càng cay, mấy chục năm lão đầu bếp cùng hắn cái này mới ra đời tân thủ vẫn có khác nhau rất lớn, cứ việc ở trên lý thuyết hẳn hay là muốn cao hơn mẫu thân không ít, thế nhưng nói đến nấu ăn kinh nghiệm, nhưng là tuyệt đối không thể so với.

Canh loãng, dầu cây ớt, thịt thái chuẩn bị xong, vạn sự đã chuẩn bị, chỉ còn chờ cơ hội! Vương Bột lập tức giục mẫu thân nóng một nồi nước lã. Nước sôi tan sau lập tức không thể chờ đợi được nữa đem một cân tả hữu làm bún ném vào nước lã bên trong phao lên. Mấy phút sau, bún ở nước lã ảnh hưởng bắt đầu biến chuyển, chờ mềm ra dùng móng tay có thể ung dung cắt đứt thời điểm, Vương Bột liền đem hấp chân lượng nước, như nhũn ra bún thịnh vào một bồn bên trong, gia nhập nước lạnh phao lên.

Lại để cho mẫu thân đốt một nồi nước lã. nấu nước trong lúc, Vương Bột nhanh nhẹn lấy ra một bát, ở bên trong để vào bột hoa tiêu, muối ăn, gà tính, vị tính, nước tương, giấm, dầu cây ớt, ở trong bát dội vào hai muối nước dùng. Lúc này, trong nồi nước đã mở ra. Vương Bột từ nước lọc bên trong nắm lên một cái bún, thịnh vào hàng tre trúc tráo ly, để vào nước sôi bên trong lăn mấy vòng, sáu, bảy giây sau nhấc lên, đem năng tốt bún đựng vào trong chén, múc một muối một nửa dầu một nửa duẩn từ thịt bò thịt thái lăm ở bún trên, cuối cùng vậy lên hành thái, rau thơm.

Tề hoạt!

Một bát bạch, hồng, lục, hương, nóng hổi thịt bò bún liền ra hiện tại Vương Bột cùng Tăng Phạm Ngọc trước mắt.

"Bột nhi, chính là này bát bún?" Cứ việc từ tẩy khối thứ nhất lão gừng bắt đầu đến cuối cùng nhìn Vương Bột đang bốc lên tốt bún trên bát hành thái, nàng đều toàn bộ hành trình tham dự, nhưng khi một bát sắc hương mạo đầy đủ, cùng trong thành cửa hàng bún bán bún không hề khác nhau bún sống sờ sờ ra hiện tại trước mắt của chính mình thời điểm, Tăng Phạm Ngọc vẫn cảm thấy khó có thể tin.

Có thể ở này nhất thời không phục chế ra kiếp trước trừ mình ra, không ai biết đến cái kia bát phí đi hai năm công lao mới có thể nghiên cứu chế tạo mà thành bún, trong lúc nhất thời, kích động, lòng chua xót, tiếc nuối, các loại nổi lòng dùng tới trong lòng.

"Chính là này bát bún!" Vương Bột khẳng định gật gật đầu. Hai tay hắn nâng này bát bún, cung cung kính kính đưa tới mẫu thân trước mặt, lấy một loại trước nay chưa từng có giọng thành khẩn, nói:

"Mẹ, người nếm thử, xem có được hay không ăn!"

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 10: Du thuyết

Vương Cát Xương kết thúc một ngày bài cực lúc về đến nhà, thiên đều sắp tối rồi. Xế chiều hôm nay hắn vận may có chút vác, không chỉ có đem buổi sáng thắng tám khối tiền cho thua sạch sành sanh, còn cũng phun ra đi tới mười mấy nguyên. Đến lúc này hắn mới đột nhiên nhớ tới buổi trưa từng nói với hai nương mẫu muốn buổi chiều sớm một chút thu công trở về nấu bún, mà hiện tại đều tám giờ tối qua, đối bụng cái kia hai nương mẫu nói vậy sẽ không đối với mình có cái gì tốt sắc mặt, thêm vào lại thua tiền, Vương Cát Xương tự giác đuối lý, về nhà thời liền không còn ngày xưa giống như không kiêng dè gì mà trở nên hơi rụt đầu rụt đuôi.

Nhưng rất nhanh, hần liền giờ cao lồng ngực, cảm thấy vừa nẩy chính mình quá không rất cứng khí. Một đại nam nhân, chủ nhân một gia đình, còn có thể làm cho nữ tắc (chuẩn mực đạo đức phụ nữ) nhân gia thuyết tam đạo tứ hay sao? Vương Cát Xương ngẩng đầu ưỡn ngực, làm ra vẻ trang dạng ho khan hai tiếng, một chương đẩy ra nhà chính cửa lớn, đồng thời cao giọng nói:

"Bột nhi, bún cùng thịt đều mua về chứ? Các người chờ ta một ha nhi, ta rửa tay, lập tức đi ngay làm!"

"Chờ người trở về làm, e sợ trời sáng rồi!" Tăng Phạm Ngọc nghiêm mặt xùy xùy nói. Đối với trượng phu "Lấy bài mà sống", nàng vừa bất đắc dĩ nhưng không có cách.

"Ba, người không có cơ hội lấy. Ta cùng mẹ đã đem nước luộc cùng thịt thái chuẩn bị xong, bún cũng hâm được rồi. Hơn nữa ta cùng mẹ cũng đã ăn một bát, sẽ chờ người. Người ngồi, đừng nhúc nhích, ta đi cho người nấu một bát, nhường người mở mang kiến thức một chút thủ nghệ của ta." Đối với Vương Cát Xương muốn quy cùng với nói không giữ lời, hiện tại Vương Bột có thể nói không cần thiết chút nào, cần bản không CARE. Chính hần một kế phụ đến cùng là một cái gì đức hạnh, hần đòi trước liền nhìn thấu. Hết ăn lại nằm, dạy mãi không sửa, hư vinh tự đại, nhân loại trên người rất nhiều thói quen đều có thể ở trên người hần tìm tới tiêu chuẩn hàng mẫu. Hần còn không thực lực đó đi thay đổi kế phụ, vì lẽ đó tốt nhất sách lược chính là thay đổi chính mình, ngấm từ từ tích lũy thực lực, đợi được liền kế phụ đều muốn ngược nhìn chính mình thời điểm, trở lại chậm rãi "Trị liệu" không muốn, bằng không, hiện tại liền mũi nhọn đầu với đao sắc cùng kế phụ nâng lên, trừ trần hệ làm cương, căn bản là chuyện vô bổ.

Vương Bột lại một lần nhường Vương Cát Xương hạ phá kính mắt, cảm giác trước mắt con riêng tựa hồ thật sự như trước kia có chỗ bất đồng. Lẽ nào lớn rồi? Hiểu chuyện? Biết thông cảm cha mẹ "Khổ tâm"?

Nghĩ như vậy, thêm vào Vương Bột như thế lùi một bước để tiến hai bước nói chuyện, lương tâm phát hiện Vương Cát Xương trái lại cảm thấy có chút bất đầu ngại ngừng, mặt lộ vẻ một tia vẻ xấu hổ, nói: "Ai, xê chiều hôm nay vận may quá vác, vẫn muốn gỡ vốn, không phải vậy, ta sớm sẽ trở lại."

"Ha ha, đánh bài mà, có thua có thắng rất bình thường. Ngày hôm nay thua, ngày mai thắng trở về chính là, không cái gì quá mức." Vương Bột đánh cái "Ha ha", dừng dung như không đạo, "Ba, người chờ cái mấy phút, lập tức cho người đến."

Vương Bột rồi đi nhà chính đi nhà bếp cho Vương Cát Xương nấu bún đi tới, Vương Cát Xương thì lại trơ mặt ra, nhìn chăm chăm thê tử của chính mình nói: "Phạm Ngọc, người phát hiện không có, chúng ta Bột nhi thật giống đúng là lớn rồi, càng ngày càng hiểu chuyện."

"Người cũng hiểu được Bột nhi dài đến ha? Lớn rồi, cũng là muốn dùng tiền. Hai năm sau chờ Bột nhi thi lên đại học, chỉ là một năm học phí liền muốn năm, sáu ngàn, ta xem người cái này làm lão Hán nhi đến thời điểm nắm cái gì cho hần giao." Tăng Phạm Ngọc vẫn cứ không coi ra gì.

"Ta hiểu phải nghĩ biện pháp! Đây không phải còn có hai năm sao? Đến thời điểm sẽ cho hần nghĩ biện pháp." Vương Cát Xương lặp lại hần nghìn bài một điệu bộ thoại.

Hai người nói chuyện phiếm, Vương Bột đem nấu tốt một bát bún bung vào, trực tiếp phóng tới Vương Cát Xương trước mặt.

"Ha, này bún vẻ ngoài không sai. Aha, vẫn là thịt bò thịt thái! Không tồi không tồi, ta đến thử một hồi mùi vị." Nói thật, đánh một buổi chiều bài, Vương Cát Xương cũng đã sớm đói bụng, liền cầm lấy chiếc đũa, hồng hộc ăn lên bún đến.

Chỉ ném thử một miếng, Vương Cát Xương sắc mặt liền thay đổi, kinh dị, hưng phấn, không rõ, vài loại thần thái luân phiên ở trên mặt chuyển đổi mấy lần.

"Ăn ngon, thật sự ăn ngon. Hắc, Phạm Ngọc, ta còn không biết được người sẽ nấu bún, hơn nữa nấu bún tốt như vậy ăn! Ta còn chưa từng có ăn qua tốt như vậy ăn bún." Vương Cát Xương hưởng thê tử của chính mình dụng đứng cái ngón tay cái, tiếp theo liền bắt đầu rồi ăn như hùm như sói.

"Ta nào có bản lãnh này! Thịt thái, nước luộc, dầu cây ớt, đều là Bột nhi làm, ta liền giúp hần đun lửa." Tăng Phạm Ngọc tức giận.

"Cái gì, Bột nhi nấu?" Vương Cát Xương quay đầu nhìn Vương Bột, một mặt không tin.

"Là ta làm, ba. Ta nói với người mà, ta có một bạn học, hần mẹ lão Hán nhi ở hai giao lộ mở ra gia cửa hàng bún, mùi vị siêu cấp được, chuyện làm ăn hòa có phải hay không. . ." Vương Bột lại một lần lấy ra bạn học cái này chặn Tiền Bài, giải thích, sau khi giải thích xong, trực tiếp hỏi, "Ba, người cảm thấy này bát bún lấy ra đi có người hay không mua, nếu như chúng ta cũng cùng cái khác cửa hàng bún bán đồng dạng giá cả?"

"Ăn ngon như vậy, vậy khẳng định có người mua ba!" Vương Cát Xương không chút nghĩ ngợi nói.

"Ta cũng cảm thấy như vậy. Đúng rồi, ba, người nói chúng ta đi trong thành mở gia cửa hàng bún làm sao?" Làm nền lâu như vậy, đến lúc này, Vương Bột mới "Lộ ra kế hoạch", nói ra chính mình ngày hôm nay một loạt động tác mục đích cuối cùng. Kế phụ thuộc về loại kia thành sự không đủ bại sự có thừa loại hình, hần trong lòng sáng tỏ cực kì. Thế nhưng mở cửa hàng bún chỉ bằng hần cùng mẫu thân căn bản là hoặc không chuyển (nhân thủ không đủ dùng), chí ít, cái kia bút số lượng không nhỏ tài chính khởi động hần liền không đến bất luận biện pháp gì, hay là muốn dựa vào mượn. Mà đem mẫu thân và phụ thân hai nhà thân thích nghĩ đến một vòng, có thể ung dung cầm được ra khoản tiền kia hiện nay cũng chỉ có kế phụ cái kia sinh sống ở trong thành tỷ tỷ.

"Cái gì, mở cửa hàng bún?" Vương Cát Xương tròn to hai mắt.

"Đúng! Chính là mở cửa hàng bún! Ta kể cho người mà, trường học của chúng ta cửa không xa có cái bán bánh gatô cửa hàng. . ." Vương Bột đem buổi chiều cùng Tăng Phạm Ngọc giảng cái kia một trận ở Vương Cát Xương trước mặt lại nói một lần, sau khi nói xong, cuối cùng tổng kết đạo, "Vì lẽ đó,

mùi vị được, đoạn đường tốt, vị trí bằng, lại có một đoàn học sinh oa nhi quang lâm, ta dám đánh cược, chúng ta cửa hàng bún chuyên làm ăn tuyệt đối sẽ hòa! Đến thời điểm một ngày mấy chục đó là ít, không làm được chính là bách bách từ nguyên kiểm lời!" Vì đánh động chính mình kẻ phụ, Vương Bột trực tiếp về cái đại bánh.

Vừa nhắc tới tiền, Vương Cát Xương liền hai mắt tỏa ánh sáng, ăn bún tốc độ cũng chậm lại, nhú nhú mày, nói, "Nếu như người nói vị trí kia thật sự có tốt như vậy, cái này chuyên làm ăn cũng làm được! Thế nhưng, then chốt có một, nhà chúng ta hiện tại không tiền a!"

"Không đến tiền đi mượn ba! Ba, tìm đại cô đại chú bọn họ mượn! Một khi chúng ta cửa hàng bún hòa lên, nhiều nhất hai, ba tháng liền có thể trả tiền lại!" Vương Bột lập tức nói tiếp, trực tiếp giựt giấy kẻ phụ đi tìm hân tử vay tiền.

"Tìm người đại cô mượn? Không được không được!" Vương Cát Xương trực tiếp lắc đầu, "Nhà chúng ta xây nhà mượn người đại cô mấy ngàn đều không trả, hiện tại lại đi mượn, sao cái không ngại ngừng nhà!"

Người còn hiểu đến thật không tiện? Kẻ phụ, nhưng Vương Bột trong lòng trực có loại đi tới phiền kẻ phụ một cái tát kích động!

Người cái này làm lão công, làm phụ thân, nếu như dù cho còn có như vậy tí xú dây thần kinh xấu hổ cùng trách nhiệm tâm, thì sẽ không mười mấy hai mươi năm cũng không cho lão bà oa nhi làm hai bộ thể diện quần áo mới mà vẫn nhường hai người bọn họ nương mẩu xuyên nhà gia không muốn hàng đã xài rồi; thì sẽ không từ tiểu học đến cao trung mãi cho đến tha không xuống đi, mãi đến tận oa nhi ở lão sư bạn học trước mặt lẳng nhục, lòng tự ái, lòng tự tin bị người giẫm đến bàn chân thời mới đi tìm tiền nộp học phí; càng sẽ không từ sáng đến tối không làm việc đảng hoàng lấy đánh bài mà sống!

Người còn không thấy ngại? Tốt mặt mũi? Người có tư cách này đi tốt cái này mặt mũi sao? Người phổi sao? Người còn có mặt mũi sao?

Vương Bột trong lòng hiện ra nộ, cười nhạt không ngọt. Hắn bây giờ không phải là mười sáu, mười bảy tuổi thiếu niên nhi đồng, nguy trang ở bộ này tuổi trẻ tú da phía dưới, nhưng là một viên ba mươi mấy tuổi già nửa tâm! Kiếp trước Vương Bột đối với hắn cái này kẻ phụ đánh giá nguyên bản liền tương đương kém. Làm Vương Cát Xương không nghe chính mình khuyên can vì thỏa mãn chính mình hư vinh mạnh mẽ muốn mua xe gắn máy đi ra ngoài khoe khoang cuối cùng dẫn đến mẫu thân tạ thế sau, hắn đối với hắn căm ghét cùng phản hận đến đỉnh điểm! Nếu không là nể tình kẻ phụ đối với mình nhiều năm công ơn nuôi dưỡng này điểm điểm về mặt tình cảm, cùng với nương mẩu thân tử vong cái kia tràng tai nạn xe cộ xác thực là xuất phát từ bất ngờ, thẳng thắn chính là nói chính là kỹ thuật lái xe của hắn có điều quan mà không phải cố ý hành động, hắn đã sớm cùng người này một đao cắt đứt, đoạn tuyệt phụ tử quan hệ!

Đương nhiên, kiếp trước ân oán quy kiếp trước ân oán, kéo tới hiện thế tới nói cũng không nhiều lắm ý nghĩa, không phát sinh tội ác không gọi tội ác. Vương Bột nhắc nhở chính mình muốn dừng nộ, nếu muốn cửa hàng bún thuận lợi khai trương, hiện nay tới nói còn cách không được Vương Cát Xương phối hợp. Liên, hắn hít một hơi, tiếp tục bắt đầu đối với kẻ phụ du thuyết.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Dụ chi lấy muốn

"Ba, người nghe ta nói. Mở cửa hàng bún cái này chuyên làm ăn ta thật sự rất xem trọng. Hiện tại, chúng ta là muốn kỹ thuật có kỹ thuật, muốn cơ hội có cơ hội, kém chính là một hai ngàn khối tiền tài chính khởi động. Chỉ cần cửa hàng bún thuận lợi khai trương, vậy thì tương đương với là mở ra một vốn bốn lời máy in tiền, mỗi ngày đều có không ít tiền mặt có thể kiếm lời. Ba, người không phải thích ăn thịt hầm sao? Ta kể cho người, chỉ cần cửa hàng bún khai trương, ta bao người mỗi ngày có thịt hầm ăn!

"Hơn nữa không chỉ là ăn chút thịt hầm đơn giản như vậy, cửa hàng bún một khi hòa lên, ta cũng không phóng đại cái gì, tòa cái gì bì bì, trong vòng một tháng, ta cho người đôi chiếc mới xe đạp! Trong vòng nửa năm, chúng ta cũng phải trải qua có TV, có tủ lạnh, có máy giặt tháng ngày! Một năm sau, đèn điện điện thoại, lầu trên lầu dưới, chúng ta chuyển đi trong thành ở, cũng nên người kia người ước ao người thành phố!"

Đối với Vương Cát Xương loại này hết ăn lại nằm, xa hoa dâm dật người, thời cái khác đều là không, cũng chỉ có dùng vật chất phương diện đồ vật đi mê hoặc.

Đúng như dự đoán, vừa nghe Vương Bột nói cái gì mỗi ngày ăn thịt hầm, tủ lạnh TV máy giặt, Vương Cát Xương liền hai mắt tỏa ánh sáng, cổ họng không cảm thấy liền nuốt một ngụm nước bọt, lúc này vừa nghĩ, thật giống là thật sự có một quãng thời gian rất dài không mua thịt hầm ăn. Nếu như mở cửa hàng bún thật có thể kiếm được tiền, cải thiện trong nhà sinh hoạt điều kiện, cái kia đi tìm tỷ tỷ lại mượn chút tiền cũng không phải là không thể.

Cho tới Vương Bột trong miệng cái gì "Lầu trên lầu dưới, đèn điện điện thoại", hẳn là quyết định không dám nghĩ. Ở hẳn cái này mấy đời lão nông dân ý thức bên trong, như tỷ tỷ cùng tỷ ca như vậy người thành phố, vậy thì là ăn ngon mặc đẹp, sinh sống ở một thế giới khác thượng hạng người, nhân thượng nhân, cao cao không thể với tới.

"Như vậy a. . . Người nhường ta suy nghĩ thật kỹ một hồi. . ." Vương Cát Xương đối với con riêng miêu tả cái kia một bộ cảm động tiền cảnh hiển nhiên thập phần ý động, khẩu khí cũng thuận theo có buông lỏng.

Nhìn thấy lời của mình nổi lên hiệu quả, Vương Bột quyết định tận dụng mọi thời cơ, tiếp theo khuyên nhủ: "Ba, người còn cân nhắc cái gì? ! Hiện tại xã hội này, nhanh tay có, tay chậm không! Chúng ta sáng mai liền đạp xe đi chỗ đó cái tiệm bánh gato, hỏi hẳn cho thuê lại muốn thật nhiều tiền, để trong lòng có số lượng. Theo lập tức đi ngay tìm đại cô, hướng về nàng vay tiền. Tiền một bắt được tay, lập tức liền đi bán điểm. Không phải vậy, vạn nhất ở trong quá trình này có những người khác nhìn thấy vị trí kia chỗ tốt nhanh chân đến trước, vậy coi như xong."

Này không chỉ có là giục Vương Cát Xương, vừa nghĩ tới khả năng đối thủ cạnh tranh, tỷ như kiếp trước cái kia cửa hàng văn phòng phẩm lão bản, Vương Bột trong đầu thì có chút tâm nhóm lửa cháy, hẳn không thể hiện tại liền đi tìm tiệm bánh gato lão bản cho thuê lại. Bởi vì hẳn chỉ nhớ rõ kiếp trước cái kia tiệm bánh gato ở khai giảng sau xác thực là đã biến thành cửa hàng văn phòng phẩm, nhưng nhân gia khi nào thì bắt đầu tiếp xúc, hẳn nhưng là không biết, nói không chắc lại quá một hai ngày, 2,3 ngày, nhân gia liền bắt đầu tiếp xúc cơ chứ?

Vì lẽ đó, hẳn trong lòng rất gấp a!

"Cơ hội hiếm có! Chúng ta sau đó đến cùng là ăn thịt vẫn là ăn canh, ba, người sau đó ở bằng hữu thân thích trước mặt đến cùng là hãnh diện vẫn là ăn nói khép nép, cơ hội liền ở ngay đây, người có thể ngàn vạn phải bắt được a!" Vương Bột vỗ bàn, một bộ vô cùng đau đớn, tận tình khuyên nhủ về mặt.

"Cái kia. . . Muốn được mà, chúng ta ngày mai sẽ vào thành, trước tiên đi người nói cái kia tiệm bánh gato hỏi một câu giá tiền. Ta cũng muốn đích thân nhìn một chút vị trí kia có phải là có người nói tốt như vậy, sau đó sẽ nói cái khác." Cuối cùng, Vương Cát Xương gật gật đầu, vài lần trong lòng đấu tranh sau miễn cưỡng đồng ý ngày mai cùng đi xem điểm.

"Muốn được ba. Vậy thì quyết định như thế ha. Mẹ, người ngày mai tám giờ gọi ta lên, ta cùng ba ăn điểm tâm liền đi. Các người nghỉ sớm một chút, ta đến xem sách đi tới." Vương Bột trong lòng vui mừng, hướng còn chìm đắm trong tương lai cuộc sống tốt đẹp tưởng tượng cha mẹ hỏi thăm một chút, đứng dậy hướng chính mình phòng ngủ đi đến.

Vương Bột gia có bốn chính thất, hai gian nhà kè.

Chính thất do hai cái phòng ngủ, một nhà chính —— cũng chính là người thành phố cái gọi là phòng khách, một nhà ăn tạo thành. Hai cái phòng ngủ một đầu một đuôi, hẳn cùng cha mẹ các ở một gian, nhà chính cùng nhà ăn ở chính giữa.

Cho tới hai cái nhà kè, thì lại kiến đang đến gần cha mẹ cái kia căn phòng ngủ phương hướng, cùng với hình thành một chỗ rẽ, thành chín mươi độ sắp xếp.

Mà bất luận chính thất vẫn là nhà kè, đều không có tiến hành cái gì trang trí, treo trần không có, keo dán, sơn không có, sàn nhà gạch cang không có, chính là đơn giản đem vách tường dùng vôi trắng xanh, trên đất dùng xinăng san bằng.

Cho tới trong nhà gia cụ, trừ cơ bản nhất bàn băng ghế từ quần áo giường, cộng thêm hai cái lão đà lão đảo bàn gỗ, liền không cái gì những thứ đồ khác.

Vương Bột trở lại chính mình phòng ngủ sau, không có như hẳn nói như vậy đến xem sách, mà là lấy ra một tờ giấy trắng, bắt đầu dùng bút máy ở phía trên thiết kế lên tương lai cửa hàng bún đến.

Tầng Tầu Bún!

Đây chính là hẳn chuẩn bị vì là chính mình cửa hàng bún đặt tên, không có bất kỳ lập dị, thập phần đại chúng hoá cùng quần chúng hóa điểm tên.

Nơi này là nhà bếp khu, nơi này là kho hàng khu, nơi này dùng để bày bàn. . . Vương Bột viết viết vẽ vẽ, không ngừng tăng thêm xóa giảm, phác hoạ mang theo người cả nhà hi vọng bản kế hoạch.

Nửa giờ sau, một y theo dáng dấp đúng quy đúng củ cửa hàng bún thiết kế cảo liền xong xong rồi.

Sau đó, Vương Bột lại lấy ra khác một tờ giấy trắng, bắt đầu ở phía trên liệt danh sách, chủ yếu có hai đại loại: Nhà bếp công cụ loại cùng nguyên liệu loại. Kiếp trước Vương Bột ở bún trên đắm chìm hai năm, đối với hết thảy quy trình cùng công nghệ hoàn toàn thuộc nằm lòng, vì lẽ đó làm lên quen tay làm nhanh, thập phần ung dung.

Chỉ dùng mười phút, danh sách liền liệt kê hoàn thành. Chỉ cần cửa hàng bún thay đổi tạo được, chiếu tờ khai bóc thuốc, rất nhanh sẽ có thể khai trương kinh doanh.

Hoàn thành cửa hàng bún trang trí thiết kế cảo cùng chọn mua danh sách sau, Vương Bột đem chiết được, để vào bàn gỗ ngăn kéo.

Hẳn sử dụng cái này bàn gỗ là mẫu thân hẳn lúc trước xuất giá thời của hồi môn đồ vật, đến nay đã có mười tám năm. Mà hẳn từ tiểu học năm nhất bắt đầu sử dụng, đến trước mặt cũng trải qua mười cái Xuân Thu. Nếu như sinh hoạt không làm bất kỳ thay đổi nào, dựa theo kiếp trước quỹ tích, cái này bàn gỗ sẽ vẫn sử dụng xuống, mãi đến tận chính mình nhà bị khai phá thương san bằng mới sẽ bị cha mẹ vứt bỏ.

Thời gian là chín giờ tối, đối với hần mà nói còn sớm, liền, Vương Bột từ ngăn kéo cách lấy ra giáo khóa sách, bắt đầu nghiên cứu lên.

Đây là hần sống lại tới nay lần thứ nhất xem trước đây sách giáo khoa, ngữ mấy ở ngoài, lý hoá sinh, đại thể lật qua lật lại, hần liền cảm thấy trở nên đau đầu.

Ngữ văn cùng ngoại ngữ dễ bàn, hần thậm chí có thể hoàn toàn không cần phải để ý đến, chỉ bằng ngoại ngữ chuyên nghiệp cấp tám nội tình thêm vào ba mươi mấy năm nhân sinh từng trải, dù cho hiện tại đi tham gia thi đại học, hần cũng có tự tin có thể thi cái không sai điểm. Nếu như lại hơi hơi tìm chút thời giờ ôn tập một hồi, điểm muốn không nghịch thiên cũng khó khăn!

Nhưng lý hoá sinh lại làm cho Vương Bột nhức đầu không thôi, bởi vì phần lớn công thức, định lý, hần hoàn toàn ngay cả xem đều xem không hiểu. Nếu muốn khôi phục nhất định trình độ, hần cần từ sơ trung năm nhất sách giáo khoa nhặt lên.

"Đường từ từ tu xa hề a!" Vương Bột thở dài, lắc lắc đầu, bắt đầu từ từ đóng giấy lộn bên trong nhảy ra sơ trung lý hoá sinh giáo tài, chính mình cho mình bù lên khóa đến.

Nguyên bản dựa theo hần cá nhân ý nguyện, cái kia lớp 11 lớp 12, cái kia cái gì đồ bỏ thi đại học, thậm chí bị vô số người không ngừng hâm mộ cuộc sống đại học, hần căn bản là không muốn lại đi lặp lại một lần. Đặc biệt lại quá hai tháng liền muốn bắt đầu cuộc sống cấp ba, vừa nghĩ tới một ngày tám tiết khóa, thêm sớm tối tự học tổng cộng mười một tiết khóa, gần mười tiếng lao tù cuộc đời, hần liền cảm thấy bờ ngõ, vác da tê dại, lạnh lẽo!

Đạo lý rất đơn giản, hưởng thụ qua tự do người là sẽ không hoài niệm kẻ tù tội sinh hoạt. Mà ở Vương Bột xem ra, nhường một thế giới quan, nhân sinh quan đã định hình, rất nhiều thứ đã nhìn thấu, không cách nào bị ai lại dễ dàng tẩy não ba mươi mấy tuổi đại thúc cùng một đám ấu trĩ, đơn giản thanh thiếu niên ngồi cùng một chỗ, nghe trên bục giảng những kia so với mình tuổi tác còn nhỏ, rất nhiều phương diện so với mình còn không có kiến thức cùng bản lĩnh thanh niên giáo sư mấy móc thối phong một mạch, ngấm lại liền cảm thấy đáng sợ!

Nếu như học tập đồ vật trọng yếu cũng là thôi, nhưng phần lớn trung học giáo dục cùng đại học giáo dục truyền vào đồ vật đều là cắt chó, vừa ra xã hội hết thầy không có tác dụng. Cùng với theo một đám tính, kích động thanh thiếu niên như phạm nhân như thế bị giam đang giáo sư bên trong lăng phí thanh xuân, lãng phí sinh mệnh, hần còn không bằng từ hiện tại bắt đầu liền nỗ lực kiếm tiền, tích lũy chính mình nhân sinh món tiền đầu tiên.

Vì lẽ đó, nếu như khả năng, hần là một vạn phần không muốn lại đi ăn một lần đã biết rồi mùi vị đã xong.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Lý Quế Lan cùng Trương Kế Phát

Đáng tiếc chính là, bất kể là từ trên thực tế bất kỳ phương diện đến xem, nhường hần cái này cha mẹ "Vẫn lấy làm kiêu ngạo", tương lai rất có thể muốn trở thành sinh viên đại học trung khảo trạng nguyên lùi học làm chuyện làm ăn, đều không cái kia khả năng!

Làm sao có khả năng à? Đạo lý gì? Lý do gì? Tốt đại học tốt người không thi, người muốn đi làm ăn, đầu óc người có tật xấu hay sao?

Vì lẽ đó, "Bỏ học theo thương" ý nghĩ cứ việc rất mê người, nhưng Vương Bột chỉ cần cân nhắc đến cha mẹ cùng xung quanh thân bằng bạn tốt phản ứng, hần liền không thể không từ bỏ này một "Không thiết thực" ý nghĩ, cứ việc dưới cái nhìn của hần ý nghĩ này rất thực tế, rất tiếp Trung Quốc đại lục địa khí! Bởi vì dưới cái thể kỷ Trung Quốc xã hội chính là một coi trọng vật chất, có tiền chính là đại gia, không tiền chính là tôn tử xã hội, một lập đền thờ, cười bản không cười xướng xã hội! Cho tới cái khác, đều là con mẹ nó già đánh, không đến thôi!

Những người khác, bao quát Vương Cát Xương phản ứng hần cũng có thể không từ với, không CARE, thế nhưng mẫu thân cảm thụ nhưng không thể không cân nhắc. Ở Vương Bột xem ra, từ nhỏ đã nghe lời, hiểu chuyện, thành tích tốt chính mình vẫn là mẫu thân kiêu ngạo. Đem mình cung lên đại học cũng là mẫu thân to lớn nhất tâm nguyện. Hần không muốn nhường mẫu thân thất vọng, hần chuẩn bị thực hiện mẫu thân kỳ vọng!

Đối với sống lại nhân sĩ tới nói, chỉ cần không đi sai bước nhầm, chính mình muốn chết, tiền tài đã không phải vấn đề gì. Ở như vậy một loại điều kiện tiên quyết, thỏa mãn mẫu thân nguyện vọng, nhường mẫu thân hài lòng, vui sướng chính là Vương Bột càng coi trọng sự tình.

Vì lẽ đó, cao trung là "Ngồi tù", cái kia cũng không thể không ngồi; đại học là "Giam ở ngoài chấp hành", thật là thi đại học còn phải thi.

Cứ việc nhiều năm trước từng học được, đã từng trung khảo hán toán học thì vẫn là mẫn phân, nhưng chỉ là lớp 6 toán học liền bỏ ra Vương Bột thô thô hai giờ mới xem xong. Hơn nữa thông qua học tập Vương Bột còn phát hiện, bất luận là khả năng ghi nhớ của hán hoặc là lý giải lực, cũng không vì sống lại mà có tăng cao. Những kia trong tiểu thuyết nhân vật chính nhân sống lại mà mang đến năng lực học tập tăng nhanh như gió, tố chất thân thể tăng lên rất cao các loại thần kỳ vẫn chưa rơi vào trên đầu hán. Vương Bột hơi có chút tiếc nuối, nhưng cũng vền vẹn là tiếc nuối thôi, dù sao, cùng sống lại so ra, cái gì dị năng đều muốn thua chị kém em.

Vương Bột lại bỏ ra một canh giờ nhìn một chút từ lớp 6 đến lớp 9 Anh ngữ, cái này đối với hán mà nói liền hầu như bằng là người trưởng thành xem tiểu nhân sách. Phía trước xem toán học hán cần một nhóm một nhóm tinh đọc, hiện tại nhưng là đọc nhanh như gió xem lướt qua. Bởi vậy, đến mười hai giờ khuya thời điểm, toàn bộ lớp 9 Anh ngữ giáo trình, từ từ ngữ đến ngữ pháp, đến các loại tập ngữ, hán đều thuộc lòng, toàn bộ khác ở đầu óc.

"Gần như nên ngủ." Hán liếc nhìn mắt trên bàn sách đồng hồ báo thức. Hán bây giờ còn không cái gì buồn ngủ, có điều cân nhắc đến ngày mai còn có chính sự, hán cũng là tắt đèn lên giường.

Khoảng cách Vương Bột gia ngoài hai trăm thước có một gian nhà, gọi Trương gia sân, nơi này ở đều là họ Trương người, lẫn nhau cũng triêm thân mang cổ.

Trương gia sân mấy hộ họ Trương nhân gia bởi vì đều ở trong thành nông mậu thị trường bán con vịt được cho là đội trên trước tiên phủ lên một nhóm người. Tỷ như, đối với hiện tại nông thôn gia đình còn không phải rất thông thường tủ lạnh, TV, máy giặt, Trương gia sân gần như gia gia đều có. Không cần củi đốt, uốn một cái khai quan liền bốc lửa khí than bếp cũng là trước hết do người nhà họ Trương đi đầu sử dụng. Mà càng xa xỉ một ít điện thoại bàn từ năm trước bắt đầu cũng ở Trương gia trong sân phổ cập lên. Còn bọn họ kỳ nương đội trên người ước ao chảy nước miếng xe gắn máy, đối với người nhà họ Trương tới nói thì lại gần như được cho là tiêu phôi, gia gia đều có một chiếc.

Thập kỷ chín mươi Jialing 70, toàn bộ làm được ít nhất phải bảy, tám ngàn cái đại dương.

Cùng thường ngày, Trương Kế Phát cùng Lý Quế Lan bán xong con vịt thu rồi sạp hàng sau liền đạp xe hướng trong nhà. Lý Quế Lan kỳ xe ba bánh ở mặt trước mở đường, mà kỳ Jialing 70 Trương Kế Phát thì lại ở phía sau cung cấp động lực, cụ thể cách làm chính là ở cuối xe gắn máy đồng thời dùng một cái chân đạp ở xe ba bánh hàng sương trên, mượn chân truyền nhắc tới cung động lực.

Làm như vậy tuy rằng có thể làm cho phía trước đạp xe người dùng ít sức, từ an toàn góc độ trên nói nhưng là vừa nguy hiểm lại không phù hợp quy tắc giao thông. Nhưng ở thập kỷ chín mươi ba tuyến thành thị, ai lại đem giao thông quy tắc coi là chuyện to tát đây? Vì lẽ đó, ở cơ động ba vòng bắt đầu phổ cập bảy, tám năm trước, Tứ Phương đây đường đều có thể người như thế lực ba vòng cùng hai vòng mô tô hợp mà thành "Tô hợp thức cơ động ba vòng".

Cũng coi như là dân chúng bắt đầu đi một loại trí tuệ đi.

Về đến nhà sau, hai người vẫn chưa nhàn rồi. Trương Kế Phát tiếp tục vì là ngày mai chuyện làm ăn bận rộn, Lý Quế Lan thì lại chạy vào phòng bếp bắt đầu làm người một nhà cơm tối. Ở Lý Quế Lan nhanh nhẹn lo liệu dưới, rất nhanh, một hầm lại thịt, một da hổ thanh tiêu, một trứng hoa thang liền được bung lên bàn ăn.

"Tĩnh Tĩnh, người ngày hôm nay đi Tân Hoa nhà sách mua được sách tham khảo không có à?" Lúc ăn cơm, Lý Quế Lan hỏi Trương Tĩnh.

"Mua được mẹ, mua hai bản, một quyển ngữ pháp, một quyển thật đề. Có điều không phải ở Tân Hoa nhà sách mua, mà là ở rạp chiếu bóng bên cạnh Tĩnh Tĩnh nhà sách mua. Tổng cộng dùng mười một khối năm." Trương Tĩnh vừa ăn cơm một bên trả lời nàng mẹ vấn đề.

"Tĩnh Tĩnh nhà sách? Người sao cái chạy đến Tĩnh Tĩnh nhà sách đi mua a? Tân Hoa nhà sách không đến sao?" Ở Lý Quế Lan ý thức bên trong, Tân Hoa nhà sách mới phải tới quyền uy.

"Bột ca giới thiệu cho ta. Mẹ, người không biết được, Tĩnh Tĩnh nhà sách tốt an nhàn nha, thật nhiều học tập dùng sách tham khảo, từ ngữ mấy ở ngoài, đến toán lý hóa, các loại ngành học đều có, hơn nữa mỗi một khoa còn có rất nhiều loại, ta sau đó còn muốn đi mua." Trương Tĩnh trên mặt lộ làm ra một bộ mở mang tầm mắt biểu hiện.

"Bột ca? Cái nào Bột ca?" Câu hỏi chính là Trương Kế Phát.

"Chính là Vương Bá bá gia nhi tử Vương Bột, Bột ca mà!" Trương Tĩnh có chút không quá cao hứng.

"Vương Bột? Hán sao cái giới thiệu cho người a?"

"Là như vậy, ngày hôm nay ta không phải đi Tân Hoa nhà sách mua sách mà, kỳ đến xin ăn xưởng thời điểm liền đụng tới vào thành đi mua đồ Bột ca. . ." Trương Tĩnh bắt đầu bùm bùm, mặt mày hớn hớn nói tới nàng cùng Vương Bột cùng đi trong thành mua sách sự tình.

Lý Quế Lan cùng Trương Kế Phát nghe con gái đánh súng máy như thế lên tiếng, từ con gái lên tiếng bên trong, rõ ràng cảm giác đó là một cái rất vui vẻ, thậm chí có chút kiêu ngạo sự tình. Hai người hai mặt nhìn nhau, vẫn chờ Trương Tĩnh tự thuật xong xuôi, qua một hồi lâu, Trương Kế Phát mới mở miệng, ới ra bốn chữ:

"Vương Bột? Không sai!"

"Hóa ra là Vương Bột sách!" Lý Quế Lan cũng theo phục hồi tinh thần lại, cười nói, "Ta vẫn cảm thấy Vương Cát Xương nhi có chút ngạo, bây giờ nhìn lại, thật giống cũng không ngạo ha?"

"Mẹ!" Trương Tĩnh không vui, "Bột ca mới không ngạo! Rất tốt một người. Nhân gia còn gọi ta sau đó ở học tập bên trong gặp phải cái gì không hiểu vấn đề, liền đi hỏi hần đây."

"Cái gì? Hần còn nói như vậy a?" Lý Quế Lan âm thanh nâng lên tám độ.

"Vậy còn giả bộ! Nhân gia Tăng nương cũng gọi là ta rảnh rồi đi nhà bọn họ chơi đây. Mẹ, người không biết được, tiếp xúc Bột ca trước, ta cho rằng lớp học Đặng Siêu chính là thiên tài, tiếp xúc sau khi ta mới phát hiện, cùng Bột ca so sánh, Đặng Siêu chính là nhược trí, mười phần con một sách một! Mẹ, ta nói với người, nếu nhân gia Bột ca đều mời ta, sau đó ta liền đi tìm hần ha!" Trương Tĩnh bắt đầu hướng về cha mẹ "Lập hồ sơ", đòi hỏi "Giấy thông hành".

Lý Quế Lan nhìn Trương Kế Phát một chút, ý thức là người xem làm sao bây giờ.

"Cũng có thể ba!" Trương Kế Phát không chút suy nghĩ lên đường, lời nói của hần trước sau không nhiều hơn nữa tình giản.

Lý Quế Lan nhưng có chút cuống lên, nàng hiển nhiên nghĩ đến càng nhiều hơn một chút, nhưng ở trước mặt con gái, có mấy lời lại không tốt nói, liền chỉ được qua loa nói: "Người cũng không nên gặp chuyện xấu không có chuyện gì liền chạy đi phiền phức nhân gia, nhân gia còn muốn học tập. Còn có, miệng muốn ngọt một điểm, cần gọi người, phải có lễ phép. . ." Lý Quế Lan nói liên miên cần nhắc, bắt đầu giáo dục Trương Tĩnh đối nhân xử thế phương pháp.

"Ta hiểu được mẹ, ta lại không phải đứa bé." Trương Tĩnh hơi không kiên nhẫn.

...

Thời gian đã đến mười một giờ đêm, Trương Kế Phát cùng Lý Quế Lan hai người đã lên giường. Trước đây vào lúc này, một nhọc một ngày Lý Quế Lan từ lâu tiến vào giấc mơ, nhưng tối hôm nay nhân vì là nữ nhi mình cùng Vương Bột bất ngờ gặp gỡ lại làm cho nàng Lý Quế Lan trần trọc trở mình, đến nửa ngày cũng ngủ không yên.

"Này, kế phát, người nói chúng ta liền để Tĩnh Tĩnh đi tìm cái kia Vương Bột?" Đen kịt một mảnh bên trong phòng ngủ, Lý Quế Lan lắc lắc chồng mình.

Mơ mơ màng màng Trương Kế Phát đã sắp muốn ngủ, bị thê tử lay tỉnh sau rõ ràng rất không cao hứng.

"Người lại có cái gì sự tình à? Muốn như vậy còn chưa ngủ?"

"Kế phát, người nói chúng ta liền để Tĩnh Tĩnh đi tìm cái kia Vương Bột?" Lý Quế Lan đem lời nói mới rồi lặp lại một lần.

"Đi ba!" Trương Kế Phát ngáp một cái nói.

"Này, Trương Kế Phát, người là thật không hiểu hay là giả không hiểu a? Chúng ta Tĩnh Tĩnh không phải bảy, tám tuổi bé gái, đều sắp mười lăm tuổi. Vương Bột so với Tĩnh Tĩnh còn muốn lớn hơn một hai tuổi, nếu như Vương Cát Xương cùng Tăng Phạm Ngọc hai cái ở nhà cũng còn tốt, nếu như hai người đều không ở nhà, người nhường hai người bọn họ đơn độc tên gốc đồng thời?" Lý Quế Lan xả một hồi Trương Kế Phát lỗ tai.

"Người cả nghĩ quá rồi chứ?" Trương Kế Phát một cái gạt ra thê tử phát uy tay, có chút không để ý nói.

"Cả nghĩ quá rồi? Có một số việc, vẫn là nhiều nghĩ một hồi tốt, miễn cho thật xảy ra chuyện sau hối tiếc không kịp!"

Kính thê tử vừa nói như thế, Trương Kế Phát buồn ngủ trên căn bản không gặp, hần dùng tay chụp chụp da đầu, nói, "Không thể nào? Ta xem Vương Bột cái kia oa nhi rất thành thật. Hơn nữa hần mới bao lớn? Cũng là mười sáu, mười bảy tuổi chứ? Có thể hiểu cái gì? Ta cảm thấy người là cả nghĩ quá rồi." Trương Kế Phát lắc lắc đầu, đối với thê tử quá độ lo lắng vẫn còn có chút không phản đối.

"Ai, chỉ mong ta là cả nghĩ quá rồi. Có điều, vì đề ngừa vạn nhất, ngày mai ta hay là muốn căn dặn một hồi Tĩnh Tĩnh, làm cho nàng chờ bọn hần gia đại nhân ở thời điểm ở đi. Đúng rồi, cũng không thể không lên tay đi, cứ gọi Tĩnh Tĩnh cho bọn họ đề cái con vịt qua, người cảm thấy a?"

"Nói đi! A ——" Trương Kế Phát lại ngáp một cái, buồn ngủ liên tục nói, "Ngủ, ngày mai còn muốn dậy sớm!"

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Chương 13: Tiên hạ thủ vi cường

Ngày thứ hai, ăn điểm tâm, Vương Bột liền giục kẻ phụ vào thành. Tối ngày hôm qua thêm vào sáng sớm hôm nay bị Vương Bột các loại không tương, các loại ước nguyện giặt sạch một phen nào Vương Cát Xương cũng có chút không thể chờ đợi được nữa, hai gia tử một quạt ngả chiếc đũa, liền miệng cũng không kịp chùi một hồi liền đi ra cửa.

Vương Cát Xương kỳ chính là một chiếc kiểu nam xe đạp. Từ Vương Bột mười tuổi bắt đầu theo Vương Cát Xương thời điểm hán kỳ chính là chiếc xe đạp này, tám năm trôi qua sau, xe đạp đã cũ nát không thể tả, thể nhưng khổ nổi trong nhà không tiền, hán cũng không tiền đổi. Ở đời trước, vẫn muốn đến Vương Bột tốt nghiệp đại học công tác bắt đầu kiếm tiền bỏ ra hơn hai ngàn cho hán mua một chiếc xe điện, Vương Cát Xương mới coi như súng bắn chim đôi pháo, trải qua dùng ít sức tháng ngày.

Nhưng mà, đặc ý vênh vào Vương Cát Xương ở có xe mới không tới một tháng, ở một lần phóng thân trên đường về nhà, liền đem xe điện liền người mang xe lật đến đường Đại Kiện một bên cổng ngầm bên trong, hán đánh rầm không có chuyện gì, nhưng đem ngồi ở chỗ ngồi phía sau mẫu thân cổ tay phải đập gãy.

Vì lẽ đó, làm một năm sau Vương Cát Xương chơi chán hán món đồ chơi mới muốn tiến một bước thăng cấp thành xe gắn máy thời điểm, Vương Bột là kiên quyết phản đối.

Đáng tiếc chính là, tức là được hán phản đối, quyết giữ ý mình, dạy mãi không sửa Vương Cát Xương vẫn là vụng trộm từ bằng hữu nơi đó làm một chiếc hàng dùng rồi xe gắn máy trở về "Chơi cách", một chơi, liền đem mẫu thân mệnh cho chơi rồi mất, cũng gián tiếp phá huỷ Vương Bột toàn bộ nhân sinh.

Thông thường mà nói, nếu như một người ở phạm vào như vậy không thể tha thứ, đủ để khiến có lương tri người hối hận chung thân sai lầm sau, e sợ ở hán sau này quãng đời còn lại bên trong lại nhìn tới xe gắn máy thời trong lòng đều sẽ có một loại không xóa đi được bóng tối còn đối với xe gắn máy kính sợ tránh xa.

Nhưng mà, cầu sửa không được ăn cút Vương Cát Xương nhưng ở mẫu thân tạ thể sau không tới ba tháng, liền đem đã từng ngay ở trước mặt hết thấy thân bằng bạn tốt đối với Vương Bột xin thề, "Bảo đảm không gặp mặt xe gắn máy" lời thề quên đến lên chín tầng mây. Hán lại bắt đầu kỳ lên hán đệ tam mặc cho thề từ chông trước lưu lại xe gắn máy đến.

Nửa năm không tới, Vương Cát Xương lần thứ hai lật xe, lần này, hán đập gãy chân của mình, nằm trên giường sau ba tháng, mới bắt đầu dưới địa khắp khệnh bước đi.

Lại qua một tháng, cảm giác được chân của mình cước gần như khỏi hán Vương Cát Xương lành sẹo đã quên đau, lần thứ hai sai bước xe gắn máy, tiếp tục bắt đầu hán bị kịch nhân sinh. . .

Đến đây, Vương Bột đối với Vương Cát Xương là triệt để tuyệt vọng. Hán cũng lười nói cái gì nữa được rồi, chỉ là tiếc nuối, tại sao quãng ngã ba lần đều không đưa cái này không biết giáo huấn là vật gì nam nhân ngã chết!

"Vương Cát Xương, đời này ngươi liền bà ngoại thực kỳ người xe đạp đem, đừng nghĩ gặp mặt xe gắn máy một hồi! Người mua một chiếc lão tử nóng một chiếc, xem người có thật nhiều tiền đến mua!" Nhìn Vương Cát Xương xe đạp, Vương Bột ở trong lòng âm thầm xin thề.

Vương Bột chính mình kỳ xe đạp nhưng là một chiếc cùng hán không xứng đôi thích hợp nữ nhân kỳ kiểu nữ xe đạp. Đây đương nhiên không phải Vương Cát Xương cho hán mua, mà là Vương Cát Xương tỷ tỷ Vương Bột đại cô làm hán thi đậu Tứ Trung lễ vật đưa cho hán. Xe cũng không phải xe mới, chỉ là một chiếc sáu, bảy phần mười mới hàng dùng rồi xe, hơn nữa là kiểu nữ. Khi còn bé Vương Bột cũng không nghĩ nhiều như thế, sau khi lớn lên mới rõ ràng cái này lễ vật phỏng chừng cũng là đại cô đem không biết là ai không muốn một chiếc xe cũ mọn hoa hiến Phật, hiến cho Vương Bột làm lễ vật. Không phải vậy, nếu như đúng là như đại cô nói như vậy ở hàng dùng rồi xe thị trường cho Vương Bột chọn, sao không chọn một chiếc kiểu nam xe? Đây chiếc xe đây đối với đã có 1m75 Vương Bột tới nói thực sự là quá ải, ngồi ở phía trên hán gặp thời khắc quyền, liền cước đều thân không trực.

Đương nhiên, Vương Bột cũng không phải là oán giận, chỉ là đơn giản trần thuật sự thực. Hán trong lòng đối với đại cô cũng rất cảm kích, đại cô này chiếc hàng dùng rồi xe cũng coi như đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, nếu như không còn, hán chỉ sợ cũng muốn sáng sớm năm giờ rời giường mười một giờ đêm mới có thể trở về nhà.

Đại cô đưa chiếc xe này trên thực tế là hán dùng qua đệ nhị chiếc xe đạp. Chiếc thứ nhất là hán đọc sơ trung thời Nhị nương đưa, là Nhị nương của hồi môn thời đồ cưới, cưới cũng có năm, sáu năm, cũ nát cực kỳ, lấy tới thời còn đôi không ít linh kiện. Nhị nương chiếc xe này dài nắng dầm mưa, chỉ kiên trì hai năm rưỡi liền triệt để đồ giá, sau khi Vương Bột đi rồi nửa năm con đường, vẫn kiên trì đến đại cô lễ vật đưa tới hán mới lại lần nữa đi vào "Cơ giới hóa thời đại".

Trước sau hai đài xe đạp, đều là người khác đưa, mà không phải Vương Cát Xương vì chính mình mua, vì lẽ đó, mỗi khi nghĩ đến đây, đặc biệt cái kia từng cái từng cái đến trường trên đường xe đạp bởi vì cũ kỹ mà thường thường thả neo gian nan thời khắc, một chút oán khí một cách tự nhiên sẽ ở Vương Bột trong đầu bật phát ra.

Chín giờ sáng, Vương Bột cùng kẻ phụ Vương Cát Xương đạp xe đến "Tròn tròn bánh ngọt phòng", một tấm bắt mắt viết có "Cho thuê lại" chữ giấy trắng kẻ sát ở bánh ngọt cửa phòng mặt cái khác tường trên cây cột. Bánh ngọt phòng cửa lớn mở ra, một chừng ba mươi tuổi phụ nữ trung niên ngồi ở bên trong quầy, có vẻ hơi buồn bực ngán ngẫm.

"Ba, nhìn thấy chưa? Chính là cái cửa này diện. Phía trước năm mươi mét chính là trường học, khoảng cách Tứ Phương quảng trường cũng chỉ có không tới 200 mét, xung quanh cư dân tiểu khu cũng không ít, làm ăn cũng nhiều, vị trí ba thích cực kì. Đi, chúng ta đi vào hỏi thăm một chút nàng phải như thế nào cho thuê lại." Vương Bột đối với Vương Cát Xương nói. Nhìn thấy trên tường cái kia "Cho thuê lại" chữ vẫn còn, Vương Bột cũng thở phào nhẹ nhõm, chuyện này ý nghĩa là cái kia cửa hàng văn phòng phẩm lão bản còn không ra tay.

Nhưng lúc này Vương Cát Xương nhưng có chút giẫm chân tại chỗ, trên mặt mang theo do dự nói, "Vậy thì đi hỏi a? Nếu không, chúng ta. . . Chúng ta đợi thêm một ha. . ."

Vương Bột vừa nhìn Vương Cát Xương về mặt liền biết mình này kẻ phụ cũng chính là một Diệp Công thích rỗng hàng. Thường ngày ở hán cùng mẫu thân trước mặt thường thường nói khoác hán đòi này vào nam ra bắc, toàn Trung Quốc đều chạy hơn một nửa, kiến thức vô số, không được tuyệt vời rất; chỉ khi nào cần hán đao thật sừng thật đẩy lên thời điểm, thổ nông dân nhất gan sợ phiền phức, co vùi thiên tính liền hiển lộ không thể nghi ngờ.

Vương Bột không để ý tới Vương Cát Xương lâm trận khiếp chiến, ở trên lối đi bộ giá tốt xe đạp của mình, trực tiếp hướng đi tiệm bánh gato.

"Lão bản nhi người được, người này bề ngoài muốn cho thuê lại là không? Sao cái một cái cho thuê lại pháp a?" Vương Bột đi thẳng vào vấn đề, vọt thẳng bên trong nữ nhân nói.

Nữ nhân ngẩng đầu, thấy nói chuyện với chính mình chính là một học sinh trung học đáng đáp thiếu niên, trên người quần áo cũng có vẻ thập phần thổ khí, vừa nhìn liền không giống làm ăn người, lười biếng hỏi: "Người muốn thuê?"

Vương Bột nghĩ thầm, chỉ bằng người này mắt chó coi thường người khác thái độ chuyện làm ăn có thể đủ tốt lên cái kia ngược lại thật sự là quái, nhưng mặc kệ là hiện tại vẫn là tương lai, trông mặt mà bắt hình dong là người bệnh chung, vì lẽ đó Vương Bột cũng không tức giận, vẫn cứ trên mặt mang theo ý cười, thập phần nói khẳng định: "Khẳng định ba! Không phải vậy ta hỏi người làm gì từ!"

"Cho thuê lại phí hai ngàn! Sau đó mỗi tháng tám trăm, Thế chấp phó trước." Nữ nhân cho số lượng.

"Vậy chúng ta là cùng người ký hợp đồng vẫn là cùng chủ nhà trọ ký hợp đồng?"

"Theo ta hoặc là cùng chủ nhà trọ ký cũng có thể."

"Vậy người cùng chủ nhà trọ kí rồi mấy năm hợp đồng?"

"Ba năm! Ta chỉ mở ra nửa năm, còn có hai năm rưỡi."

"Lão bản nhi, tự giới thiệu mình một chút, ta tên Vương Bột, Tứ Trung học sinh. Cái kia là ta lão Hán." Nói, Vương Bột dùng tay chỉ chỉ đứng người đi đường một bên, vẫn nhìn nơi này nhưng lại có chút thật không tiện tiến vào Vương Cát Xương, "Ba, người tới ba." Vương Bột trừng giẫm chân tại chỗ Vương Cát Xương hô một câu, lại tiếp tục đối với nữ nhân đạo, "Ta là mấy ngày trước nhìn thấy người kẻ sát ở trên tường cho thuê lại bố cáo, ta cùng cha ta khoảng thời gian này đều ở trong thành tìm bề ngoài, chuẩn bị làm điểm bán lẻ, ngày hôm nay chính là đến hỏi một chút."

"Há, các người chuẩn bị làm ăn? Chuẩn bị làm cái gì a?" Nữ nhân nghe Vương Bột nói mình là Tứ Trung học sinh, hơi có chút giật mình. Tứ Trung là toàn Tứ Phương tốt nhất trung học, thi được Tứ Trung, một cái chân cũng đã bước vào đại học cửa hạm. Sinh viên đại học ở Tứ Phương cái thị trấn này hiện nay vẫn là một thập phần trâu bò thân phận, đối mặt tương lai khả năng sinh viên đại học, nữ nhân thái độ bất giác liền có chút trở nên coi trọng.

"Chuẩn bị mở cái cửa hàng văn phòng phẩm hoặc là quán ăn nhỏ cái gì." Vương Bột ba phải cái nào cũng được nói.

"Chuyện làm ăn kia khẳng định không sai! Người xem, ta cái cửa này diện liền sát bên các người Tứ Trung, lại giữa đường, xung quanh còn có rất nhiều tiểu khu, mặc kệ là mở cửa hàng văn phòng phẩm vẫn là quán ăn nhỏ, sau đó chuyện làm ăn khẳng định tốt. Ta là chuẩn bị làm điểm những thứ đồ khác, không phải vậy vị trí tốt như vậy cửa diện ta mới không nỡ cho thuê lại đây." Ý thức được trước mắt phụ tử không phải nói đùa chính mình mà là thật sự có có thể sẽ thuê, nữ nhân thái độ lập tức trở nên càng tích cực, bắt đầu rồi người làm ăn quen dùng "Vương bà bán dưa chuột, mèo khen mèo dài đuôi."

Làm những vật khác? Chỉ sợ là chuyện làm ăn không tốt mới không thể không cho thuê lại đi! Vương Bột nghĩ thầm, hán đương nhiên sẽ không đi vạch trần điểm ấy, mà là không phản đối lặc lặc đầu, cười nói, "Muốn nói vị trí được, vẫn là ăn ngon phó vị trí bên kia mới được, nhân khí càng vượng. Mấy ngày nay chúng ta cũng nhìn rất nhiều gia, chính là muốn tìm một tính giới so với cao nhất, vì lẽ đó, lão bản nhi, người liền không cần nói những kia hư, trực tiếp cho chúng ta một thực giá đi. Nếu như chúng ta cảm thấy thích hợp, có thể, hiện tại là có thể cho người giao tiền đặt cọc, trong vòng ba ngày là có thể ký hợp đồng."

Hai người lẫn nhau thăm dò, từng người khước đại, không nói thật ra, giữ nghiêm từng người điểm mấu chốt, người tới ta đi, cuối cùng, lao lực sức của chín trâu hai hổ, Vương Bột đem giá cả chém tới cho thuê lại phí một ngàn hai, tiền thuê tháng sáu trăm mức độ.

Vì đề ngừa vạn nhất, Vương Bột không để ý tới phía sau Vương Cát Xương vẫn cho hán nháy mắt, trực tiếp nắm ra bản thân tích trữ bảy, tám năm tiền riêng trừ ra ngày hôm qua chi tiêu còn lại sau ba trăm đại dương vỗ vào nữ nhân phía trước làm tiền đặt cọc. Hán cùng nữ nhân ước định, trong vòng ba ngày lại đây ký hợp đồng.

Trước khi rời đi, Vương Bột chưa quên đem nữ nhân kẻ sát ở trên tường cho thuê lại bố cáo xé đi, trong lòng vui mừng không ngớt thầm nói: "Xin lỗi lạc huynh đệ, người tôi chậm một bước. Đi chỗ khác mở người cửa hàng văn phòng phẩm đi, hoan nghênh người đến ăn bún!"

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Vay tiền một

Vương Cát Xương tỷ tỷ gia khoảng cách Từ Trung không xa, ngay ở Từ Phương quảng trường phụ cận, đạp xe cũng là mấy phút.

Đọc theo đường đi, Vương Cát Xương không ngừng mà oán giận Vương Bột vừa nãy quyết định quá mức vội vàng, nên hàng so với tam gia, xem thêm mấy nhà cửa hàng lại nói. Hơn nữa còn trách cứ Vương Bột không nên trước hết liên giao tiền đặt cọc, vạn nhất chờ một lúc ở đại cô nơi đó mượn không được tiền, cái kia ba trăm khối tiền đặt cọc liền thất bại.

To lớn nhất oán giận vẫn là xuất hiện ở cái kia một ngàn hai tiền đặt cọc cùng sáu trăm khối một tháng tiền thuê trên. Vương Cát Xương cảm thấy cái kia thực sự là quá cao, quả thực là bầy người!

"... Ta lúc đó vẫn cho người nháy mắt ra dấu, nhưng người vẫn không vâng lời. Lần này được rồi ha, nếu như mượn không được tiền, ba trăm khối tiền đặt cọc liền đổ xuống sông xuống biển!" Vương Cát Xương nói liên miên cần nài, không ngừng mà oán giận.

Đối với này, Vương Bột thập phần sự bất đắc dĩ, nếu như có thể, hẳn thực sự là không muốn cùng loại này tóc ngắn, kiến thức càng ngắn hơn, mà tự cho mình siêu phàm, không hề tự mình biết mình nam nhân tiến hành ngôn ngữ trên giao lưu, bởi vì con kia sẽ kéo thấp sự thông minh của chính mình; thế nhưng, cần nhắc đến hẳn bây giờ còn có câu với cái này kẻ phụ, Vương Bột cũng chỉ có nại tính tình giải thích:

"Ba, người chỉ nhìn thấy một tháng sáu trăm khối tiền thuê nhà, nhưng không nhìn thấy cái cửa này diện vị trí. Nếu như liền bán bún mà nói, toàn Từ Phương có thể ở vị trí địa lý trên vượt qua cái này mặt tiền, tuyệt đối không có một cái bàn tay!

"Ta cho người tính một hồi, chúng ta bún bán một khối năm một bát, ăn vặt lợi nhuận ở 50% trở lên, hắc tâm một điểm có thể có 6-7% mười, được, coi như 50% nhiều, bán một bát liền kiếm lời tám mao, mười bát chính là tám khối, một trăm bát tám mươi khối! Chúng ta bảo thủ một điểm, một ngày coi như bán hai trăm bát, đó là bao nhiêu? 160 khối! Một tháng chính là bốn ngàn tám! Một năm chính là năm vạn bảy ngàn sáu! Năm vạn bảy ngàn sáu a, ba!

"Mà một năm tiền thuê nhà có bao nhiêu? Bảy ngàn hai! Liền số lẻ cũng chưa tới! Một năm lãi ròng năm vạn, người cảm thấy quý không mắc?"

"Chuyện này... Cái này..." Vương Cát Xương bị Vương Bột liên tiếp con số khiến cho có chút hoa mắt váng đầu, nhưng cuối cùng năm vạn vẫn là nghe rõ ràng. Theo hẳn giải, tức là được hẳn vị kia ở trong thành ngân hàng đi làm tỷ tỷ, tiền lương thêm vào tiền thưởng một năm cũng là một vạn hơn, hai vạn không tới đáng về.

Cái kia há không phải là mình sau đó so với tỷ tỷ cái này người thành phố tiền kiếm được còn nhiều hơn? Vừa nghĩ tới một năm sau chính mình thì có năm vạn khối, Vương Cát Xương cảm thấy mình hô hấp tựa hồ cũng có chút mệt mỏi khó khăn.

Nhưng hẳn vẫn là đối với Vương Bột ưng thuận vẻ đẹp nguyên cảnh còn nghi vấn, không quá nói khẳng định, "Hai trăm bát? E sợ... E sợ bán không tới nhiều như vậy đi..."

"Ba, như vậy, ta cùng người đánh cược. Nửa năm sau, nếu như một ngày bán không tới hai trăm bát, ta liền đuổi học, không đọc sách, trở về giúp người cùng mẹ bán bún, được không?" Vương Bột nhìn chăm chăm Vương Cát Xương mặt, nghiêm túc cực kỳ nói.

Vương Cát Xương bị Vương Bột nhìn chăm chú đến có chút chột dạ, phản xạ có điều kiện giống như tránh thoát ánh mắt, lúng túng nói: "Người nói cái gì ngốc thoại? Cái nào muốn người đuổi học? Ta và mẹ của người dù cho thảo khấu xin cơm, cũng phải cho người đem đại học cùng đi ra." Ở Vương Bột bức bách dưới, Vương Cát Xương cũng bắt đầu "Móc tim móc phổi", phiến lên tình đến.

Đương nhiên, đối với Vương Cát Xương phiến tình, kiếp trước Vương Bột đã nghe xong vô số lần, lỗ tai đều nổi lên cái kén, từ giữa đến ở ngoài đã sớm miễn dịch. Lời này cũng chính là nghe một chút, không thể coi là thật.

Trước sau Vương Cát Xương, bốn năm đại học học phí là một phân tiền đều chưa cho Vương Bột giao, tiền thuê cũng không giao, chỉ nộp một tháng hai

trăm khối sinh hoạt phí; mà khi đó hẳn những kia bạn cùng phòng mỗi tháng sinh hoạt phí chỉ ít năm bách, nhiều một ngàn.

Tức là được chỉ là hai trăm, Vương Cát Xương cũng chỉ kiên trì hai năm không tới, ở Vương Bột năm 2 học kỳ sau thời điểm, mỗi tháng hai trăm sinh hoạt phí liền bắt đầu đứt quãng, tiếp tục không đứng lên, làm cho Vương Bột chỉ có đi làm công, miễn cưỡng đem bốn năm đại học niệm xong.

Vương Bột một trận tính sổ, thêm vào ước nguyện không tưởng, tốt xấu bỏ đi Vương Cát Xương đổi với cho thuê lại phí cùng tiền thuê tháng lo lắng. Ở đến đại cô gia trước, hai gia từ cuối cùng cũng coi như thống nhất tư tưởng cùng chờ một lúc thấy đại cô thời nói chuyện đường kính: Lấy Vương Cát Xương làm chủ, làm chủ công; Vương Bột là phụ, làm bổ sung nói rõ.

Vừa nãy cùng tiệm bánh gato lão bản cò kè mặc cả thời Vương Bột làm nhân vật chính, mà chính mình nhưng thành vai phụ, này trước sau nhường Vương Cát Xương có chút khó có thể tiêu tan, cảm thấy có sai lầm nam nhân mặt mũi. Vì lẽ đó, ở sau đó vay tiền bên trong, hẳn quyết định đem mặt mũi tìm trở về, nhường con riêng nhìn một cái bản lãnh của chính mình.

Tiến vào gia thuộc tiểu khu sân, ở dưới lầu giá tốt xe đạp, hai người một trước một sau, đi chưa được mấy bước, liền đến ở vào lầu một đại cô cửa nhà.

"Leng keng leng keng linh linh!" Vương Cát Xương nhấn cửa cửa linh.

Đầu tiên là truyền đến một trận chó sủa, tiếp theo là được ăn mặc dép "Đạp đạp" thanh từ từ tới gần cạnh cửa. Cửa mở, một tấm trong ký ức phụ nữ trung niên mặt ra hiện tại Vương Bột trong tầm mắt.

"Đại cô!" Vương Bột cung cung kính kính kêu một tiếng tốt.

"Tỷ!" Vương Cát Xương cũng bắt chuyện một tiếng.

"Ồ? Vương Bột cùng Cát Xương đến rồi sách! Mau vào. Trước tiên đổi giày ha!" Nhìn thấy là Vương Cát Xương hai gia từ, Vương Cát Phụng rõ ràng có chút bất ngờ.

Vương Bột cùng Vương Cát Xương thay đổi dép, từ huyền nhót vào vào phòng khách sô pha ngồi xuống. Vương Bột chuyển mắt chung quanh, quan sát này trong ký ức nhà đến.

Đời trước, Vương Bột đại cô Vương Cát Phụng một nhà tổng cộng chuyển qua ba lần gia. Đầu tiên là ở tại bắc môn từng bộ từng bộ bên trong diện tích chỉ có năm mươi, sáu mươi mét vuông 2 gian phòng, sau khi liền chuyển tới Đông Môn thể dục quán phụ cận một bộ diện tích vượt qua tám mươi mét vuông ba cư thất. Đông Môn cái kia gian nhà ở không hai năm lại đổi thành hiện tại bộ này diện tích đạt hơn 140 mét vuông bốn cư bên ngoài thêm một diện tích gần hai trăm mét vuông sân! Ở Vương Bột sống lại một năm này, đại cô một nhà cũng mới giống như gia không bao lâu, vì lẽ đó, trong nhà trang sức trang hoàng xem ra còn thấp phần mới mẻ độc đáo.

"Ăn trái cây, Vương Bột. Còn có trên bàn hạch đào, là người tỷ ngày hôm qua mua." Vương Cát Phụng bắt chuyện Vương Bột ăn trái cây.

"Há, tốt, đại cô." Vương Bột mỉm cười hướng Vương Cát Phụng gật gật đầu, thuận miệng hỏi, "Cô gia không ở sao? Tỷ tỷ a?"

"Khỏi nói người cô gia, hẳn một ngày rất bận rộn, cuối tuần ngân hàng cũng phải gọi tăng ca. Người tỷ mà còn đang ngủ nướng!"

Vương Bột cô gia cũng chính là Vương Cát Xương hẳn tỷ trưởng phụ Lê Minh Đức vẫn ở ngân hàng hệ thống công tác, tới chức vị cao làm được qua huyện Ngân hàng Nông nghiệp tín vay nơi chủ nhiệm, có điều không hai năm liền nhân tuổi tác đến giờ về hưu. Nhân Lê Minh Đức quan hệ, chỉ có cao tiểu văn hóa Vương Cát Phụng ở gả cho Lê Minh Đức năm thứ hai liền bị hẳn làm tiến vào Ngân hàng Nông nghiệp, ở một cái chi nhánh nhỏ của ngân hàng làm phổ thông quỹ viên. Vương Bột biểu tỷ Lê Quân Hoa so với hẳn lớn hơn ba tuổi, cũng là Tứ Trung tốt nghiệp, đáng tiếc không thi lên đại học. Tốt nghiệp trung học sau tức bị cô gia làm tiến vào ngân hàng.

Vì lẽ đó, cái gì là một người đắc đạo gà chó lên trời? Cái gì là rồng sinh rồng, phượng sinh phượng, con chuột nhắt từ còn đào thành động? Biểu tỷ một nhà vì hẳn làm thấp phần sinh động nói rõ.

Cùng với đối ứng với nhau nhưng là Vương Bột cái khác những kia ở tại nông thôn đường ca đường đệ biểu ca biểu tỷ, trừ hẳn bởi vì gia đình biến cố tự thân nỗ lực chống lại thoát "Nông bì" ở ngoài, còn lại lão từ như thế nào, nhắt từ con gái còn như thế nào.

Nhưng mà, cứ việc hẳn trên đầu lơ lửng xà, trùy đâm cổ, trải qua thiên tân vạn khổ, thoát khỏi nông dân thân phận tiến vào thành, cuối cùng nhưng phát hiện mình vẫn cứ chẳng là cái thá gì. Theo tương lai mười năm Trung Quốc kinh tế mãnh liệt phát triển, nông dân sinh hoạt trình độ phổ biến tăng cao (chỉ ít Vương Bột vị trí Tứ Phụng là như vậy), Vương Bột quê nhà vị trí mấy huyện thị dân quê cùng người thành phố, đại gia sinh hoạt trình độ, trong nhà sử dụng gia cụ điện gia dụng, đã không nhiều lắm khác biệt. Nếu như nói cứng khác nhau, khác nhau cũng gần như chỉ ở vụ gia cụ điện gia dụng đẳng cấp cùng nhãn hiệu, mà như trước kia "Người có ta không", "Ăn thịt người ta yết khang" có bản chất không giống.

Ba người ngồi ở phòng khách, hàn huyên một hồi việc nhà, sau đó, Vương Cát Phụng liền hỏi: "Đúng rồi, các người ngày hôm nay sao cái nhớ tới đến ta chỗ này đến sái a?"

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Chương 15: Vay tiền hai

"Là như vậy, tỳ, ta ngày hôm nay cùng Vương Bột đến xem một nhà cửa hàng, ngay ở Tứ Trung bên cạnh, rất tốt. Chúng ta dự định thuê lại đến mở cửa hàng bún, chuyện làm ăn khẳng định tốt. Thế nhưng tài chính trên. . . Còn kém một chút. Vì lẽ đó đã nghĩ tìm người trợ giúp một ha." Vương Cát Xương tro mặt ra, cười hi hi quay về hần tỳ nói.

"Cái gì? Mở cửa hàng bún? Người có làm hay không? Người là làm ăn sao? Không được! Cái này ta không được chống đỡ ha! Ta không muốn xem người nắm tiền đi đổ xuống sông xuống biển!" Vừa nghe nói Vương Cát Xương muốn mượn tiền làm ăn, hầu như liền không chút nghĩ ngợi, Vương Cát Phượng liền trực tiếp lắc đầu từ chối.

Nhìn thấy tỳ tỳ của chính mình liền cụ thể chi tiết nhỏ cũng không hỏi, nói thẳng NO, Vương Cát Xương cuống lên, giải thích: "Tỳ, người không muốn trước tiên vội vàng từ chối mà! Mở cửa hàng bún cái này chuyện làm ăn ta đã nghĩ đến rất lâu, Tứ Trung cái kia bề ngoài thật là khá, lão bản là cái mở tiệm bánh gato, chuyện làm ăn không được, cần cho thuê lại, nếu như ta tiếp nhận hạ xuống, chuyện làm ăn khẳng định hóa. Người liền cho ta mượn mấy ngàn khối mà, ta bảo đảm nửa tháng thì trả lại người."

"Còn? Người nắm cái gì còn? Người xây nhà mượn tiền đến hiện tại đều còn không trả lại ta, người lại muốn mượn, vẫn là mấy đại ngàn. Quên đi, người người này căn bản vô căn cứ!" Vương Cát Phượng ý tứ không buông, vẫn là không đồng ý vay tiền.

Vương Cát Xương hai lần "Xin mượn tiền" đều bị tỳ tỳ của chính mình không chút lưu tình bác bỏ, mà khi nhì từ trước mặt, điều này làm cho nguyên bản tự tin tràn đầy Vương Cát Xương rất là lúng túng, có chút tiến thoái lưỡng nan. Vương Cát Xương đuối lý, trên mặt âm tình biến ảo, thấp phần "Đẹp đẽ".

Đại khái chính mình cũng cảm thấy lời nói mới rồi tựa hồ quá mức trực tiếp, đồng cứng, Vương Cát Phượng thay đổi đổi khẩu khí, quay về Vương Cát Xương nói: "Cát Xương a, không phải ta không cho người mượn, người cần thận nghĩ một hồi, người đời này đến tốt cùng làm gì từ làm thành qua? Người mở sửa xe phở, sửa xe phở không kiếm tiền; mở tiểu bán phở, quây bán đồ lật vật lỗ vốn; người tỳ ca cho người tìm nhân lực ba vòng, nhân gia những người kia mỗi tháng đều muốn tìm mấy trăm, liền người kiếm lời không tới tiền. Người nói, người cái gì làm thành qua? Ta là vì muốn tốt cho người! Có thật lớn dạ dày liền ăn được nhiều cơm, không muốn nhất son mong rằng nhất son cao! Người vẫn là đang hoang đem điền loại được, nông nhân thời điểm liền đi chuẩn bị công, này mới là đúng lý! Không muốn một ngày suy nghĩ vớ vẩn, dằn vặt lung tung!"

Vương Cát Phượng một trận "Tận tình khuyên nhủ" khuyên bảo, nhưng Vương Cát Xương đầu trực tiếp đập đi, không còn ngôn ngữ. Lúc này, hần mới nhớ tới bên cạnh ngồi hai ngày nay đột nhiên trở nên thấp phần biết ăn nói con riêng, liền liền dùng đầu gối nhích lại gần Vương Bột, ra hiệu hần tới nói.

Ở Vương Bột nguyên lai thiết kế bên trong, chính là do phụ thân hần đánh trận đầu, làm cái câu chuyện, phụ thân hần có thể thuyết phục đại cô càng tốt hơn, nói không phục, liền đòi hần tới nói.

Thế nhưng, ngay ở vừa nãy hần đại cô Vương Cát Phượng nói chuyện mấy phút, Vương Bột bỗng nhiên thay đổi trong lòng ý nghĩ. Hần không dự định đứng ra, đại cô không vay tiền thì thôi, hần nghĩ biện pháp khác chính là. Trời đất bao la, thân thích của chính mình cũng không chỉ đại cô một nhà, mưu thần gia còn có mấy cái cữu cữu cùng nương nương, hần không tin tập hợp không ra mở cửa tiệm năm ngàn khối đến!

Ở kiếp trước, dù cho Vương Bột thi lên đại học, thế nhưng đang đối mặt đại cô người một nhà thời điểm, Vương Bột đều là có một loại sâu sắc tự ti. Không có cách nào không tự ti, trừ hai nhà người cái kia cách xa điều kiện kinh tế ở ngoài, mười mấy năm qua, cả nhà bọn họ người mặc quần áo, hầu như toàn bộ đến từ đại cô một nhà không muốn, dự định ném xuống quần áo cũ, bọc này với thời khắc nhắc nhở hần, không có đại cô một nhà, cả nhà của hần liền quần áo đều không đến xuyên. Hần lần thứ nhất thưởng thức bánh sinh nhật, là hần biểu tỳ một lần qua sinh thời hần ở biểu tỳ gia làm khách lúc đến một khối nhỏ; lần thứ nhất uống dạ bìa, lần thứ nhất ăn xuyên xuyên hương, lần thứ nhất ăn lẩu, lần thứ nhất ăn một loại gọi "Oglio" có nhân bánh bích quy, lần thứ nhất nắm giữ một đài xấu đi, thế nhưng bị hần sau khi sửa xong còn có thể nghe bên người nghe, lần thứ nhất ngồi kiểu nhỏ xe. . . Hần trong đời vô số lần thứ nhất, đều là đại cô một nhà "Ban thưởng" cho hần!

Nếu như không có trong ký ức cái kia hai việc, đối với đại cô một nhà đối với mình gia "Tốt", Vương Bột e sợ một đời đều sẽ ghi nhớ trong lòng, cảm động đến rơi nước mắt. Thế nhưng cái kia hai việc phát sinh, nhưng ở Vương Bột tâm linh nhỏ yếu khắc xuống hai đạo khó có thể tiêu diệt vết sẹo. Từ cái kia sau khi, hần đối với đại cô một nhà, vẫn cứ cảm kích, một có cơ hội cũng sẽ báo ân, thế nhưng bên trong nhưng nhiều hơn một loại "Trả nợ" tư tưởng.

Chuyện thứ nhất phát sinh ở Vương Bột đọc tiểu học năm lớp năm thời điểm. Lâm Huyện một họ hàng xa đại thọ tám mươi tuổi, chú mở ra một chiếc Ngân hàng Nông nghiệp xe bus Santana tới đón cả nhà bọn họ người. Niên đại đó, chủ tịch huyện, bí thư huyện ủy ngồi cũng chính là Santana, vì lẽ đó, có thể ngồi Santana, là một cái rất chuyện không bình thường, hoàn toàn có thể lấy ra ở thân bằng bạn tốt bên trong khoe khoang.

Lúc đó, Vương Bột nhớ tới đại chú ngồi lái xe tịch, biểu tỳ ngồi ghế lái phụ, Vương Bột, Vương Bột mẫu thân và kế phụ người một nhà cùng đại cô đồng thời chen ở chỗ ngồi phía sau.

Lên xe sau, Vương Bột cảm thấy trong xe có chút bí, hay dùng tay lắc lắc trên cửa xe tay chuôi, muốn đem cửa sổ xe rút hạ xuống một điểm hóng mát một chút. Hắn vừa nãy nhìn thấy ngồi ở vị trí kế bên tài xế biểu tỷ rút qua, biết cái này tay chuôi là lên không chế pha lê lên xuống tác dụng.

Nhưng mà, hắn này một phổ thông đến không thể đang bình thường động tác, lại bị thường ngày ở trước mặt hắn vẫn luôn rất hòa ái đại cô cả về mặt và giọng nói đều nghiêm túc ngăn lại, lớn tiếng cảnh cáo hắn không muốn làm trong xe phương tiện, làm hỏng hắn không đền nổi.

Lúc đó Vương Bột dọa sợ, hoàn toàn không hiểu hòa ái dễ gần, quá niên quá tiết trả lại hắn nắm tiền mừng tuổi đại cô dùng cái gì sẽ đối với hắn như vậy, cũng không hiểu mình phạm sai lầm gì, hắn rõ ràng nhìn thấy vừa nãy biểu tỷ cũng rút cửa sổ a! Hắn hoàn toàn là chiếu biểu tỷ động tác làm.

Đại cô đã nói chính mình sau, kẻ phụ cũng theo phụ họa, cảnh cáo chính mình không muốn gây sự, quy củ ngồi xong.

Mà mẫu thân, thấy trượng phu tỷ tỷ tức giận, cũng có chút làm cho khiếp sợ, vội vã thay mình hướng về đại cô xin lỗi, sau đó liền hung hăng gọi mình chó lợn xộn, tuyệt đối đừng lợn xộn.

Chuyện thứ hai so với chuyện thứ nhất còn muốn sớm chút, đó là lớp sáu được nghỉ hè, đại cô tiếp Vương Bột đi nàng gia chơi. Một ngày buổi chiều, đại cô đại chú đều đi làm, trong nhà chỉ còn hắn cùng biểu tỷ ngồi ở trên ghế salông buồn bực ngán ngẫm xem TV. Nhìn nhìn hai người liền bắt đầu tán gẫu, trò chuyện trò chuyện cho tới nhân sinh lý tưởng, biểu tỷ liền hỏi Vương Bột sau khi lớn lên muốn làm cái gì. Vương Bột đùa giỡn nói làm nông dân. Hắn bản ý là muốn nói dự định làm nước ngoài loại kia gia có ruộng tốt mấy vạn mẫu, có loại cỡ lớn máy gặt đập liên hợp, ở đại biệt thự kiểu mới nông dân. Nhưng chưa kịp hắn làm ra tiền một bước giải thích, biểu tỷ liền đẩy về khinh bỉ, phi thường xem thường chất vấn:

"Nông dân? Làm thổ nông dân? Người còn có thể hay không thể có chút tiền đồ? Nông dân có cái gì tốt? Ta hỏi người, nông dân đến cùng có cái gì tốt?"

Vương Bột đến nay vẫn cứ nhớ tới, lúc đó, đối mặt hùng hổ dọa người biểu tỷ đầu óc của hắn là hoàn toàn trống rỗng, hoàn toàn không tìm được bất kỳ phản bác nào từ ngữ. Cảm thấy oan ức hắn khỏe mắt rất nhanh sẽ đỏ.

Sau đó, biểu tỷ thấy mình dĩ nhiên đưa cái này hẹp hòi biểu đệ cho nói khóc, hơi có chút bất ngờ, lúc đó trả lại hắn ngả khiếm, nói nàng cũng không phải nhằm vào hắn, mà là một loại phiếm chỉ.

Này hai cái xem ra thập phần không đáng chú ý việc nhỏ, lại làm cho Vương Bột cả đời đều nhớ. Khi còn bé hắn không hiểu lắm, chẳng qua là cảm thấy oan ức, lớn lên chút sau, hắn mới có chút hiểu rõ này sau lưng hàm nghĩa:

Biểu tỷ một nhà, là từ trên căn bản xem thường làm nông dân cả nhà bọn họ người! Cái gọi là đối với bọn họ những kia "Tốt", kỳ thực có điều là rác rưởi lợi dụng, tiện tay mà làm. Cho điểm tiêu ân tiêu Huệ, liền có thể biểu hiện chính mình cảm giác ưu việt, nhường toàn gia già trẻ đều đối với mình cung cung kính kính, cảm ân đãi đức, bất cứ lúc nào nơi nào, đều đem chính mình một nhà xem là tôn quý nhất thượng khách đối xử, huệ mà không mắc, Hà Nhạc Nhi không vì là a!

Đại cô một nhà cùng cả nhà bọn họ, xưa nay vẫn luôn là sống ở người của hai thế giới, căn bản, cũng không khả năng sẽ có cái gì gặp nhau, tự nhiên, cũng khó có thể có cái gì tiếng nói chung. Bọn họ chỉ là đại cô một nhà tú ưu việt rất nhiều cái nông thôn gia đình một trong thôi. Bởi vì hàng năm đại cô gia mời khách thời điểm, Vương Bột phát hiện giống như bọn họ sợ hãi rút rè, ở đại cô, đại chú trước mặt không dám thở mạnh một tiếng cũng không chỉ cả nhà bọn họ, mà là có khối người!

Sau khi sống lại Vương Bột đương nhiên sẽ không lại có thêm tự ti món đồ kia, không chỉ có không tự ti, trái lại so với bất luận người nào đều tự tin, bởi vì hắn nắm giữ người khác đều không thể nắm giữ tương lai! Tương lai của hắn, có vô hạn độ khả thi!

Hắn để cho mình kẻ phụ hướng về đại cô một nhà vay tiền, trừ đại cô gia không thiếu chút tiền này mà hắn cũng thực sự cần này bút tài chính khởi động ở ngoài, càng chủ yếu một lý do vẫn là cảm niệm đại cô ở kiếp trước kiếp này đối với mình một nhà tính thực chất trợ giúp, cứ việc này một đám trợ đối với bọn họ tới nói không tính là gì, hơn nữa tựa hồ mục đích không thuần, nhưng đối với vẫn sinh sống ở nước sôi lửa bỏng Vương Bột một nhà tới nói nhưng là chân thực ân huệ, rất là giúp bọn họ vượt qua không ít cửa ải khó, mà bọn họ cần trả giá, có điều là ở không ít người xem ra "Không đáng giá một đồng" tự tôn thôi. Hắn sau đó khẳng định là muốn phát đạt, liền đã nghĩ thông qua vay tiền để cho mình lại áy náy đại cô một nhà một ân tình, để chờ mình tương lai phát đạt sau có lý do dành cho bọn họ càng to lớn hơn tặng lại.

Nhưng mà rất đáng tiếc, đại cô vừa nãy đối với mình kẻ phụ cái kia mấy câu nói nhường Vương Bột nhớ tới rất nhiều không vui hồi ức, hắn không muốn đưa nhân tình này. Hắn định đem này một ngày đại ân tình đưa cho mẫu thân mấy cái huynh đệ tỷ muội, mấy cái chân chính trợ giúp chính mình, đặc biệt ở mẫu thân đi rồi, dành cho chính mình an ủi vô cùng cùng cổ vũ, đem mình như con trai ruột đối xử giống nhau các cữu cữu cùng nương nương.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Cùng biểu tỳ giao lưu một

Vương Cát Xương bị hấn tỳ huân đến đầu đập ở một bên, Vương Bột thì lại giả câm vờ điếc, đối với Vương Cát Xương ra hiệu thờ ơ không động lòng, làm bộ không nhìn thấy. Vương Cát Xương một người ở nơi đó làm đơn độc, khô sở chống đỡ lấy tỳ tỳ của hấn "Tận tình khuyên nhủ" truyền vào.

Kỳ thực, vậy cũng là chính hấn gieo gió gặt bão. Nếu như Vương Cát Xương chính mình không chịu thua kém điểm, hấn nơi nào cần được loại này có nổi khổ không nói được cái cặp bản khi? Ăn thịt người miệng ngắn, bắt người tay ngắn, vô năng hấn đối mặt tỳ tỳ một trận răn dạy, trong lòng không nỡ tha tội mải cũng chỉ có làm được.

Sáng sớm mười điểm thời điểm, biểu tỳ Lê Quân Hoa mới rời giường.

"Vương Bột đến rồi sách? Cừu cừu!" Còn ăn mặc áo ngủ Lê Quân Hoa từ chính mình trong phòng ngủ đi ra, nhìn thấy Vương Bột cùng Vương Cát Xương ngồi ở phòng khách, liền hỏi thăm một chút.

"Tỳ!" Vương Bột đối với Lê Quân Hoa cười gât gù, tầm mắt lơ đãng liền trượt tới Lê Quân Hoa trước ngực, một tia bạch chán từ mở miệng thấp hơn áo ngủ cổ áo dò ra, nhường Vương Bột rất là liếc nhìn vài lần.

Thắng thần giảng, Lê Quân Hoa cái này cùng chính mình không hề liên hệ máu mủ biểu tỳ bất luận là vốc người vẫn là tướng mạo, đều là tương đương xinh xắn. Vương Bột đến nay còn nhớ lần thứ nhất nhìn thấy Lê Quân Hoa thời chấn động. Đó là Vương Bột lần đầu tiên trong đời tiếp xúc gần gũi trong thành mỹ nữ —— đẹp đề từ không cần phải nói, then chốt khí chất, một loại không giống với nông thôn nha đầu, nhường hấn cảm thấy phi thường sạch sẽ, phi thường phong cách tây khí chất cùng nội hàm. Hấn trước đây đọc tiểu học, sơ trung thời tiếp xúc mỹ nữ với hấn biểu tỳ so sánh, mỹ thì lại mỹ rồi, nhưng lại có một loại Tiên Thiên, cảm rõ với nông thôn đại địa, không thể thoát khỏi thổ khí!

Không chút nào không dám nói giảng, từ cái kia sau khi, hấn cái này trong thành "Tiện nghi" biểu tỳ liền vô số lần trở thành Vương Bột mộng xuân bên trong nhân vật chính cùng tuốt, quân thời đối tượng.

Có điều, ý đồ không an phận quy ý đồ không an phận, Vương Bột trong lòng mười phần rõ ràng dù cho hấn cùng một người đàn ông đi chung với nhau đều tuyệt không có thể cùng chính mình biểu tỳ đi chung với nhau. Thân thích quan hệ tự nhiên là một tòa núi cao, nhưng so với này tòa núi cao còn cao hơn e sở vẫn là hai người sinh hoạt không ở đồng nhất hàng đơn vị diện. Kiếp trước Vương Bột, ở chính mình biểu tỳ trước mặt tự nhiên là cung cung kính kính, lễ nghi rất nhiều, cẩn thận đem chính mình này điểm quý tâm tư giấu ở nội tâm nơi sâu xa nhất, nửa điểm cũng không dám vượt qua giới hạn; mà Lê Quân Hoa, đối với cái này đột nhiên nhô ra biểu đệ, cũng không có cái gì quá nhiều chú ý, cũng là vén vẹn là sơ giao. Quan hệ của hai người, hay là muốn đến Vương Bột tốt nghiệp đại học có công tác, cũng thuận lợi trở thành người thành phố sau khi, giữa hai người giao lưu mới bắt đầu tăng lên.

Nhưng đạt được nhiều cũng cực kỳ có hạn.

Vương Bột cùng Lê Quân Hoa một lần duy nhất đậm hơn vào một lần giao lưu, cần đến Lê Quân Hoa lần thứ nhất hôn nhân thất bại, nhân duyên trùng hợp dưới phát sinh. Có điều lần đó, Vương Bột cũng chỉ là làm Lê Quân Hoa tùy tùng cùng nâng đến tỉnh thành đi gặp nâng tiểu tỉnh nhân. Hai người ngồi ở đi tỉnh thành trên xe liền từng người thể giới tình cảm hàn huyền tán gẫu, khi đó Vương Bột mới vừa thất tình không lâu, hai người ở một trình độ nào đó xem như là đồng bệnh tương liên, cuối cùng cũng coi như có điểm có thể tán gẫu đề tài.

Lê Quân Hoa đi ra cùng Vương Bột cùng hấn cừu cừu đánh cái đối mặt, liền lại về nòng phòng ngủ đi tới.

Trừ chỉ có một lần ở Vương Bột tiểu học năm lớp năm thời điểm Lê Quân Hoa từng mời qua Vương Bột đi nòng trong phòng ngủ nghe âm nhạc, hấn biểu tỳ lại chưa chủ động gọi hấn đi chính mình khuê phòng chơi đùa. Trong lòng đối với mình biểu tỳ có mang một loại nào đó "Người không nhận ra" nhớ nhưng Vương Bột đối với biểu tỳ khuê phòng vẫn ôm ấp rất lớn hiếu kỳ, thế nhưng nhân gia không mời, hấn cũng không dám chủ động đi vào.

Đương nhiên, đây là kiếp trước hấn. Kiếp trước hấn lo lắng quá nhiều, lại tự ti lại nhất gan, thêm vào vẫn đối với đối với mình biểu tỳ có mang ý đồ không an phận mà cảm thấy bất an, hấn là không thể chủ động đến gần cái kia từ nhỏ đã ngấm lấy chìa khóa vàng lớn lên, cao cao không thể với tới biểu tỳ.

Đời này, Vương Bột không muốn làm tiếp cái kia khúm núm, ở chính mình biểu tỳ trước mặt không dám thờ ơ mạnh nhu nhược nam, hấn muốn làm về chính mình, dựa theo chính mình thiên tính suất tính mà vì là.

Đương nhiên, này không phải nói hấn muốn theo đuổi chính mình biểu tỳ, đây cũng quá cái kia, Lê Quân Hoa xinh đẹp nữa, lại với hấn không liên hệ máu mủ, nhưng ở luân lý quan hệ trên cũng là hấn biểu tỳ, hấn không cần thiết đi tòa cái này thiên hạ sai lầm lớn. Lại nói, phía trên thế giới này đẹp đề từ tình biết bao nhiêu vậy, hấn vị trí lớp học thì có hai cái không thua với biểu tỳ nòng mỹ nữ, hơn nữa đồng dạng là sinh trưởng ở địa phương, chưa từng trải qua bùn người thành phố. Sẵn có mỹ nữ không đuổi theo, đuổi theo thân thích của chính mình, hấn sợ nào lại không bệnh.

Vương Bột nhìn theo Lê Quân Hoa đi vào chính mình phòng ngủ, "Cùm cụp" một tiếng nghe nòng đóng lại cửa phòng ngủ. Hấn lại đang trên ghế salông ngồi mấy phút, đợi được bên trong biểu tỳ bất luận là thay quần áo vẫn là làm cái khác Đông Đông đều nên khiến cho gần đủ rồi thời điểm, Vương Bột tay cầm một trái táo gọt xong, đứng lên, đối với hai cái còn đang tán gẫu đại nhân nói cú "Đại cô, ba, các người chậm rãi bãi, ta đi tìm hoa tỳ chơi." Sau, liền cất bước hướng Lê Quân Hoa phòng ngủ đi đến.

"Tùng tùng tùng!" Vương Bột giờ tay gõ cửa.

"Mời đến!" Trong phòng Lê Quân Hoa đáp.

Vương Bột đẩy cửa phòng ra, vào mắt chính là cùng trong ký ức lòng không khác biệt biểu tỵ khuê phòng:

Bên trong gian phòng xếp vào một sà nhà. Chính với trước mắt chính là một tấm 1m50 giường hai người, màu tím nhạt mang in hoa ga trải giường cùng túi chữ nhật. Dựa vào cửa có một loạt mở ra thức giá sách, phần ngoại lệ nhưng không nhiều, chỉ xếp đặt mấy quyển sách tham khảo, mấy bộ sách manga cùng với cái khác tiểu linh tiểu sát. Giường một bên là một loạt tủ quần áo. Mà bàn học thì lại thả ở một cái lầy sạch rất tốt, có chứa rất lớn hai phiên cửa sổ thủy tinh bên trong trên ban công.

Lúc này Lê Quân Hoa đang đứng ở phía trước cửa sổ trước dùng bình phun thuốc cho trên bề cửa sổ một chậu thực vật xanh tươi nước.

Dựa theo Vương Bột hậu thế ánh mắt đến xem phòng ngủ này cũng không cái gì đặc sắc, chỉ có thể nói đúng quy đúng củ, rất bình thường nữ tính khuê phòng.

Nhưng đặt ở lúc đó, bên trong trang sức trang hoàng, các loại có chứa nữ tính đặc hữu đặc thù bãi sức trang trí, to nhỏ phụ tùng, trên tường các loại minh tinh dán vẽ, cùng Vương Bột cùng với hẳn những kia nông thôn gia đình sinh ra bạn học nữ môn phòng ngủ so với, thì lại hoàn toàn được cho là Thiên đường. Ở Vương Bột toàn bộ thời đại thiếu niên, nếu như muốn nói ra một hấp dẫn nhất, tối mê hoặc hẳn địa phương, cái kia không thể nghi ngờ chính là Lê Quân Hoa khuê phòng.

"Tươi hoa a, tỳ! Ăn quả táo không? Ta cho ngươi gọt đi một quả táo." Vương Bột trùng tươi hoa Lê Quân Hoa nở nụ cười, giờ giờ lên trong tay gọt đi vỏ hồng phú sĩ quả táo.

"Há, cảm tạ! Ta không muốn, ngươi ăn đi." Lê Quân Hoa hơi có chút bất ngờ. Ở trong ấn tượng của nàng, tiểu cửu cửu cái này con riêng vẫn luôn là một rất ngại ngại, rất thận thừng, ở trước mặt mình thoại cũng không quả dám giằng người.

"Được rồi. Nếu như ngươi muốn ăn ta giúp ngươi tước ha!" Vương Bột cũng là thuận miệng nói, cũng không hi vọng Lê Quân Hoa sẽ ăn hẳn gọt táo. Hẳn "Ngang thực" cắn một cái trong tay hồng phú sĩ, "Két két két két" đại tước lên, một bên tước, một bên mơ hồ không rõ nói, "Mỗi ngày một quả táo, bác sĩ rời xa ta! Quả táo đựng phong phú đường loại, hữu cơ chua, chất xenlulô, vi-ta-min, khoáng vật chất, nhiều phân cùng hoàng đồng loại dinh dưỡng vật chất, bị nhà khoa học xưng là 'Toàn phương vị khỏe mạnh hoa quả', còn có thể dự phòng ung thư, cường hóa khung xương, giảm béo, duy trì các ngươi ngươi oa nhi trên người chua dầm cân bằng cùng kháng ôxy hoá, phòng già yếu. . . Nói chung chỗ tốt nhiều. Tỳ, ngươi nên mỗi ngày đều ăn một."

"Ồ? Ngươi hiểu được cũng không ít mà! Ngươi từ nơi nào hiểu được những này a?" Lê Quân Hoa càng bất ngờ, cái này cho tới nay "Tiện nghi" biểu đệ, không chỉ có dám chủ động nói chuyện với chính mình, hơn nữa còn ở trước mặt mình nói một trận liên chính mình cũng không biết "Phổ cập tri thức tri thức".

Quả táo thật sự có hẳn nói tốt như vậy? Có thể giảm béo, phòng già yếu, còn có thể dự phòng ung thư? Nhìn thấy Vương Bột "Két két két két" ăn được rất : gì hương đáng đáp, Lê Quân Hoa bắt đầu có chút hối hận vừa nãy từ chối biểu đệ hảo ý.

"Có thể có chỗ nào? Đọc sách!" Hậu thế, chỉ cần có đài Computer, người người đều là bách khoa toàn thư. Vừa nãy cái kia lời nói, có điều là Vương Bột căn cứ chính mình tri thức kết cấu bằng ấn tượng tùy ý phát huy thôi. Ngược lại hiện tại Google cùng baidu đều còn không xuất hiện, cũng không sợ biểu tỵ đi cầu chứng.

"Vậy ngươi xem sách còn khá là tạp mà! Đúng rồi, ngươi bình thường thích xem cái gì sách?" Ngược lại hiện tại cũng tẻ nhạt, Lê Quân Hoa cũng không ngại cùng chính hẳn một tiện nghi biểu đệ nói chuyện phiếm.

"Sách giải trí! Tiểu thuyết võ hiệp, tiểu thuyết huyền ảo. Hồng Kông Kim Dung, Đài Loan Cổ Long, còn có nhân tài mới xuất hiện Hoàng Dịch. Hoàng Dịch sách nhìn ra nhiều nhất, hầu như xem hết qua, thứ yếu là Kim Dung, Cổ Long nhìn ra ít nhất, miễn cưỡng lật qua lật lại (tuyệt đại song kiêu) cùng (hương soái truyền kỳ). Người này sáng tạo là có, thể nhưng hành văn không được, không hứng thú quá lớn. Còn có chính là lấy từng bách sinh làm đại biểu 'Hương diễm lưu', cái này xem qua rất nhiều, ăn tươi nuốt sống, đơn thuần theo đuổi cảm quan kích thích, xem qua liền quên."

"Hương diễm lưu?"

"Ha hả, chỉ là có chút sắc, có chút hoàng mà!" Vương Bột "Ha hả" nở nụ cười, cười đến có chút hèn mọn.

"A, ngươi. . . Ngươi còn xem cái kia?" Lê Quân Hoa càng giật mình.

"Này không phải hiểu kỳ à? Ta cũng đến được hormone khởi động thời kỳ trưởng thành, đối với chuyện nam nữ hiểu kỳ rất bình thường. Nếu không thể làm, vậy thì lùi lại mà cầu việc khác, nhìn tiểu hoàng sách, ý, dâm ý, dâm lạc!" Vương Bột nói tới thập phần tự nhiên, hoàn toàn không có thật không tiện cảm giác. Hẳn một có ba mươi mấy tuổi tâm thái cùng trí tuệ người, đối mặt một hai mươi tuổi ra mặt, không nhiều lắm kiến thức nữ sinh, nếu như còn cảm thấy thật không tiện, vậy thì thực sự là sống uống phí một hồi.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Chương 17: Cùng biểu tỳ giao lưu hai

Vương Bột sở dĩ dám ở Lê Quân Hoa trước mặt "Huân tổ không kỵ", tán gẫu chút sắc đề tài, trừ bản thân hấn tâm trí mạnh mẽ ở ngoài, còn cùng hấn mười phân rõ ràng chính mình cái này đẹp đề biểu tỳ đến cùng là ra sao một người có quan hệ.

Lê Quân Hoa hoàn toàn chính là một từ nhỏ ngâm lấy chìa khóa vàng lớn lên, ăn được, mặc dùng tốt, muốn cái gì cha mẹ liền mua cái gì, từ nhỏ đến lớn không khuyết qua cái gì, tùy hứng hoặc là gọi có cá tính nữ hài. Theo Vương Bột từng nhìn thấy, cùng với nàng từng có quan hệ nam nhân, liền không xuống năm.

Ở Lê Quân Hoa còn ở đọc sơ trung thời điểm, nàng liền bắt đầu sái lên bạn bè trai gái đến, đối phương thật giống là một trường trấn nhi tử, cùng với nàng đồng nhất trường học.

Cao trung thời điểm, sái một cái khác bằng hữu, nhưng vẫn là bạn học.

Sau khi kết hôn, thì lại đổi thành một cái khác, đồng nghiệp của nàng, khi đó, Vương Bột đã đi Song Khánh học đại học.

Kết hôn không có hai năm, ly hôn, sau khi lại nộ một bạn trai, vẫn là đồng sự. Chút tình cảm này kéo dài không tới ba năm.

Tốt nghiệp đại học sau năm thứ sáu, Vương Bột chính mình cũng kết hôn. Sau đó phải biết chính mình cái kia biểu tỳ tìm cái so với hấn tiểu vài tuổi anh chàng đẹp trai. Ở Vương Bột tự sát trước một năm, hai người lĩnh chứng, kết hôn, cũng với năm sau sinh ra 1 quân cờ.

Cho nên nói, Vương Bột cái này biểu tỳ, hoàn toàn chính là một có mới nói cũ Hoa Tâm nữ, hơn nữa rất sớm liền ném trái trái cảm.

Chính là bởi vì Vương Bột biết hấn biểu tỳ là một hạng người gì, nếu như tương lai không phát sinh thay đổi, nàng nhất định còn muốn trở thành người kia, Vương Bột có niềm tin Lê Quân Hoa đang nghe hấn huân tổ không kỵ sau cũng sẽ không tức giận.

"Ý, dâm? Có ý gì?" Quả nhiên, Lê Quân Hoa cũng không vì Vương Bột ngôn ngữ thiệp hoàng mà không cao hứng, trái lại một bộ tìm cứu tham đề đáng đáp.

"Ý là ý tứ ý, dâm là dâm, dâm dâm. Tên như ý nghĩa, chính là về mặt tư tưởng tiến hành phương diện kia tưởng tượng đến thỏa mãn chính mình một số ở trên thực tế khó có thể thực hiện dục vọng. Người có thể lý giải thành mộng ban ngày." Vương Bột nhún vai một cái, không một chút nào e lệ nói.

"Người, người còn. . . Ta còn thực sự có chút không thấy được. . ." Lê Quân Hoa ngữ không được củ, lấp ba lấp bắp nói, lần thứ nhất lấy một loại xem kỹ ánh mắt nhìn chăm chăm Vương Bột, cái này cùng với nàng tưởng tượng hoàn toàn đúng không lên tốt, có thể nói như hai người khác nhau biểu đệ.

"Ai ai ai! Không Phu Tử nói thực sắc tính vậy, tình yêu nam nữ, người bản năng thôi! Có cái gì thật kỳ quái à? ! Huống hồ, biểu tỳ, ta cũng là chỉ là ở sợ hãi bên trong giấu lại, không ảnh hưởng toàn cục, mà người, nhưng là dùng hành động thực tế cùng Hoàng ca ——"

Vương Bột còn chưa nói, liền bị Lê Quân Hoa dùng trong tay bình phun thuốc cách không văng một hồi, liếc xéo hấn một cái, sắc giọng: "Vương Bột, người thảo đánh ha! Miệng chó không thể khạc ra ngà voi!"

Vương Bột cười hi hi, biết chuyện cười nên có chừng có mực, không thể thâm nhập hơn nữa xuống, liền chạy trốn chết, phảng phất bị phun chính là axit sunfuric, sau khi mới nói: "Được rồi, biểu tỳ, ta không nói. Đúng rồi, người bình thường thích xem cái gì sách a? Quỳnh Dao, Diệc Thư, Tịch Mộ Dung?" Vương Bột biết mình biểu tỳ có chút vô học, này từ nàng cái kia xếp trên giá sách không hai bản chính kinh sách, trên căn bản đều là tranh châm biếm liền có thể biết được, vì lẽ đó hấn cũng được cho là có ý hết chuyện để nói.

"Không thấy thế nào! Tranh châm biếm nhìn đến mức quá nhiều một điểm." Lê Quân Hoa thuận miệng nói.

"Cũng là ha. Không phải mỗi người đàn bà đều nhận được Quỳnh Dao a di loại kia vừa thương xót tình lại phiền tình giọng. Những kia sách, đều là một cái lồng đường, một hai bản mở tầm mắt có thể, có thêm cũng không có ý gì."

Ở Vương Bột hết sức tiếp cận cùng có một phong cách riêng "Lấy lòng" dưới, hấn cùng Lê Quân Hoa tán gẫu rất là thông thuận, từ song phương hứng thú ham muốn cho tới Tứ Trung phong cảnh, hai người cộng đồng trường học cũ, lúc này, Lê Quân Hoa bỗng nhiên mở miệng:

"Đúng rồi, Vương Bột, ta vừa nãy nghe được cha người muốn tìm ta mẹ vay tiền, tiểu cữu cữu muốn làm ăn?"

"Nghiêm ngặt nói không phải cha ta muốn làm ăn, là ta! Tứ Trung cửa Viên Viên tiệm bánh gato người hiểu được? Cái kia bề ngoài muốn cho thuê lại, ta chuẩn bị đón lấy nhường ta mẹ lão Hấn nhi mở cái cửa hàng bún."

"Cái gì? Là người chủ ý?" Lê Quân Hoa hoàn toàn kinh đến, nằng ban đầu cho rằng là chính mình cứ cứ muốn làm ăn tìm đến chính mình vay tiền, nhưng không ngờ tới dĩ nhiên sẽ là biểu đệ chủ ý.

"Phải! Đây rất kỳ quái sách?" Vương Bột hướng Lê Quân Hoa lườm một cái, một đôi thành trước đây mặc dù giết chết hắn cũng không dám ở Lê Quân Hoa trước mặt hiển lộ vẻ mặt.

"Không phải! Ta là nói người sao cái nhớ tới muốn bán bún a?"

"Muốn kiếm tiền!" Vương Bột không chút do dự nói, "Bằng vào ta hiện nay thành tích, hai năm sau thi cái đại học trên căn bản là chuyện vắn đã đóng thuyền. Thế nhưng, tỷ, nhà ta là cái gì tình huống người lại không phải không biết được. Ta lão Hán nhi liền cao trung học phí đều chưa đóng nổi, lẽ nào ta còn hi vọng hắn hai năm sau cho ta giao đại học học phí? Vì ta tương lai của chính mình cùng tiền đồ suy nghĩ, ta cũng chỉ được tự thân xuất mã, giúp ta lão Hán nhi muốn cái kiếm tiền biện pháp."

"Ừm, là đúng là. Nhà các người tình huống xác thực tương đối khó khăn, cứ cứ nếu như không muốn biện pháp khác, người sau đó lên đại học cũng xác thực lão hòa. Có điều, nơi này có một vấn đề, cái kia bún, cứ cứ sẽ làm sao?"

"Hắn sẽ không, ta sẽ!" Vương Bột dùng tay chỉ chỉ chính mình, ngữ khí chắc chắn, việc đáng làm thì phải làm.

"Cái gì, người sẽ nấu bún?" Lê Quân Hoa không biết hôm nay đã là lần thứ mấy với trước mặt cái này trước đây chưa bao giờ đánh tới xem qua biểu đệ "Nhìn với cặp mắt khác xưa".

"Cát!" Vương Bột trong miệng xem thường "Cát" một tiếng, "Tỷ, người vậy thì coi thường ta ha! Chờ tháng này ta cửa hàng bún khai trương người tới nếm thử, ăn ngon nhất không dám nói, toàn Tứ Phụng chỉ ít ba người đứng đầu! Không có ba phần ba, ai dám trên Lương Sơn? Nếu như ta đối với mình bún không có tự tin, ta dám để cho ta mẹ lão Hán nhi nắm mấy ngàn khối đi đổ xuống sông xuống biển? Ta lại không phải nhóc con!"

"Ha ha, người đúng là có lòng tin mà! Muốn được, nếu như người bún mùi vị được, ta sau đó mỗi ngày sáng sớm lại đây ăn. Có điều, Vương Bột, ta mẹ thật giống đối với cứ cứ hoàn toàn không yên lòng nha? Người cửa hàng bún phải nghĩ thoáng trượng, người còn phải nghĩ biện pháp đi thuyết phục ta mẹ yêu?" Lê Quân Hoa "Ha ha" cười, có chút không có ý tốt nhìn Vương Bột. Ở chính mình cái này biểu đệ trước mặt, nằng cảm tới hôm nay hoàn toàn mất đi quyền chủ động, tựa hồ vẫn luôn bị đối diện tiêu tử kia nắm đi. Nàng Lê Quân Hoa lúc nào bị một nam nắm mũi dẫn đi qua? Hơn nữa còn là một người chưa thành niên?

Nàng trong lòng có chút chờ mong cái này như trước kia một trời một vực, như hai người khác nhau, từ vừa vào cửa liền tràn đầy tự tin, nắm giữ tán gẫu quyền chủ động biểu đệ chờ một lúc làm sao đi thuyết phục chính mình cái kia ngoan cố mẹ.

"Xem người chờ một lúc làm sao ăn quả đắng! Không nhìn thấy người tự táng dương, ta sẽ không giúp người nói tốt." Nghĩ đến chờ một lúc khả năng xuất hiện cảnh tượng, Lê Quân Hoa liền không nhịn được nở nụ cười.

Nhưng mà, Vương Bột lời kể tiếp nhưng hoàn toàn ra ngoài dự liệu của nàng, làm cho nàng hầu như không biết nên làm gì tiếp theo.

"Không đến sự tình, tỷ! Không tồn tại! Đại cô có đại cô cân nhắc, ta lý giải. Ta lão Hán nhi cũng thực sự là bần nhão không dính lên tường được, đều là nhường đại cô cùng chú thất vọng. Còn mở cửa tiệm tài chính khởi động, ta tìm chúng ta những kia cứ cứ nương nương mượn một điểm, cũng là được rồi. Người tổng sẽ không để cho nước tiểu ghen chết."

Vương Bột đến mục đích của chính mình, hắn tin tưởng, hắn vừa nãy cùng Lê Quân Hoa cái kia phiên tán gẫu, ở hắn cùng kế phụ sau khi rời đi, Lê Quân Hoa nhất định sẽ nói cho đại cô cùng đại chú. Còn bọn họ nghe xong sẽ nghĩ như thế nào, sẽ hối hận hay không hoặc là thay đổi chủ ý loại hình, vậy thì không phải hắn quan tâm.

Nếu tìm Lê Quân Hoa tán gẫu mục đích chủ yếu nhất đã đạt đến. Hắn cũng sẽ không lại cùng chính mình biểu tỷ quá nhiều mò mẫm nhạt. Tìm lý do trở lại phòng khách, Vương Bột kêu lên Vương Cát Xương, chuẩn bị cùng đại cô cáo biệt.

"Ăn buổi trưa nhiều mà, đều mười một giờ qua. Ta vậy thì gọi điện thoại nhường người Lê ca mua ít thức ăn trở về." Vương Cát Phụng thấy hai người phải đi, bắt đầu giữ lại Vương Bột cùng hắn lão tử.

"Không phiền phức, đại cô. Ta mẹ ở nhà đợi ta cùng lão Hán nhi ở. Chúng ta buổi chiều còn muốn đi nằm bà ngoại gia. Sau đó ăn cơm cơ hội còn có rất nhiều, cũng không kém chớp mắt này bữa." Vương Bột khách khí từ chối.

Nếu như đối làm bình thường, Vương Cát Xương là ước gì ở lại chỗ này ăn ngon mặc đẹp, nhưng ngày hôm nay hắn sớm liền muốn đi. Tiền không mượn đến không nói, còn bị tỷ tỷ của chính mình kéo dài tẩy não, khiến cho hắn sọ não lớn, thập phần không đến mặt mũi, vì lẽ đó Vương Bột nói chuyện đi, hắn lập tức phụ họa:

"Không ăn tỷ, buổi chiều còn có việc, Phạm Ngọc còn ở nhà chờ ở. Lần sau trở lại, lần sau trở lại ăn."

Vương Cát Phụng lại khuyên hai gia tử mấy lần, thấy hai người đi ý đã quyết, không phải làm pháp, cũng chỉ có nhường bọn họ rời đi. Trước khi rời đi, cho Vương Bột cầm năm quả táo cùng hai cái hạch đào chứa ở túi ni lông bên trong.

Cái này Vương Bột không từ chối, lĩnh.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Về nhà mẹ đẻ

"Người không phải sẽ nói đến à? Ở trước mặt ta miệng như vậy chuẩn mất, làm sao ở người đại cô trước mặt liền người cảm?" Mới vừa đi ra khỏi cửa lớn, đã sớm không nhẫn nại được Vương Cát Xương cũng không nhịn được nữa miệng mình, bắt đầu hướng Vương Bột oán giận.

"Lân này được rồi ha, người cái kia ba trăm khối rớt cục bánh bao thịt đánh chó, một đi không trở lại ha!" Vương Cát Xương tiếp tục oán giận.

"Có thể hay không tiếc yêu!" Một bộ vô cùng đau đớn đáng về.

". . ."

Vương Bột không lên tiếng, vẫn chờ Vương Cát Xương phát tiết sau khi xong mới mở miệng nói: "Ba, đại cô không vay tiền thì thôi. Ta cùng mẹ đi tìm cữu cữu nương nương bọn họ mượn."

"Cái gì? Tìm người những kia cữu cữu nương nương vay tiền? Người e sợ tính lắm nha! Các người cữu cữu bọn họ đáng tin, e sợ lợn cái đều có thể lên cây!" Vương Cát Xương xẹp xẹp miệng, trong mắt là vô tận trào phúng, "Làm sao, người còn không tin? Vương Bột, ta liền đem thoại quật ngã ở đây: Người nếu như từ các người cữu cữu mọi nơi đó mượn đến tiền, ta bàn tay trong lòng cho người rần rần!"

Đối với thế tử người nhà mẹ đẻ, Vương Cát Xương trừ cùng Vương Bột cậu hai quan hệ cũng không tệ lắm ở ngoài, cùng còn lại mấy cái huynh đệ tỷ muội đều đánh không thỏa thuận một đồng, lẫn nhau khoảng cách mô rất nặng. Cữu cữu nương nương môn là căm ghét Vương Cát Xương lười biếng thành tính, không một chút nào gánh lấy làm vì phụ thân trách nhiệm, bọn họ vì là tỷ tỷ của chính mình cảm thấy không đáng, vì chính mình cháu ngoại trai cảm thấy đáng thương. Trong lòng có mang loại này khúc mắc, cữu cữu cùng mọi môn ở trong lời nói liền không thể đối với cái này hết ăn lại nằm tỷ ca có cỡ nào tôn trọng. Vương Cát Xương, thì lại bởi vì loại này ít nhiều gì xem thường đối với bọn họ dĩ nhiên là không thể nào yêu thích, oán khí cũng rất nhiều.

Kiếp trước mẫu thân bị Vương Cát Xương ngã chết sau, mẫu thân người nhà mẹ đẻ đối với Vương Cát Xương oán hận đạt đến đỉnh điểm, đặc biệt hấn ở tỷ tỷ của chính mình tạ thế không tới ba tháng liền lần thứ hai kết hôn chuyện này đối với hấn càng là canh cánh trong lòng. Sau đó không bao lâu, song phượng trong lúc đó liền không còn cái gì lui tới.

"Ba, cái này liền không cần người bận tâm ha! Mượn được mượn không được, ta cùng mẹ trước tiên về nhà mẹ đẻ mượn lại nói." Vương Bột căn bản không để ý tới kẻ phụ chưa thoại, bởi vì ở trong lòng hấn, Vương Cát Xương ở hấn toàn bộ mưu tính bên trong đã là một loại có cũng được mà không có cũng được nhân vật.

Lời nói không êm tai, sau đó nếu như kẻ phụ thức thời, biết tốt xấu, hấn sẽ mang theo hấn cùng nhau chơi đùa, nhường hấn cùng mẫu thân cùng chung vinh hoa phú quý; nếu như không biết cân nhắc, chính mình không biết mình có mấy cân cân lượng, như vậy xin lỗi, người đi người Dương quan đạo, ta qua ta câu độc mộc, chúng ta liền SEEYOUGOOD BYE!

Về đến nhà, mẫu thân đang dùng cơm.

"Người hai gia tử làm sao như thế sớm sẽ trở lại? Tiền mượn đã tới chưa?" Tầng Phàm Ngọc để đĩa xuống, nhìn vào cửa Vương Bột cùng Vương Cát Xương. Vương Bột cười hi hi, trên mặt một bộ nhẹ như mây gió, có chuyện tốt đáng về; mà Vương Cát Xương thì lại âm cái mặt, phảng phất ai nợ tiền hấn không trả đáng đáp. Hai gia tử không giống về mặt nhường Tầng Phàm Ngọc có chút không làm rõ được tình huống.

"Người đi hỏi người đứa con trai này đi!" Vương Cát Xương mặt đen lại nói, dùng sức lôi kéo cái ghế, đặt mông ngồi xuống, "Ở trước mặt chúng ta không được ghé góm, méo mó đạo lý một cái sọt; một ở hấn đại cô trước mặt, liền chấp! Rầm đều không tha một!"

"Tiền không mượn đến, Bột nhỉ?" Tầng Phàm Ngọc không lý một mặt oán khí Vương Cát Xương, hỏi con trai của chính mình.

"Đại cô không mượn! Mẹ, đại cô không mượn thì thôi, buổi chiều chúng ta đi chuyển bà ngoại nơi đó, đem cữu cữu Nhị nương yêu nương yêu cô gia bọn họ đều hô qua đến, ta tự mình tìm cả nhà bọn họ một nhà mượn. Người hiện tại giúp ta cùng ba múc bát cơm, chúng ta đi buổi trưa com liền đi."

Vương Bột đối với mẫu thân nói.

"Muốn. . . Muốn được mà!" Xuất sư bất lợi, trọng phụ lại là một bộ tức giận đáng vẽ, Tăng Phàm Ngọc trong lúc nhất thời cũng không có chủ ý, chỉ có nghe Vương Bột sắp xếp. Một vết sần lo phù hiện tại trên mặt của nàng, mang theo đối với tương lai ảm u, Tăng Phàm Ngọc xoay người đi nhà bếp cho trọng phụ cùng nhĩ tử mức cơm đi tới.

Lúc ăn cơm, Tăng Phàm Ngọc nói cho Vương Bột nói chín giờ sáng qua thời điểm, Trương Tĩnh đến nhà đã tới, còn xách một con vịt lại đây.

"Trương Tĩnh đã tới a? Còn đưa chúng ta một con vịt? Cái kia không sai, đợi lát nữa vừa vặn nhắc tới bà ngoại nơi nào đây bữa ăn ngon, chúng ta cũng tốt thiếu mua ít thức ăn. Đúng rồi, nàng đưa xong con vịt liền đi? Ngươi không gọi nhân gia ở nhà chơi?" Vương Bột thuận miệng nói.

"Ta sao cái không gọi a? Ngươi lại không ở nhà, nhân gia theo ta một người vợ tử có cái gì tốt bãi đàm luận mà. Nha, Trương Tĩnh cha mẹ làm cho nàng đưa con vịt lại đây, ta nghĩ khẳng định là nhờ ngươi sau đó cho Trương Tĩnh phụ đạo bài tập. Bột nhi, ngươi sau đó có thể phải cố gắng dạy người ta Trương Tĩnh, không thể qua loa." Tăng Phàm Ngọc giáo dục nhĩ tử nói.

"Ta hiểu được mẹ, cái này không cần ngươi nói. Chính là nhân gia không cho chúng ta đưa con vịt, Trương Tĩnh lại đây hỏi ta, ta vẫn là sẽ dễ tâm dạy nàng. Chúng ta lại không phải xem ở nhân gia con vịt phần trên. Đưa con vịt là tình nghĩa, không tiền cũng là bản phận. Cái này ta hiểu." Vương Bột vừa ăn cơm, một bên bồi mẫu thân nói đầu đầu. Ngày hôm nay bầu không khí cùng thường ngày không giống nhau. Nếu như thường ngày, mười câu nói, ít nhất có tám cú đều là Vương Cát Xương ở khản, ngày hôm nay ở tỷ tử mình nơi đó ăn quả đắng, đứng là yên tĩnh.

"Ngươi hiểu là tốt rồi!"

Ăn cơm xong, Vương Bột lấy ra cuối cùng ép đáy hòm mấy mười đồng tiền, nhắc lên Trương Tĩnh đưa con vịt, mang theo mẫu thân hướng Hóa Long cầu chạy tới. Nơi đó có cái chợ, Vương Bột dự định lại mua điều cá trăm cỏ lớn, cắt hai cân thịt heo, xưng một cân lỗ móng gà, lại mua chút ít món ăn, làm một bàn chiều đãi tương lai chủ nợ cũng là gần đủ rồi.

Kế phụ Vương Cát Xương nguyên tác vốn không muốn đi từ nhà mẹ đẻ, hấn cảm thấy bình thường đi tới đều được "Kỳ thị", hiện tại chạy đi vay tiền, cái kia càng không phải muốn xem cái kia một đại gia đình sắc mặt? Nhưng lại không được Vương Bột luôn mãi khuyên bảo, còn có chính là biết được con riêng muốn đem mình tiền riêng lấy ra làm chiều đãi, có ăn ngon chính, thêm ăn hấn liền "Bất đắc dĩ" đi theo sau.

Có điều hấn cũng trước đó cùng hai nương mẫu chào hỏi, hấn lần này đến liền chỉ ăn cơm uống rượu, không nói lời nào, chuyện mượn tiền hấn là sẽ không mở miệng.

Vương Bột cũng không hi vọng chính mình kế phụ mở miệng, hấn mở miệng trái lại chuyện xấu. Sở dĩ kêu lên kế phụ, có điều là tập hợp cá nhân mấy, trắng trắng trần thế, chỉ cần liền hấn cùng mẫu thân, hấn vẫn cảm thấy đơn bạc một điểm.

Ba giờ chiều thời điểm, toàn gia cười hai chiếc xe đạp, Vương Bột mang theo chính mình bá mẫu, Vương Cát Xương mang theo mấy túi nguyên liệu nấu ăn, bao quát tới ngày hôm qua nướng tốt bún, thịt bò thịt thái cùng nấu bún nước dùng đến Lâm Huyện bà ngoại gia. Khoảng cách cũng không xa, cũng là khoảng mười dặm đường, cùng Vương Bột đạp xe đi trong thành đến trường gần như lộ trình.

Bà ngoại tổng cộng sinh bảy cái nhĩ nữ, bốn nam số ba nữ, hết thấy nhĩ nữ đều đã thành gia lập nghiệp. Bà ngoại cũng không để những người khác mấy cái nhĩ nữ thay phiên cung dưỡng, một người theo Lão Yêu, cũng chính là cậu trẻ sinh hoạt.

Bởi vì bà ngoại sát bên cậu trẻ, vì lẽ đó mẫu thân Tam tỷ mười ngày lễ ngày tết về nhà mẹ đẻ thời điểm liền đều trực tiếp đi tới cậu trẻ gia, Vương Bột này mấy cái cháu ngoại trai, ngoại sinh nữ cũng như thế, mỗi lần đi bà ngoại gia chơi thời điểm đều là ở tại cậu trẻ trong nhà.

Đối với con gái lớn người một nhà bỗng nhiên nhắc theo một đồng lớn lễ vật tới cửa, bà ngoại, cậu trẻ cùng cậu trẻ mẹ hiển nhiên thập phần bất ngờ. Nhanh mồm nhanh miệng cậu trẻ mẹ trực tiếp liền hướng tỷ ca Vương Cát Xương hỏi dò nguyên nhân, Vương Cát Xương nhắm miệng, không mở miệng nói, chỉ là dùng tay chỉ vào Vương Bột, ý tứ là hỏi ngươi cháu ngoại trai đi.

"Ha ha, cậu trẻ mẹ, thứ ta trước tiên bán cái cái nút, chờ đại cữu cậu hai ba cậu, Nhị nương yêu nương bọn họ sau khi đến, ta trở lại nói cho các ngươi nguyên nhân." Vương Bột cười đối với cậu trẻ mẹ nói.

"Cái gì? Các ngươi còn gọi ngươi Nhị nương cùng tiểu nương? Ừ, xem ra thật là có sự tình sách!" Vương Bột nhường cậu trẻ mẹ đám người càng giật mình, không hiểu hấn trong hồ lô bán thuốc gì.

"Đầu đầu, là có việc, có điều là chuyện tốt. Vừa nãy ở Hóa Long cầu nơi đó cho bọn họ đều gọi điện thoại, yêu nương bọn họ hiện tại nên ở trên đường đi. Được rồi, cậu trẻ mẹ, bà ngoại, các ngươi trước tiên cùng ta mẹ đồng thời chỉnh một hồi món ăn, ta đi gọi một hồi đại cữu, cậu hai cùng ba cậu bọn họ." Nói, Vương Bột cũng không để ý tới lòng hiếu kỳ càng ngày càng nặng tiểu nương đám người, như một làn khói ra cửa lớn, chạy đi gọi người đi tới.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Chương 19: Khen không dứt miệng

Buổi tối năm giờ, Vương Bột hai vị nương nương cùng cô gia đều cười xe gắn máy lại đây. Ba vị cừu cừu, mợ đang hết bận một ngày việc nhà nông sau cũng lục tục đi tới cậu trẻ gia.

Có thể ở bên ngoài nhà chồng lần thứ hai đem mẫu thân nhà mẹ đẻ một đại gia đình người tụ tập cùng nhau, Vương Bột thập phần cao hứng. Giống như vậy tụ hội, ở mẫu thân trước khi rời đi mỗi một năm, đều sẽ có một hai lần, tỷ như tiết Đoan Ngọ, tiết Trung thu, đặc biệt ở bên ngoài bà sinh nhật cái kia một ngày, càng là toàn gia già trẻ, bát phượng tập hợp trở lại bà ngoại nơi này, một đại gia đình ăn cơm uống rượu, đánh bài tán gẫu, kéo việc nhà, tán gẫu tình trạng gần đây, triển vọng mỹ hảo tương lai, nhạc dung dung, tốt không vui vẻ.

Loại này tụ hội, là Vương Bột một năm bên trong chỉ đứng sau tết đến mong đợi nhất tháng ngày, đặc biệt là ngày mừng mười tháng riêng bà ngoại qua sinh cái kia một ngày, không chỉ có mang ý nghĩa ăn ngon tốt sai chơi vui, hơn nữa còn có không ít hồng bao năm.

Mẫu thân chết rồi năm thứ hai, tiểu nương cùng cô gia nhân cô gia tình biến mà ly hôn. Vương Bột kế phụ Vương Cát Xương càng là cùng mẫu thân nhà mẹ đẻ "Khổ đại thù sâu", đứt đoạn mất vắng lại. Lâm ngày lễ ngày tết hai cái gả đi đi tỷ muội lần thứ hai về nhà mẹ đẻ đoàn tụ thời điểm, đã cảnh còn người mất, quanh quẩn không ít, toàn bộ bầu không khí liền hoàn toàn không bằng trước đây.

Nhìn vô cùng phần khởi, nhiệt nhiệt nháo nháo, lẫn nhau thăm hỏi cừu cừu mợ, nương nương cô gia môn, đặc biệt tiểu nương cùng tiểu cô gia, Vương Bột trong lòng âm thầm thì: Đời này, hẳn quyết không cho phát sinh ở mẫu thân và tiểu nương trên người bị kịch tái diễn!

"Bột nhi, người ngày hôm nay sao cái nhớ tới muốn mời chúng ta ăn cơm a? Người phát tài?" Nhanh mồm nhanh miệng Nhị nương cười nói.

"Chính là! Bột nhi, người có phải là lượm một khối vàng yêu? Lượm vàng muốn xuất ra đến đại gia chia cắt ha, người không muốn một người độc chiếm yêu!" Ba cậu cũng theo trêu ghẹo. Bọn họ đội tháng trước có người ở hà bá đào hạt cát thời điểm lượm một khối hai lạng trùng đầu chó kim, phát ra một phen phát tài, tin tức truyền ra, không có ai không ước ao.

"Ta cảm thấy Bột huynh khẳng định là sai bằng hữu lạc! Uy, Bột huynh, cái kia sao cái một người trở về a? Thật đúng, người sao cái không đem bạn gái người mang về nhường chúng ta nhìn một chút à? !" Tiểu cô gia Trương Chí Bình cũng cười cùng Vương Bột đùa giỡn.

Nếu như ở bên ngoài bà cái này trong đại gia tộc nhất định phải tìm một có thể người, vậy khẳng định không nhỏ cô gia Trương Chí Bình không còn gì khác. Từ lúc Vương Bột niệm tiểu học thời điểm, tiểu cô gia liền bắt đầu làm vứt bỏ plastic thu về chuyện làm ăn, đồng thời còn ở làm đội trưởng. Đương nhiên, hiện tại đã là trưởng thôn. Không nhớ rõ bắt đầu từ khi nào, tiểu cô gia đối với Vương Bột xưng hô liền không phải nick name giống như "Bột nhi", mà gọi là hân "Bột huynh", phảng phất với hân ngang hàng giống như. Vương Bột đối với này rất là mới mẻ, liền tình cờ cũng quản tiểu cô gia gọi "Trương huynh", tiểu cô gia cũng không trách móc.

Nhân tiểu cô gia trưởng thôn thân phận, thêm vào mình làm chuyện làm ăn, một cách tự nhiên, tiểu cô gia nói chuyện phần lượng liền trở thành cả gia tộc bên trong nặng nhất : coi trọng nhất một. Vương Bột cũng chuẩn bị đem tiểu cô gia làm vì chính mình vay tiền chỗ đột phá. Trong lòng hẳn có niềm tin rất lớn cái này đồng ý bình đẳng chờ hân, so với cái khác cừu cừu mợ môn càng thật tình mắt tiểu cô gia sẽ chống đỡ sự nghiệp của hân. Bởi vì ở kiếp trước vì học đại học sinh hoạt phí, bị bức ép đến không có cách nào mẫu thân thường thường tìm tiểu nương vay tiền, năm bách một ngàn, hoặc nhiều hoặc ít, không có cái nào một lần tiểu nương một nhà nhường mẫu thân tay không mà về qua.

Mà ở hết thấy cừu cừu nương nương môn ở trong, tối không đem hân xem là người ngoài, tối tri kỷ, cũng là tiểu nương cùng cậu trẻ hai nhà. Bọn họ đối với mình một nhà tình cảm, Vương Bột cả đời không quên.

"Tiểu cô gia, bạn gái là không, nếu không người đem các người thôn trên những kia thích hợp, đẹp để mỹ nữ giới thiệu cho ta mấy cái à? Không thành thì thôi, nếu như đến thời điểm thật thành người cái này hồng gia bà (bà mối) ta khẳng định vẫn là sẽ nhận, hồng bao cũng sẽ có." Đối với các thân thích chuyện cười, Vương Bột trước đây phản ứng không phải mặt đỏ gân xanh, chính là ảo não xoay người đi ra, không trêu chọc nổi lần đi lên, bình thường rất khó chống đỡ, hiện nay nhưng hoàn toàn là trò trẻ con, ứng phó lên không hề áp lực.

Vương Bột trả lời nhường người chung quanh cười ha ha, cậu hai mẹ càng là tiếp lời nói: "Yêu, Bột nhi, người tâm còn không nhỏ mà, mấy cái? Một người chịu nổi không yêu!"

"Ha ha ha ha!" Xung quanh các thân thích lại phát sinh một trận sang sảng tiếng cười.

Lúc này, ở nhà bếp bận rộn Tăng Phạm Ngọc lớn tiếng nói cho Vương Bột nước luộc đã nhiệt được, gọi hân đi vào phối gia vị. Liền, Vương Bột hướng xung quanh các thân thích chấp tay, nhường bọn họ bình tĩnh đừng nóng, lập tức công bố bọn họ vẫn hỏi dò lại bị Vương Bột giữ bí mật không nói đáp án.

Ở mẫu thân và mợ môn dưới sự giúp đỡ, rất nhanh, mười mấy bát tiên hương ma cay, nóng hổi thịt bò bún liền bị mọi người bùng lên bàn.

"Cửu cửu, mợ, nương nương, cô gia, ở bắt đầu buổi tối bữa ăn chính trước, ta trước tiên mời các người ăn bát ta làm bún. Sau khi ăn xong các người cho ta đánh giá, xem này bát bún bán được tiền không."

"Sao cái mà, người chuẩn bị ở các người nhà bán bún sách, Bột nhĩ?"

"Yêu, không thấy được yêu, Bột nhĩ, người còn có thể nấu bún! Người từ nơi nào học được tay nghề a?"

"Này bún xem ra về ngoài không sai, ta cảm thấy cùng trong thành gần như."

". . ."

Đối với các thân thích trêu chọc, Vương Bột chỉ là mỉm cười đối mặt, cũng không mở miệng nói, chỉ chờ các thân thích ăn sau phản ứng.

Động tác nhanh nhất chính là cậu trẻ mẹ, mới vừa ăn một miếng, liền kêu lớn lên: "Ồi này! Ăn ngon! Thật sự ăn ngon!" Nói xong, lại bắt đầu từng ngụm từng ngụm chinh lên.

"Thật sự ăn ngon nhĩ?" Bên cạnh Nhị nương mẹ hỏi.

"Ừm, ăn ngon lắm! Ta xưa nay chưa từng ăn tốt như vậy ăn bún!" Cậu trẻ mẹ một bên miệng lớn ăn bún, một bên nguyên lãnh đáp!

"Vậy ta muốn mau mau thử một hồi nhiều!" Thấy cậu trẻ mẹ nói tới như thế "Huyền", Nhị nương cũng không nhịn được bụng lên một bát ăn lên. Cùng cậu trẻ mẹ như thế, mới vừa ăn một miếng, liền khen không dứt miệng nói, "Bá đạo! Mùi vị này xác thực bá đạo! Ta xem so với ta ở Đông Môn trên ăn cái kia gia 'Lý bún' mùi vị còn tốt hơn!"

Mà cậu trẻ mẹ cùng Nhị nương thoải mái xung quanh còn lại cửu cửu mợ, nương nương cô gia môn không nhịn được, dồn dập đi lên bụng lên để lên bàn bún bát, vội vã không nhịn nổi thương thức lên.

Dường như cậu trẻ mẹ cùng Nhị nương phiên bản, rất nhanh, một loạt thán phục thanh cùng tiếng ca ngợi liền từ các thân thích trong miệng truyền ra:

"Mùi vị này xác thực ăn ngon! Quả thực không lay động!"

"Ba thích! Ba thích!"

"Ta xem so với những kia trong thành trong tiệm ăn bún còn muốn có vị! Quá thơm! Ăn quá ngon!"

"Bột nhĩ, người tay nghề này đến cùng là từ nơi nào học được nha? Người không đi bán bún quả thực là các người Tứ Phương người tồn thất!"

". . ."

Nghe được huynh đệ tỷ muội môn ăn con trai của chính mình làm bún cái kia từng tiếng than thở cùng biểu dương, Tăng Phạm Ngọc rốt cục thở phào nhẹ nhõm, đối với mặt sau chuẩn bị mở miệng chuyện mướn tiền cũng càng có sức lực.

Mà kẻ phụ Vương Cát Xương, ban đầu vẫn là một bộ người ngoài cuộc đáng vẻ, thấy con riêng tay nghề được các thân thích cùng tán thưởng, cũng cao hứng lên, cũng có vinh yên, dường như này bún là chính hân tóa.

Các thân thích phản ứng trên căn bản ở Vương Bột trong dự liệu. Kiếp trước hắn, tuy rằng không kiếm được tiền gì, nhưng Song Khánh các loại ăn ngon bữa tiệc lớn cũng được, ăn vật cũng ba, trên căn bản bị hấn cái này "Ăn ngon cầu" cho ăn khắp cả. Nếu như một đồ vật không phải thật sự ăn ngon, có đặc sắc, bình thường cũng khó có thể gây nên hấn bao lớn hứng thú. Nhưng đối với chính mình tỉ mỉ nghiên cứu chế ra bún, Vương Bột nhưng là bách ăn không nê, hầu như mỗi ngày đều sẽ tóa trên một bát đến đồ thêm!

Nếu chính hắn một miệng chọn có phải hay không "Ăn ngon cầu" đều cảm thấy ăn ngon, như vậy đối với cả đời ở tại nông thôn, chưa từng ăn vật gì tốt các thân thích, này bát Vương Bột trước sau bỏ ra bốn, năm tiếng mới làm ra đến, sắc hương vị đầy đủ bún, mang cho các thân thích xung kích, chỉ sợ cũng không đơn thuần là một câu "Ăn ngon" đơn giản như vậy.

-----Câu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Ngả bài

"Cửu cửu mụ, nướng nướng cô gia, vừa nãy các người cũng ăn sanh trê con cho các người nấu bún. Các người cảm thấy cái này bún lấy ra đi bán, bán đến có thể không có?" Chờ hết thấy thân thích đều ăn được gần đủ rồi thời điểm, Vương Bột rốt cục bắt đầu trở lại chuyện chính, chuẩn bị trở về đến chủ đề của ngày hôm nay tới.

"Bán đến tốt! Sao cái bán không được a? Tốt như vậy ăn bún, ta còn chưa từng có ăn qua! Khăng định bán đến tốt!" Nhị nương lên tiếng trước nhất nói.

"Bán khăng định bán đến tốt! Vấn đề là người ở đâu bán! Ở các người nhà bán vẫn là ở các người trên đường bán, khăng định là không giống nhau!" Tiểu cô gia nói.

"Ừ, Bột nhi, nhà các người chẳng lẽ thật sự muốn mở cửa hàng bún?" Câu hỏi chính là cậu hai mẹ, hỏi xong sau, lơ đãng liếc nhìn một chút chồng mình, đại khái là ý thức được cái gì.

"Chính là Bột nhi, các người thật dự định mở cửa hàng bún sao? Đến thời điểm ai tới bán a? Tỷ tỷ cùng Vương ca bán a?" Tiểu nương nói rằng, một bộ đại cảm thấy hứng thú đáng về.

"Các người đoán đúng, nhà chúng ta chính là chuẩn bị mở gia cửa hàng bún! Nhưng không phải ở nhà mở —— mở ở nhà cái nào đến ăn mà —— chúng ta chuẩn bị ở Tứ Phương trong thành mở một. Cửa hàng ta cùng cha ta trưa hôm nay đã xem trọng, ngay ở Tứ Phương trung học một bên bên cạnh, vị trí rất khỏe mạnh. Ta tiền đặt cọc đều nộp, chuẩn bị hai ngày nữa liền đi ký hợp đồng. Hiện tại vấn đề là trong nhà còn kém ít tiền, muốn khẩn cầu các vị cửu cửu mụ, nướng nướng cô gia môn chống đỡ cháu ngoại trai liền thi đại học, bằng thành tích của ta thi cái trọng điểm đại học trên căn bản không cái gì vấn đề đến! Thế nhưng lên đại học, một năm học phí liền muốn mấy đại ngàn, vẫn không tính là tiền thuê cùng sinh hoạt phí. Mà nhà chúng ta cái này hiện trạng, các người cũng hiểu được, đến thời điểm khăng định là chưa đóng nổi! Nếu như có cái này cửa hàng bún, vậy chúng ta một nhà sinh hoạt, bao quát ta sau đó lên đại học học phí, cũng sẽ không dùng sầu."

Làm nền nhiều như vậy, cuối cùng, Vương Bột hướng về thân thích của chính mình "Than bài", tiếp đó, là được xem hiệu quả thời điểm. Lúc này, hẳn bỗng nhiên cảm thấy nhịp tim đập của chính mình không tên nhanh hơn, trong lòng khá có chút sốt sắng, tình huống như thế, tức là được buổi sáng ở trong thành đại cô gia đôi mắt biểu thị thời điểm, cũng không từng có.

Vương Bột lời còn chưa nói hết, bầu không khí liền bắt đầu có biến hóa, trở nên hơi nặng nề lên. Ban đầu còn lú ra lú rú, vừa nói vừa cười các thân thích đều trầm mặc, trong khoảng thời gian ngắn, đều không nói lời nào.

Loại này nặng nề, khiến người ta hơi cảm bầu không khí ngột ngạt nhường Vương Bột mẫu thân Tăng Phạm Ngọc lo lắng lên, lo lắng không ngớt nàng liền dự định mở miệng, cầu dưới một chính mình huynh đệ tỷ muội, nhưng cũng bị Vương Bột dùng ánh mắt cho ngăn lại. Mẫu thân tính cách Vương Bột mười phần rõ ràng, một khi mở miệng, rất khả năng biến thành một loại cầu xin. Kiếp trước là bất đắc dĩ, đời này, Vương Bột quyết không cho mẫu thân đi khẩn cầu ai.

"Làm ăn? Hiện tại chuyện làm ăn e sợ không phải dễ làm như vậy nha! Không làm được liền dễ dàng lỗ vốn." Cái thứ nhất mở miệng nói chính là đại cửu mụ.

Đại cửu mụ nhất khai khang, lập tức liền có người tiếp lời, cậu hai mẹ lập tức nói tiếp, "Chính là! Hiện tại chuyện làm ăn nào có dễ làm như vậy yêu! Tỷ tỷ là người đáng hoàng, lại xem là không đến môn nợ, Vương ca tính cách lại là loại kia lăm lăm liệt liệt tính cách. Loại tính cách này đi làm ăn, rất dễ dàng chịu thiệt."

Ba mụ bởi vì mới gả cho ly dị ba cậu không bao lâu, không tốt lên tiếng, nhưng vừa nghe nói dính đến vay tiền, sắc mặt vẫn là hơi đổi một chút, cứ việc rất nhỏ, nhưng vẫn bị than xong bài sau liền vẫn chú ý quan sát các thân thích phản ứng Vương Bột chú ý tới.

Vương Bột lại đem ánh mắt nhìn về phía mấy cái cửu cửu.

Đại cửu cửu cùng nhị cửu cửu đang hút thuốc, trên mặt vẫn cứ mang theo cười, về mặt đúng là không nhiều lắm biến hóa. Tiểu cửu cửu vừa nãy đi nhà cầu đi tới, không ở, chỉ có cậu trẻ mẫu ở. Cậu trẻ mẫu cũng không nói chuyện, nhưng là một mặt quý tiểu nhìn Vương Bột, còn hướng hẳn nháy mắt một cái. Vương Bột đáp lại nhưng là nhún nhún vai. Hai người ở những người khác cũng không có chú ý thời điểm hoàn thành một lần không hề có một tiếng động giao lưu.

Vương Bột bốn cái cửu cửu, trừ thường thường ở bên ngoài làm công tam cửu cửu, còn lại ba cái đều là địa địa đạo đạo nông dân, siêng năng làm việc, tiết kiệm, làm người thành thật, một năm 365 ngày, ít nhất có ba trăm thiên đều ở trong ruộng bận rộn. Bọn họ không nói ra được cái gì đạo lý lớn, chỉ có lấy chân thành đối người, đáng tiếc chính là, bởi vì tính cách phương diện nguyên nhân, trong nhà quyền lực tài chính, dĩ nhiên là sa sút đến mụ môn trong tay.

Hai cái nướng nướng cùng hai cái cô gia cũng không mở miệng nói. Nhị cô gia thoạt bản đến liền không nhiều, mà tiểu cô gia thì lại vẫn ở uống trà, đại khái đang suy nghĩ gì, hoặc là đơn thuần đang đợi những người khác lên tiếng.

Không có ai lên tiếng, không có ai tiếp Vương Bột chiêu, nhường nguyên bản còn tự tin tràn đầy hẳn trong lòng cũng không khỏi bắt đầu bồn chồn.

"Lẽ nào ta đem cửu cửu nướng nướng môn nghĩ đến quá tốt rồi? Mặc dù đại cửu cửu, nhị cửu cửu cùng tam cửu cửu nơi đó khá là huyền, cậu trẻ, hai cái nướng nướng nơi đó cũng có thể có chút phản ứng a? Hiện tại im lặng không lên tiếng là có ý gì? Không muốn cho mượn?" Vương Bột âm thầm suy

nghĩ.

Kiếp trước ở tỷ tỷ của chính mình tạ thế sau, tiểu cữu cữu, tiểu nương cùng với Nhị nương hoàn toàn liền đem Vương Bột xem là con trai của chính mình, không chỉ có thường thường gọi điện thoại hỏi han ân cần, hơn nữa nhiều lần hỏi dò Vương Bột kém không thiếu tiền, kém liền mở miệng nói, không muốn chính mình vất. Đặc biệt không có từ nữ cậu trẻ, đối xử Vương Bột càng là ba tâm ba can, không có bất kỳ tính toán. Ở cái kia vô số cô quạnh cơ khổ đêm khuya, nghĩ đến tạ thế mẫu thân, nhớ tới cữu cữu nương nương môn đối với mình tốt, Vương Bột đều sẽ viên mắt ửng hồng, nước mắt liên liên.

Có điều, bất luận là kiếp trước vẫn là kiếp này, Vương Bột bản thân đều chưa bao giờ tìm chính mình thân bằng bạn tốt mượn qua một phen một lông tiền, dù cho ở hân khó khăn nhất tháng ngày, hân cũng chưa từng lái qua khẩu. Cùng mẹ của chính mình như thế, hân là thuộc về loại kia tình nguyện người khác nợ chính mình, cũng không muốn chính mình nợ người khác tính cách. Thế gian vạn loại tình, duy có tình đối với hân mà nói khó tiêu nhất được. Hân từ mẫu thân, từ cữu cữu nương nương môn trên người kế thừa căn kiễm năm gia phẩm hạnh, từ nhỏ liền nuôi thành để dành tiền quen thuộc, cũng chính bởi vì này một quen thuộc, sinh hoạt đối với hân mà nói cứ việc không phải thuận buồm xuôi gió, thậm chí có thể nói lăm tai nạn, Vương Bột vẫn là dựa vào sức mạnh của chính mình, dùng ở năm được mùa thời tồn trên không nhiều dự trữ, một người ở ngoại địa dốc sức làm, kiên trì mười mấy cái Xuân Thu.

Nếu như không phải biết mình sau đó nhất định sẽ phát đạt, có cơ hội gấp mười gấp trăm lần báo đáp cữu cữu cùng nương nương môn, y theo Vương Bột "Vạn sự không cầu người" bản tính, giết chết hân hân cũng sẽ không mở miệng tìm các thân thích vay tiền. "Người thân tài không thân", "Anh em ruột, tính số rõ ràng", "Cứu cấp không cứu nghèo", những này Cổ Ngữ, tục ngữ, cực kỳ rõ ràng nói cho Vương Bột người tể giao du bên trong nên tuân hoàn nguyên tắc. Mà hân, cũng ở kiếp trước có hạn trong đời, nhìn quen những kia bởi vì tiền tài không xử lý tốt mà huyền não gà chó không yên —— phu thê không cùng, thân nhân phản bội, thậm chí vợ con ly tán.

Ngay ở Vương Bột tâm tư tung bay, suy nghĩ mấy cái cữu cữu cùng nương nương môn trong lòng đến cùng làm hà dự định thời điểm, vẫn trầm ngâm không nói tiểu cô gia rốt cục mở miệng nói: "Bột nhi, người dự toán qua không có, người cái này cửa hàng bún đến cùng cần bao nhiêu tiền?"

Vương Bột rõ ràng sững sờ, còn không từ chối với các thân thích nghi ngờ bên trong phản ứng lại, có điều, hân rất nhanh sẽ phục hồi tinh thần lại, đại hi, chận lại nói: "Đã từng làm mấy lần dự toán. Thuê lại mặt bằng phí 1200, tiền thuê tháng 600, thế chấp giao trước, vì lẽ đó tiền thuê nhà nơi này một lần liền cần giao 3600. Cái kia tiệm bánh gato đã trang trí qua, nhà bếp cũng là sẵn có, vì lẽ đó bàn sau khi xuống tới chỉ cần thay cái bảng hiệu, đơn giản trang sức một hồi, mua vài tờ cái bàn, lại mua chút nấu bún nhà bếp dụng cụ, là có thể khai trương kinh doanh. Tổng cộng ta tính toán một chốc, đại khái cần năm ngàn khối."

"Năm ngàn. . ." Tiểu cô gia bùng lên vĩnh viễn không rời khỏi người chung trà, nhấp một hớp nùng trà, suy nghĩ một chút, nói, "Ta tháng trước thóc mới đến, muốn bán đi ít nhất còn muốn chờ hai, ba tháng, không phải vậy người này năm ngàn ta liền cho người ra. Như vậy, ta cùng người tiểu nương cho người ra hai ngàn! Còn lại ba ngàn do người mấy cái cữu cữu cùng Nhị nương cho người tập hợp. Lão mộng, người ra được nhiều nhiều!" Tiểu cô gia trực tiếp đem đầu mâu nhắm ngay tam cữu cữu.

"A!" Tam cữu cữu Tăng Phạm Mộng không ngờ tới Trương Chí Bình lại đột nhiên đem đầu mâu nhắm ngay chính mình, có chút không biết làm sao, nhìn chung quanh, thấy đại gia đều nhìn hân, tam cữu cữu cắn răng một cái, đạo, "Cái kia. . . Vay ta ra 500 mà!"

"Bỏ người yêu! Năm trăm người đem ra được sao? Không được, một ngàn! Người của cái đại gia lại không phải không biết được!"

"Ta. . . Ta nào có cái gì của cái à? Có chút của cái cũng bị mỗi ngày cái kia quỷ hạt đậu cho chà đạp!" Ba cậu Tăng Phạm Mộng làm ra một bộ thập phần oan ức đáng đáp. Trong miệng hân mỗi ngày, là được con trai của hân, Vương Bột biểu đệ từng thiên.

"Vay ta cho Bột nhi thêm một ngàn mà!" Đi nhà cầu cậu trẻ Tăng Phạm Tung mới từ WC đi ra, nghe xong cậu trẻ mẹ thuật lại, lập tức liền biểu thị đồng ý trợ giúp một ngàn.

"Hiện tại đã có bốn ngàn. Còn lại một ngàn các người cái nào ra?" Tiểu cô gia thẳng thắn làm nổi lên tập hợp khoản người chủ trì.

"Còn lại một ngàn ta ra." Nhị nương Tăng Phạm Đào lúc này tỏ thái độ, "Mùi vị tốt như vậy bún, nếu như ở Tứ Phương mở lên điểm, chuyện làm ăn không tốt quả thực liền không có thiên lý."

"Người xem mà, đại gia một nhà tập hợp điểm, tiền này không phải đi ra? Bột nhi, người tiền này lúc nào muốn, ta gọi người tiểu nương cho người lấy."

"Ta cho cái kia tiệm bánh gato lão bản nhi nói chính là trong vòng ba ngày đi ký hợp đồng. Nếu như ba ngày không đi, tiền đặt cọc liền không lùi." Vương Bột vội vàng đáp, hân lúc này, trong lòng quả thực hồi hộp, cái kia nhanh, cảm, thậm chí so với cùng nữ nhân lên giường trả lại đến mãnh liệt.

"Muốn được! Nếu người muốn được gấp, vậy người ngày mai đến nhà chúng ta đến mà, trong nhà không nhiều như vậy tiền mặt, ta gọi người tiểu nương đi dự trữ đưa cho người lấy." Tiểu cô gia nói rằng, sau đó càng làm đầu chuyển hướng còn lại mấy cái hứa hẹn muốn ra tiền người, dặn dò, "Mấy người các người cũng là ha, sáng ngày mốt liền cho người ta Bột nhi lấy ra, không muốn làm lỡ nhân gia đại sự."

"Muốn người nói!" Cậu trẻ mẹ cố ý "Bắt mắ" nói, "Ta ngày mai trực tiếp cho Bột nhi đưa đi! Không giống người, còn muốn gọi nhân gia tới bắt! Người cái kia xe gắn máy như vậy dùng ít sức, liền không biết được lấy tiền đưa tới? Còn muốn gọi nhân gia Bột nhi đi một chuyến! Người làm cái gì cô gia yêu!"

"Ai, nói những này!" Tiểu cô gia đại khí phát tay một cái, quay đầu dặn dò tiểu nương, "Tăng Phạm Tú, người ngày mai lấy tiền trực tiếp cho Bột nhi đưa trong nhà đi, miễn cho người tỷ ở nơi đó thuyết tam đạo tứ!"

"Muốn được!" Tiểu nương cười đáp.

Mấy người đang thương lượng mượn tiền sự tình, luôn luôn khá là kẻ đối trá tam cừu cừu Tăng Phàm Mộng nhưng không làm, đột nhiên nhớ tới giống như nói: "Ai ai ai! Vật này có chút không đúng yêu! Chúng ta từ gia người liền đem tiền ra xong, cái kia lão Đại và lão nhị tính thế nào? Bọn họ liền một phân tiền nhi đều không ra sách?"

"Tăng Phàm Mộng, ngươi ít nói những kia! Ngươi cái kia một ngàn khối không muốn ngươi ra, ta bỏ ra!" Đại cừu cừu Tăng Phàm Thứ xem thường liếc nhìn yêu sái hoa văn tam cừu cừu.

"Chính là, Tăng Phàm Mộng, lẽ nào chỉ có ngươi chống đỡ Bột nhi? Bột nhi, nhị cừu cừu cũng cho ngươi ra một ngàn!" Nếu phía trước mấy cái huynh đệ tỷ muội đều tỏ thái độ, nhị cừu cừu Tăng Phàm Hữu cũng ngồi không yên, bắt đầu tỏ thái độ. Cậu hai mẫu không ngừng mà cho nhị cừu cừu nháy mắt, thấy trọng phụ rốt cục vẫn là nhện không được, hơi có chút không cam lòng thờ dài.

"Cái kia muốn được! Nếu một ít người có chuyện phiếm nói, đại ca cùng Nhị ca cũng đều ra một ngàn! Ngày mai đồng thời cho Bột nhi đưa tới. Dự toán sung túc điểm tổng không phải chuyện xấu. Hơn nữa vừa này ta nghe lời ngươi dự toán vẫn không có đem công việc giấy phép kinh doanh, thuế vụ đăng ký chứng cùng vệ sinh giấy phép phí dụng cho xem là đi vào. Có này hai ngàn cũng gần như."

Cuối cùng, làm trưởng thôn tiểu cô gia Trương Chí Bình giải quyết dứt khoát làm tổng kết.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Lê Minh Đức

Tuy rằng ở vay tiền trong quá trình xuất hiện một điểm nhỏ nhỏ khúc chiết, nhưng cũng may kết quả không sai, thậm chí còn vượt qua mong muốn, đến đây, Vương Bột cái kia viên vẫn không quá chân thật tâm cuối cùng cũng coi như chắc chắn đi. Hai ngày nay, hẳn tuy rằng một bộ bình yên như tổ, nắm chắc phần thắng đáng đáp, nhưng sâu trong nội tâm vẫn có một loại "Mưu sự tại nhân, thành sự tại thiên" ý nghĩ, cũng làm tốt dự tính xấu nhất. Dù sao, đây là hơn một nghìn nguyên mượn tiền, đối với như trong thành đại cô đại chủ một nhà tới nói hay là không quan hệ đau khổ món tiền nhỏ, thế nhưng đối với bán mặt cho đất bán lưng cho trời, dựa vào ông trời thường com ăn cừu cừu nương nương mà nói, cũng là cần gần nửa năm tích góp khẩu phần, mới có thể tập hợp đến đủ. Tiểu chủ tuy rằng ở làm ăn, hơn nữa hay là bọn hắn thôn trưởng thôn, nhưng thẳng thắn giảng, hẳn cái kia chuyện làm ăn, nói trắng ra cũng là so với những kia thu nát hoang, thu vớt bỏ vật phẩm người tốt một chút nhỏ. Mà trưởng thôn, nói đến êm tai, kỳ thực cũng không hai cái tiền. Lão hương môn quá nghèo, trong thôn không cái gì xí nghiệp, đều ở trong đất kiếm ăn, mờ, bỗng lộc loại hình không thể nói hoàn toàn không có, nhưng cũng tương đương có hạn. Tiểu chủ người trưởng thôn này cùng bảy, tám năm sau những kia chiếm giữ thành hương kết hợp bộ, vùng khai thác có lượng lớn xương quáng cùng xí nghiệp trưởng thôn là hoàn toàn không thể so sánh.

Mà Vương Bột, cũng lại một lần nữa trải nghiệm đến cái gì gọi là "Một phương gặp nạn, bát phương trợ giúp", càng là thông qua trên dưới ngo mảnh liệt so sánh, rõ ràng cái gì là "Trung nghĩa mỗi nhiều làm thật chó bó". Trong đời rất nhiều đạo lý tuy rằng rất nhiều người đều nghe qua xem qua cùng từng đọc, nhưng cũng không nhất định tự mình trải qua. Trong thời gian này cảm thụ cùng cái bên trong tư vị, đó là tương đương "Có mùi vị".

Tối hôm đó, Vương Bột đại chủ Lê Minh Đức xã giao xong trở về, liền nghe được con gái cùng thê tử bái lên Vương Bột hai gia tử đến chuyện mượn tiền.

"Ba, ngươi còn không biết được, ta cái kia biểu đệ ta trước đây cũng thật là coi thường hắn! Thành thực lắm! Hơn nữa rất có ý nghĩ, căn bản là không giống vẫn còn đang đi học học sinh trung học! Mẹ, nếu như Vương Bột không khoắc lác thật có thể làm ra một bát mùi vị tốt bún, ta cảm thấy chúng ta nên ủng hộ một chút. Từ Trung bên cạnh cái kia 'Viên Viên tiệm bánh gato' ta đã thấy, vị trí tuyệt đối được cho là một hoàng kim vị trí, chỉ có điều người ông chủ kia nhi định vị xảy ra vấn đề, không nên đi bán bánh gato."

Ngày hôm nay Vương Bột có thể nói như ông Lê Quân Hoa nhìn với cặp mắt khác xưa, hoàn toàn lật đổ hắn ở Lê Quân Hoa trong lòng cố hữu ấn tượng —— chất phác, ít lời, ngại ngùng, cùng cái khác những kia nông thôn các thân thích tiểu hài nhi kém không nhiều lắm. Ở Vương Bột cùng tiểu cừu cừu sau khi rời đi, nằng lại sẽ cùng Vương Bột gặp mặt tình hình trước sau về ôn một lần, càng muốn liền càng cảm thấy tiểu tử kia có chút không đơn giản.

Đặc biệt Lê Quân Hoa nguyên bản cho rằng, nhìn thấy cha của chính mình ở đại cô nơi đó ăn biệt sau, vì hắn tiền đồ, Vương Bột nhất định sẽ dốc hết khí lực, hao hết miệng lưỡi đi bơi nói mình mẹ, đợi được thời điểm mấu chốt nhất, chính mình liền ra trận, giúp hắn nói hai câu lời hay, đưa hắn cái biết thời

biết thế ân tình. Nhưng tiểu tử kia phản ứng nhưng hoàn toàn ra ngoài dự liệu của nàng, kêu lên cậu trẻ, trực tiếp cáo từ rồi đi.

"Hắn không phải đến vay tiền sao? Tiền không mượn đến, không mở được cửa hàng bún, hẳn sau đó học đại học học phí liền không có. Xem tiểu tử kia cái kia phở đầy côi lòng hào hùng, nhất định muốn lấy được đáng về, nên toàn lực ứng phó, đập nổi đim thuyền liễu chết đến cùng đi tranh thủ mới đúng vậy! Không nên như vậy đầu voi đuôi chuột a? !" Lê Quân Hoa suy nghĩ hồi lâu, cũng đoán không ra "Tiểu tử kia" ý nghĩ, "Chẳng lẽ, thật sự như hắn từng nói, đại cô nương này mượn không được, liền đi tìm hắn những kia cữu cữu nương nương mượn? Nhưng vạn nhất vẫn là mượn không được đây? Năm ngàn nguyên, đối với những nông dân kia tới nói không phải là con số nhỏ a!"

Nhân vì là cha của chính mình cùng mẫu thân đều là từ nông trong thôn đi ra, Lê Quân Hoa tự nhiên có rất nhiều nông thôn thân thích. Nàng mười phần rõ ràng những này nông thôn các thân thích đều là một bộ cái gì đức hạnh -- -- cái hai cái, hoàn toàn muốn nịnh bợ, lấy lòng chính mình toàn gia! Trong ngày thường, nhìn như ân cần cho chính mình đưa chút gì rau dưa, trứng gà, gạo loại hình nông sản phẩm, kỳ thực nhưng muốn lấy nhỏ thắng lớn, từ nhà mình cầm lại nhiều thứ hơn:

Ăn ngon, không nở mua hoặc là căn bản là mua không nổi yên tửu, hoa quả, bánh ngọt; chính mình đào thải gia cụ, điện gia dụng; không mặc quần áo cũ, giày cũ từ. Tỷ như chính mình cái kia tiểu cữu cữu, hầu như liền đem mình một nhà quần áo cũ giày cũ từ toàn bộ cho cướp đoạt đi rồi! Có lúc, nàng thậm chí còn phát hiện Vương Bột cái kia không đáng chú ý nam sinh dĩ nhiên ăn mặc chính mình trước đây xuyên qua quần áo thể thao cùng vệ y! Trời ạ, những thứ này đều là nữ sinh mặc quần áo ư, hẳn một nam sinh mặc lên người, liền không cảm thấy e lệ sao?

"Ha ha, có phải là yêu? Cát Xương đưa con trai kia còn có cái kia tay nghề a? Không thấy được đến oa! Có điều hẳn lại là từ nơi nào đưa cái này tay nghề học được a?" Lê Minh Đức "Ha ha" nở nụ cười, dùng giấy chén cho mình rót chén người khác đưa trà Long Tỉnh trà, đặt mông ngồi ở giữa phòng khách trên ghế salong, thư thư phục phục dựa vào ở bên trên.

"Cát Xương nói là Vương Bột hẳn một mở cửa hàng bún bạn học mẫu thân dạy hắn. Nhưng ta cảm thấy không có khả năng lắm. Vật này, người bình thường cái nào dạy người nha! Trừ phi dùng tiền đi học! Thế nhưng dù cho dùng tiền đi học, người bình thường cũng không phải đem bản lĩnh thật sự dạy cho người, ép đáy hòm bản lĩnh sở trường khẳng định là muốn giữ miếng. Không phải vậy dạy dỗ đồ đệ, chết đói sư phụ, nhân gia còn ăn cái gì ăn?" Vương Cát Phượng lắc lắc đầu, nói rằng. Trưa hôm nay, Vương Cát Xương cùng Vương Bột hai gia tử không ăn chia tay, làm cho nàng cái này làm tỷ tỷ cùng làm đại cô cảm thấy có chút băn khoăn, nhưng không phải là bởi vì vay tiền, mà là bởi vì không nhường hai gia tử lưu lại ăn cơm trưa. Ở vay tiền vấn đề này trên, Vương Cát Phượng cũng không cảm giác mình có bất kỳ sai lầm

"Mẹ nói tới cũng là ha. Không quen không biết, cái nào sẽ dễ dàng đem chân truyền nói cho người yêu!" Mặc một bộ màu vàng T-shirt, trùm vào điều kiêu nữ hồng nhạt quần soóc, lộ ra một đôi thon dài trắng như tuyết bắp đùi Lê Quân Hoa cuộn mình ở sofa một góc, tiếp lời nói, "Có điều mẹ, nói không chắc là nhân gia Vương Bột chính mình nghiên cứu ra a? Cái tên này ngày hôm nay cho ta quá nhiều kinh ngạc, ta ngược lại thật ra nhìn có chút không ra hắn."

"Nghiên cứu? Coi như là làm ra! Bí phương là có tốt như vậy nghiên cứu sao?" Vương Cát Phượng bác bỏ con gái đạo, "Ta xem, rất có thể là Vương Bột xác thực là có cái mở cửa hàng bún bạn học, nhân gia cũng xác thực nói cho hắn một ít đồ. Nhưng nếu như hắn hi vọng chỉ bằng điểm ấy da lông là có thể ở Tứ Phương trong thành hỗn, vậy hẳn còn kém xa! Trong thành không thể so nông thôn, nơi này người kén ăn cực kì, mùi vị ăn không ngon, cái nào mua người món nợ yêu!" Mãi đến tận hiện tại, nàng vẫn cảm thấy đệ đệ mình muốn đi mở cửa hàng bún quá Quá nhi hí, quả thực chính là chắc hẳn phải vậy.

"Đối đầu, Tứ Phương người miệng điều đến vô cùng, mùi vị không tốt không đến thật là nhiều người đi ăn!" Đối với điểm này, từ nhỏ vẫn sinh sống ở Tứ Phương Lê Quân Hoa tuyệt đối có quyền lên tiếng, có điều cùng cha mẹ chính mình làm trái lại luôn luôn là nàng ham muốn, "Thế nhưng mẹ, nếu cữu cữu đã mở miệng, hơn nữa Vương Bột còn theo đến, người một cái liền đem người ta từ chối. Người có phải là làm được cũng quá. . . Cái kia! Người không cho cữu cữu mặt mũi, cũng phải cho người ta Vương Bột một chút mặt mũi ba! Người ngày hôm nay cái này nghĩa chính ngôn từ, không hề thương lượng thái độ, nhân gia Vương Bột nghe xong sao cái muốn? Ba, người nói đúng hay không?" Lê Quân Hoa đem ánh mắt nhìn về phía phụ thân hắn Lê Minh Đức.

"Ha ha! Ủm! Đúng! Người mẹ ở chuyện này quả thật có chút thiếu cân nhắc! Quá mức vô đoán! Mặc kệ nhân gia chuyện làm ăn cuối cùng có được hay không, nếu đã mở miệng, xem ở Tầng Phạm Ngọc trên người bao nhiêu cũng có thể biểu thị một hồi." Lê Minh Đức vẫn là một mặt cười ha ha, Lê Quân Hoa là Lê Minh Đức trong lòng bàn tay Minh Châu, từ nhỏ đã sủng ái phi thường, ở Lê Quân Hoa trước mặt, Lê Minh Đức có rất ít không trên mặt mang theo nụ cười.

"Chính là mà, mẹ, một ngàn lạng ngàn, bao nhiêu người cần phải biểu thị một, ba! Vắt chày ra nước, quá không có tình người!" Lê Quân Hoa phụ họa cha hắn nói.

"Ừ, người hai cha con tới hôm nay là sao cái? Mở phê đầu sẽ sao? Ta còn không phải là vì bọn họ được! Không muốn bọn họ đem tiền cầm chà đạp, cái này chẳng lẽ cũng có lỗi sao?" Thấy hai cha con đều ở châm đối với mình, Vương Cát Phượng bắt đầu bất mãn, cảm thấy có chút oan ức. Nàng nguyên bản liền đối với không đem đệ đệ cùng cháu trai lưu lại ăn cơm cảm thấy có chút áy náy, buổi tối còn bị trượng phu cùng con gái nhất trí "Lên tiếng phê phán", quyết tâm liễu mạng, dứt khoát nói:

"Người hai cha con đứng nói chuyện eo không đau! Được, các người đã muốn sung hào phóng, muốn làm người tốt, ta ngày mai sẽ đi lấy năm ngàn khối cho Vương Cát Xương cầm!"

Lê Minh Đức cũng là tùy việc mà xét nói một chút, không phải thật muốn nắm tiền đi ra, hẳn sợ thê tử do giận dữ thật đi lấy tiền, vội vàng đứng lên tới khuyên nói:

"Người xem người, ta cùng Hoa Hoa có điều là chính là luận sự tình nói một chút, người còn tưởng là thật! Nghe xong các người nói nhiều như vậy, thành thật mà nói, ta cũng cảm thấy mở cửa hàng bún việc này không thể nào đáng tin —— đệ đệ người trông liền vụ vì là nông dân bản phận loại hoa mẫu đều

loại đến rồi tỉnh rồi mùi, người gọi hắn đi làm ăn, cái kia cùng đem tiền hướng về phát hỏa vút khác nhau ở chỗ nào?" Lê Minh Đức bắt đầu phụ họa thể từ ý kiến, sau đó lại bổ sung một câu, "Có điều, nếu Cát Xương tự mình đến đã mở miệng, hơn nữa Vương Bột cũng theo đồng thời đến rồi, ta xem cả nhà bọn họ người khẳng định là hạ quyết tâm. Bọn họ mặc dù không ở chúng ta nơi này mượn, cũng sẽ hướng về những thân thích khác bằng hữu mở miệng. Năm ngàn nguyên liền không cần, đó là hại bọn họ. Liền một ngàn mà, coi như là người cái này làm từ tâm ý!"

"Cái này ta đồng ý!" Lê Quân Hoa nhắc tay phụ họa, "Có điều mẹ, người cũng không muốn sáng ngày một liền đi lấy tiền, trước tiên chờ một quãng thời gian, ta phỏng chừng cứ cứ hướng về bọn họ những bằng hữu thân thích kia vay tiền cũng không phải tốt như vậy mượn, chờ qua một thời gian ngắn bọn họ khắp nơi chạm vách tường sau, người sẽ đem tiền đưa tới."

"Hoa Hoa ý kiến này được! Cát Phụng, người cứ dựa theo Hoa Hoa ý kiến làm! Một tuần lễ sau, cho đệ đệ người đem tiền cầm tới!" Lê Minh Đức giải quyết dứt khoát, làm tổng kết trần từ.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 22: Chuyện tốt ngay ở bận bịu cao hơn

Đại cô đại chú biểu tỷ một nhà buổi tối sẽ phát sinh cái gì cố sự, Vương Bột không rõ ràng, cũng không quan tâm. Ở bên ngoài nhà chồng cùng cữu cữu mợ, nương nương cô gia môn nhạc dung dung ăn qua một trận vẫn tính phong phú com tối, Vương Bột liền mang theo mẹ của chính mình cùng phụ thân đồng thời trở về nhà. Trên đường về nhà, mẫu thân nguyên bản không muốn một con trai của chính mình, muốn ngồi Vương Cát Xương xe đạp, nhưng Vương Cát Xương uống rượu, có kiếp trước vô số lần đâm vào vết xe đổ, Vương Bột nào dám mạo hiểm như vậy, xung phong nhận việc kiên quyết muốn "Tận hiếu đạo". Tăng Phạm Ngọc trên mặt bất đắc dĩ, nhưng trong lòng so với ăn phong đường đều còn muốn ngọt.

Về đến nhà, Vương Bột đi miệng giếng múc nước tẩy qua cước, lại quét răng, cho phụ mẫu nói thanh "Nghỉ sớm một chút" sau, liền trực tiếp về chính mình phòng ngủ. Hắn vẫn là không thể nào thích xem sách, bất luận là sơ trung sách giáo khoa vẫn là cao trung

Sách giáo khoa, đối với hắn người từng trải này tới nói vừa vô dụng lại không thú vị. Nhưng mà hiện thực so với người mạnh, cứ việc chán ghét, vì mau chóng đuổi theo tiến độ, Vương Bột cũng chỉ được nghiêng răng nghiêng lợi xào lên trần com đến.

Tối hôm qua mừng một toán học hắn dùng hai giờ ôn tập xong, đêm nay lớp 7 toán học nhưng rỗng rã hão hắn ba tiếng mới miễn cưỡng qua một lần, bởi vì cùng lớp 6 đơn thuần (đại số) so ra, lớp 7 còn nhiều một người tên là (hình học) đồ vật. Bởi vì học được một lần, hơn nữa cũng là một ít cơ bản nhất thường thức tính đồ vật, Vương Bột lý giải lên không hề áp lực, thế nhưng bên trong một ít định lý công lý bởi vì quá lâu không có tiếp xúc, xa lạ đến lợi hại. Thời gian ba tiếng cũng vùn vùn đủ hắn cười ngửa xem hoa qua một lần, có cái toàn thể ấn tượng, nếu muốn thông hiểu đạo lý, trở thành giải đề cao thủ, e sợ còn phải phí cái bốn, năm ngày thời gian.

Ôn tập xong lớp 7 toán học, Vương Bột lại sẽ lớp 10 Anh ngữ qua một lần. Bất luận từ đơn vẫn là ngữ pháp, vẫn là đơn giản đến đòi mạng.

"Ai, nếu như thi đại học chỉ dựa vào ngoại ngữ cùng Anh văn thật là tốt biết bao!" Vương Bột đem lớp 10 Anh ngữ ném qua một bên, phát sinh một trận cảm thán, liếc nhìn trùng điệp ở trên bàn sách cái kia một chồng ít nhất có cao nửa mét, bao dung từ mừng một đến lớp 10, từ văn toán ở ngoài đến sinh vật sinh hết thấy sách giáo khoa, không hề nguyên do, liền đánh run lên một cái!

Cho tới cái kia đồ bỏ "sử địa", Vương Bột cao trung niệm chính là khoa học tự nhiên, thi đại học lại không thi, xem món đồ kia làm gì? Tự mình tẩy não? Hắn còn không điên!

Lớp 10 Anh ngữ sau khi xem xong, thời gian liền đến 12 giờ. Vương Bột cũng là tắt đèn ngủ. Còn khêu đèn đánh đêm đến rạng sáng một hai điểm loại này "Chuyện ngu xuẩn", Vương Bột là không chuẩn bị lại làm một lần!

Ngày thứ hai, hầu như là chân trước sát bên chân sau, Vương Bột cứ cứ cùng nương nương môn, mang theo tiền, đi tới Vương Bột trong nhà. Vương Bột một bên lấy tiền, một bên dự định cho cữu cữu nương nương viết giấy vay nợ, nhưng hắn vừa mới đưa ra, còn chưa bắt đầu thực thi, liền chịu đến đại gia không chút lưu tình phản đối cùng chỉ trích:

"Viết cái gì giấy vay nợ yêu! Bột nhi, người đem các cữu cữu xem là là cái gì người yêu?" Đại cữu cữu một mặt không cao hứng.

"Chính là, muốn cái gì giấy vay nợ mà! Viết giấy vay nợ liền khách khí ha!" Nhị cữu cữu nói theo.

"Bột nhi, chẳng lẽ chúng ta còn sợ người không trả sao?" Tam cữu cữu cũng theo nói.

". . ."

Đổi mặt các cữu cữu cùng nương nương môn nhất trí "Lên tiếng phê phán", Vương Bột chỉ được khiêm tốn thụ giáo, nhẹ nhàng đập chính mình hai cái miệng:

"Cữu cữu, nương nương, ta sai rồi. Các người đại ân đại đức ta Vương Bột vĩnh viễn ghi khắc! Bột nhi ở đây cũng không nói cái gì mạnh miệng, chỉ nói một câu: Sau đó các người ai có cái gì khó xử, trực quản tìm Bột nhi mở miệng. Nếu như đến thời điểm Bột nhi có bất kỳ từ chối, bị thiên lôi đánh!"

"Qua em bé, nói cái gì nói gở! Không cho phép nói nói gở!" Nhị nương oán trách nhìn Vương Bột một chút, nói.

"Chính là, ban ngày, đánh cược cái gì trù mà! Lại không phải cái gì quá mức sự tình! Bột nhi, cái này tiền, người tiểu cô gia cũng cho ta nói rồi, người cũng không cần vội vã còn, chờ các người chuyện làm ăn đi tới quỹ đạo, kiểm lời tiền sau trả lại không muộn!" Yêu nương cũng theo an ủi.

". . ."

Còn lại mấy cái cữu cữu nghe xong Vương Bột trình trọng việc, cũng theo khuyên bảo, gọi hấn rộng lượng, không cần có cái gì gánh nặng, sau đó khỏe mạnh cùng cha mẹ đồng thời kinh doanh.

Vương Bột vốn là một tuyến lệ có chút phát đạt người, bình thường nghe được một thủ êm tai ca, hoặc là nhìn một bộ cảm động điện ảnh, hấn cũng có thường thường rơi lệ; bây giờ nghe các thân thích một câu củ âm lòng người lời nói, hấn liền giác đến mũi của chính mình bắt đầu cay cay, rất muốn lại nói vài câu thâm tình chỉ ngữ, nhưng cuối cùng vẫn là nhịn xuống.

Huỳnh đệ tỷ muội sáng sớm liền làm tròn lời hứa, cho chính mình đưa tiền lại đây, mẫu thân Tăng Phàm Ngọc tự nhiên là mừng rỡ, cao hứng lại cảm động. Liền, nàng liền gọi mọi người lưu lại ăn cơm trưa, nàng lập tức liền gọi Vương Bột đi Hóa Long cầu mua thức ăn.

Có thể Vương Bột cữu cữu nương nương môn vừa nghe nói ăn cơm, nhưng nhất trí xua tay từ chối, không chờ tỷ tỷ của chính mình cùng cháu ngoại trai lần thứ hai giữ lại, tất cả đều đứng lên, nhắc chân đi ra ngoài, mặc cho Vương Bột một nhà làm sao giữ lại, đều không lưu lại. Rất nhanh, trước đây không lâu còn hiện ra chen chúc nhà chính, lập tức trở nên rộng rãi, cữu cữu mợ môn theo tới thời như thế, một tiếp theo một, giấy lát trong lúc đó liền đi đến sạch sành sanh, chỉ để lại cậu trẻ một câu nói ở Vương Bột bên tai không ngừng vang vọng, kéo dài không thôi:

"Bột nhi, người cửa hàng bún khai trương sau không nên quên nói cho chúng ta yêu? Đến thời điểm chúng ta đều lại đây cho người chống bãi!"

"Lão tam bọn họ cũng thực sự là, cơm đều không ăn!" Nhìn thê tử người nhà mẹ đẻ rời đi bóng lưng, Vương Cát Xương có chút phẫn nộ, hấn còn dự định buổi trưa hôm nay lại cẩn thận uống một trận đây.

"Bột nhi, người có thể phải nhớ kỹ các người những này cữu cữu nương nương môn ân tình, ngàn vạn lần đừng đã quên." Tăng Phàm Ngọc nhắc nhở Vương Bột nói.

"Yên tâm, mẹ, sẽ không quên." Vương Bột nắm trong tay một đại chồng vé mời tử, nhẹ nhàng nói, đồng thời một thanh âm trong lòng vang lên:

Tiểu nương, cậu trẻ, Nhị nương, đời trước, ta thua thiệt các người rất nhiều, chưa kịp có cái gì biểu thị liền vội vã rồi đi nhân thế gian; đời này, bất luận làm sao, ta chắc chắn khỏe mạnh báo đáp các người!

Vì phòng ngừa trên đường có biến hóa gì đó, sớm ngày lạc túi vì là an, các thân thích vừa rời đi, Vương Bột liền giục Vương Cát Xương cùng mình lập tức vào thành đi theo Viên Viên tiệm bánh gato lão bản ký hợp đồng.

"Không phải nói trong vòng ba ngày à? Chúng ta cần phải như thế gấp à? Ta xem không bằng ăn cơm trưa lại nói, hoặc là thắng thần ngày mai lại đi ký. Chuyện tốt lại không ở bận bịu cao hơn." Vương Cát Xương rõ ràng không vui, hấn còn dự định hiện tại đi Tiểu Tam Oa cửa hàng đi tới xoa hai vòng mặt chườm đây.

Vương Bột thật muốn đi tới phiên chính mình lão từ một cái tát, nếu không phải mình còn không mãn mười tám tuổi, không thể tự kiếm chế đi ký hợp đồng, hấn căn bản là mặc kệ Vương Cát Xương, liền, Vương Bột chỉ được ăn xuống trong lòng tức giận, tận lực ôn hòa nhã nhặn nói:

"Ba, có một chút người làm, hiện tại xã hội này, chuyện tốt toàn đều đang bận rộn cao hơn. Người thông thả, người không nhanh, nên là cơ hội của người, cuối cùng có thể đều sẽ bởi vì các loại bất ngờ rơi xuống những người khác sợ hãi trên mà cùng người bỏ lỡ cơ hội. Cái kia Viên Viên tiệm bánh gato vị trí, kinh điển cực kỳ, bất luận là mở quán ăn nhỏ vẫn là mở cửa hàng văn phòng phẩm, đối với chúng ta người như thế tới nói, đều là một cao cấp nhất tốt buôn bán, một khi bỏ qua, tám đời cũng không tìm tới trở về."

Vương Cát Xương còn đang do dự, Tăng Phàm Ngọc nghe con trai của chính mình vừa nói như thế, nhưng là cuống lên, cũng theo khuyên nhủ: "Cát Xương, vậy người liền mau nhanh cùng Bột nhi đi đem hợp đồng ký rồi đi. Sớm một chút đem phòng này thuê lại đến, chúng ta cũng thật sớm mở ra nghiệp kiếm tiền. Phàm thêu bọn họ tuy nói gọi chúng ta thông thả trả tiền lại, nhưng như thế một số tiền lớn đeo trên người, tổng không phải biện pháp. Hay là muốn sớm một chút còn cho bọn họ."

"Được được được! Ta thực sự là phục các ngươi hai nương mẫu! Lại không phải quý chết đói đầu thai, gấp cái gì mà gấp? ! Tiền đặt cọc ta đều nộp, ta liền không tin cái nào còn dám cho ta đoạt thoát!" Vương Bột vừa nãy cái kia phiên lời giải thích, không cái gì kiên thức Vương Cát Xương trong lòng kỳ thực cũng rất gấp, nhưng bị vướng bởi làm lão tử mặt mũi, lại kéo không xuống mặt thừa nhận, chỉ có đánh mặt sưng trướng bàn tử cố tình gây sự cứng rắn xuống.

Thế nhưng, hần cái kia cứng rắn hình tượng ở kiếp trước hay là đối với Vương Bột có trình độ nào đó uy hiếp tác dụng, đời này, Vương Bột liền trực tiếp làm nói láo.

"Mẹ, ba không muốn đi thì thôi. Hai chúng ta đi. Ngươi đem thẻ căn cước của ngươi cùng sổ hộ khẩu mang tới, ký xong hợp cùng chúng ta liền đi cục công thương công việc giấy phép kinh doanh." Vương Bột cũng lười cùng loại này kéo dài bị đập, không hề sự nghiệp tâm người làm phiền lãng phí thời gian, trực tiếp kêu lên chính mình mẹ mang tới tương quan giấy chứng nhận rồi đi.

Vương Cát Xương nhìn đi xa hai nương mẫu, sắc mặt hắc đến phảng phất than đá, trong lòng có một luồng không cách nào phát tiết Quỷ Hỏa.

"Ta nhật ngươi tổ tiên bản bản yêu!" Vương Cát Xương ngửa mặt lên trời mắng ra một tiếng, lập tức không cam lòng đẩy ra thả ở dưới mái hiên xe đạp, "Bang" một tiếng khóa kỹ môn, khiến lực hướng hai người trước mặt đuổi theo.

Vương Bột rời nhà sau mười phút, một ăn mặc màu đỏ áo đầm thiếu nữ nhấc theo một túi áo đi tới Vương Bột gia tộc khẩu, lại phát hiện nơi này cửa sổ đóng chặt, người bên trong ảnh hoàn toàn không có. Mặt của cô gái trên né qua vẻ thất vọng, chậm rãi xoay người, rồi đi.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Bụi bậm lắng xuống

Trên đời này, chỉ cần tiền đúng chỗ, rất nhiều chuyện liền dễ làm cực kì. Có từ các thân thích nơi đó mượn tới khoản tiền, thêm vào chuyện làm ăn làm muốn chết không hoạt tiệm bánh gato lão bản đã sớm muốn đem cái này mỗi ngày thiệt thòi tiền bao quần áo vậy đi ra, song phương một vôi vả thuê, một vôi vả súp, có thể nói vô một cái tức cùng, ở Vương Bột người một nhà đến sau không tới hai giờ, song phương liền ở chủ nhà trọ chứng kiến dưới kí rồi cho thuê lại hợp đồng.

Ký hợp đồng thời phát sinh một khúc nhạc dạo ngắn. Làm tiệm bánh gato lão bản đem một thức hai phân cho thuê lại hợp đồng ký xong tự, lại ấn dấu ngón tay, chuẩn bị nhường Vương Bột bên này ký thời điểm, Vương Cát Xương vén tay áo lên, kích động liền chuẩn bị đi tới ký tên đồng ý, lưu lại đại danh của chính mình thời điểm, Vương Bột nhưng hô một tiếng "Chậm!"

"Mẹ, ngươi đi ký tên! Ba, ngươi đi giúp Lưu nương bọn họ chuyển một hồi đồ vật." Vương Bột gọi lại nóng lòng muốn thử Vương Cát Xương, đem mẹ của chính mình đẩy đi tới.

"A, ta ký tên? Ta viết không đến tự đến mà! Vẫn là gọi ngươi lão Hán nhi ký đi." Tăng Phạm Ngọc bản năng từ chối.

"Viết không đến tự trực tiếp theo : đè dấu tay là được." Sấn Vương Cát Xương sững sờ, như hòa thượng sờ mãi không thấy tóc thời điểm, Vương Bột thẳng thắn cảm lấy mẫu thân tràn đầy vết chai tay phải, phân ra ngón cái ở màu đỏ mực đóng dấu trên ấn xuống một cái, xả qua hai phân hợp đồng, trực tiếp ở ất mới vị trí "Đùng đùng" ấn xuống hai cái dấu tay!

Không phải Vương Bột uống làm tiểu nhân, có cái gì nhị tâm, mà là kẻ phụ Vương Cát Xương người này căn bản là không đáng tin nhiệm. Kiếp trước phát sinh một loạt sự thực rõ ràng không có sai sót nói cho Vương Bột: Trong nhà không xảy ra chuyện gì cũng còn tốt, người một nhà cũng có thể được chẳng hay chớ, Vương Cát Xương đối với Vương Bột tuy không thể nói là tốt bao nhiêu, nhưng tổng còn không có trở ngại, chỉ khi nào có chuyện, Vương Cát Xương vì tư lợi bản tính lập tức liền sẽ phát tác, liền cần nhắc đều không mang theo nửa điểm cân nhắc.

Kiếp trước, mẫu thân đi rồi, Vương Cát Xương không tới một tháng thì có mới niê m vui, cùng rời nhà không xa một chết rồi nam nhân quả phụ ở ở cùng nhau, căn bản là không cân nhắc chính hần một với hần đồng cam cộng khổ 20 năm con riêng cảm thụ. Vương Bột kết hôn thời điểm, mẫu thân cho hần đặt mua một bộ đầy đủ trên giường đồ dùng, những thứ đồ này, ở mẫu thân đi rồi, tất cả đều đặt ở cậu trẻ nơi đó, kết quả, lại bị Vương Cát Xương tìm cái có, trực tiếp bắt được cô dâu trong nhà, hai người chính mình hưởng thụ lên.

Một giường chăn, đặt ở bình thường, Vương Cát Xương xây cũng là xây, Vương Bột không sẽ quan tâm; nhưng mà, mẫu thân mới bị hấn ngã chết không bao lâu, chính mình cũng còn chìm đắm ở vô tận trong đau buồn khó có thể tự kiềm chế, Vương Cát Xương liền tri cái kia cùng hội cùng thuyền hai mươi năm bị hấn tươi sống ngã chết, liền di ngôn cũng không kịp cùng con trai của chính mình nói một câu nữ nhân với không để ý, lạnh tằm tàn hoạn, còn đem mẫu thân để cho hấn vì là không nhiều vật phẩm dịch làm hấn dùng, tình cảnh này, Vương Bột có thể nào không phẫn nộ? Không tuyệt vọng?

Không lâu, Vương Bột mua nhà bắt đầu tiếp phòng, nhận phòng Vương Bột cũng chuẩn bị trang trí, để có thể sớm một ngày rời khỏi cái kia viết ở thê tử danh nghĩa, nhưng thường thường bị thê tử nhắc nhở này phòng là mẫu thân nàng ra tiền mua, cũng không thuộc về nàng cái kia nhường Vương Bột chút nào không cảm giác được mặc cho Hà gia áp cái gọi là "Gia". Liền, Vương Bột liền gọi điện thoại cho kế phụ, muốn cho kế phụ đến Song Khánh giúp mình thủ một hồi trang trí công trường, bởi vì chính hấn ban ngày phải đi làm, một tuần cũng chỉ có thể hưu một ngày nghỉ, không có thời gian đi làm trang trí.

Nhưng Vương Cát Xương làm sao trả lời? Hấn nói thẳng hấn hiện tại ở đi làm, rất bận, không đi được, nhường Vương Bột tự mình nghĩ biện pháp. Trời ạ, Vương Bột cùng Vương Cát Xương sinh hoạt hai mươi năm, liền không thấy hấn có chân chính bận bịu qua thời điểm!

Vào lúc này, Vương Bột đối với cái này để cho mình đau mất người trọng yếu nhất mà chính mình nhưng không có bất luận cái gì hổ thẹn nam nhân, tâm như tro tàn, hoàn toàn tuyệt vọng.

Chính là bởi vì kiếp trước những kia nghĩ lại mà kinh trải qua nhường Vương Bột mười phân rõ ràng Sở Vương Cát Xương bản tính cùng làm người, hấn còn làm sao dám nhường hấn đi ký tên?

Không chỉ có lần này hấn sẽ không để cho Vương Cát Xương ký, sau đó mua nhà, mua xe, phạm là dính đến quyền tài sản cùng thuộc về quyền hết thấy ký tên, hấn đều sẽ không để cho Vương Cát Xương chạm thử! Hấn muốn át khẩu Vương Cát Xương kinh tế yết hầu, tuyệt không cho hấn bắt ký sản sinh nhị tâm cơ hội. Vương Bột sợ đi không để ý Vương Cát Xương có thể không ở hấn tỷ nơi đó mượn đến tiền, một rất nguyên nhân trọng yếu liền ở chỗ này ——

Nếu tiền này là mẫu thân người nhà mẹ đẻ ra, như vậy xin lỗi, về tình về lý đều nên nhường mẫu thân đến ký cái chữ này!

Tăng Phạm Ngọc tâm tư đơn thuần, tự nhiên không nhìn ra Vương Bột trong lòng tiểu cửu cửu; Vương Cát Xương mặc dù đối với con riêng hành vi hơi nghi hoặc một chút, nhưng một chỗ cũng không nghĩ ra nguyên nhân chân chính. Hấn chỉ là đối với con riêng đánh gãy hành vi của chính mình có chút bất mãn, cảm thấy cái này càng ngày càng thành thực, càng ngày càng anh minh nhi tử gần nhất hai ngày tựa hồ càng ngày càng có chủ ý, cũng càng ngày càng không đem chính mình để ở trong mắt.

"Nếu ngươi muốn ngươi mẹ ký, ngươi khi đó liền không muốn gọi ta vào thành ba!" Vương Cát Xương thấp giọng oán giận, có người ngoài ở, hấn cũng không tiện phát tác, phẫn nộ chạy đi giúp tiệm bánh gato lão bản khuôn đồ đi tới.

Tiệm bánh gato nữ lão bản vừa được biết ngày hôm nay là có thể ký hợp đồng, tiến hành thuê giao tiếp, nàng là một ngày cũng không muốn chờ lâu, cho chủ nhà trọ một nói chuyện điện thoại xong, liền gọi điện thoại cho trong nhà lão công, nhường hấn tìm chiếc tiểu xe vận tải lại đây chuyển trong cửa hàng đồ vật. Chờ chồng nàng dẫn tài xế lại đây thời điểm, song phượng chính bắt đầu ký hợp đồng, Vương Bột vừa nhìn,, cũng không cần tìm lý do nào khác, vừa vận có thể nhờ vào đó đem nóng lòng muốn thử, chuẩn bị ký tên kế phụ đẩy ra.

Hợp đồng ký xong, tiền khoản trả hết, nữ lão bản liền đem cửa hàng quyền miệng cống chia khoá cho Vương Bột.

Mà ở Vương Bột người một nhà đồng tâm hiệp lực dưới sự giúp đỡ, trong tiệm bánh ngọt tất cả đồ lật vật, cũng rất nhanh bị đựng vào tiểu Trường An hàng sương.

"Này như vậy đi. Cảm tạ các ngươi hỗ trợ! Cầu chúc các ngươi chuyển làm ăn thịnh vượng, khai trương đại cát ha!" Nữ lão bản hướng về Vương Bột người một nhà nói cảm ơn, một người đưa cho chai nước uống, sau đó phát tay một cái, ngồi vào tiểu Trường An ghế lái phụ, liền như vậy sau khi từ biệt.

"Bột nhi, cửa hàng này diện từ đây liền thuộc về chúng ta chứ?" Nhìn trước mắt này đã kinh biến đến mức trống rỗng, trước sau gộp lại có tới ba mươi bình phương cửa diện từ đây liền thuộc về mình người một nhà, mẫu thân còn có chút không dám tin tưởng.

"Ừm, mẹ! Bắt đầu từ hôm nay hai năm rưỡi, mãi cho đến con trai của ngươi tốt nghiệp trung học, này cửa hàng đều là chúng ta!" Vương Bột đem chia khoá phóng tới mẫu thân trên tay, khẳng định nói.

"Nói cái gì ngốc thoại! Tiền đều cho, hợp đồng đều kí rồi, không phải chúng ta, còn có thể là ai?" Vương Cát Xương khinh bỉ nhìn Tăng Phạm Ngọc một chút, quái gờ nói một câu. Đối với vừa này không thể đánh dấu tự, hấn trong lòng vẫn còn có chút khó chịu.

"Ồ! Là như vậy sách? Vậy thì tốt! Vậy thì tốt!" Tăng Phạm Ngọc như hiểu mà không hiểu gật gù, đến gần trong phòng, một bên đánh giá, một bên hỏi Vương Bột, "Cái kia Bột nhi, đón lấy chúng ta có phải là nên đi mua bàn băng ghế, còn có nấu bún đồ vật?"

"Không vội, mẹ. Chúng ta trước tiên đi một hồi cục công thương công việc giấy phép kinh doanh, sau đó sẽ đi gia cụ thị trường cùng nông mậu thị trường tuyển nhà bếp dụng cụ. Danh sách ta đã liệt được, chúng ta chỉ cần chiếu tờ khai bốc thuốc ——"

"Này, xin hỏi một chút, các ngươi cửa hàng này diện có phải là muốn cho thuê?" Ngay ở Vương Bột lúc nói chuyện, một đeo kính người đàn ông trung niên đi tới cửa, mở miệng hỏi.

"Thật không tiện! Này cửa hàng đã cho thuê đi." Vương Bột liếc nhìn gã đeo kính, trong lòng nhưng lật lên sóng lớn ngập trời, thầm nghĩ một tiếng nguy

hiếm thật, may là lão từ ra tay đến sớm, không phải vậy này cửa hàng nói không chắc liền đổi tên đổi họ.

"Cái gì? Cho thuê đi? Ta ngày hôm trước còn xem thấy các người kẻ sát ở trên tường cho thuê lại bố cáo đến mà, nhanh như vậy liền cho thuê đi sách?" Gã đeo kính hai mắt mờ to, hiển nhiên còn có chút khó có thể tin.

"Đúng, cho thuê đi. Người xem, lão bản liền đồ vật đều nâng lên đi rồi. Thật không tiện, ca tử, chỉ sợ người chỉ có đi những nơi khác rồi." Vương Bột có chút thương mà không giúp được gì nhìn trước mắt cái này nhường hẳn cảm giác quen mặt quen mặt nam đeo kính, nhún nhún vai. Không nghĩ ngờ chút nào, mắt kiếng này nam là được kiếp trước mở cửa hàng văn phòng phẩm lão bản. Vương Bột cùng lớp học bạn học còn đồng thời chăm sóc qua hẳn không ít chuyện làm ăn.

"Thế à? Ra tay vẫn đúng là nhanh. Ta sẽ chờ hai ngày, vậy thì 'Đầu tường biển ảo đại vương kỳ' ! Sớm hiểu được, ta ngày hôm qua liền không nên đi uống rượu! Đứng rồi, này cửa hàng chính là các người thuê oa? Các người chuẩn bị dùng nó đến làm gì tử à?" Nam đeo kính một mặt hồi hận, lại mang theo một chút khả năng hi vọng nhìn Vương Bột nói.

"Là chúng ta thuê, ca tử. Chúng ta chuẩn bị dùng để mở cửa hàng bún. Đến thời điểm lại đây thử một hồi ha nhi mùi vị mà. Mùi vị tuyệt đối ba thích, bảo đảm người chưa từng có ăn qua!" Vương Bột thao hai tay, bắt đầu sớm làm lên chuyện làm ăn đến.

"Mở cửa hàng bún? Cũng không sai, chỉ cần mùi vị được, chỉ là Tử Trung học sinh em bé liền đủ các người ăn. Muốn được, chờ các người khai trương thời điểm lại đây thử một ha nhi, mùi vị tốt thoải thường xuyên đến chăm sóc chuyện làm ăn! Đi rồi, các người bận bịu các người." Gã đeo kính lác lác đầu, hết sức không cam lòng đi rồi.

"Lão Hán nhi, thế nào? Không cần nói rõ thiên, chúng ta chỉ cần buổi tối ba tiếng, này cửa hàng phải đổi tên đổi họ, người có tin hay không?" Gã đeo kính vẫn chưa hoàn toàn đi xa, Vương Bột liền một mặt đắc ý nhìn mình kẻ phụ.

"Ta. . . Chúng ta là cho hẳn nộp tiền đặt cọc! Hẳn. . . Hẳn chẳng lẽ còn dám đổi ý hay sao?" Nam đeo kính xuất hiện nhường Vương Cát Xương kính ra một thân mồ hôi lạnh, trong lòng âm thầm may mắn không ngớt, vào lúc này, hẳn mới rõ ràng con riêng trong miệng "Nhanh tay có, tay chậm không" nói lý, nhưng muốn hẳn ở con riêng trước mặt thừa nhận chính mình sai lầm, lại quá mức làm khó dễ, chỉ được con vệt chết mạnh miệng xuống.

"Chỉ cần con mắt này ca ra giới Cách Bì chúng ta cao, tiền đặt cọc xem là cái gì đồ vật? Một câu chủ nhà trọ không thuê, liền có thể đem người đình đến ông trời tám xa, người chẳng lẽ còn có thể cần người ta hai cái? Đi, mẹ, chúng ta đi cục công thương làm giấy phép kinh doanh. Mỗi ngày tiền thuê liền muốn hai mươi nguyên, sớm xong xuôi sớm khai trương, trì hoãn không nổi nha!"

Nói, cũng không để ý tới mặt đỏ gần trưởng Vương Cát Xương, Vương Bột dùng mang câu cột câu quyền hạ miệng cống, nhường mẫu thân khóa kỹ, mang theo mẫu thân hướng cục công thương bước đi.

Phía sau, theo Vương Cát Xương, dường như sương đánh cà, một mặt cúi đầu ủ rũ.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Không phải làm pháp

Ở huyện cục công thương điền xin biểu, nộp tiền, công nhân viên báo cho một tuần lễ sau đi chờ đợi phê phục. Một tuần lễ nhường Vương Bột có chút đau răng, ở đời sau chính vụ phòng khách, loại này trò đùa trẻ con cá thể công thương giấy phép trên căn bản tại chỗ liền có thể làm được, nhiều nhất cũng có điều 2,3 ngày, hiện tại nhưng cần một tuần, hiệu suất cũng thật là có thể.

Thế nhưng hết cách rồi, phụ thân và mẫu thân đều là thổ nông dân một, trừ đại cô một nhà, ở thị trấn căn bản là không cái khác bất kỳ quan hệ gì. Mà đại cô một nhà, từ đại cô không chút lưu tình từ chối kế phụ mượn tiền yêu cầu sau hẳn liền không nữa cân nhắc. Hẳn lớp học những bạn học kia có người nói cũng có không ít ăn nhà nước cơm, có thể một đời trước Vương Bột, trên căn bản chính là con một sách một viên, trừ lên lớp cùng xem tiểu thuyết, đối với lập quan hệ, làm vòng tròn một loại người tế giao du không hề hứng thú.

Nếu "Nhân dân công bộc" gọi chờ một tuần, hẳn cái này "Nhân dân" cũng là chỉ cần đảng hoàng qua một tuần lại đi. Hiện tại "Tầng Tầu Bún" cũng vẫn là một cái thùng rỗng, đơn giản cái trang thêm vào mua bếp sau tiền đường cái kia một loạt dụng cụ cũng phải hoa hẳn không ít thời gian, như vậy tính ra, cũng coi như trì hoãn không mất bao nhiêu thời gian.

Từ cục công thương đi ra, người một nhà liền trực tiếp đi tới gia cụ thị trường, dự định chọn năm, sáu tấm bàn.

Ngay ở Vương Bột một nhà thật cao hứng, hàng so với tam gia, tuyển chọn tỉ mỉ chọn mở cửa tiệm dùng bàn băng ghế thời điểm, một đường than thờ Liêu Đức Thắng lay động vẩy một cái trở về nhà.

Chính đang thư phòng soạn bài thơ từ Ưông Tú Hiền vừa nghe tiếng cửa mở liền biết là đi thuê phòng trưng phu trở về, liền khóa cũng không cái gì tâm tư bị, ném xuống trong tay giáo án, hai, ba bước bước ra thư phòng.

"Đức Thắng, thuê được mặt bằng oa? Thuê đến liền đi, chúng ta cùng đi gia cụ thị trường mua khung hàng, khung hàng vừa đến, chúng ta liền đi tỉnh thành nhập hàng. Sẵn học sinh em bé nghỉ, nhất định phải đem cửa hàng văn phòng phẩm trước tiên mở lên." Ưông Tú Hiền đổi dép Liêu Đức Thắng nói.

"Chậm! Cái kia cửa hàng đã bị người ta thuê lên đi rồi!"

"Cái gì? Cho thuê đi? Chúng ta không phải ngày hôm trước còn thấy không thuê đến à? Ngày hôm nay liền cho thuê đi? Có nhanh như vậy sao? Người có phải là làm?" Ưông Tú Hiền giật nảy cả mình, hoàn toàn không thể tin vào tai của mình, liền tiếp vấn đề hướng Liêu Đức Thắng ném đi.

"Người coi ta là ba tuổi đứa nhỏ sách? Vấn đề này đều sẽ làm? Nhân gia là ngày hôm nay mới thuê, dự định mở cửa hàng bún. Ta cũng là chậm mấy tiếng. Ai, sớm hiểu được, ngày hôm qua liền không nên nghe lời người đi người ca nơi đó uống rượu, khiến cho hiện tại liền cửa hàng đều đâm thoát! Cái kia tiệm bánh gato vị trí thực sự là tốt, lượng người đi lớn, còn có các người Tử Phương trung học ở bên cạnh, một sẵn có tiêu phí quần thể. . . Ai, cũng không biết được ở Tử Phương còn có thể hay không thể tìm tới tốt như vậy vị trí yêu!" Nguĩ đến chính mình liền chậm chỉ là hai, ba tiếng, như thể một hoàng kim cửa hàng hãy cùng chính mình bỏ lỡ cơ hội, Liêu Đức Thắng lại một lần nện ngực giậm chân, hối hận không thôi.

"Liêu Đức Thắng, người cái này mã hậu pháo! Trách ta? Ta gọi người uống rượu người đi, vậy ta gọi người uống nước tiểu người có đi hay không? Còn trách ta! Chính mình không chủ kiến, không bắt được cơ hội làm ăn, cũng quái lên ta đến! Liêu Đức Thắng, người nói, người nếu như không tốt chiếc kia nước đãi ngựa, có chút chủ kiến, có chút quyết đoán, cái kia cửa hàng làm sao sẽ bị người ta thuê đi?" Liêu Đức Thắng nhường Ưông Tú Hiền dường như một viên bị nhen lửa pháo đốt, lúc này liền nổ, linh răng lợi miệng tốt một trận phản bác.

Liêu Đức Thắng vốn là không phải giỏi biện hộ người, thêm vào mấy tháng trước thất nghiệp, không còn kinh tế khởi nguồn, tiền là nam nhân can đảm, không còn tiền, này sống lưng liền không thẳng lên được. Liêu Đức Thắng cúi đầu, nghe thơ từ trách cứ, không nói một lời, chỉ là mạnh mẽ hút thuốc.

Ưông Tú Hiền một trận phát tiết, khí cũng là thuận không ít, thấy trưng phu không nói một lời, hãy còn ngồi ở trên ghế salong hấp muộn yên, trong lòng mới bình phục tà hỏa, lại trốn ra, ngẩng đầu trừng Liêu Đức Thắng reo lên: "Liêu Đức Thắng, người lại muộn lên! Người đúng là nói chuyện ba? Xem có thể hay không muốn điểm cái gì biện pháp, đem cái kia mặt tiền kiếm về đến ba."

"Kiếm về đến? Sao cái làm? Người cho rằng người là Tử Phương bí thư huyện ủy sách? Nói tới nhắm cái nhẹ!" Liêu Đức Thắng liếc mắt xem xét Ưông Tú Hiền một hồi, làm vợ ý nghĩ kỳ lạ cảm thấy hơi có chút buồn cười, "Ta xem biện pháp tốt nhất hay là đi những nơi khác nhìn. Ta liền không tin, Tử Phương lớn như vậy, sẽ không tìm được một có thể mở cửa hàng văn phòng phẩm địa phương."

"Tim? Người liền ở ngay đây lật miệng lưỡi mà! Như Viên Viên tiệm bánh gato loại kia cửa hàng, muốn vị trí có vị trí, muốn dòng người có dòng người, muốn trường học có trường học, người tới nơi nào để tìm?" Ưông Tú Hiền chất vấn trưng phu.

Viên Viên tiệm bánh gato là nàng cùng trưng phu đồng thời coi trọng, đối với bán những vật khác khả năng không nhất định tốt bao nhiêu, thế nhưng đối với dự định mở cửa hàng văn phòng phẩm bọn họ tới nói quả thực chính là chế tạo riêng, hoàn toàn được trời cao chăm sóc! Không nói cái khác, chỉ dựa vào bán Tử Trung những này có tiền có thể học sinh em bé, liền đủ hai người ăn ngon mặc đẹp. Vì lẽ đó, nếu muốn nhường Ưông Tú Hiền từ bỏ như thể một cận thủy lâu đài, vừa có thể giải quyết thất nghiệp trưng phu vấn đề nghề nghiệp, có thể mức độ lớn đề Cao gia đình thu vào hoàng Kim Môn điện, nàng thực sự là không cam tâm!

"Không được! Cái kia mặt tiền là chúng ta trước tiên coi trọng, liền như thể bị người cướp đoạt đi tới, ta thực sự là không cam lòng!" Ưông Tú Hiền một mặt không cam lòng, trên mặt âm tình bất định, mục lỏng lánh, bỗng nhiên quay đầu hỏi Liêu Đức Thắng, "Đúng rồi, người nói thuê tiệm bánh gato cái kia người nhà dự định mở cửa hàng bún?"

"Con trai của bọn họ là nói như vậy." Liêu Đức Thắng trả lời nói.

"Vậy người xem cái kia người nhà xem ra thế nào? Ăn mặc trang phục? Như không giống người có tiền?"

"Người hỏi cái này làm gì từ?" Liêu Đức Thắng nghi ngờ hỏi.

"Người trước tiên không cần lo! Người trực tiếp nói cho ta cái kia người nhà như không giống có tiền có thể là được!" Ưông Tú Hiền đánh gãy trưng phu, cấp thiết nói.

"Cái này cũng không phải như!" Liêu Đức Thắng lắc đầu một cái, rơi vào hồi ức, "Cái kia người nhà vừa nhìn chính là nông Nhị ca! Liền bọn họ cái kia con trai miệng có chút lưu loát, cái kia hai người thành thật cực kỳ, ta chạy đi hỏi, liền bọn họ đứa con trai kia đang trả lời, cái kia hai người liền đứng ở bên cạnh cười khúc khích! Qua hề hề!"

"Nhi từ? Cái kia oa có thật lớn?" Ưông Tú Hiền lông mày căng thẳng, liền vội vàng hỏi.

"Liền một tên tiểu quỷ hạt đậu, học sinh trung học, nhiều nhất lớp 10!" Liêu Đức Thắng trước đây cũng là lão sư, xem học sinh tuổi tác vẫn có một tay.

Uông Tú Hiền đem trượng phu trước sau suy nghĩ một chút, con người đảo quanh, theo vết dấu, một mặt xán lạn nhìn Liêu Đức Thắng, nói: "Đức Thắng, chúng ta lập tức đi một chuyến cục công thương, đi cho Tú Minh đánh một cái bắt chuyện. Chỉ cần thao tác đến được, cái kia tiệm bánh gato sớm muộn là vẫn là chúng ta!"

"Người nói cái gì a? Đi cục công thương tìm người đường đệ? Tìm hấn làm gì tử?" Liêu Đức Thắng một mặt không rõ.

"Liêu Đức Thắng, ta nói người dạy học giáo choáng váng sao? Đương nhiên là tìm mình tú đem cái kia gia đình làm giấy phép kinh doanh xin đề xuống ba! Người xem, nhà này người ngày hôm nay mới thuê lại tiệm bánh gato đúng hay không? Thuê phòng sau bọn họ có phải là muốn đi làm giấy phép kinh doanh? Không có giấy phép kinh doanh bọn họ sẽ làm không được về sinh giấy phép cùng thuế vụ đăng ký chứng có đúng hay không? Không có này ba cái chứng nhà này người liền không dám khai trương có đúng hay không? Không khai trương, bọn họ tha một ngày, liền tổn thất một ngày tiền có đúng hay không? Người nói ba người vừa nhìn chính là không đến cái gì bối cảnh nông Nhị ca, cái kia không phải! Chúng ta nhường Tú Minh đem nhà này người giấy phép kinh doanh ép hấn cái mười ngày nửa tháng, sau đó liền đi tìm bọn họ đàm luận, tiền lễ hậu binh, các loại lợi hại quan hệ cho bọn họ phân tích phân tích, người nói, hấn không chuyển cho chúng ta, còn có thể chuyển cho ai?" Uông Tú Hiền mắt sáng lên, càng nghĩ càng thấy đến phương pháp kia được, biện pháp này tuyệt!

"Người, người chơi âm?" Liêu Đức Thắng giật mình nhìn Uông Tú Hiền.

"Cái gì gọi âm?" Uông Minh Hiền không vui, mặt một con ngựa, "Này này này, Liêu Đức Thắng, ta nhưng là vì nhà chúng ta được! Xác thực nói là muốn tốt cho người! Người nếu là có bản lĩnh, ta cần phải ra hạ sách này sao? Còn có, lúc này mới qua bao lâu, người liền lãnh sẹo đã quên đau sách? Người còn nhớ người công tác là sao cái đâm thoát không? Còn không phải là bởi vì người hãy thành thật, bị người cái kia mặt người lòng thủ đồng sự cho âm! Người còn không hấp thủ giáo huấn? Ta cho người biết, xã hội này chính là một nhục cường thực, kẻ thích hợp sinh tồn, không kẻ thích hợp bị đảo thái rừng rậm xã hội! Người không làm người khác, người khác liền muốn đến làm người!"

"Lại nói, chúng ta này xem như là âm sao? Cái kia mặt tiền vốn là chúng ta trước tiên xem trọng, bị này mấy cái không biết được từ nơi nào nhô ra thổ nông dân cho nhanh chân đến trước. Chúng ta thông qua một điểm thủ đoạn nghĩ biện pháp cầm về, có cái gì không đúng? Chúng ta lại không phải trắng trợn cướp đoạt, đến thời điểm còn không phải muốn phó tiền thuê cho hấn?" Uông Minh Hiền bùm bùm, hàng loạt mang pháo, cuối cùng dùng tay chỉ vào Liêu Đức Thắng, hướng về chồng mình hạ xuống tới hậu thư:

"Liêu Đức Thắng, ta trước tiên đem lại nói ở đây ha, người nam, thất nghiệp cũng đều bốn, năm tháng, này bốn, năm tháng, trong nhà tất cả chi tiêu, bao quát em bé học phí, đều là ta ở gánh chịu, ta từng có một câu lời oán hận không có? Chưa hề đem?"

"Thế nhưng, ta một tháng tiền lương cũng là một tí tẹo như thế, như thế một đại gia đình ăn uống ngủ nghỉ chi dựa vào ta một người đến duy trì, ta cũng mệt mỏi cực kỳ, cũng duy trì không được bao lâu. Biện pháp ta là cho người nghỉ ra được, người có đi hay không ở người. Người nếu muốn làm một hiếu thuận nhi tử, một xứng chức trượng phu, một có trách nhiệm tâm lão Hán nhĩ, để cho các người những kia huynh đệ tỷ muội để mắt người, người liền đi; phản chi, người nếu muốn duy trì người thanh cao, người nếu muốn làm quên mình vì người Thánh Nhân, người muốn nhìn nhà chúng ta đổ xuống, suy yếu xuống, người liền không đi!" Nói xong, Uông Tú Hiền đứng lên, trực tiếp trở lại thư phòng, "Đùng" một tiếng, dùng sức khép cửa phòng lại.

Phòng khách chỉ còn dư lại Liêu Đức Thắng chính mình, tia sáng có chút tối sầm, không bật đèn, chỉ có Liêu Đức Thắng trong tay yên hỏa theo hấn hô hấp một mình sáng ngời.

Liêu Đức Thắng nhớ tới cái này nhân chính mình "Nhất thời nhẹ dạ" mà ném mất bát ăn cơm, hồi ức thất nghiệp mấy tháng này qua ngơ ngác ngắc ngắc thẳng ngày, nghĩ thường ngày lão bà phản cảm, lão trượng mẫu mắt lạnh, ca ca tỷ tỷ, đệ đệ muội muội đối với thái độ mình biến hóa. . . Rốt cục, Liêu Đức Thắng bắt đầu dĩ vãng dài:

"Ca tử, đại tỷ, đệ oa nhi, không phải ta nghĩ chính các người, người trong giang hồ, ta cũng là không phải làm pháp đến nha!"

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Tầng Tẩu Bún

Ở sau đó mấy ngày nay ở trong, Vương Bột toàn gia ra trận, ở nhà cụ thị trường, nông mậu thị trường cùng cửa hàng bún trong lúc đó qua lại chạy, đem mở cửa tiệm cần thiết bằng ghế cái bàn, chén bát gáo chậu các loại dụng cụ từng cái từng cái hướng cửa hàng bún chuyên, lại một môn một môn bị người một nhà bày ra chỉnh tề.

Cái gọi là người gặp việc vui tinh thần thoải mái, bất kể là mẫu thân Tăng Phạm Ngọc vẫn là kẻ phụ Vương Cát Xương, khoảng thời gian này đều là cười hi hi, vui cười hơn hờ, một bộ nhiệt tình mười phần đáng vẻ. Theo trong điểm đồ vật tăng nhanh, cũng càng ngày càng có cửa hàng bún đáng đáp, Vương Cát Xương từ lâu đem lúc trước không tự mình ký trên hợp đồng không nhanh quên đến lên chín tầng mây, trừ giúp đỡ Vương Bột hai nương mẫu bận bịu trước bận bịu sau, làm chút việc tốn sức ở ngoài, mỗi tiếng nói cử động, cũng càng ngày càng có "Làm lão bản" giác ngộ.

Ba ngày sau, Vương Bột đem tranh tuyên truyền, bảng giá từ công ty quảng cáo nơi đó lấy trở về, một thức hai phân, kẻ sất ở đại sảnh vách tường hai bên.

Nói là tranh tuyên truyền, kỳ thực phần lớn đều là văn tự, những này văn tự, giảng chính là một cổ sự, bắt cần là được một sinh hoạt qua không xuống nông thôn phụ nữ, vì cung nhi tử đọc sách, trải qua ngàn tần, trải qua tất cả thử nghiệm, dựa vào tổ truyền tru nghệ cùng dựa vào ở ẩm thực phương diện thiên phú, rốt cục nghiên cứu chế tạo thành một bát vẻ đẹp vị tuyệt luân, hương vị đầy đủ bún cổ sự.

Tranh tuyên truyền bị Vương Bột phiên dịch thành song ngữ, một bên Trung văn, một bên Anh văn. Còn những kia Anh văn thả ở một cái sáu, bảy năm đều không nhất định có thể nhìn thấy một quỹ dương địa phương có ích lợi gì, vậy cũng chỉ có Vương Bột chính mình rõ ràng.

Cho tới bảng giá, đối chiếu Tứ Phương hiện nay tiêu phí trình độ, tham khảo đồng hành định giá, Vương Bột định ra rồi ¥ 1. 50 hai lạng, ¥ 2. 00 ba lạng tiêu chuẩn, so với bên trên thì không đủ, so với bên dưới có thừa. Cụ thể mỗi một bát bún lợi nhuận, tuy rằng còn muốn chờ khai trương sau một thời gian ngắn mới có thể xem là đi ra, thế nhưng theo Vương Bột phỏng chừng, ở nguyên liệu phương diện thế khản một điểm, nên có thể đạt đến mao lợi 60%, lãi ròng 50% trình độ, đương nhiên, điều này cần lượng nhất định đến chống đỡ.

Hiện nay, Vương Bột chuẩn bị khá đại chúng hóa, ở xung quanh mấy huyện thị đều khá là lưu hành sáu loại thịt thái, phân biệt là hồng thang duẩn từ thịt bò, ruột gà, xương sườn, thiện ngư, lòng gà cùng với nước dùng gà trấp. Giá cả đều là hai lạng một khối năm, ba lạng hai nguyên.

Bảng giá trên trừ bún, còn có mì phở, tương tự thịt thái, giá cả cũng bất biến.

Sau đó theo kinh doanh ổn định, Vương Bột còn chuẩn bị nghiên cứu điểm thịt hầm cái gì Đông Đông, đến phong phú cửa hàng bún kinh doanh hạng mục. Kiếp trước Vương Bột, trừ nghiên cứu bún, còn cân nhắc không ít khẩu vị thịt hầm, tự hỏi cũng không thể so bên ngoài những kia bày sạp bán thịt hầm khẩu vị kém.

Đương nhiên, đây là nói sau.

Lại qua một ngày, một cái khác công ty quảng cáo chế tác

Bị xưởng đưa tới, bị cố định ở bắt mắt nhất quyền phá cửa bên trên cửa mi nơi. Bảng hiệu cửa hàng hiện hình chữ nhật, để trắng hồng tự, cộng thêm một mẫu thân Tăng Phạm Ngọc xuyên tạp dễ thật vui vẻ ảnh đầu to, thập phần dễ thấy, có rõ ràng nhận ra độ. Cơ bản đối chiếu KFC cái kia lão đầu râu bạc cộng thêm Trung Anh văn suy nghĩ tượng là có thể.

"Tùng — tàu — Bún — " —— đây là Trung văn.

MADAMZENG' CUISINE, đây là Anh văn, viết tắt MZC, từng tàu mỹ thực, phiên dịch có chút khác biệt, nhưng này lại không phải cho người Trung Quốc xem, đương nhiên cần đại khí điểm.

Đón mở một cửa hàng bún nơi nào thỏa mãn đạt được muốn kiếm đồng tiền lớn Vương Bột, ít nhất phải như hậu thế ra hiện tại xuyên du hai nơi "Nông thôn cơ", "Liêu nhớ bóng bóng gà", "Tứ Yến bách vị gà" loại hình xích tiệm thực phẩm, mới phải Vương Bột tiến một bước ý tưởng. Không phải vậy, chỉ dựa vào một điểm, chuyện làm ăn lại nóng nảy, kiếm tiền cũng có hạn.

Vương Bột đương nhiên rõ ràng "Cao vạn trượng lâu bình địa lên", "Com muốn từng miếng từng miếng một mà ăn" nói lý, có điều, hấn nhưng không ngại sớm đánh chút mai phục, vì là sau đó mở rộng làm chuẩn bị, ngược lại huệ mà không mắc, cũng hoa không được vài đồng tiền.

Trung Anh văn đối chiếu tranh tuyên truyền, bảng giá vừa kẻ sất, tươi đẹp xinh đẹp, có một phong cách riêng bảng hiệu một vàng, nhất thời, toàn bộ cửa hàng bún liền sống lại, phảng phất một vật chết, bị truyền vào linh hồn giống như.

Quái bảng hiệu cùng ngày, thì có qua đường người đi vào cái gì cũng hỏi, hỏi dò lúc nào khai trương, giá tiền bao nhiêu, vị đạo ra sao loại hình vấn đề. Mỗi khi vào lúc này, Vương Cát Xương thì sẽ ném trong tay lao động chân tay, một mặt nát cười đi lên lấp ba lấp bắp giải thích hai câu, nghiêm nhiên một bộ lão bản tư thái.

Đối với này, Vương Bột cũng không can thiệp, chỉ là kẻ phụ cái kia hình tượng thực sự có chút buồn cười, hấn cảm giác mình là lão bản, nhưng ở Vương Bột trong mắt nhưng là một hợp lệ người phục vụ cũng không tính, một rõ ràng liền người phục vụ đều không làm được, nhưng nóng lòng biểu hiện muốn đi làm lão bản, vì lẽ đó thường thường nhường hấn không nhin được cười, ở khách người đi rồi sau thoải mái cười to.

"Cười, người liền hiểu được cười! Ăn nước đãi ngựa sao? Sao cái mà, ta đi tiếp đãi khách có lỗi sao? Ta nói với người, làm ăn quan trọng nhất chính là muốn hoà thuận thì phát tài, làm người phải hào phóng nhiệt tình, thái độ thân thiết, muốn khách khí, không phải vậy, người bún làm cho cho dù tốt ăn, để người ta đắc tội rồi, lần thứ hai nhân gia cũng sẽ không tới." Vương Cát Xương bị Vương Bột cười đến có chút không dễ chịu, khí thô thô nói, thấy Vương Bột vẫn là một bộ cột nhà đáng đáp, trong lòng khó chịu càng sâu, không nhin được lên đường, "Vương Bột, người đừng tưởng rằng người cái gì

đều hiểu, ta vào nam ra bắc mấy chục năm, Trung Quốc đều chạy hơn một nửa cái, ăn muối so với người ăn cơm còn nhiều hơn, đừng xem người nấu bún vẫn được, thế nhưng nói đến tối chuyện làm ăn, người còn kém xa!" .

Vương Bột lại muốn bật cười, nhưng thấy Vương Cát Xương sắc mặt càng ngày càng trở nên, mạnh mẽ nhìn xuống. Vương Cát Xương mặt sau có thể trực tiếp quên, thế nhưng phía trước nói những kia đối với người nhiệt tình, thái độ hòa ái loại hình Đông Đông vẫn có một ít chỗ thích hợp. Vương Bột gật đầu liên tục, làm ra một bộ "Thụ giáo" đáng vẻ, "Thành khẩn" nói:

"Ba, người nói đúng, vừa nãy người nói những kia đối với ta dần dần rất lớn. Chúng ta bún mùi vị vừa nhưng đã đuổi tới, cái kia phục vụ thái độ cũng đến theo sau mới được. Sau đó, nấu bún do ta cùng mẹ đến phụ trách, khách thì lại do người đi tiếp đãi, người cảm thấy làm sao?"

"Vây—— muốn được mà!" Thấy con riêng thừa nhận sai lầm, hiếm thấy ở trước mặt mình chịu thua, Vương Cát Xương liền cảm giác mình như đánh một khắc phục khó khăn, trong nháy mắt liền có một loại hành diện cảm giác, từ đầu đến chân, cả người thoải mái.

Vừa nãy Vương Cát Xương cái kia buồn cười hình tượng nhường Vương Bột nghĩ đến một bị hấn quên vấn đề, cái kia chính là mình người một nhà hình tượng vấn đề. Bình thường ở nông thôn mặc cái gì không đáng kể, cũng sẽ không có người chuyện cười, thế nhưng hiện tại mở cửa tiệm, này công nhân hình tượng vấn đề liền không thể không có cân nhắc.

Cái này cũng không làm khó được hấn, kiếp trước cái gì KFC, nông thôn cơ, MacDonald, Dicos, hấn chịu không ít, chưa từng thấy thịt heo thì cũng từng thấy heo chạy, trực tiếp mượn dùng một chút những này đại khái giống nhau công nhân đồng phục làm việc là được.

Đương nhiên, hấn hiện tại quy mô tiêu, định làm mấy bộ thống nhất trang phục một đến lúc không còn kịp nữa, thứ hai giá cả trên cũng không có lời. Liền, Vương Bột cùng mẫu thân cùng đi thương trường mua hồng hắc hai màu hai con bố, tìm cái may, dựa theo chính mình người một nhà thân cao số đo ba vòng để cho vì chính mình người một nhà mỗi người các đánh hai bộ. Màu đỏ chính là ngắn tay quần áo trong; màu đen chính là quần tây, rất thông dụng hình thức, duy nhất để cho khác với tất cả mọi người thì lại ở chỗ phía sau lưng cùng tả trước ngực cái kia hai hàng hồng để hoàng tự, Trung Anh văn đối chiếu điểm tên!

Tầng Tàu Bún

MADAMZENG' CUISINE

Quần áo có, mũ lưỡi trai đương nhiên cũng không thể khuyết. Cái này chỉ có mua sẵn có, xé đi mặt trên thứ tú tiêu chí gọi may hồ trợ đánh tới chính mình nhãn mác.

Đồng phục làm việc còn không hạ xuống, Vương Bột đã nghĩ làm chính mình người một nhà ăn mặc bắt mắt hồng hắc đồng phục làm việc, đầu chụp mũ lưỡi trai, ra hiện tại cửa hàng bún thời tình cảnh, ở này Dicos đều muốn hai năm sau đều mới có thể nhìn thấy xuyên tây thị trấn, cái kia thỏa thỏa là bỏ cặp gây phản phản độc nhất, không nghĩ ra tên cũng khó khăn nha!

Nhà bếp dụng cụ đủ, tủ lạnh mua trước cái hàng đã xài rồi tạm thời dùng; đại sảnh ở ngoài bàn băng ghế, kể cả trên bàn chiếc đĩa, chiếc đĩa lau, gia vị hộp, khăn giấy cùng khăn giấy hộp, bàn dưới giỏ rác cũng có; trang sức vẽ, bảng giá dán; bảng hiệu treo, Vương Bột từ bếp sau đi tới tiền đường, đối chiếu tu sửa chữa sửa nhiều lần danh sách, một môn một môn kiểm tra lại đến, bảo đảm không xuất hiện bất kỳ chỗ sơ suất. Nửa giờ sau, hấn đã có thể xác định, chính mình Tầng Tàu Bún, hiện tại là vạn sự đã chuẩn bị, chỉ còn chờ cơ hội!

Cho tới này đồng phong, tự nhiên chính là giấy phép kinh doanh. Vương Bột dự định một bắt được giấy phép kinh doanh lập tức liền khai trương, còn cái kia thuê vụ đăng ký chứng cùng vệ sinh giấy phép, thì lại có thể một bên kinh doanh một bên công việc, đối với bộ ngành liên quan tới nói, ngược lại chính là đi một cái qua tràng, mấy ngày cũng là hạ xuống.

"Bột nhi, người xem hiện tại chúng ta nên làm, nên chuẩn bị đều chuẩn bị đến gần đủ rồi, lúc nào khai trương a? Này đều sắp một tuần, chỉ là tiền thuê nhà phí đều đi thoát hơn 100, chỉ ra không tiến vào, mẹ trong lòng không vững vàng a!" Cùng Vương Bột đồng thời kiểm tra Tầng Phạm Ngọc lo lắng vội vã hỏi Vương Bột.

"Yên tâm, mẹ, sắp rồi. Ngày hôm nay là chủ nhật, cục công thương không lên ban, ngày mai chờ bọn hấn đi làm ta liền đi lấy giấy phép kinh doanh. Bắt được giấy phép kinh doanh, chúng ta cùng ngày liền đi nông mậu thị trường mua nguyên liệu nấu ăn, ngày kia liền khai trương kinh doanh!"

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Cục công thương

Qua này một tuần ban ngày, Vương Bột người một nhà trên căn bản đều ở bên ngoài bận bịu trong cửa hàng sự tình, hắn cũng không có thời gian ôn tập bài tập. Chỉ có mỗi ngày hết bận sau khi về nhà, mới có thời gian nhàn hạ đi lật những kia nhường hắn thực sự không có hứng thú sách giáo khoa.

Trải qua đứt quãng một tuần ôn tập, Vương Bột tốt xấu đem lớp 6 đến lớp 10 ngữ văn cùng Anh ngữ, lớp 6 đến lớp 7 toán học, vật lý ôn tập xong xuôi, toán học cùng vật lý lại đã làm nhiều lần bài tập đến cường hóa cùng củng cố tri thức điểm.

Cái này hiệu suất không cao lắm, hoặc là nói với hắn trước đây xem trọng sinh tiểu thuyết nhìn thấy xuyên qua nhân vật chính học tập hiệu suất so ra, quả thực chính là tởn đập chết. Nhưng mà thì có biện pháp gì đây? Ai kêu ông trời ở hắn sống lại thời không vì hắn làm điểm đã gặp qua là không quên được, lý giải lực tăng vọt dị năng đây? Bất luận là kiếp trước vẫn là kiếp này, Vương Bột ở trí nhớ cùng lý giải lực phương diện, đều lòng không xuất sắc, thấp phân bình thường. Hắn từ nhỏ đến lớn, hắn mặc dù có thể duy trì ưu dị thành tích, trung khảo một lần còn thi cái toàn trạng nguyên, hoàn toàn là dùng vượt qua người thường nỗ lực cùng khổ cực đổi lấy. Kiếp trước, Vương Bột cảm thấy rất đáng giá, cũng vì chi kiêu ngạo cùng tự hào; đời này, có đầy đủ nhân sinh trải qua, rõ ràng vị trí xã hội hiện trạng cùng vận hành bản chất hắn thì lại cảm thấy thấp phân không đáng, mà không hề hứng thú, kiêu ngạo cùng tự hào càng là không thể nào nói đến!

Vì lẽ đó, tức là được ông trời thưởng hắn cái đã gặp qua là không quên được bản lĩnh, hắn đều chắc chắn sẽ không dùng đang giáo dục cơ cấu chủ đạo học tập trên. Chủ quan trên, hắn liền đối với cái trò này trải qua đồ vật mất hứng.

Tầng Phàm Ngọc đau lòng con trai của chính mình ban ngày bận bịu trong cửa hàng sự tình, buổi tối còn muốn thức đêm đọc sách, sợ thân thể hắn không chịu nổi, vì lẽ đó, mỗi ngày đều sẽ cho Vương Bột dùng rượu nếp than thêm đường đỏ nấu bốn cái trứng chần làm ăn khuya. Trứng gà là chính mình tán dạn gà mẹ dưới, rượu nếp than là cậu trẻ dùng gạo nếp chầm rượu khúc chính mình lên men nhuộm, chỉ có đường đỏ là mua. Vương Bột vừa ăn thuần thiên nhiên thô kê trứng, uống ngọt ngào rượu nếp than nước, một bên ở dưới đèn lật xem nguyên tố chu kỳ biểu, được rồi, trừ khô khan vô vị tri thức bản thân, cái khác, được rồi, thực sự thích ý đến không được.

Ngày thứ hai là cái trời đầy mây, tuy rằng không nhìn thấy Thái Dương, nhưng không khí nhưng oi bức đến mức rất, mặc dù vẫn là sáng sớm tám chín giờ, làm cho người ta cảm giác cũng giống như là ở chung lồng hấp.

"Khả năng muốn mưa a?" Vương Bột ngẩng đầu nhìn ngó âm weibo bầu trời, lẩm bầm lâu bầu nói một câu.

Có điều, bầu trời tuy rằng có chút không tốt, nhưng cũng chút nào cũng không ảnh hưởng Vương Bột người một nhà nhiệt tình. Ăn một lần xong mẫu thân làm điểm tâm, một nhà ba người liền dẫn áo tơi, cười lên xe đạp, kích động hướng về trong thành cán.

Ngày hôm nay là đi lấy giấy phép kinh doanh tháng ngày, không vội không được a!

"Ầm ầm——", "Keng keng——", người một nhà còn chưa cười lên đường Đại Kiện, bầu trời âm trầm liền truyền đến hai tiếng nổ vang. Khăn đón lấy, mưa lớn điểm rơi xuống từ trên không, bắt đầu vẫn là bay bay mấy cái, thế nhưng rất nhanh, hạt mưa liền bắt đầu dày đặc lên, cuối cùng nổi lên trắng xóa một mảnh.

Ở như liềm màn mưa bên trong gian nan lái xe Vương Bột thậm kê một tiếng xui xẻo. Người một nhà ở bắt đầu đánh hạt mưa thời điểm liền phủ thêm áo tơi, vì lẽ đó cũng không làm sao làm đến mưa, nhưng đối với kỵ tự mình người tới nói, nhưng gia tăng rồi không ít lái xe khó khăn. Hơn nữa ở ngày mưa đạp xe, bất luận là đạp xe người vẫn là tài xế tầm mắt đều sẽ chịu ảnh hưởng, bánh xe càng dễ dàng trượt, an toàn mầm họa cũng sẽ càng thêm đột xuất.

Liền, Vương Bột đem kế phụ kê dừng, nhường mẫu thân từ kế phụ phía sau xe giá bên trên xuống tới, sửa ngồi xe đạp của mình. Kiếp trước kế phụ ra tai nạn xe cô đã nhường hắn ở phương diện này trở thành như chim sợ cành cong, đối với này Vương Bột không dám có may may sơ sẩy bắt cán.

Tầng Phàm Ngọc đau lòng con trai của chính mình, có chút không muốn; Vương Cát Xương thì lại lấy vì là Vương Bột là muốn tận hiếu, nhường chính hắn một phụ thân dễ dàng một chút, miễn cưỡng từ chối hai câu sau cũng là biết thời biết thế gọi thể từ qua, tác thành hài tử một mảnh hiếu tâm. Tầng Phàm Ngọc hết cách rồi, không thể làm gì khác hơn là đáp ứng đổi xe.

Tháng bảy mưa tới cũng nhanh cũng đi đến nhanh. Này trận đột nhiên đến mưa rào vền vền hạ xuống nửa giờ, ở Vương Bột người một nhà như ốc sên giống như chạy đến cửa nam thời điểm, liền bắt đầu tiêu đi. Chờ ba người hoàn toàn vào thành, đến bưu điện nhà lớn thời điểm, trên đường cái đã có thể thấy có người vừa không bung dù, cũng không phe áo tơi ở trên đường cất bước. Liền, Vương Bột cùng phụ thân cũng đơn giản đồ xe, thu hồi trên người áo tơi.

Trận này chỉ hạ xuống nửa giờ ngày mùa hè gấp mưa, chỉ có thể coi là ngày này bên trong một khúc nhạc dạo ngắn. Người một nhà thu thập xong áo tơi, liền lại vội vã không nhìn nổi, hỏa thiêu hỏa liệu hướng chỗ cần đến chạy tới.

Mấy phút sau, đi tới huyện cục công thương. Vương Bột cùng phụ thân ở nhà lớn phía trước dựng từ tốt xe. Vương Bột dùng tay sửa lại một chút trên đầu tóc rối bời, Tầng Phàm Ngọc thì lại đứng Vương Cát Xương trước mặt, một tay dùng khăn tay lau chùi trượng phu trên mặt nước mưa, một tay giúp trượng phu thu dọn cổ áo.

Hơi hơi thu thập thỏa đáng, Vương Bột đi đầu, Vương Cát Xương cùng Tầng Phàm Ngọc cư sau, vượt qua phía trước mấy cấp bậc thang, ba người tiến vào cục công thương đại sảnh làm việc.

Quen cửa quen nẻo đi tới công việc hộ cá thể giấy phép kinh doanh trước cửa sổ, Vương Bột cảm mẫu thân thể căn cước, đệ tiến vào, báo cho đối phương chính mình là đến lĩnh giấy phép kinh doanh.

Ngồi ở phía sau quầy chính là một hai mươi mấy người trẻ tuổi, ngẩng đầu quét một nhà ba người một chút, thái độ thờ ơ. Người trẻ tuổi cúi đầu liếc nhìn Vương Bột đưa tới thẻ căn cước, sau đó liền bắt đầu lật xem trên bàn đăng ký bộ, lật mấy lần, liền bắt đầu ở một cái văn kiện thật dày giáp bên trong tìm kiếm. Xuyên thấu qua phía trước pha lê, Vương Bột có thể nhìn thấy cái kia văn kiện thật dày giáp, mang theo là được đã làm được một phần phần giấy phép kinh doanh.

Hai phút sau, người trẻ tuổi khép lại văn kiện trong tay giáp, mặt không hề cảm xúc đối với đứng quầy hàng ở ngoài ba người nói: "Há, ta vừa nãy tìm ha nhi, các người giấy phép kinh doanh vẫn không có hạ xuống. Trở lại chờ xem, tuần sau trở lại!"

Lời của người tuổi trẻ nhường Vương Bột nhất thời liền sững sốt, hầu như không thể tin vào tai của mình. Làm cái hộ cá thể giấy phép kinh doanh mà thôi, làm sao có khả năng một tuần đều làm không được?

"Thật không tiện, chúng ta là tuần trước liền đến đăng ký, này đều một tuần, người có thể hay không phiền phức một hồi lại giúp chúng ta tìm xem?" Vương Bột ngồi đối diện ở sau quầy người trẻ tuổi nói.

"Tìm! Người không thấy ta vừa nãy tìm nửa ngày sao? Trở lại chờ đi. Lần sau trở lại!" Người trẻ tuổi bắt đầu thiếu kiên nhẫn.

Đối phương thái độ làm cho Vương Bột trong lòng nhất thời hỏa lên, nhưng nghĩ tới chính mình hiện tại là có việc cầu người, người ở dưới mái hiên, cũng chỉ có ngọt ngào lửa giận trong lòng, miễn cưỡng chen làm ra một bộ khuôn mặt tươi cười, tận lực lấy một loại thái độ khiêm nhường ngữ khí đối với người trẻ tuổi nói:

"Ca từ, chúng ta là mở quán ăn nhỏ, cái này giấy phép kinh doanh đối với chúng ta thật sự rất trọng yếu, không cái này giấy phép, chúng ta sẽ làm không được ——"

Vương Bột còn chưa nói, bên trong người trẻ tuổi bỗng nhiên hoàn toàn biến sắc, trực tiếp đánh gãy lời nói của hắn: "Ai, ta nói người này đến cùng là làm sao? Nghe không hiểu tiếng người sách? Gọi người về nhà chờ người liền về nhà các loại, phí nhiều lời như vậy làm gì từ? Đi nhanh một chút nhanh lên một chút, không muốn trụ ở nơi đó làm lỡ người phía sau." Người trẻ tuổi vẫy tay, phảng phất như quét rác.

Vương Bột trong lòng giận tím mặt, lúc này liền dự định trở mặt. Kiếp trước hắn sống ba mươi mấy tuổi, cùng "Nhân dân công bộc" giao thiệp với cũng có mười mấy hai mươi lần, thái độ có tốt cũng có không tốt, nhưng kém cỏi nhất cũng không đến nỗi như trước mắt người trẻ tuổi như thế ngông cuồng tự đại, còn kém chỉ vào ngón tay chửi mả nó. Vương Bột chưa bao giờ được qua loại này điều khí, tức giận khó nhịn, tâm hỏa khó hòa hắn lúc này liền đem mặt mã đi, dự định không nể mặt mũi, khỏe mạnh dùng lời nói giáo dục một phen "Nhân dân công bộc" "Vi là phò chi đạo".

Khán đứng Vương Bột mặt sau Vương Cát Xương vẫn đang chăm chú thất thố phát triển. làm đối diện người trẻ tuổi nói giấy phép còn không hạ xuống thời điểm, hắn cũng cảm thấy có chút ngoài ý muốn, cảm thấy thời gian này cũng quá dài điểm, nhưng cũng chỉ đến thế mà thôi, cũng không phải là như Vương Bột như thế khó có thể lý giải được cùng không nghĩ ra.

Mà khi người trẻ tuổi kia ngữ khí trở nên cực thiếu kiên nhẫn để cho mình người một nhà lúc trở về, Vương Cát Xương liền dự định khuyên Vương Bột nghe lời của đối phương, trở lại chờ quên đi. Bởi vì ở Vương Cát Xương trong đầu, ăn nhà nước cơm đối với nông dân xuất thân chính mình tới nói vĩnh viễn là không thể trêu chọc cũng không trêu chọc nổi.

Vì lẽ đó, khi hắn phát hiện Vương Bột tiến một bước giải thích trêu chọc được đối phương "Giận tím mặt" thời điểm, không đợi Vương Bột tiếp tục mở miệng, mau mau kéo chính mình con riêng, mở miệng khuyên nhủ:

"Vương Bột, quên đi! Chớ đi tranh! Đi, chúng ta trở lại. Nếu nhân gia gọi chúng ta đợi thêm mấy ngày, chúng ta liền đợi thêm mấy ngày được rồi. Người tranh cái gì mà tranh?" Vương Cát Xương một bên kéo con riêng, một bên lại cúi đầu khom lưng, mặt lộ cười quỵn rù hướng bên trong quầy nói khiêm, "Xin lỗi a, con trai của ta quá nhỏ, không hiểu chuyện! Xin lỗi ha, người không muốn chấp nhậm với hắn!"

Mẫu thân Tăng Phạm Ngọc cũng bị song phương trong lúc đó xung đột làm cho khiếp sợ. Nàng sợ sệt con trai của chính mình đắc tội những này "Làm quan" sau đó muốn ăn cái gì thiệt thòi, cũng vội vàng cùng trượng phu đồng thời kéo Vương Bột, đồng thời vội vội vã vã cho đối phương xin lỗi, làm cho đối phương tha thứ, không cần để ở trong lòng.

"Ta nói hai người các người lỗ hồng cũng là, cũng không nhìn ha nhi đây là cái gì địa phương, là các người thuận tiện ngang ngược địa phương sao? Đi một chút đi! Nhanh đưa các người thẳng nhóc này kéo đi! Không muốn chống đỡ người phía sau." Người trẻ tuổi thiếu kiên nhẫn phất tay một cái, nhường nhà này người cần mau rời đi.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Chương 27: Núi nghèo nước phục nghi không đường

Vương Bột bị Vương Cát Xương cùng Tăng Phạm Ngọc một người kéo một cái cánh tay, cấp tốc tha cách cục công thương đại sảnh làm việc, ra cửa lớn, đi tới cửa cầu thang một bên.

"Vương Bột, ngươi theo người ta hai cái tranh cái gì mà tranh, cánh tay đều quai được bấp đùi sách? Ngươi đến thời điểm để người ta cho chọc, không cho chúng ta, ta xem ngươi sao cái làm! Ngươi muốn nhụt chí chút, không muốn theo tính tình của chính mình đi sai tính khí! Sai tính khí có cái gì dùng à? Chỉ có thể chuyện xấu!" Vừa ra khỏi cửa, Vương Cát Xương liền bắt đầu giáo dục lên Vương Bột đến.

"Bột nhi, lần này ngươi muốn nghe cha ngươi. Chúng ta là nông Nhị ca, nhân gia là người thành phố, nơi nào đấu thắng nhân gia mà! Hấn gọi chúng ta trở lại chờ, chúng ta liền trở về chờ mà. Ta cũng hiểu được ngươi là vội vã nghĩ thông nghiệp kiếm tiền. Muốn mấy ngày khai trương liền muốn mấy ngày khai trương, khai trương sau đó chúng ta người một nhà chịu khó điểm, tổn thất gì đều kiếm về." Tăng Phạm Ngọc cũng ở một bên khuyên, an ủi, lo lắng cho mình này tuy rằng thành thật, nhưng đáy lòng nơi sâu xa nhưng có một luồng không chịu thua ngạo khí khi từ không phục, xông ra cái gì tai họa đi ra.

Cha mẹ khuyên bảo, đặc biệt mẫu thân một mặt lo lắng sợ hãi đáng về nhượng tức giận Vương Bột chậm rãi bình tĩnh lại. Cha mẹ tuy rằng đều là nông dân, không được qua cái gì giáo dục, cũng không nói ra được cái gì đạo lý lớn đến, thế nhưng mới vừa nói những câu nói kia nhưng cũng "Thoại thảo lý không thảo", đối với hiện nay cả nhà bọn họ người đến nói, đối phương xác thực là "Bấp đùi", chính mình là "Cánh tay nhỏ", công không hơn người ta.

Này đương nhiên rất uất ức, ức đến nếu không là cha mẹ lôi kéo, hấn tại chỗ đã nghĩ phát hỏa.

"May là vừa này cha mẹ đem mình lôi kéo, không phải vậy thật là có khả năng chuyện xấu!" Tinh táo lại Vương Bột ý thức được vừa này chính mình tựa hồ thật có chút lỗ mãng. Hiện tại không phải 2015, có thể bất cứ lúc nào ghi âm, chụp ảnh, lên mạng smart phone còn không xuất hiện. Hơn nữa nơi này cũng không phải thành phố trực thuộc trung ương Song Khánh, mà là một quan lại bao che cho nhau thập phần nghiêm trọng xuyên tạc thị trấn, nếu như hấn vừa này đem đối phương trên chọc mao, nhân gia quyết tâm nếu muốn thể hấn, hấn vẫn đúng là năm đối phương không phải làm pháp.

Ở Tứ Phương, một người đặc đạo, vậy tuyệt đối là gà chó lên trời! Tứ Phương quan trường liền lớn như vậy, thất đại cô bát đại di, nói đến đều là thân thích. Vậy thì mang ý nghĩa hấn đặc tội rồi công thương, liền có thể đặc tội phòng cháy, đặc tội phòng cháy, liên đới thuế vụ, vệ sinh từng cái từng cái nha môn đều có thể toàn đặc tội hết. Những này nha môn, tùy tiện năm một đi ra đều có thể khiến cho hấn muốn chết muốn sống, nếu như nhân gia cùng tiền lên trận, cũng đừng bán cái gì bún, về nhà theo Vương Cát Xương trông trọt đi thôi.

Rất không cam tâm, nhưng thì có biện pháp gì đây? Xuất thân không giống, địa vị tự nhiên không giống, đi con đường cũng một trời một vực. Kiếp trước Vương Bột, học tập trên có thể nói trăm người chọn một, hấn cũng rất cực dựa vào chính mình nỗ lực thoát "Nông bĩ", trở thành một chút nông dân ước ao người thành phố. Thế nhưng khi hấn thực sự trở thành người thành phố sau, hấn mới phát hiện tại những này người thành phố bên trong, hấn vẫn là tầng dưới chót, vẫn như cũ trải qua nghiệp chướng (đáng thương) mà uất ức, cần muốn cẩn thận từng li từng tí một, cần tính toán tỉ mỉ, cần cầu thần bái Phật khẩn cầu ông trời mặc kệ cho mình nhiễm bệnh, mặc ra bất kỳ cái gì để cho mình không chịu đựng nổi bất ngờ.

Khẩn cầu không có tác dụng gì, bất ngờ nhưng phát sinh. Vén vén là một thất nghiệp, liền để hấn vợ con ly tán, cửa nát nhà tan!

Ở kiếp trước, Vương Bột dùng tính mạng của mình nghiệm chứng người nghèo vron mình gian nan. Đời này, chuyện làm ăn còn chưa mở trương, trở ngại hấn bỏ lên phía trên trần nhà liền ra hiện tại trước mắt.

Không cái gì kiến thức cha mẹ khả năng còn không rõ, không thấy vấn đề bản chất, nhưng trải qua hậu thế phát đạt mạng lưới xã hội, trực tiếp hoặc gián tiếp nhìn thấy vô số người lừa ta gạt, mưu mẹo nham hiểm cùng nhân tính chi ác hấn nhưng rõ ràng cảm tới hôm nay chuyện này không đơn giản. Hấn không tin mình vận may liền xui xẻo như vậy, nhân gia 2,3 ngày liền có thể làm được giấy phép hấn một tuần đều không có thể làm hạ xuống, hấn lại không làm cái gì đặc chủng kinh doanh cần phải nghiêm khắc xét duyệt, bán có điều là nát phổ lớn, Tứ Phương người gần như xem là điểm tâm ăn bún thôi.

Sự tình khác thường nhất định có yêu!

"Chẳng lẽ, thật sự có cái nào đồ chó con rửa cho lão tử dưới nát được? Thế nhưng vì sao từ a? Lão tử chuyện làm ăn còn chưa mở trương, hóa đều không hóa lên, hiện tại thì có người không thể chờ đợi được nữa bắt đầu làm mưa làm gió? Đối với hấn lại có cái gì chỗ tốt?" Qua ba mươi tuổi sau liền bắt đầu lo liệu "Nhân tính bản ác luận" Vương Bột bắt đầu suy nghĩ ngày hôm nay việc này vấn đề, càng muốn liền cảm giác mình một nhà rất có thể bị người cho âm

"Nếu như thật sự có người âm chính mình, hơn nữa đối phương còn có thể đi thông cục công thương quan hệ, chuyện đó thì có chút không dễ xử lý nha!" Vương Bột trong lòng một tiếng thở dài.

Vẫn là câu nói kia, sinh ra quyết định vận mệnh, cái mộng quyết định đầu —— này đương nhiên chỉ là hiện ra luận, thật có người muốn tích cực nắm một hoặc mấy cái ví dụ đến phản bác, Vương Bột cũng không thể nói gì được ——, hấn bây giờ, bao quát hấn toàn bộ gia đình, vẫn đúng là không sức mạnh nào đi phản kháng những kia đến từ chính so với hấn "Cao cấp" một điểm người áp bức.

"Lẽ nào thật sự muốn đi cầu đại chú?" Vương Bột muốn đến nhà trong tộc to lớn nhất có thể người Lê Minh Đức, nhưng trước tiên không nói Lê Minh Đức làm không giải quyết được, cho dù có thể làm được, không phải vạn bất đắc dĩ, Vương Bột cũng không muốn đi cầu cái kia cao cao tại thượng, cùng chính mình một nhà căn bản là không phải người cùng một con đường đại chú một nhà.

"Tiên sư nó, nơi này không chứa ta, tự có chứa ta nơi! Thực sự không được, liền đem phòng này chuyển cho thuê đi, sau đó đi Quang Hán! Lão tử không trêu chọc nổi người những này đại gia, lão tử lần đi lên! Lão tử không tin, đến Quang Hán lão tử còn xui xẻo như vậy." Vương Bột cắn răng một cái, dự định nếu như sự tình thật đến không cách nào cứu vãn mức độ, liền đi sát bên Tứ Phương Quang Hán mở cửa tiệm, ngược lại ở kế hoạch của hắn bên trong, một khi "Tăng Tẩu Bún" hòa lên, Quang Hán cũng là muốn đi mở chi nhánh.

Vương Cát Xương cùng Tăng Phạm Ngọc còn ở khuyên Vương Bột, cũng không biết Vương Bột tâm tư đã sớm không ở trên mặt này, vài lần suy nghĩ, cũng đã làm tốt dự tính xấu nhất cũng có đường lui.

Hai người thấy con trai của chính mình âm thầm, đại khái là còn đang tức giận, nhưng vừa một mặt cảm giận nhiên về mặt nhưng hòa hoãn đi. Liền, vì không ở nơi này "Mất mặt xấu hổ", hai người liền chuẩn bị gọi Vương Bột rời đi, trước về cửa hàng lại thương lượng bước kế tiếp nên làm gì.

Vương Bột cũng không muốn ở chỗ này lại ở lại, bởi vì ở lại cũng không có tác dụng gì, liền liền gật gù, cùng cha mẹ cùng đi xuống bậc thang, hướng đặt xe đạp xe lều đi đến.

Đang lúc này, một công lấy cái tay nải, cưỡi một chiếc xe leo núi tiểu thanh niên "Bá" một hồi từ ba người bên người xẹt qua, nhanh chóng vọt tới đồ xe lều, xuống xe, chống xe, khóa xe, một loạt động tác đường như Hành Vân Lưu Thủy, thấp phần vui tai vui mắt.

Tiểu thanh niên kỳ chính là một chiếc xích lớn xích nhỏ cũng có thể đổi tốc độ, xem ra có ít nhất chín phần mười mới xe leo núi. Chiếc xe này ít nhất muốn bán tám, chín trăm, có thể đổi Vương Bột vật cưỡi chỉ ít hai mươi chiếc. Loại xe này, hắn đòi trước cả đời đều không kỳ qua, thời đại học sinh hắn đã từng ước ao đến chảy nước miếng, hiện tại ngay ở mắt của mình da dưới xuất hiện một chiếc, một cách tự nhiên liền hấp dẫn ánh mắt của hắn.

"Ha, Vương Bột, người làm sao đến cục công thương đến rồi?" Khoá lên xe Đường Kiến đang định đi tìm hắn mẹ nắm tiền, lại phát hiện có người tại triều phía bên mình nhìn kỹ, gương mặt vừa nhìn, này không phải lớp học Vương Bột à? Liền một cách tự nhiên liền đi tới cùng bạn học chào hỏi.

"A. . . Người. . . Đường. . . Đường Kiến, ta đến làm ít chuyện, người, người sao cái ở đây a?" Vương Bột cũng không ngờ tới chính mình sẽ đụng phải lớp học Đường Kiến, thế nhưng hắn cùng lớp học phần lớn bạn học, tính ra đều có hơn mười năm chưa từng thấy, trong khoảng thời gian ngắn, dĩ nhiên suýt chút nữa nhớ không nổi tên của đối phương.

Nếu như đối thành là những người khác, Vương Bột khả năng liền thật có thể đem tên của đối phương quên đi đi. Hắn còn nhớ kiếp trước thời điểm, mười lăm năm không thấy sơ trung bạn học cử hành hội bạn học, làm tiểu đội trưởng hắn khi đó cũng tham gia, lúc đó nhường hắn lúng túng không thôi một chuyện chính là có không ít bạn học cũ tên hắn liền không tại chỗ hồi tưởng lại, cuối cùng chỉ có "Huỳnh đệ", "Mỹ nữ" một trận gọi. Điều này cũng từ mặt khác chứng minh khả năng ghi nhớ của hắn thật không ra sao.

Nhưng mà lớp học Đường Kiến không giống nhau. Hắn mặc dù có thể rất nhanh nhớ tới tên của người họ chính là nhân vì người họ ở hai cái phương diện để lại cho hắn khá là ấn tượng sâu sắc.

Một trong số đó là được cao trung thời nào đó một ngày —— cụ thể là cao trung cái nào năm hắn nhớ không rõ ——, Đường Kiến cầm một đài hắn xưa nay chưa từng thấy walkman đến lớp học đến, một toàn kim loại thân máy, bạc đến so với một quyển ngữ văn sách còn bạc SONY Walkman. Thần kỳ nhất chính là này Walkman pin dĩ nhiên không phải hình trụ hình pin, mà là dường như kẹo cao su giống như mỏng manh một mảnh! Ở lúc đó Vương Bột cùng một đám nông thôn học sinh, cũng bao quát một phần thành thị học sinh trong mắt, chuyện này quả thật quá TM thần kỳ! Quá công nghệ cao!

Chuyện thứ hai chính là Đường Kiến lớp 12 sau khi tốt nghiệp thi Song Khánh bưu điện học viện cùng Vương Bột tiến vào SC ngoại ngữ học viện đều ở một cái thành thị. Vương Bột cao trung lớp học năm mươi mấy người, thi đến Song Khánh cũng là hắn, Đường Kiến cùng một cái khác nam sinh. Hai cái cao trung bạn học ở Song Khánh kỳ thực cũng không cái gì giao du, nhưng cũng nhường Vương Bột nhớ kỹ cái này ở đồng nhất cái thành thị đi học cùng trường.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Hi vọng lại 1 thôn

"Ta là tới tìm ta mẹ năm tiền mua Walk man. Đứng rồi, đây là. . . Thúc thúc cùng nướng nướng?" Đường Kiến thuận miệng đáp, sau đó đưa mắt dò về phía Vương Bột phía sau hai trung niên nam nữ, thăm dò hỏi.

"Là cha ta cùng ta mẹ." Vương Bột gật một cái nói, sau đó lại chỉ vào Đường Kiến hướng về cha mẹ chính mình giới thiệu, "Cha, mẹ, đây là Đường Kiến, lớp học bạn học."

"Thúc thúc! Nướng nướng!" Đường Kiến hướng Vương Bột cha mẹ hỏi thăm một chút, liền chuẩn bị rời đi. Hắn cùng lớp này trên trường trường thi đệ nhất học sinh xuất sắc kỳ thực cũng không cái gì giao du, giữa hai người tựa hồ cũng không cộng đồng đề tài.

Cùng Đường Kiến ngẫu nhiên gặp nhường Vương Bột nghĩ đến một độ khả thi, vậy thì là ở kiếp trước, hắn từng nghe lớp học bạn học nữ truyền qua Đường Kiến gia đình điều kiện tốt hơn, mẫu thân nàng thật giống ở ban ngành chính phủ làm cái gì quan. Nếu Đường Kiến nói hắn đến cục công thương tìm hắn mẹ năm tiền, cái kia có phải là mang ý nghĩa mẫu thân hắn ngay ở cục công thương đi làm, hơn nữa rất khả năng vẫn là bên trong lãnh đạo?

Vừa nghĩ tới khả năng này, đã qua tuổi ba mươi tuổi Vương Bột trong lòng liền bình tĩnh không tới. Hắn nhìn thấy Đường Kiến đã có ý muốn rời đi, trong lòng gấp quá, nhưng trên mặt vẫn là biểu hiện thập phần trấn định, thuận miệng nói: "Người muốn mua Walkman? Ta cho người đề cử một khoản, Sony mới nhất siêu bạc hình, toàn kim loại thân máy bay, kẹo cao su pin thêm tuyến không tai nghe, tuyệt đối phong cách!"

"Đệt!" Đường Kiến hai mắt phát sáng, một mặt khó mà tin nổi, "Người sao hiểu được ta muốn mua Sony cái kia khoản siêu bạc hình a?"

"Hắc! Ta nói ta có thể bấm ngón tay tính toán người có tin hay không?" Vương Bột "Ha ha" nở nụ cười.

"Quý mới tin người!" Đường Kiến cũng không lên làm

"Ai, không muốn như thế không đắc ý tư có được hay không?" Vương Bột mặt một đỏ, làm ra một bộ bị đánh bại đáng vẻ, "Ta nói thẳng đi, biểu tỷ ta thì có một đài SONY siêu bạc hình Walkman, ta chơi qua mấy ngày, quả thật không tệ. Ta hiện tại là không tiền, ta muốn có tiền, khẳng định cũng vào tay : bắt đầu một đài!" Vương Bột có mà chỉ có một biểu tỷ, vậy thì là Lê Quân Hoa, nhưng Lê Quân Hoa nhưng chưa bao giờ mua qua SONY Walkman, mặc dù mua qua, cũng chắc chắn sẽ không mượn cho hắn.

"Ha ha, bá đạo ha? Ta cũng là trước đây không lâu đi tỉnh thành một biểu ca gia chơi thời biểu ca đưa cho ta chơi. Chơi sau khi lại nhìn ta hiện tại cái kia Walkman cảm giác hoàn toàn chính là rác rưởi. Đây không, hỏi ta mẹ muốn đã lâu, ta mẹ mới đồng ý năm tiền."

"Ừm! SONY này khoản Walkman vừa ra, hoàn toàn liền đem trên thị trường những kia Walkman quăng tốt mấy con phổ. Người xác thực đáng giá nắm giữ!" Vương Bột thuận miệng nói chút Đường Kiến cảm thấy hứng thú đồ vật cũng phụ họa hắn, cảm giác gần đủ rồi, thường phục làm vô ý đáng vẻ, thuận miệng hỏi, "Đứng rồi, người mẹ ở cục công thương đi làm?"

"Đứng đây!" Đường Kiến gật gù, theo bản năng liền hỏi, "Người mới vừa nói đến cục công thương làm việc, làm cái gì sự tình à? Làm xong chưa à?"

Vương Bột phía trước làm nên nhiều như vậy, chờ chính là câu này, thấy Đường Kiến rút cục chủ động hỏi, rồi mới lên tiếng: "Chính là lại đây làm cái hộ cá thể giấy phép kinh doanh. Nhà chúng ta chuẩn bị mở cái cửa hàng bún, Tứ Trung bên cạnh Viên Viên tiệm bánh gato người hiểu được ba? Bị nhà ta bàn hạ xuống, hiện tại tất cả mọi thứ đều làm tốt, còn kém cái giấy phép kinh doanh."

"Đệt! Viên Viên tiệm bánh gato ta sao cái không biết được a? Lão tử chính ở chỗ này định qua bánh sinh nhật, con mẹ nó mùi vị lại phiến (kém), thái độ còn không được, đáng đời mở đồ! Ha ha, lần này an nhàn, sau đó ta lại nhiều cái ăn điểm tâm địa phương! Đứng rồi, người ngày hôm nay là đến đăng ký có phải là à? Người cái này xem như là hộ cá thể, nhanh cực kỳ, đi, ta giúp người nói một chút, trong vòng nửa canh giờ cho người làm tốt!"

Mới vừa rồi cùng Vương Bột một phen tán gẫu nhường Đường Kiến cảm thấy Vương Bột người này kỳ thực vẫn là rất tốt tiếp xúc, hơn nữa cũng khá là thú vị, cũng không tương tượng bên trong như vậy "Ngạo". Nếu bây giờ người ta đến chính mình địa bàn làm việc, làm cũng là nhắc tay chỉ lao việc nhỏ, như vậy chính mình giúp đỡ đối với Đường Kiến tới nói cũng coi như hợp tình hợp lý.

"Tuần trước một lần đăng ký, ngày hôm nay là tới lấy."

"Ai! Vậy người xem như là bạch đới một tuần. Sớm hiểu được người cho ta đánh cho điện thoại mà, một cú điện thoại liền cho người làm, nơi nào cần chờ một tuần! Người hiện tại vẫn không có bắt được oa? Nếu như không có ta giúp người đi lấy!" Đường Kiến nhiệt tình nói rằng.

"Đệt! Ta lại không biết được người mẹ ở đây đi làm, lại nói ta cũng không được nhà người điện thoại! Giấy phép kinh doanh ta còn không bắt được, người giúp ta nắm một hồi mà." Vương Bột biết có những người này người không thể khách khí với hắn, càng không thể quá khách khí, quá khách khí trái lại dễ dàng xa lạ. Thông qua ngăn ngừa giao lưu, hắn rõ ràng Đường Kiến liền thuộc về loại hình này người.

"8574231, người nhớ kỹ mà! Mau đưa người đăng ký dùng thẻ căn cước cho ta, ta lập tức đi giúp người nắm!"

"8574231, nhớ rồi. Nhà ta tháng sau trang điện thoại, đến thời điểm đánh cho người." Vương Bột hướng về Đường Kiến nói rằng, sau đó liền đối với mẹ của chính mình nói, "Mẹ, mau đưa thẻ căn cước cho Đường Kiến, hắn đi giúp chúng ta nắm!"

"Nướng nướng, người đem thẻ căn cước cho ta, ta đi giúp các người lấy." Đường Kiến rồi hướng Vương Bột mẫu thân nói, hắn ngày hôm nay là quyết định chủ ý phải giúp Vương Bột lớp này trên học sinh xuất sắc một tay, không vì cái gì khác, dù cho vì là sau đó có thể thuận tiện hỏi hắn hai đạo đề cũng là tốt đẹp.

Vương Cát Xương cùng Tăng Phạm Ngọc ở Vương Bột cùng Đường Kiến tán gẫu thời liền đứng ở bên cạnh nghe, cái gì "SONY", cái gì "Walkman" hai

người cũng nghe không hiểu, không biết được nói cái gì. Thế nhưng làm Đường Kiến nói mẫu thân hắn liền ở ngay đây đi làm lời này nhưng là nghe hiểu, sau đó lại nghe nhi tử cái này bạn học nói phải giúp chính mình đi lấy giấy phép kinh doanh, cao hứng sắp ngất đi, Tăng Phàm Ngọc mau mau lấy ra thẻ căn cước, đưa cho Đường Kiến, vội vội vã vã nói tạ: "Cảm ơn người ha, Đường Kiến! Quả thực rất cảm tạ! Chờ chúng ta cửa hàng bún khai trương thời điểm người nhất định phải lại đây ăn, nướng nướng cho người nấu, không lấy tiền!"

Tăng Phàm Ngọc nói tạ cùng quá mức khách khí thái độ đem Đường Kiến làm cho trái lại có chút thật không tiện, áp ứng ứng phó hai câu, cầm Tăng Phàm Ngọc thẻ căn cước chạy đi liền hướng cục công thương cửa lớn chạy đi.

Người một nhà đi theo Đường Kiến mặt sau, cũng bước lên bậc thang. Tăng Phàm Ngọc nhìn Đường Kiến đi xa bóng lưng, có chút không quá yên tâm hỏi Vương Bột: "Bột nhi, người cái này bạn học hắn mẹ ở đây là làm cái gì? Làm quan sao? Hắn có thể hay không cho chúng ta bắt được a?"

Mượn kiếp trước từ bạn học nữ nơi đó nghe tới "Lời đồn đãi", thêm vào mới vừa rồi cùng Đường Kiến một phen đối thoại, Vương Bột có tương đối lớn nắm Đường Kiến mẫu thân ở cục công thương khẳng định là nhân vật có tiếng tăm, còn chức quan to nhỏ, hắn không dễ đoán trắc, thế nhưng đem cái kia xóa làm việc, mắt chó coi thường người khác người trẻ tuổi "Đạp ở dưới chân", vậy còn là không thành vấn đề.

"Mẹ, Đường Kiến mẫu thân hắn ở cục công thương phải là một làm quan, yên tâm, chỉ cần hắn chân tâm đồng ý giúp đỡ, từng cái từng cái thẻ hộ giấy phép kinh doanh đối với hắn mà nói là việc nhỏ như con thỏ." Vương Bột an ủi mẹ của chính mình đạo, cái này cũng là hắn an ủi mình. Vương Bột ở trong lòng yên lặng nhắc tới:

Huynh đệ, chỉ cần người giúp ta vượt qua cái nấc này, sau đó người ở Song Khánh ăn uống chơi gái đánh cược đánh, huynh đệ liền cho người bao tròn lạc!

Đường Kiến cầm Tăng Phàm Ngọc thẻ căn cước, đi thẳng tới công việc cá thể công thương giấy phép kinh doanh trước cửa sổ, đối với bên trong ngồi ban Ưng Tử Minh nói: "Ưng ca, cho ta lấy một phần nhi giấy phép kinh doanh, phải nhanh, bằng hữu ta chờ ở."

"Được rồi, tiểu Kiến. Ta lập tức liền cho người lấy." Ưng Tử Minh đứng lên, quay về Đường Kiến cúi đầu khom lưng nói. Đường Kiến mẫu thân là Tư Phương cục công thương cục phó, đảng tổ Phó thư ký, là Ưng Tử Minh người lãnh đạo trực tiếp người lãnh đạo trực tiếp.

Thế nhưng lập tức, làm Ưng Tử Minh nhìn thấy Đường Kiến đưa tới thẻ căn cước trên cái tên đó thời điểm, Ưng Tử Minh nụ cười trên mặt liền động lại.

Chị họ muốn âm cái kia người nhà đến cùng là lai lịch gì? Không phải nói chính là một nhà không biết được từ đâu cái góc sừng nhô ra thổ nông dân sao? Làm sao cùng Đàm cục trưởng công từ đất dính lú quan hệ? Lẽ nào, vừa nãy cái kia người một nhà là Đàm cục trưởng nông thôn thân thích?

Ưng Tử Minh tiến vào cục công thương chỉ có thời gian ba năm, hiện nay cũng chỉ là bên trong cục một tiểu khoa viên, cùng làm cục phó, Phó thư ký Đàm Cúc chênh lệch mười vạn tám ngàn dặm. Bình thường ở một đám không có bất kỳ bối cảnh gì nông dân huynh đệ trước mặt nã khang nã điệu, sinh sinh quan uy cũng không ảnh hưởng toàn cục, nhưng này quan uy một khi sinh đến chính mình người lãnh đạo trực tiếp người lãnh đạo trực tiếp trên đầu, Vậy——

Vừa nghĩ tới có khả năng này, Ưng Tử Minh trên lưng ngay lập tức sẽ bốc lên một trận mồ hôi lạnh. Hắn chỉ là giúp mình chị họ, mà không phải thân tỷ, tức là được thân tỷ, vậy cũng sẽ chỉ ở không ảnh hưởng chính mình tiền đồ điều kiện tiên quyết hắn Ưng Tử Minh mới sẽ suy xét làm vẫn là không làm.

Tình huống bây giờ nhưng là hắn vốn cho là không có sơ hở nào, nhắc tay chỉ lao liền có thể bán chính mình chị họ một tốt cử động, nhưng rất có thể ác bên trong cục cục phó, chỉ là một nho nhỏ khoa viên Ưng Tử Minh nơi nào còn ôn nổi, trên lưng mồ hôi lạnh ào ào chảy ròng, nguyên bản còn thập phần hồng hào, nước sắc mười phần một khuôn mặt ngựa trong phút chốc liền trở nên trắng bệch.

"Ồ, Ưng ca, người có phải là sinh bệnh? Mặt làm sao như thế bạch? Nếu như sinh bệnh liền tìm các người sở trường xin nghỉ một ngày mà!" Không rõ ý tưởng Đường Kiến thấy Ưng Tử Minh sắc mặt trắng bệch, còn tưởng rằng hắn sinh bệnh, liền liền lòng tốt nhắc nhở.

"Híc, cái này, là... Là hơi nhỏ cảm mạo, có điều cũng không nghiêm trọng lắm, xin nghỉ liền không cần. Tiểu Kiến, bằng hữu người giấy phép làm được, cho!" Ưng Tử Minh từ bên trong tủ lấy ra một tấm giấy phép kinh doanh, kê cả trên tay thẻ căn cước, hai tay nâng, một mực cung kính đưa cho đứng quầy hàng ở ngoài Đường Kiến.

"Phiền phức ha, Ưng ca!" Giúp Vương Bột lấy giấy phép kinh doanh Đường Kiến cũng không nói nhiều, xoay người đi ra phía ngoài.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Chương 29: Ôn Tú Minh

"Bột nhi, Đường Kiến giúp chúng ta lớn như vậy một chuyện, ngươi nhất định phải cố gắng cảm tạ hạ nhân gia. Muốn không phải người ta Đường Kiến, này giấy phép kinh doanh, cũng không biết được lúc nào mới bắt được đến!" Tăng Phạm Ngọc một bên như xoa xoa bảo bối như thể xoa xoa trên tay giấy phép kinh doanh, một bên giáo dục con trai của chính mình.

"Nếu ta nói, nếu không chúng ta thẳng thắn đi mua một ít cái gì lễ vật, tự mình tới cửa một chuyến? Ngươi người bạn học kia hẳn mẹ khẳng định là cực công thương bên trong làm quan, cái này quan hệ ngươi muốn lợi dụng được. Hiện tại làm ăn, dựa vào chính là quan hệ, không đến quan hệ, ngươi liền nửa bước khó đi!" Vương Cát Xương thì lại ở Vương Bột trước mặt khoe khoang nổi lên chính mình "Lối buôn bán".

Đường Kiến Vương Bột nhất định sẽ cảm tạ hẳn, nhưng không phải hiện tại. Hắn bây giờ, cùng Đường Kiến người một nhà căn bản là không ở một cái mức độ trên, chính mình chủ động đi tới leo lên, trước tiên không nói có thể hay không leo lên đến, mặc dù có thể, e sợ cũng ít không được các loại ăn nói khép nép cùng a dua nịnh hót. Đối với tất cả những thứ này, bất luận là kiếp trước vẫn là kiếp này, hắn đều không thích.

Kiếp trước Vương Bột, đối với làm quan hệ, phản ân tình cái trò này "Sinh tồn triết học" là cực kỳ phản cảm, cực kỳ xem thường, này nghiêm trọng vi phạm hắn thiên tính cùng bản tính. Đạo lý rất đơn giản, một người làm quan hệ, phản ân tình, thông thường đều là hướng trên làm, hướng về trên phản, mà không phải hướng dưới làm, đi xuống phản. Mà đối mặt một người địa vị cao hơn ngươi, túi áo so với ngươi cổ, càng có quyền càng người có thể, ngươi làm sao hoạch đến người ta hảo cảm? Trước tiên không nói cái khác, đầu tiên ở về mặt thái độ liền ngươi muốn đem tư thái hạ thấp, muốn học ra vẻ đáng thương, bán khuôn mặt tươi cười, càng muốn học a dua nịnh hót, nịnh nọt. Tỷ như, đối phương rõ ràng là cái tên béo đáng chết, nhưng ngươi nhưng không thể nói mập, mà muốn nói có phúc khí; đối phương rõ ràng sinh một bộ chọi gà mắt, ngươi liền tuyệt không có thể nói cái gì chọi gà mắt, thậm chí gà đều ít nói, không thể không nói thời điểm cũng phải nói ánh mắt của người khác "Lấp lánh có thần". Nói chung một nguyên tắc: Ở so với người càng có tiền có thể người trước mặt, ngươi muốn sẽ đem đen nói thành bạch, xấu nói thành mỹ, xú nói thành hương. . . Ngược lại làm cho đối phương nghe tới tốt như thế nào nghe nói thế nào, làm sao thoải mái nói như thế nào.

Đời này, đối với vi phạm chính mình tam quan cùng thiên tính bộ kia rửa tôn tử "Xử thế triết học" cùng "Sinh tồn triết học" Vương Bột vẫn là hết sức phản cảm, nhưng nhưng sẽ không như kiếp trước như vậy rõ ràng biểu hiện tại trên mặt cùng ngoài miệng. Hắn biết đây chính là Trung Quốc xã hội xã hội hiện thực, mấy ngàn năm qua vẫn luôn như vậy, hắn thay đổi không được, cũng không muốn thay đổi biến, mà chính hắn người một nhà nếu muốn sinh hoạt trải qua được, vậy cũng chỉ có chậm rãi thích ứng.

"Cha, mẹ, cái này ta hiểu được. Không cần các ngươi bận tâm. Khai giảng sau ta sẽ tìm cơ hội cảm tạ Đường Kiến. Mua lễ vật tới cửa thì thôi, có chút đường đột cũng không thích hợp. Lại nói, ta cũng không biết được nhân gia ở nơi nào."

"Ngươi rõ ràng là tốt rồi."

Bắt được mấu chốt nhất giấy phép kinh doanh, người một nhà cũng không muốn lại ở lại đây, liền, đi xe lều thu hồi xe đạp của mình, Vương Bột cùng cha mẹ chính mình liền ra cực công thương cửa lớn. Bọn họ chuẩn bị trực tiếp đi nông mậu thị trường trắng trợn chọn mua một phen, đem chế tác bún các loại tài liệu chính cùng vật liệu phụ chuẩn bị đầy đủ.

Mới ra cửa lớn không bao xa, Vương Bột liền nghe đến phía sau có người đang gọi mẹ mình tên. Liền Vương Bột đem xe sát ở, quay đầu lại nhìn lên, đã thấy gọi mẩu thân tên không phải người khác, chính là trước đây không lâu suýt chút nữa cùng với lên xung đột cực công thương cái kia mặt ngựa nhân viên.

"Cái kia, đúng. . . Xin lỗi. Không biết được cái nào đồ chó con rửa đem các ngươi giấy phép kinh doanh cho để qua một bên đi tới. Nếu để cho ta hiểu được là người nào làm việc như thế vô căn cứ, lão tử nhất định phải làm hắn." Ôn Tú Minh nhìn Vương Bột người một nhà, cường chứa khuôn mặt tươi cười, thờ hồng học nói rằng.

Vừa nãy, làm Đường Kiến cầm Tăng Phạm Ngọc thẻ căn cước đòi hắn giấy phép kinh doanh thời điểm, Ôn Tú Minh trực tiếp lừa, bị kinh sợ hắn chính đang vì mình tiền đồ lo lắng không ngớt, căn bản là không nghĩ tới từ Đường Kiến nơi đó tham thăm dò hư thực. Chờ hắn phục hồi tinh thần lại, muốn hỏi rõ ràng bị chính mình âm cái kia gia đình đến cùng cùng Đàm cực phó một nhà là quan hệ như thế nào thời điểm, Đường Kiến đã đi rồi. Hắn lại không lá gan đó trực tiếp hướng đi Đàm Cúc hỏi thăm, nghĩ đến bắt được giấy phép kinh doanh cái kia gia thổ nông dân nên còn chưa đi xa, liền mau mau liền đi mang chạy ra phòng khách.

Chính người chính là cái đồ chó con làm đồ chó? Ôn Tú Minh vụng về có như Vương Bột cảm thấy buồn cười. Có điều, hắn đương nhiên sẽ không bật cười.

"Ồ ha, không tồn tại! Không đến sự tình đến!" Vương Bột trong miệng cười ha hả, biểu hiện lớn hết sức độ, một bộ hoàn toàn quên hai người mâu thuẫn đáng về. Hắn trong lòng đối với cái này trước cứ sau cùng, suýt chút nữa trí chính mình một nhà với "Từ địa" người trẻ tuổi đương nhiên nổi nóng, hận không thể lập tức phiên này đồ chó một bạt tai. Thế nhưng, cân nhắc đến hành động theo cảm tính trừ trên mặt có chút ý nghĩa ở ngoài, cái khác không đến bất kỳ ý nghĩa gì, trái lại bỗng dưng cây một kẻ địch, hắn liền cũng chỉ có thể ở trong lòng huyền nghĩ một hồi trả thù nhanh, cảm.

Đối phương cứ việc chỉ là một nho nhỏ nhân viên, nhưng từ xưa tới nay chính là "Diêm vương tốt đưa, tiểu quỷ khó chơi", chính mình một nhà ở trong thành lông không có căn cơ, vừa không có bất kỳ quan trên mặt quan hệ, đối với loại này thành sự không đủ bại sự có thừa cơ sở nhân viên có thể không

trêu chọc, vẫn là tận lực không trêu chọc tốt.

"Đứng rồi, tiểu huynh đệ, ngươi là đàm cục ——" Ông Tú Minh nhìn Vương Bột, thăm dò hỏi.

"Tiên sư nó, còn tưởng rằng thật lại đây xin lỗi, hóa ra là thăm dò chính mình sâu cạn!" Ông Tú Minh lời này mới vừa nổi lên một mới đầu, nghe lời nghe âm Vương Bột ngay lập tức sẽ rõ ràng Ông Tú Minh chân thực ý đồ. Đầu óc của hắn xoay chuyển cũng nhanh, Ông Tú Minh lời còn chưa nói hết, hắn liền trực tiếp đánh gãy, đồng thời ngược lại đem đối phương một quân:

"Đường Kiến ta là huynh đệ! Hắn mẹ ta gọi nương nương! Làm sao, ca tử cũng là Đường Kiến thân thích? Thế nhưng lần trước Đường Kiến qua sinh thật giống chưa từng thấy ngươi a?"

"Cái này. . . Không phải! Đàm cục trưởng ta nơi nào trèo cao được với." Ông Tú Minh một mặt lúng túng nói. Vương Bột nhường hắn lần thứ hai sợ hết hồn, lập tức ở trong lòng đem chính mình cái kia chị họ mắng cái máu chó đầy đầu: Mẹ, liên lai lịch của đối phương đều không dò nghe liền để lão tử giúp ngươi hại người! Chỉ mong Đàm cục trưởng còn không biết được việc này, nếu không, lão tử thật là bị ngươi cái này qua lão bà cho hại chết!" Đứng rồi, tiểu huynh đệ, ngươi quý tính a? Ta tên Ông Tú Minh, ngươi gọi ta Lão Ông là được."

Xác định đối phương là Đàm cục trưởng nông thôn thân thích sau, Ông Tú Minh không dám tiếp tục lỗ mãng, đem tư thái thả đến càng thấp hơn, bắt đầu chủ động lấy lòng.

"Không dám họ Vương. Vậy ta gọi ngươi Ông ca đi."

"Ha ha, vậy chúng ta thật là có duyên! Ngươi xem, ta họ Ông, ngươi họ Vương, đều là WANG, tự cũng tương tự, liền có thêm ba điểm nước."

"Đứng đấy, Ông ca! Chúng ta này có tính hay không là không đánh nhau thì không quen biết?"

"Xem là! Tuyệt đối xem là!" Ông Tú Minh chủ động tiến lên, vỗ vỗ Vương Bột vai, "Đứng rồi, huynh đệ, các ngươi là chuẩn bị mở bún đúng không? Mở cửa hàng bún trừ cần giấy phép kinh doanh ở ngoài còn cần công việc thuê vụ đăng ký chứng cùng với vệ sinh giấy phép. như vậy, ngươi nhường nương nương đem thẻ căn cước của nàng, sổ hộ khẩu, cùng giấy phép kinh doanh cho ta, ta đi giúp các ngươi làm. Ta ở thuê vụ cục cùng cục vệ sinh có người quen, nhiều nhất hai ngày, không, ngày mai sẽ cho các ngươi làm tốt." Ông Tú Minh là quyết tâm muốn lấy công chuộc tội, hòa hoãn song phương trong lúc đó quan hệ. Dù cho đối phương không ở Đàm cục trưởng trước mặt nói mình lời hay, cũng tuyệt không thể để cho bọn họ nói mình nói xấu. Bằng không, đắc tội rồi cục trưởng thân thích, hắn ở cục công thương nơi nào còn có cái gì tiền đồ có thể nói.

"A, còn muốn nguyên kiện a?" Vương Bột vừa nghe đối phương muốn nguyên kiện liền do dự, vậy còn không như chính hắn đi làm. Hắn vốn là cáo mượn oai hùm, khoác lên da hổ xà đại kỳ, nếu như ở công việc trong quá trình Ông Tú Minh hiểu rõ đến chân tướng, đến thời điểm rất khả năng ngày càng rắc rối, đem vốn đã tới tay giấy phép kinh doanh cũng cho khẩu lưu lên.

Nhưng Ông Tú Minh lời kế tiếp rất nhanh sẽ bỏ đi Vương Bột lo lắng.

"Muốn cái gì nguyên kiện! Có Photo copy kiện là được. Ta xế chiều hôm nay tranh thủ xin nghỉ một ngày, đem tư liệu đưa tới, ngày mai sẽ có thể nắm chứng!" Ông Tú Minh vỗ bộ ngực, tràn đầy tự tin nói.

"Cái kia, được rồi. Ông ca, vậy thì cảm ơn yêu! Đứng rồi, thật nhiều tiền, ta đem tiền cho ngươi."

"Muốn cái gì tiền yêu! Đề tiền liền khách khí ha! Chính là điểm giá thành phí."

Đã có người chủ động đưa tới cửa khi này cái oan đại đầu, Vương Bột trừ vui lòng nhận, còn có biện pháp gì đây? Liên, hắn nhường mẫu thân lấy ra thẻ căn cước, sổ hộ khẩu cùng vừa tới tay giấy phép kinh doanh đưa cho Ông Tú Minh đi Photo copy.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Sức lực

Có giấy phép kinh doanh, thuê vụ đăng ký chứng cùng vệ sinh giấy phép dùng một câu hậu thế lưu hành gọi là tự mình bù não Ông Tú Minh chủ động gánh chịu qua, người một nhà to lớn nhất lo lắng hoàn toàn biến mất rồi, cùng ngày liền chạy đến nông mậu thị trường một trận trắng trợn chọn mua, đem bán bún nguyên liệu cùng các loại gia vị toàn bộ mua tề, bắt được cửa hàng bún để tốt. Cứ như vậy, vạn sự sẵn sàng, liền đông phong cũng không nộ,

cuối cùng chỉ còn dư lại lúc nào khai trương một rất đơn giản vấn đề.

Vương Cát Xương kiến nghị nói tốt nhất hãy tìm người nhìn một chút hoàng lịch, chọn chọn một ngày hoàng đạo đến khai trương. Vương Bột vừa nghe trong lòng liền không quá yêu thích. Kiếp trước, Vương Cát Xương mê tín cả đời, thân thể một khi không thoải mái liền muốn đi tìm Thần Tiên bà hóa nước, kết quả nhưng là đầu hôn ly dị, hai hôn chết lão bà, gãy thối, cả đời trải qua thê thê thảm thảm, có phúc khó hưởng. Hắn bị kịch ở chỗ hắn cái kia "Không va nam tường tâm bất tử", "Đừng phải nam tường cũng không quay đầu lại" tính cách. Hắn càng là các loại mê tín, trong cuộc sống các loại bất hạnh trái lại càng nhiều giáng lâm đến trên đầu hắn.

Mẫu thân Tăng Phạm Ngọc thì lại nhìn Vương Bột, ý tứ rất rõ ràng, lần này nàng chuẩn bị nghe Vương Bột ý kiến, không lại duy trọng phụ như Thiên Lô sai đâu đánh đó. Gần đoạn thời gian biểu hiện của con trai đầy đủ chứng minh nhi tử đã lớn lên, đã có thể ở gia đình đại sự trên làm chủ.

"Kiếm ngày không bằng đừng ngày, không chờ nữa, ngày mai chúng ta liền khai trương! Mẹ, xế chiều hôm nay hai chúng ta khổ cực điểm, đem nước luộc ngao lên, nấu thịt thái xào lên. Ba, người lập tức cho tiểu nương, Nhị nương gọi điện thoại, nói cho bọn họ biết chúng ta ngày mai khai trương. Sau đó đi một chuyến cậu trẻ nơi đó, thông báo một hồi cứu cứu bọn họ, gọi bọn họ ngày mai đều lại đây chơi." Vương Bột đối với cha mẹ nói rằng. Một tác thời gian một tác vàng, hắn là một ngày thời gian đều không muốn trì hoãn, nơi nào sẽ lãng phí thời gian đến xem cái kia cái gì đồ bỏ ngày hoàng đạo?

Con riêng không nghe theo chính mình "Xem tháng ngày" ý kiến, thê tử cũng không lại một mực phụ họa, điều này làm cho Vương Cát Xương có chút không sáng khoái, cảm thấy mình ở trong nhà quyền uy càng ngày càng nhỏ, càng ngày càng không tồn tại cảm.

"Người lẽ nào liền không gọi người đại cô bọn họ? Người đại cô đối với chúng ta tốt như vậy, người khai trương lẽ nào liền người đại cô đều không mời?" Vương Cát Xương trừng Vương Bột nói rằng, ngữ khí hơi có chút trách cứ ý vị.

Vương Bột biết hắn lại một lần để cho mình vị này kẻ phụ khó chịu, thế nhưng cái này gia nếu muốn có thay đổi, hơn nữa là hướng tốt phương hướng thay đổi, cũng chỉ có thể dựa theo ý chí của chính mình tiến lên. Chiều hắn ban đầu ý nghĩ, đại cô một nhà hắn là không chuẩn bị xin mời, này cũng không phải hắn còn ở sinh đại cô không vay tiền cho mình một nhà khí, vẫn là câu nói kia, nhân gia vay tiền là tình cảm, không mượn là bản phận; cùng với ngược lại, hắn đây là hoàn toàn xuất phát từ hảo ý, đứng đại cô góc độ trên cân nhắc, mới không dự định đi xin bọn họ. Đạo lý rất đơn giản: Đại cô không ủng hộ, cũng không tin chính mình có thể mở lên cửa hàng bún. Hiện tại không mượn nàng một phần tiền, cửa hàng bún nhưng mở nổi lên, hơn nữa ra dáng, chính mình lại vui sướng xin mời nhân gia đến, lòng dạ hơi hơi chật hẹp một điểm chỉ sợ cũng sẽ cho rằng ở đánh hắn mặt.

Nhưng hiện tại kẻ phụ nhưng hoàn toàn lý giải không được Vương Bột hảo ý, miễn cưỡng muốn đi xúc hắn tý có thể sẽ có rủi ro, vậy cũng chỉ có nhường hắn đi xúc quên đi. Vương Bột chường kích cái trán, làm ra một bộ bỗng nhiên tỉnh ngộ dáng vẻ: "Người xem, ba, này một bận bịu lên, đem đại cô bọn họ đều làm đã quên. Như vậy, ba, người trực tiếp đạp xe đi đại cô gia trước hết mời đại cô, nhường bọn họ ngày mai rảnh rỗi đến trong cửa hàng đến chơi. Người thuận tiện còn có thể dùng nhà bọn họ điện thoại cho tiểu nương cùng Nhị nương gọi điện thoại. Sau khi người lại đi bà ngoại nơi đó thông báo cứu cứu bọn họ, như vậy sắp xếp muốn được ba?"

"Muốn được!" Vương Cát Xương thỏa mãn gật đầu, nghĩ thầm, này còn tạm được. Nếu như ngày mai tất cả đều là thê tử nhà mẹ đẻ bên này người, phía bên mình thân bằng bạn tốt một không có, vậy cũng quá không ra dáng tử, "Đúng rồi, người bảo bảo (cha nuôi) cùng bảo nương (mẹ nuôi) bọn họ lẽ nào người không thông báo một tiếng? Người hay là muốn thông báo một hồi nhân gia ba! Người không thông báo, đến thời điểm nhân gia hiểu được người mở cửa tiệm, không phải muốn ầu người khí?"

"Xin mời xin mời xin mời! Lão Hán nhi! Ngày hôm nay người liền phụ trách xin mời người, muốn mời cái nào xin mời cái nào, OK?"

"Ta lại không phải tùy tiện cái nào đều xin mời! Ta còn không phải đạt được người? Người cho rằng ta là cá nhân xin mời sách?"

Vương Cát Xương đạp xe xin mời người đi tới, Vương Bột thì lại cùng mẫu thân ở tại trong cửa hàng chuẩn bị ngao nước luộc cùng xào thịt thái. Lần này không phải hắn trước đây trò đùa trẻ con, mà là một lần muốn chuẩn bị sáu loại cùng mấy trăm người tiêu phí bát tô thịt thái, Vương Bột cũng không khỏi cẩn thận lên. Vì bảo đảm không có sơ hở nào, hắn trừ đi công cụ điểm mua lấy tay nắm hình trắc ôn súng dùng để quản chế dầu ôn, cùng với một đài chính xác đến từng li cân bàn chính xác phối liệu ở ngoài, càng dự định tự mình thao đao, nhường mẫu thân vẫn là cho mình làm trợ thủ, học tập xào thịt thái quy trình, công nghệ cùng hòa hẩu. Lần trước mẫu thân toàn bộ hành trình tham dự một lần xào thịt thái trải qua, tuy rằng bản thân nàng nói gần như sẽ, nhưng Vương Bột vẫn là không quá yên tâm. Bán ăn cùng bán cái khác không giống nhau, đệ nhất bát ác nhân gia đầu lưỡi, sau đó muốn để người ta lần thứ hai vào điểm cái kia hầu như liền không có khả năng lắm.

Hai mẹ con từ mười một giờ trưa bận bịu đến bốn giờ chiều, sáu chậu lớn bún thịt thái cùng một đại thùng nước luộc mới ngao chế hoàn thành. Hồng thang thịt bò, ruột già, xương sườn, lươn cá, lòng gà cùng nước dùng gà trấp, một chuồng mất sáu cái inox chậu, lần lượt sắp xếp, chỉ là xem này hồng hào mỹ lệ màu sắc, người này xông vào mũi hương vị, liền có thể khiến người ta muốn ăn đại động.

Sáu bồn thịt thái, mỗi bồn gần như có thể múc một trăm bát, sáu bồn toàn bộ bán xong chính là sáu trăm bát, có thể bán chín trăm khối! Mao lợi nhuận thì lại ở bốn, năm trăm.

"Bột nhi, chúng ta một lần chinh làm sao nhiều thịt thái, nếu như khẩn đều (vẫn) bán không xong, đến thời điểm sao chinh a?" Cùng Vương Bột xem này mấy chậu lớn thịt thái liền dường như xem Nhân Dân Tệ không giống, từ chưa từng làm chuyện làm ăn Tăng Phạm Ngọc nhưng là trong lòng bồn chồn, lo lắng một khi chuyện làm ăn không vài thiên đều bán không xong, thịt thái ở này tháng bảy mùa hè gửi không lâu, rất khả năng liền hỏng rồi.

Nói thật, bất luận là đời trước vẫn là đời này, Vương Bột mở cửa làm ăn cũng là Hoa cô nương lên kiệu đệ nhất tao. Cứ việc hắn đối với mình bí chế bún mùi vị rất tin tưởng, tuyệt đối có thể thuần sát 90% đồng hành; thế nhưng làm ăn chú ý chính là thiên thời địa lợi nhân hoà, cũng không ý nghĩa người mùi

vị được, giá cả ưu, người chuyện làm ăn liền nhất định so với những kia mùi vị lẫn, giá cả cao đồng hành làm được náo nhiệt. Kiếp trước làm "Ăn ngon cầu" Vương Bột ở Song Khánh dạo du, tìm kiếm vị mỹ thực vật thời điểm thường thường sẽ phát hiện như vậy một hiện tượng:

Hai nhà đều là bán nôi lẩu hoặc là bán xuyên xuyên điểm, bắt luận từ mùi vị, giá cả vẫn là phục vụ phẩm chất, hai nhà kỳ thực đều là nửa cân nửa lạng, gần như, nhưng kỳ lạ chính là một nhà trong đó chuyện làm ăn chính là muốn so với sát vách hóa! Dù cho sát vách xuống giá, đánh gãy, trải qua người đi đường cũng ít có đi đến thăm mà trực tiếp cong đều không quai đi vào chuyện làm ăn nóng nảy cái kia một nhà!

Tại sao vậy chứ?

Vương Bột phân tích là người Trung Quốc thích tham gia náo nhiệt, yêu theo đại lưu! Bao quát chính hắn có lúc cũng là như vậy, đối mặt hai nhà cũng không ăn qua cửa hàng, thông thường mà nói, hắn cũng sẽ chọn nhiều người cái kia gia, theo đại lưu, mù quáng từ chúng, theo bản năng cho rằng quần chúng lựa chọn luôn đúng.

Nhưng quần chúng lựa chọn luôn đúng sao? Con mắt của bọn họ đều là sáng như tuyết sao?

Không chắc! Rất nhiều lúc quần chúng vô ý thức mới phải thái độ bình thường!

Tình huống bây giờ là Tứ Phương cái này tổng nhân khẩu chỉ có bốn trăm ngàn người thị trấn, trong thành bán bún cửa hàng bún mấy chục hơn trăm gia, mỗi một gia đều có chính mình cố định khách hàng. Mà người là rất kỳ quái một loại động vật, một khi bọn họ thường thường đi một nhà cửa hàng tiêu phí, nếu như không cái gì cái khác biến hóa, bình thường rất khó sửa đổi chính mình tiêu phí quen thuộc.

Vì lẽ đó, hiện tại vấn đề đến rồi: Vương Bột "Tàng Tàu Bún" dựa vào cái gì nhường những kia đã có chính mình cố định ăn bún địa phương cư dân thay đổi địa vị, chạy đến hắn nơi này đến ăn?

Số một, đương nhiên là mùi vị. Cái này hắn có lòng tin. Mười mấy năm sau mọi người sinh hoạt trình độ phổ biến tăng cao, ăn được lên, cũng càng tốt ăn, càng tốt ăn, miệng tự nhiên cũng là càng chọn. Hắn nghiên cứu bún nếu có thể chinh phục mười mấy năm sau những kia Thao Thiết môn, hắn không tin chinh phục không được hiện tại những này yêu cầu còn không cao như vậy "Hàng thô sản môn".

Thứ hai, giá cả. Hắn định giá là theo Tứ Phương đại lưu, không quá cao, cũng không quá thấp, trung đẳng.

Đệ tam, quảng cáo. Rượu ngon còn sợ ngõ nhỏ sâu. Hắn bún mùi vị cho dù tốt, thế nhưng nhân gia không đến ăn, hắn cũng chỉ có giường mắt nhìn. Nhắm vào cái này, Vương Bột cũng không biện pháp gì tốt lắm, chỉ có đang sửa chữa cùng trang phục phương diện có ý đồ. Tỷ như, hắn cái kia có một phong cách riêng bằng hiệu, trong điểm trên tường tiêu cổ sự, có vẽ "Cao to trên" Anh văn phiên dịch, cùng với khiến người chú ý nhất, tuyệt đối là Tứ Phương bún giới phần độc nhất thống nhất mặc. Những thứ này đều là quảng cáo, đều có thể hấp dẫn con mắt người khác, đưa tới người qua đường lòng hiếu kỳ, cũng thành vì bọn họ trong miệng đề tài. Từng có hậu thế trải qua Vương Bột đương nhiên rõ ràng "Nhân cầu kinh tế" nguyên lý. Hắn sở dĩ muốn đem "Tàng Tàu Bún" ở ở về ngoài khiến cho khác với tất cả mọi người, chính là muốn ở Tứ Phương thị dân trong lúc đó làm ra đề tài, nhường bọn họ khẩu truyền miệng, giúp mình đánh quảng cáo.

Mùi vị có, hơn nữa tuyệt, giá cả cũng hợp lý, càng có hấp dẫn người mảnh lối, vậy mình còn sợ gì? Sợ cái trứng a! Liền như vậy vẫn chưa thể thành công, còn đánh nữa thôi hưởng tiếng tăm, vậy thì là ông trời kéo thiên giá, cố ý không để cho mình phát tài!

Trải qua một phen tâm tư thu dọn, Vương Bột trong lòng sức lực nhất thời cao không ít, hắn đứng lên đến vỗ vỗ bả vai của mẫu thân, an ủi nói rằng: "Mẹ, yên tâm, chúng ta cửa hàng bún chuyện làm ăn sẽ tốt đẹp. Ta tính toán a, chúng ta này sáu chậu thịt thái, nhiều nhất ba ngày là có thể bán xong!"

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 31: Vương Bột luyện ái sử

"Mẹ, ta đi ăn ngon phố mua điểm thịt hầm đến ăn, người ở trong điểm bảo vệ, chờ ba trở về." Vương Bột đối với mẫu thân nói. Lập tức liền muốn đi vào doanh thu giai đoạn, Vương Bột cũng không nghĩ tới đến quá mức tiết kiệm, trên thực tế, qua một tuần trong nhà trên căn bản mỗi ngày đều là ăn thức ăn chay, mẫu thân tay nghề cố nhiên không tồi, nhưng vẫn cứ đem Vương Bột cái này ở kiếp trước quen thuộc mỗi ngày ăn thịt ăn thịt chủ nghĩa người cho hành hạ đến quá chừng.

"Vậy người mua ít một chút, chứ mua hơn nhiều. Hiện tại thịt hầm lại quý." Tăng Phạm Ngọc dặn dò, từ trong túi móc mười đồng tiền cho Vương Bột. Mấy ngày nay, lại là phòng cho thuê, lại là trang trí người mua cụ, lại là mua đủ loại nguyên liệu nấu ăn, hầu như mỗi ngày đều muốn chi ra một số lớn, chi có khoản chi không có tiền thu, mất thấy mình hầu bao càng ngày càng đánh, quản tiền Tăng Phạm Ngọc lo lắng không ngớt.

"Ta hiểu được mẹ. Ta liền mua mấy cái chân gà đến ăn chơi." Vương Bột bắt chuyện một tiếng, cười lên đặt ở điểm trước trên lối đi bộ xe đạp, hướng ở vào cửa đông ăn ngon một con đường bước đi.

Lộ trình không xa, mấy phút liền đến. Trong ký ức, nơi này có một nhà gọi là "Cốt Lý Hương" thịt hầm điểm, mùi vị rất tốt, chuyện làm ăn cũng kỳ được, Vương Bột học đại học nghỉ trong lúc thường thường lại đẩy đến thăm nhà này chuyện làm ăn. Vào lúc ấy hẳn đã ở làm gia sư kiếm tiền, có thu vào, tình cờ mua điểm thịt hầm đến giải đỡ thêm đã không tính vấn đề quá lớn.

Ăn ngon phở là một cái bán các loại thịt hầm thực phẩm đường phố, mấy chục gia người làm ăn ở đây mở cửa hàng hoặc là bày sạp. Vương Bột từng nhà đi tìm đi, từ đầu tìm tới đuôi, cũng không phát hiện trong ký ức cái kia gia tên là "Cốt Lý Hương" thịt hầm điểm. Hẳn hoài nghi mình sót nhìn, quay đầu xe, cười cái qua lại, vẫn là không phát hiện có gọi "Cốt Lý Hương" thịt hầm phở.

"Sẽ không à? Trước đây nơi này rõ ràng có một nhà chuyện làm ăn bạo tốt tên là 'Cốt Lý Hương' thịt hầm điểm, hiện tại tại sao không có? Lẽ nào còn chưa khai trương?" Kiếp trước Vương Bột lại đây quang lâm "Cốt Lý Hương" thời hẳn cũng đã học đại học, hiện tại hẳn mới chuẩn bị niệm lớp 11, chênh lệch đến mấy năm. Vương Bột có chút suy nghĩ, liền cảm thấy "Cốt Lý Hương" khẳng định là còn chưa khai trương.

"Hắc! Nay ngược lại là cái cơ hội! Nếu như mình có thể đem Cốt Lý Hương loại kia mùi vị cho chính đi ra, ở ăn ngon phở mở một cửa hàng, chuyện làm ăn muốn không hòa cũng khó khăn à!" Từ sáng đến tối đều ở suy nghĩ làm sao kiếm tiền Vương Bột tinh thần niệm chuyên, rất nhanh lại phát hiện một kiếm tiền cơ hội làm ăn.

Có điều, thịt hầm ngành nghề không thể so bán bún, trong này thành tựu càng nhiều. Bún Vương Bột tốt xấu tí mĩ nghiên cứu qua, làm ra đến bún mùi vị cũng quả thật không tệ, nhưng đối với thịt hầm, hẳn tuy rằng hoa qua nhất định tâm tư, nhưng cũng không nhiều, làm ra đến thịt hầm, chỉ có thể nói trung đẳng, cũng không nhiều lắm đặc sắc. Cũng không phải nói hẳn nghiên cứu không ra càng ăn ngon thịt hầm, mà là nghiên cứu thịt hầm tương đương phí tiền tốn thời gian phí tinh lực.

Tỷ như kiếp trước hẳn từng xem qua một phần đưa tin, giảng chính là một đầu bếp nỗ lực phá giải nhà khác "Lỗ hương gà" cổ sự. Vì phá giải này đạo địa phương món ăn nổi tiếng "Lỗ hương gà", người này diễn ra nửa năm, đầu tiên là từ một ít thịt hầm sư phụ nơi đó lấy kinh nghiệm, học tập cơ bản kỹ. Sau đó lại thăm viếng vô số thuốc Đông y phở, hướng về hiệu thuốc lão trung y học tập các loại dược liệu cùng hương liệu được tính được lý, cùng với trong lúc đó hỗ trợ lẫn nhau. Cơ sở lý luận qua ải sau, cuối cùng là được lượng lớn so sánh thí nghiệm. Người này trước sau tổng cộng phí rơi mất 1,000 con gà và mấy trăm nồi nước chát, cuối cùng mới phá giải này đạo ở địa phương nghe tên trăm năm "Lỗ hương gà".

Này vẫn là nhân gia bản thân liền là khách sạn bếp trưởng, có vững chắc trừ nghệ điều kiện tiên quyết, phải thay đổi thành một cái cửa ở ngoài Hán đi phá giải, đừng nói 1,000 con gà, chính là một vạn con, mười vạn chỉ lấy cho hẳn đi phá, hẳn cũng phá không ra!

Cái kia phá giải "Lỗ hương gà" đầu bếp, ở đưa tin bên trong giới thiệu mấy cái rất thú vị làm thí nghiệm phương pháp, đương nhiên cũng là ở hẳn đi rồi lượng lớn đường vòng, ăn rất nhiều thiệt thòi sau chính mình tổng kết ra. Mấy cái phương pháp Vương Bột đều còn nhớ, khá giống làm hóa học thí nghiệm, cần muốn tiến hành định tính định lượng phân tích so sánh, từng điểm từng điểm thông qua điều chỉnh từng bước áp sát cái kia chính tổng nhất mùi vị. Vào lúc ấy hẳn đã thất nghiệp, không còn ổn định thu vào khỏi nguồn, không phải vậy, y theo hẳn đối với thứ mình thích liền đồng ý tốn dùng tiền đi nghiên cứu thao túng cá tính, khả năng thật liền đi phá giải "Tứ Yến bách vị gà" cùng "Liêu nhớ bông bông gà" bí phương đi tới.

"Không vội! Chờ qua một thời gian ngắn cửa hàng bún kiếm tiền, có thời gian đến chậm rãi nghiên cứu thịt hầm. Nói không chắc, chính mình cũng có thể làm cái tương tự với 'Liêu nhớ bông bông gà' đại lí đi ra!" Vương Bột đối với mình nói.

Không mua được "Cốt Lý Hương", Vương Bột không thể làm gì khác hơn là tùy tiện tìm gia xem ra vẻ ngoài không sai thịt hầm điểm cân năm khối tiền chân gà cùng năm khối tiền vịt cánh.

Chính chuẩn bị về nhà mua chai bia chậm rãi thưởng thức, đang lúc này, Vương Bột bỗng nhiên thoáng nhìn đường cái đối diện xuất hiện hai cái mỹ lệ bóng người, theo bản năng định thần nhìn lại, một người trong đó không phải là lớp học mỹ nữ Liêu Tiểu Thanh sao?

Kiếp trước cao trung ban, tổng cộng có chín cái ban, Vương Bột ở bảy ban, một khoa học tự nhiên ban. Tuy nói là khoa học tự nhiên ban, nhưng lớp học mỹ nữ tính ra nhưng là toàn bộ lớp nhiều nhất, lấy Vương Bột hậu thế ánh mắt đến xem, có ít nhất ba cái có thể xếp vào ban hoa, thậm chí hoa khôi của trường cấp bậc. Đặc biệt một người trong đó gọi Tôn Lệ mỹ nữ, đặt ở toàn bộ lớp đều là số một số hai đại mỹ nữ, bất luận là vóc người, tướng mạo, vẫn là da dẻ, tuyệt đối cùng mấy năm sau cái kia trở thành đại minh tinh cũng gọi là Tôn Lệ nữ tính có liễu mạng.

Nhưng mà, kiếp trước Vương Bột, đối với lớp học mấy mỹ nữ hoàn toàn liền không điện báo, không cảm giác —— đương nhiên, lấy lúc đó hẳn cái kia gia đình tình hình cùng kéo dài đi ra tự ti tâm thái, điện báo cũng vô dụng, trừ điện chính mình ở ngoài ai cũng điện không được ——, mà thích chín ban một người tên là Lương Á cùng tám ban một liền tên đến nay đều không biết được nữ sinh. Cao trung ba năm Vương Bột, đem hết thầy đối với người khác phái này điểm tiểu tâm tư, tiểu quan tâm tất cả đều đặt ở hai vị này nữ sinh trên người, cái gì Liêu Tiểu Thanh, cái gì Tôn Lệ, hoàn toàn vào không thoải mái thời Vương Bột pháp nhãn.

Hẳn loại này "Hoa nhà không thom bằng hoa dại" cổ chấp tính cách vẫn kéo dài đến đại học. Ở đại học, bởi vì là ngoại ngữ học viện chuyên có, lớp học và toàn bộ lớp đều là nữ nhiều nam ít, nam nữ tỉ lệ nghiêm trọng thất hành. Nữ sinh một nhiều, ra mỹ nữ tỉ lệ tương ứng liền đại. Mà Vương Bột tiểu đội trưởng mỹ nữ ở toàn bộ lớp đều là tương đương có tiếng, bất luận là số lượng vẫn là chất lượng tổng hợp đến xem cũng coi như cao nhất. Đáng tiếc, ngay lúc đó Vương Bột không chỉ có không lọt mắt trong lớp mình nữ sinh, thậm chí ngay cả toàn bộ lớp, thậm chí toàn bộ Anh văn hệ nữ sinh đều

không lọt mắt. Hắn đem chính mình cố chấp niệm triệt để phát dương quang đại, trực tiếp nhắm vào pháp thương học viện một so với hắn lớn hơn ba giới, tên là Trịnh yển đẹp để học tỷ.

Kết cục đương nhiên không cần phải nói, nhìn cũng là bạch nhìn, không biểu lộ, không kỳ ngộ, cái gì cũng không phát sinh, nơi nào đều không đến.

Tóc dài phiêu phiêu, vóc người cao gầy đẹp để học tỷ năm 4 một tốt nghiệp liền biến mất rồi, triệt để vô ảnh không chung. Hăm sâu thăm mẩn, đã vào hí rất sâu Vương Bột uể oải có tới hơn nửa năm, mãi đến tận một cái khác xinh xắn lạnh lợi, ngũ quan tinh xảo tiểu mỹ nữ ra hiện tại trước mắt của hắn mới thôi.

Cái này tên là Trương Ly tiểu mỹ nữ Vương Bột âm thầm quan tâm có tới một năm lâu dài, cuối cùng mới dám khởi xướng về thực chất hành động. Nhưng cái gọi là hành động chính là viết thư, viết thư tình, hơn nữa là thao thao bất tuyệt, động bất động một viết chính là 10, 20 ngàn, hai, ba vạn tự, mười mấy hai mươi hiệt, cho tới phổ thông tiểu phong thư đều không chứa nổi, phải dùng cỡ lớn phong thư trang. Sắp xếp gọn sau sán đối phương ở căng tin lúc ăn cơm trực tiếp đặt ở đối với trên bàn vương, thoải là không dám nói, thả xuống phong thư liền chạy.

Có thể tưởng tượng được, Vương Bột loại này nhìn như lãng mạn, nhưng lạc hậu thời đại mấy chục năm truy nhà gái pháp đã không thể thực hiện được, chỉ ít đối với Trương Ly không nổi bất kỳ tác dụng gì. Cuối cùng bị Trương Ly dùng một phong chỉ có hai mươi, ba mươi cái tự hồi âm nhẹ nhàng từ chối. Hơn nữa Trương Ly hồi âm sử dụng giấy viết thư, viết có thu kiện người họ tên cùng địa chỉ phong thư, bao quát phong thư trên tem đều là Vương Bột đã sớm làm người ta chuẩn bị kỹ càng, kể cả lúc trước thư tình đồng thời bị hắn nhét vào đại phong thư.

Tổng kết Vương Bột chính cái thời đại học sinh tình sử —— nếu như thăm mẩn cũng coi như tình sử ——, hắn to lớn nhất bị kịch liền ở chỗ "Mất cao tay thấp", thích tất cả đều là lấy lúc đó điều kiện của hắn tới nói căn bản không bắt được đến nữ hài. Không chỉ có là phương diện kinh tế điều kiện, càng bao quát đối phó nữ hài kinh nghiệm, nhân sinh từng trải, khi đó hắn hết thầy không có, hoàn toàn là lính. Vào lúc ấy Vương Bột, đơn thuần cho rằng chỉ cần có một viên chân thành nhất, lông không làm bộ tâm, thẳng thắn ở trước mặt đối phương loã lồ chính mình hết thấy ưu điểm cùng khuyết điểm, bao quát nhà của chính mình đình tình huống, cuối cùng thêm vào tí mị chu đáo quan tâm, đại khái liền có thể đối lấy các cô gái thần lải, chỉ ít là hữu nghị, đáng tiếc ——

Sự thực chứng minh, hắn đương nhiên sai rồi.

Nếu như đã từng Vương Bột không như vậy thực, không như vậy mơ tưởng xa vời, trước tiên đặt chân trước mắt, đem chính mình mỹ nữ bên cạnh quyết định một lại nói, hắn cũng sẽ không mãi đến tận tốt nghiệp đại học vẫn là một nơi, nam, lưu lại cái kia một lại một, nhưng hắn mỗi khi hồi tưởng lại liền nện ngực giậm chân, thương tiếc chung thân tiếc nuối!

Có muốn đi lên hay không chào hỏi? Vương Bột trong lòng né qua một ý nghĩ.

Nếu như là kiếp trước hắn, nhiều nhất nhìn một chút, sau đó chính mình nên làm gì tiếp tục làm gì.

Đời này, vừa nảy cái kia ý nghĩ chỉ ở trong đầu lóe lên một cái, Vương Bột liền dùng sức giẫm một cái chân đạp bản, bay thẳng đến cô bé đối diện kỳ đi.

Hơn ba mươi năm nhân sinh trải qua nói cho hắn, ý nghĩ nhiều hơn nữa, cũng không bằng một hành động.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Liêu Tiểu Thanh

"Ai, Liêu Tiểu Thanh, đi ra đi dạo phố a?" Vương Bột trực tiếp đem dừng xe ở khoảng cách hai cô bé không tới hai mét địa phương, lúc này mới nắm phanh lại, lộ ra mỉm cười, hướng Liêu Tiểu Thanh hỏi thăm một chút, "Vị mỹ nữ này, ngươi cũng được!" Vương Bột rồi hướng Liêu Tiểu Thanh bên cạnh vị kia dài đến thập phần bình thường nữ sinh bắt chuyện một câu.

Đánh xong bắt chuyện sau, hắn liền bắt đầu từ trên xuống dưới quan sát Liêu Tiểu Thanh vị này hơn mười năm không thấy, từng ở lớp học chỉ ít có thể xếp hạng thứ ba mỹ nữ đến.

Bởi vì là mùa hè, Liêu Tiểu Thanh ăn mặc cũng coi như là mát mẻ. Trên người một cái màu xanh lam T-shirt, phía dưới là màu xanh lam quần jean phối một đôi màu đỏ giày xăng-đan. Tóc thì lại giữ lại Tứ Trung nữ sinh thống nhất tề tai tóc ngắn. Liêu Tiểu Thanh da dẻ không tính Thái Bạch, hiện ra một loại khỏe mạnh màu vàng nhạt. Ngũ quan đoan chính, sống mũi thẳng, đôi môi thật mỏng, miệng hơi có chút thiên lớn, nhưng phối hợp nàng chiếc kia trắng như tuyết chính tề, một viên một viên phẳng phất nhà xương sản xuất ra hàm răng, rồi lại vừa đúng.

Kiếp trước, Liêu Tiểu Thanh cho Vương Bột sâu nhất ấn tượng là được nàng cười lên thời lộ ra cái kia một cái bạch đến chói mắt mà cực kỳ chính tề tuyết răng, rất có một loại khiến người ta thêm trên một thêm kích động.

"Ồ, Vương Bột!" Liêu Tiểu Thanh không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp phải Vương Bột, phát sinh một tiếng kinh ngạc nhẹ "Ồ", "Người tại sao lại ở chỗ này? Vào thành tới chơi sao?" Nàng biết lớp học cái này học sinh xuất sắc ở tại nông thôn, vì lẽ đó mới hỏi như thế.

"Đến ăn ngon phở mua điểm thịt hầm ăn." Vương Bột thuận miệng nói rằng, sau đó cầm lấy trang chân gà cùng vịt cánh túi ni lông, đưa tới Liêu Tiểu Thanh trước mặt, "Đến, mời người ăn chân gà."

"Há, cảm tạ! Ta không muốn." Liêu Tiểu Thanh lắc lắc đầu, liếc nhìn trước túi ni lông một chút. Gần ở trước chân gà hầm màu sắc hồng lợm, làm ra thịt hầm đặc hữu mùi thơm. Liêu Tiểu Thanh kỳ thực là rất muốn nắm một đến ném thử, thế nhưng hấn cùng lớp học Vương Bột cũng không quá quen, bình thường ở lớp học cũng là gặt gù, "Hello", "Này" một tiếng trình độ như thế này.

"Không nên khách khí mà! Người có phải là ngại ít thật không tiện nắm yêu? Không đến sự tình, ăn xong lại mua là được rồi!" Tăng Phạm Ngọc chỉ cho Vương Bột mười đồng tiền, cân một cân cũng không đủ, trong túi xem ra cũng không có mấy cái.

"Không phải, ta chỉ là ——" Liêu Tiểu Thanh còn muốn từ chối, đã thấy Vương Bột đã nắm lên một móng gà trực tiếp đưa tới trước mắt mình, bắt đắc dĩ, chỉ có tiếp nhận rồi.

"Vị mỹ nữ này, người cũng ăn một cái!" Vương Bột lại cho Liêu Tiểu Thanh bên cạnh nữ sinh cầm một chân gà hầm, nữ sinh trước tiên một phen khách khí, nhìn thấy Liêu Tiểu Thanh cầm, cũng là theo cầm.

"Vương Bột, người chạy xa như vậy chính là vì cân điểm thịt hầm ư?" Liêu Tiểu Thanh đã bắt đầu gặm lên trong tay chân gà hầm đến , vừa gặm một bên hỏi.

"Làm sao đến mức mà! Ta khoảng thời gian này đều ở Tứ Trung bên cạnh 'Tăng Tẩu Bún' làm công. Hiện tại xem như là tranh thủ lúc rảnh rỗi, liền đến ăn ngon phở mua điểm thịt hầm ăn." Vương Bột cười nói, hấn một bên gặm trong tay vịt cánh, vừa thỉnh thoảng đưa mắt hướng Liêu Tiểu Thanh nơi ngực phiêu, phát hiện nữ hài phía trước có nhô ra, nhưng cũng không lớn, đại thể cũng là hai cái tiểu bánh măn đầu đáng vẻ. Vương Bột lại đưa mắt trượt về Liêu Tiểu Thanh bên cạnh vị kia nữ sinh, vị này phía trước nhô ra đúng là so với Liêu Tiểu Thanh cao to rất nhiều, đầy đủ hai cái bánh bao thịt to nhỏ, đã xem là quy mô khá lớn. Đáng tiếc đối phương tướng mạo thực sự giống như vậy, nhưng Vương Bột tức là được phát huy tưởng tượng cũng khó có thể có tiếp tục thăm dò kích động.

Ở nữ tính thẩm mỹ về điểm này, Vương Bột tuyệt đối được cho là nhan không. Hấn là loại kia thập phần quan tâm đối phương tướng mạo người. Nếu như đối phương dài đến không ngoan, dù cho những phương diện khác phát triển rất khá, hấn cũng khó có thể sinh ra bao lớn hứng thú; ngược lại, chỉ cần nữ hài dài đến ngoan, dù cho ả một điểm, ngực nhỏ hơn một chút, đối với Vương Bột tới nói cũng không đáng kể, hấn cũng sẽ tràn đầy phấn khởi yêu ai yêu cả đường đi, tự mình bù não ở trên người đối phương tìm kiếm vẻ đẹp.

Đương nhiên, tiền đề là tay của cô bé cùng cước không có thể dung mạo khó coi. Tay chân một khi khó coi, khuôn mặt xinh đẹp nữa cũng toi công, đối với Vương Bột tới nói như một nỗi mỹ vị bên trong bán thả đồng ngư cút, phát ngăn cực điểm.

Vì lẽ đó, trừ nhan không ở ngoài, hấn vẫn là một tay chân không.

Hai nữ sinh vẫn chưa phát hiện Vương Bột nhìn trộm ánh mắt, hai người còn quá nhỏ, không hiểu lắm ba mươi mấy tuổi nam nhân ánh mắt hàm nghĩa. Các nàng vừa nghe Vương Bột dĩ nhiên ở làm cái kia trong truyền thuyết "Làm công", lập tức cảm thấy hứng thú lên, Liêu Tiểu Thanh hưng phấn hỏi:

"Oa! Vương Bột, người cũng quá cao cấp đi, dĩ nhiên đang đi làm! Như thế nào, làm công có mệt hay không? Tiền công có nhiều hay không? Lão bản cho người theo ngày tính vẫn là theo tháng tính?" Loại này tạm thời làm việc đối với chưa bao giờ từng công tác học sinh tới nói vẫn là rất mới mẻ.

"Ta chính là một bụng mâm mệnh, nơi nào cao cấp?" Vương Bột nhún vai một cái, làm ra một bộ vẻ mặt bất đắc dĩ, "Theo tháng tính! Ba trăm khối một tháng!"

"Oa, ba trăm? Thật nhiều yêu! Vương Bột, các người nơi nào còn muốn không muốn người? Muốn người ta cũng nghĩ đến!" Lần này nói chuyện chính là Liêu Tiểu Thanh bên cạnh nữ sinh.

"Tạm thời không muốn. Lão bản hiện tại chuyện làm ăn còn chưa khai trương, cũng không biết được chuyện làm ăn có được hay không. Nếu như tốt thoải khả năng còn muốn xin mời người, nếu như chuyện làm ăn không được, khả năng ngay cả ta đều làm không lâu." Ở một trình độ nào đó Vương Bột cũng coi như là "Lời nói thật lời nói thật", không nắm giữ tài quyền hấn cũng xác thực là đang giúp cha mẹ làm công, "Há, đúng rồi, Liêu Tiểu Thanh, người không giới thiệu cho ta một hồi bên cạnh người vị mỹ nữ này sách?"

"Cái gì mỹ nữ nha! Chúng ta Liêu Tiểu Thanh mới phải mỹ nữ!" Liêu Tiểu Thanh bên cạnh nữ sinh cao hứng nói. Loại kia động một chút là gọi người "Anh chàng đẹp trai", "Mỹ nữ" gọi pháp muốn qua hai năm mới sẽ lưu hành ra, hiện tại thì lại thuần túy là một loại ca ngợi. Thấy Vương Bột vẫn xưng hô chính mình mỹ nữ, La Diễm Lệ trong lòng đắc ý, bởi vì từ nhỏ đến lớn, trừ cha mẹ chính mình cùng bằng hữu thân thích, cũng không có một người ngoài hoặc bạn học nói mình đẹp để qua.

"Ta không đẹp! Ngươi mới phải mỹ nữ! Ngươi không nghe thấy Vương Bột vẫn gọi ngươi mỹ nữ sao?" Liễu Tiểu Thanh dùng con kia không nắm qua lỗ cánh tay đánh La Diễm Lệ một hồi, tiếp theo mới hướng về song phương giới thiệu, "Há, đây là ta sơ trung bạn học, La Diễm Lệ, ở Vinh Trung đọc sách. Tiểu Lệ, cái này là ta cao trung bạn học, Vương Bột. Thành tích rất tốt, lớp học người thứ nhất trường kỳ bị hấn chiếm lấy."

"Ha ha, nguyên tác tới vẫn là sinh viên tài cao, thất kính thất kính!" La Diễm Lệ dùng một loại đánh giá mắt chỉ nhìn Vương Bột, trong ánh mắt mang đầy hứng thú.

Vương Bột kiếp trước ở thời đại học sinh tuy rằng sống đến mức phết (kém), nhưng rồi đi trường học, tiến vào xã hội sau nhưng cấp tốc thành thực lên, phí đi sức của chín trâu hai hổ, tốt xấu giao qua hai, ba người bạn gái. La Diễm Lệ ánh mắt nhường hấn kinh giác, cảm thấy một loại nào đó quen thuộc đồ vật. Hấn cảm thấy hứng thú nhưng là Liễu Tiểu Thanh này đoá hồng hoa, mà không phải bên cạnh nàng lên làm nên tác dụng lá xanh. Ngàn vạn không thể để cho Liễu Tiểu Thanh hiểu lầm mới tốt.

"Liễu Tiểu Thanh, ngươi cũng là mỹ nữ. Ta chẳng qua là ngưng ngưng giảng mà thôi." Vương Bột không lý tán thưởng chính mình La Diễm Lệ, trực tiếp hướng về Liễu Tiểu Thanh mắt bò mới lo làm chuông nói, cũng đúng lúc làm làm ra một bộ thoáng ngưng ngưng, thật không tiện về mặt.

"Há, làm nửa ngày, ta người mỹ nữ này hóa ra là gọi lên chơi? Hại ta cao hứng hụt một hồi." La Diễm Lệ ở một bên đùa giỡn nói. Vương Bột về mặt làm cho nàng nhìn ra rồi, nhân gia có điều là giương đông kích tây, cảm thấy hứng thú nhưng vẫn là nàng bạn tốt Liễu Tiểu Thanh, mà cũng không phải là chính mình. Vừa nãy nàng, xem như là có chút "Tuồng bở". Nghĩ như vậy, nhất thời liền cảm thấy có chút cô đơn.

"Vương Bột, ngươi nói cái gì đó?" Liễu Tiểu Thanh hoành Vương Bột một chút, khuôn mặt hơi ửng hồng. Vương Bột làm cho nàng có chút không dễ chịu, cũng không phải nói không cao hứng —— có người nói mình đẹp ề, hơn nữa còn là lớp học thành tích tốt nhất người kia nói mình đẹp ề, nàng kỳ thực rất vui vẻ; thế nhưng, đối phương ở trước mặt mọi người, ở chính mình bạn thân trước mặt nói như vậy, liền có vẻ không đúng lúc chút. Liễu Tiểu Thanh trong khoảng thời gian ngắn liền có chút bối rối, còn có chút không biết làm sao.

Mỹ nữ mặt đỏ cùng ngưng ngưng mãi mãi cũng là một đạo hiếm thấy phong cảnh. Loại này phong cảnh, kiếp trước Vương Bột cũng không cái kia may mắn thường thức. Bởi vậy, Liễu Tiểu Thanh bốc một mặt hồng, lộ làm ra một bộ ngưng ngưng về mặt thời điểm, Vương Bột liền cảm thấy được chung quanh hấn toàn bộ thế giới đều phẳng phát mất đi màu sắc, mà chỉ còn dư lại tấm kia hồng hào, giống giận giống hi mặt cười.

"Hai cái chân gà không bỏ phí!" Vương Bột âm thầm nuốt nước miếng một cái, trong lòng bốc lên một câu làm xấu cả phong cảnh. Hấn lại liếc nhìn Liễu Tiểu Thanh xấu hổ mang hi khuôn mặt, liền đưa mắt dời về phía một bên, nói rằng:

"Liễu Tiểu Thanh, La Diễm Lệ, các ngươi tiếp tục đạo ha, ta phải đi rồi. Bà chủ còn chờ ở. Không quay lại đi, muốn bóc lừa.'Tùng tao bún', chính là nguyên lai Tứ Trung bên cạnh bán bánh gatô cái kia gia, ngày mai khai trương, các ngươi rảnh rồi lại đây thử một hồi mùi vị mà! Ta hưởng qua, mùi vị ba thích đến mức rất! Bye bye!" Nói xong, cũng không giống nhau: không chờ hai nữ sinh có phản ứng gì, tay lái một quai, bay thẳng đến khi đến đường tiêu đi ra ngoài.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Nóng nảy một

Ngày hôm nay là "Tăng Tầu Bún" khai trương tháng ngày. Sáng sớm, trời còn chưa sáng, Vương Bột cùng cha mẹ liền đạp xe hướng trong thành cửa hàng bún.

Đến cửa hàng bún, nấu nước, nước nóng, đánh gia vị, tốt một trận bận việc. Tứ Phương người đem bún làm điểm tâm ăn, một ngày làm có ít nhất một nửa lượng tiêu thụ, đều dựa vào sáng sớm bảy giờ đến chín giờ đoạn thời gian này.

Vương Bột đối với ba người công tác tiến hành rồi phân công: Kế phụ ở phía sau bếp phụ trách nấu bún, mẫu thân bung bún, thu thập khách dùng com sau bàn cũng phụ trách rửa chén, chính hấn thì lại ở đại sảnh phụ trách đón khách cũng lấy tiền. Ban đầu, hấn dự định là nhường mẫu thân phụ trách nấu bún, kế phụ thu thập bàn, thế nhưng sau đó cảm thấy tiền đường người phục vụ vẫn đề cho hòa ái dễ gần, trên mặt vĩnh viễn mang theo nụ cười mẫu thân đến làm so sánh tốt. Mà thông qua mấy ngày nay huấn luyện, kế phụ ở nắm thả gia vị bao nhiêu, nấu bún thời gian hai người này then chốt quy trình trên đã được cho là thuận buồm xuôi gió, Vương Bột cũng yên lòng đem nấu bún trọng trách giao cho hấn.

"Bột nhi, ngày hôm nay chuyện làm ăn sẽ được không?" Tăng Phạm Ngọc đã đứng cửa tiệm một bên hướng ra ngoài liếc nhìn mấy lần, phát hiện một người đều còn chưa tới ăn, không khỏi có chút nóng lòng.

"Mẹ, yên tâm đi, chuyện làm ăn sẽ tốt đẹp. Hiện tại liên bây giờ đều còn chưa tới, những kia đi làm người khả năng mới rời giường. Chúng ta ngày hôm nay cũng coi như là dậy sớm, ngày mai có thể muộn nửa giờ." Vương Bột an ủi mẫu thân nói. Ngày thứ nhất kinh doanh, người một nhà cũng không bất kỳ kinh nghiệm, căn cứ dậy sớm chim nhỏ có sâu ăn nói lý, năm giờ rạng sáng, người một nhà đã ra khỏi giường, vội vã rửa mặt sau liền hướng trong thành càn.

"Lão bản, các người nơi này có chút cái gì bún a?" Chính nói, một nhấc theo rõ bác gái tiến vào điểm, nhìn thấy ăn mặc hồng áo somi, hắc quần tây, trên đầu còn chụp đỉnh "Không ra ngô ra khoai" "Đâm đâm mũi" hai cái một già một trẻ nhân viên mẫu dịch rõ ràng sững sờ, nhưng cũng không nói gì, chỉ là từ trên xuống dưới đánh giá một phen.

"Bác gái mời đến đến ngồi. Chúng ta có hồng thang thịt bò, ruột già, xương sườn, lươn cá, lòng gà cùng với nước dùng gà trấp bún, hai lạng một khối năm, ba lạng hai nguyên, người ăn một loại nào à?" Thấy có khách người đến nhà, Vương Bột vội vã kết thúc cùng Tăng Phạm Ngọc đối thoại, mau nhanh tiến lên nghênh tiếp.

"Cái kia đến một bát ruột già!" Bác gái nói.

"Vậy người ăn được cay không cay a?"

"Thanh hồng thang mà!" Thanh hồng thang ở Tứ Phương chính là "Bình thường cay" ý tứ.

"Được rồi. Một bát ruột già —— thanh hồng thang ——!" Vương Bột cao giọng hát một ày, làm cho bếp sau phụ thân nghe cái rõ ràng. "Bác gái, xin ngài chờ một chút chốc lát, lập tức cho người đoan lại đây." Vương Bột hướng mẹ của chính mình chếp miệng, ra hiệu nâng đi bung bún.

Chỉ cần nhiệt tốt nước dùng, đốt tan nước lã, sớm đánh tốt gia vị, nấu một bát bún cũng chính là mười mấy giây sự tình, cực kỳ nhanh chóng. Vương Bột vừa dứt lời không lâu, một bát nóng hổi, tiên hương ma cay ruột già phần liền bị Tăng Phạm Ngọc đã bung lên, đặt ở bác gái trước mặt.

"Xin mời chậm dùng ha!" Mẫu thân đối với bác gái nói câu. Đây đương nhiên là Vương Bột giáo, là hấn mấy ngày nay đối với mẫu thân huấn luyện một phần. Tứ Phương bán bún cửa hàng mặc dù nhiều, thế nhưng phục vụ thái độ tốt nhưng thật là ít ỏi, trước tiên không nói các loại lễ phép dùng từ, chỉ là một người ngoài nhiệt tình liền không thường thấy. Rất nhiều người hoàn toàn không có "Khách hàng là Thượng Đế" ý thức. Vương Bột từ hậu thế mà đến, mục đích của hấn cũng không phải vẹn vẹn ở Tứ Phương mở một nhà chuyện làm ăn nóng nảy cửa hàng bún, mà là muốn lấy này điểm vì là mẫu bản, cấp tốc mở rộng đi ra ngoài, chế tạo hấn xích tập đoàn. Vì lẽ đó, trừ cửa hàng cùng mình người một nhà ngoại tại hình tượng hấn thập phần coi trọng ở ngoài, ở bên trong phục vụ phẩm chất, cũng chính là cái gọi là nhuyển thực lực, càng là hấn quan tâm đối tượng. Hấn sở dĩ đem nóng mặt mẫu thân và diện lạnh phụ thân làm cái đối chỗ, cũng là căn cứ vào lý do này.

"Há, tốt tốt!" Bác gái tâm tình xem ra tựa hồ rất tốt, quét qua môi vừa vào điểm thời cẩn thận cùng câu nệ, lúc này trên mặt cũng có nụ cười. Nàng ăn mấy chục năm bún, loại này xem như ở nhà, bị người nâng, giờ lên cảm giác còn xưa nay chưa từng cảm thụ. Ngày hôm nay nhưng là mở mang hiểu biết.

Bác gái trên mặt thả lỏng nhường Vương Bột biết rõ bản thân mình cùng mẫu thân vừa nảy nhiệt tình hòa ái đạo đãi khách có tác dụng. Nhưng đây chỉ là bước thứ nhất, quan trọng nhất vẫn là bún mùi vị. Đây mới là quan hệ đến Vương Bột "Tăng Tàu Bún" có thể hay không chính hỏa lên then chốt, càng là hấn từng thị ăn uống xích tập đoàn có thể không lớn mạnh then chốt.

Liền, từ bác gái vừa mới cầm lấy chiếc đũa, Vương Bột liền ở khoảng cách bác gái chỗ không xa, âm thầm mà lại lòng mang căng thẳng quan sát bác gái vẻ mặt.

Cũng còn tốt, không có cau mày, không có trở mặt, càng không có đình khoải, toàn bộ ăn bún quá trình, đều có vẻ thập phần chăm chú, trên mặt biểu hiện thả lỏng mà sung sướng, đây là đối với bún tương đối hài lòng một vẻ mặt.

Đến đây, Vương Bột trong đầu vô cùng quyết tâm!

"Tiểu đệ oa nhi, các người cái này bún hương vị không sai. Ta ăn mấy chục năm bún, còn chưa từng có ăn qua các người loại này mùi vị. Đúng rồi, các người có thể hay không đóng gói yêu? Tôn nữ của ta lập tức sẽ rời giường, ta đánh hai lạng cho nàng trở lại làm điểm tâm ăn." Bác gái thả xuống đôi đũa trong tay, lại cầm lấy trên bàn khăn giấy chùi chùi ăn được miệng đầy nước mỡ môi.

"Sao cái không thể đóng gói a? Người đóng gói hay là muốn thanh hồng thang ruột già oa?" Vương Bột liếc mắt bác gái trước bàn bún bát, phát hiện liền thang mang nước, đều bị trước mắt bác gái uống đến sạch sành sanh, chỉ còn dư lại điểm bát để một điểm cây ớt mét mét, Vương Bột trong đầu một trận mờ mờ trong bụng, vui mừng có phải hay không.

"Tôn nữ của ta thích ăn lươn cá, người cho nàng hai lạng lươn cá mà. Còn có, nàng ăn được khá là cay, người cho nàng hồng thang." Bác gái nói.

"Muốn được! Vậy ngài chờ chốc lát. Lập tức liền tốt. Hai lạng lươn cá —— hồng thang ——!" Vương Bột lần thứ hai lớn tiếng xướng lên nặc đến.

Rất nhanh, dùng đóng gói mang đánh tốt bao bún liền bị Tăng Phạm Ngọc nói ra, giao cho bác gái trên tay. Bác gái pho trả tiền, đi rồi.

"Bột nhi, người xem, vừa nãy vị kia bác gái liền nước canh đều uống, này là không phải nói rõ chúng ta bún ăn thật ngon?" Thu thập bát đũa Tăng Phạm Ngọc nhìn bị bác gái ăn được sạch sẽ bún bát, một mặt vui mừng.

"Khẳng định ăn ngon ba, mẹ! Không phải vậy nàng làm gì liền nước canh đều uống cạn mà!" Vương Bột cười nói.

"Lão bản, người nơi này có chút cái gì thịt thái yêu?" Một cái người đàn ông trung niên đi vào trong điểm

"Thức thức mời đến đến ngồi. Chúng ta có hồng thang thịt bò, ruột già, xương sườn, lươn cá, lòng gà cùng với nước dùng gà trấp bún, hai lạng một khối năm, ba lạng hai nguyên, người ăn một loại nào à?"

". . ."

Từ khi người thứ nhất lão đại mụ vào điểm sau khi, Vương Bột người một nhà liền không còn nghỉ ngơi thời gian, vèn vèn một "Tốt" tự còn chưa đủ lấy hình dung chuyện làm ăn nóng nảy, mà là "Rất tốt", "Bao tốt"! Ở tiền đường, Vương Bột tổng cộng sắp đặt sáu cái bàn, mỗi trương có thể ngồi bốn người, bốn, sáu hai mươi bốn, một lần có thể đồng thời tiếp đón hai mươi bốn người, không tính thiếu.

Nhưng là dù vậy, ở chuyện làm ăn tốt nhất cái kia thời đoạn, cũng chính là đi làm đỉnh cao kỳ tám giờ qua thời điểm, hai mươi bốn vị trí đã toàn bộ ngồi đầy, không đủ dùng, cho tới không ít khách chỉ có đứng ở bên ngoài chờ đợi, mà có chút không có thời gian hoặc không muốn chờ khách thì lại trực tiếp rời đi, chạy đến những nơi khác ăn đi tới.

Lần này tình cảnh, nhượng Vương Bột vừa tâm hi lại đau lòng. Tới cửa chuyện làm ăn nhưng bởi vì chuyện làm ăn quá tốt mà không thể làm, Vương Bột trừ cười khổ, còn có thể làm cái gì đây?

"Xem ra cần cân nhắc mở rộng kinh doanh diện tích hoặc là trừ bị chi nhánh." Không công trôi đi khách nhượng Vương Bột ý thức được chính mình cái này cửa hàng bún vẫn là quá nhỏ, chuyện làm ăn hơi hơi một được, liền đối mặt khách trôi đi tình trạng, đây là hẳn tuyệt không muốn nhìn thấy.

Nhưng mà, nhượng Vương Bột bận tâm còn không chỉ là điểm này. Theo chuyện làm ăn liên tục nóng nảy, chỉ dựa vào Tăng Phạm Ngọc một người thu thập bàn ăn, tẩy khoái rửa chén, đã có chút không giúp được. Vì thế, Vương Bột không thể không giúp đỡ mẫu thân thu thập.

Mãi đến tận chín giờ qua, mấy cái cữu cữu cùng bác gái giờ lên hai cái đại lẵng hoa lại đây, không đủ nhân lực tình huống mới có thể tạm thời giảm bớt. Ở bác gái môn dưới sự hỗ trợ, tốt xấu đem sáng sớm này một lần sóng mãnh liệt mà đến ăn điểm tâm khách ứng phó rồi qua.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Nóng nảy hai

Cửa hàng bún chuyện làm ăn nóng nảy trừ nhượng Vương Bột một nhà mừng rỡ, đại được cổ vũ ở ngoài, càng làm cho lại đây chúc mừng mấy cái cữu cữu mợ, bác gái giạt mình không thôi. Bọn họ không chỉ có giạt mình với cửa hàng bún chuyện làm ăn nóng nảy, càng là đối với cửa hàng bún trang trí phong cách cùng với người một nhà trang phục cảm thấy kinh ngạc.

"Bột nhi, nhà người cái này cửa hàng bún trang trí là sao cái làm a? Còn có cửa tiệm trên cái kia bài bài, là chính người làm vẫn là xin mời người cho người thiết kế?"

"Bột nhi, người cùng người mẹ mặc trên người bộ y phục này mới đẹp để đây! Các người chuyên môn mua sách? Bỏ ra thật nhiều tiền a?"

"Bột nhi, khí trời như thế nhiệt, người còn mang cái gì mũ mà! Mau đưa mũ thoát mát mẻ một hồi!"

"Bột nhi, ngày hôm nay chuyện làm ăn như thế hòa, bán thật nhiều bát yêu?"

"Bán đến có hay không hai trăm khối?"

"Bột nhi, chiều ngày hôm nay bộ dáng này, xem ra các người nhà chẳng mấy chốc sẽ phát tài ha!"

". . ."

Vừa nãy nhiều người thời điểm các thân thích còn nhìn được, chờ ăn điểm tâm đỉnh cao kỳ vừa qua, hiểu kỳ các thân thích liền cũng lại không nhẫn nại được trong lòng hiếu kỳ cùng nghi hoặc, một lại một vấn đề hướng về Vương Bột đập tới.

"... Phát cái gì tài yêu, nhị mợ! Cũng chính là vừa nãy chuyện làm ăn khá một chút, người xem, hiện tại chuyện làm ăn không phải nhát hạ xuống mà!" Đối với các thần thích vấn đề, Vương Bột là thấy chiều mờ chiều, hỏi gì đáp nấy. Chỉ là ở đỉnh đến khá là hạt nhân vấn đề, tỷ như kinh doanh trên trán, hẳn mới đánh cái ha ha, không được dấu vết dùng lời nói của hắn dẫn tới.

"Còn không phát tài? Chỉ ta vừa nãy giúp người mẹ rửa chén rửa canh giờ này, ta đều xem các người bán ba mươi mấy bát! Nếu như một ngày tính được, còn không bán trăm trăm bát? Kiểm lời hàng trăm nguyên?" Hai mợ hướng Vương Bột nói rằng, lời nói là không che giấu nổi ước ao cùng một chút đồ kị.

"Cái nào có thể đáng đáp kia xem là yêu! Vừa nãy là ăn cơm đình cao kỳ, vì lẽ đó chuyện làm ăn mới tốt một chút, nãy đình cao kỳ vừa qua, chuyện làm ăn liền không tốt như vậy! Lại nói, tức là được bán hàng trăm nguyên, bên trong hơn một nửa đều là tiền vốn, còn muốn giao tiền thuê nhà, thủy điện khí, trừ làm đánh tan, cũng không xuống tiền gì. Này còn không coi như ta cùng cha mẹ ta ba người nhân công..." Tuy rằng không có cụ thể tính toán qua, thế nhưng đến cho tới bây giờ đại thể bán bao nhiêu bát, Vương Bột trong lòng vẫn có con số: Có ít nhất 150 bát, vượt qua hai trăm khối, cũng coi như là nhị mợ trong miệng "Trăm trăm bát", "Trăm nguyên". Nhưng trên đầu mỗi, hẳn nhưng tuyệt sẽ không thừa nhận!

"Chính là, nào có như vậy dễ dàng nha! Hiện tại đồ vật đều rất đắt giá!" Theo các cừu cừu đồng thời đến bà ngoại phụ họa ngoại tôn.

"Nhị tẩu, người là đứng nói chuyện eo không đau! Chỉ nhìn thấy nhân gia ăn đào, không thấy nhân gia trồng cây! Người nói tới, lớn như vậy một cái sạp tử, không tốn tiền vốn, không muốn thành phẩm sách?" Mợ út cũng đứng Vương Bột bên này, bắt đầu phụ họa. Nàng là không ưa chính mình cái này Nhị tẩu, lúc trước cháu ngoại trai đến vay tiền thời điểm có một bên một bên, không lên tiếng, e sợ cho muốn mượn nàng tiền, bây giờ nhìn nhân gia chuyện làm ăn được rồi, liền bắt đầu đồ mất lên.

"Đều nói bán ăn vật lợi nhuận ít nhất một nửa, thành phẩm lại muốn được đến thật nhiều à?" Nhị mợ phản bác nói.

"Cái khác những kia bán bún khả năng một nửa xả, nhưng Bột nhi bọn họ bún, dùng đều là chân tài thật học, chỉ là cái kia nồi nước luộc, nghe tỷ tỷ nói thì có ống cốt, gà mẹ cùng lão mẫu vịt. Cái khác những người kia có thể hay không có thể chuẩn bị cho người những này à? Những này không cần tiền đến mua sách?"

"..."

Mất thấy hai cái mợ liền muốn vì thế mà tranh chấp lên, Vương Bột mau mau khuyên nhủ, điều đình nói: "Nhị mợ, mợ út, người xem, các người đều bận bịu hơn nửa ngày, ta còn chưa kịp cho các người làm bát bún ăn. Các người ăn cái gì, ta lập tức gọi ta lão Hán nhi cho các người làm! Bà ngoại, đại cừu cừu, nhị cừu cừu, tam cừu cừu, tiểu nương, Nhị nương, các người cũng là ha, ăn cái gì thịt thái?"

"Ăn điểm tâm, cái nào còn ăn bún yêu!" Bà ngoại cái thứ nhất lắc đầu.

"Bột nhi, không làm! Chúng ta đều ăn." Tiểu nương nói tiếp.

"Chính là, không phiền phức. Vương ca, không muốn làm ha. làm chúng ta cũng không ăn!" Yêu cậu cũng theo gọi.

"Ừ, các người đều cùng Bột nhi khách khí sách? Từng cái từng cái giả đánh, giả ngu! Bột nhi, không cần lo người cừu cừu bọn họ, trước tiên cho ta chỉnh một bát, ta muốn ăn ruột già. Đã lâu không ăn ruột già." Nhanh nhẹn nhanh miệng mợ út lông không làm bộ nói.

"Mợ út, ta liền yêu thích người này phóng khoáng tính cách!" Vương Bột hi cười nói, sau đó lại đem ánh mắt nhìn về phía còn lại thần thích, "Hiện tại Bột nhi cửa hàng bún mới khai trương, còn không kiểm lời cái gì tiền, thịt cá hiện nay còn mời không nổi, thế nhưng chỉ là bún nhưng là là điều chắc chắn. Các người đã không muốn nói ăn cái gì, vậy ta liền gọi ta lão Hán nhi tùy tiện mức. Ba ——, thịt bò, ruột già, lươn cá, xương sườn, lòng gà như thế chính ba bát đi ra, toàn bộ mức ba lạng, thịt thái nhiều mức một biều nhĩ!" Vương Bột hướng về nhà bếp phương hướng kêu lớn. Cừu cừu mợ môn đều là nông dân, quanh năm ở nông thôn làm việc, sức ăn lớn, Vương Bột cố ý kêu ba lạng.

"Gọi nhiều như vậy móng vuốt yêu gọi nhiều như vậy?" Bà ngoại nghiêm mặt, gọi lên, một bộ đá Vương Bột đau lòng đáng vẽ.

"Bột nhi, đừng gọi nhiều như vậy. Nhiều ăn không hết!"

"Hai lạng liền được rồi, Bột nhi. Ba lạng nơi nào ăn được mà. Ta và các người cừu cừu đều ăn điểm tâm"

"Gọi nhiều như vậy, vẫn cứ muốn chúng ta liền buổi trưa đồng thời ăn sách?"

"..."

Cửa hàng bún trong đại sảnh, các thần thích người một câu ta một câu nói "Chuyện phiếm", nghe vào Vương Bột trong tai, lại làm cho hắn cảm thấy đặc biệt thỏa mãn.

Cừu cừu mợ môn bởi vì trong đồng ruộng còn có lao động chân tay, ăn xong bún không lâu, liền tùm năm tùm ba rồi đi, trong cửa hàng chỉ còn dư lại tiểu nương, Nhị nương cùng gần nhất không chuyện gì làm mợ út ở lại cửa hàng bún hỗ trợ.

Có thêm mấy cái miễn phí giúp đỡ, bất kể là Vương Bột vẫn là Tăng Phạm Ngọc đều đại đại thờ phào nhẹ nhõm, đặc biệt ở buổi trưa làn sóng thứ hai ăn cơm đình cao, nếu là không có ba cái thần thích giúp đỡ trước sau thu thập quét tước, chỉ dựa vào Vương Bột hai mẹ con, cũng thật là không cách nào hoắc chuyện.

Điều này làm cho Vương Bột ý thức được tuyển mộ nhân thủ, bắt buộc phải làm, liền một ngày cũng không thể kéo dài nữa.

Liền, chờ buổi trưa cái kia ba ăn cơm đình cao kỳ qua đi, Vương Bột lập tức đi phố đối diện cửa hàng văn phòng phẩm mua một con bút lông, một bình mực nước cùng hai tấm rõ ràng giấy.

Tuyển mộ

Nhân nghiệp vụ cần, bản điểm gấp chiêu nữ phục vụ viên một tên.

Yêu cầu: Tuổi tác, 18 đến 38 tròn tuổi; tướng mạo đoan chính, người ngoài nhiệt tình, có chịu khổ nhọc tinh thần!

Đãi ngộ: Bao ba món ăn; thời gian thử việc một tháng, tiền lương 300 nguyên; thời gian thử việc mãn sau chuyển chính thức, tiền lương 450+ cuối năm thưởng!

Thời gian làm việc: Sớm bảy giờ đến bảy giờ tối, một tháng nghỉ ngơi hai ngày; nghỉ đồng năm ngày; có việc gấp có thể xin nghỉ!

450 nguyên tiền lương ở đời sau đương nhiên là tiền lương thấp, thế nhưng ở 1999 Tứ Phương, nhưng là không thấp. Năm 1999 SC tỉnh xí nghiệp quốc doanh bình quân tiền lương cũng mới 7249 - 1 năm, đổi thành một tháng cũng là 604 khối; mà thành trấn tập thể đơn vị người đều thu vào là 4927 - 1 năm, tiền lương tháng cũng mới 410 khối. Vào lúc này nông dân, bán mặt cho đất bán lưng cho trời, mệt chết chết sống, quanh năm suốt tháng thuần thu vào tới tay cũng là một ngàn ba khối, hơn nữa còn đến người cả nhà cùng làm một trận. Cho dù đến 2015 năm, ở Tứ Phương bản địa làm công, phần lớn ngành nghề cơ bản tiền lương cũng không đột phá qua hai ngàn, phổ biến đều chỉ cho hơn một ngàn khối, người yêu có làm hay không, SC thanh niên nam nữ sở dĩ yêu hướng vùng duyên hải một vùng chạy, trở thành làm công đại tỉnh, cùng bản địa tiền lương thấp có quan hệ rất lớn.

Vì lẽ đó, Vương Bột vào lúc này mở ra 450 một tháng tiền lương xem như là rất có lương tâm lão bản. Đương nhiên, nếu muốn kiếm đến này 450 khối, cũng không nhẹ nhõm như vậy, một ngày cần làm mười hai tiếng, một tháng cũng chỉ có hai ngày nghỉ ngơi. Nếu như không có chịu khổ nhọc tinh tình, là làm không tới.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Tuyển mộ

Làm Vương Bột dùng hấn cái kia giương nanh múa vuốt, xấu hổ gấp người bút lông chữ viết tuyển mộ thông báo thời điểm, hai cái bác gái cùng một cái mợ đều đứng ở sau lưng hiếu kỳ nhìn mình cháu ngoại trai "Múa bút vung mực".

Vừa bắt đầu ba người chỉ là nhìn, nhỏ giọng nghị luận Vương Bột chuẩn bị nhận người chuyện này. Dù sao, sáng sớm cùng buổi trưa chuyện làm ăn nóng nảy các nàng là nhìn ở trong mắt, nếu như sau đó mỗi ngày chuyện làm ăn như vậy, chỉ dựa vào cháu ngoại trai một nhà ba người căn bản là không giúp được, vì lẽ đó nhận người cũng hợp tình hợp lý.

Mãi đến tận Vương Bột đem cái kia 450 nguyên một tháng tiền lương vẽ ra, phía sau mới truyền đến vài tiếng kinh ngạc thốt lên.

"Qua em bé! Người nhận người liền nhận người mà, sao cái mở như thế cao tiền lương a? !" Trước hết truyền đến chính là nhị mợ kinh ngạc thốt lên. Vương Bột vô cùng bạo tay làm cho nàng kinh ngạc đến ngây người, cho tới nàng cũng có chút động tâm.

"450 một tháng? Bột nhi, người này tiền lương cũng mở đến quá đáng sợ chứ? Ta xem nhiều nhất 350 liền gần đủ rồi." Tiểu nương cũng theo phụ họa.

"Đừng nói 350, ta xem 300 đều có người được! Các người xem là qua không có, Bột nhi còn cho người ta cơm tháng. Chỉ là một ngày ba bữa thức ăn tiền đều muốn mấy đại nguyên! 450 nguyên hoàn toàn chính là cao. Một tháng 450, một năm chính là gần như 5000, còn có cuối năm thưởng. . . Nhà yêu, này có thể so với làm ruộng có lời hơn nhiều." Không tính không biết, tính toán giạt mình. Yêu mợ như thế thô thô tính toán, nếu như làm mãi một năm, vậy thì là mấy đại ngàn, này có thể so với làm nông dân ở trong ruộng kiếm ăn an nhàn hơn nhiều, hơn nữa mỗi ngày đều có tốt ăn!

Không biết chữ Vương Cát Xương cùng Tăng Phạm Ngọc nghe nói Vương Bột phải cho người mở 450 một tháng tiền lương, giạt nảy cả mình, Vương Cát Xương tại chỗ đỏ mặt phản đối:

"Cái nào cho như thế cao tiền lương yêu! Ba trăm, nhiều nhất ba trăm!" Hấn nhớ tới chính mình mấy năm trước làm cho người ta thù của lớn thời điểm tám mươi, chín mươi khỏi một tháng đáng thương tháng ngày. Hiện tại nhĩ tử nhưng làm cho người ta mở ra năm lần với lúc trước chính mình thu vào cao tiền lương, điều này làm cho Vương Cát Xương làm sao nhận được?

"Bột nhĩ, chuyện này. . . Đây tiền lương có phải là có chút cao?" Tăng Phạm Ngọc cũng cảm thấy này tiền lương mở đến quá cao, lúc trước nàng một năm uy mười mấy hai mươi con trư cũng kiếm lời không được nhiều tiền như vậy.

Thấy mình mở tiền lương bị mọi người phản đối, Vương Bột cũng không khỏi trong lòng cười khổ. Hấn bản coi chính mình coi như là "Chu lột da", không nghĩ tới thân thích của chính mình cùng cha mẹ so với mình còn muốn "Chu lột da". Vương Bột hơi hơi vừa nghĩ, liền rõ ràng mình bị nhất trí phản đối nguyên nhân: Trừ nhân kiến thức cùng thời đại mang đến hạn chế ở ngoài, e sợ nguyên nhân chủ yếu nhất vẫn là "Cái mộng quyết định đầu", nếu như đổi thành người khác là lão bản, chính bọn hấn là người làm công, chỉ sợ cũng sẽ không cảm thấy này tiền lương "Quá cao", "Quá đáng sợ".

Vương Bột chỉ được dừng lại bút lông, kiên trì cho cha mẹ và thân thích môn giải thích:

"Cha, mẹ, mợ, bác gái, các người là không phải cảm thấy ta mở tiền lương rất cao? Là, cùng cái khác những phục vụ viên kia so ra, này tiền lương xem ra xác thực là tương đối cao. Thế nhưng, ở chỗ này của ta nếu muốn thuận lợi năm mần này 450 nguyên một tháng tiền lương, cũng không phải dễ cảm như vậy.

"Đầu tiên, thời gian làm việc, sớm bảy giờ đến bảy giờ tối, rờng rã mười hai tiếng, đều muốn ở trong cửa hàng cương lên. Một tháng cũng chỉ có thể nghỉ hai ngày.

"Thứ yếu, công tác nội dung, trừ thu thập bát đĩa, quét tước thanh khiết, bao quát rửa chén ở ngoài, còn muốn tận dụng mọi thứ làm chút cái khác việc vặt vãnh, tỷ như thanh tẩy, thu dọn nguyên liệu nấu ăn, thậm chí ra ngoài năm hàng, chọn mua, đều sẽ liên quan đến. Một câu nói, nhìn thấy cái gì lao động chân tay, liền muốn làm cái gì lao động chân tay, tuyệt không có thể lão bản đều đang làm việc, chính mình nhưng ở một bên chơi. Trong ngoài như thế kết thúc mỗi ngày, tuyệt không thoải mái.

"Đệ tam, dưới cái nhìn của ta cũng là trọng yếu nhất, làm việc thái độ! Chúng ta làm ra là ngành dịch vụ, khách hàng chính là chúng ta Thượng Đế, vì lẽ đó ở ta trong cửa hàng, tuyệt đối không cho phép cái nào mang theo tâm tình tới làm. Dù cho chết rồi mẹ chết rồi cha, người cũng đến cho ta cười lên. Mỉm cười phục vụ, là bản điểm cơ bản nhất một yêu cầu."

"Đệ tứ, . . ."

Vương Bột một cái một cái giảng chính mình đối với tương lai công nhân yêu cầu, theo hấn giảng tổ, vừa bắt đầu còn cảm thấy hấn tiền lương mở đến cao hai cái bác gái, chậm rãi trên mặt cũng biến sắc, cảm giác mình này cháu ngoại trai yêu cầu có phải là quá nhiều điểm.

Bốn giờ chiều, cửa hàng bún hầu như không cái gì chuyện làm ăn. Liền, hai cái bác gái liền chuẩn bị cáo từ, các nàng còn phải đi về cho từng người tượng phu, các con gái làm cơm tối.

Mợ út Chung Hiểu Mẫn nhưng lưu lại, cùng rành rỗi mẩu thân ngồi ở mặt trước chít chít ục ục tán gẫu nổi lên việc nhà.

Vào lúc này, Vương Cát Xương từ bếp sau đi ra, vô cùng phấn khởi nói cho Vương Bột nói trừ nước dùng gà trấp, cái khác năm bồn thịt thái đều còn lại không hơn nhiều, gộp lại nhiều nhất còn có hai mươi, ba mươi bát.

"Có đúng không, ba? Vậy hôm nay làm ăn khá khảm nha! Vậy chúng ta đến mau nhanh lại đi nông mậu thị trường chọn mua một nhóm nguyên liệu trở về, không phải vậy ngày mai sẽ không đến bán." Vương Bột vừa nghe sáu bồn thịt thái đều sắp bán xong, trong lòng cảm thấy bất ngờ, theo chính hấn phỏng chừng, dù cho chuyện làm ăn cho dù tốt, sáu bồn thịt thái cũng đến bán cái hai Thiên Tả hữu, nhưng không nghĩ một ngày không tới liền muốn bán xong.

"Ta chính là đến nói với người chuyện này." Vương Cát Xương vui vẻ ra mặt nói, "Vậy ta liền đi mua đồ đi tối, cửa hàng bên này người cùng người mẹ chiếu nhìn một chút yêu!"

"Người đi đi, ba. Bên này không cần người quan tâm, ta cùng ta mẹ hiểu được làm. Đúng rồi, lần này người chọn thêm mua một điểm, tối hôm nay chúng ta nhiều làm điểm thịt thái."

Vương Cát Xương vừa rời đi, mợ út lập tức hướng về Vương Bột chúc: "Chúc mừng chúc mừng! Các người ngày hôm nay cũng coi như có một mở cửa hồng ha."

"Ha ha, ngày hôm nay chuyện làm ăn cũng không tệ lắm! Nhưng chính là không biết được sáng ngày một sao cái dạng. Ngày hôm nay chuyện làm ăn sở dĩ tốt như vậy, ta phỏng chừng rất nhiều người là bởi vì hiếu kỳ, lại đây thử cái mới mẻ. Chờ này cô mới mẻ kính vừa qua, liền không chắc còn có nhiều người như vậy." Vương Bột cười đáp, vẫn cứ duy trì "Không kiêu không vội", "Khiêm tốn cần thận" thái độ.

Đương nhiên, hấn cũng không trọn vẹn là khiêm tốn, từ lúc "Tăng Tẩu Bún" trang trí trong lúc, liền lục tục có hiếu kỳ khách đi vào hỏi dò lúc nào khai trương nói đến thời điểm muốn tới nếm món ăn. Vào hôm nay những này thực khách bên trong, rất có một phần là được những này đã từng đi vào hỏi dò qua khách. Hơn nữa người người đều hiếu kỳ, đối với mới mở một nhà cửa hàng bún, hơn nữa từ ở ngoài đến bên trong xem ra vẫn là như vậy có đặc sắc, có cá tính, như vậy sao không đi vào nếm thử vị đạo ra sao đây? Nếu như mùi vị rất tốt, khả năng lần sau liền còn biết được ăn; nếu như mùi vị giống như vậy, bình thường cũng sẽ không trở lại. Tứ Phương cửa hàng bún quá nhiều, ăn ngon cũng không ít, có lý do gì không phải muốn đi đâu một nhà?

"Yên tâm, các người bún mùi vị như thế ba thích, những kia ăn qua khách nhất định sẽ trở lại. Nói thật, ở Tứ Phương, ta liền chưa từng ăn tốt như vậy ăn bún. Vì lẽ đó, các người chuyện làm ăn chỉ có thể càng ngày càng tốt, sẽ không càng ngày càng kém!"

"Ha ha, mợ, vậy thì thừa người chúc lành!" Vương Bột cười ha ha, "Chờ ta kiểm lời tiền, ta nhất định mời người ăn bữa tiệc lớn!"

"Cái này bữa tiệc lớn cũng không cần thiết, các người hiện tại cũng mới cất bước, cũng không kiểm lời cái gì tiền. Đúng là mợ muốn hỏi người một vấn đề, chính là. . . Chính là không biết được có thích hợp hay không. . ." Luôn luôn nhanh mồm nhanh miệng Chung Hiểu Mẫn lúc này lại có chút xấu hổ lên, một bộ muốn nói lại thôi đáng đáp.

"Có cái gì không thích hợp? Người hỏi đi, mợ, ta là biết gì nói này."

"Chính là. . . Ta vừa này không phải thấy người chuẩn bị nhận người à? Người cảm thấy. . . Mợ đến được không?" Ở bên ngoài sanh trước mặt xưa nay sẽ không căng thẳng Trương Hiểu Mẫn đang nói xong lời nói mới rồi sau, chẳng biết vì sao, dĩ nhiên sốt sắng lên đến, tâm can phù phù phù phù, nhảy đến so với bình thường nhanh hơn nhiều.

Vương Bột cái gì đều nghĩ tới, tỷ như hắn muốn mợ út có thể sẽ đối với ngày hôm nay bán bao nhiêu bát hiệu kỳ, đối với bán bao nhiêu tiền càng tò mò, hắn cũng chuẩn bị đem ngày hôm nay thu vào đánh chiết khấu nói cho nàng, nhưng chỉ có không nghĩ tới mợ út dĩ nhiên nghĩ đến trong cửa hàng làm người phục vụ!

"mợ út, người. . . Người không phải ở nói đùa ta chứ?" Vương Bột hai mắt mở to nhìn Chung Hiểu Mẫn.

"Người mợ là thật lòng, cái nào nói đùa người yêu!" Đúng Vương Bột phía sau Tăng Phạm Ngọc dùng tay gõ một cái Vương Bột đầu, nghiêm túc nói, "Hiệu Mẫn vừa này nói với ta, nàng nghĩ đến trong cửa hàng hỗ trợ. Người cậu út, mợ út thường ngày đối với người tốt như vậy, việc này người là giúp cũng đến giúp, không giúp cũng đến giúp!" Tăng Phạm Ngọc hiếm thấy ở con trai của chính mình trước mặt biểu hiện mình hung hăng một mặt, hoặc là nói ở Vương Bột trong ấn tượng, mẫu thân hắn cả đời này liền không ở trước mặt hắn đã nói cái gì lời nói nặng, một câu đều không có. Ngày hôm nay vì mợ út sự tình, mẫu thân hắn nhưng là lần thứ nhất nghiêm túc lên.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Đệ nhất cái công nhân

Nếu như là đại cửu mụ, nhị mợ hoặc là mới gả cho tam cửu cửu không lâu mợ ba hướng về Vương Bột đưa ra loại yêu cầu này, dù cho đắc tội người, hắn cũng sẽ không đồng ý. Hắn ở kiếp trước nghe nói qua quá nhiều loại này "Cho thân thích hỗ trợ", hoặc là "Ồ thân thích nhà xưởng, công ty đi làm" cuối cùng dẫn đến chuyện của nhà mình nghiệp bại hoại, hoặc là đến cuối cùng thân thích trong lúc đó trở mặt thành thù cố sự.

Nhường thân bằng bạn tốt tiến vào công ty của chính mình hoặc nhà xưởng có mấy cái rất xử lý không tốt tai hại:

Cái thứ nhất chính là rất dễ dàng cho hắn công nhân "Dùng người không khách quan" cảm giác. Nếu như cái khác công nhân biết người này là lão bản thân thích, như vậy thế tất sẽ "Không dám trêu", tức là được người này đang làm việc bên trong trộm gian dùng mảnh lối hoặc là phạm sai lầm gì, cái khác công nhân cũng sẽ bởi vì sợ hãi người này cùng lão bản trong lúc đó thân thích quan hệ mà "Giận mà không dám nói gì", công nhân trong lòng sẽ không thẳng băng còn đối với công ty nội bộ lực đực, đối với công ty rất khó sinh sinh tán đồng cảm cùng lòng trung thành, cho là mình lại cố gắng thế nào, cũng không bằng lão bản thân thích.

Thứ hai, nếu như lão bản đối với thân thích của chính mình cùng cái khác công nhân đối xử bình đẳng, theo người tài đức đối xử, như vậy làm thân thích bên này lại sẽ cảm thấy bất mãn —— được rồi, lão tử là người cửu cửu, là người mợ, là người thất đại cô bát đại di, người nhưng đem lão tử cùng người ngoài như thế đối xử, người oa có còn hay không lương tâm? Người lương tâm bị chó ăn rồi sao? Vong ân phụ nghĩa đồ vật!

Đệ tam, thân thích nếu như không nghe bất chuyện, phạm lỗi làm xử lý như thế nào? Nếu như là người ngoài, có thể dựa theo điều lệ chiếu chương làm việc, nên phạt tiền phạt tiền, nên khai trừ khai trừ. Thế nhưng thân thích phạm lỗi làm đây, cũng phạt tiền, cũng khai trừ? Thật phạt tiền hoặc là khai trừ, thân thích cũng không cần làm, hắn nàng hận chết người!

Thứ tư là được thân thích đãi ngộ vấn đề. Đãi ngộ cho cao, chính mình chịu thiệt, cái khác công nhân trong lòng bất bình, hạ thấp công tác hiệu suất; đãi ngộ cho thấp, thân thích lại sẽ có lời oán hận, cho là mình không đề ý tình thân, là động vật máu lạnh.

Hơn nữa, mọi người là không vừa lòng động vật, dục vọng vô cùng. Đặc biệt lúc trước đại gia sinh hoạt điều kiện, thu vào khắp mọi mặt đều không khác mấy tình huống, bên mình đột nhiên phát tài, sinh hoạt trình độ tăng lên rất cao, chỉ cần thân thích sinh hoạt trình độ không cùng người tiếp cận, dù cho người cho hần cao đến đâu tiền lương, hần cũng sẽ đồ mất, cũng sẽ đồ kị. Hần sẽ nghĩ, hai chúng ta gia sản sơ đều không khác mấy, nhà người thậm chí so với ta còn nghèo, người khi đó lập nghiệp tiền vẫn là từ ta chỗ này mượn, bằng như thế người hiện tại ăn ngon mặc đẹp, mở xe đẩy, ở căn nhà lớn, có tiền tiêu không hết, làm lão bản, nói chuyện không động thủ, mà ta "Một gần chết" nhưng chỉ có thể lấy chút chết tiền lương? Không phải là bán bún mà, người sẽ mở cửa tiệm, ta cũng sẽ mở! Ngược lại trong này cửa đạo lão từ đều trộm đến gần đủ rồi.

Đời trước, Vương Bột có rất nhiều thứ đều không nhìn thấu, chỉ có đem người tính vật này nhìn ra rất thấu. Hần cảm thấy nhân tính cùng ái tình như thế, là không thể thử thách, một thử thách, hơn nữa thất vọng! Ba mươi tuổi trước, hần cảm thấy người tính bốn thiện; ba mươi tuổi sau khi, hần bắt đầu thay đổi quan điểm của chính mình, cảm thấy người bản tính là có ác khuynh hướng, hơi một phóng túng, người người đều có thể trở thành kẻ ác. Không có cái gọi là Tiên Thiên tính người tốt.

Chính là căn cứ vào đối với tính người cân nhắc, kết thân tình quan tâm cùng coi trọng, hần không muốn nhường bên người các thân thích tham dự tiến vào sự nghiệp của chính mình. Hần tình nguyện chờ mình phát đạt sau cho những kia đối với mình tốt các thân thích một khoản tiền, trợ giúp bọn họ gây dựng sự nghiệp, cũng không muốn ở sự nghiệp của mình mới bắt đầu giai đoạn liền để bọn họ đồng thời "Cộng đồng gây dựng sự nghiệp"! Biết xu thế tương lai hần không cần đồng bọn, chỉ cần nghe lời, duy mệnh là từ công nhân!

Thế nhưng mợ út và những người khác không giống. Kiếp trước, Vương Bột mẫu thân tạ thế sau, cậu út cùng mợ út bởi vì vẫn không có sinh dục, gần như đem Vương Bột xem là con của chính mình đối xử.

Mỗi lần Vương Bột cùng thê từ về nhà, đều là cậu út kị xe ba bánh ở đường Đại Kiện một bên rất sớm đón lấy; lúc rời đi, lại vẫn đưa tiền, mãi đến tận nhìn thấy Vương Bột cùng thê từ lên đi tỉnh thành xe buýt, mới quay đầu về nhà.

Mà khi biết hần cùng thê từ trở về tin tức sau, cậu út cùng mợ út sẽ sớm một ngày liền vì bọn họ đổi mới chăn ga trải giường, nhường ra bản thân phòng ngủ chính, chính mình hai người đi ngủ đơn sơ phòng. Trong lúc một ngày ba bữa liền không nói, thậm chí ngay cả nước rửa chân đều sẽ đích thân vì là Vương Bột hai người chuẩn bị thỏa đáng.

Vương Bột cậu út biết hần thích ăn ruột già, mỗi lần đều sẽ đạp xe đi trên trần xưng được một hai cân, hoặc nướng hoặc chưng làm cho Vương Bột ăn. Mà ruột già loại này so với gà vịt đều quý nguyên liệu nấu ăn, cậu út một nhà bình thường là tuyệt đối không nỡ mua để ăn.

Mà một khi Vương Bột trở lại Song Khánh, hầu như mỗi một chu, cậu út hoặc là mợ út hai người đều sẽ thay phiên cho Vương Bột gọi điện thoại, cùng hần tán gẫu chút việc nhà, quan tâm hần tình trạng gần đây, nhường hần bảo đảm trọng thân thể, không muốn quá mức mệt nhọc. Càng sẽ thỉnh thoảng hỏi dò Vương Bột kém không thiếu tiền, nếu như kém tiền, cậu út bất cứ lúc nào có thể cho hần đánh tới.

Có thể nói, nếu như không có cậu út một nhà tỉ mỉ chu đáo quan tâm, chăm sóc, ở mẹ của chính mình chết rồi, hần kiên trì không xuống ba năm sẽ đi theo mẫu thân mà đi.

Sau khi sống lại Vương Bột, đối với trừ mẫu thân ở ngoài tất cả mọi người hần cũng có tiến hành kinh tế cùng lợi ích phương diện suy tính, chỉ có đối với cậu út cùng tiểu nương không biết.

"Mợ út, người đến trong cửa hàng đến giúp đỡ ta là không cái gì ý kiến, hơn nữa ta nâng hai tay hoan nghênh. Thế nhưng có một chút ta cần nói rõ với người, chính là ta trong cửa hàng này quy củ tương đối nhiều, hơn nữa lao động chân tay cũng không thoải mái. Vừa này ta nói cho cha ta nghe những câu nói kia người cũng nghe được, này 450 khối cũng không tốt lắm, nếu như trái với trong điểm quy định, mặc dù người là ta mợ út, nên trừ tiền hay là muốn trừ tiền, điểm ấy người cần nghĩ cho rõ, cũng phải có cái chuẩn bị tâm lý. Chúng ta nói ra, miễn cho sau đó xảy ra vấn đề nhường ta làm khó dễ, cũng làm cho người mợ út trong lòng không thoải mái." Vương Bột chỉ muốn chốc lát, liền gặt đầu, đồng ý mợ út thỉnh cầu, nhưng cùng lúc càng làm từ thô tục nói ở phía trước, xem như là cho mình mợ út đánh cái dự phòng châm.

Đời này, Vương Bột sẽ dùng hành động thực tế để báo đáp cậu út một nhà ân tình, nhưng một ít nguyên tắc tính vấn đề hần cũng sẽ thủ vững.

"Bột nhi, người nói cái gì ngốc thoại? Chụp người mợ út tiền? Người cũng nói được yêu!" Tăng Phạm Ngọc có chút bất mãn nhìn chăm chăm con trai của chính mình đạo, nàng cảm thấy vừa này Vương Bột đem lời nói đến mức quá rõ ràng, quá mức trắng ra, đúng là không một chút nào êm tai, nàng cũng nghe không quen.

"Mẹ, ta này có điều là đánh so sánh thôi. Mợ út ở chính thức vào cương vị trước, ta sẽ huấn luyện nàng. Huấn luyện thời điểm xảy ra vấn đề, coi như ta. Chờ mợ út chuyển chính thức sau khi mới chính thức dựa theo trong cửa hàng quy định chấp hành." Vương Bột có chút bất đắc dĩ nhìn mẹ của chính mình.

Hần rõ ràng, mẹ của chính mình trên thực tế cũng không thích hợp làm ăn, không văn hóa là một mặt, nhưng càng quan trọng chính là mẫu thân quá yếu lòng, quá mức thiện lương, rất dễ dàng tin tưởng người khác, đặc biệt bên người thân bằng bạn tốt, trên căn bản nhân gia nói chuyện cái gì nàng sẽ tin cái gì, nhân gia đánh cảm tình bài, mẫu thân thì sẽ cảm động lây. Vì lẽ đó, mẹ của chính mình trên thực tế càng thích hợp làm một người nhân viên bình thường mà không phải người quản lý.

Cũng còn tốt, tuy rằng dễ dàng dễ tin, nhưng cùng những người khác so ra, nàng tin tưởng nhất vẫn là con trai của chính mình.

"Tỷ tỷ, không quy củ không thành quy cách! Gia có gia quy, quốc có quốc pháp! Bột nhi nói kỳ thực rất có đạo lý. Người yên tâm, mợ út cũng không phải không hiểu chuyện người, biết quy củ trọng yếu. Sau đó ở trong cửa hàng, người cũng đừng coi ta là thành là người mợ út, coi như thành là một bình thường công nhân, nên nói liền nói, nên phạt liền phạt, không cần có điều kiêng kị gì. Ngày hôm nay ngay ở trước mặt tỷ tỷ trước mặt, mợ út ở đây cùng

cho người biểu cái quyết tâm: Nếu như đến lúc đó mợ út đối với người xử phạt lòng mang bất mãn, cũng không cần Bội nhi người đến xử lý, mợ út tự động rồi đi!" Nhanh nói nhanh ngữ Chung Hiểu Mẫn hào khí nói.

"Mẹ, thấy không? Cái gì là giác ngộ? Đây chính là giác ngộ!" Vương Bội hướng Chung Hiểu Mẫn dựng thẳng lên một ngón tay cái, đắc ý nhìn mẹ mình một chút, theo phát sinh một tiếng thở dài, "Ài, mẹ, ta phát hiện người vẫn đúng là không thích hợp làm lão bản, ta xem chờ sau này chúng ta 'Tăng Tầu Bún' lớn mạnh sau khi, người cùng ba vẫn là đi về nhà làm lão thái gia, lão thái nương hưởng thanh phúc quên đi."

"Ha ha, cái kia người cần thận sáng tạo mà! Ta cùng người lão Hán nhi chờ làm hất tay chương quỹ cái kia một ngày!" Tăng Phạm Ngọc cười nói, thấy em dâu cũng không vì con trai của chính mình vừa nãy cái lời nói tức giận, trái lại thập phần thông tình đạt lý, nàng lo lắng trong lòng rốt cục rơi xuống.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Đi hoặc không đi

Buổi trưa hôm nay, Lê Quân Hoa cơ hồ là cùng chính mình lão tử Lê Minh Đức cùng nhau về nhà. Tứ Phương nội thành rất nhỏ, cưỡi xe đạp 20 phút là có thể xuyên thành, vì lẽ đó, rất nhiều ở trong thành đi làm công nhân đều sẽ về nhà mình làm cơm. Lê Quân Hoa, Lê Minh Đức cùng Vương Cát Phương một nhà cũng là tình huống như thế, trước tiên do Vương Cát Phương sớm nửa giờ về nhà nấu cơm, Lê Quân Hoa cùng Lê Minh Đức hai cha con thì lại bình thường tan tầm, chờ khi về đến nhà, cơm gần như liền làm được rồi.

"Mẹ, ngày hôm nay buổi trưa ăn cái gì yêu?" Vừa về đến nhà, Lê Quân Hoa liền cao giọng reo lên, trực tiếp đi tới nhà bếp rửa tay, chuẩn bị ăn cơm.

"Người cừu cừu vừa nãy lại đây, gọi buổi trưa đi hán nơi đó ăn bún." Vương Cát Phương trả lời nói, nàng lúc này, không giống thường ngày ở nhà bếp bận rộn, mà là ngồi ở phòng khách bị trên ghế salong, biểu hiện phức tạp.

"Cái gì? Cừu cừu gọi ăn bún? Lẽ nào bọn họ cửa hàng bún khai trương sách?" Lê Quân Hoa giật mình nói. Tối ngày hôm qua, nàng còn nghĩ tới cừu cừu mở cửa hàng bún sự tình, còn cố ý hỏi dò mẹ của chính mình chuẩn bị mượn cho cừu cừu cái kia một ngàn khối mẫu thân cho cừu cừu đưa tới không có, ngay lúc đó mẫu thân nói nàng gần như đem chuyện này toàn bộ làm đã quên, mấy ngày nay quá nóng, dự định sản một trời đầy mây ở đưa tiền qua.

Lẽ nào cừu cừu một nhà đã mượn đến tiền? Không chỉ có mượn tiền, còn ở một tuần lễ bên trong đem cửa hàng bún mở lên? Tốc độ này cũng không tránh khỏi quá nhanh hơn một chút chứ?

"Vừa nãy người cừu cừu tự mình lại đây gọi. Bọn họ mở cửa tiệm tiền là Vương Bội tìm hán mẹ nhà mẹ đẻ thân thích tập hợp. Qua này một tuần, người một nhà ngay ở bận bịu trang trí sự tình, ngày hôm qua mới từ cục công thương cầm giấy phép kinh doanh, ngày hôm nay liền khai trương." Vương Cát Phương trả lời con gái, trong lòng cay đắng. Nàng làm sao cũng không nghĩ tới, cái kia nàng cho rằng không còn nàng gia chống đỡ liền tuyệt đối không thể đem điểm mở lên, huynh đệ một nhà dĩ nhiên dựa vào nhà mẹ đẻ chống đỡ, rất nhanh sẽ khai trương, đệ đệ ngày hôm nay vô cùng phản khởi lại đây xin mời chính mình, cái này chẳng lẽ không phải một loại trào phúng? Thậm chí có thể nói làm mất mặt? Vương Cát Phương càng nghĩ càng cảm giác khó chịu, càng xem chuyện này trong lòng càng là ngũ vị tạp trần, cho tới liền cơm trưa cũng lười nấu.

"Cái kia cừu cừu động tác còn rất nhanh mà!" Lê Quân Hoa đạo, "Vậy chúng ta còn chờ cái gì a? Đi nhanh lên, đi thử một hồi cừu cừu bọn họ bún mùi vị! Thuận tiện nhìn một hồi bọn họ chuyện làm ăn có được hay không!" Nàng lại đối với cha mẹ chính mình nói.

Vương Cát Phương lại không trả lời con gái, mà là ngẩng đầu nhìn chau mày trương phu, hỏi: "Lão Lê, người nói chúng ta có đi hay là không?"

"Đi ba! Cát Xương đều tự mình lại đây mời, không đi không tốt. Có điều ta buổi trưa hôm nay có việc, trở về đổi kiện xiêm y. Hai người các người nương mẫu đi là được rồi. Đúng rồi, đi thời điểm vẫn là cho đệ đệ người mua cái giỏ hoa mà, dù sao cũng là khai trương, hướng hạ một hồi mà!" Nói chuyện trong lúc, Lê Minh Đức lòng mảy đã gần ra. Chính mình cái kia em vợ là cái cái gì đức hạnh, hán một nhà là cái tình trạng gì Lê Minh Đức hoàn toàn rõ ràng trong lòng, đối với mới có thể ở mấy ngày ngắn ngủi bên trong gom góp đến mở cửa tiệm tài chính, bàn vào nhà trọ điện cũng thuận lợi mở cửa tiệm, thẳng thắn giảng, nhưng Lê Minh Đức đều có chút ngoài ý muốn. Nếu như lúc trước này mở cửa tiệm tài chính là tìm chính mình mượn, ngày hôm nay bất luận làm sao cũng phải đi chúc mừng em vợ khai trương đại cát, chúc mừng phát tài; nhưng vấn đề là nhân gia mở cửa tiệm tài chính không chỉ có không phải hướng về chính hán một "Có thể người tỷ ca" mượn, lúc trước em vợ đến vay tiền thời thê tử của chính mình còn không chút lưu tình từ chối nhân gia, điều này làm cho hán làm sao chịu nổi? Có cái gì mặt mũi đi hướng hạ?

Hán Lê Minh Đức không ném nổi người này!

"Người không đi? Người không đi ta cũng không đi!" Vương Cát Phụng cái nào còn không nhìn ra chồng mình là ở kiếm cớ, nếu trọng phu không muốn đi, nàng thì càng không muốn đi. Ngày hôm nay diện đối với mình đệ đệ Vương Cát Phụng liền đủ lúng túng, lại đi đối mặt Vương Bột, đối mặt mẫu thân nàng Tăng Phạm Ngọc, thậm chí Tăng Phạm Ngọc người nhà mẹ đẻ?

Nàng cũng không ném nổi người này a!

"Ồ yêu, các người đây là sao cái yêu? Một hai cái đều không đi! Các người không đi quên đi, ta đi! Nhân gia Vương Bột lúc trước nói rồi khai trương sau mời ta ăn bún, nói mùi vị thoải mái cực kì. Ta ngược lại thật ra mau chân đến xem có phải là có hán thối đến mức như vậy thân!" Lê Quân Hoa đem tầm mắt theo phụ mẫu trên người qua lại mấy lần, hai người về mặt làm cho nàng rất nhanh suy nghĩ ra trong lòng bọn họ đại khái ý nghĩ. Nhưng khi đó không vay tiền cho cừu cừu lại không phải nàng Lê Quân Hoa không phải? Bản thân nàng còn dự định vì là cừu cừu một nhà nói tốt tới, vì lẽ đó, nàng mới không cái kia gánh nặng trong lòng!

"Muốn được mà! Hoa Hoa, vậy người liền đại biểu chúng ta người một nhà. Nếu như người cừu cừu, mọi bọn họ hỏi, liền nói người lão Hán nhi muốn tiếp khách hàng, ta. . . Ta muốn tăng ca." Vương Cát Phụng trong lòng từng một cái, cuối cùng cũng coi như đem ngày hôm nay vấn đề khó giải quyết.

Có điều, nàng vẫn còn có chút không cam lòng, cảm giác mình lúc trước từ chối vay tiền cho đệ đệ là một loại lòng tốt, là không muốn nhìn thấy đệ đệ gãi lên vết xe đổ. Chỉ cần đệ đệ mở cửa hàng bún chuyên làm ăn phiết, mở không nổi đi, vậy thì chứng minh chính mình quyết định ban đầu là đúng.

Mà này, liền cần con gái đi vì nàng tìm hiểu một phen.

Lê Quân Hoa cũng không đòi cái gì quần áo, chấp nhận trên người mình đồng phục làm việc, cười lên xe đạp, liền hướng Tứ Trung phương hướng đi. Lê Quân Hoa kỳ chính là một chiếc cùng Vương Bột bạn học Đường Kiến giống như đúc hai số đôi tốc độ xe leo núi, màu lam đen, có chín phần mười mới, hết sức xinh đẹp. Lê Quân Hoa thân cao một mét sáu năm, ở bản địa xem như là khá là cao gầy, tướng mạo xinh xắn, hai chân thon dài, phối hợp nàng dưới móng này chiếc mới triêu xe leo núi, ở Tứ Phụng trên đường cái, tuyệt đối là một đạo xinh đẹp phong cảnh tuyến.

Mấy phút sau, Tứ Phụng cửa lớn dĩ nhiên trong tầm mắt. Tứ Trung này toàn Tứ Phụng tốt nhất trung học cũng là Lê Quân Hoa trường học cũ. Lê Minh Đức cùng Vương Cát Phụng cũng từng đối với Lê Quân Hoa mang nhiều kỳ vọng, hi vọng các nàng cái này ăn mặc không lo, áo com không lo, từ nhỏ làm công chúa như thế đường lên nữ nhi bảo bối có thể thi lên đại học, vì là hai người làm về vang. Làm sao từ lớp 9 liền bắt đầu âm thầm nói chuyện yêu đương Lê Quân Hoa nơi nào có bao nhiêu đọc sách tâm tư? Thành tích thi vào đại học vô cùng thê thảm, cách hạng 3 trúng tuyển phân số đều chênh lệch một đoạn dài. Lê Minh Đức nhìn Lê Quân Hoa thi đại học điểm, giờ mới hiểu được nữ nhi bảo bối của mình đời này e sợ cùng đại học vô duyên. Hỏi dò Lê Quân Hoa ý kiến, hỏi nàng có nguyện ý hay không học lại, khá sĩ diện Lê Quân Hoa nơi nào ném nổi cái này mặt đi đối mặt trước đây lão sư cùng bạn học? Lúc này nói không muốn! Lê Minh Đức không làm sao được, chỉ được đi quan hệ đem con gái của chính mình làm tiền vào chỗ ở mình ngân hàng hệ thống.

Nhìn quen thuộc cực kỳ Tứ Trung cửa trường, ngày xưa ký ức một cách tự nhiên liền từ Lê Quân Hoa trong đầu xông ra. Nàng đột nhiên ý thức được chính mình biểu đệ Vương Bột cũng ở Tứ Trung đọc sách, hơn nữa theo cừu cừu nói vẫn là lấy toàn thành phố trước vài tên thành tích thi được đi, cùng chính mình lúc trước vừa qua Tứ Trung thấp nhất trúng tuyển phân số hoàn toàn chính là hai tầng hoàn cảnh. mấy ngày trước Vương Bột cùng cừu cừu đến chính mình vay tiền không phải tự tin cực kỳ tuyên bố nói lấy thành tích của hân, thi đại học là chuyện vãn đã đóng thuyền, khác nhau chỉ ở với trọng điểm đại học cùng phổ thông trường đại học sao? Lê Quân Hoa đã có thể nghĩ đến mấy năm sau tình cảnh:

Chính mình biểu đệ trên lưng hành lý, đi đến cái kia để cho mình không ngừng hăm mộ đại đô thị đọc sách. Mấy năm sau ở lại địa phương đi làm công tác, ngồi văn phòng làm bạch lĩnh, cầm cao hơn nhiều nội địa tiền lương, tiếp thu mới nhất tư tấn cùng tối thời thượng thủy triêu. . .

Mà chính mình, nhưng chỉ có thể rửa rớt cổ ở một cái huyện thành nhỏ, cùng một đám không có kiến thức, không theo đuổi người hỗn cùng nhau, liền ăn bàn KFC, mua một hai kiện mới triêu quần áo cũng phải cần đường dài ô tô đi tỉnh thành. . .

Hơn nữa loại này đơn điệu, vô vị, lạc hậu, bảo thủ tháng ngày không phải một ngày hai ngày, một năm hai năm, rất khả năng là cả đời!

Vừa nghĩ tới khả năng này, Lê Quân Hoa liền có một loại không rét mà run cảm giác!

Chính mình hiện tại cố nhiên từ ăn, mặc, ở, đi lại khắp mọi mặt đều rất xa ưu với mình cái kia biểu đệ, nhưng này nhưng là tạm thời! Chỉ cần biểu đệ thi lên đại học, tốt nghiệp đại học sau ở lại đại đô thị công tác, rất nhanh hân khắp mọi mặt điều kiện đều sẽ đuổi tới thậm chí vượt qua chính mình.

Vừa nghĩ tới này khả năng này, Lê Quân Hoa liền phát hiện cùng vừa ra cửa thời không thể chờ đợi được nữa so với, vào giờ phút này nàng đã có chút không quá muốn đi cừu cừu cửa hàng bún.

"Tăng Tàu Bún" ngay ở Tứ Trung bên cạnh, khoảng cách Tứ Trung cửa lớn chỉ có hai mươi, ba mươi mét xa. Cười xe đạp Lê Quân Hoa vừa qua khỏi Tứ Trung cửa lớn, căn bản không cần cố ý đi tìm, cái kia để trắng hồng tự, Trung Anh văn đối chiếu cũng vẽ có mọt út đầu to như băng hiệu liền ra hiện tại tầm mắt của nàng bên trong.

Tăng Tàu Bún

MADAMZENG' CUISINE

Dường như hạc đứng trong bầy gà giống như vậy, chiều bài này ở cả con đường bắt mắt cực kỳ, chỉ cần từ con đường này qua, sợ là ai cũng sẽ nhìn như

thể này lập dị, khác với tất cả mọi người bằng hiệu!

Lúc này, chính là mười hai giờ trưa qua một khắc, cửa hàng bún bận rộn nhất thời điểm. Lê Quân Hoa rất xa nhìn thấy, không chỉ có cửa hàng bún bên trong không còn chỗ ngồi, liền ngay cả cửa hàng bún trước người đi đường, đều đứng đầy chờ đợi đi ăn cơm thực khách. Những này thực khách đứng chờ, dùng tay chỉ vào, lớn tiếng nghị luận, một hai cái không thể chờ đợi được nữa lại hứng thú dạt dào đáng vẽ, chính là không có thiếu kiên nhẫn.

Lê Quân Hoa thuận thực khách ngón tay nhìn lại, đã thấy ở chen vai thích cánh, dòng người mãnh liệt tiền đường bên trong, có hai cái bận rộn bóng người thấp phần dễ thấy. Hai người ăn mặc giống như đức quần áo, đại hồng ngắn tay quần áo trong cùng hắc quần tây, trên đầu thủ sẵn đinh ở Tứ Phương hiểm thấy mũ lưỡi trai, mũ lưỡi trai cùng quần áo trong trước ngực phía sau lưng tựa hồ còn thêm có văn tự, nhưng bởi vì khoảng cách qua xa duyên cớ Lê Quân Hoa nhìn không rõ ràng.

"Cái kia không phải Vương Bột cùng mợ út sao? Bọn họ. . . Bọn họ làm sao ăn mặc KFC trang phục?" Lê Quân Hoa một chút liền nhận ra thân phận của hai người, chính là một tuần trước làm cho nàng giật mình không nhỏ cái kia biểu đệ cùng hồi lâu không thấy mợ út. Mà hai người mặc quần áo, từ nàng hiện tại góc độ nhìn lại, cùng với nàng ở tỉnh thành ăn KFC thời nhìn thấy bên trong người phục vụ mặc đồng phục làm việc không khác nhiều.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Dẫn dắt

Do dự nửa ngày, Lê Quân Hoa cuối cùng vẫn là không thể bẻ mặt mũi của chính mình đi Vương Bột gia mới mở cửa hàng bún đi ăn bún. Nếu như Vương Bột gia cửa hàng bún chỉ là một rất phổ thông, trên đường cái tùy ý có thể thấy được cửa hàng bún, nếu như nhà hãn cửa hàng bún trước cửa có thể giăng lưới bắt chim, chỉ có mèo lớn mèo nhỏ hai, ba con ở dùng cơm, Lê Quân Hoa rất khả năng liền không chút nghĩ ngợi đem chính mình xe leo núi kỵ đến cửa hàng bún cửa, như nàng bình thường đi cái khác cửa hàng bún ăn bún như thế hồ lớn một câu: Hai lạng thanh hồng thang—— xương sườn! Sau đó yên tâm thoải mái chờ đợi mình biểu đệ vội vã và trên món ăn, cứ cừu cùng mợ ân cần lấy lòng thăm hỏi. Loại đãi ngộ này, hãn cùng cha mẹ ở đi biểu đệ gia, hoặc là cái khác nông thôn thân thích gia làm khách thời hưởng thụ vô số lần, cũng tập mãi thành quen.

"Tiểu tử kia, quả nhiên không gạt ta! Chính mình cái kia cậu út, sợ là từ đây muốn làm giàu lạc!" Lê Quân Hoa lắc lắc đầu, làm bầm lâu bầu nói một câu. Nàng lúc này, trong đầu không nói ra được là tư vị gì. Ước ao, đồ kị, vẫn là hối hận? Thật giống đều không phải, nhưng lại thật giống cũng đều có một tí tẹo như thế.

Lúc này, nàng cảm giác mình đã hoàn toàn có thể lĩnh hội trước đây không lâu mẫu thân tâm cảnh.

Lê Quân Hoa ngẩng đầu lại liếc nhìn phía trước, treo cao cửa tiệm bảng hiệu vẫn cứ bắt mắt, chói mắt, bảng hiệu dưới cửa hàng vẫn người ta tấp nập, hai cái bóng người màu đỏ không có bất kỳ biến hóa nào chạy tới chạy lui, hoặc đón khách, hoặc lấy tiền, hoặc đoan bát. . . Đầu đầu vào đấy, bận bịu mà không loạn.

Lê Quân Hoa một queo phương hướng đem, roi mắt cái đầu, hướng khi đến trên đường kỵ đi.

Vẫn kinh doanh đến tối sáu giờ, "Tăng Tẩu Bún" mới đối ngoại treo ra "Đóng cửa" nhãn hiệu. Không phải Vương Bột không muốn tiếp tục kiếm tiền, mà là không thịnh thái. Toàn bộ sáu bồn thịt thái, kể cả không phải rất tốt bán nước dùng gà thấp, cũng ở sáu giờ tối trước bán đến sạch sành sanh.

Chung Hiểu Mẫn vẫn đợi đến năm giờ chiều mới rời khỏi. Nàng vốn là muốn tiếp tục ở lại trong cửa hàng hỗ trợ, nhưng cũng bị Vương Bột khuyên trở về nhà, chỉ là làm cho nàng tối hôm nay nghỉ sớm một chút, ngày mai đứng hạn qua tối làm.

Mợ út vừa đi, Vương Bột liền đem phụ thân, mẫu thân kêu lại đây.

"Cha, mẹ, ngày hôm nay chuyện làm ăn như thế nào các người đã thấy. Đây là chúng ta ngày hôm nay kinh doanh ngạch, tổng cộng 871. 5!" Nói, Vương Bột từ trong túi lấy ra một đại chồng lấy nguyên vé cùng gác vé làm chủ phiếu, đặt ở Vương Cát Xương cùng Tăng Phàm Ngọc trước mặt.

Rất lớn một đồng!

"Bột nì, những này thực sự là ngày hôm nay bán?" Vương Cát Xương nhìn chăm chăm trước mắt một đại chồng phiếu, tròn cả mắt lên.

Tăng Phàm Ngọc trên mặt cũng lộ làm ra một bộ khó có thể tin về mặt, nàng biết ngày hôm nay chuyện làm ăn được, thu vào khẳng định không sai, thế nhưng toán học không được nàng nhưng cũng không biết đến cùng kiếm lời bao nhiêu tiền.

"Nếu như mỗi ngày đều có thể bán nhiều như vậy là tốt rồi." Tăng Phàm Ngọc mặt đỏ lừ lừ, vui cười hớn hờ nói.

"Mẹ, theo những này ăn qua chúng ta bún người danh tiếng tương truyền, sau đó chuyện làm ăn chỉ có thể càng ngày càng tốt, sẽ không càng ngày càng kém." Vương Bột nhìn vui vẻ ra mặt cha mẹ, cười nói.

"Cái kia trừ làm vốn, chúng ta lợi nhuận ròng có bao nhiêu?" Vương Cát Xương tối quan tâm vẫn là lợi nhuận ròng.

"Ba, ta vừa nãy bước đầu ở trong lòng nặc một hồi, bởi ngày hôm nay khai trương, ta gọi người múc thịt thái thời điểm cho khách nhiều múc một điểm, vì lẽ đó thành phẩm đầu đến tương đối cao một ít, nhưng vẫn là gần như có 40% lãi ròng nhuận. Dựa theo cái tỷ lệ này tính toán, ngày hôm nay lợi nhuận ròng hẳn là 348. 6."

"Cái gì, hơn 300 lợi nhuận ròng? Một ngày ba trăm, mười ngày ba ngàn, ba ba đến chín, cái kia không phải một tháng qua thì có hơn một vạn? Ta bé ngoan ư!" Vương Cát Xương dùng chính mình đơn sơ thừa pháp khẩu quyết biểu thô thô tính toán, đến ra một nhùng hẳn trái tim suýt chút nữa đột nhiên đình con số. Vương Bột có thể rõ ràng cảm thấy mình kẻ phụ hồ hấp đều thô.

"Đúng, ba! Như quả không ngoài cái gì bất ngờ, sau đó chúng ta mỗi ngày đều có thể kiếm lời hơn 300, một tháng liền có thể kiếm lời hơn vạn khối, một năm chính là mười mấy vạn! Cha, mẹ, các người hai vị có cái gì cảm tưởng?"

"Cái gì cảm? ! Có thể có cái gì cảm tưởng! Sau đó nỗ lực, làm rất tốt!" Vương Cát Xương dùng tay cầm lấy da đầu, một mặt nát cười.

Miệng lưỡi luôn luôn lưu loát Vương Cát Xương đều không nói ra được cái một, hai ba đến, không cái gì khẩu tài Tăng Phàm Ngọc thì càng không cần thiết nói rồi, cùng Vương Cát Xương như thế, chỉ là cười rạng rỡ vui vẻ.

"Các người đã không nói, cha, mẹ, vậy ta liền đến nói hai câu. Khụ khụ!" Vương Bột "Khụ khụ" hai tiếng, háng giọng, thái độ cũng từ vừa nãy một mặt ung dung trở nên ít có trở nên nghiêm túc:

"Cái thứ nhất, cha, mẹ, ta muốn giao thay các người chính là nếu như sau đó có cái nào bằng hữu thân thích hỏi đến chúng ta một ngày bán thật nhiều bát, kiếm lời thật nhiều tiền, các người nhất định không thể nói cho bọn họ biết!"

"Các người cứ cứ, bác gái bọn họ hỏi cũng không thể nói?" Tăng Phàm Ngọc hỏi.

"Không thể!" Vương Bột kiên quyết lắc đầu, đang chờ giải thích, liền nghe chính mình kẻ phụ liền vội vàng gật đầu phụ họa: "Chính là chính là! Phàm Ngọc, ta nói với người ha, người những kia huynh đệ tỷ muội hỏi đến chúng ta một ngày lấy lòng nhiều, kiếm lời thật nhiều, người không muốn làm nhóc con nói đàng hoàng ha!"

"Cứ cứ bác gái bọn họ hỏi đương nhiên không thể nói, thế nhưng ba, đại cô đại cô gia bọn họ nếu như muốn nghe được, người cũng không thể ăn ngay nói thật, liền nói ta ở quán món nợ, người không biết được. Hiểu không?" Vương Bột nhìn kẻ phụ nói.

"Cái này, ta. . . Ta hiểu được. Ta lại không phải nhóc con!"

Vương Bột nhìn tự cho là thông minh Vương Cát Xương cùng với có chút không rõ mẫu thân, thờ dài, cuối cùng vẫn là quyết định đem lại nói cái rõ ràng: "Cha, mẹ, các người hiểu không biết được ta vì sao từ gọi các người đối với chúng ta kinh doanh ngạch cùng thu vào vào miệng kín như bưng, liền huynh đệ ruột thịt của mình, chị em ruột cũng không nói cho? Đạo lý rất đơn giản, nếu như cứ cứ bác gái biết chúng ta một ngày liền kiếm lời hơn 300, một tháng liền muốn kiếm lời 1 vạn tệ, người nói bọn họ có thể hay không ước ao? Có thể hay không đo mắt?"

"Nhất định sẽ đo mắt! Các người cứ cứ bác gái những này ở trong ruộng đầu kiếm ăn nông nhì ca, quanh năm suốt tháng rơi vào đến thật nhiều tiền à? Nếu như hiểu được chúng ta một ngày liền kiếm lời hơn 300, vậy còn không đo mắt chết?" Vương Cát Xương lắm mồm nhanh ngữ đạo, hồn nhiên đã quên một ngày trước chính hắn chính là một thổ đến không thể lại thổ nông nhì ca.

"Mắt không đo mắt ta không rõ ràng, thế nhưng ước ao là khẳng định. Được, vấn đề đến rồi, nếu như bọn họ nhìn thấy chúng ta như thế kiếm tiền, cũng nghĩ đến mở một nhà cửa hàng bún, sau đó nhượng chúng ta dạy bọn họ kỹ thuật, cha, mẹ, người nói chúng ta là đồng ý vẫn là không đồng ý? Kỹ thuật là giáo vẫn là không giáo? Đồng ý, Tứ Phương lại lớn như vậy, ăn bún người liền nhiều như vậy, một khi bọn họ mở lên, mùi vị lại cùng chúng ta như thế, các người nói, chúng ta chuyện làm ăn cũng còn tốt nổi tới sao?"

"Này còn dùng hỏi sách? Kết nhóm ăn cái nào có ăn một mình an nhàn mà!" Vương Cát Xương tóa một câu.

"Ba, người lời này cũng coi như là không nói ầu ! Vì lẽ đó, chúng ta chuyện làm ăn cần nghĩ kỹ, này 'Tăng Tẩu Bún' cũng chỉ có thể do chúng ta chính mình đến mở."

"Nhưng là, cho dù ta không nói cho bọn họ biết kiếm lời thật nhiều tiền, nếu như các người những kia bác gái cứ cứ hỏi này bún sao cái nấu, ta lẽ nào cũng không nói? Cái này. . . Cái này sao cái làm được đi ra mà. . . Chúng ta mở cửa tiệm tiền đều là từ các người cứ cứ bọn họ nơi đó mượn ——" mẫu thân một mặt làm khó dễ.

"Ta nói người Tăng Phàm Ngọc cũng là! Cái này có cái gì làm không được à? ! Chúng ta mượn huynh đệ các người tiền, sớm muộn muốn trả lại bọn họ ba! Lại không phải không trả? Thế nhưng người nếu như nói cho bọn họ biết sao cái nấu bún, nếu như các người huynh đệ cũng ở Tứ Phương mở một nhà cửa hàng bún cùng chúng ta đoạt mỗi làm ăn, vậy người có còn muốn hay không kiếm tiền? Có còn nên Bội Nhi lên đại học? Sau đó hắt kết hôn, sinh em bé oa, người còn tồn không để dành tiền?" Vương Cát Xương vốn là khó chịu những kia đã từng xem không quá lên thế tử của chính mình người nhà mẹ đẻ, hiện tại lại dính đến sau này mình có thể hay không tiếp tục "Kiếm tiền" vấn đề, vì lẽ đó, đang nghe con riêng mấy câu nói sau hắt thậm chí so với Vương Bội còn muốn lo lắng vấn đề này.

Vương Bội ban đầu còn đau đầu làm sao đi thuyết phục chính mình cái kia quá mức thiện lương, lỗ tai lại nhuyển mẫu thân, bây giờ nhìn đến kẻ phụ đáng đáp, cũng không phải làm sao lo lắng. Vương Cát Xương vì tư lợi vừa vặn có thể nhử dần một hồi mẫu thân quá mức thiện lương thiên tính.

"Mẹ, vay tiền cùng mở cửa tiệm là hai việc khác nhau. Cứu cứu bọn họ mượn chúng ta tiền, chúng ta sẽ trả, bọn họ tình, chúng ta sẽ nhớ. Báo đáp bọn họ phương thức, nhiều kiểu nhiều loại, tỷ như, ta đồng ý mở út đến tiệm chúng ta bên trong đi làm, cũng coi như là đối với cậu út một loại báo đáp. Nhưng tuyệt đối không phải thông qua nhường chính bọn họ mở cửa tiệm, hoặc là đem nấu bún kỹ thuật truyền thụ cho bọn họ đi báo đáp. Bởi vì này sẽ ảnh hưởng nghiêm trọng đến chúng ta lợi ích của chính mình, ảnh hưởng chúng ta kiếm tiền. Mẹ, người là muốn một ngày kiếm lời ba trăm, vẫn là một ngày chỉ kiếm lời ba mươi, thậm chí cũng lỗ vốn?" Vì để cho mẹ của chính mình hơi hơi khôn khéo một điểm, Vương Bội cũng coi như là tận tình khuyên nhủ.

Mẫu thân cả đời này, siêng năng làm việc, thiện lương, rộng lượng, chân thành, vô tư. . . Có Trung Quốc truyền thống phụ nữ tất cả mỹ đức, bất luận đối với con trai của chính mình, trọng phụ, cha mẹ, huynh đệ tỷ muội, thân bằng bạn tốt, thậm chí xung quanh hàng xóm, không có người nào không nói năng tốt đẹp.

Thế nhưng, nàng cả đời này lại là trải qua như thế nào đây? Nàng lại chịu đến người chung quanh làm sao đối xử đây? Người đầu tiên nhận chức trọng phụ ở hài tử chỉ có chín tuổi thời điểm liền có mối nói cũ, vứt bỏ nàng. Đời thứ hai trọng phụ hết ăn lại nằm, cả ngày không nhấc đánh bài bài bạc, theo hắt hơn hai mươi năm đều không trải qua cái gì tốt tháng ngày, cuối cùng trực tiếp đưa nàng ngã chết. Nàng đối với các huynh đệ tỷ muội được, ở các huynh đệ tỷ muội thời điểm khó khăn nhất dành cho vô tư trợ giúp, các huynh đệ tỷ muội đương nhiên nhớ kỹ nàng ân tình, nhưng bọn họ cuộc sống của chính mình cũng là như vậy, rất khó ở đại tỷ thời điểm khó khăn dành cho bao nhiêu thực tế tính trợ giúp. Mà các bạn hàng xóm đối với nàng biểu dương, ca ngợi hoặc là đồng tình cũng vẹn vẹn hạn chế ở trên đầu môi, nói nàng ngộ người không quen, vận mệnh thăng trầm.

"Tăng Phàm Ngọc là người tốt, cũng là cái người cơ khổ!" Đây chính là người bình thường đối với mẫu thân đánh giá.

Vương Bội may mắn có một thiện lương vô tư mẫu thân; nhưng hắt nhưng không hi vọng mẹ của chính mình nhân nàng quá mức thiện lương mà bị người lợi dụng cùng thương tổn. , nữ thiện bị người bắt nạt, đây tuyệt đối không chỉ nói là nói chuyện. Mẫu thân đời trước gặp vận mệnh cùng cực khổ, trình độ nhất định cùng nàng bản tính lương thiện cùng mềm yếu có chút ít quan hệ.

Nếu như mẫu thân là một thiên tính hung hăng nữ nhân, thậm chí làm một gười phụ, cha ruột của mình sợ là không như vậy dễ dàng liền dám quá trốn, đem chính mình nguyên phối bỏ đi như giày cũ.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Tiếp tục hỏa

Vương Bội trải qua một phen có ý thức dẫn dắt cùng truyền vào, trên căn bản thành công thuyết phục kẻ phụ cùng mẫu thân, người một nhà liền trở xuống du quan "Tăng Tẩu Bún" "Sống còn" mấy cái điểm mấu chốt đạt thành nhận thức chung:

1,

Đối với cửa hàng bún mỗi ngày bán bát mấy, kinh doanh ngạch cùng lãi ròng nhuận bảo mật, trừ người một nhà biết, không được hướng về bất kỳ ai tiết lộ.

2,

Đối với hình thành "Tăng Tẩu Bún" đặc thù mùi vị tam đại bí phương: Dầu cây ớt, canh loãng cùng thịt thái tiến hành bảo mật, bất kể là nguyên liệu vẫn là chế tác công nghệ, không được hướng về bất kỳ ai tiết lộ.

Vương Bột nói cho cha mẹ, nếu như bọn họ thực ở từ chối không được, liền giả bộ ngờ ngẩn, đem có vấn đề đẩy lên trên người chính mình, do chính mình đi ứng phó những này muốn "Trước tiên giàu kéo phía sau giàu" thân bằng các hảo hữu.

Vương Cát Xương bản tính trên là cái vì tư lợi, hết sức lấy tự mình làm trung tâm người, Vương Bột đưa ra hai cái then chốt bảo mật nguyên tắc Vương Cát Xương là nâng hai tay hai chân tán thành. Thiện lương mẫu thân vẫn luôn có chút không hiểu, xem ra tựa hồ còn có chút khổ sở, bất đắc dĩ, sản mẫu thân không ở thời điểm Vương Bột lại sẽ trong này chỗ lợi hại cho kẻ phụ cường điệu một lần, nhường hấn cần phải làm thông mẫu thân tư tưởng công tác, làm cho nàng "Nghĩ thông suốt", "Nghĩ thấu".

"Yên tâm, Bột nhi, thuyết phục người mẹ công tác liền giao cho ta được rồi. Người mẹ cũng là cái du mục đầu, quá quan tâm nàng những kia huynh đệ tỷ muội cảm tình, nàng liền không biết được chúng ta ăn không nổi cơm thời điểm, nàng những kia huynh đệ tỷ muội có thể hay không cho chúng ta mức hai bát, không y xuyên thời điểm nhân gia có thể hay không lấy cho người hai cái. Chỉ có chính mình có tài là thật sự có, cái khác, đều là giả." Vương Cát Xương vỗ bộ ngực hướng Vương Bột bảo đảm, không quên hạ thấp thể từ người nhà mẹ đẻ một phen.

Vương Bột tự động đem Vương Cát Xương phía trước quên, chỉ có tới có một câu khá là tán thành. Chính mình kẻ phụ ở làm việc phương diện không còn gì khác, thế nhưng nói chuyện, thỉnh thoảng cũng sẽ tóa một đôi lời có thể phản ứng xã hội hiện thực "Hiểu biết chính xác" đi ra.

Bởi thịt thái ngày hôm nay một ngày toàn bộ bán xong, người một nhà tăng giờ làm việc bận đến tối mịt mười giờ, lại chinh sáu chậu lớn tiên hương ma cay thịt thái. Cần nhắc đến đoạn thời gian gần đây cửa hàng bún đều sẽ xuất hiện một loại "Tham gia trò vui, xem ngạc nhiên" giống như tăng trưởng, Vương Bột đem mỗi loại thịt thái lượng mở rộng đến ngày hôm qua một điểm năm lần, cũng chính là 150 bát. Nếu như ngày mai cũng có thể toàn bộ bán sạch, như vậy chính mình kinh doanh thu vào đem phá ngàn nguyên cửa ải lớn!

Lần này xào thịt thái cùng hầm nước dùng, Vương Bột liền không có tự mình động thủ, mà là làm lão sư, ở một bên chỉ điểm mẹ của chính mình.

Lần thứ nhất thao tác, Tăng Phạm Ngọc vẫn tương đối mới lạ, đặc biệt xào thịt thái, trước sau dính đến hai mươi mấy loại gia vị cùng hương liệu, một ít gia vị cùng hương liệu còn muốn làm dự xử lý, trong lúc còn muốn dùng chảo ôn sủng khổng chế dầu ôn, cùng Tăng Phạm Ngọc trước đây xào rau tùy tiện thả hai, ba loại đồ gia vị liền xào kỹ một nồi món ăn rất không giống nhau, làm cho nàng luống cuống tay chân, không phải làm trình tự chính là thêm lượng không đúng, hoặc là lại quên dầu ôn.

Cũng may có Vương Bột ở một bên đề điểm, sửa sai, tuy rằng hơi méo mó, nhưng tốt xấu không có ảnh hưởng đến thịt thái khẩu vị.

Đề ăn mừng ngày hôm nay khai trương đại cát, cũng vì khao một hồi bận rộn một ngày người một nhà, xào xong thịt thái sau, Vương Bột cố ý đưa ra đi cân điểm thịt hầm đến ăn. Miếng ăn ngon Vương Cát Xương lập tức tán thành, cũng nói tốt nhất đề hai chai bia lạnh trở về uống.

Tăng Phạm Ngọc hiếm thấy không có phản đối.

Người một nhà về đến nhà, đã là buổi tối mười một giờ rưỡi. Một nhọc một ngày Vương Cát Xương cùng Tăng Phạm Ngọc hơi một nửa mặt liền ngủ đi tới. Tăng Phạm Ngọc ngủ trước, vẫn cứ chưa quên cho Vương Bột nấu ba cái trứng chần, nhường Vương Cát Xương đều có chút đồ kị.

Vương Bột cũng là mệt mỏi muốn chết, nhưng nghĩ tới loại này đi sớm về trễ tháng ngày ở gần đây e sợ sẽ trở thành một loại thái độ bình thường, như vậy hấn thể tất liền đánh không ra thời gian nào đến đọc sách. Cao trung vẫn là muốn lên, đại học cũng phải ứng phó học một hai năm, như vậy thành tích của hấn liền không thể giảm xuống đến quá lợi hại, này không chỉ là một bộ mặt vấn đề, còn quan hệ đến hấn có thể không cùng cha mẹ báo cáo kết quả. Vương Cát Xương Vương Bột không để ý, thế nhưng hấn không muốn nhường mẫu thân thất vọng.

Miền cường kiên trì nhìn nửa giờ lớp 9 toán học, Vương Bột thực sự không chịu đựng được đánh nhau mí mắt, sách ném một cái, ngủ.

Sáng sớm ngày thứ hai, mợ út Chung Hiểu Mẫn cười xe đạp, đúng hạn đi tới cửa hàng bún. Vừa vào điểm, cũng không ai dẫn dò, cầm lấy cây lau nhà liền bắt đầu lau, mẫu thân thì lại bắt đầu dùng khăn lau bôi trên bàn vết dầu, tro bụi, kẻ phụ tiến vào bếp sau, bắt đầu đánh lửa nhiệt nước dùng. Mấy người mỗi người quản lý chức vụ của mình, đều đầu vào đấy, đem ngồi ở cửa ôm bản vật Lý Thư giả vờ giả vịt Vương Bột nhìn ra âm thầm gật đầu không ngớt.

"Ba, Nước nhiệt tốt không có? Nhiệt được rồi làm ba bát bún đi ra, ba lạnh. Đúng rồi, mợ út, người ăn cái gì thịt thái?" Vương Bột quan sát một hồi, thấy đại sảnh đã bị mợ út cùng mẫu thân thu thập đến sạch sành sanh, không nhiễm một hạt bụi, đã làm tốt tiếp khách chuẩn bị, liền bắt đầu sắp xếp mấy người bữa sáng.

"Cái nào còn ăn thịt thái yêu! Cái kia thịt thái các người muốn bán lấy tiền. Bún không là được." Chung Hiểu Mẫn vừa nghe còn muốn mức thịt thái, trực lắc đầu. Thịt bò, ruột già, lươn cá những này đối với cuộc sống ở nông thôn Chung Hiểu Mẫn mà nói đều là cao cấp nguyên liệu nấu ăn, quanh năm suốt tháng đều chưa chắc có thể ăn lần trước. Chính là cái kia cái gì thịt thái đều không thêm tổ bún, tiết kiệm Chung Hiểu Mẫn cũng rất ít mua để ăn.

"Hi hi, bán lấy tiền, bán được thật nhiều tiền à? Mợ út, người không nói, ta liền giúp người điểm ha. Ba, vậy thì đều cho chúng ta chính thịt bò, thịt thái nhiều điểm. Ngày hôm nay chúng ta ăn thịt bò, ngày mai ăn ruột già, một ngày thay cái trò gian." Vương Bột quay về Chung Hiểu Mẫn cười hi hi nói. Mợ út tâm thái hấn tự nhiên lý giải, một đơn giản là thật không tiện, hai cái cũng là muốn cho chính mình tiết kiệm.

"Hiểu Mẫn, muốn mức thịt thái, có thịt thái ăn ngon chút!" Mẫu thân ở một bên nhiệt tình khuyên mợ út. Nếu như không có mợ út ở, luôn luôn tiết kiệm mẫu thân khẳng định cũng sẽ chọn ăn chay bún; thế nhưng bởi vì có mợ út, nhiệt tình hiếu khách cả đời, "Tình nguyện chính mình ăn đến xấu, cũng phải nhường thân bằng bạn tốt ăn cho ngon" mẫu thân cũng chỉ có theo đồng thời "Hưởng phúc".

Ba người trong bát bún mới ăn gần một nửa, liền có khách tới cửa.

"Lão bản, ba lạng lươn cá hồng thang, ở trong cửa hàng ăn. Chờ ta sau khi ăn xong trở lại cái hai lạng thanh hồng thang ruột già đóng gói." Một cái người đàn ông trung niên bước vào cửa hàng bún, cũng không thèm nhìn tới liền bắt đầu điểm lên đơn đến.

Vương Bột chỉ nghe này người nói chuyện phương thức cùng ngữ khí, liền hiểu được đây là một hôm qua tới trong cửa hàng đến thăm qua khách hàng quen.

"Được rồi, thúc thúc. Ba lạng lươn cá —— hồng thang ——! Một hai lạng thanh hồng thang —— ruột già —— đóng gói —— chờ sau khi ăn xong lại làm!" Vương Bột trùng bên trong bếp phương hướng cao giọng hô, lại xướng nổi lên ấy.

Ngày hôm nay hoàn toàn là ngày hôm qua phiên bản, hơn nữa so với hôm qua chuyện làm ăn cũng còn tốt, bởi vì xuất hiện lượng lớn hai lần khách hàng quen.

Lượng lớn khách hàng quen xuất hiện nhường Vương Bột tâm rất cực hoàn toàn vô cùng quyết tâm đi. Từ đó về sau, sử dụng một câu hậu thế lại nói chỉ cần chính hần không muốn chết, cái kia Tăng Tẩu Bún sẽ không phải chết, chỉ có thể càng ngày càng tốt, càng ngày càng thịnh vượng phát đạt.

Nóng nẩy chuyện làm ăn từ sáng sớm bảy giờ vẫn kéo dài đến hai giờ chiều, phi thường náo nhiệt, chen chúc không ngừng tiền đường phòng khách mới chậm rãi thưa thớt lên. Cho đến lúc này, đối bụng đến phải trước ngực thiếp phía sau lưng Vương Bột mới có thời gian đến cân nhắc cơm trưa vấn đề.

Cha mẹ cùng mợ út ý kiến đều là đi nông mậu thị trường mua ít thức ăn, về cửa hàng bún chính mình làm. Ngược lại chén bác gáo chậu, các loại đồ gia vị đều là sẵn có, mua về hai, ba lần liền làm tốt.

Vương Bột nhưng cảm thấy như vậy quá mức phiền phức, hơn nữa bốn người một mội hơn nửa ngày, lại nhường cha mẹ đi nhà bếp khổ cực làm ăn hần cũng không muốn, liền liền nói thẳng thắn đi tiệm ăn điểm hai cái món ăn, nhường bọn họ đưa tới.

"Ta xem ngươi là nhiều tiền! Ăn tiệm? Ngươi có vài đồng tiền đi ăn tiệm?" Vương Cát Xương sắc mặt không vui, trùng Vương Bột quát. Sáng sớm hôm nay xin mời Chung Hiểu Mẫn ăn ba lạng thêm lượng thịt bò bún liền để Vương Cát Xương đau lòng không ngọt, hần ngược lại không là đau lòng này ba lạng bún, mà là vừa nghĩ tới sáng sớm hôm nay ba lạng, sáng sớm ngày mai lại là ba lạng, sau đó mỗi ngày đều là ba lạng, một tháng chính là ba mươi ba lạng. Ba mươi ba lạng bao nhiêu tiền? Sáu mươi nguyên! Ông trời, mấy năm trước hần làm cho người ta xem cửa lớn một tháng tiền lương mới bảy mươi, tám mươi khối!

Hơn nữa này vẫn là một trận! Nếu như ba đồn gộp lại, cái kia không phải một tháng chỉ là tiền ăn chính mình liền muốn thêm ra một hai trăm? 450 một tháng tiền lương Vương Cát Xương liền cảm thấy đủ cao, thêm vào một hai trăm tiền ăn, cái kia không phải liền muốn chi ra sáu, bảy trăm? Này vẫn là cửa hàng bún nhân viên mậu dịch sao? So với bên trong công xưởng những kia năm công việc công nhân đều mạnh.

"Bột nhi, nghe ngươi ba. Nhường cha ngươi đi nông mậu thị trường cắt hai cân thịt, trong phòng bếp còn có một bó măng tây, chúng ta toàn bộ măng tây xào thịt, lại nấu cái măng tây canh rau, được rồi." Mẫu thân cũng hiếm thấy phân bác lên Vương Bột "Phô trương lằng phi" đến. Mỗi ngày có thịt ăn chính là Tăng Phạm Ngọc muốn cũng không dám nghĩ xa xỉ sinh hoạt, còn muốn đi ăn tiệm? Chuyện này đối với cần kiệm cả đời nàng tới nói không phải hường thụ, mà là phạm tội!

"Bột nhi, dưới cái gì tiệm ăn yêu! Nghe ngươi mẹ lão Hán nhi, ngay ở trong điểm chính mình nấu cơm ăn! Tỷ tỷ, ta nói ngươi cũng không muốn đi mua cái gì thịt, liền đem liền măng tây xào cái món ăn, nấu cái thang là được. Vương ca, măng tây ở nơi nào? Có tiểu đao không có? Ta đi lột măng tây!" Mợ út cũng ở một bên khuyên lên, nói xong cũng hướng bếp sau đi, chuẩn bị bác măng tây đi tới.

"Sáng sớm mới ăn thịt bò, buổi trưa lại muốn ăn thịt, buổi tối có phải là còn muốn ăn thịt? Mẹ yêu, đây rốt cuộc là cái gì tháng ngày yêu, e sợ địa chủ lão gia đều qua không nổi loại này tháng ngày!" Chung Hiểu Mẫn trong đầu giắt mình nhắc tới. Không có ở trong cửa hàng làm công trước, nàng cùng cậu út, bà ngoại ba người cũng là chừng mười ngày cắt một hồi thịt đến bữa ăn ngon, một tháng cũng là ăn cái hai, ba lần thịt. Ngày hôm nay xem điệu bộ này, khả năng mỗi bữa đều có thịt ăn, một ngày liền đem trước đây một tháng thịt đều ăn. Nàng hoàn toàn bị dọa cho sợ rồi, có chút lo lắng loại này tháng ngày qua xuống chính mình có thể hay không giảm thọ.

Chính mình ý kiến bị mọi người phản đối, Vương Bột biết hần phạm vào "Chung nộ", cũng là ngâm miệng, không nhắc lại ăn tiệm sự tình. Đồn đồn ăn thịt, hoặc là dưới cái tiểu tiệm ăn đối với kiếp trước hần tới nói căn bản là không phải vấn đề gì, dù cho ở hần trải qua tới khổ đồn cuối cùng hai năm, hần cũng không khuyết qua thịt ăn, chỉ có điều do trước đây thường thường ăn tiệm đã biến thành đi siêu thị cắt thịt về nhà chính mình làm.

Thế nhưng, hần rõ ràng đã quên hiện tại không phải bất luận thành thị vẫn là nông thôn sinh hoạt trình độ đều phổ biến tăng cao 2015, mà là nông dân người đều năm thu vào còn chưa vượt qua một ngàn nguyên 1999. Nhìn phụ thân đạp xe đi nông mậu thị trường bối cảnh, Vương Bột bất đắc dĩ thầm than một tiếng:

Xem ra, nhường cha mẹ, đặc biệt mẫu thân quen thuộc muốn ăn cái gì mua cái gì tháng ngày còn gánh nặng đường xa!

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Chương 40: Phá ngàn

Buổi chiều bảy giờ, chờ mợ út Chung Hiểu Mẫn ăn cơm tối tan tằm sau khi rời đi, một nhà ba người lập tức đóng cửa đóng cửa, bắt đầu tính toán lên ngày thứ hai thu vào. Ba người một người đồng dạng chồng nguyên vé, giắc vé tính cờ chen lẫn mười nguyên, hai mươi nguyên vé phiếu bắt đầu kiểm tiền, cuối cùng một gom:

1132!

"Bột nhi, chúng ta, chúng ta phá ngàn? !" Vương Cát Xương âm thanh mang theo run rẩy, máy tính trên biểu hiện cái kia bốn chữ số, hầu như nhường hẳn suy nghĩ đều đình chỉ.

"Bột nhi, ngươi xem là đúng không? Chúng ta có muốn hay không, có muốn hay không lại đếm một lần?" Tăng Phạm Ngọc cũng là một mặt kích động. Đã có bao nhiêu năm nàng chưa từng thấy nhiều tiền như vậy a? Trong nhà có nhiều như vậy tiền thời điểm còn muốn tìm hiểu đến Tăng Phạm Ngọc cùng người đầu tiên nhận chức trạng phụ cùng nhau tháng ngày. Vào lúc ấy, trạng phụ cùng mấy người kết phùng mở ra cái tiểu rượu xướng, Tăng Phạm Ngọc chính mình thì lại lợi dụng rượu trong xướng bã rượu một năm uy mười mấy con đại lợn béo, trong nhà có thể nói xưa nay không khuyết trả tiền, quanh năm suốt tháng tiền dư, tùy tùy tiện tiện đều có thể qua ngàn.

Vậy cũng là mười năm trước một ngàn khối a!

Từ khi theo Vương Cát Xương sau, toàn bộ gia tiền bên trong, liền cũng không còn vượt qua năm một trăm khối, thậm chí thường thường liền một trăm khối đều không bỏ ra nổi, làm cho không có cách nào, không thể không tìm thân bằng bạn tốt, thậm chí hàng xóm vay tiền sống qua ngày! Tâm tính thiện lương, sẽ mượn cái một trăm hai trăm, tám không tốt, dĩ nhiên là sẽ tìm các loại lý do từ chối, Tăng Phạm Ngọc cũng chỉ có thể làm nhẫn nhịn, còn phải cười rạn rở nói một tiếng "Thêm phiền phức, thập phần bản khoản" loại hình. Hai đối lập so với, trong đó lòng chưa xót cùng khuất nhục, quả thực không có cách nào cùng người ngoài nói.

Đại khái là nhớ tới nhiều như vậy năm cực khổ, Tăng Phạm Ngọc viên mắt bỗng nhiên liền nổi lên hồng đến, nàng dùng chính mình cái kia vô cây già bình thường hai tay, chùi khoé mắt không tên chảy ra nước mắt.

"Sao cái sự việc à? Kiểm lời tiền còn không cao hứng sách? Hoan hoan hi hi tháng ngày, khóc cái gì mà khóc?" Thê tử đột nhiên rơi lệ nhường Vương Cát Xương thập phần không rõ.

Nhưng cùng mẫu thân sống nương tựa lẫn nhau mấy chục năm, "Ngày thật tốt" qua qua, nghèo tháng ngày cũng qua qua Vương Bột lại hết sức lý giải mẹ mình tâm cảnh. Vương Bột đem tay của mẫu thân đặt ở trong tay chính mình, nắm chặt, cực kỳ khẳng định nói: "Mẹ, ba nói đúng, chúng ta nên cao hứng. Ngươi yên tâm, chỉ cần có con trai của ngươi ở, trước đây loại kia nghèo tháng ngày chúng ta cũng sẽ không bao giờ qua. Cuộc sống sau này, chỉ có thể càng ngày càng tốt, càng ngày càng náo nhiệt!"

"Ta. . . Ta không đến sự tình! Ta đây là. . . Cao hứng." Đại khái ý thức được ở con trai của chính mình trước mặt rơi lệ không quá thể diện, Tăng Phạm Ngọc chùi nước mắt sau, liền đem đầu nghiêng qua một bên, "Bột nhi, tiền này ngươi đến tồn tiền vào ngân hàng. Nhiều như vậy tiền thả trong cửa hàng, không an toàn."

"Chính là chính là! Cầm đến ngươi đại cô nơi đó gọi ngươi đại cô cho ngươi tồn lên." Vương Cát Xương phụ họa nói, ngay lập tức đã nghĩ đến hẳn ở ngân hàng đi làm tỷ tỷ.

Vương Bột thật muốn chửi một câu óc heo, ngày hôm qua cái kia một trận dẫn dắt xem như là bạch phí nước bọt. Hẳn đương nhiên sẽ không mắng ra đến, Vương Bột nại tính tình, hỏi mình kế phụ: "Ba, tiền của chúng ta ở Tứ Phương bất kỳ một ngân hàng đều có thể đi tồn, chỉ có không thể đi đại cô vị trí nông nghiệp ngân hàng, ngươi biết tại sao không?"

Vương Cát Xương dù sao không phải trư, hẳn cũng là nhất thời tình thế cấp bách mới không nghĩ nhiều như thế, Vương Bột hỏi lên như vậy, đúng là phản ứng lại, hơi có chút thật không tiện nói: "Há, cũng là ha. Gửi ở ngươi đại cô nơi đó, nàng liền hiểu được chúng ta kiểm lời thật nhiều tiền."

"Thông minh!" Vương Bột nghĩ một đằng nói một nẻo hướng Vương Cát Xương dựng đứng cái ngón cái.

Buổi tối Vương Bột theo thường lệ đánh thời gian nhìn nửa giờ sách giáo khoa, trong lúc, hẳn bỗng nhiên nghĩ đến hồi lâu không thấy Trương Tĩnh. Hai người từ khi lần kia kết bạn đi Tứ Phương sau khi liền lại chưa từng gặp. Hẳn lúc trước gọi Trương Tĩnh có cái gì không hiểu liền đến hỏi hắn, nhưng hẳn đoạn này trong lúc đó vẫn luôn là đi sớm về trễ, e sợ nhường Trương Tĩnh cái kia hàng xóm tiểu muội bạch chạy không ít đường vòng. Chính mình còn ăn nhân gia đưa một con vịt, mà hứa hẹn học bổ túc nhưng không thấy tăm hơi. Nghĩ tới đây, Vương Bột liền cảm thấy có chút bản khoản.

Một xem thời gian, đều sắp mười hai giờ khuya, hiển nhiên không thể chạy đi thông báo Trương Tĩnh. Mà sáng sớm mình và cha mẹ sáu giờ liền muốn ra ngoài, cũng không thời gian. Nên làm sao thông báo Trương Tĩnh, làm cho nàng có thời gian đến cửa hàng bún để chính mình làm tốt nàng học bổ túc bài

tập đây?

Ừ, đúng rồi, cha mẹ của nàng không phải ở đại thị trường bán trình độ vịt à? Thằng thán ngày mai đi một chuyến đại thị trường, nói cho Trương bá hoặc là Lý nương một tiếng, nhường bọn họ nói cho Trương Tĩnh.

Ngày thứ hai, sáng buổi chiều ít người thời điểm, Vương Bột liền mang theo mẫu thân Tăng Phàm Ngọc đi Tứ Phương các ngân hàng lớn mở tài khoản đi tới. Hắn dùng mẫu thân thẻ căn cước liên tiếp ở Ngân hàng Công thương, Ngân hàng Kiến trúc, Trung Quốc ngân hàng cùng bưu chính dự trữ mở ra bốn cái hộ. Tăng Phàm Ngọc đối với này khá là không rõ. Vương Bột liền chỉ có vì là mẫu thân giải thích:

"Mẹ, người hiểu không biết được có một câu nói gọi 'Tiền của không lộ ra ngoài' ? Chúng ta nếu như chỉ ở một ngân hàng mở tài khoản, hai ngày nữa liền đi để dành tiền, hai ngày nữa liền đi để dành tiền, cái kia dự trữ viên có phải là sẽ rất giật mình, rất tò mò? Tứ Phương chỉ có ngân ấy lớn, vạn nhất người này đem chúng ta tài phú tình hình xem là chuyện cười để lộ ra đi tới, vậy nếu không hai ngày, chỉ sợ cũng sẽ huyền não dư luận xôn xao, người người đều hiểu được chúng ta 'Tăng Tẩu Bún' kiếm bộn tiền. Người bình thường hiểu được cũng không quan trọng, nếu như vạn nhất bị những kia nát em bé, tên du thủ du thực hiểu được, chạy đến tiệm chúng ta bên trong tìm đến chúng ta vay tiền, người nói đến thời điểm nên làm gì?"

Vương Bột trong lời nói tự nhiên có khuếch đại thành phần, nhưng cũng không phải hoàn toàn chuyện giật gân. Cả nhà bọn họ dù cho ngược dòng cái mười mấy hai mươi đời đều tìm không ra một làm quan, tất cả đều là bán mặt cho đất bán lưng cho trời thổ nông dân. Bạch đạo trên không liên quan, hắc, trên đường cang không liên quan. Một không có bất kỳ bối cảnh gì gia đình bình thường, tài phú tụ tập một khi quá tốc hơn nữa còn khắp nơi Trương Dương, cùng tiểu nhi nắm kim còn rêu rao khắp nơi không khác biệt gì, kết cục thông thường đều sẽ khá thể thảm.

Vừa nghe đến nát em bé, tên du thủ du thực rất khả năng "Tôi cửa vay tiền", Tăng Phàm Ngọc cái này không bất kỳ kiến thức phổ thông nông phụ hoàn toàn cho dọa sợ, mau mau hỏi con trai của chính mình nên làm gì, tuyệt đối không nên ra cái gì đại sự a! Đối với Tăng Phàm Ngọc tới nói, nhi tử an nguy, tính mạng cùng tiền tài so ra cái kia hoàn toàn liền không đáng nhắc tới!

"Không có chuyện gì, mẹ. Chúng ta hiện tại có bốn cái tài khoản, mỗi cái tài khoản thả một ít tiền, nhìn như vậy lên tất nhiên không thể dễ thấy. Còn có chính là ta ngày hôm qua nói cho người, nếu như có người muốn hỏi thăm người chúng ta thu vào tình huống, tỷ như bán thật nhiều bát, kiểm lời thật nhiều tiền, người bảo mật, không nói là được." Vương Bột hướng về Tăng Phàm Ngọc giải thích.

"Không nói! Không nói! Ta nơi nào còn dám nói à? !" Tăng Phàm Ngọc vội vội vã vã đáp.

Mẫu thân cái kia phó trong lòng run sợ dấp dấp nhường Vương Bột trong lòng âm thầm tố cáo thanh "Tội lỗi", nhưng nghĩ lại vừa nghĩ, vậy cũng là chuyện tốt một việc. Có loại khả năng này uy hiếp ở trước mắt, nói vậy nếu như lại có người nào muốn hướng về mẫu thân hỏi thăm chính mình thu vào tình huống, trung thực mẫu thân cũng sẽ miêng kín như bưng.

Tăng Phàm Ngọc chỉ là thành thật, nhưng cũng không ngu ngốc.

"Đem một người đảng hoàng biến thành hơi hơi có tâm kế người, ta còn thực sự là tận hết sức lực a!" Vương Bột tự giễu thức nói một câu. Nhưng xã hội hiện thực như vậy, thì có biện pháp gì đây? Bên người sai lang hồ báo, phạm hồng nhãn bệnh người thực sự quá nhiều, chính mình lại vô cùng hà tự vệ thực lực, vậy cũng chỉ có kẹp chặt đuôi, cẩn thận làm người.

Xong xuôi tốt bốn tấm card ngân hàng, Vương Bột liền đạp xe đem mẫu thân đưa đến Tứ Trung cửa, nhường mẫu thân bộ hành trở lại, hắn thì lại quay đầu đi một chuyến đại thị trường thông báo Trương bá cùng Lý nương nhường Trương Tĩnh đến trong cửa hàng học bổ túc sự tình. Trước khi đi, Vương Bột rồi hướng Tăng Phàm Ngọc nói:

"Mẹ, đến thời điểm ba hỏi, người liền nói chỉ làm ba tấm thẻ. Mặt khác một tấm ta ám lên cái một điểm tiền riêng để ngừa vạn nhất. Hiện tại cửa hàng bún chuyện làm ăn là được, nhưng ai cũng không biết được có thể làm bao lâu. Ba người này người cũng hiểu được, có một dùng hai cái, tồn không nổi tiền."

"Cái này ta hiểu được. Hắn hỏi ta liền cho hắn nói làm ba tấm thẻ." Tăng Phàm Ngọc gật gù, thập phần tán thành Vương Bột chủ ý, "Đúng rồi, đi người Trương bá cùng Lý nương nơi đó cũng không muốn tay không đi. Lần trước nhân gia đều cho chúng ta đưa một con vịt, người cũng cho người ta mua điểm cái gì đồ vật."

"Muốn được, mẹ, vậy ta đi rồi."

Đời trước, mẫu thân chết rồi ngày thứ hai, cậu út cho mình một tấm thẻ, nói là mẫu thân để cho Vương Bột, bên trong còn có hơn năm ngàn khối. Số tiền này, là mẫu thân nàng bảy, tám năm qua bớt ăn bớt mặc, từ bình thường trong cuộc sống một khối hai khối tồn lên, mỗi tồn đủ hai trăm khối, mẫu thân liền đi bộ mười mấy dặm đường, về nhà mẹ đẻ giao cho cậu út, nhường cậu út giúp mình tồn lên. Qua nhiều năm như vậy Vương Bột ngày lễ ngày tết cho mẫu thân tiền, mẫu thân hắn cũng một phần tiền không tốn, đưa hết cho hắn tồn lên, nói là sau đó Vương Bột có đứa nhỏ để cho đứa nhỏ mua đồ dùng. Nhìn tấm thẻ này, Vương Bột tại chỗ khóc không thành tiếng!

Chính là bởi vì có kiếp trước này một ký ức, Vương Bột tin tưởng chính mình này một đời kế phụ tới nói không quá được cách làm phải nhận được mẫu thân tán thành.

Ở mẫu thân không trước khi chết, có một quãng thời gian rất dài, đặc biệt ở cái kia tràn ngập phản bội thời đại thiếu niên, Vương Bột đối với mẫu thân ở kế phụ trước mặt quá mức mềm yếu, bị kế phụ tùy ý bài bố mà cảm thấy thương tâm cùng bất mãn.

Mãi đến tận cậu út đem tấm thẻ kia giao cho Vương Bột trong tay một khắc đó, hấn mới rõ ràng, đôi mắt không cách nào đối với gia đình, đối với con của chính mình gánh vác lên ít nhất trách nhiệm kẻ phụ, mẫu thân cũng không phải là không có "Phản kháng", là một người thiện lương người đang hoàng, nàng cũng có sự phản kháng của chính mình hình thức, chỉ có điều không cho hấn biết mà thôi.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Trương Tiểu Quân

Ở đại thị trường trên đường, Vương Bột vẫn suy nghĩ đến cùng cho Lý nương một nhà mua chút vật gì được, nghĩ tới nghĩ lui, cảm thấy lấy lòng Trương bá cùng Lý nương không bằng lấy lòng con gái của bọn họ Trương Tinh, liền liền đi Tinh Tinh nhà sách mua bán toán học sách tham khảo đưa cho Trương Tinh. Hấn khoảng thời gian này chính đang ôn tập lớp 9 toán học, đến thời điểm nếu như Trương Tinh tới hỏi, vừa vặn đồng thời nghiên cứu, cộng đồng tiền bộ.

Tứ Phương đại thị trường là một cái khác nông mậu thị trường, sát bên TV đài cùng thể dục quán. Vương Bột đại cô một nhà một năm trước cũng ở tại nơi này phụ cận. Cái này nông mậu thị trường chủ yếu bán gia cầm, gia súc, hải sản các loại cùng thực phẩm tươi sống, Trương gia sân nhỏ những kia bán thủy bình vịt con vịt đều ở nơi này thuê đến có quầy hàng.

Tứ Phương người gọi cái gọi là "Thủy bình vịt", nói trắng ra chính là đem con vịt sống giết chết, làm lông, nội tạng sau con vịt, không chuyện gì ngạc nhiên. Sớm nhất người thành phố mua gà mua vịt, đều là mua sống, sau khi về nhà chính mình nấu nước nhô lông, lấy máu làm sạch nội tạng, rất là phiền phức. Sau đó có người thử nghiệm không bán vịt gà sống, mà là chính mình từ trước xử lý một lần, trực tiếp bán bán thành phẩm, nhưng không ngờ tới chuyện làm ăn kỳ tốt. Những người khác thấy sau khi lập tức học theo răm rắp, theo bắt đầu bán bán thành phẩm con vịt. Sau đó có người cho loại này bán thành phẩm con vịt lấy một cái tên, thủy bình vịt.

Vương Bột cười xe đạp ở đại trong thị trường tùy ý loanh quanh, tìm kiếm Trương Tinh gia quầy hàng, cũng không lâu lắm, hấn liền nhìn thấy không có việc gì, đang cùng sát vách hàng xóm nói chuyện phiếm Trương Kế Phát cùng Lý Quế Lan hai người.

"Trương bá! Lý nương!" Vương Bột đem tự mình xe đến hai người quầy hàng trước, bắt chuyện một tiếng.

"Nha, là Vương Bột sách! Người là đến mua thủy bình vịt sao?" Lý Quế Lan nhìn thấy là Vương Bột, có chút bất ngờ, cho rằng hấn là lại đây mua thủy bình vịt. Trên mặt của nàng tuy rằng mang theo cười, nhưng rõ ràng có chút miễn cưỡng, nói chuyện ngữ khí cũng có chút thờ ơ.

"Ai, Vương Bột." Trương Kế Phát hướng Vương Bột gật gật đầu, trên mặt là thông thường nụ cười thật thà.

"Không phải, Lý nương. Ta lại đây là muốn đề cho các người nói cho Trương Tinh một hỏi, bởi vì chúng ta gia gần nhất ở trong thành mở ra gia cửa hàng bún, ta mỗi ngày đều muốn ở cửa hàng bún hỗ trợ, không đến cái gì thời gian, chỉ có buổi chiều cửa hàng bún không đến chuyện làm ăn thời điểm mới khá là rảnh rỗi, vì lẽ đó, nếu như Trương Tinh nàng muốn tìm ta hỏi vấn đề, cũng chỉ có buổi chiều đến cửa hàng bún bên trong đến. Đúng rồi, Lý nương đây là một quyển ta trước đây cũng dùng qua toán học sách tham khảo, ta cảm thấy cũng không tệ lắm, lúc đó trung khảo toán học có thể thi miễn phân này bản sách tham khảo lên không ít tác dụng. Người giúp ta đưa cho Trương Tinh đi." Vương Bột đem hành lý khung bên trong sách tham khảo lấy ra, đặt ở cửa hàng trên mặt đài.

"A, cái này không ngại gì a? Còn nhường người tiêu pha! Vậy ta liền đại lảng lảng cảm tạ người ha, Vương Bột." Lý Quế Lan mây tan mưa tạnh, đầy mặt tươi cười đem sách tham khảo thu lại.

Ở Trương Tinh liên tục hai lần đi Vương Bột gia tìm Vương Bột đều không có kết quả sau, Lý Quế Lan rất là tức giận, cảm thấy Vương Bột oa nhi này quá giả, nói một đằng làm một nẻo, thiết thời lúc trước chính mình còn nhường con gái cho nhà hấn dẫn theo con vịt, đúng là cho chó ăn!

Hiện tại vừa nghe Vương Bột giải thích, mới rõ ràng hiểu lầm nhân gia, theo liền đại cảm thấy hứng thú hỏi thăm, "Đúng rồi, Vương Bột, người vừa nãy nói nhà các người ở Tứ Phương cửa phụ cận. Tầng Tàu Bún? Là có thật không? Ở Tứ Phương chỗ nào a?"

"Ngay ở Tứ Trung cửa phụ cận. Tầng Tàu Bún!"

"Cái gì? Tầng Tàu Bún? Vương Bột, người nói nhà các người mở cửa hàng bún gọi Tầng Tàu Bún?" Lúc này, một thanh âm đột nhiên vang lên, nhưng cũng mang theo rõ ràng nghi vấn cùng không tin.

Vương Bột theo âm thanh nhìn tới, thấy nói chuyện chính là Trương Tiểu Quân, trên mặt vẫn duy trì ôn hòa nụ cười hân cũng không cười, thản nhiên nói: "Là gọi Tăng Tẩu Bún."

Trương Tiểu Quân cùng Trương Kế Phát như thế, tính ra cũng là Vương Bột một nhà hàng xóm, cùng Trương Kế Phát một nhà đều ở tại Trương gia sân nhỏ. Đang bán thủy bình vịt trước, Trương Tiểu Quân tháng ngày trải qua rất là nghiệp chướng. Hân cha ruột ở hân vài tuổi thời điểm sẽ chết, sau đó cùng mẫu thân tái giá đi tới Trương gia sân nhỏ. Trương Tiểu Quân kế phụ cùng Vương Bột kế phụ Vương Cát Xương gần như một đức hạnh, đều là thuộc về loại kia hết ăn lại nằm loại hình. Trong nhà có nam nhân như vậy tháng ngày đương nhiên sẽ không được, cho tới hân kết hôn thời điểm, liền cái ra đáng lẽ hỏi đều không bỏ ra nổi đến.

Đến nay, ở Vương Bột trong ký ức còn giữ một liên quan với Trương Tiểu Quân thập phần sâu sắc tình cảnh: Một đại mùa đông sáng sớm, quần áo lam lù Trương Tiểu Quân công lấy hân một tuổi hải tử ra ngoài tản bộ. Bởi y phục trên người ăn mặc không nhiều, thêm vào khí trời thực sự lạnh giá, mũi bị đông cứng đến đỏ chót Trương Tiểu Quân một bên không ngừng mà giậm chân xoa tay, một bên thỉnh thoảng dùng sức hấp theo lỗ mũi chảy ra hai cái hàng dài. Có lúc nước mũi lưu được nhanh, Trương Tiểu Quân không kịp hút vào đi, thẳng thắn lè lưỡi, cuốn vào trong miệng, sau đó một tiếng ho khan, "Phi" một tiếng hỗn hợp nước miếng trong miệng phun ra thật xa.

"Vương thức được! Tăng nướng được!" Trải qua Vương Bột nhà Trương Tiểu Quân nhìn thấy so với hân lớn đồng lứa Vương Cát Xương cùng Tăng Phàm Ngọc, cảm nhận cúi đầu khom lưng, vội vội vã vã vẫn an, thái độ sao là một cái chữ "Tốt".

Vương Bột mẫu thân đồng tình Trương Tiểu Quân tao ngộ, cảm thấy hân mẹ con hai người cùng chính mình xem như là đồng bệnh tương liên, liền thường gọi Trương Tiểu Quân đi chính mình hậu viện hái rau. Mẫu thân hân mang theo con trai của hân Trương Khoa đến chính mình đến chơi, chỉ cần mình trong nhà có, bất kể là hạt dưa vẫn là hoa quả, mẫu thân đều sẽ hào phóng lấy ra cho Trương Khoa ăn, không một chút nào đau lòng.

Trương Tiểu Quân xui xẻo khổ rồi tháng ngày ở Trương gia sân nhỏ bắt đầu bán thủy bình vịt sau rất nhanh sẽ nghênh đón biến hóa long trời lở đất. Theo Trương Kế Phát những này lão đời (tiền bối) đồng thời làm ăn Trương Tiểu Quân cấp tốc làm giàu, xây nhà, mua motor, không mấy năm liền trải qua "Lầu trên lầu dưới, đèn điện điện thoại" tháng ngày.

Trương Tiểu Quân giàu, trở thành đội trên trước hết giàu lên một nhóm người, sau đó, làm Trương Tiểu Quân lần thứ hai từ Vương Bột cửa nhà qua thời điểm, quê nhà trong lúc đó thăm hỏi không gấp, bắt chuyện cũng không có, Trương Tiểu Quân tiêu chuẩn động tác chỉ còn dư lại hai cái: Hoặc là đem đầu chuyển hướng một bên; hoặc là ngẩng cao đầu, làm ra một bộ hùng gà trống hình, cực kỳ kiêu ngạo cười xe gắn máy tiến lên.

Cấp tốc thay đổi không chỉ là chính hân, còn có mẹ của hân Tạ Đức Thúy, cái kia khiêm tốn, hiền lành lão nhân phảng phất trong một đêm, liền đã biến thành một ngạo mạn, bợ đỡ, thậm chí khá là thô bạo lão thái bà.

Trương Tiểu Quân nhì từ Trương Khoa chậm rãi lớn lên, hầu như hoàn toàn chính là hân lão từ cùng bà nội phiên bản, mũi vênh lên trời, ai cũng xem thường, ai cũng không lọt mắt.

Duy nhất không thay đổi, đại khái cũng chỉ có vợ của hân Khương Mai. Chỉ cần không phải cùng Trương Tiểu Quân hoặc là Tạ Đức Thúy cùng đường, Khương Mai nhìn thấy Vương Bột người một nhà đều sẽ chào hỏi, "Vương thức", "Tăng nướng", "Bột nhì" kêu.

Trương Tiểu Quân lão bà Khương Mai, được cho là xung quanh bốn hương tám dặm một cảnh hoa. 1 mét sáu mấy vóc dáng, đoan chính ngũ quan, không công, hoàn toàn không giống dân quê da dẻ, nhưng Khương Mai một ra khỏi nhà, liền có thể đưa tới đội trên những kia nam nhân và nữ nhân ánh mắt. Theo mẫu thân nói cho Vương Bột, này Khương Mai là trong núi người, trong nhà nghèo cực kì, có thể đi ra Đại Sơn, gả tới Bình Bá, cũng coi như là thoát ly khổ hải. Mẫu thân vừa nói như thế, Vương Bột ngược lại có chút rõ ràng tại sao Trương Tiểu Quân như thế xui xẻo khổ rồi gia hỏa đều có thể cưới vợ như thế một vị như hoa như ngọc lão bà.

Có điều khách quan nói, Trương Tiểu Quân bản thân tuy rằng dài đến không cao, 1m7 cũng chưa tới, nhưng gương mặt nhưng là có góc có cạnh, khá là đẹp trai. Khương Mai có thể đồng ý hôn sự này, e sợ cùng Trương Tiểu Quân tiểu bạch kiểm tướng mạo cũng có chút ít quan hệ.

Dù sao thích chung diện, không riêng là nam nhân thiên tính, nữ nhân cũng vậy.

"Từ hệ người lấy oán trả ơn, đặc chí liền cần rồi", nói chính là Trương Tiểu Quân này một nhà già trẻ.

Đương nhiên, hân lão bà Khương Mai ngoại trừ.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 42: Khương Mai

Vương Bột khẳng định trả lời nhường Trương Tiểu Quân trên mặt biểu hiện thay đổi mấy lần, cuối cùng miễn cưỡng bỏ ra chút nụ cười, nghĩ một đằng nói một nẻo, chua khí mùi phần nói: "Chúc mừng các người yêu, Vương Bột. Các người lần này muốn tìm đồng tiền lớn ha!"

"Ha ha, thừa người chúc lành, Quân Ca! Hiện tại mới khai trương, chuyện làm ăn coi như không tệ. Sau đó chuyện làm ăn có được hay không còn không biết được." Vương Bột "Ha ha" nở nụ cười, xem như là ngoài cười nhưng trong không cười trở về hai câu. Trương Tiểu Quân cùng hắn là ngang hàng, tuổi tác so với hắn lớn hơn bảy, tám tuổi, cứ việc trong lòng không muốn, hắn cũng chỉ có gọi Trương Tiểu Quân một tiếng "Ca".

"Các người chuyện làm ăn kia còn gọi không sai à? Xếp hàng người nghe nói đều vây lại trên lối đi bộ đi tới! Tứ Phương người cũng là quái ha, lại không phải ăn cái gì sơn trân hải vị, bún mà thôi, còn muốn xếp hàng, thực sự là kỳ quái. Các người cái kia bún liền ăn ngon như vậy sách? Có phải là thả đến có xác xác yêu?"

Lời này liền nói đến quả thực có chút thích ăn đòn! Vương Bột lúc này liền đem mặt lạnh xuống.

"Quân Ca, com có thể ăn vậy, lời không thể nói lung tung! Chúng ta làm bún chủ tài cùng đồ gia vị, đều là ở Lâm Viên đường thị trường mua, tùy tiện cái nào cũng có thể đi hỏi thăm! Sau đó ta tiếp tục nghe cái nào nói chúng ta bún là bỏ thêm xác xác, ta liền thật đi mua hai cân, gọi ta lão Hán nhi cho này đồ chó rớt hết!"

Vương Bột kể phụ Vương Cát Xương tuy rằng nghèo đến có muối có vị, thế nhưng ở Lam Hối Trấn sáu đại đội năm đội, muốn nói tìm một nỗi danh nhất người, trừ đội trưởng cùng phụ nữ đội trưởng, còn lại cái kia chính là hắn. Không vì cái gì khác, liền vì là lúc tuổi còn trẻ Vương Cát Xương có lần cùng đội trưởng người tranh tưới dùng nước nổi lên xung đột, về nhà để đem dao phay liền hướng nhân gia trên đầu chém —— đương nhiên không chém, chỉ là dọa —— nhưng hắn này một không muốn sống động tác nhưng đem đối phương dọa gần chết, hai cổ chiến chiến, trực tiếp quỳ xuống xin tha! Chuyện tốt không ra khỏi cửa chuyện xấu truyền ngàn dặm, sau chuyện này, đội trưởng người đều hiểu được Vương Cát Xương cái này đã từng đi lính, đánh qua nát trận (không phải thật đánh trận, ra ngoài lang bạt ý tứ) người chọc không được, không thể trêu chọc, một trêu chọc hãy cùng người liều mạng.

Vương Cát Xương loại này vua cũng thua thằng liều, dám đánh dám liều tác phong rất là nhường đội trên người kiêng kỵ, bình thường người, bất luận nam nữ già trẻ, đều có chút sợ hắn, Trương Tiểu Quân tự nhiên không ngoại lệ. Phát tài trước Trương Tiểu Quân nhìn thấy Vương Bột một nhà liền cúi đầu khom lưng, lấy lòng ra vẻ, trừ nghèo, sống lưng mềm, còn cùng Vương Cát Xương "Hùng danh ở bên ngoài" có chút ít quan hệ.

Trương Tiểu Quân thấy Vương Bột đem Vương Cát Xương xếp đặt đi ra, trên mặt rõ ràng có chút sợ hãi, nhưng ngay lúc đó lại cảm giác mình đường đường một oa nhi cũng có thể té đi người trưởng thành ở một cái mười mấy tuổi tiểu con trai nhi trước mặt yếu thế có chút tổn chính mình bộ mặt, đang muốn há mồm phản bác, lại bị đứng đứng ở một bên Khương Mai một chút cho trừng trở lại.

"Trương Tiểu Quân, người nói lung tung cái gì? ! Chuyện như vậy có thể trưng lên miệng nói lung tung sao?" Khương Mai mặt lộ vẻ sương lạnh, trừng mắt chòng mình, lại mây tan mưa tạnh, mặt lộ mỉm cười, quay đầu nhìn Vương Bột nói "Bột nhi, người đừng nghe người Quân Ca, hắn vừa nãy chính là nói đùa người đây."

Trương Tiểu Quân vẫn còn có chút không cam lòng, nhưng cũng thực sự sợ hãi Vương Bột lão tử Vương Cát Xương, huống hồ bây giờ người ta ở Tứ Phương mở ra cửa hàng bún, chuyện làm ăn có người nói nóng nảy cực kỳ, cái kia giàu lên cũng chính là thời gian vấn đề sớm hay muộn, vì lẽ đó chỉ có thể đem trong lòng không cam lòng, đồ kỵ, đồ mất các loại tâm tình mạnh mẽ ngăn chặn, trong miệng ục ục thì thầm nói: "Người trừng ta làm gì từ? Lời này lại không phải ta nói, ta còn không phải nghe người ta nói. . ."

Trương Tiểu Quân lẩm bẩm Vương Bột nghe được, thế nhưng đối phương chỉ biết bắt nạt kẻ yếu bản tính hắn vừa nãy cũng thử đi ra, vì lẽ đó cũng không để ý, lúc này Vương Bột, gần như đã hoàn toàn bị Trương Tiểu Quân lão bà Khương Mai hấp dẫn.

Có một thơ là nói thế nào tới? Hối mầu nhất tiểu bách mị sinh (Nàng liếc mắt lại, nở một nụ cười, trăm vẻ đẹp phát sinh), lục cung phần đại vô nhan sắc (Khiến cho các phi tần trong sáu cung đều như không có nhan sắc). Hai mươi bốn hai mươi lăm tuổi Khương Mai tự nhiên không lớn như vậy mị lực, thế nhưng ở này bác gái đại tẩu chiếm đa số đại thị trường, Khương Mai vừa nãy cái kia nở nụ cười, dường như hàn mai tỏa ra, lập tức hấp dẫn Vương Bột mọi ánh mắt, nhường hắn tạm thời quên cùng Trương Tiểu Quân trong lúc đó khập khiễng. Vương Bột một bên đánh giá trước mặt vị này xinh đẹp ít, phụ, vừa cười nói: "Ha ha, Mai tỷ, ta có thể thấy. Ta vừa nãy cũng là cùng Quân Ca chỉ đùa một chút lý."

"Chính là, Bột nhi, người ngàn vạn đừng để trong lòng. Người Quân Ca chính là một Hàm Tử, nói chuyện thường thường không dài sợ hãi." Khương Mai dùng tay sửa lại một chút thái dương tóc, nghiêng hướng về một bên, lấy ra bóng loáng đẹp đề trần.

Nàng hôm nay mặc một cái màu đỏ T-shirt cùng bó người màu xanh lam quần jeans, dưới chân ăn mặc dễ dàng cho công tác màu đen giày thể thao. Tuy rằng mấy năm trước sinh qua đứa nhỏ, nhưng vóc người nhưng hoàn toàn không có biến dạng, trước lồi sau lõm, có vẻ càng thêm đầy đặn.

Vương Bột ánh mắt, thì lại hơi có chút trắng trợn không kiêng dè ở Khương Mai ngực cái kia hai đám đem hồng thương cảm đỉnh đến bất ngờ nổi lên R phòng cùng bị màu xanh lam quần jeans khóa đến tròn trịa mông mẩy tới về bồi hồi.

"Thực sự là tiện nghi này chó!" Vương Bột trong lòng không cam lòng kêu cú, thu hồi tự do ánh mắt, nhìn Khương Mai trắng nõn hoàn mỹ khuôn mặt, không hề để ý nói "Quê nhà trong lúc đó, nói chuyện đùa, sao có thể hướng về trong lòng đi đây? Mai tỷ, người cùng Quân Ca ngày hôm nay chuyện làm ăn cũng có tốt oa?"

"Vẫn được! Đúng rồi, Bột nhĩ, chúng ta còn còn lại một con vịt, người lấy về ăn đi." Khương Mai cười nói, sau đó khom lưng, ở cửa hàng mặt bàn dưới hòm trong quầy một trận tìm kiếm, rất nhanh lấy ra một con đã chứa ở túi ni lông bên trong con vịt, đưa cho Vương Bột.

Khương Mai lúc khom lưng, Vương Bột tầm mắt không cảm thấy liền lại hướng cái kia hai nửa bị quần jean phác hoạ ra đến nửa cung tròn nhìn lại, êm dịu, vênh cao, hình dạng thập phần hoàn mỹ, cho tới Vương Bột hoàn toàn không có cách nào ức chế trong miệng nướ bọt bốc lên, "Sùng sục" một tiếng, hầu kết cổ động, thập phần gian nan đem dật mẫn ngậm nước nghẹn tiến vào.

"Thực sự là tiện nghi chó này!" Không cam lòng âm thanh lại một lần ở Vương Bột trong đầu vang lên.

"Chuyện này. . . Này sao được, Mai tỷ?" Nhìn Khương Mai đưa tới con vịt, vừa nãy mới ở trong lòng ý dâm nhân gia một cái, một chốc, Vương Bột thực sự có chút không cách nào đối mặt Khương Mai cái kia tinh khiết, nhiệt tình ánh mắt, không thể không cúi đầu.

"Liên một con vịt, giá trị không được bao nhiêu tiền, có cái gì thật không tiện à? Nhớ lúc đầu, người Quân Ca thường thường ở Tầng nướng nơi nào hái rau, người Quân Ca sao cái không có thật không tiện à?" Khương Mai mỉm cười nở nụ cười, cũng không giống nhau : không chờ Vương Bột tiếp nhận, trực tiếp đem con vịt nhét ở hán xe đạp phía trước giỏ bên trong.

Nếu đối phương đã đem lời đã nói đến trình độ này, Vương Bột cũng sẽ không lập dị: "Vây được. Cảm tạ ha, Mai tỷ, ta liền không khách khí. Mai tỷ, người cùng Quân Ca rảnh rồi lại đây ăn bún mà, ta tự mình cho người làm."

"Muốn được! Rất nhiều người đều nói các người bún mùi vị thích cực kì, là Tứ Phương đệ nhất tốt ăn bún, rảnh rồi thời điểm ta cùng người Quân Ca liền đến thử một ha." Khương Mai thoải mái đồng ý.

"Muốn đi người đi, ta không phải đến ha!" Trương Tiểu Quân nhỏ giọng lẩm bẩm, mang theo rõ ràng tâm tình. Lẩm bẩm xong sau, tựa hồ lại cảm thấy có chút không thích hợp, chống cự ý vị quá mức rõ ràng, lập tức lại bỏ sung một câu, "Người lại không phải không biết được, ta chỉ ăn mì, không ăn bún."

Loại này muốn nói lời hung ác lại không dám nói diễn xuất, nếu như Khương Mai không ở nơi này, Vương Bột chỉ sợ cũng trực tiếp bật cười. Hắn vốn muốn nói chính mình lập tức cũng chuẩn bị bán mì, nhưng suy nghĩ một chút, xem ở hán lão bà mặt mũi trên, vẫn là không kích thích cái tên này được rồi.

Trương Kế Phát hai người đối với Vương Bột cùng Trương Tiểu Quân trong lúc đó này ngăn ngại ngôn ngữ xung đột đúng là không quá để ý, hai người tò mò nhất, cũng cảm thấy hứng thú nhất vẫn là Vương Bột gia cửa hàng bún. Bởi vì ai mở cửa hàng bún bọn họ đều sẽ không cảm thấy giạt mình, chỉ có Vương Cát Xương mở cửa hàng bún thì lại nhường bọn họ giạt mình không thôi. Huống hồ, nghe vừa nãy Trương Tiểu Quân cùng Khương Mai, cái này gọi là gọi "Tầng Tàu Bún" thật giống chuyện làm ăn còn rất hot.

"Vương Bột, ta cũng không cái gì lấy cho người, vậy thì cùng người Mai tỷ như thế, lấy cho người cái con vịt đi." Thấy Vương Bột cùng Trương Tiểu Quân hai người giao lưu có một kết thúc, đợi nửa ngày Lý Quê Lan rốt cục nói chen vào đi vào, vừa nói, một bên đem sớm đã dùng túi ni lông gói kỹ con vịt dường như Khương Mai như thế, trực tiếp đặt ở Vương Bột xe đạp hành lý khung bên trong.

"Lý nương, người chuyện này. . . Ta cũng không tốt nói cái gì. Mai tỷ đưa, người cũng đưa, chúng ta nơi nào ăn cho hết à?" Nhìn chứa ở hành lý khung bên trong hai cái thùy bình vịt, Vương Bột vừa nói câu khách sáo, một bên nghĩ thầm, ngày hôm nay cũng thật là không uống chuyển này. Chờ một lúc đi nông mậu thị trường xung mấy cân khoai tây, mua bao nồi lẩu liêu, trực tiếp kho, buổi tối nhắm rượu món ăn thì có.

"Mới thật nhiều mà, có cái gì ăn không hết? Huống hồ các người hiện tại làm ăn, trong cửa hàng nên cũng có tủ lạnh, ăn không hết thả tủ lạnh bên trong lên là tốt rồi. "

"Cái kia. . . Liền cảm tạ Lý nương ha. Lý nương, Trương bá, các người cùng Mai tỷ cùng Quân Ca như thế, rảnh rồi đến tiệm chúng ta bên trong đến ăn bún mà, lại đây thử ha nhĩ mùi vị. Đến thời điểm ta tự mình cho các người làm." Vương Bột cũng đúng lúc hướng về hai người phát sinh mời.

"Muốn được! Cái nào thời điểm ta cùng người Trương bá lại đây thử một ha."

"Hành. Bất cứ lúc nào xin đợi các người quang lâm. Cái kia Lý nương, Trương bá, ta liền đi. Trong cửa hàng còn vội vàng ở, ta còn muốn về đi hỗ trợ. Còn có chính là nói cho Trương Tĩnh, làm cho nàng buổi chiều đến tiệm chúng ta bên trong đến mà, đến thời điểm ta cùng nàng đồng thời học tập." Vương Bột cũng không quên nhắc nhở hai người đem thoại truyền cho Trương Tĩnh cái kia nhường hắn rất có hảo cảm hàng xóm tiêu muội.

"Cái này, các người ở làm ăn, không phiền phức à?" Lý Quê Lan có chút không xác định hỏi.

"Chúng ta cũng là sáng sớm cùng buổi trưa có chút bận bịu. Buổi trưa vừa qua hai giờ, liền không đến cái gì chuyện làm ăn. Cho dù có cũng không nhiều, ta mẹ lão Hán nhĩ cùng ta mẹ cũng có thể ứng phó. Bình thường hai giờ chiều sau khi bọn họ liền không cho ta hỗ trợ, nhường ta đọc sách đi tới." Vì bỏ đi hai người lo lắng, Vương Bột không thể không đem chính mình chuyện làm ăn nói tới thăm đậm một ít. Hắn ngược lại không thị phi muốn tự gây phiền phức cho Trương Tĩnh học bỏ tức, mà là nhân gia Trương Tĩnh lúc trước đã giúp hắn một tay, hắn lại ăn nhân gia hai cái con vịt, ân tình này, nói cái gì cũng phải tìm cơ sẽ trả lại.

Mẫu thân cả đời dùng tự thân nghiệm dạy cho Vương Bột rất nhiều xử sự làm người nói lý, một người trong đó là được:

Người khác đối với mình được, phải nhớ kỹ, cũng mau chóng còn đi. Cái gì cũng có thể quên, chính là không thể quên ân.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Không làm ruộng

"Người sao cái hiện tại mới trở về à? Vừa nãy người đại cô cùng cô gia lại đây, còn hỏi người lên." Vương Bột vừa về tới cửa hàng bún, liền nghe Vương Cát Xương có chút oán giận nói.

"Cùng Lý nương bọn họ thôi ha ngu. Cái gì? Đại cô cùng cô gia đến rồi ư? Người sao cái không để lại bọn họ nhiều chơi?" Vương Bột một bên đem Lý Quế Lan cùng Khương Mai đưa con vịt bắt được nhà bếp, một bên thuận miệng ứng phó. Nếu như là kiếp trước hắn, nhất định sẽ vì là không có nhìn thấy đại cô cùng cô gia cảm thấy đáng tiếc, hiện tại? Trừ trong cuộc sống có hạn mấy người, những người khác liền không quá có thể gây nên hắn coi trọng.

"Chơi cái gì, nhân gia không có sự tình? Đúng rồi, trong tay người để cái gì yêu?"

"Thủy bình vịt!"

"Người mua thủy bình vịt à? Ta còn nói đi nông mậu thị trường mua thức ăn. Vừa vặn, đem liền người này con vịt kho. Đúng rồi, người còn mua hai cái sách? Mua một liền được rồi, mua hai cái!" Vương Cát Xương niệm nhắc tới cần nhân, mặt đỏ lừ lừ. Nói tới ăn ngon, Vương Cát Xương nhận thứ hai, hắn không dám nhận đệ nhất.

"Cái nào là mua yêu! Nhân gia Lý nương cùng Trương Tiểu Quân đưa."

"Cái gì? Trương Tiểu Quân đưa? Hắn cái kia bạch nhãn lang sẽ đưa người con vịt?" Vương Cát Xương không tin hỏi.

"Là lão bà hắn Khương Mai đưa."

"Há, ta đã nói rồi! Trương Tiểu Quân sao cái sẽ cam lòng đưa chúng ta con vịt! Nếu như là Khương Mai cũng có thể." Vương Cát Xương một bộ bỗng nhiên tỉnh ngộ đáng vẽ, quay đầu nhìn về phía Vương Bột mẫu thân, khá là đặc ý nói, "Có điều Phạm Ngọc, người nói cũng kỳ quái ha, sớm không tiền muộn không tiền, trước đây xưa nay chưa từng thấy hai người này đưa qua con vịt cho chúng ta ăn, ngày hôm nay đúng là mặt trời mọc ở hướng tây, cam lòng đưa chúng ta con vịt. Chắc chắn. . ." Vương Cát Xương một bộ được tiện nghi còn ra vẻ về mặt.

"Hi hi, đó là hiểu được người muốn phát tài, Vương ca!" Mợ út cầm lấy trên đầu mũ lưỡi trai một bên hướng trên mặt quạt gió, vừa lái chuyện cười. Trên người nàng cũng đồng dạng ăn mặc Vương Bột thiết kế đồng phục làm việc, có điều là tạm thời mượn mẫu thân dùng. Chiều hôm qua Vương Bột mới dẫn nàng ở may nơi đó đo size, còn muốn hai ngày nữa mới có thể lĩnh trở về. Chung Hiếu Mẫn đối với bộ này muốn nổi bật đồng phục làm việc lại mới mẻ lại thoải mái, đặc biệt trên đỉnh đầu cái kia đỉnh "Đằm đằm mũ", cũng không có việc gì sẽ lấy xuống quan sát một phen.

"Phát cái gì tài! Trên người vác một cái mông nợ nần, cái nào thời điểm có thể đem nợ trả xong đều không biết được, phát tài? Phát sọ nào tài yêu!" Nghe được mợ út nói phát tài, Vương Cát Xương dường như bị đâm một hồi con nhím, lập tức bắt đầu phản bác. Vương Bột liền ý thức được ngày hôm qua đối với kẻ phụ "Giáo dục" vẫn là rất có hiệu quả. Chờ tới hôm nay mẫu thân đem nát em bé tên du thủ du thực vay tiền cổ sự nói tiếp cho Vương Cát Xương nghe, e sợ ngày hôm qua "Giáo dục" hiệu quả sẽ càng thêm sâu sắc một ít.

Lúc này đã là buổi chiều sáu giờ, không bao nhiêu ăn bún người. Người một nhà cũng chuẩn bị làm cơm tối ăn. Vương Bột liền dự định đi chợ bán thức ăn cân mấy cân khoai tây đến kho con vịt. Đang định ra ngoài, liền thấy mợ út đã cầm lấy dao cạo bắt đầu tước lên vỏ khoai tây đến.

"Ồ, các người cái nào thời điểm mua khoai tây à? Ta còn nói đi chợ bán thức ăn cân mấy cân."

"Không phải mua, là người cậu út vừa nãy đưa tới. Còn có các người đại cữu cùng nhị cữu cữu đưa dưa chuột, cây ớt, cây đậu đũa cùng cà, một sọt lớn. Sau này một tuần, chúng ta cũng không cần mua thức ăn." Tăng Phạm Ngọc cười hướng về Vương Bột giải thích, xem ra rất vui vẻ.

"Cữu cữu bọn họ thực sự là quá tốt rồi." Vương Bột cảm thán một câu, "Mẹ, vậy người cho tiểu cữu cữu nắm tiền không có à?"

"Ta nói phải trả tiền, nhưng người tiểu cữu cữu chết sống cũng không muốn."

"Liền một điểm nát món ăn, muốn cái gì tiền mà! Nói tiền liền khách khí ha!" Mợ út nghe nói Vương Bột nói tiền, có chút "Không cao hứng" nói.

Vương Bột bốn cái cửi cửi, trừ tam cửi cửi ở bên ngoài làm công ở ngoài, còn lại ba cái cửi cửi đều ở nông thôn nghề nông, chủ yếu thu vào chính là dựa vào loại gọi món ăn tiền lời tiền. Ở kiếp trước, Vương Bột một nhà liền thường thường ăn các cửi cửi loại món ăn, thậm chí ở hẳn đi tới Song Khánh công tác, mỗi lần về nhà, lúc rời đi, các cửi cửi đều sẽ cho hắn bao lớn bao nhỏ nhồi vào các loại ăn sáng, nhường hắn mang về Song Khánh ăn.

Kiếp trước bắt đầu đi liền không nói, đời này, Vương Bột nói cái gì cũng không muốn không công chiếm các cửi cửi tiện nghi. Thế nhưng nói thẳng không cho các cửi cửi đưa món ăn hoặc là nói cho tiền hắn lại sợ tổn thương trái tim của bọn họ, nhường các cửi cửi nói hắn khách khí.

Có cái gì vẹn toàn đôi bên biện pháp không có đây?

Vương Bột đầu xoay một cái, rất nhanh sẽ nghĩ đến một vừa có thể không cho các cửi cửi chịu thiệt, có thể thỏa mãn chính mình một nhà dùng bữa vẹn toàn đôi bên biện pháp. Liền, liền bắt đầu đối với mợ út nói:

"Mợ út, tình huống bây giờ người cũng nhìn thấy. Ta mẹ lão Hán nhi muốn bận bịu trong cửa hàng sự tình, sau đó e sợ cũng không có thời gian đi trồng rau. Không chỉ có không thời gian trồng rau, chúng ta một nhà ba người tiền e sợ đến thời điểm đều chỉ có nhận thầu đi ra ngoài cho những người khác trồng.

"Nhưng chúng ta một nhà lại không thể không dùng bữa, không ăn gạo. Vì lẽ đó, ta đã nghĩ, nếu như tiểu cửi cửi cảm thấy hứng thú, chúng ta ruộng có thể đưa cho hắn đi trồng, chỉ cần hàng năm cho chúng ta điều 1200 cân gạo là được.

"Cho tới rau dưa, chúng ta cũng từ nhỏ cửi cửi cùng cái khác ba cái cửi cửi nơi đó mua, giá cả đối chiếu thị trường bán lẻ giá đến chấp hành là có thể. Bởi vì này không phải ăn một lần hai lần, mà là mỗi ngày đều muốn ăn, toàn bộ ăn không các người cũng không hiện thực. Người cảm thấy sao, mợ út?"

1200 cân gạo là Vương Bột căn cứ một nhà ba người hiện nay sức ăn định ra đến. Có điều theo sinh hoạt trình độ không ngừng tăng lên, sau đó khẳng định ăn không được nhiều như vậy gạo.

Vương Bột đề nghị không chỉ có Chung Hiểu Mẫn không nghĩ tới, Vương Cát Xương cùng Tăng Phạm Ngọc hai người cũng không ngờ tới. Tăng Phạm Ngọc suy nghĩ một chút, rất nhanh sẽ phát hiện mình nghĩ từ nghĩ tới ý đồ này thập phần không sai, vừa giải quyết một nhà ba người ăn cơm dùng bữa vấn đề, lại tránh khỏi đất ruộng hoang phế, hơn nữa còn chỗ béo bở không cho người ngoài, trợ giúp chính mình đệ đệ, liền ngay lập tức sẽ phụ họa nói rằng:

"Chú ý này hay, Hiểu Mẫn. Người tới hôm nay liền trở về cho Phạm Tung nói một ha nhi, nhường Phạm Tung đến trồng chúng ta ruộng cùng đất trồng rau. Rau chúng ta ngay ở nhà các người mua. Người nghĩ đi, ngược lại hiện tại mỗi ngày đều muốn mua thức ăn, cùng với tiền này để cho người khác kiếm lời, không bằng để cho các người đi kiếm."

Vương Cát Xương cảm thấy một năm 1200 cân gạo liền đổi chính mình bốn mẫu ruộng nước cộng thêm đất trồng buôn bán chính mình thực sự có chút chịu thiệt, hữu tâm không đồng ý, nhưng nghĩ từ cùng thê từ đã đem lời nói ra miệng, hắn cũng phản bác không được.

Có điều Vương Cát Xương rất nhanh nghĩ lại vừa nghĩ, chính mình hiện tại một ngày lãi ròng mấy đại trăm, lập tức liền muốn phát tài, lại đi tính toán trong ruộng này điểm thu hoạch tựa hồ cũng không nhiều lắm ý tứ. Còn không bằng bán em vợ một ân tình, làm cho vẫn xem thường chính mình em vợ hiểu được:

Em vợ, đừng xem thường anh rể người ca! Sau đó, người hai người ăn ngon mặc đẹp, cũng phải dựa vào người tỷ ca nâng đỡ đây!

Nghĩ như vậy, Vương Cát Xương trong lòng lập tức dễ chịu rất nhiều, cũng theo thê từ bắt đầu khuyên bảo Chung Hiểu Mẫn:

"Hiểu Mẫn, gọi Tăng Phạm Tung đầu óc thả thông thái một ít. Nếu không là ta và chị gái người hiện tại không thời gian trồng, hẳn nơi nào có cơ hội như thế? Ta nghe ta cái kia làm trưởng thôn chiến hữu nói lại quá mấy năm quốc gia liền muốn đem thuế nông nghiệp toàn bộ cho thu tiêu. Sau đó nông dân trong ruộng trồng, tất cả đều là chính mình. Ruộng sẽ càng thêm bảo bối, nông dân sinh hoạt cũng sẽ càng thêm dễ chịu. Nhiều loại chút điền, tuyệt đối không cái gì chỗ hỏng."

Vương Cát Xương lời nói này kỳ thực khá có đạo lý, bởi vì sáu năm sau, cũng chính là năm 2005, quốc gia liền sẽ hủy bỏ đặt ở người Trung Quốc trên đầu mấy ngàn năm thuế nông nghiệp. Nông dân thẳng ngày từ đó về sau xác thực sẽ dễ chịu không ít. Nhưng lời này từ những người khác trong miệng nói ra không kỳ quái, từ hắn cái này loại cái gì thiệt thòi cái gì nguy nông dân trong miệng nói ra liền khá là khôi hài.

Chung Hiểu Mẫn không nghĩ tới chính mình cháu ngoại trai sẽ cho mình như thế một đề nghị, hơi hơi vừa nghĩ, liền cảm thấy là một chuyện tốt, nhưng hiện tại nàng vẫn chưa thể làm chủ, cần phải đi về cùng cậu út thương lượng một chút, liền lên đường: "Cái kia được rồi, Vương ca, tỷ, Bột nhi. Buổi tối ta liền trở về cùng Phạm Tung thương lượng một chút. Nếu như hắn đồng ý, các người tiền cùng đất phần trăm, chúng ta liền đến loại mà. Có điều 1,200 cân gạo thực sự quá thiếu, thẳng thần cho các người 1500 cân mà!"

Vương Cát Xương đang muốn nói "Muốn được", lại bị Vương Bột sớm mở miệng nói:

"1500 cân? Mợ út, người muốn đem chúng ta người một nhà no chết sách? 1200 cân đều ăn không hết còn 1500 cân! Liền một ngàn hai! Vậy thì sao chắc chắn rồi."

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Mở rộng

Thời gian trôi qua từng ngày, Vương Bột làm ra đến "Tầng Tàu Bún" ở nhỏ nhỏ Tứ Phương thành kéo dài lên men. Theo những kia ăn qua bún thực khách ở thân bằng bạn tốt trong lúc đó danh tiếng tương truyền, càng ngày càng nhiều người bắt đầu đối với trong truyền thuyết "Tầng Tàu Bún" cảm thấy hứng thú lên. Thậm chí không ít người còn mở ra xe con chuyên môn chạy tới thưởng thức một phen. Bốn cái bánh xe xe con ở năm 1999 Tứ Phương còn là một vật hi hãn, xe con ở cửa hàng bún trước vậy một cái, lần này càng thêm náo động. Đến ăn bún người từ đó về sau càng là nối liền không dứt, từng con sóng liên tiếp, thậm chí ở buổi tối năm, sáu giờ lúc ăn cơm tối đều có người chạy tới ăn bún.

Mà đối với Tứ Phương bán bún tới nói, chuyện làm ăn tốt thông thường chỉ có sáng sớm cùng buổi trưa, buổi tối chuyện làm ăn rất ít, rất nhiều cửa hàng bún trực tiếp liền đóng cửa đánh dạng, không có mở cửa.

Chuyện làm ăn kéo dài bạo tốt mang đến một "Hậu quả xấu" là được vô số thực khách phản ứng Tầng Tàu Bún chờ đợi thời gian quá dài, đặc biệt ở sáng sớm cùng buổi trưa này hai cái thời gian, hơi hơi đi chậm một chút, cũng chỉ có ngồi ở trên lối đi bộ chờ lên.

Mà một đồng ngồi ở trên lối đi bộ chờ ăn bún "Kỳ cảnh" lại trực tiếp dẫn đến rất nhiều người qua đường chạy tới tham gia trò vui, đều muốn đến thử một ha nhí này "Tầng Tàu Bún" đến cùng có ăn thật ngon. Chẳng lẽ ăn muốn lên tiên vẫn là làm sao?

Vào lúc này, Vương Bột bắt đầu ý thức được lúc trước lựa chọn Viên Viên tiệm bánh gato bây giờ nhìn lại tựa hồ cũng không phải là một lựa chọn tốt nhất. Hẳn lúc trước sơ dĩ coi trọng Viên Viên tiệm bánh gato có điều là muốn làm học sinh oa nhí chuyện làm ăn, thế nhưng liên hiện nay cái này trạng thái, đừng nói cái gì học sinh oa nhí, liên hiện tại tới được thực khách hẳn đều thỏa mãn không được.

"Không được, đến lập tức mở chi nhánh, hoặc là mở rộng hiện tại cửa hàng kinh doanh diện tích!"

Tốt nhất đương nhiên là mở rộng hiện tại cửa hàng kinh doanh diện tích. Vương Bột quan sát hần sát vách hai cái điểm, một là cắt tóc, một người bán com Tàu.

Cắt tóc làm ăn khá khảm, gọi nhân gia cho thuê lại cho mình độ khả thi rất nhỏ.

Thế nhưng bán com Tàu điểm liền Vương Bột bán bún trong lúc này có hạn mấy ngày nhìn thấy, chuyện làm ăn có thể nói thảm đạm cực kì, thường thường là đến trưa vốn nên chuyện làm ăn hot nhất thời điểm, trong đại sảnh cũng chỉ có mèo lớn mèo nhỏ hai, ba con.

Vương Bột bước đầu nhìn qua sát, liền rõ ràng tiệm này chủ quán ở định vị phương diện xảy ra vấn đề, vừa đến cửa hàng diện tích đối với bán com Tàu tới nói thực sự quá nhỏ, phòng chừng liền một trăm bình phương đều quá chừng, khẳng định tiếp không tới tiệc kết hôn, tiệc mừng thọ loại này đối với kinh doanh diện tích có nhất định yêu cầu đơn đặt hàng. Thứ hai lão bản tay nghề cũng không ra sao, trong cửa hàng cũng không có hai cái then chốt đặc sắc món ăn, chính là một ít phổ thông việc nhà món ăn. Có thể không chút nào khoe khoang giăng, người ông chủ này tay nghề liền mẹ mình xào đi ra mùi vị cũng không đuổi kịp, chuyện làm ăn có thể đủ tốt thì nên trách. Đệ tam chính là này com Tàu quán vị trí cũng không chọn xong. Con đường này vốn là không phải Tứ Phương ăn ngon phố cùng ẩm thực phố, đem tiệm ăn mở ở đây, rất khó hấp dẫn đến mục tiêu khách hàng.

Thế nhưng cũng không thể quơ đũa cả nắm, Vương Bột suy đoán, nhà này tên là "Hồng Hồng com Tàu quán" lão bản phần lớn doanh thu điểm, rất khả năng rơi vào Tứ Trung học sinh trên đầu. Kiếp trước lớp học có một bạn học sinh nhật, liền ở ngay đây bao một bản. Hiện tại là bởi vì học sinh nghỉ, vì lẽ đó chuyện làm ăn không thể nào tốt; một khi khai giảng, nhân gia chuyện làm ăn rất khả năng tốt lên.

Kiếp trước, Vương Bột com trưa cùng com tối đều là về nhà ăn, hầu như rất ít ở bên ngoài ăn com, vì lẽ đó cũng không rõ lắm này "Hồng Hồng com Tàu quán" chuyện làm ăn có phải là thật hay không dựa vào Tứ Trung học sinh đến cho hần đây lên.

Nhưng mà, bất luận thế nào, mặc kệ đối phương chuyện làm ăn tốt và không tốt, đối với cần gấp mở rộng kinh doanh diện tích Vương Bột tới nói cũng phải cần đi nỗ lực thử một chút.

Lần này, hần không có như lần trước như vậy tự thân xuất mã, mà gọi là chính mình mợ út Chung Hiểu Mẫn đi giúp hần tham tìm tòi lai lịch của đối phương.

"Bột nhí, ta giúp ngươi hỏi, cái kia Hoàng lão bản nói cho thuê lại cũng không phải là không thể đàm luận, liền xem chúng ta có thể ra cái gì giá tiền." Ngày này, tìm hiểu sau khi trở lại Chung Hiểu Mẫn hướng về Vương Bột báo cáo.

"Vậy ngươi hỏi hần muốn bao nhiêu tiền không có?" Vương Bột vội vàng nói.

"Hần nói cho thuê lại phí chỉ ít năm ngàn. Sau đó tiền thuê nhà 1500 một tháng. Bột nhí, này họ Hoàng rõ ràng chính là ở gỗ, ngươi cũng không thể vào

bầy của hắn."

Mà Vương Cát Xương vừa nghe đối phương muốn năm ngàn cho thuê lại phí tại chỗ liền nổ, há mồm liền mắng lên: "Này đồ chó tâm có lỗ hồng! Năm ngàn? Hắn sao không đi cướp ngân hàng! Năm ngàn, hai ngàn lão tử đều không được được!"

"Bột nhi, năm ngàn quá cao. 1500 tiền thuê tháng cũng quá đắt." Tăng Phạm Ngọc cũng bị đối phương sư tử mở miệng lớn cho kinh đến, liên tục lắc đầu.

Vương Bột đương nhiên biết đối phương là ở sư tử mở miệng lớn, hơn nữa hắn còn biết đối phương sở dĩ dám như thế gọi giá nguyên nhân, đơn giản là thấy bọn họ gia cửa hàng bún chuyện làm ăn nóng này, muốn gõ trên một bút thời.

Vương Bột không ngại làm cho đối phương kiếm chút đỉnh tiền, đối với hắn mà nói tiền không phải trọng yếu nhất, thời gian mới trọng yếu nhất. Muốn một ngày khai trương, liền thiếu kiếm lời mấy trăm khối, muốn mười ngày chính là mấy ngàn, nhưng là hiện tại mợ út ở đây, hắn không tốt cùng cha mẹ nói rõ, liền thẳng thần phụ họa ba người lại nói:

"Cái kia họ Hoàng xác thực thực muốn tiền muốn điên rồi. Năm ngàn khẳng định là không thể. 1500 tiền thuê tháng cũng không thể. Có điều, chào giá trên trời, ngay tại chỗ trả tiền lại. Chúng ta trước tiên lạnh này họ Hoàng hai ngày, hai ngày sau lại đi cùng này con rùa cò kẻ mặc cả."

Ba người đều nói muốn được!

Vương Bột trong lòng nhưng chủ ý đã định, hai Thiên Hậu, dù cho cái kia họ Hoàng ít tiền không nhường lại, hắn cũng dự định tác thành đối phương. Bởi vì trừ cái kia chuyên nhượng phí, 1500 tiền thuê tháng đối lập một trăm bình phương kinh doanh diện tích tới nói cũng không cao. Hiện nay cái này ba mươi bình phương điểm một tháng đều muốn sáu trăm khối tiền thuê tháng, cứ tính toán như thế đến, một trăm bình phương 1500 căn bản là không cao.

Điểm vấn đề ở Vương Bột trong mắt đã xem là gần như giải quyết, một cái khác chính là nhân viên chiêu mộ.

Đem cửa hàng mở rộng gấp ba, không thể vẫn là bốn người, nhất định phải nhận người, hơn nữa không phải chiêu một hai, ít nhất muốn vời cái ba bốn mới có thể đủ.

Ở mợ út Chung Hiểu Mẫn qua tới làm trước, Vương Bột đối với dùng loại này họ hàng thân thích, có thân thích quan hệ công nhân trước sau có chút lòng mang cảnh giác, thành kiến rất nhiều.

Nhưng là, ở mợ út đi làm như thế một tuần thời gian, hắn phát hiện dùng thân thích kỳ thực cũng hữu dụng thân thích chỗ tốt, tỷ như, bất luận chuyện gì, bất luận đúng sai, mợ út đều sẽ hướng về cả nhà bọn họ, một ngày làm việc bên trong, cũng hoàn toàn không nhìn thấy mợ út có trộm gian dùng mảnh lời thời điểm, đều là cùng mẫu thân cướp cướp làm việc.

"Bây giờ nhìn lại, mình trước kia đúng là có chút 'Ếch ngồi đáy giếng, không gặp Thái Sơn'. Cổ nhân còn biết 'Nâng hiền không tránh thân' đây, chính mình một người hiền đại còn không cố tư tưởng của người ta mở ra." Vương Bột thầm than một câu. Vào lúc này, hắn đã có chút rộng rãi sáng sủa, nghĩ rõ ràng một cái đạo lý:

Kỳ thực, trọng yếu không phải thân thích không thân thích, trọng yếu chính là một người bản tính, bản chất.

Một yêu thích trộm gian dùng mảnh lời người, mặc kệ cùng chính mình có hay không thân thích quan hệ, hắn đều sẽ tìm cơ hội trộm gian dùng mảnh lời, thân thích quan hệ ngược lại sẽ nhường hắn làm trầm trọng thêm, càng có có.

Mà một thành thực, siêng năng làm việc, không có dã tâm gì người, nếu như cùng người quan hệ thân thích, hắn ngược lại sẽ dùng một loại lòng cảm ơn tình đem sự nghiệp của người xem là hắn sự nghiệp của chính mình, cần cần khẩn khẩn, cần trọng, rất hiếm có đôi nghề.

Nói như vậy, không phải là nói sử dụng thân thích những kia tai hại liền không tồn tại, kỳ thực cũng tồn tại, liền xem người làm sao đi hóa giải.

Hoàn toàn không có thân thích quan hệ thuần người ngoài cũng có tai hại, tỷ như vấn đề độ trung thành, lòng trung thành vấn đề, liền xem người làm sao đi khống chế. Theo

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Ứng cử viên

Nếu chuẩn bị nhận người, hơn nữa chính hắn cũng nghĩ thông suốt một chút qua chưa từng nghĩ thông suốt địa phương, Vương Bột liền quyết định 'Nâng hiên không tránh thân', nhường cha mẹ, mợ út cung cấp cho mình mấy cái tuyến hạng.

Cửa hàng bún nóng này mấy người đều nhìn ở trong mắt, nhìn thấy những kia bởi vì chờ đợi quá lâu, xếp hàng quá dài thực khách phần nộ rồi đi Vương Cát Xương cùng Tăng Phàm Ngọc cũng cảm thấy đáng tiếc, bởi vì này đều là tiền a. Vì lẽ đó, bất luận là Vương Bột đề cập với bọn họ ra mở rộng cửa hàng vẫn là mở chi nhánh, hai người đều đồng ý. "Tăng Tẩu Bún" thành công đã để cho hai người ý thức được, ở làm ăn phương diện, chính mình hai người này không văn hóa nông nhì ca, cùng con trai của chính mình là không cách nào so sánh được. Sau đó nhĩ tử nói làm sao, vậy thì làm đi.

Mợ út không có lên tiếng, nàng cảm giác mình hiện tại vẫn là thực tập kỳ, lưu không lưu lại được đều còn phải xem cháu ngoại trai ý kiến, đề cử người, chính mình vẫn là đứng đực kết quên đi.

Tăng Phàm Ngọc suy nghĩ hồi lâu, thờ dài nói: "Ai, nếu như Tăng Lâm cùng Tăng Liên không có đọc sách là tốt rồi, có thể để cho các nàng đến trong cửa hàng hỗ trợ. Ở đại cô nơi này mà, không nói cái khác, dù sao cũng hơn đi bên ngoài làm công cường mà."

Tăng Lâm là Vương Bột đại cữu con gái, Tăng Liên là cậu hai con gái, hai người hiện nay đều ở học sơ trung.

Vương Bột đối với lời của mẫu thân không tỏ rõ ý kiến. Kiếp trước hắn, biết mình hai người này biểu muội vận mệnh.

Đại biểu muội Tăng Lâm sơ trung sau khi tốt nghiệp sẽ ở huyện xung quanh làm công, nhưng đều là đánh không lâu dài, trong này có lẽ có nhà xưởng phương diện nguyên nhân, nhưng nguyên nhân chủ yếu vẫn là Tăng Lâm bản thân quá mức lười biếng, ăn không được khổ. Nàng từ nhỏ đã bị đại cữu cùng đại cữu mụ quán thực lên (nuông chiều từ bé), áo đến thì đưa tay, cơm đến há mồm, trong nhà lao động chân tay là không một chút nào sẽ chạm. Mặc dù Tăng Lâm sau đó kết hôn, chính mình làm mẫu thân, hết ăn lại nằm tính cách vẫn cứ chưa từng thay đổi, thậm chí có chút làm trầm trọng thêm, ngay cả mình đứa nhỏ đều không thể nào nuôi, toàn bộ ném cho đại cữu cùng đại cữu mụ.

Mà nhị biểu muội Tăng Liên so với cái này tỷ tỷ tới nói liền muốn tốt lắm rồi. Chịu khó, hiểu thuận, người cũng thành thật, không bất kỳ oai tâm nhân. Cha mẹ của nàng ở trong ruộng bận việc, nàng sẽ ở nhà đem thức ăn làm tốt. Tăng Liên tốt nghiệp trung học đệ nhất cấp sau, không học cao trung, đọc Tứ Phương một cái trường nghề, học xong trường nghề, sau khi tốt nghiệp liền bị trường học phân phối đến G đông một nhà điện tử xưởng làm công. Ba năm sau, Tăng Liên cùng bạn trai đồng thời về Tứ Phương phát triển, song song tiến vào Tứ Phương một nhà đồ uống xưởng đi làm.

Nếu như là nhị biểu muội Tăng Liên, Vương Bột sẽ không có bất kỳ ý kiến gì, đối với loại này chịu khó, thành thật, không tâm địa gian xảo người khẳng định nắm hoan nghênh thái độ. Nhưng đại biểu muội Tăng Lâm mà, vậy còn là quên đi, đừng bại hoại chính hắn một đoàn đội tươi tốt bầu không khí.

"Liên Liên gần như, Lâm Lâm mới ăn không vô cái này khổ đây! Tỷ tỷ, ta khuyên ngươi vẫn là đừng đánh ý đồ này! Đừng đến thời điểm lòng tốt không báo đáp tốt!" Mợ út Chung Hiểu Mẫn đem Vương Bột không lời nói ra cho nói ra.

"Ngươi xem Lâm Lâm ở nhà lại thành cái kia đáng ghét, nơi nào ăn được cửa hàng bún khổ yêu! Đổi thành Liên Liên còn tạm được." Vương Cát Xương cũng ở bên cạnh phụ họa. Vương Bột bốn cái cữu cữu bên trong, Vương Cát Xương cũng chỉ cùng nhị cữu cữu đánh cho long một đồng, yêu ai yêu cả đường đi, đối với nhị cữu cữu con gái Tăng Liên cũng càng có hảo cảm một ít.

Mấy người đón lấy lại hàn huyên tán gẫu Vương Bột mẫu thân còn lại mấy cái huynh đệ tỷ muội, phát hiện đề cho bọn họ tới cửa hàng bún làm công, thật giống đều không thể nào hiện thực.

Nhị nương cùng tiểu nương phải cho nhị cô gia, tiểu cô gia cùng với trong nhà còn ở đọc sách biểu đệ, biểu muội làm cơm, tình cờ lại đây giúp một hồi bận bịu có thể, toàn chức là không thể.

Mấy cái cữu cữu làm cả đời nông dân, sớm thành thói quen tất cả xung quanh, nhường bọn họ vứt bỏ đất ruộng vào thành bán bún,, đừng thao cái kia phân tâm.

Cho tới cái khác mấy cái mợ, nhưng là có loại khả năng này, nhưng Vương Bột tạm thời còn không muốn lại chiêu một một trường bồi đi vào đặt ở trên đầu chính mình, hạ thấp quyền uy của chính mình, tiến tới tăng lớn quản lý độ khó.

Mẫu thân bên này thân thích tạm thời là không đến người nào chọn. Mà kế phụ bên này thân thích, thì càng không cái gì hi vọng. Kế phụ ba cái huynh đệ tỷ muội, mẫu thân gả tới trước cha mẹ cũng đã qua đời, chỉ có một ca ca cùng một tỷ tỷ. Tỷ tỷ tiến vào thành, lên làm người người ước ao người thành phố; ca ca một nhà đây, cùng Vương Bột một nhà quan hệ chấp trùng lên xuống, phần lớn thời gian đều là không tốt lắm.

Vương Bột đang muốn tuyển mộ nhân thủ dựa vào trước mắt này ba cái xu thợ giày là không dựa dẫm được, còn đến chính hắn một Gia Cát Lượng tự thân xuất mã, lúc này, Vương Cát Xương bỗng nhiên sáng mắt lên, đề nghị: "Ta cảm thấy có thể đem tiểu Điền hô qua đến."

"Tiểu Điền, cái nào tiểu Điền?" Tăng Phàm Ngọc hỏi.

Vương Bột cũng nghĩ hoặc nhìn Vương Cát Xương.

"Ừm, ngươi đã quên? Ban đầu ta ở Trư Tông xưởng gác cổng thời điểm, ta không phải có mấy cái đồng sự sao? Có một lần ta còn gọi các nàng tới nhà chơi qua, trong đó tiểu Điền còn gọi Trần Quý Lương qua đoán chữ đoán mệnh."

"Há, hóa ra là người cái kia đồng sự. Thế nhưng nhân gia không phải ở Trư Tông xưởng đi làm đến mà, nhân gia có nguyện ý hay không đến yêu?" Mẫu thân đối với này có chút hoài nghi.

"Cái gì không muốn đến? ! Nàng ở Trư Tông xưởng chết no cũng là hơn 200 khối một tháng. Chúng ta cho nàng bốn trăm năm, vọt lên gấp đôi, nàng sẽ không muốn? Chúng ta còn bao ba bữa cơm, mỗi bữa có thịt ăn, đãi ngộ tốt như vậy, nàng đi đâu mà tìm? Ta dám nói chạy khắp cả Tứ Phương thành, nàng cũng không tìm tới! Lại nói, Trư Tông xưởng cái kia đồ cản (đóng cửa) xí nghiệp, cái nào thời điểm cũng vẫn không biết được. Ở nơi đó làm việc, có cái cầu tiền đồ!"

"Vậy người trước tiên đi hỏi một chút mà! Nhân gia ở Trư Tông xưởng dù sao cũng là làm tài vụ ngồi văn phòng, hơn nữa còn là người thành phố, chạy đến người nơi này đến bụng mồm, ta cảm thấy huyền hóa (không hiện thực)!" Tăng Phạm Ngọc lắc đầu nói.

Theo Vương Cát Xương cùng Tăng Phạm Ngọc hai người trò chuyện, Vương Bột chậm rãi nghĩ tới kẻ phụ trong miệng tiểu Điền đến cùng là là ai cơ chứ.

Hắn nhớ tới là có như vậy một lần còn ở Trư Tông xưởng gác cổng kẻ phụ dẫn mấy cái nữ đi tới nhà mình, ở kẻ phụ giới thiệu sau tìm sát vách hàng xóm Trần Quý Lương cho bên trong hai vị đoán chữ đoán mệnh. Mấy người còn lại là cái gì đáng đáp Vương Bột hiện tại là hoàn toàn không có ấn tượng, duy nhất có ấn tượng, chính là một người trong đó gọi tiểu Điền người phụ nữ trẻ tuổi. Ngược lại không là này tiểu Điền có được có cỡ nào đẹp để, mà là trên người có một loại người chung quanh đều không có khí chất, một loại với hắn biểu tỷ Lê Quân Hoa khí chất tương tự.

Bây giờ nghe mẫu thân nói nguyên lai nhân gia là người thành phố, hắn lúc này mới chợt hiểu ra.

Có điều, nghe mẫu thân vừa nói như thế, hắn cũng cùng mẫu thân ôm ấp ý tưởng giống nhau, nhân gia một người thành phố, tức là được chính mình mở tiền lương so với nàng hiện tại thu vào cao, thế nhưng một ngồi văn phòng, một bụng mồm, một là chính quy nhà xưởng, xí nghiệp, một là hộ cá thể, hai người tính chất hoàn toàn khác nhau, nếu như đổi thành là Vương Bột chính mình, hắn cũng là không muốn thả xuống cái này tư thái.

Thế nhưng hiện tại Vương Cát Xương có vẻ rất tích cực, hắn cũng không tốt đã kích kẻ phụ tính tích cực, liền liền phụ họa lời của mẫu thân nói:

"Chính là ba, người trước tiên đi thăm dò đề. Nhân gia đồng ý đến, chúng ta hoan nghênh; không muốn, cũng không muốn miễn cưỡng. Còn có chính là nếu như nàng đồng ý đến, người nhất định phải đem lời cho nàng bàn giao rõ ràng, chúng ta nơi này không phải ngồi văn phòng uống trà xem báo, mà là từ sáng đến tối tay chân không nhàn, chân không chạm đất, rất bận rộn, cũng một mỗi cực kì. Nếu như muốn tới, liền phải làm tốt chịu khổ bị liên lụy với chuẩn bị." Vương Bột để cho mình lão Hán nhi cho cái kia tiểu Điền sớm đánh tốt dự phòng chăm, không phải vậy chỉ nghe đãi ngộ được, kích động lại đây làm hai ngày, kết quả lại ăn không được cái này khổ, chạy, vậy thì không có ý gì, lãng phí đại gia thời gian.

"Ta hiểu được. Cái này còn muốn người nhắc nhở sách?" Vương Cát Xương có chút không vui, cảm thấy cái này con riêng là càng ngày càng yêu thích quơ tay múa chân. Hắn ba mươi mấy nhanh bốn mươi người, lẽ nào liền chút chuyện nhỏ này đều làm không xong? Còn muốn mười mấy tuổi em bé tới nhắc nhở?" Ngược lại hiện tại cũng không chuyện gì, có khách đến ba người các người chiếu nhìn một chút, ta vậy thì đi hỏi một chút tiểu Điền."

Nói xong, Vương Cát Xương cười xe, cũng không đổi trên người đồng phục làm việc, bay thẳng đến hắn trước đây đi làm Trư Tông xưởng ký đi. Hắn gần nhất cảm thấy con riêng thiết kế bộ này đồng phục làm việc thực sự là được, đi tới chỗ nào đều có người quay đầu lại, thậm chí chỉ chỉ chỗ chỗ, với hắn trước đây đi ở trên đường hoàn toàn không người hỏi thăm trạng thái hoàn toàn chính là một cái trên trời một cái dưới đất. Hiện tại Vương Cát Xương, hận không thể liền ngủ đều đem bộ này mới mẻ độc đáo, rất khác biệt, quay đầu lại suất siêu cao đồng phục làm việc mặc vào. Hắn thực sự là yêu sát bộ y phục này.

Vương Bột không biết Vương Cát Xương trong lòng ý nghĩ, nếu như biết, nhất định sẽ nói một câu: Mỹ quốc người đồ, có thể không đoạt người nhãn cầu à? !

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Lý Thúy cùng Quan Bình

Vương Cát Xương nghĩ đến hắn trước đây đồng sự, Vương Bột vào lúc này cũng nghĩ đến hai người, hai người phụ nữ.

Hai nữ nhân này nghiêm chỉnh mà nói cùng Vương Bột không có quan hệ gì, nhưng là cùng Vương Bột hiện tại hàng xóm Trần Quý Lương một nhà rất

có ngọn nguồn.

Một người trong đó là Trần Quý Lương bạn tri kỉ bạn tốt Lý Trung Hoa con gái Lý Thúy, một cái khác là Lý Thúy bạn học Quan Bình.

Hai năm trước, khi đó Vương Bột còn ở học lớp 7, Trần Quý Lương nhi tử Trần Côn cũng còn chưa có đi làm lính. Một ngày, Lý Thúy cùng bạn học của hân Quan Bình bị Lý Thúy phụ thân Lý Trung Hoa lĩnh đến bạn tốt nơi này, hi vọng hai nữ có thể ở bạn tốt nơi này mượn ở một thời gian ngắn, dùng cho các nàng cũng may Tử Phuong tìm việc làm. Lý Thúy cùng Quan Bình năm ấy mới vừa tốt nghiệp trung học đệ nhất cấp, lập gia đình tuổi tác quá nhỏ, cả ngày ở trong nhà gặm lã cũng không phải chuyện gì, liền hai người liền dự định hạ sơn đến Tử Phuong trong thành tìm một công việc kiếm tiền. Các nàng quê nhà ở khoảng cách Tử Phuong sáu mươi, bảy mươi km Hoa Oanh Trấn, thuộc về vùng núi, vừa đến vừa đi cũng không tiện. Lý Trung Hoa liền liền muốn đến nhà ở Lam Hôi Trấn, cách Tử Phuong chỉ có mấy cây số đường bạn tốt Trần Quý Lương, liền thì có như thế một nhóm.

Trần Quý Lương đương nhiên không thành vấn đề, nhà hân có bảy, tám nhà ngói, trong nhà giường chiếu rất nhiều, nhiều hai người không cái gì vội vàng. Trần Quý Lương nói cho Lý Trung Hoa, nhường cháu gái cùng bạn học của nàng yên tâm ở đây ở, muốn ở bao lâu cũng được.

Lý Trung Hoa ở lại : sống sờ một ngày, ngày thứ hai liền đi, lưu lại con gái cùng con gái bạn học ở đây tìm việc làm.

Mấy năm qua Tử Phuong, không giống 2008 động đất sau Tử Phuong, công tác vẫn đúng là khó tìm. Hai cô bé ban ngày đạp xe đi trong thành tìm việc làm, buổi tối liền ở lại Trần Quý Lương trong nhà dùng chân. Vương Bột gia bởi vì hãy cùng Trần Quý Lương gia chỉ có cách nhau một bức tường, thêm vào hân cùng Trần Quý Lương nhi tử Trần Côn giao hảo, hai người thường ngày cũng thường thường vắng lai, như thế, rất nhanh cũng là cùng Lý Thúy cùng bạn học của nàng Quan Bình rất quen lên. Bởi vì ba người đều so với Vương Bột phải lớn hơn, vì lẽ đó Vương Bột phân biệt gọi ba người Côn ca, Thúy tỷ cùng Bình tỷ.

Trần Quý Lương ở mấy năm trước bắt đầu làm nổi lên nuôi trồng nghiệp, nuôi heo, sử dụng heo đồ ăn trừ chính mình loại trừ thảo ở ngoài, tối nếu như đi Tử Phuong các đại tiệm ăn, các khu gia quyến kéo trở về dầu nước gạo, cũng chính là mấy năm sau toàn quốc nghe tên cống ngâm dầu. Dùng dầu nước gạo cho heo ăn, trừ lớn nhanh, trong thực ăn được ít, dễ dàng tăng béo, tổng hợp tính được, so với đơn thuần dùng lương thực hoặc đồ ăn cho heo nuôi nặng có lợi rất nhiều.

Có điều dầu nước gạo có một khuyết điểm, chính là dơ, xú, dầu. Dầu nước gạo không thể trực tiếp cho trư ăn, cần dùng lửa lớn ninh. Vì lẽ đó, mỗi khi sát vách hàng xóm một nồi dầu nước gạo, một luồng khó nghe mùi hôi thì sẽ tràn ngập toàn bộ sân.

Ở nhờ ở Trần Quý Lương gia hai nữ, vì không ăn uống chùa, mỗi ngày từ trong thành tìm việc làm sau khi trở lại, thông thường đều sẽ vén tay áo lên, giúp Trần Quý Lương một nhà làm việc, bất kể là ngâm dầu nước gạo, vẫn là làm trừ thảo, có cái gì việc liền làm gì, không một chút nào ghét bỏ.

Điều này làm cho ngay lúc đó Vương Bột hết sức khâm phục. Như thế lại dơ lại một việc, đừng nói là hai cái hoa quý con gái, đổi thành là hân, cũng là làm không xuống đi. Đặc biệt là Quan Bình, người dung mạo xinh đẹp, da dẻ lại trắng, đặc biệt trên mặt nàng nở nụ cười lên sẽ lộ ra hai cái lúm đồng tiền nhỏ, thật phần đẹp đẽ. Hậu thế Vương Bột vừa nhìn thấy một cái nào đó họ Hứa nữ mình tình đồng phỉm hoặc kịch truyền hình, thường thường thì sẽ hiện ra Quan Bình khuôn mặt. Một đẹp đẽ, da dẻ lại trắng mười lăm, mười sáu tuổi nữ sinh, vén tay áo lên đi múc những kia đen thùi lùi, vết dầu tích, cũng toả ra tanh tươi dầu nước gạo, này một hình ảnh, nhường Vương Bột cảm thấy khó mà tin nổi đồng thời lại để lại cho hân cực kỳ ấn tượng sâu sắc.

Lý Thúy cùng Quan Bình ở Trần Côn gia ở lại : sống sờ nửa tháng, trở về trên núi đi tới. Hai người ở Tử Phuong bốn ba gần nửa tháng, cũng không tìm được công việc phù hợp. Trong lúc, Trần Quý Lương một nhà cực lực mời hai nữ lưu lại hỗ trợ, đồng ý cho các nàng phát tiền lương, đặc biệt đối với Quan Bình tình cảm âm sinh Trần Côn, càng là cực lực khuyên bảo, một ngụm nước miếng đều nói khô rồi, suýt chút nữa liền xuống quỳ giữ lại. Thế nhưng, hai nữ không biết tại sao, nhưng chưa lưu lại.

Sau đó một ngày, Vương Bột cùng Trần Côn bãi đàm luận, hỏi: "Quan Bình vì sao từ không ở lại đến, nhà ngươi không phải phải cho nàng phát tiền lương đến à?"

Trần Côn một mặt ủ rũ nói: "Khỏi nói, ta đem Quan Bình cho đắc tội rồi."

Vương Bột lúc đó thấy kỳ lạ, bát quái hỏi: "Ngươi sao cái để người ta Bình tỷ cho đắc tội rồi a?"

Trần Côn liền nói, có một ngày buổi tối, hân cùng Quan Bình, Lý Thúy ở trong nhà tán gẫu. Buồng trong có hai gian giường, Lý Thúy, Quan Bình nằm một gian giường, hân đơn độc nằm một gian giường. Cho tới trên đường, Lý Thúy đột nhiên rời đi, trong phòng chỉ còn dư lại Trần Côn cùng Quan Bình.

Vừa bắt đầu, hai người vẫn là như vừa nảy như vậy bình thường giao lưu, thế nhưng xuyên thấu qua tình tế màn, chỉ ăn mặc một cái quần soóc Quan Bình cái kia hai cái vừa trắng vừa dài đùi đẹp ở Trần Côn trước mắt thoáng qua đến, thoáng qua đi, lúc ăn lúc hiện, liền đem hân áp chế ở trong lòng Quý Hòa cho lặc đi ra. Khắc chế không được nội tâm dục vọng Trần Côn trực tiếp ngồi dậy, liêu lên bên cạnh màn, một cái tay liền hướng về cái kia trắng đến chói mắt bắp đùi sờ soạng. . .

"Trần Côn, ngươi đem Quan Bình. . . Lên?" Lúc đó Vương Bột hai mắt tròn tròn, hưng phấn hỏi.

"Ta ngược lại thật ra muốn nha. Thế nhưng, không làm được!"

"Sao không làm a? Trong phòng không phải chỉ có hai người các ngươi đến à? Ngươi trực tiếp đè lên a!" Vương Bột nhớ tới lúc đó chính mình là hỏi như thế.

"Ta cũng xoa bóp nha! Thế nhưng nàng suất lên bản đến mà (liều mạng giãy dụa)!"

"Cường nàng a! Khí lực nàng lại không nguoi lớn, nguoi chẳng lẽ còn đề không được nàng sao?" Vương Bột hưng phấn ồn ào, một bộ xem trò vui không chệ sự tình đại diễn xuất.

"Thế nhưng... Thế nhưng nàng phải gọi đến mà! Nàng uy hiếp ta, nói không nữa xuống liền nàng liền muốn kêu!"

"Vậy nguoi liền xuống đi lạc?"

"Không xuống đi thì làm sao! Ta vào lúc ấy hưng phấn muốn chết, căng thẳng muốn chết, càng sợ muốn chết! Ta chỉ lo nàng la to, đem ta mẹ lão Hán nhi dẫn lại đây, vậy ta liền xong!" Trần Côn một bộ lại ảo não lại không cam lòng về mặt.

Liền như vậy, Vương Bột mới có thể rõ ràng Quan Bình cùng Lý Thù tại sao không lưu lại nguyên nhân.

"Vi lẽ đó, nóng ruột là ăn không được đậu hủ nóng nha!" Trên thực tế Vương Bột hồi ức nhiều năm trước trong ký ức điểm điểm tích tích, cười trên sự đau khổ của người khác cảm thấy một câu, không nhận được âm thầm ở trong lòng đắc ý nói:

"Khôn ca, ta phải cảm tạ nguoi, nếu như không phải nguoi lúc đó gấp, muốn Bá Vương ngành thượng cung, e sợ hiện tại Bình tỷ đến biến thành bình tẩu, ta còn chạy đi đâu tìm loại này một không sợ dơ, hai không sợ mệt tốt công nhân yêu?"

Tuy rằng trí nhớ của kiếp trước nhường Vương Bột rất vừa ý Lý Thù cùng Quan Bình hai người này phẩm hạnh thuần thiện, không sợ khổ không sợ mệt núi lớn em gái, nhưng này dù sao cũng là hai năm trước chuyện. Hiện tại hai người này có ở hay không Tứ Phương, tìm không tìm được vừa ý công tác thậm chí nhà chồng, hẳn trong lòng thật là không chắc chắn.

Nhưng mặc kệ như thế nào, gọi phụ thân đi hỏi một câu tổng không chỗ hỏng.

Bởi vì Vương Bột hàng xóm Trần Quý Lương tăng này quan hệ, Vương Cát Xương cùng Lý Trung Hoa cũng coi như là tương đối quen thuộc. Lý Trung Hoa mỗi lần dưới Bình Bá đến Trần Quý Lương gia đến chơi, thấy, hai người đều sẽ bãi đàm luận vài câu, xả vài câu việc nhà. Lúc gần đi còn đại lực mời Vương Bột một nhà lên núi đi nhà bọn họ chơi.

Sau một tiếng, Vương Cát Xương vô cùng phấn khởi đạp xe trở về, xe còn không rất ổn, liền bắt đầu lớn tiếng báo hi: "Bột nhi, xong rồi! Điền Tâm nói nàng ngày mai sẽ lại đây khảo sát một hồi. Chỉ cần ngày mai nàng lại đây, nhìn thấy chúng ta chuyện làm ăn nóng này, nhất định sẽ động tâm." Vương Cát Xương tràn đầy tự tin nói.

Khảo sát? Lại không phải làm hạng mục, chính là bùng mồm lau bàn, có cái gì khảo sát sự tình? Vương Bột vừa nghe Vương Cát Xương, liền cảm thấy Điền Tâm trong thành này người quá vô lý. Xem ra, ở này gian khổ khi lập nghiệp, liền hẳn người ông chủ này đều muốn đích thân ra trận cất bước giai đoạn, nuông chiều từ bé người thành phố không dựa dẫm được, vẫn phải là dựa vào thành thật hàm hậu, cam lòng chịu khổ nông nhai ca môn.

Vương Bột tuy không coi trọng Điền Tâm, nhưng cũng không muốn dă kích Vương Cát Xương cái kia không hiểu ra sao lòng tự tin. Chờ Vương Cát Xương sau khi xuống xe, Vương Bột liền đối với Vương Cát Xương nói:

"Vậy thì chờ nàng ngày mai lại đây khảo sát sau nói sau đi. Đúng rồi, ba, ta chỗ này cũng nghĩ đến hai người tuyển. Hai năm trước Lý Trung Hoa Lý bá con gái Lý Thù cùng bạn học của nàng đến Tứ Phương tìm việc làm, ở nhờ ở Trần gia, trong lúc hai người này nữ oa oa giúp Trần gia làm việc đáng về nguoi cũng là tận mắt từng tới. Như thế nào, cũng không tệ lắm phải không?"

"Nguoi là nói Lý Thù Thù? Nữ oa kia oa không sai, người chịu khó, cam lòng mệt. Nàng người bạn học kia cũng không sai, vừa nhìn chính là ở nhà ăn qua khổ người. Sao cái mà, nguoi chuẩn bị gọi các nàng đến chúng ta nơi này đến làm công sách?"

"Có ý định này." Vương Bột gật gật đầu, "Ba, chọn ngày không bằng định ngày, nguoi ngày hôm nay thẳng thắn đi một chuyến nữa Hoa Oanh, đi Lý bá gia, hỏi hẳn gia Lý Thù cùng Lý Thù cái kia gọi Quan Bình bạn học có nguyện ý hay không qua tới làm. Nguoi đem chúng ta nơi này đãi ngộ cho bọn họ nói rõ, cường điệu xuất bốn trăm năm một tháng, bao ăn bao ở hai điểm này."

"Cái gì? Bao ăn liền không nói, còn cho các nàng bao vậy lại?" Vương Cát Xương vừa nghe bao ăn bao ở, vì tư lợi tiểu nông tư tưởng lập tức liền xông ra.

"Lão Hán nhi, nhân gia ở tại Hoa Oanh, cách Tứ Phương năm mươi, sáu mươi km, chưa biến (chẳng lẽ) nguoi gọi nhân gia sau khi tan việc đi về nhà ở sao? Hiện tại ở Tứ Phương thuê một gian nhà cũng là một hai một trăm khối tiền một tháng, lại không mắc. Chút tiền này nguoi đều chiết không nổi sách?"

"Ồ yêu, cửa hàng bún mới mở ra mấy ngày, khẩu khí của nguoi đúng là càng lúc càng lớn! Một hai trăm khối? Nhớ lúc đầu nguoi lão từ ta giúp người ta gác cổng thời điểm một tháng cũng mới bảy mươi, tám mươi khối, một hai trăm, vậy cũng là ——"

Vương Bột vừa nghe Vương Cát Xương lại muốn bãi hẳn những kia lỗ tai hẳn cũng đã nghe lên kén ba chuyện cũ năm xưa, mau mau đánh gãy Vương Cát Xương, nói: "Được rồi được rồi, lão Hán nhi, không nói, nguoi nói những kia ta đều hiểu được. Nguoi nhanh lên một chút đi gọi người đi, sớm một chút đi vậy về sớm một chút."

"Cái gì? Nguoi gọi ta hiện tại liền đi? Hiện tại đều mấy giờ yêu! Hiện tại đạp xe đi Hoa Oanh, đến nơi đó trời e sợ đều muốn đen yêu. Muốn đi vậy phải chờ tới ngày mai ba!"

Vương Cát Xương trên người rất nhiều tật xấu Vương Bột đều rất phiền chán, nhưng làm việc kéo dài, bị đập nhất định phải xếp ba vị trí đầu. Vương

Bột thiếu kiên nhẫn khoát tay áo một cái tay, nói: "Lão Hán nhi, cái nào gọi người đập xe tử mà! Người sẽ không bắt xe ô tô sách? Người trực tiếp thuê xe, sau khi thông báo xong lại thuê xe trở về."

"Cái gì, thuê xe? Cái kia. . . Tốt lắm phí tiền nha?" Vương Cát Xương trong miệng nói phí tiền, nhưng trên mặt cái kia phở nóng lòng muốn thử về mặt nhưng bán đi hán. Đối với hán mà nói, có thể ngồi trên bốn cái bánh xe xe đẩy nhỏ tuyệt đối là lại phong cách lại có mặt mũi mỹ sự tình.

"Muốn thật nhiều tiền à? Qua lại nhiều nhất năm mươi đồng tiền. Không muốn lại cọ xát, nhanh lên một chút đi thôi, chúng ta chờ người trở về ăn cơm tối." Nói xong, cũng lười lại để ý đến hán cái này thỉnh thoảng liền yêu cả kinh một sạ lão Hán nhi, Vương Bột từ túi sách bên trong lấy giấy bút, phở ở trên bàn, bắt đầu thiết kế lên đã bị hán xem thành là vật trong túi bên cạnh nhà này "Hồng hồng cơm Tàu quán" trang trí cái tạo ảnh đến.

-----Câu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Như vậy lão tử một

Vương Cát Xương đến cùng không có có thể ở ăn cơm tối trước căn về tiệm. Chờ hán ngồi taxi lúc trở lại, đã là tám giờ tối.

Cùng trước đây không lâu hán từ Điền Tâm nơi đó khi trở về một bộ nhất định muốn lấy được về mặt ngược lại, lúc này Vương Cát Xương trên mặt, tràn ngập thất ý cùng không thuận.

"Sao cái, ba? Chưa thấy người vẫn là các nàng không muốn đến?" Vương Cát Xương trên mặt biểu hiện nhường Vương Bột trong lòng hơi hơi hộp một chút. Lý Thúy cùng Quan Bình là hán hết sức coi trọng, chuẩn bị làm điểm trường đến bồi dưỡng tiềm lực, lần này cần là không thể đưa tới, sau đó lại nghĩ tìm tới loại này nhân nhục chịu khó, lòng dạ không cao công nhân, e sợ đến phí một phen thân.

"Ai, chúng ta chậm mấy tháng. Người Lý bá nói, ba tháng trước, Lý Thúy đi Quang Hán một nhà cửa hiệu cắt tóc làm học đồ đi tới." Vương Cát Xương thờ dãi nói.

"Cái kia Quan Bình đây? Quan Bình người chưa thấy sao? Nàng nói thế nào?" Vương Bột ôm cuối cùng một đường hi vọng, nhìn chăm chăm Vương Cát Xương hỏi.

"Không thấy Quan Bình. Quan Bình gia cách người Lý bá gia còn có tốt mấy dặm đường. Lý Thúy đi Quang Hán sau người Lý bá cũng không biết được Quan Bình tình huống, không biết được nhân gia tìm tới công tác không có hay là đi tỉnh ngoài làm công đi tới." Vương Cát Xương lắc đầu nói, hiển nhiên cũng là rất không cam tâm. Thế nhưng hán không cam lòng nội dung đúng là cùng Vương Bột hoàn toàn khác nhau: Vương Bột là vì là bỏ mất tốt công nhân mà không cam tâm; Vương Cát Xương nhưng là đau lòng cái kia tám mươi khối đánh tiền xe.

Ai, cõi đời này sẽ không có theo ý người việc a! Vương Bột trong lòng cảm thán một câu, thầm kêu một tiếng đáng tiếc. Coi trọng hai cái công nhân không còn "Duyên phận", vậy cũng chỉ có thiết tuyến mộ thông báo rộng khắp giăng lưới.

"Có điều, người Lý bá đáp ứng ăn cơm tối sau giúp chúng ta đi một chuyến Quan gia, tự mình tới cửa đi hỏi thăm một chút tình huống. Nếu như Quan Bình ở nhà, vừa không có công tác, hán sẽ đem chúng ta nơi này nhận người tin tức nói cho bọn họ biết." Một lát sau, Vương Cát Xương lại làm một câu.

Vương Bột sau khi nghe, thật sự có một cái bóp chết này gây phân không một lần kéo xong gia hòa kích động. Vương Cát Xương mang đến tin tức mặc dù nói rõ không là cái gì, nhưng bao nhiêu còn có như vậy một ít hi vọng. Cùng với tuyến mộ những kia không biết nền tảng xa lạ công nhân, dù cho nhiều cho ít tiền, hán cũng đồng ý tìm như Lý Thúy, Quan Bình loại này biết gốc biết rễ, chân thật chịu làm, lại không tâm địa gian xảo thuần lương nữ hài. Thế kỷ hai mươi mốt quan trọng nhất chính là nhân tài, thế kỷ hai mươi làm sao không phải là.

Phụ thân xuất sư bất lợi nhường Vương Bột toàn bộ buổi tối đều có chút rầu rĩ không vui, mặc dù ngày hôm nay tiêu thụ ngạch lại sáng tạo lịch sử tính mới cao, đạt đến 1380 khối, cũng không có thể làm cho hán lớn bao nhiêu vui sướng. Bị thất vọng cùng đáng tiếc bao phủ Vương Bột liền sách cũng lười nhìn, về đến nhà ăn mẫu thân làm trứng chần sau trực tiếp ngã đầu liền ngủ.

Ngày thứ hai, người một nhà theo thường lệ sáu giờ đã ra khỏi giường, một phen rửa mặt sau vội vàng vàng liền hướng cửa hàng bún cần. Sáng sớm bây giờ, theo người thứ nhất thực khách vào điểm ăn bún, bận rộn một ngày liền liền như vậy kéo lên màn mờ đầu.

"Xin chào, hoan nghênh quang lâm! Xin hỏi các người ăn chút gì? Chúng ta nơi này có hồng thang thịt bò, ruột già, xương sườn, lươn cá cùng lòng gà bún, cũng có nước dùng gà trấp bún." Mười giờ sáng, mợ út Chung Hiếu Mẫn mang theo một mặt nụ cười xán lạn, đối với đứng cửa tiệm vẫn đánh giá cửa hàng bún bằng hiệu một nam một nữ nói rằng.

Từ khi Vương Bột liên tiếp hát ba ngày nặc, trực đem mình âm thanh đã biến thành "Cạc cạc cạc" vệt công thanh, này đón khách trọng trách liền rơi xuống Chung Hiếu Mẫn trên đầu. Hai ba Thiên Hậu, Vương Bột dây thanh khôi phục như lúc ban đầu, nhưng từ đó về sau liền không nữa đón khách, chỉ phụ trách tính tiền thu ngân.

"Xin hỏi, các người. . . Các người lão bản là gọi Vương Cát Xương oa?" Người tới nhưng cũng không vội vã vào điểm, mà là do do dự dự, vẹo nhãn nhỏ nắm hỏi vấn đề đến.

"Lão bản của chúng ta nhi là gọi Vương Cát Xương. Các người tìm hấn có cái gì sự tình à?"

"Há, ta tên Quan Vĩnh Tường. Đây là con gái của ta Quan Bình. Ngày hôm qua, Vương lão bản nhường Lý Trung Hoa đến cho chúng ta biết, nói là hấn nơi này thiếu nhân thủ —— "

"Há, người chính là Quan Bình sách? Mau vào mau vào! Quan đại ca, người cũng mời đến. Bột nhi —— người mau ra đây xem một ha nhi cái nào đến rồi!"

Vương Bột chính lợi dụng mười giờ sáng này hiếm thấy nhân rồi thời cơ, vui đầu tiếp tục hoàn thiện hấn trang trí bản vẽ. Sát vách nhà này mới điểm, hấn là dự định hoàn toàn tham khảo MacDonald, KFC, cùng nông thôn cơ sở phong cách sửa chữa, làm cho cả "Tầng Tầu Bún" đi ăn cơm hoàn cảnh tăng một cái bậc thang.

Chung Hiếu Mẫn giọng nói lớn thức tỉnh trong trầm tư Vương Bột. Vương Bột theo bản năng ngẩng đầu, vào mắt liền nhìn thấy một ăn mặc mộc mạc ô vuông quần áo trong, trát bánh quai chèo biện, mày liễu, Đào nhi mặt, lúm đồng tiền nhỏ, da dẻ trong trắng lộ hồng nữ hài ra hiện tại trước mắt của chính mình. Tay của cô bé bên trong còn nhấc theo một màu trắng túi xách, căng phồng, cũng không biết bên trong chứa chính là cái gì.

"Bột nhi!" Quan Bình nhẹ giọng hô Vương Bột một tiếng, có vẻ hơi giam cầm, sau đó lại nhìn thấy Vương Bột mẫu thân cũng đi tới, lại giòn tan hô một câu, "Tầng nương!"

"A, Quan Bình đến rồi nhỉ? Đây là cha người chứ? Nhanh ngồi nhanh ngồi! Quan đại ca, người cũng ngồi, đừng khách khí. Đứng rồi, các người còn không ăn cơm chứ? Cát Xương —— Quan đại ca cùng Quan Bình đến rồi, người nhanh cho bọn họ làm hai bát bún đi ra." Tầng Phạm Ngọc nhiệt tình bắt chuyện quan cha con.

Chính đang bếp sau bận rộn Vương Cát Xương nghe được Tầng Phạm Ngọc tiếng la, cũng rất mau ra đến, tự nhiên lại là một phen hàn huyên cùng khách sáo, sau khi rất nhanh tiến vào bếp sau, bắt đầu vì là quan cha con bốc lên bún đến.

"Ai, Vương huynh đệ, đệ muội, các người. . . Các người thực sự là quá khách khí. Ta cùng Quan Bình là ăn điểm tâm tới được. Này sao được à? Đây thực sự là. . . Sao được mà. . ." Đối mặt nhiệt tình Vương Cát Xương cùng Tầng Phạm Ngọc, mới đến hai cha con có vẻ thụ sủng nhược kinh, lại có chút tay chân luống cuống.

"Quan bá, Bình tỷ, không đến cái gì thật không tiện. Sau đó Bình tỷ ở đây đi làm, Quan bá người liền đem này xem là là người nhà của chính mình. Đến Từ Phương, liền đến nhà tới dùng cơm, ngàn vạn lần đừng khách khí!" Chờ phụ thân và mẫu thân đều cùng Quan cha con đánh xong bắt chuyện sau, lúc này Vương Bột mới có thời gian xen vào, tiến vào thoại đến.

"Ha ha, được! Được! Ha ha!" Quan Vĩnh Tường nhạc cười ha ha, cũng không biết nên làm sao nói tiếp. Lúc này, hấn bỗng nhiên nhìn thấy Vương Bột mẫu thân đang dùng một cái khăn lau sát bàn, lập tức đem trứng mắt đứng bên cạnh Quan Bình, thấp giọng quát,

"Người xử ở đây làm gì từ a? Không thấy người Tầng nương đang bận sao? Người còn không đi hỗ trợ? ! Thật là một không nhãn lực giới đồ vật!"

Phụ thân quát tháo nhường Quan Bình cả kinh, mau mau đi lên phía trước cướp Tầng Phạm Ngọc trên tay khăn lau.

"Tầng nương, người ở một bên nghỉ ngơi đi, để cho ta tới bồi đi." Quan Bình đối với Tầng Phạm Ngọc nói.

"Này muốn được a? Người ngày hôm nay mới đến, nghỉ ngơi trước, đợi lát nữa người Vương Bá đem bún làm được rồi liền ăn bún —— "

"Ha ha, đệ muội, người liền để nàng được! Người nghỉ ngơi. Nàng người lớn như thế, nào có không làm việc ăn không ngồi rồi yêu!" Quan Vĩnh Tường cười ha ha đối với Tầng Phạm Ngọc nói, chờ ánh mắt chuyển đến Quan Bình trên người thời điểm, rồi lại đã biến thành giết người giống như tàn khóc, "Chết nữ tử, người sao lại mặc lên a? Nhanh gọi người Tầng nương ngồi nghỉ ngơi ba! Đây là ở người Vương Bá trong cửa hàng, nếu như ở nhà, lão tử lại muốn nện người!"

Quan Bình hai mắt ửng hồng, rùng mình một cái, đoạt lấy Tầng Phạm Ngọc khăn lau trong tay, dùng một loại nhanh khóc lên thanh âm nói: "Tầng nương, người nhanh đi nghỉ ngơi, để cho ta tới chà xát. Cầu người!"

Đứng ở một bên Vương Bột hoàn toàn bị Quan Vĩnh Tường đối xử Quan Bình thái độ cho kinh ngạc đến ngây người. Này vẫn là một phụ thân đối xử con gái của chính mình nên có thái độ sao? Hấn đây mẹ hoàn toàn chính là một chủ nhân đối xử nô tài tư thái a!

Lúc này, Vương Bột lại nhìn Quan Vĩnh Tường thời ánh mắt thì có biến hóa. Trên mặt tuy rằng còn mang theo cười, nhưng đã là giả cười.

Ở một bên mắt thấy cả sự kiện Tăng Phàm Ngọc cùng Chung Hiểu Mẫn cũng cảm thấy Quan Vinh Tường đối xử Quan Bình thực sự quá mức hà khắc, hoàn toàn không giống một phụ thân nên có thái độ. Thế nhưng này dù sao cũng là nhân gia hai cha con sự việc của nhau, các nàng cũng không tiện nói nhiều xen mồm.

Hai bát thịt bò bún rất nhanh sẽ bị Vương Cát Xương đã bùng lên, ở một bên lau bàn Quan Bình cũng đem bàn bôi đến gần đủ rồi. Hiện tại chuyện làm ăn tương đối nhợt, phần lớn bàn đều bị Tăng Phàm Ngọc lau một lần, Quan Bình kỳ thực cũng là sờ soạng một cái bàn.

Cái kia cái bàn một vệt xong, Tăng Phàm Ngọc liền mau mau đẩy Quan Bình đi ăn bún, nói hiện tại trong cửa hàng đã không chuyện gì, làm cho nàng yên tâm đi ăn. Nàng thực sự sợ Quan Vinh Tường này không thông ân tình lão tử lại làm ra cái gì yêu thù thân đến.

Quan Bình sợ hãi liếc mắt nhìn Quan Vinh Tường một chút, thấy Quan Vinh Tường gật gật đầu, lúc này mới dám bùng lên còn lại cái kia bát bún, cẩn thận từng li từng tí một ăn lên.

"Sao cái ngay cả một tiếng cảm ơn đều không nói a? Ta là sao cái dạy ngươi, ? H? Ngươi có còn hay không một chút gia giáo?" Quan Bình mới vừa ăn rồi chưa hai cái, Quan Vinh Tường nói gở lại đi ra.

"Cảm ơn Tăng nương! Cảm tạ Vương Bá!" Đã là như chim sợ cành cong Quan Bình vội vã đứng lên, hướng bên cạnh Vương Cát Xương cùng Tăng Phàm Ngọc gật đầu tạ. Sau khi lại liếc nhìn cha của chính mình, thấy Quan Vinh Tường trên mặt rốt cục hòa hoãn đi, nàng mới một lần nữa ngồi xuống, im lặng không lên tiếng cúi đầu ăn lên bún đến.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Như vậy lão tử hai

Nhìn thấy Quan Bình bị nàng lão Hán nhi lĩnh lại đây, Vương Cát Xương liền chuẩn bị cùng Quan Vinh Tường nói chuyện Quan Bình đi làm sự tình. Lúc này, Vương Bột liền hướng chính mình kể phụ liếc mắt ra hiệu, ra hiệu hẳn trước tiên không cần nói, chính mình mà nói.

"Quan bá, Bình tỷ bất cứ lúc nào cũng có thể ở trong cửa hàng đi làm. Còn đãi ngộ vấn đề, ta không biết Lý bá cùng ngươi giảng không có?" Vương Bột bệ vệ ngồi ở quan cha con đối diện, đối với Quan Vinh Tường người như thế, hẳn cũng không muốn nhiều cái gì phần cong, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề nói.

"Ha ha, đề cập tới. Lão Lý đề cập với ta một ít." Quan Vinh Tường có chút kỳ quái nếu Vương Cát Xương ở bên cạnh, con trai của hắn làm sao tuyên binh đoạt chủ, cướp hẳn lời của lão tử? Nhận người chuyện như vậy, không phải nên do chủ nhân một gia đình Vương Cát Xương đến đàm luận sao? Thế nhưng hiện tại là ở tiệm của người ta bên trong, hơn nữa nhân gia lão tử cũng không mở miệng nói, tựa hồ là ngầm thừa nhận nhường con trai của hắn đến cùng chính mình đàm luận, tuy rằng không rõ, Quan Vinh Tường cũng không tốt nói thêm cái gì.

"Vậy ta hiện tại liền đem Bình tỷ đãi ngộ tỉ mỉ cho Quan bá ngươi nói một chút.

"Đầu tiên, trong cửa hàng có hai tháng thực tập kỳ. Thực tập trong lúc, công lương một tháng 200. Chuyển chính thức sau khi, tiền lương 300. Trong cửa hàng bao ăn bao ở. Một tháng có hai ngày nghỉ, tết đến có năm ngày nghỉ đông. Cơ bản lương bổng đãi ngộ chính là như vậy. Nếu như Quan bá cảm thấy có thể, bất cứ lúc nào có thể để cho Bình tỷ tới làm." Vương Bột dăm ba câu, đem phúc lợi đãi ngộ giảm bớt gần một nửa lương bổng chế độ vứt cho Quan Vinh Tường. Hẳn thậm chí lười hỏi Quan Bình, có nàng như vậy lão tử ở trước mặt, nơi nào có nàng nói chuyện phần.

"Không phải. . . Không phải nói chỉ có một tháng thực tập kỳ, thực tập tiền lương 300, chuyển chính thức sau khi 450 sao?" Quan Vinh Tường một mặt ngạc nhiên, Vương Bột trong miệng đãi ngộ cùng Lý Trung Hoa cho hắn nói hoàn toàn khác nhau.

"Lý bá khẳng định lầm. Quan bá, này 300 khối tiền lương là bao ăn bao ở. Chúng ta một ngày quán ba bữa cơm, mỗi bữa đều có thịt ăn. Mỗi ngày sáng sớm ba lạng bún chính là hai nguyên, buổi trưa một mặn một chay một canh, chỉ ít ba nguyên, buổi tối cùng buổi trưa như thế, tương tự là một mặn một chay một canh, lại là ba nguyên. Này một ngày tiền ăn chính là tám nguyên. Một tháng ba mươi ngày, ba tám 240 nguyên, gộp lại chính là 540 nguyên. Bình tỷ ở Tứ Phương trong thành đi làm, trong cửa hàng liền cần ở trong thành thuê gian nhà cho nàng ở. Hiện tại Tứ Phương thuê gian nhà tiền thuê nhà trên căn bản là 200-300. Chúng ta chỉ tính 200 được rồi, thêm tiền về phía trước 540 là bao nhiêu? 740 nguyên! Trong cửa hàng chiêu một công nhân, cần mỗi tháng vì thế trả giá 740 nguyên! Một năm trả giá 8880 nguyên! Quan bá, như vậy tính toán, ngươi cảm thấy còn thiếu sao?" Vương Bá bùm bùm một trận kế hoạch, trực tiếp đem Quan Vinh Tường tính được là trọn mắt ngoác mồm, miệng trương thành một trứng vịt!

"Ta bé ngoan! Mỗi bữa ăn thịt? Mỗi ngày cũng có thể ăn bún? Bao ăn bao ở? Hơn nữa còn ở ở trong thành? Đây chính là lầu trên lầu dưới, đèn điện điện thoại Tứ Phương thành a!" Lúc này Quan Vĩnh Tường, đã xong quên hết rồi Quan Bình tiền lương bị Vương Bột chặt bỏ 150 sự thực. Hắn rất muốn hỏi Vương Bột bọn họ trong cửa hàng còn có tuyển người không? Hắn cùng hắn lão bà đều muốn tới đây đi làm.

Tự nhiên, Quan Vĩnh Tường chỉ có thể ở trong lòng ngẫm lại, không thể hỏi ra loại này ngu xuẩn vấn đề. Nhân gia điểm danh muốn chính là con gái của nàng, có thể không biểu hiện ra đối với hắn hai người có bất cứ hứng thú gì đáng về.

"Ha ha, không ít! Đã không ít!" Quan Vĩnh Tường xoa xoa tay, nhặc cười ha ha. Ở trong lòng của hắn, đừng nói ba trăm, có thể có hai trăm, hắn cũng đã hài lòng. Tối ngày hôm qua nghe Lý Trung Hoa nói có người ra 450 một tháng điểm danh muốn Quan Bình, Quan Vĩnh Tường kích động đến một đêm không ngủ, năm giờ không tới liền đem con gái gọi lên, điểm tâm cũng không ăn trực tiếp cầm sớm nhất một tôp trên xe Tứ Phương. Hắn lúc này, cũng sợ chính mình nhiều lời vài câu sau sinh ra cái gì cái khác thay đổi, vội vàng đem đốt đèn lồng cũng khó tìm công tác định ra đến lại nói, liền vội vàng nói, "Vậy cứ như thế, từ hôm nay trở đi, Quan Bình ngay ở huynh đệ cùng đệ muội trong cửa hàng đi làm. Nếu như nàng dám không nghe lời, các người chỉ để ý cho ta đánh, cho ta mắng!" Sau khi nói xong, Quan Vĩnh Tường lại đem ánh mắt nhìn về phía đứng ở một bên đứng xuôi tay con gái, cực kỳ nghiêm túc nói, "Quan Bình, sau đó ở trong cửa hàng, tay chân muốn chịu khó điểm, không muốn mặc đầm đầm như cái đầu gỗ, đầm một hồi, nhảy một hồi. Muốn chủ động! Muốn chịu khó! Muốn nghe người Vương Bá cùng từng lời của mẹ! Nếu như ta nghe được Vương Bá cùng Tăng nương phản ứng người dám trộm gian dùng mảnh lối, xem lão tử nện chết người! Có nghe hay không?"

Nói xong lời cuối cùng, Quan Vĩnh Tường đã là đầy mặt hung thần ác sát, phảng phất một con triết người mà phê lão yêu quái.

"Biết, biết rồi, ba!" Quan Bình nom nớp lo sợ trả lời, hiển nhiên là sợ cực kỳ Quan Vĩnh Tường.

"Vậy huynh đệ, đệ muội, ta liền đem Quan Bình giao cho các người. Nàng nếu như sau đó dám không nghe bắt chuyện, các người liền cho ta ——"

Vương Bột thấy Quan Vĩnh Tường một chút mặt mũi cũng không cho con gái lưu tựa hồ còn nặng hơn phục một lần hắn "Đánh giết chi đạo", vội vàng ngắt lời nói: "Quan bá, người liền yên tâm nhường Bình tỷ ở lại trong cửa hàng đi làm đi. Cha ta cùng ta mẹ sẽ đem Bình tỷ xem là con gái tới chăm sóc, ta cũng sẽ đem Bình tỷ xem là tỷ ty ta tới đối xử."

"Quan đại ca, người yên tâm, chúng ta sẽ cố gắng chờ Quan Bình. Chúng ta một nhà đều không phải cay nghiệt người." Mẫu thân cũng có chút không nhìn nổi, ở một bên nói giúp vào.

"Ha ha, yên tâm! Sao có thể không yên lòng đây?" Quan Vĩnh Tường một mặt nát cười, nhặc lên đặt lên bàn một cái bao bố, liền chuẩn bị cáo từ.

Vương Bột một nhà cùng hai mắt đỏ chót Quan Bình đem Quan Vĩnh Tường đưa tới cửa, lúc này, Quan Vĩnh Tường đột nhiên dừng lại, về mặt đột nhiên trở nên xấu hổ lên, có chút do dự.

"Quan bá, người còn có cái gì sự tình sao?" Vương Bột đã sớm muốn cho Quan Vĩnh Tường rời đi, không nhận được hỏi.

"Cái này. . . Cái này nói đến có chút thật không tiện ha, chính là. . . Chính là Quan Bình tiền lương lúc nào có thể phát xuống đến a?"

"Tiền lương mỗi tháng cuối tháng phát. Quan bá, người còn có cái gì không rõ ràng sao?" Vương Bột trong giọng nói đã tràn đầy thiếu kiên nhẫn.

"A! Không có! Vậy thì tốt! Vậy thì tốt! Cái kia đến cuối tháng thời điểm ta lại vào thành đến lĩnh! Huynh đệ, đệ muội, Bột nhi, các người không tiễn! Ta vậy thì đi rồi. Quan Bình, người muốn nghe người Vương Bá cùng từng lời của mẹ ha, không phải vậy lão tử nện chết người. . ."

Quan Vĩnh Tường đi rồi, chỉ còn dư lại con mắt đỏ ngầu, nhưng cũng đại thở phào nhẹ nhõm Quan Bình.

Mà một chờ Quan Vĩnh Tường rời đi cửa hàng bún, cũng mặc kệ Quan Bình liền ở bên cạnh, nhanh mồm nhanh miệng, có chút tốt bất bình dùm mợ út rất cực không nhận được bạo phát, bắt đầu cảm phần sục sôi phê phán lên thiên hạ càng có như thế lão tử Quan Vĩnh Tường đến. Vương Cát Xương cùng Tăng Phạm Ngọc cũng cực kỳ không ưa Quan Vĩnh Tường đem Quan Bình không làm người xem cách làm, rất nhanh gia nhập phê phán hàng ngũ. Ba người một bên thảo phạt Quan Bình cái kia không phải người phụ thân, một bên an ủi đáng thương Quan Bình, nói chút làm cho nàng an tâm ở đây đi làm, không cần sợ hãi, không ai sẽ bắt nạt nàng loại hình Vân Vân.

Đối mặt cha ruột cùng mấy cái mới tiếp xúc không lâu người xa lạ đối xử chính mình cái kia thiên soa vạn biệt thái độ, lúc này Quan Bình, trăm mối cảm xúc ngôn ngang, oan ức, thương tâm, mất mặt, lúng túng. . . Cổ nén nửa ngày nước mắt cũng không còn cách nào nhịn xuống, ào ào theo khóe mắt chảy xuống.

Quan Bình vội vàng dùng mu bàn tay đi chùi, vào lúc này, Vương Bột mới chú ý tới Quan Bình một đôi nguyên bản thon dài, trắng nõn hai tay không biết lúc nào đã trở nên cực kỳ thô ráp, cũng không còn trước đây ánh sáng long lanh, mà hiện ra một loại không khỏe mạnh vàng như nghệ.

Vương Bột trong lòng một trận thổ dài, rất muốn biết nguyên bản rộng rãi hoạt bát, khỏe mạnh vui sướng Quan Bình tại quá khứ hai năm đến tột cùng phát sinh cái gì, cho tới làm cho nàng đã biến thành hiện tại nhất gan, sợ hãi, trên mặt hầu như không nhìn thấy bất kỳ vẻ mặt cao hứng.

Vương Bột rất muốn tự mình hỏi một câu nàng, hỏi nàng qua hai năm tao ngộ. Có điều Vương Bột cũng biết, hiện tại trường hợp cùng thời cơ cũng không thích hợp.

May là, Quan Bình lưu lại, hắn có nhiều thời gian đi hỏi thăm phát sinh ở Quan Bình trên người cổ sự —— -- -- vị hắn dự định xem là dòng chính bồi dưỡng nữ hài.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Xe đạp chỗ ngồi phía sau nữ hài

Từ ngày này lên, Quan Bình liền lưu lại, trở thành Vương Bột tuổi trẻ trong đoàn đội một thành viên, bắt đầu rồi nằng làm công cuộc đời.

Vương Bột nhường mợ út đem nằng bộ kia trông không đồng phục làm việc trước hết để cho Quan Bình ăn mặc, chờ vì là Quan Bình làm riêng bản thân nằng đồng phục làm việc sau trả lại cho mợ út. Quan Bình thân cao có 1m65, cùng Vương Bột biểu tỷ Lê Quân Hoa gần như chiều cao. Mợ út 1m58, mẹ của chính mình Tăng Phạm Ngọc chỉ có 1m55, Vương Bột chính mình 1m75, Vương Cát Xương 1m69, xem ra tựa hồ Vương Cát Xương thân cao cùng Quan Bình ở gần nhất. Nhưng Vương Bột không muốn nhường Quan Bình một cô gái xuyên chính mình lão tử xuyên qua quần áo, tuyền tới chọn đi, cũng chỉ có xuyên mợ út quần áo.

Quần áo trong, quần tây, mặc vào đến đều ngắn một đoạn, xem ra có chút quái dị, có điều, trước tiên tạm tạm đi.

Mợ út Chung Hiểu Mẫn xuyên qua mấy ngày mẫu thân quần áo, hiện tại Quan Bình lại bắt đầu xuyên mợ út quần áo, Vương Bột cân nhắc có phải là sau đó trong cửa hàng ra một chính sách, vậy thì là gần đây công nhân đều phải mặc một xuyên công nhân viên kỳ cựu đồng phục làm việc, làm cho mới cũ trong lúc đó tăng cường một chút tình cảm. Tứ Phương có cú lưu hành tục ngữ, gọi "Tốt đến mặc chung một quần", Vương Bột dự định đem này một tục ngữ biến thành chính mình một cái nội quy cửa hàng.

Trước tiên ghi vào vở trên, để sau lại bàn đi.

Đi vào người mới, theo thường lệ là nên huấn luyện một phen lại vào cương vị. Nhưng hiện nay Vương Bột ban ngành cũng chính là một gánh hát rong, đương nhiên không cần thiết khiến cho quá mức nghiêm ngặt, vì lẽ đó huấn luyện sự tinh ngay ở trên thực tế tiến hành rồi.

Quan Bình tốt nghiệp trung học đệ nhất cấp, tuổi trẻ, bất luận là trí nhớ vẫn là năng lực phân tích, đều so với không có văn hóa gì mợ út cùng mẫu thân được rồi một đoạn dài. Vương Bột vì là "Tăng Tẩu Bún" lý mấy cái đơn sơ nội quy cửa hàng, Quan Bình chỉ dùng không tới nửa giờ liền đọc thuộc lòng. Còn tiếp người đãi khách phương diện vài câu đơn giản bộ thoại cùng thăm hỏi ngữ, cái kia càng là việc nhỏ như con thỏ, nhìn thấy mợ út từng làm mấy lần sau, rất nhanh cũng sẽ. Sau một tiếng, Quan Bình bất luận từ trong tới ngoài, đã xem không ra bất kỳ tân thủ dấu vết, trở nên cùng mợ út Chung Hiểu Mẫn không khác biệt gì.

Không, thậm chí ở một ít chi tiết nhỏ phương diện, Quan Bình thậm chí càng làm được càng tốt hơn.

"Tăng Tẩu Bún" có một cái rất trọng yếu nội quy cửa hàng, vậy thì là mỉm cười đãi khách.

Mẫu thân cười là hòa ái dễ gần cười, vừa nhìn cũng làm người ta cảm thấy nằng thiện tâm, đồng ý cùng nằng thân cận, tự nhiên nhất.

Mợ út Chung Hiểu Mẫn cười đầy, ạch, hình dung như thế nào mới tốt đây, chính là nằng cười có thể làm cho người cười. Người xem thêm nằng hai mắt, người không cười cũng đến cười.

Mà Quan Bình mỉm cười thì lại khiến người ta cảm thấy như gió xuân ấm áp, phối hợp Đào nhi trên mặt hai cái lúm đồng tiền nhỏ, khiến người ta trăm xem không nê, nhìn một lần còn muốn xem lần thứ hai.

Vương Cát Xương cười đầy, dùng hai chữ để hình dung khít khao nhất, cười khúc khích. Nở nụ cười, miệng đầy Đại Bản Nha một không lọt toàn lộ ra.

Cho tới nói Vương Bột cười, cũng có thể dùng hai chữ để hình dung, vậy thì là giả cười. Đây không phải người khác cảm thấy, mà là chính hắn cảm thấy, hắn cười thường thường nhường chính hắn đều cảm thấy giả có phải hay không.

Cái này cũng là Vương Bột tại sao đem chính mình mợ út đẩy tới trước sân khấu đi đón khách nguyên nhân. Hiện tại Quan Bình đến rồi, đương nhiên cũng đến thêm vào nằng một.

Quan Bình ngày thứ nhất đi làm trưa hôm đó —— xác thực nói hắn là hai giờ chiều một khắc —— nằng liền tự mình cảm nhận được Vương Bột trong

miếng "Bao ba bữa cơm, mỗi bữa có thịt" hàm nghĩa. Sáng sớm hai lát thịt bò bún tự không cần phải nói. Buổi trưa bữa này Vương Cát Xương xào cái thanh tiêu sợi thịt, một cọng hoa tòi xào thịt, một thanh tiêu xào cà, cộng thêm một đậu phụ nhon trứng gà thang, hai huân một tổ một canh, so với Vương Bột nói một mặn một chay một canh còn nhiều một món ăn mặn. Một bữa hơn nửa ngày năm người —— xác thực nói chỉ có bốn cái, không bao gồm thu ngân Vương Bột —— ăn được rất vui vẻ, rất thơm ngọt. Quan Bình cũng cảm nhận được một loại lâu không gặp tên là "Hạnh phúc" cảm giác, bởi vì ăn cơm trong lúc, trừ Vương Bột không ngừng cho nàng đĩa rau ở ngoài, bao quát mọi út Chung Hiểu Mẫn ở bên trong tất cả mọi người, đều cho bát ăn cơm của nàng bên trong gặp không ít món ăn. Loại đãi ngộ này, là nàng ở nhà của chính mình bên trong chưa bao giờ lĩnh hội qua, trừ nàng cái kia mắt sớm đệ đệ.

Ba giờ chiều, lưu lượng khách bắt đầu trở nên thưa thớt, liền, Vương Bột liền đưa ra mang Quan Bình đi ra ngoài tìm nhà. Vương Bột trong nhà chỉ có hai cái phòng ngủ, cha mẹ hẳn một, nàng một, dĩ nhiên là không tiện nhường Quan Bình ở nhà mình.

"Thuê cái hai phòng hoặc là ba phòng mà, vạn nhất sau đó còn muốn nhận người, cũng miễn cho lại tìm nhà." Vương Cát Xương đối với Vương Bột nói.

"Ta hiểu được, lão Hán. Vậy ta cùng Quan Bình đi rồi, trong điểm sự tình các người chú ý một hồi. Đi, Bình tỷ, chúng ta đồng thời xem nhà đi."

Quan Bình còn có chút lo lắng mình mới tới làm liền bắt đầu thoát cương vị có phải là có chút không được, cố ý liếc nhìn Vương Bột mẫu thân. Tăng Phạm Ngọc nhưng cười đối với Quan Bình nói: "Quan Bình, người hãy cùng Bột nhi đi thôi. Hẳn cũng là lần thứ nhất thuê phòng, người giúp hẳn tính toán một hồi cũng tốt."

Vương Bột có thể không phải lần đầu tiên thuê phòng, kiếp trước ở mua nhà trước ít nhất đối qua ba bốn chủ nhà trọ, nhưng lời này không có cách nào đối với tất cả mọi người giảng, liền cũng chỉ có phụ họa Tăng Phạm Ngọc, nói: "Chính là, Bình tỷ. Người giúp ta tham mưu một hồi. Sau đó phòng này cũng là người ở, nếu như ta thỏa mãn, nhưng người không hài lòng, vậy cũng không có ý gì."

"Rất tốt đẹp. Chỉ cần là nhà đều rất tốt đẹp." Quan Bình vội vã nhận biết, nàng thấy Vương Bột mẫu thân đồng ý, cũng an lòng, theo Vương Bột ra cửa hàng bún.

Vương Bột cười lên chính mình chiếc kia nữ sĩ hàng dùng rồi xe đạp, mang theo Quan Bình bắt đầu ở Tứ Phương máy to nhỏ khu bắt đầu đi loanh quanh. Hiện tại mới phải 1999, Trung Quốc tiếp vào quốc tế Internet còn không mấy năm, hậu thế cái gì phòng cho thuê web, tập hợp web, 58 cùng thành loại hình đồ vật càng là không thấy tăm hơi. Tứ Phương bởi vì thành nhỏ, lưu động nhân khẩu cũng không nhiều, phòng cho thuê cùng có phòng muốn thuê cũng đối lập hiếm thấy, vì lẽ đó nếu muốn ở Tứ Phương phòng cho thuê, duy nhất một biện pháp chính là một tiểu khu một tiểu khu hỏi, hỏi gác công đại gia, hoặc là đến xem bên trong tiểu khu tin tức bảng. Nếu như có nhà muốn cho thuê, thông thường sẽ đem phòng cho thuê tin tức tuyên bố ở bên trong tiểu khu bảng thông báo trên.

Quan Bình lần thứ nhất ngồi một nam hài tử xe đạp, vừa bắt đầu rất khó chịu, hai tay cũng không biết hướng nơi nào thả. Ban đầu nàng cầm lấy phía sau xe khung, nhưng Vương Bột mấy cái đột nhiên gia tốc cùng chuyển biến làm cho nàng suýt chút nữa từ sau giá trên té xuống. Dưới tình thế cấp bách, một phát bắt được Vương Bột màu đỏ quần áo trong, lúc này mới giữ vững thân thể trọng tâm. Đang muốn thả ra, liền nghe phía trước nam hài nói:

"Bình tỷ, người đã bắt áo sơ mi của ta mà, như vậy chắc chắn một điểm. Hiện tại đã là qua ba giờ, lưu cho chúng ta tìm nhà thời gian không hơn nhiều, chúng ta đến làm nhanh một chút, vì lẽ đó ta tốc độ xe sẽ khá nhanh, người phải chú ý."

Vương Bột đây là đang nói chuyện ma quỷ, hẳn đương nhiên là cố ý.

Quan Bình là lần thứ nhất ngồi một nam sinh xe, Vương Bột làm sao thử không phải lần đầu tiên dùng xe đạp chở một xa lạ nữ sinh, hơn nữa còn là một đẹp đề nữ sinh? Kiếp trước hẳn, chờ đợi cả đời, cũng không đợi được một đồng ý ngồi hẳn xe đạp chỗ ngồi phía sau nữ hài; đời này, nhưng ở nhờ số trời run rủi nhường một hẳn có hảo cảm, thả ở kiếp trước bất luận làm sao cũng không tới phiên hẳn đến tải nữ hài ngồi lên rồi xe đạp của mình, hơn nữa còn là một chiếc chi trị giá được hai mươi đồng tiền hàng dùng rồi nữ sĩ xe đạp, đây đối với thỉnh thoảng yêu thương xuân thu buồn, đa sầu đa cảm một hồi Vương Bột mà nói, trong lòng loại kia một chút kích động cùng một chút hưng phấn cũng là hợp tình hợp lý.

Tuy rằng không phải trực tiếp ôm hông của mình, vịn vịn là dùng tay, hơn nữa chỉ có một con tay nhẹ nhàng nắm bắt chính mình áo sơ mi một góc, đơn từ thân thể cảm giác tới nói, kỳ thực cũng không có cảm giác gì, nhưng Vương Bột nhưng không phải không thừa nhận, trong lòng sản sinh cảm giác, nhưng là tương đương không ít, mà diệu.

Người ở đời sau kỵ một chiếc rách rách rưới rưới, chi trị giá hai mươi đồng tiền hàng dùng rồi xe đạp, vẫn là nữ sĩ, đi tải một nữ nữ thử xem, nhìn nàng có nguyện ý hay không trên người xe.

Chỉ nghĩ như vậy, Vương Bột liền cảm thấy rất thỏa mãn, rất đặc ý.

Có vài thứ, có chút tình cảm, chỉ có bất cứ lúc nào từ trần, người mới sẽ hiểu sự quý giá của nó. Mà thường thường khi người rõ ràng nó quý giá thời điểm, người mới sẽ phát hiện đã chậm, nó đã vĩnh viễn biến mất ở tính mạng của người bên trong, trừ càng ngày càng nhạt hồi ức, cái gì cũng không dư thừa.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Chương 50: Điền Tâm

Điền Tâm thực sự là cảm giác thể đạo thay đổi, bần nhão cũng có thể dính tường.

Nàng cùng Vương Cát Xương đồng sự hai năm, nàng còn so với Vương Cát Xương sớm một tháng tiến vào Trư Tông xưởng, Vương Cát Xương là cái hạng người gì, nàng đương nhiên rõ ràng, cho cảm giác của nàng là được trừ và miệng chuồn mắt, yêu thích nói suông ở ngoài, thực sự không cái gì chỗ thích hợp. Không phải vậy, một hơn ba mươi tuổi, giữa lúc tráng niên nam nhân, không đi tìm cái khác lung lay làm, nhưng chạy đến Trư Tông xưởng đến làm một về hưu lão già thích hợp kiếm sống, trừ nói rõ người này không ôm chí lớn, được chăng hay chớ ở ngoài, còn có thể nói rõ cái gì đây?

Trung cấp kế toán tốt nghiệp Điền Tâm ở "Minh Hoa Trư Tông xưởng" làm chính là thu chi, Vương Cát Xương mỗi tháng có thể lãnh bao nhiêu tiền, nàng rõ ràng trong lòng. Nàng thường thường nghĩ, một người đàn ông một tháng liền kiếm lời như thế đáng thương mấy chục khối, hẳn làm sao cung hần cái kia người một nhà sinh hoạt a?

Vương Cát Xương ở Trư Tông xưởng chỉ làm hai năm, liền rời đi. Điền Tâm cùng Vương Cát Xương trong lúc đó quan hệ bởi vì song phương trong lúc đó tuổi tác, chức vị bãi ở nơi nào, cũng không thể có bao nhiêu cộng đồng ngôn ngữ. Một lần duy nhất miễn cưỡng có thể đàm luận được với "Thâm giao", hay là bởi vì có đoạn thời gian chính mình vận xui liên tục, nghe Vương Cát Xương nói khoắc hần hàng xóm đoán chữ đoán mệnh có cớ nào thần kỳ, cớ nào linh nghiệm, cực lực giựt giây nàng đi thử một chút. Đầu là đồng sự, Vương Cát Xương lại nhiệt tình mời, Điền Tâm cũng là cố hết sức đi tới, đi thời điểm còn kéo lên văn phòng mấy cái đồng sự.

Tính được kết quả không làm sao ra ngoài Điền Tâm dự liệu, đối phương giả thần giả quỷ một phen khoa tay sau đối với nàng nói nàng gần nhất vận xui liên tục chính là tên của nàng không lên được, kiến nghị nàng đem "Điền Tâm" đổi thành "Điền Hân", đi một vòng vận xui.

Đối với này, Điền Hân tự nhiên là nở nụ cười chi, cho đối phương hai khối tiền, coi như là theo "Vương ca" đến cái ở nông thôn nửa ngày boi. Bất kể nói thế nào, gia đình hẳn không khí so với từ sáng đến tối đều là thối hoặc Trư Tông xưởng muốn tốt hơn quá nhiều.

Vương Cát Xương rời đi Trư Tông xưởng sau, hai người liền không còn liên lạc. Hần ở Điền Tâm trong đầu ấn tượng, cũng càng ngày càng nhạt, chỉ là tình cờ có đồng sự nhắc lên, Điền Tâm mới lại nghĩ tới trong xưởng đã từng có như vậy số một người.

Mà theo thời gian từ từ đi xa, người tiến vào người đi, nhắc lên Vương Cát Xương thời điểm cũng càng ngày càng ít, Điền Tâm cũng gần như sắp muốn đem đã từng cái này đồng sự hoàn toàn quên đi hết.

Ngày hôm nay, một ai cũng không sẽ nghĩ tới thời điểm, Vương Cát Xương trở về, vẫn là cười hần năm đó chiếc kia cũ hễ hễ xe đạp, nhưng trên người nhưng ăn mặc một bộ kì dị quái đản "Kỳ trang dị phục" lóe sáng trở lại hần ngày xưa "Chiến đấu qua" địa phương.

"Cái gì, Vương ca, người nói người mở ra một cửa hàng bún, muốn tìm ta đi người làm việc nơi nào? Một tháng mở 450 tiền lương? Còn bao ba bữa cơm?" Làm Vương Cát Xương một phen nhân chi thường tình hần huyền sau, đột nhiên đưa ra muốn mời nàng đi bán bún yêu cầu, Điền Tâm hầu như hoàn toàn không thể tin vào tai của mình, nếu không là hiện tại liệt nhật giữa trời, chính là chói chang ngày mùa hè, nàng nhất định sẽ cho rằng ngày hôm nay là ngày Cá tháng Tư.

"Đừng đấy! Ta hiện tại cửa hàng bún chuyên làm ăn nóng này cực kì, từ sáng sớm đến tối hầu như không có không qua! Sáng sớm cùng buổi trưa này hai bữa muốn ăn chúng ta bún càng là muốn đánh ừng chuyển (nhân chuyển làm ăn tốt mà không thể không tranh đoạt). Bây giờ lập tức lại muốn mở rộng cửa hàng, tới lúc gấp rút cần nhân thủ. Tiểu Điền, người ở Trư Tông xưởng ở nhiều năm như vậy, e sợ tiền lương cũng không trưởng bao nhiêu, cũng chết không hoạt, có cái gì ý tứ à? Người đến ta điểm đi làm, thu vào cao không nói, một ngày còn bao ba bữa cơm. Sáng sớm ăn bún, thịt bò, ruột già, xương sườn, lươn cá, lòng gà, tùy tiện người tuyển. Buổi trưa một mặn một chay một canh, buổi tối chỉ ít cũng là một mặn một chay một canh, cách cái một hai ngày còn có thịt hầm ăn. Đãi ngộ tốt như vậy người đi đâu mà tìm mà. . ." Vương Cát Xương lăm mồm nhanh ngữ, như đánh súng máy, làm cho Điền Tâm có chút không phản ứng kịp.

"Vương ca, cái kia cửa hàng bún thật là người mở sao? Người chính là cửa hàng bún lão bản?" Điền Tâm liếc nhìn mắt Vương Cát Xương trên người cái kia thân mới triều đồng phục làm việc, đối với Vương Cát Xương thập phần hoài nghi. Đạo lý rất đơn giản, thông thường chỉ có công nhân mặc quần áo làm việc, nào có lão bản xuyên thân đồng phục làm việc chạy khắp nơi?

"Ừ, ta còn gặt người sao sao, tiểu Điền?" Điền Tâm nhường Vương Cát Xương có chút không cao hứng, "Không phải ta mở đó là cái nào mở? Kể cho người, ta, lão bà ta, ta em bé, còn có ta em vợ lão bà, hiện tại đều ở cửa hàng bún hỗ trợ. Năm người, từ sáng đến tối đều không giúp được, nếu như đem sát vách cơm Tàu quán lại bàn hạ xuống, cái kia càng bận bịu không thắng. Hiện tại ở đại lực nhận người, chiêu mần liền không muốn. Trước đây lúc làm việc ta liền cảm thấy tiểu Điền người là cái rất người tốt, hiện tại có cơ hội này, ta cái thứ nhất đã nghĩ đến người."

"Cảm tạ cảm tạ! Cảm tạ Vương ca đối với ta tiểu Điền ưu ái." Vai hễ giống như Vương Cát Xương nhường Điền Tâm có chút dờ khóc dờ cười. "Minh Hoa Trư Tông xưởng" gần nhất hai năm chuyên làm ăn là ngày càng sa sút, mấy tháng trước thậm chí còn xuất hiện khát nợ công nhân tiền lương tình huống. Đoạn thời gian gần đây, Điền Tâm cũng đang suy nghĩ đổi chuyển công việc, nhưng tức là được nàng muốn rời khỏi Trư Tông xưởng, nàng cũng định tìm một cùng mình sở trường nhọt gây công tác, chưa bao giờ nghĩ tới đi bán bún.

Nhưng Điền Tâm cũng không lập tức từ chối Vương Cát Xương thịnh tình mời, nguyên nhân có hai cái:

Một trong số đó đương nhiên là Vương Cát Xương trong miệng "Lương cao đãi ngộ". Nàng ở Minh Hoa Trư Tông xưởng ở lại : từng sờ cũng có ba, bốn năm, tiền lương từ ban đầu hai trăm cao lên tới hai trăm năm, lại từ hai trăm năm cao lên tới hai trăm tám, sau đó liền cũng lại không động tới. Vương Cát Xương trong miệng 450, hầu như là tiền lương bây giờ hai lần, đối phương còn quản ba bữa cơm, vậy thì mang ý nghĩa mỗi tháng 450 chính mình hoàn toàn có thể xài hết.

Thứ hai liền xuất hiện ở Vương Cát Xương trên người mặc quần áo này lên. Đây không hẳn cùng tỉnh thành KFC bên trong công nhân viên quần áo "Giống như đực" sao? Điền Tâm đi tỉnh thành KFC ăn qua hai lần hamburger, đối với bên trong đi ăn cơm hoàn cảnh vừa mới mẻ lại thoải mái. Đối với ở trong này đi làm người phục vụ, cũng không cảm thấy là kém người một bậc, hầu hạ người tiện nghi, bởi vì nàng nghe nói có không ít sinh viên đại học đều ở nơi này làm công công. Sinh viên đại học đều đồng ý đi làm địa phương, có thể là tiện nghi sao?

Mà Vương Cát Xương cửa hàng bún đồng phục làm việc, dĩ nhiên chính đến cùng tỉnh thành KFC giống như đực, chẳng lẽ hẳn cái kia cửa hàng bún, cũng chính đến như KFC như thế, cao cấp đại khí trên đẳng cấp?

Điền Tâm ở cảm thấy khó mà tin nổi đồng thời đối với này lại cực kỳ hiếu kỳ.

"Vương ca, như vậy, chiều nay ta xin nghỉ một ngày, đến người cửa hàng bún thực địa khảo sát một hồi, nếu như cảm thấy có thể, ta liền đến giúp người, làm việc cho người quên đi." Điền Tâm đối với Vương Cát Xương nói rằng.

"Muốn được muốn được! Người ngày mai sang đây xem mà! Buổi tối ngay ở ta nơi nào ăn cơm. Ta mời người thử một ha nhĩ tiệm chúng ta bún, sau đó người liền biết ta bún vì sao từ như thế phát hỏa." Vương Cát Xương nghe Điền Tâm vừa nói như thế, trong lòng nhất thời hồi hộp. Điền Tâm chỉ nói là trước tiên đi khảo sát, nhưng ở Vương Cát Xương tư tưởng bên trong, cũng đã cho rằng đây là chuyện vãn đã đồng thuyền.

Vương Bột cùng Quan Bình một đạo, từ ba giờ chuyển đến năm giờ chiều, tìm bốn, năm cái tiểu khu, tìm hồi bảy, tám cái đại gia, cuối cùng tuyển chọn thể dục quán phụ cận một bộ ba phòng ngủ một phòng khách, một bếp một vệ nhà. Tiền thuê nhà đối phương gọi 300, Vương Bột cùng Quan Bình một người chưa thành niên, một thành niên cũng không hai tháng người một xưởng một họa, cùng đối phương một trận tốt mãi, cuối cùng để người ta đồng ý lấy 220 một tháng giá cả thuê cho bọn hắn. Vương Bột tại chỗ đánh nhịp, giao trước tiền thuê, cùng đối phương kí rồi hai năm hợp đồng.

Bộ phòng này vị trí cư dân lâu tuy rằng không quá bắt mắt, nhưng bên trong trang trí nhưng là khá là mới, hiển nhiên đối phương ở cũng không hai năm, dựa theo chủ nhà trợ lời giải thích là chính mình đổi mới nhà. Trong nhà gia cụ điện gia dụng đều phi thường đầy đủ hết, trừ Computer, thậm chí ngay cả thời đại này rất hiếm thấy điều hòa đều xếp vào một dài.

Vương Bột coi trọng bộ phòng này nguyên nhân chủ yếu cố nhiên có đối phương trang sức trang hoàng khá là mới mẻ độc đáo, gia cụ điện gia dụng khá là đầy đủ hết nhân tố, nhưng nhất làm cho hắn động lòng vẫn là nhà này cư dân lâu vị trí.

Ở tòa nhà này sau lưng chính là Tứ Phương thị thể dục quán, sát vách sát bên phương hồ công viên, lâu phía trước là ăn ngon một con đường, khoảng cách rạp chiếu bóng, đại thị trường, bách hóa thương trường, bưu điện nhà lớn chờ địa điểm đều rất gần, bộ hành cũng không vượt qua mười phút.

Ở 2008 địa chấn sau Tứ Phương bắt đầu phát triển mạnh tân khu trước, tòa nhà này vị trí tuyệt đối là trung tâm thành phố trung tâm thành phố, sống phóng túng, rất tiện.

Mà 220 nguyên thuê như thế một bộ đoạn đường được, đủ dụng cụ, diện tích lại lớn nhà, thả ở đời sau, vậy tuyệt đối là không dám nghĩ sự tình. Nhưng ở năm 1999, người đầu thu vào đều mới hai, ba trăm khối Tứ Phương, nhưng cũng rất thường thấy, không tính là lượm cái gì món hồi lớn. Hiện nay Tứ Phương giá phòng, cũng là ba, bốn trăm một met vuông, hơn nữa còn rất không tốt bán. Tỷ như, Vương Bột đại cô chuyển nhà mới sau lưu lại cái kia gian nhà, bán một năm đều không bán đi, hiện tại cũng chỉ có cho thuê thu điểm tiền thuê.

"Như thế nào, Bình tỷ, phòng này cũng không tệ lắm phải không?" Chờ chủ nhà trọ sau khi rời đi, Vương Bột đặt mông ngồi ở phòng khách bị trên ghế salông, vui sướng nói rằng.

"Phi thường đẹp đề! Ta từ trước tới nay chưa từng gặp qua phòng tốt như vậy!" Quan Bình cẩn thận từng li từng tí một ngồi ở Vương Bột bên cạnh một người trên ghế salông, đôi mắt đẹp liền thiêm, không ngừng mà đánh giá này đối với nàng mà nói phảng phất Phật Đồng thoại giống như phòng ốc, nhưng rất nhanh, một vẻ lo âu lại nổi lên lông mày, "Bột nhĩ, chúng ta thuê tốt như vậy, phòng ở đắt như thế, Vương Bá cùng Tăng nương sẽ không phản đối sao?"

"Không có chuyện gì! Một gian nhà mà thôi, có cái gì tốt phản đối?" Vương Bột phát phát tay, dửng dưng như không nói, "Bình tỷ, bộ phòng này có ba cái gian phòng, người tuyển một cái phòng đi. Đợi lát nữa ta liền đem hành lý của người cho người tải lại đây, tối hôm nay người là có thể ở nơi này. Có điều phòng này nên có một quãng thời gian không ở người, đầu đầu cũng có hồi, người muốn quét dọn một chút mới có thể ở." Vương Bột dùng ngón tay hướng trước mặt bàn trà vạch một cái, đầu ngón tay lập tức xuất hiện một đạo bạch ngân, sợ đến hắn vội vàng từ bị trên ghế salông này lên, không ngừng mà dùng tay sợ đánh cái mông của chính mình.

"Ừm, tốt đẹp. Ngày hôm nay sau khi tan việc ta liền đến quét tước." Quan Bình gật gật đầu. Vương Bột cũng không làm cho nàng hoàn toàn yên tâm lại, bởi vì làm lão bản chính bọn hắn đều còn ở tại đơn sơ nông thôn, làm sao có khả năng làm cho nàng một phổ thông công nhân ở như thế "Xa hoa" nhà?

Nhưng là nhìn thấy Vương Bột trên mặt cái kia với hắn tuổi tác hoàn toàn không tương xứng, từ trong xương thấm thấu ra tự tin, cùng với ngăn ngại đại thời gian nửa ngày cảm nhận được Vương Bột cha mẹ đối với hắn loại kia "Nói gì nghe nấy" thái độ, mơ hồ bên trong nàng lại cảm giác mình nên tin

tướng cái này so với mình đều còn nhỏ hơn một tuổi nam hài.

"Đội được tan tằm đều cái nào thời điểm yêu?" Vương Bột lắc lắc đầu, "Người hiện tại liền bắt đầu quét tước đi, nhà lớn như vậy, cũng không biết được muốn quét tước đã lâu. Yên tâm, Bình tỷ, ta sẽ cho ta mẹ lão Hán nhi nói. Vậy người hiện tại liền bắt đầu dọn dẹp, ta đi lấy cho người hành lý."

Nói xong, cũng không giống nhau : không chờ Quan Bình nói cái gì nữa, Vương Bột từ một chuỗi phòng chìa khóa cửa bên trong gỡ xuống một cái ném cho Quan Bình, làm cho nàng giữ gìn kỹ, trực tiếp ra cửa lớn.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Mua xe, hai lỗ tai

Đã có nhà —— cứ việc là tạm thời ——, chiếc xe kia có phải là cũng có thể nước lên thì thuyền lên, thẳng thẳng cấp?

Cười hiện tại này chiếc hàng dùng rồi nữ sĩ xe đạp Vương Bột nhìn mình vật cười, là càng xem càng cảm thấy khó chịu. Một mình hần kỵ cũng là thôi, một khi mang người, chính hần mất công sức không nói, đáp hần xe người cũng sẽ rất không thoải mái, đến vẫn đem nhón chân, không phải vậy phải chạm đất.

Hoặc là không làm, Vương Bột đem tay lái một quả, trực tiếp đi tới thu xếp ở rạp chiếu bóng phụ cận một tự động ATM, lấy một ngàn khối đi ra.

Kiếp trước, hần liền vẫn trông mà thêm biểu tỷ chiếc kia song đôi tốc độ bảy vòng đôi sên xe leo núi, vào lúc ấy, dừng nói nắm giữ một chiếc, chính là mượn tới cười lên một vòng qua qua đỡ nghiêng cũng bởi vì sự nhát gan của hần sợ bị biểu tỷ từ chối mà không dám mở miệng.

Vương Bột đòi trước, có vô số tiếc nuối, đêm không hết hối hận, đầy rẫy đáng tiếc, trong đó nhường hần vẫn canh cánh trong lòng một chuyện, là được ở hần toàn bộ thời đại thiếu niên, đều không có một chiếc chân chính thuộc về hần xe đạp của mình.

Hiện tại, hần dự định hoa cái một ngàn đại dương, mua một chiếc cùng biểu tỷ Lê Quân Hoa giống như đúc xe đạp, tròn giấc mơ thời nhỏ.

Ngược lại hiện tại một ngàn khối đối với nhà hần tới nói cũng là một hai ngày công phu, cha mẹ sau khi biết cho dù thịt đau hiện tại cũng có đau lòng tiền vốn, không giống như trước, muốn đau đều đau không đứng lên.

Nửa giờ sau, cười mới tinh xe leo núi Vương Bột trở lại cửa hàng bún, còn chưa tới đến gấp khoe khoang, liền bị Vương Cát Xương bắt chuyện qua.

"Bột nhi, đây là người Điền nương. Điền Tâm, đây là ta em bé Vương Bột, người nên còn có ấn tượng." Vương Cát Xương đem Vương Bột kéo đến Điền Tâm trước mặt, hướng về song phương giới thiệu.

Vương Bột còn chưa mở miệng, đứng hần đối diện, chính lấy một loại đánh giá ánh mắt nhìn Vương Bột Điền Tâm cũng đã giành trước mở miệng nói: "Vương Bột đúng không? Hai năm không thấy, đều dài như thế cao. Đừng nghe cha người, gọi cái gì Điền nương, đem ta cũng gọi già rồi. Ta cũng so với người không lớn hơn mấy tuổi, người gọi ta Tâm tỷ là được. Chúng ta các giao các."

Nữ nhân này sẽ nói!

Đây là Vương Bột đối với Điền Tâm ấn tượng đầu tiên.

"Vậy ta liền cứng kính không bằng tuân mệnh. Tâm tỷ!" Vương Bột đánh rần theo côn bò, thoải mái hô một tiếng. Hần vốn là không muốn gọi Điền Tâm "Bác gái", hần thực tế trong lòng tuổi tác so với Điền Tâm còn tốt đẹp hơn vài tuổi, gọi một so với mình còn nhỏ người "Bác gái", đối với hần mà nói cũng thật là khó chịu. "Đúng rồi, Tâm tỷ, người có phải là có cái gì vấn đề muốn hỏi ta?"

Vương Bột không chút nào thấy sinh trả lời đã nhường Điền Tâm cảm thấy bất ngờ, mà hần dĩ nhiên một cái đoán được đón lấy chính mình chuẩn bị làm sự tình, điều này làm cho Điền Tâm trực tiếp từ bất ngờ đã biến thành ngạc nhiên! Nếu như không phải nàng hiểu được Vương Cát Xương vợ chồng cùng Chung Hiểu Mẫn vẫn ở tại trong cửa hàng, nàng rất có thể sẽ cho rằng ba người này có người hướng về Vương Bột mật báo, nói cho hần ý nghĩ của chính mình.

"Vương Bột, làm sao ngươi biết ta có vấn đề muốn hỏi ngươi?" Cảm thấy kinh ngạc cùng không rõ Điền Tâm trực tiếp hỏi lên.

"Tâm tỷ, ta nói ta biết trước ngươi có tin hay không?" Vương Bột một mặt cười cợt nhìn gần ngay trước mắt Điền Tâm, không hề dè dặt ánh mắt bắt đầu quan sát nữ nhân trước mắt đến. Dựa theo hiện thể thời gian hẳn là hai năm trước thấy mới gặp Điền Tâm, nhưng trên thực tế đối với mạng theo kiếp trước linh hồn sống lại hẳn tới nói cự lần trước cùng Điền Tâm gặp mặt có tới mười thời gian bảy, tám năm. Trừ nhớ tới Vương Cát Xương đã từng có một khí chất xuất chúng nữ đồng sự tới nhà tìm Trần Quý Lương coi sổ mạng ở ngoài, người phụ nữ kia tướng mạo Vương Bột đã là hoàn toàn không nhớ rõ.

Sáng sủa trán, tinh tế lông mày, con mắt, mũi cùng miệng có được đúng quy đúng củ, không thể nói được có cỡ nào xuất sắc, nhưng một đôi lỗ tai lại làm cho người khác sâu ấn tượng —— không, vền vền dùng "Khắc sâu ấn tượng" còn chưa đủ lấy hoàn toàn hình dung chuyện này đối với lỗ tai tươi đẹp, cái kia tai hình dạng, độ dày, vành tai êm dịu, no đủ, thông suốt, không một không vừa đúng, năm một không tự nhiên mà thành! Vương Bột còn chưa từng gặp cõi đời này còn có ai so với nữ tử này lỗ tai càng thêm hoàn mỹ cùng tinh xảo! Dưới cái nhìn của hắn, cái kia hoàn toàn có thể được xưng là là Thượng Đế kiệt tác! Hay là nên như thế giảng:

Chính là bởi vì Điền Tâm sinh một bộ thiên hạ ít có, hoàn mỹ tuyệt luân lỗ tai, so sánh bên dưới, mới làm cho nàng phía trước con mắt mũi miệng có chút bình thường.

Nhưng nếu như dùng một bộ chụp tai đem Điền Tâm lỗ tai hoàn toàn che chở lên, đơn độc đến xem bộ mặt của nàng, kỳ thực vẫn là có được rất xinh xắn, rất có ý nhị. Làm sao loại này ý nhị cùng xinh xắn ở cùng đôi kia Quý Phù thần công lỗ tai so sánh, lập tức liền thua chị kém em, ảm đạm phai mờ.

Vương Bột không biết những người khác thấy thế nào, ngược lại ở hắn vừa này xem Điền Tâm đầu tiên nhìn, hẳn mọi ánh mắt cùng sự chú ý, liền toàn bộ bị nàng cặp kia lỗ tai hấp dẫn.

Mãnh liệt hấp dẫn!

"Tin ngươi mới là lạ!" Điền Tâm cười quyền rũ hoành Vương Bột một chút, thấy nam hài trước mắt trùng trùng nhìn chăm chăm lỗ tai của chính mình liền con mắt đều không nháy mắt một hồi, theo bản năng liền dùng tay liêu một hồi tề tai tóc ngắn, liền, cái kia phò nương Vương Bột trong nháy mắt thất thần lỗ tai liền bị ẩn ở dày đặc thuận trực tóc ngắn bên trong.

Điền Tâm lơ đãng động tác nương Vương Bột ý thức được chính mình vừa này thất thố, cười gượng hai lần, nói: "Cắt! Không tin thì thôi. Nhưng ngươi muốn hỏi ta vấn đề tổng sẽ không giả bộ chứ? Hỏi đi, Tâm tỷ, ta bảo đảm biết gì nói này ngôn vô bất tận!" Nói, lời kéo một cái ghế, bệ vệ ngồi xuống. "Mẹ, mở cho ta bình nước có ga. Tâm tỷ, ngươi uống cái gì? Không nên khách khí ha!"

Ngày thứ nhất khai trương, liền có không ít thực khách hỏi nơi này có hay không đồ uống bán. Vương Bột vừa thấy lại là một cơ hội làm ăn, xé chiều hôm đó liền đi bán sỉ thị trường phê mười mấy kiện nước có ga, coca-cola, nước chanh cùng nước suối trở về, vì là cửa hàng bún gia tăng rồi một mới kinh doanh hạng mục.

"Ta uống cái này!" Điền Tâm giờ giờ lên trong tay bị uống một nửa bình nước khoáng, đi vòng vài bước, ở Vương Bột đối diện ngồi xuống, "Không nói quên đi, ta liền coi ngươi là đoán đi. Vương Bột, ta rất muốn biết, cửa hàng bún bằng hiệu, trong điểm dán vẽ, còn có các người trên người đồng phục làm việc, đều là chính ngươi thiết kế sao?"

Xé chiều hôm nay, nàng có ý sớm hai giờ tan việc, sau đó trực tiếp đạp xe đi tới Vương Cát Xương nói cho địa chỉ của nàng. Vẫn chưa hoàn toàn đi vào, thật xa nàng liền bị cửa hàng bún môn trên đầu cái kia mới mẻ độc đáo, rất khác biệt bằng hiệu hấp dẫn, quả thực quá có đặc sắc.

Mà khi nàng chân chính tiến vào cửa hàng bún sau, tuy rằng không thể cho nàng vui mừng lớn hơn, thế nhưng trong điểm một ít cái khác nguyên tố cũng làm cho nàng đại cảm thấy hứng thú, tỷ như trên người mấy người cái kia cùng KFC công nhân đồng phục làm việc hầu như gần như mặc, không nhiễm một hạt bụi, quét tước đến sạch sành sanh tiền đường, khách đến điểm sau thông nhất mà quy phạm hoan nghênh dùng từ. Những thứ đồ này, khẳng định không phải Vương Cát Xương cái chữ này đều nhận không được hai cái Đại lão thô nghĩ ra được. Vương Cát Xương khẳng định chịu đến một cái nào đó cao nhân chỉ điểm, không phải vậy làm không ra nhiều như vậy ở Tứ Phương cái khác cửa hàng bún hoàn toàn không thấy được thành tựu.

Liền, ngăn ngại hàn huyền qua đi, Điền Tâm liền trực tiếp hướng về Vương Cát Xương hỏi thăm.

Những thứ đồ này không phải Vương Bột từng căn dặn kinh doanh ngạch, lợi nhuận suất chờ thương mại cơ mật, Vương Cát Xương trực tiếp liền nói đều là con trai của hắn Vương Bột làm ra đến thành tựu.

Điền Tâm tự nhiên không tin. Vương Cát Xương nhi tử bao lớn nàng lại không phải không biết được, chính là mười sáu bảy tuổi bán Đại tiểu tử, trong ấn tượng là lại chất phác, lại ngại ngùng, vừa nhìn chính là một chỉ đọc sách thánh hiền con một sách, làm sao có khả năng có loại này trước chiêm tinh thiên phú buồn bán?

Thấy Điền Tâm trên mặt một bộ hoài nghi vẻ mặt, Vương Cát Xương cuống lên, lúc này liền nói nếu như nàng không tin, chờ con trai của hắn trở về có thể tự mình hỏi hắn. Điền Tâm bản không có ý định lập tức đi ngay, liền sẽ đồng ý chờ một chút Vương Cát Xương nhi tử. Toàn bộ cửa hàng bún bầu không khí cùng trang trí phong cách, bao quát ở nàng ngăn ngăn lưu lại mười mấy phút liền tục mười mấy cái thực khách vào cửa, nương Điền Tâm cảm giác mình từ chức gia nhập liền minh cái này chuyện làm ăn thịnh vượng cửa hàng bún cũng chưa chắc đã không phải là không có khả năng, nhưng tiền đề cũng cần làm nhiều phương diện hiểu rõ. Tỷ như, Điền Tâm liền hoài nghi này "Tàng Tẩu Bún" chân chính lão bản e sợ có một người khác, liền Vương Cát Xương người Đại lão này thô, nơi nào sẽ có như thế nhàn nhai tâm tư! To lớn nhất khả năng chính là vậy một cái ở trước nhất đại giả mạo lão bản "Cao cấp người làm công"!

"Cố gắng cùng người Điện nương . . Tâm, Tâm tỷ giảng. Đừng không lớn không nhỏ." Vương Cát Xương ở một bên nhắc nhở. Hắn đối với ba người trong lúc đó hỗn loạn bối phận quan hệ thực sự có chút không quá thích ứng. Nhưng nhường Vương Bột gọi mình Tâm tỷ lại là Điện Tâm nói ra, Vương Cát Xương chính mình là cảm thấy rối loạn bối phận, không còn cương thường, không ra dáng tử, nhưng cũng không tốt nói thêm cái gì. Nếu như Vương Bột dám chủ động gọi cùng chính mình một bối phận Điện Tâm gọi tỷ, Vương Cát Xương không gỡ con riêng hai lần trán mới là lạ.

"Ta hiểu được, lão Hán. Người đi làm người đi, ta cùng Tâm tỷ hai cái tán gẫu một lúc." Vương Bột phát phát tay, ra hiệu Vương Cát Xương không cần ở một bên chúm mắt, sau đó quay đầu đối với Điện Tâm nói rằng, "Đổi đầu, tất cả mọi thứ, từ cửa hàng tuyên chí? , ký kết hợp đồng, đến trang trí mặt tiền, bảng hiệu thiết kế, lại tới công nhân thiết kế thời trang, công nhân huấn luyện, cuối cùng đến khai trương kinh doanh, này một cái Long, tất cả đều là bản thân kiệt tác. Như thế nào, Tâm tỷ, có thể vào pháp nhãn của người à?"

Vương Bột tà nhìn mắt, cười hi hi nhìn chăm chăm Điện Tâm, xác thực nói là nhìn chăm chăm Điện Tâm tại bộ phận. Có điều nhường hắn có chút thất vọng chính là Điện Tâm cặp kia tuyệt thế hai lỗ tai đã bị dày đặc tóc che lấp lên, chỉ còn dư lại một hơi nhỏ ra đường viền, để cho hắn mơ tưởng viễn vông.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Không tưởng

Điện Tâm xưa nay chưa bao giờ gặp như Vương Bột như vậy nam hài, không phải nói nàng chưa từng tiếp xúc qua mười sáu, mười bảy tuổi tiểu nam sinh, nàng những kia thất đại cô bát đại di bên trong cũng không có thiếu cùng Vương Bột hài tử cùng lứa, nhưng những hài tử này cùng Vương Bột so sánh, chuyện này quả là liền quá ngây thơ, quá đơn thuần, quá mức "Bé ngoan hồ". Vương Bột bất luận là nói chuyện khẩu khí, phương thức, cùng với quan trọng nhất nói chuyện nội dung, hoàn toàn cho Điện Tâm một loại nàng không phải ở cùng một mười sáu, mười bảy tuổi tiểu nam sinh ở giao lưu, mà trực tiếp chính là cùng một có kiến giải, có ý nghĩ, còn có liên phần lớn đại nhân đều không có thấy xa cùng tự tin nam nhân tại trò chuyện!

"Đứa nhỏ này thật không đơn giản!" Theo nói chuyện thâm nhập, trong lòng cái cảm giác này liền càng ngày càng mãnh liệt, "Thế nhưng, những kiến thức này, những lời nói này, hẳn đến tột cùng là từ nơi nào học được đây? Trường học sao? Vô nghĩa! Cha mẹ hẳn nơi đó sao? Càng vô nghĩa! Chẳng lẽ cõi đời này thật sự có sinh mà biết chi thiên tài?"

Điện Tâm càng ngày càng nghi hoặc, đối với cái này ở trước mặt mình không chút nào luống cuống, chậm rãi mà nói "Tiểu nam sinh" cũng càng ngày càng hiểu kỳ lên.

". . . Hiện nay cái tiệm này chỉ là ta bước thứ nhất kế hoạch, đệ nhị bộ kế hoạch chính là mở rộng kinh doanh diện tích, ta cũng không sợ hưởng về người để lộ ta thương mại cơ mật, ấy, chính là sát vách nhà này 'Hong Hong com Tàu quán', lập tức liền sẽ bị ta 'Tầng Tàu Bún' sát nhập đi, hiện tại trước tiên lạnh hẳn hai ngày. Kinh doanh diện tích mở rộng gấp ba sau 'Tầng Tàu Bún' đem tiến hành đại đại 'Sản nghiệp thăng cấp' ! Trang trí đẳng cấp toàn diện tăng lên! Tăng lên tới loại nào trình độ? KFC, MCDONALD's ăn qua không có? Không có, cái kia DICOS, CSC tổng ăn qua chứ?" Tầng Tàu Bún' trang sức trang hoàng, đem toàn diện hướng về KFC cùng MCDONALD'S xem ra, lấy tinh hoa, bỏ đi bã, chế tạo có Trung Hoa đặc sắc cao cấp đi ăn com hoàn cảnh!

"Đây là ta đệ nhị bộ kế hoạch, trong vòng hai tháng hoàn thành.

"Bước thứ ba, lấy 'Tầng Tàu Bún' Từ Trung điểm vì là khuôn, lập tức tiến quân thành Thị, Đức Thị, Miên Thị, Nghi Thị, Nam Thị, Đạt Thị, Nhạc Thị, Tư Thị. . . Các loại Thực Tỉnh bên trong kinh tế so sánh phát đạt nội thành, thị trấn, toàn diện chế tạo 'Tầng thị ăn uống chuỗi tập đoàn' . Kế hoạch của ta là trong vòng ba năm, ở Thực Tỉnh bên trong mở chỉ ít 50 gia 'Tầng Tàu Bún' !

"Bước thứ tư, lấy Thực Tỉnh làm cơ sở địa, hướng trùng, vân, quý chờ xung quanh khẩu vị cùng chúng ta gần như thành phố trực thuộc trung ương cùng tỉnh phóng xạ, tiến một bước mở rộng 'Tầng thị ăn uống chuỗi tập đoàn' địa bàn cùng sức ảnh hưởng. Cái mục tiêu này định ở trong vòng năm năm, đại lý quy mô ít nhất phải đạt đến một trăm gia!

"Bước thứ năm, hướng về toàn quốc tiến quân. . . Đương nhiên, cái mục tiêu này có chút xa. . ."

Vương Bột hăng hái, chỉ điểm giang sơn, kích dương văn tự, miệng đầy chạy xe lửa, thậm chí vì ở Điện Tâm trước mặt đề cao mình B cách, liền những kia tây dương thức ăn nhanh Trung văn tên cũng không nói, kiểu Trung Quốc thức ăn nhanh cũng nói thẳng tây dương tên.

Nếu như thật dựa theo hắn vừa nãy ở Điện Tâm trước mặt nói tới cái kia phiên mưu tính đi làm, dựa vào hắn dẫn trước thế nhân mười mấy năm siêu trước ánh mắt, nếu muốn đánh làm ra một loại cỡ lớn hiện đại ăn uống chuỗi tập đoàn không phải là không có khả năng, nhưng Vương Bột đối với này

nhưng không nhiều hứng thú lắm, rất đơn giản, quá phiền phức, quá mệt mỏi. Làm ăn uống tuyệt đối là một cái lao tâm lao phổi nghề, tương đương phiền phức, vụn vặt, hơn nữa người vẫn chưa thể ra một chút gốc rễ hoặc chỗ sơ suất, tỷ như thực phẩm an toàn. Một khi xảy ra vấn đề gì, dù cho vụn vặt có đồng loạt, toàn bộ tập đoàn danh tiếng liền sẽ phải chịu to lớn ảnh hưởng, thậm chí vì vậy mà đóng cửa cũng không phải không thể. Tỷ như, kiếp trước Ajisen Ramen cũng là bởi vì một 'Cốt thang môn' sự kiện, trong nháy mắt ở toàn quốc liền thành người người gọi đánh con chuột, hồi không nói nổi.

Nhưng là như Ajisen Ramen loại này loại cỡ lớn đại lý, người thật muốn hấn dùng thật xương đến hầm canh, cái kia hầu như là không thể sự tình, cực bức tăng cao thành phẩm trước tiên không nói, chỉ là nấu một nồi nước phải lãng phí hơn giờ liền không phải đại lý làm lơ nổi.

Vương Bột "Tăng Tẩu Bún" mô điểm nhỏ còn thôi, một khi quy mô mở rộng đến mấy chục gia điểm, mấy thành thị, này cửa hàng bún nước dùng chỉ sợ cũng chỉ có dùng tăng hương vị chất phụ gia đến rồi.

Nguyên nhân rất đơn giản, số một, hấn muốn bảo đảm chính mình đại lý khẩu vị trước sau như một; thứ hai, hấn muốn bảo đảm 'Tăng Tẩu Bún' hạt nhân cạnh tranh lực, cũng chính là ảnh hưởng 'Tăng Tẩu Bún' khẩu vị dầu cây ớt, thịt thái cùng nước luộc này tam đại bí phương không bị tiết lộ, nhường đối thủ cạnh tranh học được, như vậy đối với có đại lý cũng chỉ có chọn dùng thống nhất phối đưa trung tâm tiến hành phối hàng. Dầu cây ớt, thịt thái giới cao thể tích nhỏ, vận tải thành phẩm chiếm so với không cao; mà một bát bún chỉ ít cần thêm non nửa bát canh loãng nếu như còn tiến hành thống nhất phối đưa, cái kia đúng là "Đậu hũ bàn thành giá thịt tiền".

Có lúc không phải thương nhân muốn hết sức đi làm "Hắc tâm thương nhân", chỉ là bởi vì hiện thực quá mức bất đắc dĩ, liền đường như hậu thế cao tốc quá tải! Không siêu không kiểm tiền, siêu đối với người nào đều nguy hiểm, làm sao bây giờ? Lão bà oa nhi, một nhà già trẻ muốn sinh hoạt,, siêu đi!

Có người có thể sẽ nói, nhân gia MacDonald, KFC mở khắp cả toàn thế giới, luôn không khả năng liền nước Mỹ tổng bộ một phối đưa trung tâm chứ? Khẳng định là đại lý mở ra chỗ nào, phối đưa trung tâm liền kiến đến chỗ nào. Nhân gia làm sao không sợ để lộ bí mật?

Vương Bột đối với này trả lời là, MacDonald, KFC còn thật không sợ có ai đem chính mình hamburger phương pháp phối chế trộm đi. Đạo lý vẫn là đơn giản như vậy, một đi ăn MacDonald hoặc là KFC đúng là bởi vì nơi này hamburger ăn ngon có phải hay không sao? Đáp án khẳng định là phủ định! Tuyệt đại đa số người lựa chọn MacDonald hoặc KFC, cũng là bởi vì nó chính là "MacDonald" cùng "KFC" !

KFC cùng M CDONALD' S hai người này tên bản thân, giá trị liền thành, đã sớm vượt qua bọn họ có khả năng cung cấp đồ ăn!

Tăng Tẩu Bún, hoặc là càng phong cách tây MZC, ở Từ Phương, Từ Phương xung quanh mấy huyện thành, thậm chí khoách lớn một chút, thả đến toàn bộ Thực Tỉnh, làm làm mưa gió, này chút lòng tin hấn vẫn có, nhưng muốn nói có thể cùng MacDonald, KFC, thậm chí quốc nội núi nhét bán Dicos tương đề so với luân. . .

Hiện tại Vương Bột rất nhiều thứ đều không có, tự mình biết mình vẫn có.

Lại lao tâm phí công, lại có không nhỏ nguy hiểm, phát triển đến cuối cùng cũng không nhất định có thể làm ra bao lớn thành tựu, hoặc là điểm trực bạch, có thể kiếm lời bao nhiêu tiền, không có cái khác phát tài con đường ngược lại cũng thôi, vấn đề là sau mười, hai mươi năm đối với Vương Bột tới nói phát tài cơ hội khắp nơi đều có, hơn nữa còn không cần như làm ăn uống như thế lao lực, tỷ như làm làm đầu tư, mua mua cổ phiếu, đầu cơ Trung Quốc thị trường chứng khoán cùng lâu thị, vừa chắc chắn lại đơn giản, báo lại suất càng cao hơn, vậy thì nhất định "Tăng Tẩu Bún" chỉ có thể làm hấn đá kê chân cùng tiền mặt bò sữa, vì hấn ở tại hấn ngành nghề tụ tập tài phú cung cấp món tiền đầu tiên.

". . . Hiện tại chính là 'Tăng thị ăn uống chuỗi tập đoàn' này chiếc tàu chuyển tập tễnh cất bước giai đoạn, hiện tại tiến vào thoái, theo lão bản đồng thời dốc sức làm, qua mấy năm hấn chính là nguyên lão, là mở rộng đất đai biên giới công thần, tiền đồ không thể đo lường! Như thế nào, Tâm tỷ, có hứng thú hay không gia nhập liền minh ta tương lai âm thực Đế Quốc? Từ Long chỉ chúng thần nguoi yêu?" Một phen tươi đẹp đại bánh vẽ qua sau, đồng đặc Vương Bột lại trở nên hơi đầu trộm đuôi cướp thêm sắc hệ hệ nhìn chăm chăm Điền Tâm.

Điền Tâm cùng mỵ út, Quan Bình đều không phải một loại người, loại người này, đơn giản dùng tình thân, lợi ích loại hình đồ vật là hàng phục không được, muốn bãi binh loại này ở trong xã hội rèn luyện qua mấy năm, tự cho là cái gì đều hiểu, cái gì đều nhìn thấu nữ nhân, chỉ có một biện pháp, vậy thì là so với nàng càng hiểu, càng sẽ nói, càng tự tin, dùng một loại càng tục lời giải thích chính là muốn toả ra Bá Vương Khí, đem triệt để phát sợ!

Vương Bột phía trước cái kia phiên lời giải thích, nếu như đặt ở mười năm sau khi, nhất định sẽ bị người "Cắt! Cắt! Cắt!" cắt chết, cho rằng hấn là làm truyền tiêu!

Thế nhưng hiện tại mới phải năm 1999, đối mặt chính là một không trải qua Internet bù não, trung cấp tốt nghiệp, tỉnh thành đều không đi qua mấy lần, ENGLISHABC càng sẽ không, ở Vương Bột trong mắt gần như chính là trừ dầu muối tài giao tương giám những này sinh hoạt vụn vặt liền không quá khả năng với hấn tiến hành "Cao tầng lặn" đối thoại "Người nửa mù chữ" phụ nữ, cái kia vừa này cái kia phiên miệng đầy chạy xe lửa liền không phải cái gì chạy xe lửa, mà là mạnh như thác đổ, cách cực rộng lớn, khí thế hùng hồn. . .

Hấn thật sự đem Điền Tâm cho chấn động rồi!

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Gia nhập liên minh

"Vương Bột, người. . . Thật là làm cho ta nhìn với cặp mắt khác xưa. Trước đây, ta cũng không tin cõi đời này có thiên tài gì,

Ta cảm thấy thiên tài đều là chăm chỉ thêm mồ hôi đúc đi ra, là ngày kia nuôi thành; nhưng ngày hôm nay, sự xuất hiện của người, lật đổ ta trước đây nhận thức. Ta không phải không thừa nhận, người ở vài phương diện khác, đúng là một trăm phần trăm không hơn không kém thiên tài."

Điền Tâm liền Vương Bột chính đang trừng trừng nhìn nàng đều quên, tâm tư vẫn chìm đắm ở đối diện nam hài mới vừa mới đối với nàng miêu tả cái kia một phen hùng vĩ to lớn, hoàn toàn vượt qua nàng tưởng tượng nguyên cảnh ở trong khó có thể tự kiểm chế. Nàng không tin vừa nãy cái kia lời nói là có ai giáo nam hài này nói, bởi vì lời kịch có thể giáo, có thể vác, thể nhưng loại kia từ trong xương lộ ra đến tự tin, loại kia? Nghề tất cả, phảng phất hết thấy đều tất cả nằm trong lòng bàn tay về mặt và ánh mắt, làm sao giáo? Ai tới giáo?

Chính như Vương Bột đối với Điền Tâm định vị, năm nay hai mươi bốn tuổi Điền Tâm trung cấp sau khi tốt nghiệp đầu tiên là bị trường học phân phối đến một xa xôi chính phủ xã làm kế toán, bởi địa phương thực sự lạnh lẽo, rồi nhà lại quá xa, một năm nửa năm đều không nhất định thấy rõ đến cha mẹ chính mình, mà Điền Tâm cha mẹ đối với với mình nữ nhi duy nhất chạy đến quý đều không thấy được mấy cái núi ngóc ngách đi làm cũng rất nhiều lời oán hận, vì lẽ đó, Điền Tâm ở địa phương hương trấn còn không chờ đủ một năm, trở về đến Tứ Phương quê nhà.

Trở lại quê nhà sau, chính là chạy đông chạy tây tìm việc làm. Năm 1995, bắt luận là trung cấp còn sống là sinh viên đại học, quốc gia đều là bao phân phối, vẫn không có sau đó song hướng về lựa chọn. Điền Tâm cha mẹ tuy rằng đều ở Tứ Phương Tây Vân Trấn làm công chức, nhưng hai người chính là một phổ thông nhân viên, không phân lượng, không thực quyền, không cách nào đem con gái cũng biết tiến vào công chức hệ thống ô m quốc gia công việc. Liên chỉ có lùi lại mà cầu việc khác, trước tiên thông qua quan hệ đem Điền Tâm làm tiến vào một người bạn Trư Tông xưởng làm thu chi trước tiên làm một quãng thời gian lại nói.

Điền Tâm này một làm việc, chính là bốn năm.

Thời gian bốn năm, liền rửa rứt cổ ở một cái nhỏ nhỏ, mùi hôi xông đến trời Trư Tông xưởng làm kế toán, này trực tiếp hạn chế Điền Tâm tầm mắt cùng cách cục. Lúc này lại không mạng lưới, ở một cái hạn chế trong hoàn cảnh, một người rất khó đơn bằng sức mạnh của chính mình mở rộng hần tri thức diện, đề cao mình kiến thức cùng cách điệu.

Vì lẽ đó, đối mặt bất kể là tâm lý tuổi tác, học thức, bằng cấp, kiến thức, tầm mắt, cách điệu. . . Mỗi cái phương diện đều vượt xa Điền Tâm sống lại người Vương Bột, Điền Tâm trên căn bản liền không cái gì sức đề kháng, ở Vương Bột cố ý khoe khoang dưới, rất nhanh sẽ bị Vương Bột hết sức biểu hiện ra nhân cách mị lực chinh phục!

Mà Vương Bột tại sao lại đồng ý tiêu tốn nhiều như vậy miệng lưỡi đến ở Điền Tâm trước mặt biểu diễn, triển vọng một phen chính mình "Tương lai" đây?

Nguyên nhân này liền khá là phức tạp.

Số một, hần hiện tại nhân rồi, tề nhạt, không ngại bởi ai khoắc lác đánh rắm một phen.

Thứ hai, Điền Tâm tốt xấu xem như là một mỹ nữ, bởi mỹ nữ tán gẫu, phần lớn thời điểm đều là một cái khá là thích ý sự tình. Đặc biệt đối phương còn có một đôi nhường hần "Hồn vía lên mây", cả thể gian Vô Song lỗi tai, hần rất muốn tìm cơ hội lại nhìn một lần.

Đệ tam, hần cũng dự định vì là "Tăng Tẩu Bún" tìm một con người thực sự mới. Kế phụ, mẫu thân, mợ út đều không phải nhân tài, có thể xuất lực, nhưng không cách nào động não. Quan Bình thành công làm người mới tiềm chất, nhưng hiện nay tuổi tác quá nhỏ, không kinh nghiệm cũng trấn giữ không được người, còn cần thời gian mấy năm bồi dưỡng cùng dạy dỗ. Mà có nhất định văn hóa, lại trải qua mấy năm ban, biết xã hội hiện thực gian nan Điền Tâm một cách tự nhiên liền trở thành Vương Bột chuẩn bị khảo sát mục tiêu. Hơn một tháng sau, Tứ Trung khai giảng, Vương Bột liền phải trở về "Ngồi nhà giam", vào lúc ấy, hần liền cần một có thể rất tốt lĩnh hội ý đồ của hần, cũng có khá mạnh chấp hành năng lực người đi giúp hần thực hiện hần một loạt ngắn hạn mục tiêu, tỷ như dựa theo kế hoạch của hần, "Tăng Tẩu Bún" ở năm nay bên trong liền muốn ở Tứ Phương xung quanh mấy huyện thành đem chi nhánh trải ra. Chuyện như vậy, không có nhất định lý giải lực, chấp hành lực cùng tổng hợp trừ tính chung năng lực, là làm không được.

"Ha ha! Quá khen quá khen! Không dám làm!" Vương Bột chấp tay, hần thấy Điền Tâm thực đang không có muốn lấy ra lỗi tai ý tứ, cũng sẽ không lại lão nhìn chăm chăm nhân gia lỗi tai nhìn, "Cái kia, Tâm tỷ, người đồng ý gia nhập liên minh 'Tăng Tẩu Bún', theo ta mở rộng đất đai biên giới, đặt xuống một mảnh đại đại kinh tế vương quốc sao?"

"Người thật muốn ta lại đây giúp người? Nhưng ta trừ tài vụ kế toán, cái gì cũng sẽ không làm nhĩ?" Ở Vương Bột nói đến một nửa thời điểm, Điền Tâm kỳ thực đã quyết định đổi nghề, nhưng nữ tính rụt rè vẫn để cho nàng cảm thấy nên bảo thủ một điểm. Còn có một chính là nàng muốn biết nếu như mình lại đây, trước mặt nam hài này sẽ làm sao sắp xếp chính mình.

Cho tới nói cái thứ nhất chạy tới gọi mình Vương Cát Xương, thì lại trực tiếp bị Điền Tâm cho quên.

"Hiện tại 'Tầng Tàu Bùn' còn chỉ có một cửa tiệm, chờ mở ra bốn, năm gia điểm thời điểm, thành lập công ty liền thành tất nhiên lựa chọn. Đến thời điểm người có hai cái lựa chọn, một trong số đó, lựa chọn một cái nào đó điểm làm điểm trưởng; thứ hai, làm công ty phòng tài vụ người đầu tiên nhận chức bộ trưởng, chừng quản công ty quyền lực tài chính. Còn công việc bây giờ phân công sao. . . Ày, di ta mẹ làm gì, người liền làm gì!"

Vương Bột là muốn cho chiêu mộ Điền Tâm không giả, hơn nữa cũng xác thực thích xem lỗ tai của nàng, nhưng cũng không ý nghĩa hẳn sẽ cho nữ nhân này cái gì ngự trị ở những người khác bên trên đặc quyền. Hiện tại liền cha mẹ hẳn cha mẹ đều muốn xích trên cánh tay trần, từ sáng đến tối bận bịu đến chân không chạm đất, trên người đồng phục làm việc làm lại ẩm, ướt lại làm, với hẳn vô thân vô cổ Điền Tâm lại dựa vào cái gì được ưu đãi?

"Đó là tự nhiên!" Điền Tâm lúc này khẳng định gật gật đầu, "Ta cũng có tay có chân, đại gia làm cái gì, ta cũng có thể làm cái gì. Cái này người yên tâm! Có điều, chờ sau này thành lập công ty, ta vẫn là đồng ý làm chính mình lao nghề chính, được thôi?"

Thời đại này, có thể thi đậu trung cấp, thông minh tình thương đều không thấp, nếu như luận hàm kim lượng, thậm chí so với hậu thế không ít sinh viên đại học còn cao hơn. Điền Tâm thái độ làm cho Vương Bột phi thường thoải mái, theo bản năng liền phun ra một câu tiếng chửi:

"T! SADEAL!"

"A, người nói cái gì?" Điền Tâm hỏi, theo, là được một mặt "Phẫn nộ", thờ phỉ phò nhìn chăm chăm Vương Bột nói "Vương Bột, người có thể nói hay không Trung văn? Là bất nạt ta không hiểu Anh ngữ sao?"

"Há, SORRY, xin lỗi! Tối ngày hôm qua xem Anh văn sách nhìn ra có chút tàu hỏa nhập ma." Vương Bột làm ra một bộ áy náy về mặt, trong lòng nhưng không kể hoạch lớn sự việc. Hiện tại quốc nhân còn ra với nghiêm trọng sinh ngoại giai đoạn, xem Hồng Kông điện ảnh, tòa Việt ngữ tiếng phổ thông; xem Hollywood đại chế tác, tòa tiếng chửi, bị cho rằng là một cái thời thượng lại thời thượng sự tình, hơn nữa thông thường sẽ bị người cao liếc mắt nhìn, "Vậy thì quyết định như thế. Hoan nghênh người gia nhập liên minh, Tâm tỷ!" Nói, Vương Bột liền đứng lên, hướng Điền Tâm đuổi ra một cái tay.

"Đây là ta vinh hạnh!" Điền Tâm cũng đưa tay phải ra.

Vương Bột thuận thế nắm, sau đó dùng tâm cảm thụ Điền Tâm bàn tay mang đến xúc giác: Nhẫn nại, nhuyễn hoạt, ngón tay cũng coi như thon dài. Hắn nắm Điền Tâm tay ít nhất nắm có năm giây, mãi đến tận đối phương bắt đầu hơi hơi dùng sức hút ra, hắn mới thả ra, nhân cơ hội cúi đầu nhìn lại, thấy Điền Tâm trên tay móng tay cũng tu bổ sạch sẽ, chỉnh tề. "Không sai, là ta yêu thích món ăn." Vương Bột ở trong lòng than thở một câu.

"Đúng rồi, người chuẩn bị lúc nào qua tới làm?" Vương Bột không để ý tới Điền Tâm trên mặt nhỏ bé thần sắc không tự nhiên, trang làm cái gì sự tình đều không phát sinh hỏi.

"Khả năng còn phải qua mấy ngày. Ta ngày mai sẽ sẽ hướng về Lưu xưởng trưởng đưa ra từ hiện, sau đó cầm trong tay công tác hướng về đồng sự giao tiếp. Một khi giao tiếp xong xuôi, ta liền đến." Điền Tâm cũng không dây dưa dài dòng.

"Được! Tâm tỷ! Người nhanh lên đi. Có điều người hiện tại cần giúp ta một chuyện."

"Gấp cái gì?"

"Pháp bắt truyền lục nhĩ! Người đem đầu đã lừa gạt đến, ta nhỏ giọng nói cho người!" Vương Bột hướng Điền Tâm vẫy vẫy tay, lại nháy mắt.

Điền Tâm cho rằng này thành thực đến đáng sợ tiểu sắc quỷ muốn chiếm món hời của chính mình, đang chờ từ chối, đã thấy Vương Bột sắc mặt cột nhà đã không gặp, trở nên khá là nghiêm túc. Điền Tâm có chút do dự, do dự một chút, cuối cùng cắn răng một cái, cong lên trên người, đem đầu chậm rãi hướng ngói ở đối diện Vương Bột đưa tới, đồng thời bắt giác hồi hận lên, lúc trước liền nên nhường cái tên này gọi mình "Bác gái", miễn cho hẳn như thế không lớn không nhỏ. Điền Tâm trong lòng quyết định chủ ý: Chờ một lúc nếu như cái tên này dám đối với mình gây rối, mình nhất định sẽ nói cho Vương Cát Xương, nhường hẳn lão tử cố gắng sửa chữa con trai của hắn một trận!

Theo một con tề tai tóc ngắn Điền Tâm đem cái cổ hướng chính mình từ từ tới gần, Vương Bột có thể rõ ràng cảm thấy nhịp tim đập của chính mình cùng hô hấp đều trở nên không bình thường lên, hắn rất muốn một cái vén lên Điền Tâm nhĩ tóc, lần thứ hai liếc mắt nhìn, thậm chí mồm một hồi cái kia từng nhường hắn "Linh hồn xuất khiếu" lỗ tai. Đang can dự không làm trong lúc đó, Vương Bột giãy dụa một lúc lâu, cuối cùng vẫn là lý trí chiến thắng dục vọng.

"@#¥%. . .*" dùng một loại chỉ có hai người có thể nghe rõ âm thanh, hắn đem ý nghĩ của chính mình nói cho Điền Tâm.

"Người. . . Người ý đồ xấu vẫn đúng là nhiều!" Hiện tại Điền Tâm, với trước mắt nam hài này, hoàn toàn là nhìn với cặp mắt khác xưa.

"Ta sẽ đem người câu nói này xem là là đối với ta ca ngợi." Vương Bột giờ tay khom lưng, hướng Điền Tâm được rồi cái thân sĩ lễ.

"Khanh khách. . . Người liền xú đi!" Điền Tâm khanh khách cười to, nhánh hoa run rẩy, nhĩ tóc liền tung bay lên, như ẩn như hiện lộ ra đôi kia tuyệt thế chi tai. Điền Tâm mị mị liếc nhìn Vương Bột một chút, vui sướng tiếp tục nói, "Có điều Vương Bột, đầu óc của người xoay chuyển quá nhanh, thật đáng sợ. Xem ra, ta sau đó phải tùy thời đề phòng người, không phải vậy lúc nào bị người bán còn không biết được đây."

Nhìn thoáng qua lỗ tai nhường Vương Bột nhất thời hô hấp hơi ngưng lại, cảm giác đã có chút mau đưa nắm không được, đợi tiếp nữa e sợ ngay lập tức sẽ muốn trở về lộ, liền mau mau nói rằng:

"Híc, cái này, người là đồng chí, đối phương là kẻ địch, đối xử đồng chí cùng đối xử kẻ địch phương pháp khẳng định là không giống nhau. A, không cùng người nhiều lời, ta còn muốn cùng mọi người thông báo một chút, không năng phối hợp, này hí vẫn đúng là không nhất định diễn nổi đến." Nói xong, lập tức xoay người chạy.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Hoàng Trạch Nguyên

Hoàng Trạch Nguyên hai ngày nay vẫn luôn có chút lo được lo mất, tâm thần bất định. Hắn có chút không biết rõ, nếu sát vách "Tàng Tẩu Bún" muốn cho thuê lại chính mình com Tàu quán, làm sao liền phải một công nhân lại đây hỏi một hồi giả sau liền không đoạn sau? Là đối phương tìm tới mới của hàng không muốn thuê, vẫn là chỉ muốn treo khẩu vị của chính mình? Nếu như là người sau ngược lại cũng thôi, nhưng nếu như là người trước. . .

Tình huống kia thật là có chút không tốt lắm!

Này "Hồng Hồng com Tàu quán" là Hoàng Trạch Nguyên một năm trước thuê lại đến, đương nhiên, trước đây khẳng định không tên gì "Hồng Hồng com Tàu quán", là thuê lại đây sau một lần nữa lấy, bởi vì nàng lão bà tên bên trong có một chữ hồng, vì lấy lòng lão bà, hắn liền lấy cái "Hồng Hồng com Tàu quán" tên.

Nhà hàng mở ra hơn một năm, trừ học sinh em bé khai giảng cái kia mấy tháng còn miễn cưỡng nhìn ra ở ngoài, tháng 7,8 cùng học sinh thả nghỉ đông cái kia một tháng, com Tàu quán chuyện làm ăn cái kia sao là một thảm đạm tuyệt vời, không chỉ có không kiếm tiền, trừ thủy điện khí và phục vụ viên tiền lương, còn muốn cùng thiệt thời tiền! Tức là được cả năm toàn bộ một năm tổng hợp tính được, cũng không cái gì lợi nhuận. Hai người khổ cực một năm, còn không bằng cái kia ở G châu bán đồ nướng anh vợ hai người kiếm được nhiều.

Thê tử rất lâu ngay ở oán giận này cũng chết không làm việc nhà hàng, gọi Hoàng Trạch Nguyên nghĩ biện pháp đánh ra đi, hai người nắm một bút chuyển nhượng phí sau đi G châu nhờ vả và ca ca của chính mình. Hoàng Trạch Nguyên cũng không phải không nghĩ tới chuyển cho thuê đi, nhưng vấn đề là phải có người tiếp bàn a. Tháng trước, hắn ở tiệm của mình cửa dán một tháng quảng cáo cũng không có mấy người tới hỏi. Hỏi mấy người kia vừa nghe chính mình báo ra cho thuê lại phí, liền tiền thuê nhà đều chẳng muốn hỏi thăm, lắc đầu một cái trực tiếp liền đi. Sau đó, một ngày buổi tối quất phong dưới mưa to, đem hắn kê sắt ở cửa tiệm cho thuê lại bỏ cáo thôi tới không biết cái nào góc, Hoàng Trạch Nguyên cũng lười lại viết.

Nửa tháng trước, sát vách bán bánh gato Luru Quang Mỹ đem tiệm bánh gato xoay chuyển đi ra ngoài, vài ngày sau, tiệm bánh gato đã biến thành một nhà bán bún. Ngay lúc đó Hoàng Trạch Nguyên trong lòng là được một hồi hộp:

Đệt! Này cửa hàng bún vừa mở trương, chờ khai giảng sau lão tử chuyện làm ăn chẳng phải là muốn đại đại được ảnh hưởng?

Nhưng mà, sát vách cửa hàng bún không nhường Hoàng Trạch Nguyên đợi được khai giảng, đối với com Tàu quán ảnh hưởng ở khai trương cùng ngày hắn liền sâu sắc cảm nhận được. Vào ngày hôm đó, "Hồng Hồng com Tàu quán" kinh doanh ngạch so với bình thường chỉ ít hạ thấp ba phần mười!

Cái này cũng chưa tính, theo "Tàng Tẩu Bún" một ngày so với một ngày nóng này, com Tàu quán chuyện làm ăn nhưng là một ngày so với một ngày tiêu điều, bởi vì hắn nhìn thấy không Thiệu Bình thời ở chính mình nhà hàng ăn com khách quen cũ, đều bị sát vách cái kia nóng này chuyện làm ăn cho thu hút tới.

"! Này bún lẽ nào là tay gấu tổ yến làm? Thi có ăn ngon như vậy?" Thao tay đứng ở quán com của Hoàng Trạch Nguyên một mặt âm trầm nhìn đồng như trầy hời "Tàng Tẩu Bún", lại trái lại chính mình trước cửa có thể giăng lưới bắt chim, trực tiếp mắng lên.

Mang theo ước ao ghen tị phức tạp tâm tình, Hoàng Trạch Nguyên nhường thủ hạ người phục vụ đi đánh hai bát bún lại đây, cầm lấy chiếc đũa thưởng thức, sau đó, Hoàng Trạch Nguyên không nói, chỉ là yên lặng đem bún ăn xong. Hoàng Trạch Nguyên rõ ràng, tức là được không có cái kia bắt người nhả cầu bằng hiệu, cùng với nhường rất nhiều người nghị luận người phục vụ trên người cái kia thần kì dị quái đàn đồng phục làm việc, liền chỉ cần dựa vào hắn vừa nãy ăn bún, này "Tàng Tẩu Bún" hỏa khắp cả Tứ Phương thành vậy cũng là chuyện sớm hay muộn.

Nhưng chính mình com Tàu quán chuyện làm ăn tiêu điều nhưng là gần ngay trước mắt sự tình. Theo sát vách hàng xóm chuyện làm ăn kéo dài nóng này, Hồng Hồng com Tàu quán chuyện làm ăn đó là một thẳng tấp tểnh, ba phần mười, bốn phần mười, năm phần mười, sáu phần mười. . . Ngay hôm nay, tiệm ăn chuyện làm ăn đã giảm xuống đến không đủ thường ngày ba xong rồi.

Ăn uống vật này, là hòa cang giận, nhạt cang nhạt, làm một năm ăn uống chuyện làm ăn Hoàng Trạch Nguyên đạo lý này vẫn là rõ ràng.

"Hoàng Trạch Nguyên, mau nhanh cho lão nương đem này nát tiệm ăn cho đánh ra đi! Có sát vách cái kia người nhà cùng chúng ta chống đỡ lên, người cả đời cũng đừng nghĩ vron mình! Nếu bọn họ muốn thuê, chúng ta thuê cho bọn họ quên đi, vừa vặn làm mất đi cái này bao quần áo đi nhờ vả ta ca!" Ngày hôm qua, chờ hai cái người phục vụ tan tằm rồi đi sau, Hoàng Trạch Nguyên lão bà hướng hấn quát.

"Ta hiểu được. Ta này không phải muốn bắt bí bọn họ một ít mà! Nhà này người chuyện làm ăn tốt đến bạo, khẳng định muốn mở rộng diện tích. Chúng ta vừa vặn có thể nhân cơ hội tiêu kiếm lời một chút." Hoàng Trạch Nguyên đối với thê tử nói ra chính mình dự định, không ngờ, lại bị thê tử khịt mũi con thường:

"Người bắt bí nhân gia? Người bằng cái gì bắt bí nhân gia? Toàn Tứ Phương cũng chỉ có một mình người cửa hàng chuyển nhượng sao? Chỉ bằng nhân gia cái kia bắt bủn mùi vị, mở tới đó không thể hòa, nhất định phải giá cao tiếp người cái cửa hàng này? Hoàng Trạch Nguyên, người không muốn trộm gà không được còn mất nắm gạo, ta nói với người!"

Nghĩ tới ngày hôm qua thê tử, nhìn thấy sát vách cái kia người nhà cách một ngày đều không phải một người lại đây đàm luận, lúc này Hoàng Trạch Nguyên, trong lòng liền phảng phất xếp vào bầy, tám cái điều thùng nước, loạn tung tung phèo. Hấn một mặt lo lắng đối phương treo điều khẩu vị của chính mình, mặt khác vừa sợ đối phương đi những nơi khác xem xét cửa hàng, đem chính mình "Hồng Hồng com Tàu quán" triệt để bài trừ ở bên ngoài, nếu thật sự phát sinh loại sau tình huống, ngày hôm qua chính mình vậy thì là ở nâng lên tầng đá, tạp chân của mình.

"! Lão tử chào giá trên trời, người cũng có thể ngay tại chỗ trả tiền lại mà! Có muốn hay không lão bản nhi tổng muốn đi qua đàm luận một hồi ba, phải cái người phục vụ lại đây xem là cái gì?" Hùng hùng hổ hổ Hoàng Trạch Nguyên dùng sức hút im mồm bên trong "Thiên hạ tử", mãi đến tận yên hòa nhanh nhẹn đến đầu lợc, mới một cái ném xuống đất, dùng giày xăng-đan nhón niệp diệt.

Hoàng Trạch Nguyên một miệng phun ra phôi bên trong sương khói, nhấc chân liền chuẩn bị hướng sát vách hàng xóm đi đến.

"Hoàng lão bản nhi, chuyện làm ăn tốt oa?" Đang lúc này, một giọng nam vang lên, Hoàng Trạch Nguyên ngẩng đầu nhìn lên, liền thấy một so với hấn ít nhất cao một cái đầu người trẻ tuổi cười hi hi hướng tiệm com của chính mình đi tới. Người trẻ tuổi xem ra thập phần tuổi trẻ, phồng chùng liền hai mươi tuổi đều không có, ăn mặc hồng quần áo trong, hắc quần tây, trên đầu chụp đỉnh kì dị quái đản đậm đậm mũ, chính là sát vách "Tầng Tàu Bún" công nhân mặc đồng phục làm việc.

"Tốt cái gì yêu được! Cái nào có các người chuyện làm ăn tốt yêu!" Hoàng Trạch Nguyên đi ra quầy hàng, theo tới người hàn huyền, đồng thời lấy ra hộp thuốc lá, cho đối diện người trẻ tuổi đưa tới.

Người trẻ tuổi đương nhiên chính là Vương Bột.

"Cảm ơn Hoàng lão bản nhi, có điều ta đánh không được." Vương Bột khoát tay áo một cái, "Hoàng lão bản nhi, ta nghe nói người này tiệm com dự định cho thuê lại?"

"Người nghe cái nào nói yêu?"

"Há, nguyên lai người này tiệm ăn không cho thuê lại sách! Vậy coi như ta một chuyển tay không!" Vương Bột cũng lười ứng phó cái tên này cố làm ra vẻ, xoay người rồi đi.

"Ai ai ai! Tiểu đệ oa nhi, người không cần đi ba! Ta này tiệm ăn là có cho thuê lại dự định. Nha, đúng rồi, các người ngày hôm qua có cái nữ có phải là tới hỏi qua yêu?"

"Đó là ta mợ út." Vương Bột quay lại thân, dừng lại bước chân của chính mình, nhưng cũng là đứng tại chỗ, một bộ lại lập tức phải đi tư thế.

"Đi vào ngồi mà, tiểu huynh đệ, chúng ta ngồi xuống đàm luận. Tiểu Trương, nhanh cho vị huynh đệ này rót chén trà." Hoàng Trạch Nguyên sợ sệt trước mặt tiểu quý này hạt đậu chạy đi lại đi, vội vàng đem hấn gọi tiến vào tiệm của mình bên trong. Mặc kệ thuê cùng không thuê, ở địa bàn của mình đàm luận dù sao cũng hơn đi đối phương địa bàn muốn khá hơn một chút.

Vương Bột "Bất đắc dĩ" tiến vào Hoàng Trạch Nguyên quán com, lần thứ nhất có cơ hội tinh tế đánh giá:

Diện tích lớn đúng là lớn, có tới ba cái chính mình cửa hàng lớn như vậy, nhưng bên trong trang trí thì có chút vô cùng thâm, không hề đặc sắc không nói, thanh khiết cũng làm được cực không đúng chỗ, đông một đồng đen, tây một đồng ô, ngồi ở chỗ này, trừ phi mùi vị tốt đến mức có thể khiến người ta quên hoàn cảnh chung quanh, bằng không Vương Bột là không cái gì muốn ăn dưới chiếc đĩa.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Chương 55: Tới tay

"Tiểu đệ oa nhi, người có phải là thành tâm muốn thuê? Nếu như là thành tâm thuê, vậy ta liền nói với người cái thực giá. Nếu như chỉ là so sánh giá cả, vậy thì thôi." Hoàng Trạch Nguyên đem người phục vụ đưa tới một chén trà tự mình đặt tại Vương Bột diện.

"Ha hã! Không đối gạt người Hoàng lão bản nói, ta ngày hôm nay cũng thật là đến so giá. Ta hai ngày nay cũng ở Tứ Phương xoay chuyển tốt vài vòng, xem không ít cửa hàng, chính là muốn tìm một vừa tiện nghi, bên cạnh lại tốt cửa hàng."

Vương Bột không theo : đề bài lý trực tiếp nhường Hoàng Trạch Nguyên trán bốc lên một đạo hắc tuyến, Hoàng Trạch Nguyên trong lòng thầm mắng không ngớt: , có hiểu hay không cái gì gọi là kẻ mặc cả? Lão tử cửa hàng nếu không là một chốc không tìm được tiếp bàn, lão tử ngay lập tức sẽ gọi người rời đi.

Nhưng hắn còn thật không dám nhường Vương Bột rời đi, trên mặt chỉ được cười gượng một hồi, nói: "Tiểu huynh đệ, cái kia, vậy người thật sự vẫn là đến đúng rồi. Người xem, ta cái cửa hàng này, diện tích có một trăm linh mấy mét vuông, là các người cái kia nhiều gấp ba, nơi này lại làm nói xung quanh cư dân lại nhiều. Các người khai trương khoảng thời gian này nên cảm nhận được đi? Còn có, Tứ Trung ngay ở một bên bên cạnh, một khi học sinh oa nhi khai giảng, chuyện làm ăn kia thì càng không được. Ta nếu không phải là bởi vì ta cái kia anh em vợ vẫn thúc ta theo hắn cùng đi G châu mở cửa lâu, ta nơi nào cam lòng tốt như vậy cửa hàng à?"

"A, G châu không sai, nơi phồn hoa. Ta cũng có cái thân thích ở G châu, nha, ngay ở lệ W khu trên dưới chín đường dành riêng cho người đi bộ bán trang phục, người cùng người anh em vợ chuẩn bị tới chỗ nào mở cửa lâu sao? Nếu như gần, đến thời điểm ta đi G châu tìm ta thân thích chơi thời điểm còn có thể đi chăm sóc các người chuyện làm ăn."

"Híc, cái này, cái này cách trên dưới chín vẫn là rất xa. . ." Hoàng Trạch Nguyên kể trán hắc tuyến ở ngoài lại bắt đầu trán đỏ mồ hôi, hắn mở cái mao từ lâu a, liền cái quán cơm nhỏ đều mở không đi còn mở từ lâu, G châu cũng một lần đều không đi qua, Vương Bột trong miệng cái gì "Lệ W khu", "Trên dưới chín" đối với hắn mà nói hoàn toàn là thiên thư, căn bản nghe không hiểu, hắn sợ nói thêm nữa xuống chính mình lộ hãm, liền vội vàng đem đề tài chuyển đến phòng cho thuê mặt trên đến, "Người xem, tiểu huynh đệ, ta cửa hàng này diện tích có nhiều như vậy ưu thế cùng chỗ tốt, ngày hôm qua báo cho người mợ út cái kia cho thuê lại phí cùng tiền thuê tháng phí thật sự không cao. Như vậy, ta xem tiểu huynh đệ cũng phải là một người thoải mái, ta Hoàng Trạch Nguyên cũng là cái người thoải mái, ta liền lại cho người hàng một điểm, tiền thuê nhà 1500 không thể lại thiếu, ta từ chủ nhà trọ nơi đó thuê cũng là nhiều như vậy. Cho thuê lại phí cho người hàng một ngàn, người cho bốn ngàn khối, được không?"

"Hoàng lão bản, người này không phải thoải mái, là chặt dao chứ?" Vương Bột một mặt châm biếm, "Người đây là coi ta là dê béo đến làm thịt đúng không?"

Hoàng Trạch Nguyên trán lần thứ hai tối sầm lại, không được nhắc nhở chính mình muốn dừng nộ, dừng nộ, không muốn cùng này nhanh mồm nhanh miệng dưới quỷ hạt đậu chấp nhặt.

"Nói giỡn, tiểu huynh đệ, người thật biết nói đùa —— vậy người chuẩn bị ra cái gì giới à?"

Vương Bột dựng thẳng lên một cái ngón trỏ: "Tiền thuê tháng, một ngàn!"

Sau đó ngón trỏ bắt động, lại dựng thẳng lên một cái ngón giữa: "Cho thuê lại phí hai ngàn!"

"Chuyện này căn bản là không thể!" Hoàng Trạch Nguyên hoàn toàn biến sắc, trực tiếp từ trên ghế đứng lên, sắc mặt cực kỳ khó coi, "Một ngàn? Chủ nhà trọ cho thuê ta còn chưa hết cái giá này!"

"Ha hã, vậy thì là nói, chủ nhà trọ thuê đưa cho người cũng không phải 1500 một tháng?" Vương Bột lập tức nắm lấy Hoàng Trạch Nguyên trong lời nói lỗ thủng, "Hoàng lão bản, liên quan với tiền thuê tháng, ta cũng không cho người chịu thiệt, người từ chủ nhà trọ nơi đó thuê chính là bao nhiêu, ta liền bù người bao nhiêu! Cho tới cho thuê lại phí, ta ra hai ngàn, không sai, dù sao vậy cũng là là người tự nhiên kiếm được có đúng hay không?"

Đúng cái rắm! Hoàng Trạch Nguyên chỉ muốn nôn tiểu tử này một mặt ngum nước. Tiệm ăn trang trí hắn tuy rằng không phí cái gì tâm tư, nhưng kể cả bàn băng ghế ở bên trong thêm vào bên trong phòng bếp những kia thượng vàng hạ cám đồ vật hắn trước sau cùng bỏ ra gần như bốn, năm ngàn. Mà một khi chuyển thuê sau khi đi ra ngoài, những này lúc trước tốn nhiều tiền mua chén bát gạo chậu bàn băng ghế gần như liền phé bỏ, hoặc là chôn ở trong nhà lên nấm, hoặc là chỉ có thể miễn phí đưa cho bằng hữu thân thích.

Mà tiền thuê tháng, Hoàng Trạch Nguyên từ chủ nhà trọ nơi đó kỳ thực thuê chỉ là một ngàn hai một tháng, nếu như có thể 1500 cho thuê tiểu tử này, như vậy hắn có thể từ bên trong kiếm lấy ba trăm khối chênh lệch giá. Một tháng ba trăm khối, một năm chính là ba ngàn sáu, hắn cùng chủ nhà trọ ký rồi ba năm ước, chính hắn thuê một năm, còn còn lại hai năm, hai năm chính là bảy ngàn hai!

Đáng tiếc, bởi vừa nảy dưới tình thế cấp bách tự mình nói lỡ miệng, bị tiểu tử này tóm được khuyết điểm, này chênh lệch giá xem ra là ăn không được miệng. Dù sao, hắn vừa nảy mới nói hắn từ chủ nhà trọ thuê chính là nhiều như vậy, cho thuê lại cho Vương Bột cũng là nhiều như vậy, nếu như Vương Bột kiên trì muốn xem hắn cùng chủ nhà trọ ký hợp đồng, đến thời điểm giấy trắng mực đen viết, vậy còn ăn rắm cái chênh lệch giá!

Chênh lệch giá mất rồi, cái kia cho thuê lại phí khẳng định không thể lại thiếu, Hoàng Trạch Nguyên cắn răng một cái, nói: "Tiền thuê tháng ta có thể dựa theo giá gốc chuyển cho người, thế nhưng cho thuê lại phí nhất định phải bốn ngàn, không thể ít hơn nữa!"

"Bốn ngàn thật không thể ít hơn nữa?" Vương Bột dù bận vẫn ung dung nhìn Hoàng Trạch Nguyên, liếc dường như xem trong lưới một con cá.

Hoàng Trạch Nguyên quyết tâm, gật gật đầu: "Không thể ít hơn nữa!"

"Ồ. . ." Vương Bột trầm ngâm, cũng không nói lời nào, chỉ là đứng lên đến vòng quanh tiệm ăn phòng khách, chung quanh đi lại, đồng thời dùng ánh mắt từ trên xuống dưới đánh giá. Nếu như hôm nay Điền Tâm không có tới, như vậy vào lúc này hẳn cũng là hiếm thấy lại mãi, khẳng định lập tức bày sẵn bút mực, ký tên đồng ý; nhưng Điền Tâm nếu đến rồi, không lợi dụng một chút, thực sự xin lỗi "Sống lại người" này một tên đầu.

Lúc này Hoàng Trạch Nguyên cũng là dị thường căng thẳng, hẳn thấy Vương Bột không nói lời nào, đứng lên đến chung quanh nhìn, cho rằng cái tên này trong lòng đã đáp ứng, hiện chính đang dò xét hẳn tương lai địa bàn. Nhưng này dù sao lại chỉ là hẳn suy đoán, không làm được chuẩn, tiểu quý này hạt đậu khó chơi hẳn vừa nảy đã từng gặp qua.

Vương Bột chung quanh đi lại, nhưng cũng không phải đánh giá tiệm ăn, này phá tiệm ăn quét mắt qua một cái đi, hết thầy chi tiết nhỏ đều ở trong mắt, có cái gì đánh giá đâu? Hẳn là thông qua đi lại đến cho cửa hàng bún mọ út cùng Điền Tâm gửi thư báo, ra hiệu hai người nên diễn kịch.

Chung Hiểu Mẫn không nhường Vương Bột đợi lâu, nhận được tín hiệu sau liền vội vội vàng vàng từ cửa hàng bún chạy tới, trực tiếp chạy vào tiệm ăn, đi tới Vương Bột trước mặt, thở không ra hơi nói: "Bột nhi, người lão Hán nhi gọi người qua, đại thị trường bên kia Điền lão bán lại đây, gọi người qua đàm luận tiền thuê nhà. Người nhanh lên một chút đi mà, Điền lão bán chờ ở bên ngoài ở."

"Há, Điền nương đến rồi. Muốn được, ta hiện tại liền qua." Vương Bột hướng Chung Hiểu Mẫn gật gật đầu, theo liền quay đầu nhìn về phía Hoàng Trạch Nguyên, ngữ mang áy náy nói, "Hoàng lão bán, quấy rối ha. Thật không tiện, đại thị trường Điền lão bán nhi lại đây, ta qua cùng với nàng đàm luận một hồi nàng cái kia nhà. Yên tâm, nếu như nàng muốn cho thuê lại phí cao hơn người, ta liền đến thuê người cái phòng này; nếu như so với người thấp, ha ha, vậy chúng ta chỉ có tiếp tục làm hàng xóm. " nói, Vương Bột liền cất bước, hướng tiệm ăn bên ngoài đi đến.

Hoàng Trạch Nguyên, bao quát vẫn ở sát vách một cái bàn nhìn chăm chăm bên này sự tình phát triển Lý Thốn Phân —— cũng chính là Hoàng Trạch Nguyên lão bà ——, vừa bắt đầu còn không quá tin tưởng Chung Hiểu Mẫn, cho rằng nàng là Vương Bột mời tới xướng Song Hoàng; thế nhưng làm hai người hướng cửa hàng bún phương hướng nhìn lại thời điểm, rõ ràng nhưng nhìn thấy ở cửa hàng bún cửa khẩu, đứng một vị ăn mặc thời thượng, khí chất xuất chúng cô gái trẻ tuổi, trước mặt nữ nhân, là hai cái ba mươi mấy tuổi trung niên nam nữ, hai người này Hoàng Trạch Nguyên cùng Lý Thốn Phân cũng nhận thức, chính là "Tầng Tàu Bún" lão bán cùng bà chủ. Lúc này, chuyện này đối với trung niên nam nữ chính nhiệt tình cùng người phụ nữ kia trò chuyện, vừa tán gẫu, còn liền dùng tay hướng bên này chỉ.

Hoàng Trạch Nguyên cùng Lý Thốn Phân hoàn toàn mắt choáng váng!

Hoàng Trạch Nguyên trong lòng sinh ra một con tức giận, cảm thấy bị trước mắt tiểu quý hạt đậu cho lợi dụng, hẳn rất nhanh sẽ nghĩ đến đối diện cái kia hai người nhất định ở dùng chính mình cửa hàng này diện làm thế đánh bạc ở cùng cái kia Điền lão bán cô kẻ mặc cả, hiện tại liền chờ con trai của chính mình trở lại tiếp tục ép giá.

Mà vợ của hẳn Lý Thốn Phân không có chồng mình nghĩ đến như vậy sâu, chỉ là lo lắng cái kia chủ động tới đàm luận Điền lão bán một khi cùng này bán bún kí rồi hợp đồng, chính mình nhà hàng như thế nào xoay chuyển đi ra ngoài a! Cái kia nàng cùng trạng phu năm nào tháng nào mới có thể đi cái kia muốn màu muốn về đại G châu đài vàng a!

"Tiểu đệ oa nhi, người đừng đi! Chúng ta đồng ý! Cho thuê lại phí cứ làm theo như người nói, hai ngàn thôi!" Lý Thốn Phân quát to một tiếng, nhảy lên đến liền hướng ra phía ngoài đuổi theo.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Cuộc sống thoải mái

Cái gì gọi là xoay tay thành mây? Cái gì gọi là lật tay thành mưa? Cái gì lại gọi khéo léo tùy thời, mượn lực khiến lực? Điền Tâm ngày hôm nay xem như

là tăng một lần kiến thức. Nàng cũng không biết bởi vì nàng tham dự nhượng Vương Bột tiểu tử này lượm bao lớn tiện nghi, mặc dù nàng hỏi, cái kia so với hầu tử còn tinh tiểu tử phỏng chừng cũng sẽ không nói với nàng lời nói thật, nhưng nhìn tiểu tử kia cầm mới ký phòng cho thuê hợp đồng, một mặt nát cười, Điền Tâm liền biết Vương Bột chiếm tiện nghi khẳng định không nhỏ.

Vương Bột đương nhiên là có lý do nở nụ cười. Không chỉ có mặt tiền chuyển nhượng phí nhân Điền Tâm mấy phút lộ diện bằng Không Thiếu hai ngàn khối, làm Hoàng Trạch Nguyên đem chủ nhà trọ hô qua đến sau, Vương Bột nhìn thấy Hoàng Trạch Nguyên cùng chủ nhà trọ ký kết một ngàn hai tiền thuê tháng, cùng Hoàng Trạch Nguyên ban đầu gọi so sánh, một tháng lại ít đi ba trăm, một năm ba ngàn sáu, hai năm chính là bảy ngàn hai. Vài câu miệng lưỡi một tuồng kịch, 9,200 khối liền tiết kiệm đi, còn có so với này càng cao hứng sao?

Đương nhiên còn có!

Thừa dịp chủ nhà trọ ở đây, trừ tiếp tục cho thuê lại Hoàng Trạch Nguyên còn lại hai năm thuê ước, Vương Bột lại cùng chủ nhà trọ ký kết một phần hai năm thuê ước đến kỳ sau tục thuê hợp đồng, thời gian là ba năm. Chủ nhà trọ vừa bắt đầu căn bản không vui, Vương Bột lại là giảng chính mình cửa hàng bún chuyên làm ăn cỡ nào được, thuê sau khi chắc chắn sẽ không như đời trước như thế một năm không tới liền vỡ mộng rồi đi, nhất định sẽ vẫn thuê lại đi, tuyệt không cho thuê lại; lại là cho chủ nhà trọ tăng tiền thuê nhà, ước định hai năm sau khi tiền thuê mỗi một năm ở nguyên lai cơ sở tốt nhất tăng 5%.

Thông thường tới nói, chủ nhà trọ phiền nhất sự tình có hai cái: Một trong số đó chính là thuê khách thuê không lâu dài, nhiều lần cho thuê lại, mỗi cho thuê lại một lần, phiền phức chủ nhà trọ không nói, mới tới thuê khách bình thường đều muốn đối với nhà tiến hành sửa chữa cùng cải tạo, gõ gõ đánh, đồng sửa tây sửa, này bao nhiêu sẽ đối với nhà tạo thành nhất định phá hoại. Thứ hai chính là thuê kỳ quá dài, không có tăng giá không gian.

Mà Vương Bột hai cái ước định, đúng là hai chi cây lao trực tiếp đâm vào chủ nhà trọ tử huyệt trên, vậy hắn còn có cái gì lo lắng cùng không hài lòng?

Kết quả là, Vương Bột thuận lợi được cái này thực dụng diện tích 108 mét vuông cửa hàng năm năm quyền sử dụng! Từ năm 1999 mãi cho đến năm 2004, cửa hàng này quyền sử dụng liền quy hắn hết thảy!

Vương Bột sở dĩ muốn đem thuê kỳ kéo dài tới đến năm năm, là bởi vì hắn chuẩn bị đem cái này mới cửa hàng chế tạo thành sau đó đại lý tiêu chuẩn khuôn. Hiện tại "Tầng Tàu Bún" trang sức trang hoàng bởi vì lúc trước tài chính hạn chế vẫn là quá mức thô ráp, khoảng cách cái kia mấy cái dương thức ăn nhanh tiêu chuẩn còn thua kém rất xa. Hắn hiện tại có "Tầng Tàu Bún" cái này tiền mặt bò sữa, thêm vào thời gian cũng đầy đủ đầy đủ, hắn là có thể không tiếc đánh đổi hướng "Cơ lao" dựa vào đủ.

Mà một khi tăng cao "Tầng Tàu Bún" trang trí đẳng cấp, cái kia tập trung vào tài chính khẳng định cũng tương đương khả quan. Ngăn ngắn hai năm thuê ước liền trở nên tương đương không an toàn. Hai năm sau vạn nhất chủ nhà trọ thay đổi, không cho thuê hắn, hoặc là yêu cầu lãi chính tăng cao tiền thuê, cái kia Vương Bột làm sao bây giờ? Đến thời điểm hắn trừ bóp mũi lại tiếp thu chủ nhà trọ chào giá trên trời ở ngoài e sợ đừng không có pháp thuật khác.

Trước tiên tiểu nhân, sau quân tử, không đem hi vọng ký thác ở đạo đức của người khác cùng nhân cách trên, đây là hắn này đời làm người nguyên tắc.

Trong vòng một ngày, chiều đến Quan Bình, Điền Tâm này hai tên có tiềm lực công nhân, thuê một bộ thoải mái nhà, thành công đem Tâm Nghi cửa hàng thu vào trong túi, còn tròn nhí thời một cái mơ ước, Tứ Hi tới cửa, vền vền suy nghĩ một chút, Vương Bột liền cảm giác mình tối nay nằm mơ e sợ đều muốn cười tỉnh.

Vương Cát Xương cùng Tăng Phạm Ngọc cũng rất cao hứng, sát vách cửa hàng dùng thấp rất nhiều tiền thuê nắm đi, nhiều gia tăng rồi hai cái khắp mọi mặt xem ra cũng không tệ công nhân, có thể nói song hỷ lâm môn. Còn ở Tứ Phương trong thành thuê cái kia gian nhà, hai người thì lại cho rằng cái kia cũng không phải cái gì "Hi", mà là một loại không phải bắt đắc dĩ tiêu pha.

Mà hầu như tận mắt chứng kiến Vương Bột đối với Điền Tâm cái này người thành phố du thuyết, cũng toàn bộ hành trình tham dự sát vách cửa hàng thuê, là một người địa địa đạo nói không có văn hóa gì nông thôn phụ nữ, Chung Hiểu Mẫn không cách nào như Điền Tâm như vậy nghĩ ra thích hợp từ ngữ để hình dung nàng người ngoại sinh này, chỉ là ở cha mẹ phía trước hung hăng khích lệ cùng cảm thán:

"Vương ca, tỷ tỷ, các người Bột nhi thực sự là ghê gớm! Thực sự là quá lợi hại! Hắn cái gì cái như thế hung (lợi hại, có bản lĩnh) a? ! Hắn tốt hung nha! Người xem mà, lúc này mới mấy ngày, hắn liền cho các người lấy hai cái cửa hàng! Các người sau đó đúng là muốn hưởng phúc!"

"Ha ha, hung cái gì yêu hung! Chính là chút khôn vặt!" Vương Cát Xương lộ ra Đại Bản Nha, ha ha cười khúc khích.

"Ha ha, chúng ta Bột nhi từ nhỏ đã rất nghe lời, rất hiểu chuyện, thành tích vẫn luôn rất tốt. . ." Tăng Phạm Ngọc thì lại vui cười hơn hờ ở Trương Hiểu Mẫn trước mặt nói về chính mình em bé tốt đến.

Vương Bột mẫu thân tuy rằng đại tự đều không nhìn được một, liền một ngày vườn trẻ đều không trải qua, thế nhưng Vương Bột khâm phục nhá, cũng cảm kích nhất mẹ mình địa phương chính là từ nhỏ đến lớn, Tăng Phạm Ngọc không chỉ có chưa từng đánh qua hắn, liền mắng cũng không mắng qua, thậm chí ngay cả lời nói nặng đều chưa từng nói một lần. Phần lớn thời điểm, đặc biệt ở trước mặt người ngoài, mẫu thân nàng đều là dùng nàng có thể nghĩ đến, tối giản dị ngôn ngữ, lấy biểu dương phương thức đến đánh giá cùng cổ vũ con trai của chính mình, mà không phải lúc đó cha mẹ hắn quen dùng, khiêm tốn thức "Hạ thấp".

Mà mẫu thân cho tới nay biểu dương, lại vẫn khích lệ Vương Bột dùng càng ưu tú thành tích, càng hiểu chuyện càng nghe lời ngôn hành cử chỉ qua lại trấn an thân đối với mình vô tư tín nhiệm, hắn không muốn để cho mẹ của chính mình thất vọng, hắn hi vọng trở thành mẫu thân kiểu ngao!

Tăng Phạm Ngọc xưa nay chưa từng ở Vương Bột trước mặt đã nói bất kỳ đạo lý lớn, không văn hóa nàng cũng không nói ra được cái gì đạo lý lớn, nàng đối với Vương Bột ảnh hưởng từ đầu đến cuối đều là nàng "Tự thân dạy dỗ", "Tự thể nghiệm": Hiểu kính cha mẹ, yêu quý trưởng phụ, quan tâm nhi

tử, đối xử tử tế thân hữu, tiếp tốt láng giềng . .

Sau đó rời khỏi quê nhà, một mình ở bên ngoài sinh hoạt Vương Bột, mỗi khi nghĩ đến mẹ của chính mình, từ trong đầu nhảy ra cái thứ nhất hình ảnh mãi mãi cũng là tấm kia hòa ái dễ gần, từ không tức giận mặt, điều này làm cho hắn cảm thấy cực kỳ ấm áp, ở vô số nhân sinh thất ý giai đoạn, cho hắn dừng cảm phần đầu xuống dừng khí.

Dựa vào cha mẹ đều rất cao hứng làm khẩu, Vương Bột đưa ra tối hôm nay nhiều làm hai cái thức ăn ngon, ăn mừng một trận, thuận tiện cũng cho mới tới Quan Bình đón gió. Vương Cát Xương cùng Tăng Phàm Ngọc tất nhiên là không không đồng ý.

"Vậy chúng ta làm điểm cái gì ăn ngon a?" Một nhắc đến ăn, Vương Cát Xương liền bắt đầu xoa tay, đồng thời hai mắt tỏa ánh sáng.

"Đi mua con cá mà, lão Hán. Lần trước Lý nương cùng Mai tỷ nắm con vịt không phải còn còn lại một sao? Thẳng thần gọi ta mẹ toàn bộ đưa chua vịt. Sau đó ta lại đi ăn ngon phổ chém 1 nửa cái ngỗng chiến. Ba cái món chính, người lại xào cái thức ăn chay toàn bộ gần đủ rồi. Người cảm thấy sao, lão Hán nhỉ?"

"Cái này an bài xong! Muốn được! Tối hôm nay thức ăn liền như vậy sắp xếp!" Vương Cát Xương lúc này đồng ý.

"Vương ca, Bột nhi, các người muốn làm tốt nhiều yêu? Nhanh không muốn chinh nhiều như vậy! Chinh nhiều như vậy nơi nào ăn được xong mà!" Chung Hiểu Mẫn ở một bên cảm thán cùng khuyên can. Khoảng thời gian này mỗi bữa thấy thịt, cách thiên ăn một hồi nóng tịch, buổi tối còn có thể uống bia tốt thức ăn nhường trước đây mười ngày nửa tháng mới có thể ăn một hồi thịt Chung Hiểu Mẫn cảm giác mình hoàn toàn trải qua kịch nam bên trong địa chủ lão gia sinh hoạt. Nhưng mà mỗi ngày về nhà, khi thấy chồng mình cùng mẹ chồng uống bát cháo, nhai dưa chua hoặc là ăn một đơn giản thức ăn chay thời điểm, không tên hồ thẹn cùng tội lỗi ý nghĩ sẽ nhô ra. Chung Hiểu Mẫn thường thường lo lắng, nếu như sau này mình không lại cửa hàng bún đi làm, chính mình không biết còn có thể hay không thể quen thuộc qua "Lạnh leo".

"Không nhiều, nơi nào nhiều à? Ai, Hiểu Mẫn, người chó xía vào, nghe người cháu ngoại trai sắp xếp là được." Vương Cát Xương đối với Chung Hiểu Mẫn nói.

"Cha, mẹ, mợ út, cái kia tối hôm nay liền như vậy sắp xếp ha. Ta hiện tại đi ăn ngon phổ chém dầu lâm nga, thuận tiện tiếp Bình tỷ, nàng hiện tại còn ở thuê cái kia nhà nơi nào quét tước vệ sinh. Ngày đều mấy tiếng, nên quét tước đến gần đủ rồi." Vương Bột đem Quan Bình từ quê nhà mang tới da rắn túi áo quần vào hắn chiếc kia mới tinh xe leo núi chỗ ngồi phía sau xe giá trên, liền chuẩn bị xuất phát.

Lúc này, Vương Cát Xương cùng Tăng Phàm Ngọc mới phát hiện Vương Bột dưới mông xe thay đổi.

"Người cái nào thời điểm đem người tỷ xe kị lại đây a? Người đã lâu đi người đại cô ở đâu tới sách?" Vương Cát Xương hỏi.

"Ha ha, đúng rồi, mẹ lão Hán nhi, đã quên cho các người nói, vừa nãy đi thuê phòng thời điểm xe đạp hỏng rồi, sau đó liền đi mua một chiếc. . ." Vương Bột vừa nói xong, lập tức dùng sức giẫm một cái bàn đạp, nhanh chóng hướng phía trước phóng đi.

"Người cái phá sản quý hạt đậu! Mua đồ mắc như vậy đều không cùng lão tử thương lượng một chút. Sau đó đem thẻ toàn bộ giao cho lão tử, nhường lão tử đến quán tiền. . ."

"Người đừng nói Bột nhi, người xem Bột nhi kị xe như cái gì đáng về à? Cao như vậy cái tiểu tử, kị như vậy ải cái xe, ta là không đến tiền, ta có tiền đã sớm nên cho hắn mua chiếc ra đáng xe. Nhiều năm như vậy, vẫn luôn là kiếm cái này kiếm cái kia cũ xe đến kị, người không khó chịu, ta cái này làm mẹ rất là khó chịu. . ."

"Ha ha ha, Vương ca, nếu không là Bột nhi, người hiện tại sao có thể làm Vương lão bản nhi yêu! Lại nói, Bột nhi mua xe từ, người còn không phải có thể kị? Lại không phải một mình hắn kị!"

"Không phải một mình hắn kị cái nào kị? Ta này người lớn như thế, chưa biến (chẳng lẽ) còn đi theo hắn tranh xe kị sao? Tính toán một chút, các người nhiều người, ta nói không lại các người, ta mua cá đi tới. . ."

Vương Cát Xương không nghĩ tới chính mình giáo dục từ nữ hai câu, lập tức đưa tới nhiều như vậy thảo phạt, phần nộ cười lên hắn cái kia chiếc xe nát, đi rồi.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Chương 57: Tắm rửa

Vương Bột đạp xe đi tới xưởng in ấn khu gia quyến, cũng chính là hân phòng cho thuê vị trí cái kia tiểu khu, đem dừng xe ở tiểu khu công cộng đỗ xe lều, khóa kỹ, nhắc lên gác ở xe đạp trên ghế sau da rần túi áo, lại bộ hành đến hai đơn nguyên, bò trên thang lầu lầu ba, quẹo trái, gõ cửa.

"Chờ lâu đi, Bình tỷ? Ở trong điểm thử một mới công nhân, càng làm sát vách com Tàu quán sang lại, cùng chủ nhà trọ kí rồi hợp đồng, lảng phí mấy tiếng. Đúng rồi, thanh khiết đều làm xong chưa? Một muốn chết rồi chứ?" Vương Bột đối với cho hân mở cửa Quan Bình nói. Liếc nhìn mắt cho mình mở cửa Quan Bình, đã thấy nàng đầu đầy mồ hôi, trên người màu đỏ quần áo trong hầu như toàn bộ ướt nhẹp, dán thật chặt ở thân thể trên da. Một tấm Đào nhi mặt cũng là đỏ bừng bừng, ô hề hề, hiển nhiên là một đến không nhẹ.

"Không mệt. Mới vừa làm xong. Mới vừa vừa mới chuẩn bị đi rửa mặt." Quan Bình cười nói, dùng tay sửa lại một chút kẻ sát ở trên gương mặt tóc, lại không chú ý tới trên tay hôi, lại một đạo vết bẩn liền lại triêm ở nàng tấm kia trong trắng lộ hồng trên mặt. Cũng mới đem trong phòng thanh khiết làm xong, đang chuẩn bị đi phòng rửa mặt rửa mặt thời liền nghe đến Vương Bột tiếng gõ cửa, liền vội vàng đi ra mở cửa. Hơn 100 mét vuông nhà, chỉ có một mình nàng dọn dẹp, thêm vào này trong phòng bởi vì không ai ở nguyên nhân có một quãng thời gian không ai quét tước, rất là tích không ít hôi, nhưng Quan Bình làm lên thanh khiết đến dị thường mắt công sức. Người mặc dù một đến không nhẹ, thể nhưng vừa nghĩ tới sau này mình khả năng sẽ thường ở tại nơi này cái đồng thoại giống như thế giới, Quan Bình khắp toàn thân từ trên xuống dưới đều tràn ngập khí lực, cũng không cảm thấy làm sao mệt mỏi.

"Đầu đầy mồ hôi, còn nói không mệt?" Vương Bột có chút đau lòng Quan Bình, một cách tự nhiên liền đưa tay phải ra, đem vừa này Quan Bình trên mặt cái kia tia vết bẩn cho lau đi đến, "Xem, trên mặt đều làm bỏ ra!" Hân đưa ngón tay nhọn trên hỗn hợp mồ hôi đã thành bùn nhão vết bẩn phóng tới Quan Bình trước mắt.

Một mảnh so với trên mặt màu sắc càng sâu đỏ ửng bò lên trên Quan Bình phần gáy, "Ta trước tiên đi rửa mặt!" Quan Bình thấp giọng nói câu.

Quan Bình ngược ngửa đáng vẻ nhưng Vương Bột lập tức ý thức được vừa này động tác có chút đường đột, cứ việc hân là nằm ở hảo ý, cũng không ý nghĩ của hân. Hân biết trước mắt Quan Bình cùng rộng rãi hào phóng Điền Tâm không giống nhau, là cái chịu đến qua thương tổn, suýt chút nữa bị người mạnh, gian nữ hại. Chính mình bất luận là ngôn ngữ vẫn là động tác, đều nên có khác chế.

Vương Bột ở trong lòng làm kiểm điểm, trên mặt vẻ mặt nhưng vẫn là tương đối tự nhiên, nói rằng: "Đi tắm đi. Ta đem hành lý của ngươi mang tới, bên trong nên có đôi giặt quần áo chứ? Tắm rửa sạch sẽ sau chúng ta đồng thời về tiệm ăn cơm, tối hôm nay chúng ta ăn tốt đẹp."

Nhưng Quan Bình nhưng đứng không nhúc nhích, cẩn rắng nhìn Vương Bột một chút, có vẻ hơi khó có thể mở miệng: "Ta, ta không biết dùng trong phòng tắm đồ vật. . ." Sau khi nói xong, Quan Bình liền cúi đầu. Một tấm Đào nhi mặt, vừa này là trong trắng lộ hồng, hiện tại thì lại hoàn toàn thành hồng bên trong thấu bạch.

Quan Bình ngôn ngữ cùng vẻ mặt nhưng Vương Bột nghĩ đến hân một lần bị Vương Cát Xương tỷ tỷ tiếp đi trong thành chơi tình hình. Buổi tối hân đại cô gọi hân tắm rửa thời điểm hân cái này lần thứ nhất sử dụng tắm vòi sen khí thổ nông dân cũng gặp phải cùng Quan Bình như thế cảnh khôn khó. Bất quá khi đó hân liền Quan Bình cũng không bằng, liền hỏi cũng không dám hỏi, cũng không dám dùng tay đi bài cái kia sáng lấp lánh lấy tay, sợ nhân vì chính mình không hiểu mà cho bài hỏng rồi, trước đây không lâu Santana bên trong đại cô nghiêm khắc răn dạy chính mình rút cửa sổ xe lấy tay sự tình còn ký ức chưa phai. Cuối cùng, Vương Bột là dùng bên trong phòng tắm một nước lạnh quần tắm rửa sạch sẽ cùng đầu. Hân lúc đó, một bên hàm răng run xoa tẩy trên người dơ bẩn vừa muốn, nếu là có ai có thể chủ động dạy hân sử dụng này có thể tóa nước nóng máy móc thật là tốt biết bao a, hân nhất định sẽ đối với hân vô cùng cảm kích.

"Không sao. Ta dạy cho ngươi, cái này đơn giản cực kì." Vương Bột cho Quan Bình một làm cho nàng đừng lo lảng mỉm cười, sau đó đi đầu đi tới phòng tắm, tự mình cho nàng giảng giải một phen máy nước nóng phương pháp sử dụng: Làm sao mở, làm sao điều tiết nhiệt độ, làm sao khống chế nước lượng to nhỏ, thậm chí làm sao đôi bên trong pin. Cuối cùng, lại để cho Quan Bình tự mình thao tác một hồi, tất cả OK sau khi, hân liền chuẩn bị rời đi.

Nhưng vào lúc này, Vương Bột lại phát hiện bên trong phòng tắm hầu như trống tuếch, xà phòng thơm, dầu gội không có thứ gì. Vương Bột vỗ một cái trán, có chút ảo não chính mình khi đến trên đường làm sao sẽ không nghĩ tới những thứ này. Hân đối với Quan Bình nói: "Bình tỷ, ngươi chờ một chút lại tẩy. Ta xuống mua cho ngươi hộp xà phòng thơm cùng nước gội đầu."

Cũng may tiểu khu phụ cận thì có cái tiểu siêu thị, Vương Bột thẳng thẩn hoặc là không làm, đem cái gì nước gội đầu, sữa tắm, xà phòng thơm, xà phòng bột giặt giặt rửa đồ dùng toàn bộ mua tề, lại mua bốn cái khăn lông, hai cái khăn tắm dùng một cái túi lớn đề đến nhà bên trong.

Vương Bột ngồi ở phòng khách ghế salông trên, chờ đợi còn đang tắm Quan Bình. Cũng không bật đèn, bên trong phòng khách thập phần lờ mờ.

Lúc này, trời đã tối lại, gần như sắp tối rồi. Thành thị đèn đuốc xuyên thấu qua cửa sổ kiếng chiếu vào phòng khách, ở hắc ám trong phòng khách hình thành một đạo một đạo cắt hình. Vương Bột liền trốn ở trong đó một đạo cắt hình bên trong, xuyên thấu qua cửa sổ nhìn ngoài cửa sổ thế giới. Trong tai là sát vách phòng tắm truyền lại ra tích tí tách lịch tiếng nước, rất kỳ quái, hân lúc này dĩ nhiên cũng không có bất kỳ suy tư.

Gần như nửa giờ sau, Quan Bình mới từ trong phòng tắm đi ra. Lúc này, Vương Bột đã đem phòng khách đèn lớn mở ra, bên trong phòng khách một mảnh đèn đuốc sáng choang.

"Bột nhi, ta rửa sạch." Quan Bình đi tới Vương Bột trên ghế sa lon bên cạnh, ngồi xuống, nhất thời, một luồng hỗn hợp xà phòng thơm, tẩy phát hương ba, cùng với cái gì khác mùi vị liền truyền vào Vương Bột chớp mũi, nhưng hân lòng yên tĩnh không dao động dơ không khỏi tăng tăng nhảy một cái.

Vương Bột giương mắt hướng đối diện Quan Bình nhìn lại, phát hiện tấm rửa sạch sẽ sau Quan Bình dường như ra nước Phù Dung, cứ việc mặc trên người chính là không lấm bẩn mất, thậm chí rất tho "Xác thực lưng" áo son, nhưng bởi vì Quan Bình người đẹp, da bạch, một cái cực kỳ phổ thông quần áo trong lại bị nàng xuyên ra khác mùi vị. Điều này làm cho Vương Bột nhớ tới mấy năm trước hòa khắp cả toàn quốc một ca khúc, (tiểu Phương).

Lúc này, Quan Bình ban ngày biên ở sau gáy bím tóc đã bị nàng để xuống, hình thành thác nước giống như hình quạt, mềm mại khoác trên vai sau. Có điều, bởi vì không có sấy tóc duyên cớ, tóc tuy rằng bị Quan Bình dùng khăn mặt lau chùi qua, nhưng vẫn là ẩm ướt, bị không cách nào toàn bộ lau khô hơi nước đông một tia tây một tia tụ tập cùng nhau.

"Đáng chết! Máy sấy tóc lại quên mua!" Vương Bột nhỏ giọng nắc một câu, lần thứ hai vỗ một cái trán, "Bình tỷ, ngại chờ, ta lại đi mua cái máy sấy tóc."

"Đừng! Bột nhi!" Quan Bình lập tức đứng lên đến ngăn cản, "Không có chuyện gì, ta đã dùng khăn mặt lau khô. Trời nóng như vậy, tóc rất nhanh sẽ làm. Hơn nữa ở quê nhà, ta cũng không dùng máy sấy tóc." Vương Bột vừa nãy xuống lầu vì nàng mua xà phòng thơm đầu gội, khăn mặt khăn tắm, Quan Bình liền cảm thấy thập phần băn khoăn, cái nào còn có thể nhường hấn lại giúp mình đi mua máy sấy tóc?

"Thật không cần? Tóc không thôi khô, dễ dàng sinh bệnh!" Vương Bột nhìn Quan Bình quan tâm nói.

"Không cần! Thật sự! Nhiều như vậy năm ta từ chưa từng dùng trúng gió. Sẽ không sao." Quan Bình khẳng định gật gật đầu.

Này ngược lại là cùng Vương Bột tao ngộ như thế. Ở Vương Bột công tác trước này hơn hai mươi năm, hấn cũng từ chưa từng dùng trúng gió. Kế phụ Vương Cát Xương, mẫu thân Tăng Phạm Ngọc với hấn như thế, cũng không cần, bởi vì nhà hấn bên trong căn bản liền không món đồ này. Điều là Vương Bột công tác sau khi có tiền, mới mua một thả ở trong nhà. Thế nhưng thông thường cũng chỉ là mùa đông dùng một chút, những thời gian khác hầu như là không cần. Khi còn bé không trải qua máy sấy tóc hun đúc hấn vẫn luôn có chút không chịu được máy sấy tóc thổi ra nhiệt phong.

Chính là bởi vì có tương tự trải qua, Vương Bột cũng là không kiên trì nữa phải cho Quan Bình mua trúng gió chuyện.

"Cái kia chúng ta đi thôi, Bình tỷ. Nên com nước xong." Vương thân, chuẩn bị ra ngoài.

"Ừm!" Quan Bình cũng đứng dậy, đi theo Vương Bột mặt sau.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Cô nam quả nữ

Ở niên đại này, có một chiếc bảy đôi tốc độ xe leo núi không thua gì hậu thế đối phương mở Benben, ngại mở Mercedes, đối phương mở Mazda, ngại mở BMW loại kia cảm thụ. Cùng hết thấy cảm giác ưu việt như thế, cái cảm giác này không ở chỗ xe bản thân có thể mang cho nắm giữ hấn nhiều người sao cảm giác thoải mái, mà ở chỗ thông qua cùng xung quanh những người khác so sánh sản sinh một loại khá là tính cảm giác ưu việt, càng nhiều chính là một loại về mặt tâm linh thỏa mãn.

Tốt xe có, nếu như trên ghế sau lại đáp một mỹ nữ, này cho lái xe xe mang đến người sử dụng trải nghiệm, tuyệt đối là chung thân khó quên. Hiện tại Vương Bột, liền cảm nhận được một loại "Như có gai ở sau lưng" nhanh, cảm! Vô số ánh mắt của người đi đường, ở mang đến cho hấn một chút không khô ở ngoài, càng nhiều nhưng là một loại không cách nào diễn tả thoải mái cảm cùng cảm giác ưu việt!

"Loại này vui sướng, cũng thật là nông cạn a!" Một bên hưởng thụ người qua đường chú ý lễ, Vương Bột một bên ở trong lòng làm tự mình phân tích, "Có điều ta yêu thích! Lão tử là tục nhân, cũng là tốt một chút này tục nhân vui sướng!"

Ăn xong cơm tối, hai cái phụ nữ, thêm một cô thiếu nữ, ba người phụ nữ hiệp lực thu thập bát đĩa, đem bếp sau quét tước một mới, Chung Hiểu Mẫn liền theo thường lệ tan tằm về nhà, mà Vương Bột một nhà bận rộn vừa mới bắt đầu, xào thịt thái, hầm nước dùng, đều cần tiêu tốn rất nhiều nhân lực cùng thời gian.

Quan Bình tự nhiên muốn đi hỗ trợ. Mẫu thân liền để Quan Bình đi bác hai cái tội, Vương Cát Xương nhưng rất cảnh giác, gọi Quan Bình đi phía ngoài

phòng bếp chơi đùa. Quan Bình có chút không biết làm sao, lúc này, Vương Bột liền lên đến đầu giường, đối với Quan Bình nói:

"Bình tỷ, xào thịt thái nhường ba mẹ ta đến là được. Đi, ta dẫn ngươi đi đi dạo chợ đêm, cùng ngươi mua điểm trên giường đồ dùng."

"Ta, ta dẫn theo một giường chăn." Quan Bình vẫn cảm thấy ngày hôm nay chính mình không giúp trong cửa hàng làm bao nhiêu sự tình, thời gian dài đều đi tìm làm chuyện của mình đi tới, vì lẽ đó lòng mang hổ thẹn, nàng nơi nào rõ ràng này người một nhà là ở đề phòng nàng "Học trộm bí kíp".

"Không phải còn không ga trải giường, gối mà. Ta dẫn ngươi đi mua ga trải giường cùng gối."

"Chính là, Quan Bình. Ngươi nhường Bột nhi dẫn ngươi đi chợ đêm mua trên giường đồ dùng. Nơi này có ta cùng ngươi Vương Bá là được." Ở Vương Cát Xương ra hiệu dưới Tầng Phàm Ngọc hiểu được chính mình vừa này "Sai lầm", cũng liền bận bịu đổi giọng.

Người một nhà nhiệt tình "Quan tâm" nhường Quan Bình cảm động không tên, suýt chút nữa lại muốn rơi lệ. Quan Bình mau mau ngửa đầu nháy mắt một cái, nhường bốc ra đến nước mắt lưu một chút trở lại, kích động nói: "Vương Bá, Tầng nương, chờ tiền lương một phát hạ xuống, ta lập tức đem các ngươi cho ta lót tiền đổi cho các ngươi."

"Cái này sau này hãy nói rồi, đi thôi!" Vương Bột sợ nói thêm gì nữa nơi này sẽ trình diễn "Bán oa nhi oa nhi còn giúp ngươi kiếm tiền" tiết mục, cũng mặc kệ cái gì nam nữ chi phòng, trực tiếp kéo Quan Bình tay liền đi ra ngoài, vừa đi, một bên còn có lòng thanh thần bình luận trong lòng bàn tay cảm giác: Thô ráp, không bóng loáng, cùng buổi chiều nắm Điền Tâm tay nhỏ thời xúc cảm kém xa!

"Ai! Xem ra, nếu muốn nhường Quan Bình này đôi thô ráp tay khôi phục kiểu cũ đến chờ thêm một đoạn tháng ngày." Một có luyện tay luyện chân đa m mê người trong lòng phát sinh một tiếng tràn đầy tiếc nuối thờ dài.

"Đúng rồi, Bột nhi, đem cùng chăn ngươi trắng thẩn nhiều mua một bộ mà, tối hôm nay ngươi liền ở trong thành cùng ngươi Bình tỷ. Đêm nàng một người lưu ở trong thành, ta cùng ngươi lão Hân nhi đều có chút không yên lòng." Lúc này, Vương Bột mẫu thân Tầng Phàm Ngọc lại bổ sung.

Cái gì? Nhường ta lưu ở trong thành bởi Quan Bình? Cùng với nàng cô nam quả nữ, cùng ở một cái dưới mái hiên?

Tầng Phàm Ngọc này nhắc lên nghị trực tiếp nhường Vương Bột trái tim gần như sắp muốn nhảy ra lồng ngực, hưng phấn đến cơ hồ sắp ngất đi. Hắn không phải không nghĩ tới ngay lập tức sẽ chuyển tới trong thành đến ở, thế nhưng Quan Bình một mười bảy mười tám tuổi cô gái, với hắn một mười sáu, mười bảy tuổi cái gì đều quen con trai đơn độc sống chung một chỗ, lấy hắn một ba mươi mấy tuổi người trưởng thành quan điểm đến xem, làm sao đều cảm thấy không quá thích hợp. Hắn không phải lo lắng Quan Bình có ý kiến gì, sẽ phản đối loại hình, mà là sợ cha mẹ phản đối. Vì lẽ đó, Vương Bột ban đầu dự định là nhường mẫu thân mấy ngày nay ở trong thành bởi Quan Bình, hắn cùng kẻ phụ hồi hương xuống ngủ, chờ qua mấy ngày lại chiêu một nữ công nhân cho Quan Bình làm bạn liền đem mẫu thân đổi lại. Mà khi đó, hắn cũng có thể thuận lý thành chương chuyển tới. Đến thời điểm, trong nhà có hai nữ sinh, thêm hắn một mười mấy tuổi học sinh trung học, bất luận người nào biết rồi đều sẽ không nói cái gì chuyện phiếm.

Nhưng Vương Cát Xương cùng Tầng Phàm Ngọc hiển nhiên không có Vương Bột nghĩ đến như vậy sâu, cũng không có hắn nhiều như vậy tâm địa gian xảo, chẳng qua là cảm thấy Quan Bình một mười mấy tuổi nữ oa oa ở trong thành không Thái bảo hiểm, vạn nhất đã xảy ra chuyện gì nhà hắn có thể không chịu nổi trách nhiệm này. Gợi con trai của chính mình đi chiếu nhìn một chút, làm cái bạn cũng là thành nên có chi nghị.

Còn có một lý do chính là nhi tử ở trong thành, sáng sớm cũng là không cần dậy sớm như thế, buổi tối cũng có thể đi ngủ sớm một chút. Khoảng thời gian này Vương Bột cùng hai cái đại nhân đồng thời đi sớm về trễ, buổi tối còn muốn tăng giờ làm việc đọc sách, Tầng Phàm Ngọc nhìn đau lòng có phải hay không. Cho dù là vì tư lợi, lấy tự mình làm trung tâm Vương Cát Xương, cũng cảm thấy đối với con riêng có chút áy náy.

"Muốn được, mẹ. Các ngươi yên tâm, Bình tỷ liền giao cho ta. Ta sẽ chăm sóc nàng an toàn. Đúng rồi, ngày mai các ngươi tới được thời điểm đem ta trên bàn sách cái kia chồng sách còn có bài thi bao quát văn phòng phẩm hộp toàn bộ cho ta mang tới, lại cho ta mang vài món đồ giặt quần áo, sau đó phần lớn thời gian ta liền ở trong thành." Vương Bột kiểm chế lại hưng phấn trong lòng, bình tĩnh đối với cha mẹ nói rằng.

"Muốn được. Chính là sách cùng quần áo mà. Ngày mai ta mang cho ngươi qua. Quan Bình, ngươi tới, ta cho ngươi bàn giao cái sự tình." Tầng Phàm Ngọc đối với con trai của chính mình nói xong, hướng Quan Bình vẫy vẫy tay.

"Làm nửa ngày, vẫn là không tin con trai của ngươi định lực sách?" Vương Bột trong lòng oán thầm, nhìn thấy mẫu thân đem Quan Bình kéo qua một bên nói nhỏ dặn dò, Quan Bình không ngừng mà gật đầu, còn thỉnh thoảng cười liếc mắt nhìn chính mình, Vương Bột hầu như không cần đoán, liền biết mẫu thân khẳng định nói chút nhường Quan Bình chú ý bảo vệ mình.

"Bình tỷ, ta mẹ đến cùng nói gì với ngươi?" Đi chợ đêm trên đường, Vương Bột hỏi ngồi ở ghế sau trên Quan Bình.

"Ha ha, Tầng nương cho ta chút tiền, gọi ta mua vài món đồ." Phía sau Quan Bình cười nói.

"Mua đồ? Mua cái gì? Phòng lang khí?" Vương Bột lái chơi cười.

"Cái gì? Phòng lang khí? Đó là cái gì?" Quan Bình không rõ hỏi.

Quan Bình nhường Vương Bột rõ ràng mẹ của chính mình khẳng định không phải nhường Quan Bình mua hung khí đến dự phòng chính mình, vậy thì là cùng Quan Bình tự thân có quan hệ.

"Ta hiểu được. 'Bánh mì' ! Ta mẹ có phải là gọi ngươi mua 'Bánh mì' ?"

"Cái gì, bánh mì? Không phải mới ăn cơm sao, mua bánh mì làm gì?" Quan Bình vẫn là đầu óc mơ hồ. Nàng phát hiện Vương Bột trong miệng rất nhiều từ ngữ nàng đều không biết rõ.

"Bỏn a! Các người nữ oa oa lót ở trong quần lót, vuông vức, mềm mại, có phải là như bánh mì à?"

"Mới. . . Mới không phải đây!" Quan Bình mặt xoạt một hồi liền đỏ.

"Ha ha ha! Chỉ đùa một chút!"

Chờ đi vào một tiểu siêu thị, Quan Bình ở khu sinh hoạt chọn trứng gà, đường đỏ cùng rượu nếp than thời điểm, Vương Bột cuối cùng đã rõ ràng rồi mẫu thân gọi Quan Bình mua chính là cái gì. Một dòng nước âm như chảy nhỏ giọt tề như nước chảy qua trong lòng hân, nhường mũi của hân không tên liền có chút cay cay.

Tối hôm đó, đương nhiên là cái gì đều không phát sinh.

Ăn qua Quan Bình nấu trứng chần, lại nói hết lời, gần như sắp tự mình động thủ quán, mới rốt cục nhường Quan Bình cũng ăn hai cái trứng chần. Hai người nhìn TV, ở đồng hồ trên tường xẹt qua mười một giờ rưỡi thời điểm, Vương Bột cùng Quan Bình hồ đạo một tiếng ngủ ngon, từng người tiến vào chính mình phòng ngủ.

Vương Bột ngủ chính là ba cái trong phòng to lớn nhất cái kia rảnh rỗi điều chủ ngoại. Hân nguyên bản còn dự định giả ba ý tứ làm làm tú, nhường Quan Bình ngủ nhà lớn, hân ngủ phòng nhỏ; nhưng đối với mới sớm ở buổi chiều dọn dẹp thời điểm liền chọn

Ít nhất cái kia gian khách phòng, hành lý cái gì đều mang vào, nhường hân thân dân tú không còn cơ hội thi triển.

Mà từ chuyện nhỏ này trên, Vương Bột cũng ở một mức độ nào đó nhìn ra Quan Bình nhân phẩm: Đây là một biết bản phận người.

Quan Bình tối hôm đó ngủ đến làm sao Vương Bột không rõ ràng, thế nhưng hân nhưng hiếm thấy mất ngủ. Mất ngủ nguyên nhân rất đơn giản, muốn nữ nhân.

Nữ nhân vật này, không ném không biết, thường thức không quên được, thực tủy biết vị, dường như hít heroin. Vương Bột thân thể là thiếu niên, là chưa qua nhân sự noi, nam; nhưng về mặt tâm linh, trong ký ức đối với giữa nam nữ này điểm sự tình nhưng thuộc như cháo.

Bấm ngón tay tính toán, từ khi sau khi sống lại, gần như cũng có thời gian nửa tháng, Vương Bột cũng nên nửa tháng hòa thượng. Trong lúc, gói đơn khó ngủ, tư tưởng chạy xe lửa thời điểm hân không phải là không có nghĩ tới xóc lọ đến tả hóa, trên thực tế, kiếp trước hân liền thường thường làm loại này khắp thiên hạ nam sinh hầu như đều sẽ làm ra sự tình. Thế tử với hân ở riêng sau khi, hân hầu như dựa cả vào tuốt, quán xem mảnh, xem mảnh tuốt, quán đến phải, tiêu mất cái kia một lại một lẽ loi hui quanh từ từ đêm trường, trong đó lòng chua xót cùng bất đắc dĩ cũng chỉ có chính hân mới biết.

Sau khi sống lại Vương Bột, ở xin thẻ đời này muốn "Lập chí lớn, tìm đồng tiền lớn" sau khi, phát ra thứ hai ý nguyện vĩ đại chính là:

Lão tử đời này, tuyệt không làm tuốt, quán nam!

"Bà nội, không làm tuốt, quán nam, cái kia làm mạnh, gian phạm khả năng nhưng là sẽ tăng vọt lên a! Muốn không hiện tại trực tiếp tìm thấy Quan Bình trên giường? Cầu giao, hoan?" Vương Bột đem tiếp tục quán tay phải từ giữa khó bên trong móc đi ra, hai tay khoanh, chằm ở sau gáy, đầu óc bắt đầu chạy nổi lên xe lửa. Cái ống đã sớm cứng rắn như sắt, Vương Bột tay phải nắm cái ống cũng nắm một hồi lâu, nhưng cũng không cách nào thuyết phục chính mình tuốt xuống. Hân không muốn dễ dàng đánh vỡ chính mình lời thề.

Ngay cả mình phát lời thề đều có thể dễ dàng đánh vỡ người, cho dù là sống lại người, sợ cuối cùng cũng sẽ không lớn bao nhiêu tiền đồ!

Hân là như thế cho rằng.

"Cô nam quả nữ, vừa không có những người khác ở, nàng chính là la rách cổ họng cũng không ai lý a! Lại nói, nữ nhân không phải đều có như vậy một lần mà, sau khi đi vào, ma sát ma sát cũng là thoải mái. Thoải mái sau khi cũng sẽ không kể hiềm khích lúc trước, lấy thân báo đáp. Có cần tới hay không a?"

"Thế nhưng như vậy đến cường, có phải là có chút không chân chính a? Cách điệu không cao oa! Con mẹ nó quá cấp thấp chứ? ! Đây là đang làm nhục 'Sống lại người' a! Không được không được! Như Trần Côn như vậy Bá Vương ngành thượng cung cũng quá TM bi ôi! Chính mình không bao lâu nữa liền muốn phát tài, liền muốn làm nhân sĩ thành công, nhân sĩ thành công liền muốn có nhân sĩ thành công phái đoàn, sao có thể chơi hạ cừu lưu nhân tài chơi mảnh đây. . ."

"Cũng không được vậy dứt khoát liền lên nhuyển? Lời ngon tiếng ngọt, thề non hẹn biển, vẽ đại bánh, hứa đại nguyện, nhường người ăn ngon mặc đẹp, nhường người đeo vàng đeo bạc, nhường người ở biệt thự, nhường người mở BMW. . . Động tâm không? Đồng ý không? Đồng ý liền mau mau cho ca đem chân mở ra ba, gấp như vậy khăn làm gì từ?"

"Nhưng là có một vấn đề, lão tử vẫn luôn là lời hứa đáng giá nghìn vàng người a! Đời này ở trước mặt nữ nhân liền rất ít nói hoàng oa! Một nước bọt một đinh, lời đã nói ra, tất nhiên muốn đổi tiền mặt : thực hiện a! OK, liền vì nhật một B, liền muốn cho núi vàng núi bạc, liền muốn cho biệt thự ở, cho mã bảo mỗ, mịa nó, lão tử có như vậy gốc B sao? Dem B bán cũng đáng không được tiền kia a!"

"Cái kia cứng rắn không được, nhuyển cũng không được, vậy cũng chỉ có làm tinh thần nói chuyện yêu đương lạc? Nhưng là từ đất tay, KISS, lại tới giờ

trò, cuối cùng gôn đánh tới giường, đối với thời đại này nữ hài tới nói, cái kia không phải một ngày hai ngày liền có thể hoàn thành a! Hoàn không khẩn cấp, ta không thoải mái trước hóa a!"

". . ."

Ở tư tưởng vùng hoang dã bên trong, Vương Bột cười một thót ngựa hoang mất cương, mặc cho tự do tự tại chạy vọi, mãi đến tận sương mù dày giống như buồn ngủ chậm rãi ở tại sinh động trong đầu xẹt qua, từng giọt nhỏ ướt nhẹp, nhuộm dần, cuối cùng thừa thế xông lên đem kéo vào nặng nề mộng đẹp.

Tối hôm đó, Vương Bột làm cái thoải mái mộng đẹp, sau khi tỉnh lại, liền phát hiện quần lót của chính mình ẩm đến rồi tỉnh rồi mùi, dính đến rồi tỉnh rồi mùi.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: Phản ứng một

Chung Hiểu Mẫn ở Vương Bột gia cửa hàng bún đi làm chuyện này hẳn cùng trượng phu Tăng Phàm Tung đều không đối với những khác mấy cái huynh đệ tỷ muội lộ ra, thế nhưng rất nhanh đại ca Tăng Phàm Thứ, Nhị ca Tăng Phàm Hữu cùng Tam ca Tăng Phàm Mộng cùng vợ của bọn họ liền biết rồi huynh đệ bọn họ lão bà Chung Hiểu Mẫn chạy đến đại tỷ gia cửa hàng bún đi làm. Một đám huynh đệ cùng chị em dâu môn đối với này đương nhiên đại cảm thấy hứng thú, ăn cơm tối, hết bận một ngày lao động chân tay sau khi dồn dập chạy đến Tăng Phàm Tung trong nhà đến hỏi thăm, tuần hỏi đến tột cùng là xảy ra chuyện gì.

"Là có như thế sự việc!" Thành thật Tăng Phàm Tung gật gật đầu, "Lúc trước tỷ tỷ hỏi Hiểu Mẫn có nguyện ý hay không đi cửa hàng bún hỗ trợ, Hiểu Mẫn quãng thời gian trước vốn là dự định đi đầu tư tìm một công việc, sau đó liền đi tới."

"Tỷ tỷ kia cho Hiểu Mẫn người bao nhiêu tiền một tháng a?" Vương Bột nhị mợ Giải Minh Phương hỏi.

"Hiện tại là 300, chuyển chính thức sau khi 450!" Chung Hiểu Mẫn thành thật trả lời. Này không phải bao lớn bí mật, mấy cái ca ca cùng chị dâu nếu như muốn hướng về đại tỷ hỏi thăm, cũng đánh nghe được.

"Cái gì? 450 một tháng? Tỷ tỷ cho người lái như thế cao tiền lương a?" Giải Minh Phương miệng mở lớn nói.

"450? Phàm Tung, hai người các người lỗ hồng lần này an nhàn. Một tháng 450, một năm chính là 5400! Ta ai ya, muốn khi chúng ta trồng đến mấy năm ruộng đi tới!" Đại cữu mụ Triều Trọng Tuệ cũng là một mặt ước ao đáng vẽ.

"Hiểu Mẫn, vậy người ngày mai hỏi một chút tỷ tỷ nàng nơi đó còn muốn không muốn người a?" Giải Minh Phương hỏi tiếp.

"Chính là, Hiểu Mẫn, người ngày mai đi hỏi một chút mà!" Triều Trọng Tuệ cũng phụ họa nói, một bộ hứng thú dạt dào đáng vẽ.

"Móng vuốt à? Các người chưa biến cũng muốn đi giúp tỷ tỷ sách? Các người không cho các người Lâm Lâm, Liên Liên nấu cơm sách?" Hai người vừa bắt đầu còn nhường Chung Hiểu Mẫn có chút dương dương tự đắc, trong lòng có chút lằng lằng, đang định nói chút cái khác phúc lợi đãi ngộ đi ra nhường mấy cái chị dâu ước ao một hồi, nhưng hai người mặt sau vừa nói, nàng liền bắt đầu có chút cảnh giác.

"Móng vuốt mà, chỉ cho người giúp tỷ tỷ liền không cho phép ta giúp sách? Ta còn không phải có thể đi giúp!" Giải Minh Phương có chút không vui.

"Chính là! Chỉ cho phép các người gia thôi tiền lẻ, liền không cho phép chúng ta gia thôi tiền lẻ sách? Chúng ta lúc trước còn không phải mượn tiền cho Bột nhi!" Triều Trọng Tuệ lại cùng phụ họa.

"Vậy các người ngày mai đi hỏi Bột nhi, nhìn hắn có muốn hay không các người mà!" Chung Hiểu Mẫn nhỏ giọng hừ một tiếng, trong lòng có khí, nói tiếp, "Các người cho rằng này 450 khó dễ cảm như vậy sao? Cho các người nói, Bột nhi yêu cầu có rất nhiều. Chính là ta hiện tại một tháng sau xoay chuyển chính chuyển không được chính đều vẫn là ăn số."

"Hiểu Mẫn, không phải là bán bún mà, còn cần có cái gì yêu cầu à? Hơn nữa, này cửa hàng bún không phải tỷ tỷ cùng Vương ca ở làm chủ sao? Nghe lời người thật giống tất cả đều là Bột nhi ở làm chủ giống như. Hẳn một em bé gia, có thể làm được cái gì chủ mà!" Mợ ba Liễu Quyên mở miệng nói nói rằng.

"Từ vay tiền, phòng cho thuê, trang trí, lại tới cuối cùng khai trương, cái nào môn không phải Bột nhi ở bận tâm? Nếu không là Bột nhi, cái này cửa hàng bún mở nổi đến sách? Vương ca cùng tỷ tỷ cũng chỉ có hai cái hàm khí lực, bọn họ hiểu cái gì hiểu? Cửa hàng bún không phải Bột nhi làm chủ, còn có cái nào có tư cách làm chủ?" Chung Hiểu Mẫn cùng trợ lý Tăng Phàm Tung là kiên quyết ủng hộ cháu ngoại trai Vương Bột.

"Lời nói mặc dù nói như vậy, thế nhưng ta cảm thấy để cho một em bé gia đến làm gia làm chủ, chuyện này. . . Đây cũng quá trò đùa!" Liễu Quyên lắc đầu, vẫn cảm thấy một gia nhường một còn vị thành niên em bé lo liệu việc nhà làm chủ là một cái phi thường chuyện khó mà tin nổi.

"Cái này có cái gì trò đùa? Người có tài mới chiếm được! Nhân gia thời cổ hậu còn có 12 tuổi đứa bé làm Tể Tướng đấy!" Liễu Quyên trợ lý, Vương Bột tam cữu cữu Tăng Phàm Mộng đứng là đồng ý Chung Hiểu Mẫn.

"Hiểu Mẫn, người mới vừa nói Bột nhi yêu cầu nhiều, hẳn đều có chút cái gì yêu cầu à? Người nói đến nghe ha nhi ba?" Giải Minh Phương lại hỏi.

Chung Hiểu Mẫn có chút không muốn nói, nhưng vừa không có lý do cự tuyệt, cũng chỉ có qua loa nói rằng: "Đầu tiên, thời gian làm việc là từ sáng sớm bảy giờ đến bảy giờ tối, một ngày mười hai tiếng nhất định phải cương đủ. Thứ yếu, chỉ cần có khách ở, bất cứ lúc nào muốn duy trì mỉm cười, chính là nói người một ngày mười hai giờ đều muốn cười, dựa theo Bột nhi lời giải thích, chính là nhà chết rồi mẹ lão Hán nhi đều muốn cười. Còn muốn vác nội quy cửa hàng, vác không tới muốn phạt tiền, trái với nội quy cửa hàng cũng phải phạt tiền, ngược lại còn có rất nhiều yêu cầu, không chú ý đều muốn phạt tiền. . ." Vì bỏ đi mấy cái chị dâu muốn đi làm nhiệt tình, Chung Hiểu Mẫn cũng bắt đầu chạy xe lửa, đem Vương Bột một ít chuyện cười thoải mái làm quy định nói ra.

"Mẹ yêu, làm cái gì thành tựu yêu! Từ sáng đến tối đều muốn cười, đến cùng là bán bún vẫn là bán cười à?"

"Ta nói không trách tiền lương cho người định cao như vậy, hóa ra là làm ra phạt tiền sách! E sợ một tháng đến cùng, cuối cùng cũng còn lại không được bao nhiêu tiền yêu!"

Triều Trọng Tuệ cùng Liễu Quyên nghe xong Chung Hiểu Mẫn sau nhất thời có chút bưng bít, đối với đi cửa hàng bún làm công nhiệt tình cũng không cao như vậy, nhưng Giải Minh Phương nhưng là có chút không tin, bĩu môi: "Hiểu Mẫn, người cũng nói tới quá huyền chứ? Ta liền không tin, đến cuối tháng thời điểm Bột nhi dám phạt người mợ út khoản! Hẳn còn có nhận biết hay không tình thân?"

"Ha ha! Người không tin thì thôi! Người thử một chút liền hiểu được!" Chung Hiểu Mẫn một tiếng cười lạnh.

Vương Bột mấy cái mợ đối với hẳn mở tiền lương thấp phần cảm thấy hứng thú; mà mấy cái cữu cữu nhưng đối với hẳn trong cửa hàng đầu chuyện làm ăn "Rất quan tâm". Liền, chờ mấy cái chị em dâu không nói chuyện bãi qua một trận sau khi, bọn họ liền mượn cơ hội bắt đầu hỏi thăm lên Chung Hiểu Mẫn cửa hàng bún chuyện làm ăn sự tình đến.

Chung Hiểu Mẫn đã rõ ràng này mấy cái ca ca chị dâu tối hôm nay dặt tay nhau lại đây khẳng định là có mục đích, cái gì mục đích dùng đầu ngón chân cũng nghĩ ra được: Không phải chính bọn họ muốn đi làm chính là muốn giúp bọn họ thân bằng bạn tốt chiếm hàng đơn vị trí. Lúc trước, Vương Bột hỏi Chung Hiểu Mẫn có không có người nào có thể đề cử cho hẳn thời điểm, Chung Hiểu Mẫn đều nhắm miệng không mở miệng nói, vào lúc này làm sao có khả năng chủ động cho này ca ca chị dâu "Tú ông"?

"Cũng chính là đầu hai ngày khá hơn một chút. Những người này chính là ăn cái cổ quái kỳ lạ. Ăn một hai về sau, cũng sẽ không đến rồi. Chuyện làm ăn tổng thể tới nói, chấp nhận đi." Chung Hiểu Mẫn hỏi họ nói rằng, đối với cháu ngoại trai chuẩn bị mở rộng cửa hàng sự tình càng là đề đều không nhắc.

"Chuyện làm ăn nào có dễ làm như vậy yêu! Hiện tại chuyện làm ăn cũng không tốt lắm!" Vẫn trầm mặc cậu út Tăng Phàm Tung bốc lên một câu, phụ họa thê từ Chung Hiểu Mẫn.

"Ài, ban đầu ta liền nói mà, chuyện làm ăn sao có thể mỗi ngày đều như ngày thứ nhất như vậy hóa? Nếu như đều có ngày thứ nhất như vậy hóa, tỷ tỷ kia bọn họ kiếm tiền không phải muốn kiếm lời thăm?" Triều Trọng Tuệ tự cho là nói rằng.

"Chính là ha! Ta còn nói nhớ đem ta cái kia cháu gái cho tới tỷ tỷ trong cửa hàng đầu đi làm. Nghe Hiểu Mẫn người vừa nói như thế, vậy còn là quên đi." Giải Minh Phương lắc đầu, một mặt đáng tiếc.

"Cần phải nhường tỷ tỷ hoặc là Vương ca tới làm chủ! Bột nhi một em bé gia, làm cái gì chủ mà! Người xem, hẳn một ngày đông làm tây làm, cái gì muốn bán cười lạc, vác cái gì nội quy cửa hàng lạc, tận làm chút không được gọi tên đường sự tình. ta xem sớm muộn này cửa hàng bún cũng bị hẳn làm vượt!" Liễu Quyên một bộ "Vô cùng đau đớn" đáng đáp.

Mấy huynh đệ, mấy chị em dâu tiếp tục liên Vương Bột gia bún thời không nói chuyện, vẫn sắp tới mười một giờ, mới lục tục rời đi.

Mà khi trong phòng chỉ còn dư lại Chung Hiểu Mẫn cùng Tăng Phàm Tung hai người thời điểm, nhin nửa ngày Chung Hiểu Mẫn rốt cục không nhịn được phát tác:

"Mẹ yêu, lúc trước Bột nhi về nhà mẹ đề vay tiền thời điểm một hai cái cũng làm người cảm, chỉ lo Bột nhi từ bọn họ nhà mượn tiền. Bây giờ nhìn nhân gia bắt đầu kiếm tiền đã nghĩ theo lại đây chiếm ba liên (chiếm tiện nghi). Ta phi! Trên đời này nơi nào có chuyện tốt như thế? Tăng Phàm Tung, người nói đúng không là đạo lý này?"

Vương Bột tiểu cữu cữu Tăng Phàm Tung nhìn tức giận bất bình thê từ nhưng là có chút lo lắng: "Hiểu Mẫn, người ngày hôm nay đáng đáp như vậy nói, nếu như qua một thời gian ngắn này mấy huynh đệ phát hiện Bột nhi bọn họ mở ra chi nhánh, còn không đem người hận chết?"

"Lão nương sợ bọn họ hay sao?" Chung Hiểu Mẫn lông mày vừa bay, "Tăng Phạm Tung, người cũng thật là thành thật. Người cho rằng ta tới hôm nay nói những này, người này mấy cái ca ca chị dâu sẽ tin tưởng? Trừ so với người còn thành thật đại ca, không một người sẽ tin tưởng! Người không tin ta liền đem lại nói ở đây: Qua không được hai ngày, người này mấy cái ca ca chị dâu nhất định sẽ lục tục vào thành đến xem Bội nhi bọn họ! Bọn họ không tự mình đi hỏi một chút, người cho rằng bọn họ cam tâm sách?"

"Cái kia sáng mai người đến cho Bội nhi nói một chút chuyện này. Mẹ yêu, mượn nhân gia một điểm tiền, liền đều nghĩ tới người trong cửa hàng trên đầu ban, nhân gia là mở thiện đường sách?"

"Này còn muốn người nhắc nhở sách? Ta hiểu được!"

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Phản ứng hai

"Ngày hôm nay ở Tiểu Tam Oa cửa hàng trên nghe Tạ Đức Thụy bãi, nói là Vương Cát Xương cùng Tăng Phạm Ngọc hai người ở Tứ Phương mở ra cái cửa hàng bún, hơn nữa chuyện làm ăn còn rất hỏa, người nói, hai người này sao sẽ nghĩ tới đi Tứ Phương mở cửa hàng bún a? Còn có, bọn họ nấu bún tay nghề lại là từ nơi nào học được a?" Cùng Vương Bội gia cách nhau một bức tường hàng xóm, Trần Quý Lương lão bà Trâu Gia Chi lúc ăn cơm tối hỏi Trần Quý Lương.

"Ha hả, người mới cười người, vấn đề này, người hỏi ta, ta lại đi hỏi cái nào a?" Trần Quý Lương "Ha hả" nở nụ cười, lộ ra đầy miệng bị xông khói đến đen kịt nát răng, tiện đà đại cảm thấy hứng thú nói rằng, "Ta nói hai người này khoảng thời gian này vẫn không thấy người, liền từ sáng đến tối ngồi ở trong nhà đọc sách Vương Bội cũng không thấy, còn tưởng rằng nhà này người đi nơi nào sai đi tới, nguyên lai chạy đến Tứ Phương mở cửa hàng bún đi tới sách?"

"Môi yêu! Đi sai? Có thể một sai mười mấy ngày không gặp quý bóng dáng sao?" Trâu Gia Chi bắt nắn trượng phu một chút.

"Ta này không phải đoán à? Có điều người nói tới cũng là ha, đồ chó, Vương Cát Xương hai người vẫn còn có cái này đầu óc, không nghĩ tới, ta là thật sự không nghĩ tới!" Trần Quý Lương rung đùi đắc ý nói.

"Há, cũng chỉ cho phép người cho heo ăn, liền không cho phép nhân gia Tăng Phạm Ngọc bọn họ bán bún sách? Người cho rằng phía trên thế giới này cũng chỉ có người đến hành? Cũng chỉ có người Trần Quý Lương có bản lĩnh?" Có lúc, Trâu Gia Chi thập phần không ưa trượng phu Trần Quý Lương loại kia coi trời bằng vung tự đại.

Vương Bội gia hàng xóm Trần Quý Lương một nhà là Vương Bội bọn họ kiến tốt nhà ngồi sau năm thứ hai chuyển tới cùng Vương Bội một nhà làm hàng xóm. Lúc đó, Vương Cát Xương thông qua hần cái kia làm trưởng thôn chiến hữu quan hệ, dùng chính mình ruộng nước thay đổi đổi cái trước dựa vào đường cái bỏ đi vườn trái cây, ở vườn trái cây trên kiến bốn nhà ngồi cùng hai gian nhà kề. Này mấy gian nhà, kể cả một hậu viện, đại khái chiếm vườn trái cây một phần tư tích, còn lại ba phần tư Vương Bội mẫu thân thì lại đem ích vì là vườn rau, loại một ít mùa rau dưa cung chính mình một năm bốn mùa dùng ăn.

Ngay ở Vương Cát Xương kiến tân phòng nửa năm sau, Trần Quý Lương lại đây du thuyết, nói đồng ý dùng chính mình đất phần trăm đến đổi thành một nửa vườn trái cây tích, bọn họ nguyên lai nền nhà địa quá nhỏ, hơn nữa không làm nói muốn nhảy ra một lần nữa xây phòng. Vương Cát Xương hầu như không làm sao cân nhắc sẽ đồng ý.

Liền như vậy, Trần Quý Lương một nhà hãy cùng Vương Bội một nhà làm hàng xóm. Bọn họ rất nhanh ở chúc cho bọn họ cái kia một nửa vườn trái cây trên phá thổ động công, bắt đầu xây phòng. Đầu tiên là học Vương Bội kiến bốn chính thất cùng hai gian nhà kề. Nhưng không lâu, theo Trần Quý Lương dự định làm nuôi trồng nghiệp sau khi liền bắt đầu ở Tiền viện cùng hậu viện xây dựng râm rộ, không chỉ có kiến bảy, tám cái chuồng lợn, còn dùng tường vây đem toàn bộ chúc cho bọn họ cái kia một nửa vườn trái cây toàn vây lại.

Trần gia như vậy một làm, nhưng làm Vương Bội một nhà cho hại khổ. Mùa đông cũng còn tốt điểm, vừa đến mùa hè, cái kia đêm không hết con ruồi muỗi, chung quanh bay loạn. Trần gia nấu chế dầu nước gạo thời sản sinh mùi hôi, nóng môi thời tạo thành khói ám khí, suốt ngày không tiêu tan. Mà Trần gia dưỡng những kia trư xếp trư nước tiểu, trư cứt, càng là không có làm mặc cho xử lý ra sao trực tiếp thông qua một cái cống lộ thiên dọc theo bọn họ thể tường viện xếp tới hậu viện đào một phân người khanh.

OK, kỳ thực điều này cũng không có gì, đối với không quá chú ý, cũng không cách nào chú ý, mỗi ngày đều muốn cùng lộ thiên hổ xỉ bên trong vàng bạc đồ vật giao thiệp với dân quê tới nói những này đều cũng không phải là cái gì quá mức vấn đề, Vương Bội một nhà đối với này cũng không cái gì oán

giận.

Ở Vương Bột sống lại một năm này, trải qua mấy năm phát triển, Trần gia nuôi trồng đã kinh phát triển đến năm sản lợn thịt hơn sáu mươi đầu, một năm lợi nhuận đạt đến hai vạn Dư Nguyên quy mô. Trần gia có TV, an điện thoại, mỗi một quanh năm làm giúp ông lão, cùng Trương gia sản nhỏ những kia bán thủy bình vịt như thế, đều xem như là đội trên sớm nhất giàu lên một nhóm người.

"Không phải ta lượng coi (khinh bỉ) hấn Vương Cát Xương, liền hấn cái kia sợ não, còn bán bún, bán bạch phiến hấn đều kiếm lời không tới tiền!" Trần Quý Lương khinh bỉ nói.

Trần Quý Lương khinh bỉ cũng là có căn cứ. Năm đó, nhìn thấy Trần gia làm nuôi trồng kiếm lời tiền, Vương Bột kế phụ Vương Cát Xương cũng bắt đầu cùng phong làm hai ba năm nuôi trồng, kết quả là lý lẽ gì đều không làm ra đến, ở một lần trừ bệnh dịch hại bên trong, bảy, tám đầu heo chết rồi sạch sành sanh, bởi cái để đi thiên! Bị xung quanh tốt hơn một chút hàng xóm trong bóng tối cười roi mất răng hàm. Vương Cát Xương nuôi trồng con đường, liền như vậy chung kết!

"Người kia gia Vương Cát Xương sao cái kiếm được tiền a? Nghe Tạ Đức Thụ nói, Tăng Phạm Ngọc bọn họ cái kia cửa hàng bún chuyện làm ăn quá tốt rồi, có lúc muốn ăn bún còn muốn đánh vầy quanh đường!" Trâu Gia Chi nói.

"Người nghe Tạ Đức Thụ nói! Tạ Đức Thụ cái kia nghe gió chính là mưa mưa thổi thổi thợ, là một muốn nói với người thành một trăm, nằng đều có thể tin sách?" Trần Quý Lương căn bản cũng không tin Tạ Đức Thụ.

"Lại không phải Tạ Đức Thụ nói. Là Trương Tiểu Quân nói cho nằng có được hay không? Hơn nữa cũng không chỉ Tạ Đức Thụ một người đang nói, cùng Trương Tiểu Quân đồng thời bán thủy bình vịt Lý Quế Lan cùng Trương Kế Phát hai người cùng đang nói."

"Có phải là nha? Lê nào bọn họ đều đến xem oa?" Nghe thê từ như thế một giảng, Trần Quý Lương ngược lại có mấy phần tin tưởng. Lý Quế Lan cùng Trương Kế Phát hai người nói chuyện vẫn tính khá là đáng tin.

"Cái này liền không biết được. Người ngày mai đi Tứ Phương kéo nước gạo thời thuận tiện đi nhìn một chút ba? Bọn họ nói ngay ở Tứ Trung một bên bên cạnh, gọi cái gì 'Tăng Tàu Bún', bên trong người phục vụ bao quát Tăng Phạm Ngọc hai người đều đeo đinh kì dị quái đản đậm đậm mũ, nên rất dễ tìm." Trâu Gia Chi giựt giầy Trần Quý Lương nói, "Đến thời điểm còn có thể cùng Vương Cát Xương nói một chút, gọi hấn đem bọn họ nước gạo lưu cho chúng ta ba."

"Muốn được mà!" Trần Quý Lương gật gật đầu, "Ta ngày mai sẽ đi gặp gỡ một lần Vương Cát Xương mà! Đồ chó, mấy ngày không gặp, đều bán lên bún, làm lên lão bán nhi đến rồi! Phong thủy thay phiên chuyển, lẽ nào Vương Cát Xương một nhà từ đây thật muốn đi chờ sao?"

"Cát Xương tiểu tử này, xem ra là muốn vuron mình ha?" Về đến nhà Lê Minh Đức cùng lão bà Vương Cát Phượng lái chơi cười.

"Cái này cũng nói không chừng. Rất nhiều chuyện làm ăn đều là vừa bắt đầu rất khỏe mạnh, qua một thời gian ngắn liền bắt đầu đi xuống dốc, càng ngày càng phiệt (kém). Người ở Tứ Phương sinh hoạt nhiều năm như vậy, chuyện như vậy chưa biết người còn thấy ít đi sao?" Vương Cát Phượng đáp lại trương phu nói.

"Sao cái mà, nghe khẩu khí của người, các người đệ oa nhi cửa hàng bún chuyện làm ăn nóng này cảm giác người không cao hứng lắm a?"

"Ta sao không cao hứng a? Người nơi nào nhìn thấy ta không cao hứng? Ta đây là nhắc nhở hấn không nên đắc ý hí hửng, không muốn bởi vì chuyện làm ăn hơi hơi một tốt một chút, rầm nhĩ liền kiêu lên trời!"

"Nhân gia rầm nhĩ vừa không có kiêu lên trời! Ngày hôm nay chúng ta qua, huynh đệ các người hai người còn không phải nhiều nhiệt tình?"

"Người nghe không hiểu tiếng người thì thôi, ta chẳng muốn nói cho người!" Vương Cát Phượng có chút bốc lửa, liền thường ngày thích xem kịch truyền hình cũng không nhìn, trực tiếp trở về phòng ngủ.

Làm mấy ngày trước con gái Lê Quân Hoa trở về nói cữu cữu cửa hàng bún trước người ta tấp nập, chuyện làm ăn quá tốt rồi sau, Lê Minh Đức cùng Vương Cát Phượng hai người ban đầu phản ứng là giật mình, giác đến con gái của chính mình đang nói nói mát, sau đó thấy trên mặt nữ nhi vẻ mặt không giống đùa giỡn, còn nói rất nhiều tình huống cụ thể, cái gì bảng hiệu dễ thấy, cữu cữu một nhà còn mắc vào mới triều có phải hay không đồng phục làm việc, hai người mới tin tưởng.

Buổi tối hôm đó, Lê Minh Đức liền giựt giầy thê từ ngày thứ hai đi nhìn một cái, dù sao này em vợ mời qua chính mình, ngày hôm trước kiếm có từ chối thì thôi, ngày thứ hai không đi nữa liếc mắt nhìn cũng không tốt. Nhưng Vương Cát Phượng bởi vì chuyện mượn tiền vẫn kéo không xuống cái này mặt, có chút ra sức khước từ.

Ngày thứ hai, hai người vẫn là không đi, Vương Cát Phượng vẫn cứ không qua được trong lòng đạo kia chém. Lê Minh Đức đúng là lúc làm việc có ý từ Tứ Trung cửa qua một hồi, phát hiện em vợ cửa hàng bún chuyện làm ăn xác thực như con gái từng nói, chuyện làm ăn quá tốt rồi cực kì, quả thực là ở đánh ụng đường. Hơn nữa, thông qua đập xe thời nhìn liếc qua một chút, Lê Minh Đức phát hiện này "Tăng Tàu Bún" bất luận là cái kia khuếch đại bảng hiệu vẫn là công nhân cái kia kì dị quái đản mặc, đều cùng Tứ Phương cái khác cửa hàng bún không giống nhau, nói như thế nào đây, có vẻ thập phần "Dị loại".

Mượn đi làm thời Lê Minh Đức đem ban ngày nhìn thấy tình huống cùng thê từ vầy một cái, Vương Cát Phượng thì có chút ngồi không yên, trong lòng

hỏa thiêu hỏa liệu, liền, hai người liền ước định ngày thứ hai buổi chiều đánh cái không đi em vợ cửa hàng bún ngồi một chút.

Đến cửa hàng bún, Vương Cát Phụng cùng Tăng Phạm Ngọc hai người đối với bọn họ cái này người thành phố tỷ ca, thái độ của tỷ tỷ là một quán nhiệt tình, chu đáo, nhưng xem ở Vương Cát Phụng cùng Lê Minh Đức trong mắt, nhưng luôn cảm thấy có chút nơi nào không đúng.

Mấy người một phen hàn huyên, Lê Minh Đức cũng nhân cơ hội hỏi dò này cửa hàng bún trang trí thiết kế sáng tạo, tên nguyên do, bao quát trên người mấy người cái kia kì dị quái đản đồng phục làm việc là ai thiết kế, Tăng Phạm Ngọc cùng Vương Cát Xương tự nhiên không hề bảo lưu đem nhi tử cho "Bán đi". Lê Minh Đức trong lòng một trận thán phục đồng thời trong miệng cũng chỉ có theo hai người ngữ khí, khỏe mạnh đem Vương Bột khích lệ một phen.

Đệ đệ mình cửa hàng bún chuyện làm ăn nóng nảy, Vương Cát Phụng cảm giác mình nên vì thế mà cảm thấy cao hứng, nhưng không biết tại sao, nàng ngày hôm nay chính là không cao hứng nổi. Nàng lão công Lê Minh Đức tuy rằng từ đầu đến cuối đều là một mặt nụ cười hiền hòa, thỉnh thoảng còn trêu chọc nàng vài câu, nhưng chính là từ này trêu chọc trong lời nói, Vương Cát Phụng cũng hiểu được lão công Lê Minh Đức nụ cười trên mặt kỳ thực cũng khá là dối trá.

"Ta nên vì là Cát Xương cảm thấy cao hứng, không phải sao? Nhưng vì sao từ liền vui mừng không đứng lên a?" Trờ lại phòng ngủ Vương Cát Phụng tự lẩm bầm, nhỏ giọng nói.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 61: Khách quý một

Ngày thứ hai, Vương Bột cửa hàng bún đến rồi ba lần sóng nhường hán khá là bất ngờ, nhưng cũng nằm trong dự liệu "Khách quý".

Đợt thứ nhất là nhị cữu cữu Tăng Phạm Hữu cùng cậu hai mẫu Giải Minh Phụng. Hai người đến thời điểm là tám giờ rưỡi sáng tả hữu, vào lúc này xem như là cửa hàng bún đình cao kỳ. Vương Bột một nhà cũng không có thời gian đến tiếp hai người này, mãi cho đến buổi sáng chín mười giờ, trong cửa hàng chuyện làm ăn hòa hoãn đi, Vương Bột mới có lòng thanh thản lại đây chiêu đãi chính mình cữu cữu cùng mợ.

"Nhị cữu cữu, cậu hai mẫu, các người cũng quá khách khí. Tay không đến chơi là được mà, còn vất lớn như vậy một vất món ăn đến." Vương Bột nhìn trước mắt một khuôn mặt cây đậu dưa dưa chuột cây ớt, trong lòng là vừa cao hứng lại lo lắng, bởi vì ngày hôm qua cậu út mới đưa một đại khuôn mặt gần như giống như đúc món ăn lại đây. Hai đại sọt rau, liền trong cửa hàng mấy người này cũng không biết muốn ăn đến năm nào tháng nào.

"Ai, đều là đất nhà trồng, lại không đáng hai cái tiền. Hiểu được các người hiện tại e sợ cũng không được thời gian trồng rau, liền cho các người vất điểm lại đây. Mấy ngày trước chúng ta cũng bận bịu, không đến thời gian vào thành." Tăng Phạm Hữu nói.

"Vậy thì cảm tạ, cữu cữu. Mẹ, đem này sọt rau bắt được nhà bếp thả lên, cho cữu cữu đem giò đăng đi ra. Bình tỷ, nhanh gọi ta ba tía hai bát ruột già bún, hai cái ba lạng, hồng thang, thịt thái nhiều đào điểm." Vương Bột bắt đầu sai khiến mẹ của chính mình cùng Quan Bình.

"Được rồi." Quan Bình mỉm cười gật gù, Tăng Phạm Ngọc thì lại bung lên giò, tiến vào bếp sau.

"Tía cái gì bún yêu! Bột nhi, nhanh gọi người lão Hán nhi không muốn tía, ta cùng người mợ ăn cơm." Tăng Phạm Hữu bắt đầu khách khí.

"Chính là, chúng ta ăn điểm tâm, không muốn tía." Giải Minh Phụng cũng khách khí phụ họa, theo dùng tay chỉ chỉ Quan Bình bóng lưng, nhỏ giọng hỏi, "Bột nhi, cái này là cái nào a? Các người mới xin mời người sách?"

"Há, hán là Quan Bình, ta chủ nhiệm lớp một thân thích. Khai trương ngày ấy, chủ nhiệm lớp ở nhà ta ăn bún, xem nhà ta chuyện làm ăn được, liền trực tiếp đem nàng thân thích giới thiệu lại đây, đây cũng không tốt đấy." Vương Bột lời nói dối cũng là há mồm liền đến. Sáng sớm hôm nay mợ út Chung Hiểu Mẫn cho hán nói rồi tối ngày hôm qua mấy cái cữu cữu dặt tay nhau đến bãi phóng nòng sự tình, Vương Bột liền dự kiến có thể sẽ có như thế một ngày.

"Há, hóa ra là người chủ nhiệm lớp giới thiệu sách? Chuyện này. . . Đúng là không tốt đấy ha. Hán dù sao cũng là người chủ nhiệm lớp." Nhị cữu cữu không cái gì tâm tư, trực tiếp tin tưởng Vương Bột.

"Chính là ba! Ta còn muốn ở hán dưới tay hỗn hai năm, đem hán đắc tội rồi, sau đó ở lớp học có quả ngon ăn sách?" Vương Bột hai tay mở ra, làm ra bắt đắc dĩ hình.

Nhưng Giải Minh Phương rõ ràng không có chồng mình như vậy cổ hủ, nàng hiển nhiên nhìn thấy vừa nãy chuyện làm ăn nóng nảy.

"Thế nhưng Bội nhi, các người làm ăn này quả thật không tệ yếu! Vừa nãy bên ngoài còn có nhiều người như vậy xếp hàng, ta xem các người người một nhà bận bịu đến yếu. . . Ta giác được các người còn nên lại chiêu một hai người, như vậy các người người một nhà cũng còn ung dung chút."

"Ha ha, sao cái mà, nhị mợ, chưa biến người nghĩ đến giúp ta sao? Người nếu như nghĩ đến, ta nâng hai tay hai chân hoan nghênh!" Vương Bội cười trên nói.

Chung Hiếu Mẫn sáng sớm hôm nay đem tối ngày hôm qua mấy người bọn hắn huynh đệ chị em dâu nói chuyện vậy một cái, Vương Bội liền dự liệu được sớm muộn sẽ có như thế một ngày, sau đó toàn bộ sáng sớm, hắn một bên vội vàng lấy tiền tính sổ, một bên ở trong lòng dự đoán ứng phó như thế nào sự tình.

Đầu tiên có thể khẳng định một điểm chính là Vương Bội căn bản là không cách nào hoàn toàn từ chối các cửu cửu đưa ra "Hợp lý tính" yêu cầu. Tỷ như yêu cầu muốn tới làm chuyện này, ở hắn đồng ý mợ út sau, cũng đã xem là mở ra cái lỗ hồng. Hắn không thể ở đồng ý mợ út điều kiện tiên quyết đi từ chối cái khác cửu cửu mợ môn, hắn không thể ở cha mẹ mấy cái huynh đệ tỷ muội bên trong làm song trong tiêu chuẩn, chỉ ít ở bề ngoài không thể.

Nếu không cách nào từ chối, vậy cũng chỉ có đồng ý, hơn nữa tình huống bây giờ là theo cửa hàng mở rộng hắn cũng xác thực cần cần nhân thủ, cùng với tìm chút không hiểu ra sao, tâm tính khó phân biệt người ngoài, còn không bằng nhượng thân thích của chính mình đi vào, vậy cũng là là chỗ béo bở không cho người ngoài. Cái khác mấy cái cửu cửu, đặc biệt mợ, tuy rằng không giống cậu út, tiểu nương như vậy đối với mình ba tâm ba can, không có bất kỳ tính toán, mà đều có chút tiểu tâm tư, yếu tính toán một ít tiểu được mất; thế nhưng nhân vô hoàn nhân, ai lại không tính đến, ai lại không ích kỷ? Chính hắn từ sáng đến tối ngay ở coi như được mất, lợi và hại, làm sao có thể yêu cầu những người khác "Không có lợi cho bản thân chút nào chỉ có lợi cho người ta"? Dù sao, như cậu út một nhà, cùng với tiểu nương như vậy đem hắn đích thân sinh nhi nữ đối xử, ở lập tức xã hội bên trong, xem như là dị loại!

Nhưng là, cho dù đồng ý các thân thích đi vào giúp mình, Vương Bội cũng không muốn đáp ứng quá ung dung. Tứ Phương có câu nói gọi là "Đưa tới cửa không tốt hàng", một đồ vật quá dễ dàng được, hắn liền sẽ cho rằng là chuyện đương nhiên, thì sẽ không quý trọng, càng sẽ không cảm ơn.

Xuất phát từ báo ân trong lòng, cơ hội Vương Bội sẽ cho, nhưng sẽ không là đơn giản cho, tổng cần để cho các thân thích rõ ràng này một cơ hội "Đáng quý".

"Híc, ta ngược lại thật ra muốn nha! Nhưng là, ta phải cho người cửu cửu cùng Liên Liên nấu cơm đến à? Ta lại đây, cái nào đến cho các nàng nấu cơm à?" Giải Minh Phương trên mặt một bộ lại ngóng trông lại tiếc nuối vẻ mặt, theo nhân tiện nói, "Có điều, Bội nhi, ta ngược lại thật ra có thể cho người đề cử một người."

"Cái nào?" Vương Bội có chút ngạc nhiên.

"Ta cái kia cháu gái, Giải Anh! Người nhớ tới đến không có à? Người khi còn bé, ta cái kia ha nhi còn ở cùng người nhị cửu cửu sai đối tượng, hắn đem người mang tới Giải Anh gia đi chơi qua, người có còn hay không ấn tượng à?" Giải Minh Phương nói.

Nhị mợ vừa nói như thế, Vương Bội đúng là nhớ lại một vài thứ. Ở hắn vài tuổi thời điểm, cũng là đại khái ba, bốn tuổi, hắn cậu hai đi cho nhạc mẫu gia đưa qua tiết Đoan Ngọ Bì Dán cùng bánh chưng, tùy tiện liền đem hắn dẫn theo đi. Vương Bội đối với Giải Minh Phương nhà mẹ đẻ những người kia hiện tại toàn không ấn tượng, chỉ có đúng là đối với Giải Anh có từng điểm từng điểm ký ức. Bởi vì vào lúc ấy, chỉ có Giải Anh là đứa bé, so với hắn lớn hơn vài tuổi, hơn nữa còn dẫn hắn đi bờ sông nhỏ nắm bắt qua cua. Giải Anh trên mặt thật giống có khối nhân nhát, từ nương thai bên trong mang đến bót, ngay lúc đó Vương Bội vẫn luôn rất tò mò, giác được đối phương cùng chính mình không giống nhau.

"Giải Anh tỷ à? Sao không có ấn tượng! Ta nhớ tới khi còn bé nàng còn mang ta đã nắm cua. Trên mặt của nàng có phải là có cái bót à?" Vương Bội làm ra một bộ tràn đầy phấn khởi dáng vẻ, hắn đối với Giải Anh kỷ thực không nhiều lắm ấn tượng, là mỹ là xấu đều không làm rõ được, nhưng thoải đương nhiên không thể như vậy nói.

"Bội nhi trí nhớ chính là được, chẳng trách có thể thi đậu Tứ Trung giáo!" Giải Minh Phương cười đối với Vương Bội một trận khích lệ, "Chính là người Giải Anh tỷ. Nàng tốt nghiệp trung học đệ nhất cấp sau làm việc không kế hoạch, vẫn không tìm được một công việc ổn định. Mẹ người nương bọn họ vẫn muốn đưa nàng đi nguyên lý phát, nhưng cô gái này học một trận, cũng không muốn học, nói mình không phải ăn vậy được cơm liêu. Này không, vẫn ở trong nhà nhàn lên ở. Có điều Bội nhi người yên tâm, người Giải Anh tỷ chịu khó cực kì. Tay chân lưu loát, gia nhà cái gì lao động chân tay đều phải giúp nàng Mã Lão Hán làm, chính là trồng cây từ đánh kê cũng không được vấn đề."

Cái này Vương Bội cũng không phải hoài nghi. Hắn ở độ tuổi này cùng với so với hắn đại những kia nông thôn em bé, cái nào không giúp cha mẹ từng làm việc nhà? Chính hắn ở sơ trung thời điểm liền bắt đầu giúp cha mẹ gặt lúa mạch đánh lúa mạch, trồng cây non đánh kê. Cũng chỉ có đến cao trung, bài tập bắt đầu căng thẳng, từ sáng đến tối bài tập đều làm không cho tới khi nào xong Vương Cát Xương mới không nhượng hắn xuống. Vương Bội này thế hệ, cùng sau đó hắn nhìn thấy loại kia đọc tiểu học bốn lớp năm mỗi ngày đều còn muốn cha mẹ đưa đón "Thời đại mới ân huệ đồng" là hoàn toàn không cách nào so sánh được. Dựa theo hậu thế người thành phố loại kia câu đối nữ toàn phương vị "Quan ái", hắn thường thường "Vui mừng" chính mình lúc trước bị cha mẹ chặn dè quản lý, một mình đi sông lớn bên trong bơi không bị nước sông chết đuối, đùa lừa không bị thiêu chết, sai điện không bị điện chết, bắt đầu từ lúc bảy tuổi cưỡi xe đạp đầy đường loạn bên không bị khí xe đụng chết là lớn đến mức nào một "May mắn"!

"Cái này ta tuyệt đối tin tưởng, nhị mợ. Nhường Giải Anh tỷ qua đến giúp đỡ cũng không phải là không thể, thế nhưng nơi này có hai vấn đề:

"Cái thứ nhất chính là ta chỗ này tiền lương tuy rằng mở đến tương đối cao, cái khác phúc lợi cũng không sai, thế nhưng quản lý là tương đương nghiêm ngặt, thời gian làm việc cũng dài, hơn nữa rất mệt. Trái với ta định ra nội quy cửa hàng, đến thời điểm là muốn trừ tiền. Cái này người có thể hỏi dưới mợ

út. Ngày thứ nhất chỉ là cười liền đem nàng mặt đều cười nát, ngày thứ hai đều vẫn là một mặt mặt cảm giác. Giải Anh nếu như muốn đến, cái này người muốn nói với nàng rõ ràng.

"Thứ hai chính là lần này chiều người sau, e sợ sau đó tương đối dài một quãng thời gian trong cửa hàng sẽ không lại nhận người. Nhị mợ, người hiện tại đem cơ hội này tặng cho người cháu gái, người sau đó nếu như muốn đến, chỉ sợ cũng không nhất định có vị trí. Cái này ta muốn nói với người rõ ràng. Vì lẽ đó đến cùng là người tới, vẫn để cho người cháu gái lại đây, cái này người trở lại cũng cố gắng nghĩ một hồi, không muốn vội vàng làm quyết định."

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 62: Khách quý hai

Giải Minh Phương nghe Vương Bột vừa nói như thế, nhất thời liền do dự. Vừa nãy cùng Vương Bột mẫu thân ngắn gọn trong trò chuyện, nàng không chỉ có biết được ở đây đi làm một tháng có 450 nguyên ròng thu vào, một ngày còn bao ba bữa cơm! Hơn nữa nhất làm cho nàng cảm thấy khiếp sợ chính là ba bữa cơm mỗi bữa đều có thịt ăn! Thậm chí không đơn thuần là thịt, gà, vịt, nga, ngư, thỏ, các loại thịt hầm nóng tịch cũng gần như mỗi ngày thay phiên ăn. Nàng gia cùng Chung Hiểu Mẫn gia như thế, hoặc là nói toàn bộ từng gia sản gia gia đều không khác mấy, mỗi tháng nhiều nhất ăn cái hai, ba về, ba, bốn về thịt. Còn nói gà vịt nga ngư thỏ, vậy cũng chỉ có đợi được ngày lễ ngày tết đánh răng hàm tề thời điểm mới có cái kia có lộc ăn. Giải Minh Phương dự định là trước tiên đem cháu gái của chính mình giới thiệu tiến vào tới xem một chút tình huống, nếu như một tháng thật có thể chân thật bắt được 450 nguyên, nàng liền không làm ruộng, cũng như Chung Hiểu Mẫn như vậy vào thành làm công.

Giải Minh Phương tới ngày hôm qua liền cảm thấy Chung Hiểu Mẫn khuôn mặt tựa hồ mập một vòng, so với trước đây càng có nước sắc, còn tưởng rằng buổi tối tia sáng không thấy rõ duyên cớ, ngày hôm nay nghe đại tỷ như thế vậy một cái, mới hiểu được này Chung Hiểu Mẫn trên mặt nước sắc là loại này nàng nghĩ cũng không dám nghĩ tới ngày thật tốt cấp đường đi ra.

Mà bây giờ nghe cháu ngoại trai vừa nói như thế, công tác cơ hội không phải bất cứ lúc nào đều có, vạn nhất cháu ngoại trai không nhận người, vậy mình làm sao bây giờ? Xem Chung Hiểu Mẫn một ngày ăn ngon mặc đẹp, trở nên càng ngày càng phúc hậu, còn lượng lớn lượng lớn hưởng về trong nhà nắm tiền, mà mình và trọng phụ nhưng mỗi ngày bán mặt cho đất bán lưng cho trời, chịu khổ chịu mệt mỏi, người gầy đi trông thấy cũng kiếm lời không được hai cái tiền?

Không làm, tuyệt đối không được! Dựa vào cái gì muốn làm?

"Bột nhi, liền không thể nhiều chiều một hai?" Giải Minh Phương mang theo một tia hi vọng.

"Không thể lại hơn nhiều, nhị mợ. Người xem chúng ta lại lớn như vậy điểm địa phương, chuyện làm ăn cho dù tốt, một ngày kiếm tiền cũng có hạn. Người nếu như hơn nhiều, chúng ta một nhà trừ bọn người ra tiền lương, chỉ sợ cũng chỉ có uống gió tây bắc." Vương Bột rõ ràng có chút lố bỉnh không thể dễ dàng từng, bụng lòng, rất nhiều chuyện liền không chỗ tốt, khóa bất bình (bãi bất bình)!

"Ruộng không trông sao? Oa nhi không đọc sách sao? Gọi Giải Anh đến! Người liền không nên tới tập hợp cái này náo nhiệt!" Lúc này, vẫn trầm mặc nhị cữu cữu lên tiếng, giải quyết dứt khoát.

Giải Minh Phương trong lòng sốt sắng, chỉ muốn đánh Tăng Phàm Hữu cái này du mộc sợ não một bữa đánh, nàng còn muốn lại cùng này cháu ngoại trai mài mài, xem có thể hay không nhiều mài một vị trí đi ra, nhưng không nghĩ chồng mình lập tức liền đem lại nói chết rồi.

"Cái kia, vậy được mà. Hai ngày nữa ta liền gọi Giải Anh lại đây." Giải Minh Phương trên mặt âm tình bất định, một lúc sau khi, mới từ trong miệng bỏ ra vài chữ, có vẻ thập phần bất đắc dĩ.

Vương Bột cậu hai cùng cậu hai mẫu ăn bún sau liền cười xe đạp về nhà. Trước khi rời đi, Vương Bột nhường mẫu thân đem tới ngày hôm qua Vương Cát Xương nhiều mua một cái cá trắm cỏ cho cậu hai chứa ở trong giũ. Cậu hai chết sống không muốn, nhưng không nhận được Vương Bột uy hiếp, nói hán không muốn ngư, chính mình liền không muốn rau, nhường cậu hai tuyển đi. Tăng Phàm Hữu thở dài, chỉ được nhận lấy.

Nhị mợ Giải Minh Phương trên mặt đúng là một mặt sắc mặt vui mừng.

Hai người vừa đi, mợ út Chung Hiểu Mẫn liền bắt đầu đối với Vương Bột mẫu thân Tăng Phàm Ngọc giảng: "Tỷ tỷ, người xem Nhị tẩu tài tiểu người đến (tương tự với nói không biết xấu hổ, nhưng không như vậy nặng) ha, không chỉ có nàng nghĩ đến, nàng còn muốn đem nàng cháu gái làm đi vào, tâm lỗ

hồng mới có chút thùng yêu!"

Lời này Tăng Phàm Ngọc không tốt tiếp, chỉ có khổ sở nói: "Người xem mà, hiện tại trong cửa hàng kết nối với Điện Tâm đều chiều ba người, Giải Anh kéo đến tận bốn cái, một tháng chỉ là tiền lương liền muốn mở sắp tới hai ngàn. Còn có mỗi ngày thức ăn, lại là đến mấy chục. Hiện tại chuyện làm ăn xem ra tuy rằng còn có thể, nhưng cũng không biết được làm ăn này có thể kinh doanh bao lâu. . ." Lời này Tăng Phàm Ngọc cũng không trọn vẹn là đang giăng mặt mũi thoải, nhìn thấy nhĩ tử một tiếp theo một nhận người, nàng là thật sự cảm thấy lo lắng.

"Các nàng những người kia liền không nhìn thấy những thứ này. Cũng chỉ cho rằng tỷ tỷ người kiếm lời nhiều ít hơn bao nhiêu tiền. Mẹ yêu, tiền có tốt như vậy kiếm lời sao? Thật như vậy tốt kiếm lời, người người đều là vạn nguyên giàu."

"Ai nói không phải a. . ." Tăng Phàm Ngọc một tiếng thờ dài.

Chín mười giờ đoạn này hơi hơi nhàn hạ thời gian vừa quá, đến mười một giờ, người lại bắt đầu bắt đầu tăng lên, Tăng Phàm Ngọc cùng Chung Hiểu Mẫn hai tỷ muội cũng không thời gian nói chuyện phiếm, rất nhanh vội đầu vào nghênh đón đưa tới ở trong

Quan Bình đến rồi sau, Vương Bột tháng ngày càng ung dung. Hắn bây giờ, hoàn toàn liền chỉ phụ trách tính sổ cùng lấy tiền, còn lại như nghênh đón đưa tới, bưng bún, rửa chén lau bàn những này việc vặt, Vương Bột đều giao cho ba vị nữ sĩ đến phụ trách. Ba vị nữ sĩ trong lúc đó công tác hiện nay cũng không xác thực phân công, đại gia đều là nhìn thấy cái gì làm cái gì, ai không giúp được liền đi giúp ai.

Trong công việc không định trách nhiệm định trách, chức trách của mỗi người không hoa phân rõ ràng, sau một quãng thời gian, công nhân rất dễ dàng kéo dài công việc, đá bóng, nhưng này bình thường là nhằm vào nhiều người xí nghiệp lớn, công ty lớn. Vương Bột cửa hàng bún hiện tại cũng là bốn năm người, lao bản so với công nhân còn nhiều, công nhân nơi nào có trộm gian dùng mảnh lời cơ hội.

Có điều, chờ sát vách cái này "Tăng Tẩu Bún" kỳ hạn điểm làm tốt sau khi, Vương Bột vẫn là sẽ ở công nhân làm một ít phân công, thu ngân phụ trách thu ngân, rửa chén phụ trách rửa chén, quét tước thanh khiết phụ trách quét tước thanh khiết, trách nhiệm chứng thực đến cá nhân, lấy thuận tiện hắn tiến hành thưởng phạt.

Buổi trưa cái kia ba ăn cơm đình cao kỳ qua sau khi, Vương Bột nghênh đón hắn lần sóng thứ hai khách, xác thực nói chỉ có một:

Trương Tinh!

Từ khi sau khi sống lại lần thứ nhất vào thành cùng Trương Tinh xảo ngộ sau, Vương Bột liền cũng không còn gặp vị này hàng xóm tiểu cô nương. Hắn ban đầu là muốn cho tiểu cô nương đến nhà hắn bên trong đến sau đó giúp nàng phụ đạo, kết quả kế hoạch không có thay đổi nhanh, theo cửa hàng bún khai trương, đi sớm về trễ hắn trừ buổi tối ngủ, ban ngày một ngày hắn đều cùng cha mẹ chờ ở trong thành, căn bản là không có cách đối tiền mặt : thực hiện hắn đối với Trương Tinh hứa hẹn.

Sau đó lo lắng Trương Tinh đến nhà của chính mình bên trong không tìm được chính mình, Vương Bột còn tự mình đi chuyển Trương Tinh cha mẹ làm ăn đại thị trường, nhường Trương Tinh cha mẹ chuyển cáo nàng, làm cho nàng đến trong thành tìm đến hắn.

Nhưng là, nhiều như vậy thiên sau khi đi qua, Trương Tinh nhưng không thấy tăm hơi. Vương Bột trong lòng suy nghĩ, chẳng lẽ là tiểu cô nương bởi vì không tìm được hắn ở mà ở giận hắn?

Mà ngay ở Vương Bột còn đang suy nghĩ hắn cái này tiểu hàng xóm có phải là còn ở giận đối thời điểm, Trương Tinh cười nàng chiếc kia màu đỏ kiểu nữ xe đạp, dường như một con xuyên qua phố xá sầm uất hồ điệp, bất kỳ nhiên liền ra hiện tại trước mặt hắn.

"Nha, Trương Tinh đến rồi nhỉ? Mau vào!" Ngồi ở cửa cùng mẹ út nói chuyện phiếm Tăng Phàm Ngọc mắt sắc, cái thứ nhất phát hiện đạp xe tới được Trương Tinh.

"Tăng nương!" Trương Tinh cách không hô Tăng Phàm Ngọc một tiếng, giá tốt xe, từ trước xe hành lý khung bên trong lấy ra một chứa học tập tư liệu giấy túi, "Bột ca ở sao?"

"Người Bột ca ở, mau vào đi thôi!" Tăng Phàm Ngọc cười ha ha nhìn trước mắt xinh xắn tiểu cô nương, quay đầu lại hướng sau một gọi, "Bột nhi, Trương Tinh đến rồi."

"Vương Bá bá!" Trương Tinh đi vào trong điểm, nhìn thấy ở một góc hút thuốc Vương Cát Xương.

"Ha ha, Trương Tinh, người đến rồi nhỉ?" Vương Cát Xương nhếch miệng hướng Trương Tinh hỏi thăm một chút.

"Ừm!" Trương Tinh gật gật đầu, bay thẳng đến Vương Bột vị trí cái kia cái bàn đi tới. Lúc này, Vương Bột chính ôm lớp 10 toán học ở gặm.

"Bột ca!" Trương Tinh Đình Đình ngọc lập đứng Vương Bột trước mặt, giòn tan tiếng hô.

"Tinh Tinh!" Vương Bột lập tức cầm trong tay lớp 10 đại số ném qua một bên, dùng tay một cái, đem trên bàn lưng ta lưng tung học tập đồ dùng cái qua một bên, cho Trương Tinh lưu ra một mảnh đất trống, sau đó lại từ khăn ăn trong hộp xà ra vài tờ khăn giấy, đưa cho nàng, "Dọc theo đường đi nóng hồng rồi chứ?"

"Cảm ơn Bột ca. Cũng còn tốt rồi!" Trương Tĩnh tiếp nhận khăn giấy, nói tiếng cảm ơn, đỏ bừng bừng trên khuôn mặt nhỏ nhắn dao động ra nụ cười.

"Tĩnh Tĩnh, ngươi có phải là đi nhà ta đi tìm ta?" Chờ Trương Tĩnh sau khi ngồi xuống, Vương Bột hỏi.

"Ừm!" Nữ hài nhẹ giọng hừ hanh.

"Mấy lần?"

". . . Ba lần." Lần này âm thanh trở nên càng nhỏ hơn, đầu nhỏ cũng thấp xuống.

Thì ra là như vậy!

Vương Bột nhất thời bỗng nhiên tĩnh ngộ, trong lòng không khỏi có chút hổ thẹn. Cũng là, rõ ràng nói cẩn thận gọi mình đi tìm hắn, kết quả đi tới mấy lần đều thấy không được người, dù là ai trong lòng đều sẽ có mụn nhọt.

"Xin lỗi nha, Tĩnh Tĩnh. Cùng ngươi phân biệt ngày thứ hai, ta liền đi bà ngoại nhà. Sau khi vẫn ở trong thành bận bịu cửa hàng bún sự tình. Nhưng ngươi bạch chạy ba lần, ta cũng không biết. Thật sự xin lỗi nha!" Nhìn liên tiếp ba lần chạy tìm đến mình kết quả đều thất vọng mà về tiểu cô nương, Vương Bột chân thành nói khiếm.

"Không cần nói xin lỗi rồi, Bột ca, ta không có chuyện gì." Trương Tĩnh lắc đầu.

"Thật không có chuyện gì?"

"Ừm!" Tiểu cô nương gật đầu.

"Không giận ta?"

"Tức giận?" Trương Tĩnh trên mặt lộ ra nghi hoặc.

"Liên tiếp ba lần đều chưa thấy người, không tức giận nhì? Là ta ta nhất định sẽ tức giận —— hận chết cái kia người nói không giữ lời." Vương Bột nhìn cô bé trước mắt, làm ra một bộ khuếch đại vẻ mặt.

"Sẽ không rồi! Chính là. . . Chỉ là có chút nhỏ nhỏ thất vọng." Trương Tĩnh có chút thật không tiện nói, lập tức lại bổ sung, "Thế nhưng ta một chút cũng không có giận ngươi, Bột ca, thật sự!"

"Lý nương đem ta gọi ngươi đến trong thành tìm ta sự tình nói cho ngươi chứ?" Vương Bột lại hỏi.

"Ừm!" Tiểu cô nương gật đầu.

"Vậy ngươi mấy ngày nay. . . Đều có việc?"

"Mấy ngày trước đi ta đi út nơi đó chơi mấy ngày. Hôm qua mới trở về. Ta mẹ tối ngày hôm qua mới nói cho ta ngươi đến trong thành." Tiểu cô nương giải thích, âm thanh nhưng càng ngày càng nhỏ.

Vương Bột hài lòng nở nụ cười, trong lòng sự nghi ngờ tận thích. Tiểu cô nương không giận hắn, tối ngày hôm qua mẹ của nàng mới nói cho nàng, nàng ngày thứ hai lập tức liền tới đây. Hắn phát hiện loại này bị người chờ mong, bị người coi trọng cảm giác đúng là tốt. Kiếp trước hắn sống ba mươi mấy năm, chưa từng bị ai như vậy chờ mong qua, khác phải chỉ nói chỉ là. Vương Bột rất quý trọng loại này đơn thuần chờ mong, bởi vì hắn biết, trưởng thành theo tuổi tác, loại này hồn nhiên đồ vật sẽ càng ngày càng ít, cuối cùng hoàn toàn biến mất mà chỉ còn dư lại xích, lừa, lừa lợi ích tính toán cùng được mất.

Trưởng thành đánh đổi đã là như thế.

"Tĩnh Tĩnh, ngươi ngày hôm nay dẫn theo gì đó?"

"Anh ngữ cùng số học. Anh ngữ có bảy, tám đạo đề đều sẽ không, mặt sau cho đáp án quá giản lược, nhìn không hiểu. Toán học cũng vậy."

"Vậy chúng ta liền từ Anh ngữ bắt đầu, trước tiên đem đề mục đưa cho ta xem. . ."

Sau đó, Vương Bột liền ôn lại một lần lo liệu việc nhà giáo nhân vật, kiến tri cho Trương Tĩnh giảng giải lên.

Đại học thời điểm, Vương Bột làm qua vô số lần gia sư. Có học sinh trung học, cũng có học sinh cấp ba, có nam sinh cũng có nữ sinh, có dung mạo xinh đẹp cũng có dài bình thường, thành tích có tốt cũng sai biệt. Nếu như dựa theo Vương Bột chính mình nội tâm ý nguyện tới chọn chọn giáo cùng không giáo, số một, hắn sẽ chọn nữ sinh, thứ hai, đẹp để nữ sinh, đệ tam, thành tích tốt lại hiểu chuyện đẹp để nữ sinh. Nếu như có ai ba cái điều kiện đều thỏa mãn, Vương Bột thậm chí cảm giác mình có thể miễn phí phục vụ. Cùng một đẹp để tiểu nữ sinh khoảng cách gần tiếp xúc, nghe nàng âm thanh, hỏi hơi thở của nàng, nhìn nàng đẹp để dung nhan, hưởng thụ nàng hoặc khâm phục hoặc tôn kính ánh mắt cùng với than thở lời nói, không thể không nói, đây là một loại thấp phần mỹ hảo, cũng thấp phần hiếm thấy tinh thần hưởng thụ. Kiếp trước Vương Bột đã dạy mấy chục học sinh, loại này trải qua có mà chỉ trải qua một lần.

Hiện tại, đẹp đẽ, ngoan ngoãn, hơn nữa thành tích lại tốt hàng xóm tiểu muội Trương Tĩnh an vị đối diện với hắn, Vương Bột rốt cục lại một lần nữa có cơ hội đến "Làm người chỉ sự".

Sau một canh giờ, Vương Bột giải đáp xong xuôi.

"Bột ca, người thật là lợi hại nha! Ta cảm thấy so với chúng ta lão sư đều lợi hại. Có lúc bọn họ đều không người nói được thấu, chính ta nghe được cũng nửa hiểu nửa không hiểu. Cảm tạ người a, Bột ca." Trương Tĩnh thả tay xuống bên trong bút máy, xem Vương Bột ánh mắt hoàn toàn là khâm phục về mặt.

"Được đó! Vậy người lấy cái gì cảm ơn ta?"

"A ——" Trương Tĩnh một cái miệng, không ngờ tới Vương Bột sẽ như vậy nói, "Vậy ta, ta mời người uống coca-cola!"

"Coca-cola người lần trước không phải mời ta uống qua à? Ha ha, đổi một đi!" Vương Bột cười hi hi nhìn Trương Tĩnh, dự định đậu một đậu trước mắt tiểu cô nương.

"Cái kia, vậy người thích gì a? Ta. . . Ta đi mua cho người!" Tiểu cô nương cuống lên, trong lòng nhưng tâm đắc đòi mạng, chỉ lo Vương Bột đưa ra vượt qua nàng kinh tế năng lực yêu cầu đến.

"Vậy người cho ta. . . Mang cái quả táo đi!"

Kiếp trước, Vương Bột cùng Trương Tĩnh một nhà một lần duy nhất gặp nhau chính là một quả táo, đó là hắn bị Vương Cát Xương gọi lên cho Trương Tĩnh gia còn món đồ thời Trương Tĩnh mẫu thân Lý Quế Lan từ trong tủ lạnh cho hắn nắm, một dị thường khổng lồ, cũng dị thường thơm ngọt hồng phú sĩ quả táo.

Vương Bột sau khi lớn lên, mua vô số lần quả táo ăn, quý tiện nghi, nhưng trong ký ức loại kia mùi vị, cũng rất cuộc chưa chắc từng tới.

Trương Tĩnh vỗ vỗ bộ ngực, đại thở phào nhẹ nhõm, đồng thời cũng rõ ràng Vương Bột là ở nói đùa nàng. Trương Tĩnh mặt Hồng Hồng gật gật đầu: "Ủm! Bột ca, ta ngày mai sẽ mang cho người mấy cái lại đây."

"Đừng mang hơn nhiều, một là được. Có thêm ta cũng ăn không hết." Lúc này, Vương Bột chợt phát hiện trên mặt của tiểu cô nương lại ra không ít mồ hôi, liền rút ra mấy tờ giấy cân, nhưng hắn lần này không giao cho Trương Tĩnh trong tay, mà là bay thẳng đến Trương Tĩnh đỏ hồng hồng trên khuôn mặt nhỏ nhắn lau đi.

Dường như bị giới một chậu nhựa cao su, Trương Tĩnh trong nháy mắt động lại, một cử động cũng không dám. Chờ Vương Bột đưa nàng hai bên trên gương mặt mồ hôi lau khô thời điểm, Trương Tĩnh toàn bộ mặt, bao quát cái cổ, bên tai, dường như bị huyết nhuộm dần giống như vậy, đã là đỏ chót một mảnh.

Trương Tĩnh trên mặt như nước thủy triều đỏ ửng nhường Vương Bột cảm thấy lần này chuyện cười lại mở đến có chút lớn. Nhưng phản ứng của hắn cũng là cao cấp nhất, vội vàng gọi mẹ: "Mẹ, đem trên vách tường quạt cố định đến ta cùng Trương Tĩnh bên này, quý thiên khí này, nhiệt đến người chết. Đúng rồi, lại cho chúng ta mở hai bình nước có ga, chết khát!"

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Khách quý ba

Ngày hôm nay cửa hàng bún nghênh tiếp lần sóng thứ ba khách cũng chỉ có một người, cùng nhà hắn cách nhau một bức tường hàng xóm Trần Quý Lương. Trần Quý Lương cười một người lực xe ba bánh, ở Trương Tĩnh sau khi rời đi không tới mười phút, liền mang theo mấy cái dầu kỷ kỷ, đen thui lù, mùi hôi xông đến trời nước gạo thùng ngừng ở cửa hàng bún trước.

"Trần ca đến rồi nha, mau vào ngồi!" Vẫn là ngồi ở cửa Tầng Phàm Ngọc đầu tiên phát hiện Trần Quý Lương, vội vàng nhiệt tình chào hỏi.

"Còn không biết được các người ở đây mở ra một cửa hàng bún. Ha ha, mở ra đã lâu oa, Tầng Phàm Ngọc?" Trần Quý Lương từ trên xe ba bánh nhảy

xuống, một cái nùng ngum nước hướng người đi đường rẽ cây trên phun một cái, cười ha ha hướng trong điểm đi đến.

"Không mở đã lâu. Cũng là mới mấy ngày."

"Trần ca, mau vào ngồi. Phạm Ngọc, nhanh cho Trần ca nắm bình nước có ga uống." Lúc này, Vương Cát Xương cũng phát hiện Trần Quý Lương, vội vàng đi ra chào hỏi, một nhánh "Thiên hạ tú" thuận lợi đưa tới.

Trần Quý Lương tiếp nhận Vương Cát Xương đưa tới thuốc lá, kẹp ở lỗ tai trên, một bên hướng cửa hàng bún đi, một bên đánh giá "Tầng Tàu Bún", đặc biệt Vương Cát Xương cùng Tầng Phạm Ngọc hai người trên người kì dị quái đản đồng phục làm việc cùng trên đỉnh đầu chụp đậm đậm mũ, nhưng Trần Quý Lương nhìn nhiều lần.

"Chuyện làm ăn cũng còn tốt ba?"

"Ha ha, còn chấp nhận!" Vương Cát Xương ngoài miệng khiêm tốn, nhưng một mặt nát cười nhưng rõ ràng để lộ ra cửa hàng bún chuyện làm ăn không chỉ là chấp nhận đơn giản như vậy.

Đi vào trong điểm, Trần Quý Lương nhìn thấy chôn ở trên một cái bàn "Tập trung tinh thần" đọc sách Vương Bột, "Vương Bột, ở học tập oa?"

"A, Trần bá bá đến rồi. Khách quý khách quý, nhanh ngồi!" Vương Bột trên mặt đúng lúc lộ ra "Bất ngờ" cùng "Kinh hi" vẻ mặt, sau đó liền lại sẽ sự chú ý rơi vào trong tay đại số trên. Hẳn đối với Trần Quý Lương không hứng thú gì, giữa hai người cũng không cái gì cộng đồng đề tài, cũng sẽ không tuyên binh đoạt chủ, để cho mình lão Hán nhi đi xã giao được rồi.

"Ta vẫn là ngày hôm qua ở Tiểu Tam Oa cửa hàng trên đánh bài thời điểm nghe Tạ Đức Thúy nói các người ở Tứ Phương mở ra cái cửa hàng bún, người cùng Tầng Phạm Ngọc sao nhớ tới mở cửa hàng bún a?" Ngồi xuống, Trần Quý Lương liền bắt đầu hướng về Vương Cát Xương hỏi hán quan tâm một vài vấn đề đến.

"Nơi nào mà, Vương Bột một bạn học, hẳn mẹ lão Hán nhi ở hai giao lộ mở ra gia cửa hàng bún, Vương Bột đi sai qua mấy lần, liền hướng hán bạn học hỏi thăm này bún là sao cái tòa. Này bạn học cùng với hán quan hệ tốt, cũng là rõ ràng mười mười nói cho hán. Sau đó Vương Bột trở về hãy cùng ta cùng Tầng Phạm Ngọc thương lượng, nếu không chúng ta cũng ở Tứ Phương tìm cái cửa hàng mở một nhà, ta vừa nghĩ . ." Vương Cát Xương bùm bùm, cũng không có gì hay ẩn giấu, mặt mày hớn hở bắt đầu hướng về Trần Quý Lương nói về hán "Gây dựng sự nghiệp sử" .

Trên thực tế, vừa nảy cái kia đoạn "Gây dựng sự nghiệp sử" Vương Cát Xương đã nói không xuống mười lần, nhưng hán cũng không bởi vậy có chút mất hứng, trái lại tràn đầy phấn khởi, trăm nói không nê, đặc biệt ở Trần Quý Lương cái này đã từng tốt nghiệp trung học đệ nhất cấp, lại sẽ đoán mệnh, hiện tại làm nuôi trông lại kiếm lời tiền người có ăn học trước mặt, Vương Cát Xương trong đầu càng là có một loại hán không cách nào hình dung thoải mái.

Trần Quý Lương ngày hôm qua nghe vợ của chính mình nói Vương Cát Xương hai người mở ra cái cửa hàng bún, cứ việc này rất nằm ngoài sự dự liệu của hán, nhưng ở hán ý thức bên trong, có điều cũng là cho rằng hai người này ở đâu cái góc sừng viết (thuê) cái chừng mười mét vuông, hai ba cái bàn cửa hàng nhỏ, trò đùa trẻ con mà thôi. Tuy rằng tối hôm qua lão bà vẫn cường điệu nói cái kia hai người chuyện làm ăn được, đánh ừng đường, thế nhưng cửa hàng nhỏ, diện tích có hạn, một lần chỉ chứa được nhiều người như vậy, ở ăn điểm tâm đỉnh cao kỳ, nhiều đến mấy cái khách đánh ừng đường cũng không phải cái gì chuyện hiếm lạ. Ở hán kéo nước gạo không ít nhà hàng bên trong, thì có loại này chừng mười mét vuông, xem ra rất không đáng chú ý cửa hàng bún.

Nhưng là, ngày hôm nay đi tới nhìn một chút, hai người này làm thành tựu nhưng vượt xa khỏi Trần Quý Lương phỏng chừng! Trước tiên không nói sặc sỡ bảng hiệu, kì dị quái đản trang phục, chỉ riêng là hai cái đồng dạng mặc công nhân liền đại ra Trần Quý Lương dự liệu!

Đồ chó, lúc nào Vương Cát Xương này cả lơ phát phơ, hai không quái năm (không làm việc đảng hoàng) người sa cơ lỡ vận cũng bắt đầu có người giúp việc? Hơn nữa vừa mới vẫn là hai cái, so với chính mình đều còn nhiều một! Hơn nữa, chính mình xin mời cũng chính là một tháng mấy mười đồng tiền, năm mười, sáu mười tuổi không ai thuê lão già nát rượu, Vương Cát Xương xin mời nhưng là giữa lúc tráng niên phụ nhân, còn có một là thật xinh đẹp tuổi trẻ em gái. . . Ô, không đúng, này tuổi trẻ em gái làm sao như thế nhìn quen mắt đây? Chuyện này. . . Này không phải Lý Thúy bạn học của nàng Quan Bình mà! Nàng tại sao lại ở chỗ này?

Quan Bình xuất hiện nhưng làm Trần Quý Lương "Doạ" nhảy một cái.

Hai năm trước, này Quan Bình liền cùng bạn tốt mình con gái Lý Thúy đến nhà mình ở nhờ qua một quãng thời gian. Chính mình cái kia vô dụng tiểu tử còn đối với Quan Bình cô gái này có ý nghĩ. Cô gái này chống đỡ chống đỡ triển triển (cao gầy), dáng dấp tuần tú, da dẻ vừa giống như sữa bò như thế bạch, nhân tài đó là không đến chọn! Đặc biệt làm việc lợi thực, không một chút nào trộm gian dùng mách lới, cho Trần Quý Lương lưu lại ấn tượng sâu sắc! Nếu như cô gái này có thể trở thành là chính mình con dâu, Trần Quý Lương là ngàn chịu vạn chịu, sẽ không có bất kỳ ý kiến phản đối.

Đáng tiếc chính mình cái kia vô liêm si tiểu tử không biết được làm sao, để người ta cho đắc tội rồi. Cô gái này ngày thứ hai hãy cùng Lý Thúy thu dọn đồ đạc rời khỏi nhà bên trong, mặc cho mình và thê tử làm sao giữ lại cũng vẫn không giữ được. Hối nhĩ tử nhĩ tử cũng nói quanh co không nói, hỏi phát hỏa còn hướng mình và hán mẹ nổi nóng, lằng là nhường Trần Quý Lương đáng tiếc đáng tiếc, có khóc cũng không làm gì.

Nhưng không nghĩ hai năm không gặp, Quan Bình dĩ nhiên ra hiện tại Vương Cát Xương cửa hàng bún, Vương Cát Xương là làm sao đem Quan Bình chiêu tiến vào?

"Ha ha, này không phải Quan Bình à? Quan Bình, người còn nhận ra đến ta không có nha?" Trần Quý Lương cười ha ha hướng đứng cửa tiệm Quan Bình chào hỏi.

Quan Bình đã sớm phát hiện Trần Côn hẳn là Hán nhi Trần Quý Lương, nhưng là xuất phát từ hai năm kỳ Trần Côn đối với mình làm ra sự kiện kia nhưng Quan Bình theo bản năng không muốn cùng Trần Quý Lương đối mặt, vì lẽ đó, từ Trần Quý Lương vào điểm sau Quan Bình liền vô tình hay cố ý ần núp hẳn. Thế nhưng cửa hàng bún dù sao lại lớn như vậy, đến cùng vẫn bị Trần Quý Lương từ mặt bên nhận ra được.

"Trần bá bá." Quan Bình bắt đầu đi tới Trần Quý Lương trước mặt, tiếng hô Trần Quý Lương.

"Ha ha, lại cao lớn lên. Quan Bình, người hai năm qua cũng còn tốt ba? Trần Côn vẫn nhắc tới người. Người hiểu không biết được, người từ nhà chúng ta đi rồi không lâu, hẳn liền đi giảng X làm lính đi tới. Nếu như không thể chuyển lính tình nguyện, lại quá hai tháng cũng là muốn phục hồi như cũ trở về." Trần Quý Lương cẩn thận quan sát trước mặt Quan Bình, càng xem càng là thoải mái, tựa hồ so với hai năm trước càng thêm xinh xắn.

Nhắc tới cũng kỳ, này hồng hắc hai màu đồng phục làm việc mặc ở Vương Cát Xương hai người trên người Trần Quý Lương là thấy thế nào làm sao khó chịu, nhưng mặc ở Quan Bình trên người, hẳn liền cảm thấy xem ra hết sức thoải mái. Dù cho là cái kia đỉnh nhất làm cho Trần Quý Lương không ưa đậm đậm mũ, lúc này ở Trần Quý Lương trong mắt, cũng có một loại khác ý vị. Nên dùng một cái gì từ để hình dung đây? Học sinh trung học Trần Quý Lương nghĩ nát óc suy nghĩ hồi lâu, rốt cục nghĩ đến một từ:

Phong cách tây!

"Ừm! Cũng còn tốt, Trần bá bá." Quan Bình gật gù, ứng phó Trần Quý Lương vấn đề. Trần Côn như thế nào nàng căn bản là không quan tâm

"Rảnh rồi đến chúng ta nhà đi chơi ba? Ngược lại Tứ Phương cách chúng ta nhà lại gần. Đúng rồi, người có hay không nơi ở yêu? Không đến liền ở chúng ta nhà mà. Người hiểu được, chúng ta nhà giường chiếu nhiều." Trần Quý Lương hướng về Quan Bình phát sinh mời.

Nhưng hẳn không biết chính là, lời nói của hẳn lại làm cho Quan Bình rung mình một cái. Quan Bình lập tức xoa tay lắc đầu: "Cảm ơn người, Trần bá bá, không cần. Ta tìm tới nơi ở."

Quan Bình nhưng Trần Quý Lương có chút hoài nghi. Nàng gia ở Tứ Phương không thân thích Trần Quý Lương là biết đến, không phải vậy hai năm trước liền không đến nổi ở nhờ ở nhà mình. Nhưng Quan Bình nếu nói tìm được, vậy khẳng định là có nơi ở, hẳn cũng sẽ không tốt sẽ ở vấn đề này kiên trì.

"Ồ. Vậy thì tốt. Sao có không đến chúng ta nhà đến chơi à? Người Trâu nương cũng rất nhớ người." Trần Quý Lương tiếp tục đánh cảm tình bài. Vào lúc này, hẳn lính cơ hơi động, đột nhiên nghĩ đến Quan Bình có không có khả năng ở tại Vương Cát Xương trong nhà?

Nghĩ như vậy, Trần Quý Lương còn cảm thấy thật có thể!

Nếu liền ở tại phụ cận, cận thủy lâu đài, sau đó còn có rất nhiều cơ hội.

"Ừm, muốn được. Trần bá bá. Ta rảnh rồi sẽ đi gặp Trâu nương."

Lúc này Quan Bình, lại như trên người có vô số con kiến lại bò, toàn thân khó chịu, mà dị thường khó chịu. Nàng rất muốn cứ vậy rời đi, nhưng Trần Quý Lương vẫn ở nói chuyện cùng nàng, gia giáo quá mức nghiêm nàng sẽ cảm thấy nếu như rời đi sẽ rất không lễ phép.

Đang lúc này, một ba mươi mấy tuổi phụ nữ trung niên đi vào điểm đến, Quan Bình rốt cục đại thở phào nhẹ nhõm, đối với Trần Quý Lương nói:

"Trần bá bá, có khách đến rồi, ta đi bắt chuyện một hồi. Người nghỉ ngơi thật tốt." Nói xong, Quan Bình như Mông Đại xá giống như xoay người thoát đi điều này làm cho nàng lúng túng có phải hay không gặp mặt.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 64: Mới nhân sinh, mới lý tưởng

Buổi tối ăn cơm tối, Vương Bột liền bị cha mẹ chạy về trong thành phòng cho thuê ôn tập bài tập đi tới. Quan Bình vẫn là muốn giúp đỡ, không thể toại nguyện lần thứ hai bị Vương Cát Xương cùng Tăng Phạm Ngọc từ chối, chân chính lý do không ra hồn, chỉ nói là giờ tan sở đến, bọn họ không thể làm

hắc tâm lão bản, không ngày không đêm nghiền ép chính mình công nhân. Quan Bình cảm kích không tên, trong lòng dưới định quyết định: Nhất định phải khỏe mạnh làm, để báo đáp Vương Bột một nhà "Đại ân đại đức".

Bởi Vương Bột mua xe mới, Tăng Phạm Ngọc liền đề nghị hần trước đây chiếc kia nữ sĩ xe đạp đưa cho Quan Bình ký. Vương Bột trong lòng rất không muốn, đương nhiên không phải đau lòng hần chiếc kia hàng đã xài rồi, mà là đáng tiếc sau đó không còn lại dùng xe đạp mang Quan Bình cớ. Cái này cũng là một không ra hồn lý do, hần chỉ được "Thật cao hứng" đáp ứng rồi.

Một chiếc bị con trai của chính mình cười hơn một năm hàng dùng rồi xe mà thôi, Vương Cát Xương cũng không đau lòng, thập phần tán thành, hần bây giờ còn không làm hai ngày lão bản nhĩ, làm vài phương diện khác nhưng là càng ngày có có lão bản nhĩ khí khái.

Vương Bột cùng Quan Bình là kết bạn trở lại phòng cho thuê.

"Bột nhĩ, người đói bụng sao? Ta cho người nấu mấy cái trứng chần chứ?" Sau khi về nhà Quan Bình đối với Vương Bột nói rằng.

"Mới ăn cơm không bao lâu, nơi nào còn ăn được cái gì trứng chần, đợi lát nữa nói sau đi. Bình tỷ, người tẩy không tắm rửa? Không tẩy ta đi vào trước đội một cái." Vương Bột trên người ầm á á, rất không thoải mái.

"Tốt lắm, Bột nhĩ, chờ người muốn ăn liền cho ta nói. Người trước tiên xông lên đi, ta chờ người xông tới lại tẩy."

"Được, người trước tiên xem một chút TV, ta đi vào tắm đi tới."

Sau mười mấy phút, Vương Bột thân dưới mặc một cái quần đi biển, trên người một cái bạch áo lót đi ra phòng tắm, vừa đi vừa dùng khăn mặt chùi trên đầu vệt nước. Quan Bình xem Vương Bột đi ra, cũng là đứng dậy, chuẩn bị đi phòng tắm tắm rửa. Nàng ngày hôm nay một ngày ra mồ hôi, có thể so với Vương Bột số này kiếm tiền ông chủ nhỏ nhiều hơn nhiều.

Vương Bột đem chính mình ném vào đối diện TV ghế salông, tay cầm hộp điều khiển ti vi, từng vòng điều đài, qua lại tìm hai vòng, cũng không phát hiện một "Có thể có thể đập vào mắt" tiết mục. Kiếp trước từ khi có Computer sau, Vương Bột đối với TV hứng thú liền bắt đầu thẳng tắp giảm xuống, đến cuối cùng trực tiếp rơi xuống linh, trong nhà TV trên căn bản thành trang trí, một năm cũng mở không được hai, ba về.

Hần dùng hộp điều khiển ti vi đem tiết mục cố định đến CC10 khoa giáo kênh, lúc này, khoa giáo kênh chính truyền phát tin một bộ có quan hệ Châu Phi đại thảo nguyên phim phóng sự. Trong hình, một con hùng trắng, uy mãnh hùng sư, chính đang đói bụng bản năng sự không chế hướng một con lạc đàn linh dương nhanh như tia chớp phóng đi.

Vương Bột con mắt nhìn TV, nhưng tâm mắt tiêu điểm nhưng hoàn toàn không ở sư tử trên. Hần lúc này, tâm tư đã hoàn toàn bay đến sát vách cái kia chính phát sinh tích tí tách nước đọng thanh phòng nhỏ bên trong. Ngay ở ngày hôm qua, đối mặt cảnh tượng giống nhau, nghe đồng dạng tiếng nước, hần còn có thể làm được không hề lay động; vèn vèn một ngày sau hiện tại, Vương Bột tâm cảnh dĩ nhiên phát sinh biến hóa long trời lở đất, có thể nói là một lần sóng chưa hòa một lần sóng lại lên.

"Thật muốn liều mạng vọt vào nha!" Vương Bột trong lòng phát sinh một tiếng bất đắc dĩ cảm thán, vào lúc này, hần đúng là có chút có thể lý giải hai năm trước Trần Côn tình cảnh. Lúc đó đem hần đối thành Trần Côn, ở hormone điên cuồng kích thích bên dưới, hần cũng chưa chắc có thể ngăn trở cặp kia bạch bắp đùi mê hoặc, chính như trong ti vi hùng sư không cách nào chống đỡ tiểu linh dương mê hoặc như thế.

Mà hần bây giờ, đối mặt mê hoặc, rồi lại đâu chỉ một đôi bạch bắp đùi! Chuyện này quả là chính là toàn phương vị 360 độ không góc chết, xích, lỏa, lỏa mê hoặc!

Mà hần cần, vèn vèn là đem cửa phòng tắm nhẹ nhàng đẩy ra!

Sau đó. . .

"Đệt! Thật sự không thể lại ý dâm xuống!" Vương Bột dùng tay ấn ấn quần đi biển dưới bắt đầu rùng rùng ngẩng đầu gây, làm hai lần hít sâu, cuối cùng lại phát hiện gây càng ngày càng kiều, đã dựng lên đỉnh đầu cao cao lều vải, hết cách rồi, chỉ được đứng dậy trở lại thư phòng của chính mình, để tránh khỏi Quan Bình sau khi ra ngoài nhìn thấy giới dam.

Vương Bột mở ra lớp 10 vật lý, chuẩn bị tiếp tục còn nhân sống lại mà mang đến học tập món nợ.

Nhưng hần bây giờ bởi vì từ lâu mất đi đối với học tập hứng thú, thêm vào vừa nảy sợ não bên trong sóng tinh thần lại quá mức kịch liệt, cho tới thật dài một quãng thời gian, Vương Bột tinh thần đều không thể tập trung, trước sau nghĩ ngoài thư phòng đạo kia cửa nhỏ.

Trong cửa nhỏ phong cảnh, đối với hần cái này hương qua thịt vị trung niên nam tới nói có thể so cái gì đồ bỏ Newton tam đại cơ học định luật thứ vị hơn nhiều.

"Lẽ nào, mình lựa chọn cùng Quan Bình ở cùng một chỗ chính là cái sai lầm?" Vương Bột ở trong lòng phân tích cõi lòng của chính mình.

"Nhưng là, lúc trước chính mình chuyển tới, không phải tích trữ này một phần không thể cho ai biết tiểu tâm tư sao? Lại không phải thật sự muốn làm cái gì cứu khổ cứu nạn Thánh Mẫu Maria!"

"Thế nào cũng phải muốn cái biện pháp gì đem Quan Bình cho làm, không phải vậy, xin lỗi này thanh xuân tươi sống thịt, thể a!" Vương Bột cách quần nặn nặn phía dưới gây, trong lòng phát sinh một tiếng cảm thán.

Kiếp trước, Vương Bột xem qua một phần khoa học đưa tin, nói là một người đàn ông ở 17 tuổi đến 25 tuổi trong lúc đó tính, năng lực mạnh nhất, qua 25 tuổi tính, năng lực liền bắt đầu chậm rãi suy yếu. Bản này khoa học đưa tin nhường Vương Bột cảm thấy vô hạn bị ai, bởi vì hắn là sau khi tốt nghiệp đại học, sắp đến 25 tuổi thời mới tốt cuộc tìm được cơ hội phá chính mình nơi. 17 tuổi - 25 tuổi này toàn bộ đối với nam nhân mà nói tới hoàng kim, tính, công năng tốt nhất, kéo dài thời gian dài nhất thời gian bảy, tám năm, hoàn toàn bị hắn cho sống uống, cho lãng phí đi. Đương nhiên, này bị kịch sản sinh bên trong có rất nhiều hiện thực phương diện nguyên nhân, trách nhiệm cũng không trọn vẹn ở hắn.

17-19 hắn còn ở học trung học, một mặt các thầy giáo đối với học sinh trong lúc đó luyện ái tự nhiên là cấm, khinh bỉ, đại thêm quát roi, đối với học sinh yêu sớm hành vi phê cũng phê xú, cho tới một ít yêu sớm học sinh chính mình cũng cảm thấy hành vi của bọn họ "Cực không đạo đức", xin lỗi cha mẹ, xin lỗi lão sư, xin lỗi rất nhiều người. Lâm ân huệ đồng, học sinh ngoan điển phạm Vương Bột đối với Vu lão sư môn lúc đó truyền vào cái trò này nguy hiểm tả bảo hoàn toàn tiêu chuẩn, cũng cực kỳ khinh bỉ những kia yêu sớm học sinh, kiên quyết cùng những này "Đạo đức bại hoại" hủ hóa dâm, loạn phân tử phân rõ giới hạn!

30 tuổi sau khi, Vương Bột tam quan từ từ đỉnh chính cũng hướng đi thành thực, hắn mới cảm thấy khi đó chính mình có cỡ nào ngốc B! Vốn là bị một đám bảo thủ, gần bướng, diệt người muốn, trong mắt trừ thi đại học ti lệ lên lớp, cái khác một mực không có các thầy giáo cho dao động. Thời kỳ trường thành đến cùng là dùng tới làm gì? Nhìn (nước Mỹ phái) liền biết rồi.

Sau đó, theo thời đại tiến bộ, bầu không khí từ từ khai hóa, yêu sớm cũng không tiếp tục là một cái nghe tên đã sợ mất mật sự tình, các thầy giáo tuy không cổ vũ, nhưng cũng cấm không được, yêu sớm bầu không khí rất nhanh hướng học sinh cấp ba, thậm chí học sinh trung học lan tràn. Kiếp trước, làm tam thập nhị lập Vương Bột nhìn thấy trên đường cái cái kia một đối đối thủ bắt tay, tự do tự tại đi dưới ánh mặt trời hưởng thụ mỹ hảo thanh xuân mười sáu, mười bảy tuổi nam nữ trẻ tuổi, trừ ước ao, chính là hối hận chính mình ra đời sớm hai mươi năm.

19 tuổi tốt nghiệp, tiến vào đại học, đương nhiên cũng có thể nói chuyện yêu đương. Vương Bột cũng đã nếm thử mấy lần, đáng tiếc bởi vì hắn mơ tưởng xa vời, làm không rõ hắn người như thế nên theo đuổi ra sao nữ sinh tỷ lệ thành công mới tương đối cao, vì lẽ đó dẫn đến hắn tuy rằng đang ở khóm hoa bên trong, nhưng cũng mãnh liệt cũng không thể dính vào người —— hắn muốn triêm, nhưng không có một người nữ sinh nhường hắn triêm —— bốn năm đại học, cũng nhưng vẫn là một nơi.

Lại một hoàng kim 4 năm liền như vậy không công bị lãng phí đi.

Chính là bởi vì kiếp trước có nhiều như vậy tiếc nuối, nhiều như vậy dễ dàng bị lão sư dao động ngốc B hành vi, hồ đồ tư tưởng, sau khi sống lại Vương Bột, nếu như nói kiếm tiền cùng nhường người nhà bình an là hắn đời này to lớn nhất theo đuổi ở ngoài, đệ nhị đại theo đuổi chính là không muốn sống uống chính mình tuổi thanh xuân, không nên để cho chính mình gây dùng liền nhau cũng chưa dùng qua liền từng ngày từng ngày già đi, mất đi ánh sáng lòng lay cùng sức sống.

Đàm luận một hai lần trong mắt các lão sư yêu sớm, có một hai tiểu bạn gái, nhanh chóng kết thúc phá, nơi, đây chính là Vương Bột ở còn lại hai năm cuộc sống cấp ba bên trong định cho mình mục tiêu, hoặc là nói nhân sinh lý tưởng. Chuyện này đối với hắn bây giờ tới nói tuyệt đối so với cái gì giữa kỳ cuối kỳ thi số một, thi đại học thi trùng bản, thậm chí hàng hiệu có ý nghĩa nhiều lắm.

Ngay ở Vương Bột tinh thần tung bay, dự đoán nghĩ một biện pháp đem với hắn ở chung "Quan tiểu muội" cho làm thời điểm, bên tai vẫn không ngừng, tích tí tách lịch tung tiếng nước cuối cùng kết thúc. Không lâu, "Cùm cụp" một tiếng, có cửa mở ra, sau đó truyền ra một chuỗi "Đạp đạp đạp" dế tha địa âm thanh, hướng về phòng khách phương hướng đi đến.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Bí ẩn

Vương Bột phá, nơi kế hoạch lại một lần thai chết trong bụng, chỉ ít tới ngày hôm qua không thể thực hiện.

Tối ngày hôm qua, làm Quan Bình tắm xong trở lại phòng khách sau, Vương Bột ở trong thư phòng già vờ già vịt, sách giáo khoa cũng nắm nhìn một chút sách, trên thực tế nhưng là đang đợi giữa bắp đùi nhũn dần xuống. Nếu như đổi thành lấy ba mươi vị trí đầu vài tuổi hắn, cho dù là cứng lên, nếu như không cái gì kích thích khởi nguyên kéo dài hơn nữa kích thích, nhiều nhất bốn năm phút đồng hồ cũng là nhũn dần xuống. Nhưng lần này, lại làm cho hắn đầy đủ đợi sắp tới một phút, rỗng ngắt đầu mới cuối cùng đã biến thành Long vẩy đuôi, thành thật lại đi.

Lại một lần nữa, Vương Bột cảm nhận được thanh xuân vẻ đẹp cùng với này cụ tuổi trẻ trong thân thể bao hàm sức sống tràn trề. Hắn tin tưởng, lấy trước mắt hắn trạng thái, tuyệt đối có thể thực hiện kiếp trước cả đời cũng không thực hiện qua "Một đêm bảy lần lang" mục tiêu.

Kiếp trước, Vương Bột cùng rất nhiều "Cùng chung chí hướng" bạn học thời đại học cùng với trong công việc đồng sự tán gẫu qua thiên, làm đại gia tán gẫu lên bọn họ lần thứ nhất cùng nữ nhân cái kia "Số lần" cùng với "Thời gian" thời điểm, có người nói sáu lần, có người nói bảy lần, cũng có người nói tám lần, còn có người nói một buổi tối hầu như liền không làm sao nghỉ ngơi qua, ngược lại là cứng rồi trên mềm nhũn kiệt, mãi cho đến hùng đông.

Đồng sự các bạn học, lúc đó đem Vương Bột ước ao đồ kị muốn chết, cũng hối hận tiếc nuối muốn chết, bởi vì hấn dốc hết sức bình sinh, nhiều nhất một lần cũng là ba lần, vậy còn là ở hấn hai mươi sáu hai mươi bảy tuổi trẻ trung nhất lực tráng thời điểm. Ba mươi tuổi vừa qua, một lần ăn mồi, hai lần coi như hơn nhiều.

Nam nhân trong lúc đó nói chuyện, nhường Vương Bột lại một lần nữa sâu sắc biết được: Nam nhân X năng lực, cùng nữ nhân thanh xuân như thế, một khi mất đi, liền vĩnh viễn mất đi, ăn nhiều hơn nữa thuốc bổ, viagra, Tây Ban Nha con ruồi đều bù không trở lại.

Hai chân cái kia đồng một khi thành thật, Vương Bột lập tức cầm trong tay vật Lý Thụ ném một cái, đứng lên, lôi kéo cửa thư phòng, ung dung đi ra ngoài. Hấn hướng phòng khách nhìn lại, thấy Quan Bình vẫn cứ ngồi ở bên cạnh một người trên ghế salông, mà đem trung gian cái kia song người số pha để cho hấn.

"Đội nước mát, thoải mái nhiều chứ?" Vương Bột đặt mông ném tới ghế salông trên, đối với Quan Bình nói, ánh mắt không khỏi hướng tắm rửa qua đi Quan Bình nhìn tới:

Nữ hải tóc nhưng như tối hôm qua như thế ẩm ướt, tự nhiên khoác trên vai sau. Trên người nàng xuyên một cái để trắng nát hoa, bên hông có chứa xanh lá mạ sắc tể mang không có tay áo đầm. Áo đầm tẩy đến rất sạch sẽ, có điều nhưng hơi trắng bạch, hiển nhiên có một ít năm tháng. Mà Quan Bình toàn bộ khuôn mặt, nhưng bởi vì mới vừa bị nước nóng năng qua nguyên nhân xem ra vừa thanh tân lại hồng hào, giống như một viên chín rục cây đào mật, có một loại khiến người ta cần một cái kích động.

"Ừm! Mát mẻ hơn nhiều." Quan Bình mỉm cười gật đầu, dùng tay giờ giờ lên sau đầu tóc ướt.

"Bình tỷ, người có thể sau khi tắm xong, đắp một cái khăn mặt trên bờ vai, như vậy cũng sẽ không đem quần áo ướt nhẹp." Vương Bột nhìn thấy Quan Bình ngẩng đầu lên phát phía sau lưng có bị nước ướt nhẹp dấu vết, liền đề nghị.

"Ha ha, không có chuyện gì. Đội lát nữa liền làm." Quan Bình vẫn cứ cười trả lời, "Ở nông thôn thời điểm cũng là như vậy, quen thuộc."

"Ồ!" Vương Bột "Ồ" thanh, đón lấy liền phát hiện mình không cái gì ngôn ngữ.

Mà Quan Bình, vốn là không phải một nói nhiều người, tính cách trên cũng khá là thiên tình, đương nhiên, chủ yếu nhất chính là nàng cảm thấy còn cùng Vương Bột không phải quá thuộc, cũng không tốt chủ động hỏi Vương Bột vấn đề gì.

Bầu không khí liền như vậy trầm yên tĩnh lại, thoáng có vẻ hơi không tự nhiên. Người có lúc rất kỳ quái, nội tâm bằng phẳng thời điểm trái lại thả đến khá là mở, nói cái gì cũng có thể nói; một khi trong lòng có gây rối tâm tư, sẽ trở nên ngưng nghịu, tư duy có chút vận chuyển mất linh.

Hiện tại Vương Bột liền cảm thấy mình nằm ở một loại không có gì nói quần huống, đầy đầu nghĩ tới đều là làm sao đem Quan Bình cho thu được giường, sau đó phiên vân phúc vũ, thử xem tối hôm nay có thể hay không làm một người "Bảy lần lang", "Tám lần lang" loại hình.

Không muốn lại được, cái này thành ngữ kỳ thực là rất có đạo lý.

Vương Bột bị dục vọng đồng băng đầu Mộc Mộc quay một vòng, quyết định trước tiên đánh phá này một có chút ngọt ngào trầm mặc, trước hết để cho lẫn nhau trong lúc đó giao lưu thông thuận lên, sau đó ở thông thuận tự nhiên giao lưu bên trong tìm kiếm thừa cơ lợi dụng, đem đề tài dẫn vào nhường lẫn nhau đều mặt đỏ tim đập âm muội ở trong. Chỉ có nhường bầu không khí trở nên âm muội, tràn ngập tình yêu nam nữ tương tượng, có mấy lời mới tốt lối ra: mở miệng, có chút động tác mới có thể trở nên một cách tự nhiên, "Không kìm lòng được", cái này dễ hiểu tán gái đạo lý hấn vẫn là hiểu.

Vương Bột liền mở miệng nói: "Bình tỷ, tính ra chúng ta cũng có hai năm không thấy. Hai năm qua người ở làm cái gì a? Vẫn ở tại nông thôn quê nhà sao?"

Nhường Vương Bột không ngờ tới sự tình, chính là hấn câu này đơn giản, dùng để cho rằng lời dạo đầu để dẫn ra phía sau hấn những kia vì là Quan Bình chuẩn bị, có thể làm cho đối phương mặt đỏ tới mang tai "Hạ lưu chi ngữ", lại làm cho Quan Bình một tấm hồng hào mặt cười trong nháy mắt trở nên trắng xám.

"Ừm! Không, không làm cái gì, liền. . . Chính là ở quê nhà giúp cha mẹ làm vài việc." Quan Bình cúi đầu nhỏ giọng nói.

Quan Bình biểu hiện trên mặt đột nhiên biến hóa tự nhiên chạy không thoát vẫn nhìn kỹ nàng Vương Bột. Quan Bình trên mặt vẻ mặt biến đổi, Vương Bột liền âm thầm gọi nát, vừa nãy hấn hiển nhiên hỏi một không nên hỏi vấn đề.

Nhưng vấn đề đã lối ra: mở miệng, Vương Bột cũng không thể bỏ dở nửa chừng. Hơn nữa, nói thực sự, hấn đối với Quan Bình hai năm qua liền dĩ nhiên phát sinh cái gì cũng xác thực tương đối hiểu kỳ.

"Bình tỷ, ta. . . Vừa nãy là không phải hỏi cái gì không nên hỏi vấn đề?" Vương Bột nhìn tâm tình trong nháy mắt trở nên hạ Quan Bình, thăm dò hỏi.

"Không, không có gì." Quan Bình nhỏ giọng nói, tầm mắt cũng đã từ trên màn hình TV thu lại rồi, chéch đi đến nơi khác.

"Bình tỷ, tuy rằng ta không rõ ràng qua hai năm ở trên thân thể người hoặc là nhà các người bên trong đến cùng phát sinh cái gì, thế nhưng, xuyên thấu qua hai năm trước người cùng hai ngày trước mới vừa nhìn thấy người trong lúc đó so sánh, ta nghĩ, ở trên thân thể người khẳng định đã xảy ra chuyện gì. Nếu như người có thể coi ta là thành là bằng hữu của người, hoặc là người lời của đệ đệ, ta rất nguyện ý cùng người đồng thời chia sẻ."

"Đệ đệ? Đệ đệ ta. . . Ta có lỗi với hân. . . Ô ô ô. . . Ta có lỗi với hân. . . Ô ô ô. . . Đều là ta sai. . . Tất cả đều là ta sai. . ." Nhưng Vương Bột gạt nẩy cả mình chính là, hân trong lúc vô tình nhắc tới một từ, dĩ nhiên nhưng Quan Bình thất thanh khóc rống lên.

Ở Vương Bột dụ dỗ từng bước bên dưới, cuối cùng, hân biết rồi một cái phát sinh ở Quan Bình trên người, xác thực nói là phát sinh ở tại bọn hân trong nhà một bi kịch.

Quan Bình sinh sống ở một điển hình sơn thôn, bần cùng, lạc hậu, các hương thân cũng nhiều ngu muội, mà đại thể trọng nam khinh nữ.

Ở Quan Bình tám tuổi thời điểm, cha mẹ hân cho nàng sinh một đệ đệ.

Hoàng Đế yêu trường tử, bách tính yêu con út, Quan Bình cha mẹ cũng không ngoại lệ. Từ khi nàng đệ đệ Quan Dững giáng sinh sau, phụ thân Quan Vĩnh Tường cùng mẫu thân Mao Chí Hồng liền đem phần lớn yêu hiền cho bọn hân chậm đến con út, đối với Quan Bình quan ái không còn nữa lúc trước. Một tối ví dụ rõ ràng chính là làm Quan Bình hai năm trước lấy ưu dị thành tích thi đậu Tứ Phương trừ Tứ Trung ở ngoài tốt nhất cao trung Vĩnh Thành trung học thời điểm, lại bị phụ thân một câu "Một nữ trẻ con, đọc nhiều như vậy sách làm gì" nhưng Quan Bình mất đi đọc sách cơ hội. Quan Vĩnh Tường cùng Mao Chí Hồng quyết định tích góp tiền, sau đó khỏe mạnh bồi nuôi mình con út Quan Dững. Còn Quan Bình, liền để nàng đi làm công, vì là trong nhà trợ giúp gia dụng.

Thi đậu cao trung nhưng nhưng bởi vì cha mẹ không ủng hộ mà có sách không thể đọc, Quan Bình khóc lớn một hồi, liền tiếp cầu cha mẹ ba ngày, cũng không có thể làm cho tâm tư không ở trên người nàng cha mẹ có thay đổi. Bất đắc dĩ Quan Bình cũng chỉ có tiếp thu vận mệnh đối với mình sắp xếp, một tuần lễ sau, ở đồng hương bạn tốt Lý Thúy mời dưới cùng rồi đi quê hương, dự định đi thị trấn tìm một công việc làm công.

Công tác tự nhiên không tìm được, trong lúc lại phát sinh nhưng Quan Bình vừa kinh vừa sợ mạnh, gian chưa toại sự kiện, Quan Bình không dám ở Trần gia ở lại, ngày thứ hai liền thu dọn đồ đạc về nhà.

Quan Bình về nhà đoạn thời gian đó, đã là ngày mùa, Quan Vĩnh Tường cùng Mao Chí Hồng mặc dù đối với nàng tay trắng trở về cảm thấy thất vọng, nhưng hiện tại nếu là ngày mùa, hai người liền dự định làm cho nàng ở nhà bên trong, đưa cái này ngày mùa mùa bận bịu qua sau khi lại làm cho nàng đi ra ngoài làm công kiếm tiền.

Mà bất hạnh sự tình, liền phát sinh ở Quan Bình sau khi về nhà ngày thứ hai.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66: Bi kịch

Ngày ấy, Quan Vĩnh Tường cùng Mao Chí Hồng mang theo Quan Bình cùng Quan Dững cùng đi trên núi ruộng bậc thang thu hoạch, đương nhiên làm việc chỉ có thể là Quan Vĩnh Tường, Mao Chí Hồng cùng Quan Bình ba người, đệ đệ của nàng Quan Dững có điều là ở một bên chơi thôi.

Làm việc làm đến mười một giờ, Mao Chí Hồng liền để Quan Bình về nhà nấu cơm, thuận tiện đem đệ đệ mang về nhà. Liền, Quan Bình liền kết thúc trong ruộng làm lụng, mang theo đệ đệ về nhà nấu cơm.

Đến nhà, Quan Bình bắt đầu nấu cơm, đệ đệ hân ngay ở trước cửa nhà sân chơi đùa. Sau đó không lâu, cùng viện một đứa bé đến tìm Quan Dững đi phụ cận sông tắm rửa, Quan Dững đại hi, liền nói cho nàng tỷ nói một tiếng sau lập tức đi. Nhưng cùng viện đứa nhỏ lại nói nếu như hân cho tỷ tỷ nàng nói, vạn nhất tỷ tỷ của hân không cho hân đi hân không phải đi không được sao? Sao không trực tiếp liền đi, tắm xong sau khi lại trở về, coi như chuyện gì đều không phát sinh. Quan Dững vừa nghĩ cũng đúng, sau đó hai người liền lặng lẽ rời đi.

Quan Bình một người lại muốn nấu cơm, lại muốn xào rau, còn muốn nhóm lửa, căn bản không đi được, cũng không có chú ý đệ đệ của nàng hướng đi.

Chờ đến nàng đem thức ăn làm tốt, gọi Quan Dững đi gọi cha mẹ lúc ăn cơm, đệ đệ lại không tiếng vang. Quan Bình cũng không làm sao lưu ý, bởi vì đệ

đệ đã quen rồi, thường thường lúc ăn cơm không tìm thấy người, đại khái lại chạy đến sân xung quanh vườn đi tới, chốc lát nữa nên trở về. Quan Bình đem cửa đóng, đi đến trong ruộng gọi cha mẹ về nhà ăn cơm.

Quan Vĩnh Tường cùng Mao Chí Hồng về đến nhà, không nhìn thấy Quan Dũng, liền hỏi Quan Bình đệ đi đâu rồi. Quan Bình liền nói ở hán nấu cơm thời điểm đệ chạy ra ngoài chơi đi tới. Hai người liền đề Quan Bình đi ra ngoài gọi đệ về nhà ăn cơm.

Quan Bình đi ra ngoài vây quanh sân hô một vòng, cũng không nghe tiếng vang. Hỏi mấy cái hàng xóm, cũng nói không nhìn thấy nhà hán Quan Dũng. Lúc này, Quan Bình mới có chút bận tâm. Nàng vội vã chạy về, nói cho cha mẹ nói không tìm được Quan Dũng.

Quan Vĩnh Tường cùng Mao Chí Hồng cũng không quá coi là chuyện to tát. Nông trong thôn nhóc con, ở bên ngoài thường thường chơi đến đất trời đen kịt, quên thời gian, có lúc buổi sáng đi ra ngoài, buổi tối đen kịt mới chạy về gia ăn cơm tình huống đều có khả năng. Nói không chắc Quan Dũng liền chạy đi tìm hán bạn học đi tới, hiện tại chính đang hán bạn học gia ăn cơm đây.

Liền, người một nhà tiếp tục ăn cơm.

Cơm còn không ăn được một nửa, sát vách hàng xóm vội vội vàng vàng chạy đến Quan Vĩnh Tường gia, nói cho một nhùng người cả nhà sấm sét giữa trời quang tin tức:

Con trai của bọn họ Quan Dũng, ở sông khi tắm bị nước chết đuối. Thi thể đã bị đi ngang qua hàng xóm mò lên, chính đặt ở bờ sông, nhùng bọn họ đi lĩnh thi.

Buổi tối hôm đó, Quan Vĩnh Tường đem Quan Bình trói ở trong sân một viên xiêu vẹo trên cây, dùng trên eo da nhân tạo dây lưng đem Quan Bình đánh gần chết! Nếu không là sát vách hàng xóm ngăn, e sợ đem đó nàng liền muốn bị hoàn toàn mất đi lý trí Quan Vĩnh Tường cho đánh đánh đến chết!

Đệ đệ Quan Dũng chết trẻ trước, Quan Vĩnh Tường cùng Mao Chí Hồng mặc dù đối với con út Quan Dũng mọi cách cung chiều, đối với đại nữ Quan Bình có lạnh nhạt, nhưng tổng thể trên mà nói, ở ngay lúc đó cái kia trong hoàn cảnh, cũng không tính quá mức hà khắc, chỉ ít rất ít đánh chửi Quan Bình.

Quan Dũng chết trẻ sau, Quan Bình chịu đòn bị mắng liền thành chuyện thường như cơm bữa, tuy rằng vào lúc ấy nàng đã là một mười lăm, mười sáu bốn tuổi hoa thiếu nữ. Mỗi khi cha mẹ tức giận, nháo kinh (cãi nhau), Quan Bình liền sẽ trở thành hai người nơi trút giận, Mao Chí Hồng thông thường là mắng, mà Quan Vĩnh Tường thì lại sẽ trực tiếp cầm lấy tát tai hoặc trên eo dây lưng đánh!

Mà đối mặt cha mẹ đánh chửi, đối với đệ đệ chết vẫn có mang áy náy Quan Bình xưa nay đều là mắng không nói lại, đánh không hoàn thủ, chỉ là yên lặng rơi lệ, đồng thời chịu đựng đến từ chính phụ thân không chút lưu tình quật.

Có đến vài lần, Quan Bình là trực tiếp bị Quan Vĩnh Tường cho đánh đến đau ngất đi.

Loại này bị tùy ý đánh chửi tháng ngày vẫn kéo dài hơn một năm, mãi đến tận tám tháng trước, mẹ của nàng Mao Chí Hồng lần thứ hai mang thai mới thôi. Từ cái kia sau khi, Quan Bình bắt ngờ phát hiện, mẹ của nàng Mao Chí Hồng không thể nào mắng nàng, mà cha của hán cũng rất ít đánh nàng, trừ trên đầu môi, mẹ cũng quyết (mắng) ở ngoài, rất ít động thủ nữa.

Đương nhiên, các loại việc nhà, trong ruộng việc là một chút cũng không giảm thiểu, đúng là bởi vì Mao Chí Hồng mang thai càng ngày càng nhiều rơi vào Quan Bình trên đầu.

Đây chính là nàng cặp kia thô ráp không thể tả hai tay nguyên do.

Quan Bình không biết là, đối với nàng hận thấu xương cha mẹ, ở về mặt thái độ sò dĩ đối với nàng có thay đổi, hoàn toàn là lo lắng Quan Bình bị đánh chửi cuồng lên sau khi chó cùng rứt giậu, hướng bọn họ thứ hai "Nhi tử" ra tay.

Mà làm trong nhà một đại sức lao động Quan Bình sò dĩ dễ như vậy bị Quan Vĩnh Tường cùng Mao Chí Hồng thả ra quê nhà, trừ tiền duyên có, càng to lớn hơn nguyên nhân vẫn là ở chỗ hai người muốn cho cái này tai hại chết đệ đệ mình tỷ tỷ rồi xa tức sắp ra đời "Đệ đệ", càng xa càng tốt, tốt nhất vĩnh viễn không nên quay lại, liền ngốc ở bên ngoài cho nhà kiếm tiền là được.

Mặc cho Vương Bột trí tưởng tượng cho dù tốt, hán cũng không cách nào nghĩ đến dĩ nhiên sẽ có như thế một cái trêu người nhân gian thảm kịch phát sinh ở Quan Bình trên người.

Thế nhưng, người có họa phúc sớm tối, trắng có tròn lại khuyết, Quan Dũng chết trẻ đối với Vương Bột mà nói cứ việc bất ngờ, nhưng cũng vẫn còn lý giải bên trong. Dưới cái nhìn của hán, Quan Dũng bị kịch tối đa cũng chính là cái bất ngờ, Quan Bình mặc dù có sai, nhưng lại có thể lớn bao nhiêu sai? Nếu như nàng cái này người chưa thành niên đều có lỗi, cái kia làm trực tiếp người giám hộ Quan Vĩnh Tường cùng Mao Chí Hồng tới nói cái kia không phải mười phần sai? Quan Bình nếu như nên bị trừng phạt, bị quất, cái kia Quan Vĩnh Tường cùng Mao Chí Hồng hai người này có phải là nên trực tiếp bị đập chết quên đi?

Đừng quên, Quan Dũng có chuyện năm ấy, Quan Bình cũng là mười lăm tuổi nhiều, mười sáu tuổi không tới, mới phải một sơ trung mới vừa tốt nghiệp học sinh.

Vương Bột có thể lý giải Quan Vĩnh Tường cùng Mao Chí Hồng mất đi chí thân sau bị thống —— này trải qua hán kiếp trước từng có một lần —— nhưng không thể nào hiểu được chính là hai người này đối xử Quan Bình thái độ cùng cái kia hầu như có thể xưng tụng là giận sôi cách làm. Kiếp trước,

hắn cái kia yêu thích khoe khoang, dẫu mãi không sửa kể phụ cưỡi xe gắn máy đem chính mình thân sinh mẫu thân ngã chết sau, Vương Bột thương tâm gần chết, bị thống đến muốn chết, nhưng hắn cũng biết vậy thì là cái ai cũng không muốn phát sinh bất ngờ, hắn càng nhiều chính là trách cứ chính hắn một khi con trai không có sớm một chút đem mẫu thân nhận được Song Khánh đến tránh khỏi trận này bất ngờ, mà không phải đem hết thầy khuyết điểm giao cho cái kia ở các cữu cữu xem ra tuyệt đối nên bị bạo đánh một trận kể phụ trên đầu.

Theo Quan Bình dứt quãng giảng giải, Vương Bột trên người cái kia nguyên bản càng tăng vọt dục hỏa, liền dường như tuyết đọng gặp phải nắng gắt, thoáng qua liền biến mất đến sạch sành sanh. Sau khi sống lại đời này, Vương Bột không dự định làm thuần túy về mặt ý nghĩa người tốt, nhưng cũng sẽ không có ý hướng người xấu trên đường oai. Giữa người và người mặc nhất lòng thông cảm, suy bụng ta ra bụng người, hắn cũng là có.

Hiện tại Quan Bình, ở Vương Bột trong mắt, đã không còn bao nhiêu thịt, thể dục vụng; thay vào đó, nhưng là một luồng dăng lên muốn ra đồng tình cùng thương hại.

Hắn nguyên bản cảm giác mình đã đủ bất hạnh: Vài tuổi thời cha mẹ ly dị, mẫu thân tái giá sau gặp phải lại là một hai không quai năm, không có bao nhiêu trách nhiệm tâm cùng gia đình ý thức trách nhiệm nam nhân. Vì thay đổi vận mệnh của mình, hắn tức giận phấn đấu, nỗ lực đọc sách, cuối cùng thi lên đại học, xem như là ở một mức độ nào đó thoát đi vận mệnh dành cho hắn sắp xếp —— đương nhiên, không nhìn tới tính mạng hắn nửa phần sau ——, so với bên trên thì không đủ so với bên dưới có thừa, tổng coi như là khá lắm rồi.

Nhưng Quan Bình đây? Tuy rằng có cha mẹ ruột, nhưng này vẫn tính cha mẹ ruột sao? Liền Vương Cát Xương cái này vô căn cứ dường phụ đều đại đại không bằng. Vương Bột còn có thể thông qua đọc sách đến thay đổi vận mệnh của mình; Quan Bình đây? Liền ngay cả nghịch thiên cải mệnh cơ hội đều trực tiếp bị cha mẹ ruột miễn cưỡng cho cướp đoạt. Nếu như không có gặp phải sau khi sống lại chính mình, tương lai nằng, còn không biết sẽ gặp phải thể nào cực khổ cùng dẫn vật.

Kiếp trước, Vương Bột ở mạng lưới bên trong từng thấy các loại các loại nhân gian thảm kịch, so với Quan Bình nghiệp chướng gặp mười lần đều có, nhưng này dù sao chỉ là tin tức, mặc kệ cỡ nào nói nghe sồn cả tóc gáy, cũng vền vền là tin tức mà thôi, cùng xuyên thấu qua hình ảnh xem Iraq, Afghanistan chiến tranh thể hiện ra nhân gian bi kịch cũng không có trên bản chất khác nhau, trên bản chất đều là xem cuộc vui, xem bi tình hi, sau khi phát vài câu bức tức, cảm khái hai câu "Nước sông ngày một rút xuống, lòng người không cô", như vậy mà thôi.

Phát sinh ở Quan Bình trên người bi kịch là cái thứ nhất Vương Bột ở trên thực tế gặp phải ví dụ thực tế, tận mắt nhìn thấy, chính tai nghe thấy.

Phần nộ sao? Đó là đương nhiên. Nhưng phần nộ hữu dụng không? Hầu như vô dụng. Trừ phi Quan Vĩnh Tường lại tiếp tục đối với Quan Bình tiến hành hành hung, bằng không Vương Bột một người ngoài không có bất kỳ lập trường đi quản nhân gia việc nhà.

Đồng tình sao? Đó là nhất định. Nhưng Vương Bột cảm thấy đối với một người chỉ là đồng tình đó chỉ là tát giá rẻ máu chó, trừ thỏa mãn tự thân nói đức cảm ở ngoài, với người trong cuộc bản thân vẫn chưa bao nhiêu tính thực chất trợ giúp. Mà trên thực tế, làm mấy ngày trước Vương Bột gọi mình kể phụ đi tìm Lý Trung Hoa buổi tối hôm đó, Quan Bình vận mệnh đã bị hắn thay đổi. Đây mới là Vương Bột đối với nằng to lớn nhất "Đồng tình" cùng "Thương hại".

Vương Bột không hề nói gì, chỉ là nhẹ nhàng đi tới, đem khóc đến hoa lệ như thế Quan Bình ôm ở chính mình trong lòng, một bên dùng tay nhẹ nhàng xoa xoa Quan Bình phía sau lưng, một bên phảng phất làm bầm lâu bầu, phảng phất là nói cho Quan Bình nghe, lại phảng phất là nói cho chính hắn:

"Đừng lo lắng, người đã thu được sống lại! Ác mộng đã qua, tương lai sẽ càng ngày càng tốt!"

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Lần thứ hai vay tiền

Vương Bột cho "Hồng Hồng com Tàu quán" lão bản Hoàng Trạch Nguyên hai ngày dọn nhà thời gian. Nhưng Hoàng Triết Nguyên lão bà Lý Thốn Phân nhưng liền một ngày đều không muốn ở lâu thêm, cùng ngày một cùng Vương Bột ký kết cho thuê lại hợp đồng, buổi tối hôm đó liền bắt đầu phản phát công nhân, ngày thứ hai liền gọi đến rồi mấy chiếc hỏa tam luân (xe ba bánh) bắt đầu dọn nhà. Ngày thứ hai buổi chiều, Lý Thốn Phân tự mình đem com Tàu quán quyền phá cửa chia khoá giao cho Vương Bột, nói tiếng chúc nhà hắn "Tăng Tàu Bún" chuyện làm ăn thịnh vượng, một ngày thu đầu vàng, phải mong một cái liền đi người, hào hiệp gọn gàng, không có bất kỳ lưu luyến. Vương Bột cũng đánh cái ha ha, chúc phúc hai người ở G châu từ lâu khai trương đại cát, phát tài phát tài giàu to! Lý Thốn Phân sau khi nghe có chút lúng túng, trở về nói "Tiểu đệ oa nhi chính là biết nói chuyện", sau khi lật tiền vào hỏa tam luân sau hòm, ở một mảnh âm âm trong tiếng, rồi đi mảnh này "Thương tâm nơi".

"Bột nhi, chúng ta ngày mai sẽ phân những người này lại đây oa? Ta vừa nảy nhìn, chỉ cần lại mua điểm bàn băng ghế, chén bác gạo chậu, lập tức liền có

thể khai trương. Nơi này trong phòng bếp bếp đều là sẵn có." Hoàng Trạch Nguyên hai người vừa đi, Vương Cát Xương liền không thể chờ đợi được nữa đi tới hân mới lãnh địa, khắp nơi đi rồi một vòng, sau khi đi ra kích động cùng Vương Bột thương lượng.

"Không vội, lão Hán. Ta định đem cái này tiệm ăn trước tiên cố gắng trang trí một hồi lại mở nghiệp. Đến thời điểm không khai trương liền thôi, vừa mở vậy, chúng ta "Tầng Tầu Bún" nhất định là toàn Tứ Phương phụ nữ trẻ em đều biết, tối trên đăng cấp quán ăn nhỏ." Đứng com Tàu quán khắp nơi bừa bộn cửa khẩu, Vương Bột mắt nhìn này hơn một trăm cái bình phương địa bàn, trong lòng bỗng dưng liền sinh ra một luồng hào khí.

"Trang trí, chúng ta cái nào còn có cái gì tiền trang trí a! Người viết (thuê) cửa hàng này cắt thoát (dùng) mấy ngàn, mua xe một ngàn, ở thể dục quán cho Quan Bình thuê phòng lại là mấy trăm, khoảng thời gian này tìm tiền đều bị người tay chân lớn dùng hết. Người nắm cái gì tiền trang trí?" Vương Cát Xương kêu lên.

Vừa nhắc tới cái này, Vương Cát Xương thì có chút đến khí. Nguyên bản chừng mười ngày lao tâm lao phổi, mắt thấy trong nhà đã tích trữ sáu, bảy ngàn khối, lại bị này tay chân lớn nhử từ hai ba lần cho chi đến hết sạch. Trừ cái kia xe đạp, Vương Cát Xương kỳ thực cũng rõ ràng nhử từ cũng không tiêu lung tung, nhưng loại này tìm một hoa hai cái "Phá sản hành vi" vẫn để cho hân đau lòng không ngớt.

Vậy cũng là hơn bảy ngàn khối nha! Hân cả đời đều chưa từng thấy nhiều như vậy tiền!

"Ba! Không nỡ hài tử không quảng tới lang! Chúng ta nếu muốn kiếm bọn tiền, liền muốn cam lòng tập trung vào. Người xem lúc trước mở cái thứ nhất điểm, ta nói phải bỏ tiền trang trí một hồi, làm cái đẹp để bằng hiệu, cho người cùng mẹ làm thân đoạt người nhân cầu trang phục, người khi đó còn không phải không đồng ý? Nhưng chân chính chờ ta làm sau khi ra ngoài hiệu quả làm sao? Lão Hán nhi, cái khác người không cần suy nghĩ nhiều, người cùng mẹ, mợ út, các người dựa theo yêu cầu của ta đến chính là được. Ta nói sao cái chính, các người liền sao cái chính. Đánh bài, ta không bằng người; làm ăn, người còn phải nghe ta." Vương Bột "Lời nói ý vị sâu xa" khuyên lên Vương Cát Xương đến.

Vương Bột nhường vương cát có chút xương á khẩu không trả lời được, bởi vì trên thực tế xác thực như con riêng từng nói, lúc trước hân mãnh liệt phản đối, kết quả đều bị chứng minh là sai lầm, là không ánh mắt; mà con riêng hết thảy mưu tính, cho tới bây giờ nhưng không có một bước đi sai bước nhầm, khoảng thời gian này tốt đến bạo chuyện làm ăn chính là chứng minh tốt nhất. Cứ việc Vương Cát Xương ngoài miệng không muốn thừa nhận, nhưng trong lòng nhưng không được phục chịu thua: Hân cái này chạy hơn nửa cái Trung Quốc người từng trải, ở làm ăn trên, xác thực không bằng ở độ tuổi này ngay cả mình một nửa đều không có con riêng.

"Thế nhưng tiền đây? Tiền đều bị người hoa sạch sẽ, người từ nơi nào tìm tiền đến trang trí? Luôn không khả năng chờ cửa hàng bún kiếm được tiền lại bắt đầu trang trí chứ? Cái kia không biết được phải chờ tới năm nào tháng nào. Lại nói, lớn như vậy địa phương không sử dụng đến, mỗi ngày tiền thuê đều phải gấp bốn mươi, năm mươi, có lời sách?"

"Tiền ta hiểu phải nghĩ biện pháp, lão Hán nhi, không cần người quan tâm. Buổi tối đó chờ mợ út các nàng đi rồi chúng ta người một nhà lại thương lượng. Ngày hôm nay trước tiên liền như vậy." Vương Bột vỗ vỗ kế phụ vai, về sát vách cửa hàng bún.

Buổi tối, chờ Chung Hiểu Mẫn vừa rời đi,

Vương Bột lại tìm cái cơ đem Quan Bình đưa về phòng cho thuê, hân liền để Vương Cát Xương cùng Tăng Phàm Ngọc trước tiên không vội xào thịt thái, hân có chuyện đối với hai người giăng.

Vương Bột đem buổi sáng đối với Vương Cát Xương nói lại đối với mẫu thân nói một lần. Tăng Phàm Ngọc hiện tại hoàn toàn là duy con trai của chính mình như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, Vương Bột nói cái gì, nàng liền không hề bảo lưu tin tưởng cái gì. Tăng Phàm Ngọc vui cười hơn hờ nói liên tục muốn được, đều nghe nhử từ.

"Đều nghe người nhử, tiền kia a? Trang trí tiền từ đâu tới đây?" Đối với với thể tử của chính mình toàn diện cũng muốn con riêng, Vương Cát Xương không cam tâm, nhưng lại không có biện pháp chút nào, chỉ có đem buổi sáng chất vấn con riêng lại nói một lần.

"Chính là a, Bột nhử, ta ngược lại thật ra đã quên, chúng ta hiện tại có thể không tiền rồi! Người muốn đem sát vách trang trí một hồi, này trang trí tiền từ đâu tới đây a?" Tăng Phàm Ngọc lúc này mới nhớ tới tiền sự tình, khoảng thời gian này trong nhà chi nàng cũng là rõ ràng, cơ hồ đem quãng thời gian trước tích góp lại mấy ngàn khối đều đào sạch sẽ.

"Ha ha, chúng ta không tiền, ngân hàng có tiền tát!" Vương Bột cười ha ha nhìn mình lão tử!

"Ngân hàng, người muốn tìm ngân hàng cho vay?" Vương Cát Xương phản ứng cũng không chậm.

"Dương Lê không phải ở Ngân hàng Nông nghiệp quản tín dụng vay sao? Tìm hân vay mấy vạn khối nên rất dễ dàng chứ?"

"Tìm người dương Lê, cái này. . . Người nhường ta nghĩ một hồi." Vương Cát Xương cũng không không bài xích cho vay. Trước đây, hân thường thường ở thể tử cùng con riêng trước mặt râu dài ngắn thán, hối hận không hạ, nói đầu thập kỷ chín mươi hồi đó nếu không là mẫu thân hân liều mạng ngăn hân, hân đã sớm tìm hân tỷ ca cho vay làm ăn đi tới. Vào lúc ấy thật tốt đầu cơ trục lợi a, làm cái gì chuyện làm ăn đều kiếm tiền. Hân có mấy cái phục hồi như cũ trở về chiến hữu, nhân gia chính là dám liều dám xông vào, hiện tại đều phát tài. Những câu nói này, Vương Cát Xương ở Vương Bột cùng mẫu thân hân trước mặt lập lại không xuống mười lần. Mỗi một lần, Vương Bột đều sẽ nghĩ, may là cái kia chưa từng gặp gỡ bà nội đem người ngăn, bằng không, người bây giờ còn không biết đi nơi nào trốn nợ đi tới đây!

"Ba, người nghĩ, hiện tại chỉ là chúng ta cái này tiểu cửa hàng bún một ngày thuần thu vào chính là năm, sáu trăm, một tháng chính là 15,000. Chúng ta từ dương Lê nơi đó vay cái năm vạn, đem sát vách cửa hàng một trang trí, đến thời điểm nhiều ta không dám nói, một ngày kiếm lời cái một ngàn khối ta vẫn có tự tin. Một ngày một ngàn, một tháng chính là 3 vạn. Nhiều nhất hai tháng, chúng ta liền đem cho vay trả lại. Sau đó kiếm lời chính là tịnh thu vào."

Thấy Vương Cát Xương còn có chút do dự, Vương Bột liền lại cho mình lão tử bỏ thêm một cây đuốc.

Vương Cát Xương vốn là không bài xích cho vay, hiện tại cửa hàng bún thu vào càng làm cho hắn trong lòng có ghê gớm sức lực, thêm lần trước nữa từ tỷ tỷ mình nơi đó vay tiền vũ sát mà về, không chỉ có nhường hắn mất hết mặt mũi, càng mất đi đối với hiện tại trong nhà tài chính đem khổng quyền. Nếu như lần này hắn có thể đem khoản vay hạ xuống, đánh khắc phục khó khăn, sau đó trong nhà quyền lực tài chính chính hắn cũng là có thể nói lên thoại. Không giống hiện tại không hề có một chút quyền phát ngôn, tất cả đều do cái kia hai mẹ con định đoạt, chính hắn cũng chỉ có thể gõ cổ vũ, không được cái gì tác dụng mang tính chất quyết định.

Một phen tính toán sau, Vương Cát Xương rốt cục hạ quyết tâm, nói: "Muốn được. Ta trưa mai liền đi tìm Lê ca, gọi hắn cho ta cho vay. Có điều Bột nhi, năm vạn có phải là có chút nhiều? Người làm cái gì trang trí nhà, liền cần hoa năm đại năm vạn "

"Không trang trí liền không trang, muốn trang liền muốn trang ra cái dáng vẻ! Ta muốn cho chúng ta 'Tầng Tàu Bún' trở thành Tứ Phương thành một cảnh. Ta bây giờ cùng người nói cũng nói không rõ ràng, chờ ngày nào đó ta mang người siêu (đi chơi, đi này bị ý tứ) một chuyến thành thị, đi ăn một bữa KFC người liền hiểu được." Năm vạn khối tiền lấp đặt, sửa chữa hoàn toàn là Vương Bột phỏng chừng, thả ở đời sau khẳng định trang không cái hình dáng gì, nhưng cân nhắc đến hiện tại nhân công cùng vật liệu, cùng với rẻ tiền giá hàng, hắn cảm thấy cũng gần như. Liền hắn hiện tại thuê bộ kia hơn một trăm cái bình phương nhà, đặt ở mười mấy năm sau Tứ Phương ít nhất phải ba mươi vạn mới bắt được đến, hiện tại gọi năm vạn cũng không nhất định có người đồng ý mua.

"Đi thành thị? Cái kia muốn được! Ta thật nhiều năm đều không đi thành thị." Vừa nghe nói ăn, sái, Vương Cát Xương lập tức hứng thú.

"Lão Hán nhi, chúng ta này hai ba năm làm rất tốt. Sau đó đừng nói thành thị, chính là Ma Đô, Đê Đô, nhi tử ta cũng mang người cùng mẹ đi siêu! Ô tô xe lửa ta còn chẳng muốn ngồi, trực tiếp đi máy bay!" Vương Bột hướng về Vương Cát Xương cùng Tăng Phạm Ngọc ủng thuận ý nguyện vĩ đại.

"Cái gì, đi máy bay? Cái kia thật là dọa người yêu! Vạn nhất rơi xuống cái kia không phải mệnh đều không đến lạc? Vẫn là ngồi xe lửa tốt hơn một chút. Người mẹ đời này cho tới bây giờ không ngồi quá mức xe đây." Tăng Phạm Ngọc cười tươi như hoa, hiển nhiên chìm đắm ở đối với tương lai mỹ hảo tượng trưng ở trong.

"Ta nói người cái này thô lỗ mỗ. Nhân gia người lãnh đạo quốc gia đều ở đi máy bay, sao không có rơi xuống a?" Vương Cát Xương khinh bỉ nói.

"Người lãnh đạo quốc gia máy bay, khẳng định là đặc chế ba! Nhân gia hút thuốc lá đều là Tứ Phương xurong thuốc lá đặc cung, chưa biến máy bay còn không phải đặc cung? Còn có thể cùng người những này tóc húi cua dân chúng như thế?" Tăng Phạm Ngọc đáp lễ Vương Cát Xương, nhưng là một cái liếc mắt.

Lời của mẫu thân nhường Vương Bột lúc này liền vui vẻ, không nhìn được bắt đầu cười ha hả, giác đến mẹ của chính mình tuy rằng chính là kẻ phụ trong miệng "Thô lỗ mỗ", nhưng mẫu thân cái này "Thô lỗ mỗ", nhưng có thể học một biết mười, một Diệp Tri Thu, xuyên thấu qua hiện tượng xem bản chất. Lời nói mới rồi tuy có nhất định bất công, nhưng cách sự thực cũng không xa.

Làm thông kế phụ công tác, này chuyện vay liền tính sẵn rồi hạ xuống. Đêm đó, Vương Bột lại cố ý căn dặn Vương Cát Xương một phen, nhường hắn đừng đem chính mình doanh thu lỗ miệng nói. Nếu như đại cô bọn họ thực sự muốn biết, liền nói một ngày phần lãi gộp đại khái hai trăm khối, trừ thủy điện khí tiền thuê nhà cùng nhân công, mỗi ngày có thể hạ xuống hơn 100 khối.

Một ngày hơn 100, một tháng chính là ba, bốn ngàn, gần như tương đương với Lê Minh Đức toàn gia già trẻ một tháng tổng thu vào.

Đương nhiên, chỉ là nhân gia ở bề ngoài.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Trọng nghĩa mỗi nhiều làm thịt chó bói

Giữa trưa ngày thứ hai, Vương Bột thể thân hắn lão tử Vương Cát Xương, ở phía sau bếp bốc lên bún. Hắn nhường từng đọc sơ trung, có thể viết sẽ xem là Quan Bình thể hắn thu một quãng thời gian ngân.

Ở Vương Cát Xương rồi đi cửa hàng bún đi tìm hắn tỷ ca cho vay trước, Vương Bột lại một lần căn dặn hắn lão tử tuyệt đối đừng đắc ý vênh váo nói lời miệng, tiết lộ trong điểm cơ mật. Vương Cát Xương ở tất cả mọi người trước mặt đều có thể trang tôi, chỉ có rất hư hỏa (sợ hãi) tỷ tỷ của hắn người một nhà.

Vương Cát Xương vô cùng phấn khởi đi tới, hơn nữa kỳ vẫn là Vương Bột bảy xoay lên đổi tốc độ xe leo núi. Vương Bột nhìn hán lão Hán nhi bóng lưng, nghĩ thầm, đại cô cùng chú ở đã được kiến thức chính mình này cửa hàng bún tiềm lực sau, lần này vay tiền nên không có vấn đề gì chứ?

Kỳ thực, Vương Bột cũng không nhất định cần phải từ Vương Cát Xương tỷ tỷ nơi đó vay tiền, bởi vì trang trí cũng không phải một chỗ có thể giải quyết được. Hán hoàn toàn có thể đang sửa chữa trong lúc, lợi dụng hiện hiện nay cửa hàng bún không sai hấp kim năng lực trả tiền phân kỳ, nhiều nhất nhiều tri hoãn một mấy tháng, liền có thể đem mới kỳ hạn điểm trùng tu xong. Hán sờ dĩ đề cho mình lão tử đi tìm Lê Minh Đức cho vay, có điều là cảm thấy gần đoạn thời gian, chính mình cùng đại cô một nhà quan hệ tựa hồ trở nên hơi trở nên tế nhị, không giống như trước như vậy hòa hợp. Hán cùng cha mẹ vẫn là như vậy, đối với đại cô một nhà vẫn là lên làm tan đối xử giống nhau; nhưng đại cô bọn họ, bao quát hán cái kia tự cao tự đại biểu tỷ Lê Quân Hoa, cho Vương Bột cảm giác nhưng là bắt đầu có trình độ nào đó trên xa lánh cùng xa lạ.

Đối với Vương Cát Xương tỷ tỷ nhà này người, Vương Bột trong lòng tuy rằng có không ít vi từ, nhưng tổng thể trên hán vẫn là cảm tạ chiếm đa số. Hán không hi vọng bởi vì chính mình điều kiện kinh tế to lớn thay đổi mà nhường lẫn nhau trong lúc đó loại này đáng quý, không cách nào dùng tiền tài mua được tình thân đậm bạc lên. Vì lẽ đó, Vương Bột nghĩ đến cái sâu sắc thêm lẫn nhau trong lúc đó quan hệ biện pháp, vậy thì là nhường Vương Cát Xương tìm hán đại chú Lê Minh Đức cho vay, để cho mình nợ đối phương một ân tình. Vương Bột có lý do tin tưởng, theo trong nhà điều kiện từ từ chuyển biến tốt, ân tình của hán sẽ trở nên càng ngày càng khó, cũng sẽ càng ngày càng đáng giá, sau đó, chính là người khác nợ ơn hán.

Bởi vì cho vay không phải việc nhỏ, một đôi lời có thể nói rõ ràng, Vương Bột cho rằng Vương Cát Xương sẽ ở tỷ tỷ của hán gia ăn cơm, vừa ăn vừa nói chuyện, không nghĩ tới liền một canh giờ đều không chờ đủ, Vương Cát Xương sẽ trở lại. Khi trở về một mặt âm trầm, âm trầm đến phảng phất đọng vào liền muốn chảy ra nước.

Vương Cát Xương đem xe đạp giá được, âm thầm đi vào bếp sau, từ Vương Bột trong tay đã nắm tráo ly.

Đây là tình trạng gì? Chẳng lẽ lại thất bại?

Vương Cát Xương trên mặt vẻ mặt nhường Vương Bột có dự cảm không tốt. Hán đúng là không nhiều lắm cái gọi là, chỉ là có chút lo lắng Vương Cát Xương.

"Sao, ba? Đại cô vay không vay?" Vương Bột một bên cầm trong tay nầu bún tráo ly đưa cho hán lão Hán nhi, một bên nhỏ giọng hỏi.

"Người dưỡng Lê, người Quân Hoa tỷ đều đồng ý vay, thế nhưng người đại cô không muốn vay." Vương Cát Xương thờ phỉ phò nói.

"Đại cô vì sao không muốn vay?"

"Người đại cô nói, gọi chúng ta trước tiên đem hiện tại cái tiểu điểm này kinh doanh được, không muốn mơ tưởng xa vời! Còn nói cái gì cho vay không phải một chuyện đơn giản, không giống chúng ta nghĩ đơn giản như vậy. Đặc biệt như chúng ta loại này không có cái gì đặt cọc tư nhân cho vay, càng không tốt vay." Vương Cát Xương nói.

"Vậy thì là nói, bọn họ không muốn vay Ạ?" Vương Bột giờ giờ lên khoe miệng, lộ ra một nụ cười lạnh lùng.

"Ngược lại người đại cô là không muốn vay, nói không muốn xem người đi mạo hiểm. Người đại chú gọi ta trước tiên về tiệm, hán làm tiếp làm người đại cô công tác. Nhưng vẫn là nói muốn vay năm vạn lấy chúng ta tình huống trên căn bản không có khả năng lắm, 10, 20 ngàn hán còn có thể hoạt động một hồi."

Nghe xong Vương Cát Xương sau, Vương Bột trên mặt cười lạnh càng sâu, nghĩ thầm, hai người này đúng là sẽ một vai phản diện, một vai chính diện, cũng chỉ có thân ở trong đó Vương Cát Xương không nhìn thấu cái kia hai người xiếc. Ở Vương Bột xem ra, cái gì 'Mơ tưởng xa vời', cái gì 'Đặt cọc', cái gì 'Mạo hiểm', cái gì 'Không thể' dưới cái nhìn của hán đều là phí lời cùng giọng quan! Không muốn vay mới phải thật sự.

Hoặc là tru tâm nói một câu: Không muốn xem nhà hán từng bước một bốc lên đến, nhường bọn họ những này người thành phố tỷ tỷ cùng tỷ ca đánh mất cảm giác ưu việt mới phải thật sự!

"Cũng được! Lão Hán nhi, cầu người không bằng cầu mình! Nếu đại cô bọn họ không muốn vay, vậy chúng ta liền gian khổ phấn đấu, tự lực cánh sinh đi. Từ xế chiều hôm nay bắt đầu, chúng ta trước tiên đem sát vách thu thập đi ra, sau đó đi gia cụ thị trường mua mười mấy tấm cũ điểm bàn băng ghế, trước tiên bài lên. Lớn như vậy cái địa phương, không lên cũng lãng phí. Chờ qua một thời gian ngắn tồn được rồi tiền, chúng ta trở lại cố gắng trang trí một phen." Vương Bột đối với hán lão Hán nhi nói vừa là an ủi Vương Cát Xương, trình độ nào đó trên cũng là an ủi chính hán.

"Muốn được! Bột nhi! Lão Hán nhi nghe lời người! Người sống sao có thể cho nước tiểu nghẹn chết! Người đại cô không muốn vay cho chúng ta thì thôi! Chúng ta tự lực cánh sinh!" Vương Bột mấy câu nói xem như là nói đến Vương Cát Xương tâm khảm bên trong đi tới. Hán vốn tưởng rằng lại một lần thất bại tan tác mà quay trở về chính mình làm sao đều sẽ bị con riêng tẩy xuyên một phen, không nghĩ tới con riêng không hề nói gì, trái lại cũng tới an ủi hán. Điều này làm cho Vương Cát Xương trong đầu sinh ra không ít cảm động. Vương Cát Xương lần đầu tiên trong đời giác ngộ đến:

Ngân có vạn có không bằng chính mình có! Tỷ tỷ Vương Cát Phượng mặc dù đối với hán cho dù tốt, ngầm lại cho hán nắm bao nhiêu tiền, nhưng trên bản chất vẫn là mặt khác người một nhà, thời điểm máu chốt, cũng không nhất định đáng tin.

Mà Vương Bột, xuyên thấu qua kế phụ hai lần vay tiền, hai lần tay trắng trở về, cũng coi như nhìn thấu một chuyện: Đại cô một nhà cùng nhà bọn họ, còn thật sự không cách nào trở thành một người qua đường. Hán thông qua hai lần thăm dò, một lần hi vọng đối với mới có thể "Đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi", một lần hi vọng đối phương có thể "Thêm gấm thêm hoa", đáng tiếc, hai lần đối phương đều không có cảm kích! Bọn họ không phải không làm nể, hai lần thỉnh cầu đối với bọn họ mà nói có thể nói đều là nhắc tay chỉ lao; thế nhưng nhân gia chính là không muốn làm, không muốn tin tưởng người,

cho một mình người thử nghiệm cơ hội.

Muốn so sánh với bên dưới, làm nghèo rút mừng tôi, so với mình gia giàu có không tới chỗ nào đi cừu cừu cùng bác gái môn, tuy rằng trong đó có chút tiểu khúc chiết, nhưng tổng thể trên đối với hần người ngoại sinh này một phen thỉnh cầu vẫn là to lớn chống đỡ, giúp tiền giúp đỡ!

Xem ra, trọng nghĩa mỗi nhiều làm thịt chó bối, phụ lòng nhiều là người đọc sách! Cổ nhân thành bất ngã khi (các cụ nói cấm có sai) nha!

Đạo bất đồng, mưu cầu khác nhau! Vậy sau này liền các đi các đi!

Vương Cát Xương sau khi rời đi, buổi trưa, Lê Minh Đức trong nhà phát sinh một hồi kịch liệt biện luận.

Vương Cát Phụng cảm giác mình không sai, Tăng Phạm Ngọc đưa con trai kia thực sự là có chút không biết trời cao đất rộng, vừa mở miệng liền muốn vay năm vạn! Năm vạn, hần gặp năm vạn không có? Có biết hay không năm vạn nguyên lại bắt đầu đến dày bao nhiêu? Đừng tưởng rằng hiện tại bún quán làm ăn khá khẩm liền coi chính mình là kinh doanh kỳ tài. Đắc ý vênh vao, vui quá hóa buồn sự tình, nàng Vương Cát Phụng đời này đã thấy rất nhiều. Không cho vay cho hần là không muốn hại hần.

Lê Minh Đức cũng cho rằng Vương Bột bước chân bước đến có chút lớn, thậm chí có chút mơ tưởng xa vời. Thế nhưng nếu nhân gia đã đem sát vách cửa hàng sang lại, muốn khoách quy mô lớn, hơn nữa cái này cũng là Vương Cát Xương này em vợ lần thứ hai mở miệng, về tình về lý đều nên mượn một ít tiền cho đối phương. Năm vạn không có, một vạn hai vạn cần phải ủng hộ một chút. Có phía trước cái kia tiểu cửa hàng bún ăn mỗi, hiện tại cái này cửa hàng lớn, cho dù kiếm lời không được đồng tiền lớn, nói vậy cũng sẽ không lỗ vốn.

Cho tới Lê Quân Hoa, lần này đúng là không chút do dự chống đỡ Vương Bột cái này biểu đệ mở rộng kế hoạch. dưới cái nhìn của nàng, Vương Bột tiểu tử này nói không chắc ở kinh doanh phương diện thật sự có người bình thường không có thiên phú. Đã như vậy, cái kia sao không ở hần nhân sinh cất bước giai đoạn tiến hành đầu tư? Cái nào sợ thất bại, lấy chính mình điều kiện số tiền này cũng không tính thương gân động cốt; chỉ khi nào nhân gia thành công, vậy sau này báo lại nhưng là không ngừng mấy vạn khối đơn giản như vậy.

Nhưng là Lê Quân Hoa tuy rằng muốn ủng hộ cái này càng ngày càng làm cho nàng nhìn với cặp mắt khác xưa biểu đệ, nhưng trong nhà quyền lực tài chính nhưng là nắm giữ ở cha mẹ trong tay, bản thân nàng là không tiền gì. Cho nên nàng chống đỡ cũng giới hạn với trên đầu môi cùng đạo nghĩa trên, tỷ như cùng cha mẹ phân cãi nhau, xướng làm trái lại.

Người một nhà thương lượng một buổi trưa, liền bữa trưa đều không ăn được, thương lượng kết quả cho rằng vẫn không thể quá mức tuyệt tình, bao nhiêu cần phải chống đỡ em vợ một hồi.

"Hoa Hoa, người ngày hôm nay dưới tranh thủ đi tìm dưới người biểu đệ, liền nói cho vay bởi vì bọn họ là tư nhân cho vay, hơn nữa không có bất kỳ đặt cọc, từ ngân hàng vay là vay không được. Nhưng chúng ta đồng ý dùng tiền của mình chống đỡ hần 1 vạn tệ. Người liền gọi hần ngày mai đánh cái thời gian đi ta đi làm địa phương nắm tiền." Vương Cát Phụng đối với Lê Quân Hoa nói rằng. Hiện tại ba người đều biết Vương Cát Xương trong nhà đến cùng là ai ở cầm lái, vì lẽ đó Vương Cát Phụng cũng không gọi con gái đi tìm nàng cậu út.

"Muốn được, mẹ." Lê Quân Hoa gật gật đầu, trong lòng nhưng không khỏi nghĩ buổi chiều thấy chính mình biểu đệ sau đến cùng nên nói như thế nào mới có thể hóa giải chính mình lúng túng.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69: Tan rã trong không vui

Nếu dự định tạm không trang trí, đến lại ngọ hai ba giờ chuyện làm ăn nhặt xuống thời điểm, Vương Cát Xương, Tăng Phạm Ngọc, Chung Hiểu Mẫn cùng Quan Bình bốn người liền bắt đầu đến sát vách đi thu thập quét tước cơm Tàu quán, đem Vương Bột ở lại trong cửa hàng xem điểm.

Vương Bột có người đến ăn bún hần liền làm cho người ta nấu bún, không ai ăn hần liền ôm sách giáo khoa gặm. Sơ trung tri thức trải qua khoảng thời gian này âm một hồi dương một hồi, chơi đùa đánh đánh ôn tập cùng cố, trên căn bản hoàn toàn nắm giữ. Hần hiện tại đã bắt đầu ở xem cao trung sách giáo khoa, càng xác thực nói, chủ yếu là cao trung toán lý hóa này ba khoa.

So với sơ trung, cao trung toán lý hóa ở chiều rộng trên vẫn chưa làm bao lớn mở rộng, cao trung toán lý hóa bên trong rất nhiều khái niệm ở sơ trung thời

thì có trải qua, tỷ như Ngưu Tam định luật, thế nhưng ở chiều sâu trên nhưng phải so với sơ trung sâu hơn rất nhiều. Cho nên, Vương Bột ôn tập tốc độ cũng là chậm lại.

Cũng may đời này hần mới vừa niệm xong lớp 10, hiện nay chỉ có ba quyển sách cần trùng găm một lần. Nghi hê hiện tại cũng mới qua nửa tháng, thời gian có chính là, ôn tập tiến độ tuy rằng chậm như ốc sên, nhưng Vương Bột nhưng không một chút nào lo lắng.

Ba giờ rưỡi, làm Vương Bột chính đang làm một đạo có quan hệ tập hợp toán học đề thời điểm, trong cửa hàng đến rồi cái khách không mời mà đến, hần biểu tỷ Lê Quân Hoa.

"Vương Bột, ở làm bài tập sách?" Lê Quân Hoa đi vào cửa hàng bún, trùng vui đầu làm bài tập Vương Bột hỏi thăm một chút, đồng thời chuyển động đầu, cẩn thận quan sát cửa hàng bún đến. Nàng đạp xe từ "Tầng Tàu Bún" bên ngoài lối đi bộ đi ngang qua không xuống năm lần, nhưng chính thức đi vào cửa hàng bún, ngày hôm nay nhưng là lần thứ nhất.

"A, Hoa Hoa tỷ đến rồi! Mau vào ngồi! Hoa Hoa tỷ, người ăn cơm chưa, không ăn ta cho người nấu bún!" Lê Quân Hoa đối với Vương Bột tới nói xem như là khách không mời mà đến, không ngờ tới nàng muốn tới, vì lẽ đó Vương Bột trên mặt hiển lộ kinh ngạc không tính giả, nhưng mặt sau nói thì có chút giả đánh.

Đều ba giờ rưỡi chiều, cái nào có còn hay không ăn cơm trưa?

"Há, không cần không cần! Ta ăn cơm. Chuyện làm ăn cũng còn tốt ba? Đúng rồi, sao không có nhìn thấy cữu cữu cùng mẹ a?" Lê Quân Hoa nhìn một vòng, cũng không nhìn thấy Vương Cát Xương cùng Tăng Phạm Ngọc.

"Chuyện làm ăn còn có thể. Ta mẹ lão Hán nhi ở sát vách quét tước thanh khiết. Tỷ, người là muốn tìm cha ta oa? Ta đi cho người gọi!" Nói, Vương Bột liền giờ lên cái mông, chuẩn bị đi gọi người.

"Ồ không cần! Nhường cữu cữu bọn họ bận bịu đi." Lê Quân Hoa gọi lại Vương Bột, chính mình cũng ở Vương Bột đối diện trên băng ghế ngồi xuống, "Không sai yêu, Vương Bột. Lúc trước người cho ta nói người muốn mở cửa hàng bún, ta còn có chút không tin, cảm thấy người đang nói đùa. Hiện tại người vẫn đúng là đem cửa hàng bún mở lên, hơn nữa chuyện làm ăn còn tốt như vậy. Không thể không nói, ban đầu ta hơi nhỏ nhìn người."

Vô sự không lên điện tam bảo, Vương Bột có chút đoán không được hần cái này biểu tỷ ngày hôm nay tới được mục đích, cũng chỉ có một mặt nát cười ứng phó: "Quá khen quá khen! Trò đùa trẻ con, có điều là trò đùa trẻ con!"

"Cát! Người còn trò đùa trẻ con? Ta mười cái đồng sự, có tám cái đều đến ăn qua các người bún. Lúc này mới qua mấy ngày, người liền đem bên cạnh người cơm Tàu quán cho sang lại, này vẫn tính trò đùa trẻ con? Người cũng quá giả đánh đi!" Đối mặt nói năng ngọt xót Vương Bột, Lê Quân Hoa trực tiếp quăng hần cái vệ sinh mắt.

Lê Quân Hoa thẳng thắn nhường Vương Bột có chút thẹn thùng, có điều sau khi sống lại hần phát hiện da mặt của chính mình dày rất nhiều, đối mặt Lê Quân Hoa khinh thường, hần phát hiện mình hoàn toàn có thể làm được mặt không biến sắc.

"Mao lão đầu nhắc nhở chúng ta, " Vương Bột một mặt nghiêm túc quay về Lê Quân Hoa nói, "Làm người muốn khiêm tốn cẩn thận, thẳng không kiêu, bại không nản! Ta lúc này mới xem là bao lớn chút kinh doanh? Ở đại nhân vật trong mắt liền dư mất cũng không tính, cách chân chính thành công còn kém mười vạn tám ngàn dặm! Vì lẽ đó, chỉ có thể là trò đùa trẻ con!"

"Ha ha, cái kia trong mắt người chân chính thành công đến cùng là cái gì?" Lê Quân Hoa mở to một đôi mắt đẹp, đại cảm thấy hứng thú nhìn trước mắt cái này nhỏ hơn nàng ba tuổi biểu đệ, muốn biết cái tên này đã tâm đến cùng lớn bao nhiêu.

"Vậy sẽ phải xem nhân sinh nằm ở cái gì giai đoạn."

Không giống nhân sinh giai đoạn tự nhiên có sự khác biệt mục tiêu."

"Vậy người hiện giai đoạn mục tiêu là cái gì?"

"Người không phải nhìn thấy không?" Vương Bột dùng miệng nở một hồi sát vách, "Chính là đem sát vách cơm Tàu quán bàn hạ xuống, sau đó cải tạo một phen, làm thành một chuyên môn bán ăn vặt quán ăn nhỏ."

Vương Bột đã tâm lớn cực kì, gần đây mục tiêu hiển nhiên cũng không chỉ là một nhà kỳ hạm điểm, nhưng Lê Quân Hoa không coi là người mình, hần làm sao có khả năng hướng về nàng tiết lộ chính mình thương mại kế hoạch?

Lê Quân Hoa có chút thất vọng, nàng cảm giác trước mắt cái tên này có chút ở qua loa nàng. Nàng cảm thấy này rất khả năng cùng cậu út buổi trưa hôm nay ở nhà mình tao ngộ có quan hệ. Nghĩ đến Vương Cát Xương, Lê Quân Hoa liền dự định không lại đi vòng vèo, nàng đối với Vương Bột nói rằng:

"Vương Bột, cữu cữu buổi trưa hôm nay đến nhà tìm đến lão Hán nhi cho vay. Ta cùng ta lão Hán nhi là rất ủng hộ người. Thế nhưng ta mẹ cảm thấy bước chân của người tựa hồ bán đến có chút qua lớn, nàng không muốn để cho người đi mạo hiểm. Còn cho vay sự tình, bởi vì người cái này là thuộc về cá nhân cho vay. Ngân hàng đối với cá nhân cho vay yêu cầu tương đối cao, cần đặt cọc vật. Các người hiện tại đại khái cũng không cái gì đáng giá đặt cọc vật, vì lẽ đó đi ngân hàng cho vay đường khả năng liền đi không thông. Ta mẹ nói, vì ủng hộ người trang trí kế hoạch, nàng từ trong nhà tiền dư bên trong cho người lấy một vạn, hi vọng người cũng đừng ngại ít. Nếu như ngày mai rảnh rỗi, người hoặc là cữu cữu liền đi nàng đi làm địa phương đi lấy tiền."

Vương Bột rất muốn hỏi một câu Lê Quân Hoa: Người lão Hán nhi vay năm vạn cho ta, ta phải năm ngàn cho người lão Hán nhi làm tiền thuê, không biết con đường này ở người lão Hán nhi nơi đó còn có đi hay không đến thông? Nhưng hẳn lại cảm thấy hỏi như vậy tựa hồ có vẻ quá mức ngu dốt, cũng quá hành động theo cảm tính, cũng là chỉ là muốn nghĩ, liền đem chỉ ném tới đi sang một bên.

"Cảm ơn cảm tạ! Tạ Tạ tỷ tỷ, cảm tạ các người hùng hồn giúp tiền! Có điều này trang trí, ta sau đó theo ta mẹ lão Hán nhi lại lần nữa suy nghĩ một chút, cảm thấy có chút lãng phí tiền, tựa hồ không cần phải vậy. Chúng ta dự định trước đem liền sát vách lão trang trí dùng một quãng thời gian. Dù sao chúng ta hiện tại là thuộc về giai đoạn gây dựng sự nghiệp, khắp nơi đều muốn dùng tiền, có thể tiết kiệm một điểm chính là một điểm đi."

Lê Quân Hoa không biết Vương Bột là thật hay giả, thế nhưng trong lời nói không cần chính mình cái kia 1 vạn tệ tiền nòng vẫn có thể nghe được. Đây xem như là đối với nòng gia cái kia 1 vạn tệ tiền duyên chuyển từ chối. Nghĩ đến nửa tháng trước, hai cha con họ sáng sớm đạp xe đi tới nhà mình, hẳn lão Hán nhi một mực cung kính, lời hay nói tận hy vọng có thể từ chính mình mượn năm ngàn thôi; nửa tháng sau, chính mình chủ động đưa lên 1 vạn tệ tiền, hẳn cũng đã có thể đối với này 1 vạn tệ tiền nói NO.

Này có phải là một loại trào phúng?

Có thể trào phúng là ai?

Lê Quân Hoa cảm thấy có chút bị ai, lại có chút đáng trách! Vừa hận chính mình cái kia tầm nhìn hạn hẹp cha mẹ, vừa hận trước mắt cái này không biết điều, giả vờ thanh cao giả hóa! Nàng rất muốn lớn tiếng nói cho Vương Bột: Ta mẹ lão Hán nhi không phải là không cho vay cho người mà, nhưng bọn họ cũng lấy ra tích trữ cho người bồi thường a! Người còn muốn thế nào?

Thế nhưng cùng Vương Bột vừa nảy như thế, loại này tự hạ thân phận nàng cũng chỉ có thể ở trong lòng phát tiết một chút, nói ra khỏi miệng là tuyệt đối không thể có thể.

Nếu chính mình này biểu đệ đã đem nói tới trình độ như thế này, Lê Quân Hoa cảm giác mình lại tiếp tục ngồi xuống cũng không cái gì cần phải. Hơn nữa hiện tại nàng liền cảm thấy như đứng đứng lửa, như ngồi ngồi than, dưới mông dài dăm, khắp toàn thân rất không dễ chịu.

"Ừm, người nói tới cũng rất có đạo lý. Gây dựng sự nghiệp ban đầu, đều rất gian nan, là nên tính toán tỉ mỉ mới đúng. Nha, được rồi, ta cũng chính là lại đây chuyển đạt một hồi ta mẹ lão Hán nhi ý tứ. Mặc kệ thế nào, các người nếu như cần tiền, liền đi tìm ta mẹ năm đi. Ta buổi chiều còn có chút sự tình, liền không ngồi. Rảnh rồi đến nhà đến chơi mà, cách đến như thế gần." Nói, Lê Quân Hoa liền từ chỗ ngồi đứng dậy, dự định cáo từ.

Trước đây Vương Bột nhất định sẽ giữ lại một phen, dù cho giả ba ý tứ giữ lại, hiện tại hẳn cũng lười làm những này giả động tác, trực tiếp hướng về Lê Quân Hoa gật gật đầu, nói: "Muốn được, Hoa Hoa tỷ. Bất luận làm sao, thay ta cảm tạ đại cô cùng chú. Rảnh rồi ta sẽ đi gặp bọn họ. Người rảnh rồi cũng lại đây sái mà. Làm đệ oa nhi cái khác mời không nổi người, thế nhưng một hai bát bún vẫn là mời được."

Rời đi chính là thời điểm, Lê Quân Hoa bất ngờ phát hiện cửa hàng bún cửa ngừng chiếc cùng bên người nàng này chiếc giống như đúc, nhưng cũng còn muốn mới trên mấy phần xe leo núi. Đây chiếc xe leo núi cùng mặt khác hai chiếc nàng từng gặp cũ nát xe đạp ai cùng nhau, hiển nhiên thuộc về cùng một nhà người hết thấy. Lê Quân Hoa tâm tình phức tạp liếc nhìn chiếc kia xe leo núi, rời đi.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70: Điền Tâm đến rồi

Buổi tối hôm đó, Vương Bột đem biểu tỷ Lê Quân Hoa buổi chiều đến cửa hàng bún một chuyện nói cho cha mẹ, cũng nói rồi Lê Quân Hoa chủ yếu ý đồ đến. Vương Cát Xương hiển nhiên vẫn còn khi đầu bên trên, đối với đại tỷ Vương Cát Phụng hai lần đại quét mặt mũi của chính mình vẫn cứ cảm giác bất bình. Hơn nữa hẳn hiện tại tâm khí cũng hơi có chút cao, Vương Cát Phụng 1 vạn tệ tiền hẳn cũng không có quá đánh tới mắt, đối với hẳn cửa hàng bún tới nói, cũng chính là mười ngày nửa tháng sự tình.

Vương Bột mẫu thân Tăng Phạm Ngọc đứng là có chút lo lắng vội vã đáng vẻ, sợ chính mình như vậy phát tỷ tỷ mặt mũi tỷ tỷ một nhà có thể hay không không an nhàn. Vương Bột không thể làm gì khác hơn là trấn an mẫu thân nói, bản cư phố xá sầm uất không người hỏi, phú ở thâm sơn có người thân ở xa, chỉ cần chính mình giàu có, thân bằng bạn tốt có rất nhiều, đến thời điểm chỉ sợ mẫu thân hiểm đến bái phỏng thân thích quá nhiều.

Ngày thứ hai, lợi dụng buổi sáng chín giờ thời gian nhàn hạ, Vương Bột mang theo Quan Bình chạy một chuyến Từ Phụng gia cụ thị trường. Quan Bình đối với Từ Phụng căn bản không quen, vừa vận dẫn nàng đi nhận nhận đường.

Một phen tìm kiếm sau, Vương Bột lấy ba mươi đồng tiền một bộ giá cả từ một lão nam nhân nơi đó đào tám bộ hàng dùng rồi cái bàn, cũng làm cho đối phương dùng hòa tam luân đưa đến com Tàu quán. Những này cái bàn đưa đến cũng đúng lúc, mới vừa từ hòa tam luân trên dưới hạ xuống bãi ở đại sảnh bên trong, liền đuổi tới buổi trưa này ba ăn com đình cao kỳ.

Liền, quán com nhỏ sáu tám, bữa tiệc lớn quán tám tám, tổng cộng mười bốn tám cái bàn đồng thời tiếp khách, trong lúc nhất thời, đem năm người bạn bị đến xoay quanh, liền nguyên lai chỉ ở một bên thao bất tay phụ trách lấy tiền tính sổ Vương Bột cũng không thể không ở những người khác bạn bị có điều thời điểm phụ một tay, hoặc vội vàng bung bún, hoặc thu thập bát đĩa, bạn bị đến đó là một chân không chạm đất, không còn biết trời đất đâu đất đâu.

Cái bàn tăng cường cũng rốt cục nhường vừa đến ăn com đình cao kỳ, "Tăng Tàu Bún" cửa tiệm trước sẽ xuất hiện vây quanh cảnh tượng có giảm thiểu. Tăng cường tám bộ cái bàn hiện nay tuy rằng vẫn chưa thể hoàn toàn ngăn chặn xếp hàng ăn com kính chiếu ảnh, nhưng Vương Bột nhưng không dự định tiếp tục tăng cường cái bàn, cứ việc com Tàu quán bên trong lại thả tám tám cái bàn cũng thả xuống được. Hắn cảm thấy vừa đến hiện nay nhân thủ có chút không đủ dùng, thứ hai vừa phải duy trì một loại cảm giác đói bụng cùng não nhiệt cảm, đối với ăn uống ngành nghề tới nói mãi mãi cũng là nhường chuyện làm ăn dài thịnh không suy bí quyết.

Bốn giờ chiều, Điền Tâm cười xe đạp đi tới cửa hàng bún. Vương Bột nhìn lên Điền Tâm trên mặt sắc mặt vui mừng liền biết nàng đại khái đã cách chức, vừa hỏi, quả thế. Vương Bột cũng bởi vậy tâm tình thật tốt. Ngày một ngày, hắn tuy rằng vẫn vui vẻ ra mặt, gặp người tất cười, nhưng đó chỉ là kinh doanh tính chất giả cười, trong lòng ít nhiều gì vẫn còn có chút không thoải mái, khó chịu, những này không thoải mái cùng khó chịu tự nhiên đến từ chính đại cô gia.

Trên thực tế, Điền Tâm nghỉ việc cũng không phải như vậy thuận buồm xuôi gió.

Nàng từ Vương Bột nơi này cách mở sau ngày thứ hai, đi làm, Điền Tâm liền trực tiếp đi tới xưởng trưởng thất hướng về xưởng trưởng Thẩm Khải Luyện đưa ra từ chức. Thẩm Khải Luyện tại chỗ kinh hãi, nổi lên nguyên nhân. Điền Tâm xả cái bia ngấm (nói dối), nói làm tài vụ làm bốn năm, mệt một chút, muốn thay cái mới hoàn cảnh.

Thẩm Khải Luyện nơi nào chịu tin, lúc này liền lời nói ý vị sâu xa khuyên Điền Tâm không nên vọng động, công việc bây giờ không phải dễ tìm như thế, không muốn ầm đầu, được người ngoài đầu độc.

Điền Tâm liền nói nàng không được ai đầu độc, hiện tại người cũng rất bình tĩnh, đi ý đã quyết, mong rằng Thẩm xưởng trưởng tác thành, đồng thời cảm tạ Thẩm Khải Luyện xưởng trưởng một phen vun bón cùng tín nhiệm, nhưng mình chỉ có tiếc nuối phụ lòng.

Nhưng Thẩm Khải Luyện vẫn là không tin, liền để Điền Tâm trước về văn phòng, nói hắn cùng Điền Tâm phụ thân trước tiên câu thông một chút, nếu như cha mẹ hắn đều đồng ý nàng từ chức, hắn đương nhiên sẽ không mạnh mẽ giữ lại.

Thẩm Khải Luyện nói tới kiên quyết, Điền Tâm nhất thời cũng không biện pháp gì, chỉ có trước về phòng làm việc của mình, chờ lúc xế chiều lại đi tìm Thẩm Khải Luyện.

Điền Tâm vừa rời đi, Thẩm Khải Luyện lập tức khiến người ta đi gọi cùng Điền Tâm bình thường sái đến tốt tài vụ thất Lưu Phương.

Xưởng trưởng triệu kiến, Lưu Phương rất mau tới đây. Thẩm Khải Luyện liền hỏi Lưu Phương có biết hay không Điền Tâm muốn từ chức sự tình, cùng với nàng tại sao muốn từ chức.

Lưu Phương về mặt cùng Thẩm Khải Luyện vừa này nghe Điền Tâm nói muốn từ chức thời về mặt hầu như giống như đúc.

"Không biết a! Không nghe nói Điền Tâm muốn từ chức a! A, xưởng trưởng, Điền Tâm muốn từ chức sao?" Lưu Phương cổ hai mắt hỏi Thẩm Khải Luyện, đầy mặt giật mình.

"Sáng sớm hôm nay đi làm, Điền Tâm liền tới tìm ta nói muốn từ chức. Thái độ kiên quyết rất, lưu đều không giữ được."

"Nàng không nói vì sao từ muốn từ chức?"

"Hừ, nói là làm tài vụ làm phiền, muốn thay cái công tác." Thẩm Khải Luyện hừ một tiếng, "Lưu Phương, khoảng thời gian này Điền Tâm có hay không cái gì dị thường? Có hay không những người khác đi tìm nàng?"

"Dị thường đúng là không dị thường gì! Cho tới có người hay không đi tìm nàng. . . A, ta nghĩ lên, ngày hôm trước buổi chiều Vương Cát Xương tới tìm Điền Tâm, hai người thì thăm ở xưởng cửa hàn huyền hơn nửa giờ, cũng không biết được tán gẫu chính là cái gì."

"Vương Cát Xương? Vương Cát Xương là cái nào?" Thẩm Khải Luyện căn bản nhớ không nổi Vương Cát Xương người như vậy.

"Xưởng trưởng, người đã quên? Hai năm trước cho chúng ta xưởng thủ cửa lớn cái kia Vương Cát Xương, đại gia đều gọi hắn là Vương Cát Xương a!"

Kính Lưu Phương như thế vừa đề tỉnh, Thẩm Khải Luyện đúng là có chút ấn tượng, cái kia Vương Cát Xương, hắn vẫn là xem ở hắn tỷ ca Lê Minh Đức mặt mũi trên, mới nhường hắn tiến vào xưởng.

"Người liền không có hỏi Điền Tâm cùng Vương Cát Xương tán gẫu chính là cái gì?"

"Sao không có hỏi a? Nhưng Điền Tâm nói không tán gẫu cái gì. Liền nói hai cái là đồng sự tùy tiện hàn huyền tán gẫu. Thẩm xưởng trưởng, chẳng lẽ

ngươi cảm thấy Điền Tâm là cùng Vương Cát Xương chạy?"

"Hắn? Xứng sao? !" Thẩm Khải Luyện khinh bỉ nói một câu, "Thế nhưng Vương Cát Xương chân trước tìm đến Điền Tâm, Điền Tâm chân sau liền đến hướng về ta từ chức, đây nhất định cùng Vương Cát Xương thoát không khai quan hệ. Đúng rồi, cái kia Vương Cát Xương hiện tại đang làm gì từ?"

"Nghe Điền Tâm nói là ở Tứ Phương một nhà cửa hàng bún đi làm."

"Bán bún? Hắn đúng là càng sống càng tiền đồ mà!" Thẩm Khải Luyện trên mặt hiện ra một tia châm biếm, cảm thấy từ Lưu Phương nơi này cũng không lấy ra được càng nhiều tin tức, liền phát phát tay tay, nhường Lưu Phương đi ra ngoài.

"Người về văn phòng sau, lại cho ta tìm hiểu Điền Tâm, biết rõ nàng từ chức nguyên nhân thực sự." Thẩm Khải Luyện dặn dò Lưu Phương nói.

"Được rồi, Thẩm xướng trưởng."

Lưu Phương sau khi rời đi, Thẩm Khải Luyện đánh hai điện thoại. Cái thứ nhất đánh về phía chính là Tây Vân Trần trấn văn phòng chính phủ, tìm Điền Tâm lão tử Điền Quý Trung. Hắn trực tiếp liền đêm ngày hôm nay Điền Tâm chuẩn bị từ Trư Tông xướng từ chức sự tình nói cho Điền Quý Trung, hỏi hắn có biết hay không. Điền Tâm từ chức sự tình là gạt cha mẹ của nàng, Điền Quý Trung đương nhiên không biết. Thẩm Khải Luyện liền thờ dài nói, hắn chuẩn bị qua hai tháng liền cho Điền Tâm điều chỉnh một chút tiền lương, Điền Tâm cô bé này hắn là tương đương coi trọng, sau đó khẳng định là muốn làm vì là trong xướng nòng cốt đến bồi dưỡng, Điền Tâm như thế vừa đi, thực sự là đáng tiếc. Điền Quý Trung lúc này liền biểu thị lập tức tự mình đi làm Điền Tâm công tác, cần phải nhường cái này không hiểu chuyện quý nữ tử lạc đường biết quay lại, không phụ lòng Thẩm xướng trưởng một mảnh vun bón chi tâm.

Thẩm Khải Luyện đánh thứ hai điện thoại nhưng là con trai của chính mình Thẩm Lượng. Trong điện thoại, Thẩm Khải Luyện nghĩa chính ngôn từ giáo huấn Thẩm Lượng từ sáng đến tối đến tốt cùng đang bận gì đó quý thành tựu, liền Điền Tâm muốn từ chức hắn cũng không biết. Làm phân xướng chủ nhiệm Thẩm Lượng chính ở văn phòng cùng một đến báo cáo công tác nữ công liếc mắt đưa tình, vừa nghe hắn lời của lão tử, lập tức kinh chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, hai câu đem nữ công đuổi đi, liền thủ bên trong ống nói cũng không kịp để tốt, chạy đi liền hướng tài vụ thất chạy đi.

Trên thực tế, Thẩm Khải Luyện sở dĩ như thế quan tâm Điền Tâm đi ở, hoàn toàn là vì hắn cái kia vô dụng nhi tử Thẩm Lượng. Hắn đã sớm biết Thẩm Lượng đối với Điền Tâm này điểm tiêu tâm tư, đây cơ hồ đã thành toàn Trư Tông xướng đều biết bí mật. Điền Tâm người đẹp đẽ, vóc người đẹp, hơn nữa còn có văn hóa, cha mẹ còn đều là ăn quốc gia cơm, tổng hợp tố chất tuyệt đối là toàn Trư Tông xướng hết thảy nữ tính bên trong cao nhất một. Nếu như Thẩm Lượng có thể cùng Điền Tâm kết hợp cùng nhau nữa, Thẩm Khải Luyện không cái gì không hài lòng.

Có thể vấn đề là quan hệ của hai người tựa hồ là "Hoa rơi hữu ý, nước chảy vô tình", Thẩm Lượng đối với Điền Tâm thái độ cùng ý nghĩ, đó là "Tư Mã Chiêu chỉ tâm người qua đường đều biết"; nhưng Điền Tâm đối với Thẩm Lượng nhưng có chút thờ ơ, vẫn chưa cho cái sáng tỏ trả lời chắc chắn. Vấn đề là, hai cái tiểu thanh niên trong lúc đó tình tình Ái Ái Thẩm Khải Luyện cũng không muốn nhiều nòng, cô gái xinh đẹp gia sản rụt rè, như, dưới cái nhìn của hắn cũng rất bình thường, dựa vào nhi tử gia thế, cận thủy lâu dài, lại thêm chút hết sức công phu, sau một quãng thời gian, tự nhiên nước chảy thành sông.

Nhưng mà, Điền Tâm nhưng phải từ chức, rời đi, không rời đi con trai của hắn đều không thể đem cô gái này giải quyết, người vừa đi, không còn cận thủy lâu dài ưu thế, con trai của hắn Thẩm Lượng còn có thể giải quyết được nhân gia?

Mới là lạ!

Mấy ngày kế tiếp, là Điền Tâm hai mươi mấy năm qua trải qua cực khổ nhất mấy ngày. Đầu tiên là xướng trưởng nhi tử Thẩm Lượng nhiệt tình đến gần như khốc lốc om sòm giữ lại; lại là cha mẹ tận tình khuyên nhủ, lợi và hại phân tích hành động lớn công tác, không để cho nàng muốn âm mưu, nhất thời kích động, làm ra hối hận cả đời sự tình; cuối cùng lại là xướng trưởng Thẩm Khải Luyện tự thân xuất mã, gia công tư, hứa ý nguyện vĩ đại, luân phiên oanh tạc, đem Điền Tâm khiến cho phiền phức vô cùng. Hơn nữa những người này hoặc là quanh co lòng vòng, hoặc là trực tiếp đi thẳng vào vấn đề hỏi Điền Tâm, hỏi nàng từ chức sau lại đi làm việc nơi nào? Đi nơi nào còn có thể có so với ở tại Trư Tông xướng, bị xướng trưởng coi trọng càng ổn định, có tiền đồ hơn?

Hết thảy đều chưa chứng thực, Vương Bột tiểu tử kia vẽ ra đến đại bánh hiện nay cũng vẫn là một lâu đài trên không, Điền Tâm đương nhiên không muốn cùng đồng sự cùng với Thẩm Khải Luyện, Thẩm Lượng những người này đàm luận hướng đi của chính mình. Còn cha mẹ, nếu như cha mẹ không như thế mãnh liệt phản đối, có thể lý tính đối xử, tốt nhất có thể chống đỡ quyết định của nàng, nàng cảm giác mình khả năng nói cho bọn hắn biết mình từ chức sau dự định; nhưng bây giờ nhìn cha mẹ như thế một bộ kiên quyết phản đối thái độ, nếu như nói mình từ chức sau đi bùng mồm bán bún, cái kia. . .

Điền Tâm chỉ là muốn nghỉ, liền cảm thấy đây là một thập phần đáng sợ ý nghĩ. Cuối cùng, nàng tùy tiện tìm cái dự định đi Tứ Phương bằng hữu mở công ty bên trong hỗ trợ cố, qua loa Điền Quý Trung hai người.

Bị Thẩm Khải Luyện hai gia tử cùng với cha mẹ mình khiến cho phiền phức vô cùng Điền Tâm cuối cùng cũng không thêm đến xia, nói thẳng này chức nàng là từ định, nếu như xướng trưởng không ký tên, nàng nhiều nhất không muốn này nguyệt tiền lương, trực tiếp rời đi là được rồi.

Thẩm Khải Luyện thấy Điền Tâm thái độ quyết tuyệt, dù cho hắn chuyển ra cha mẹ nàng lại đây tiến hành thuyết phục giáo dục, cũng không nhường cô gái này hồi tâm chuyển ý. Thẩm Khải Luyện tuy rằng không cam tâm, nhưng cũng chỉ có thờ dài sau móc ra trong túi áo bút máy, ở Điền Tâm đưa trước đến từ chức xin trên ký tên.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Xuyên thủng tương lai hai mắt

"Cười, có cái gì buồn cười? Người chẳng lẽ uống cười hòa thượng nước tiểu hay sao?" Điền Tâm thấy Vương Bột nghe xong chính mình nói cho hắn "Lầm tai nạn" từ chức trải qua sau, vẫn vui khôn tả, cười đến không ngậm miệng lại được, nhất thời nổi giận.

"Ha ha. . . Ha ha. . . Tâm tỷ, ta xem người xương tướng kia nhĩ tử Thẩm Lượng, quá nửa là đối với người có ý tứ, người sao không ở lại đến a? Nói không chắc qua mấy năm liền có thể làm xương tướng phu nhân yêu? Lẽ nào là cái kia Thẩm Lượng dài đến đà nhĩ gà cốt (đại khái là vừa lùn vừa xấu ý tứ), rất có lỗi khán giả?" Vương Bột ha ha cười trêu nói. Điền Tâm cũng không cho hắn giảng chính mình cùng Thẩm Lượng sự việc của nhau, thế nhưng lấy Vương Bột thực tế tuổi tác, hơi hơi một liên tưởng, cũng không khó nhìn ra Thẩm Lượng đang đeo đuổi Điền Tâm sự thực. Mà đối với Điền Tâm lại có thể từ chối xương tướng nhĩ tử theo đuổi này một tuyệt đại đa số nữ công tha thiết ước mơ chuyện tốt, Vương Bột cũng là đặc biệt hiểu kỳ.

Chỉ ít, nếu như kiếp trước hắn đã từng từng công tác công ty có cái nào chủ tịch thiên kim, dù cho là tổng giám đốc con gái đến truy hắn, chỉ cần đối phương không phải đoạn cánh tay gãy chân, thân cao một gạo năm, thể trọng hai trăm cân, hắn cảm thấy hắn đại khái liền không cách nào chống đối!

"Người mới đà nhĩ gà cốt xin lỗi khán giả đây!" Điền Tâm mạnh mẽ trừng Vương Bột một chút, có chút không cam lòng này tiểu thí hài hết chuyện để nói.

Trên thực tế, Thẩm Khải Luyện độc nhĩ Thẩm Lượng tuy rằng không thể nói dài đến "Mạo so với Phan An, nhan như Tống Ngọc", thế nhưng 1m7 mấy thân cao, nghiêm túc tướng mạo vẫn là xem là là một nhân tài. Hai năm trước, Thẩm Lượng từ H tỉnh đọc xong chức cao trở về, bị hắn lão tử sắp xếp ở Trư Tông xưởng đi làm, hai người lần đầu gặp gỡ, Điền Tâm đối với hào hoa phong nhã Thẩm Lượng kỳ thực ấn tượng còn rất khá. Lúc đó đối mặt Thẩm Lượng theo đuổi, Điền Tâm kỳ thực còn dự định cho Thẩm Lượng một cơ hội, hai người khắp nơi xem, xem có thể đi hay không đến đồng thời.

Điền Tâm đối với Thẩm Lượng cái nhìn to lớn đối mới bắt nguồn từ với một lần bất ngờ. Một ngày, Điền Tâm đi phân xưởng tìm Thẩm Lượng, vừa mới đẩy ra Thẩm Lượng văn phòng, liền phát hiện Thẩm Lượng đem trong xưởng một người đáng đáp cũng không tề lắm nữ công ôm vào trong ngực, táy máy tay chân.

"Hiểu lầm! Điền Tâm, này, đây tuyệt đối là hiểu lầm! Vừa nãy Trương Quyên nói. . . Nói gáy có chút ngứa, muốn cho ta giúp nàng nhìn, ta. . . Ta chính là giúp nàng xem một chút, có phải là lông heo rơi vào cái cổ. . . Trương Quyên, vừa nãy ta nhìn, người cảnh hành (gáy) bên trong không đến cái gì lông heo, người mau đi ra đi làm đi." Đối mặt đột nhiên đến Điền Tâm, Thẩm Lượng đầu cũng coi như phản ứng đến nhanh, tìm có mặc dù có chút rác rưởi.

Nhưng hắn phản ứng đến nhanh hơn nữa cũng vô dụng. Từ đó về sau, Điền Tâm liền đối với Thẩm Lượng có rất sâu dè phòng. Mà sau đó thông qua trong nhà máy lưu truyền tới lời đồn đãi chuyện nhảm, cũng xác minh nàng tận mắt nhìn thấy: Thẩm Khải Luyện con trai này, chính là một chỉ có biểu, có hoa không qua công tử nhà giàu, tiêu chuẩn người ngu ngốc một.

"Ồ? Thế à? Vậy thì là nói cái kia Thẩm Lượng dung mạo rất soái yêu? Có hay không ta lớn lên đẹp trai?" Vương Bột nhìn Điền Tâm mặt, tự yêu mình xếp đặt một POSE.

"So với người soái!" Điền Tâm tức giận thối một câu.

"So với ta soái? Vậy thì kỳ quái! Lại soái lại có tiền, vậy người vì sao từ không làm a?" Vương Bột tò mò trong lòng tâm bắt đầu quấy phá, rất muốn bắt quái một phen.

"Vương Bột ——" Điền Tâm đem mặt mả đi, "Người lại nói? Người lại nói ta liền đi!"

Vương Bột thấy Điền Tâm trên mặt vẻ mặt không giống đùa giỡn, hắn liền biết mình nên có chừng có mực, liền cũng sẽ không lại cợt nhả, đổi một bộ vẻ mặt nghiêm túc, nói rằng: "Tâm tỷ, chúc mừng người thoát ly khổ hải! Hiện tại ta cũng không cách nào cho người đánh bất kỳ cam đoan, thế nhưng một năm sau khi, ta nhất định nhường người không hối hận hôm nay quyết định!"

"Ta tin tưởng người, tiểu bột!" Điền Tâm nhìn Vương Bột tầm này có chút non nớt, không thể nói là đẹp trai cỡ nào, nhưng cũng không hiểu ra sao tràn ngập mãnh liệt tự tin khuôn mặt, gật gật đầu.

"Có điều Tâm tỷ, Thẩm Lượng cái kia công tử bột thật sự so với ta soái?" Trên mặt chính kinh còn không duy trì một phút, Vương Bột lại bắt đầu bắt

cần đòi lên, nhưng hấn ở Điền Tâm trở mặt trước liền chạy, một bên chạy, một bên kêu lớn:

"Thế nhưng tiểu tử kia lại soái cũng rầm rầm không đến! Cho dù so với ta soái, cũng không ta thông minh! So với ta thông minh, cũng không ta trí tuệ! So với ta trí tuệ, cũng không có ta này đôi có thể xuyên thủng tương lai hai mắt!"

Rất nhiều năm sau, Điền Tâm vẫn có thể không sót một chữ nhớ tới từ thiếu niên kia trong miệng nhô ra, tự yêu mình cực điểm, tự đại tự cực, nhưng bất luận dùng một loại nào tiêu chuẩn đến nghiệm chứng, hầu như đều chuẩn xác không có sai sót mấy câu nói:

Cho dù so với ta soái, cũng không ta thông minh! So với ta thông minh, cũng không ta trí tuệ! So với ta trí tuệ, cũng không có ta này đôi có thể xuyên thủng tương lai hai mắt!

Nhưng là hiện tại, ở Vương Bột nói mớ giống như nói ra những câu nói này sau, Điền Tâm chỉ có một cảm giác, vậy thì là:

Chính mình từ chức có phải là quá mức vội vàng? Theo cái này "Tự luyện cuồng" một con đường đi tới hắc, đúng là cái lựa chọn tốt nhất sao?

Đáng tiếc, Điền Tâm còn đến không kịp "Hối hận", liền bị nhiệt tình Vương Cát Xương cùng Tăng Phạm Ngọc kéo tới, bắt đầu đối với nàng đến biểu thị hoan nghênh, cũng hỏi han ân cần, hỏi nàng có hay không có nhu cầu gì trợ giúp.

Điền Tâm vẫn đúng là cần mới ông chủ trợ giúp một hồi, liền nói có thể hay không cho phép nàng qua một hai ngày lại tới làm? Nàng cần trước tiên ở Tứ Phương trong thành thuê nhà, tìm cái chỗ đặt chân.

"Tâm tỷ, nhà ngươi không ở Tứ Phương sao?" Vương Bột thấy chuyện vừa rồi đã bỏ qua, lập tức liền đúc kết vào. Hấn vẫn cho là Điền Tâm cái này trên người mang theo cùng hấn biểu tỷ Lê Quân Hoa đồng nhất khí chất, đồng nhất "Mùi" nữ nhân cũng có thể là người thành phố mới đúng.

"Không phải, ở Tây Vân."

Thì ra là như vậy! Tây Vân là Tứ Phương rất thiên một trấn, đều sắp tới gần Quan Bình quê nhà Hoa Oanh, khoảng cách thị trấn có ba mươi bốn km. Muốn cho Điền Tâm một người phụ nữ mỗi ngày kỵ mấy mươi km đi làm xác thực cũng không hiện thực, mà đi về Tây Vân xe tuyến không tới sáu giờ liền thu ban. Vấn đề này vừa mới nghĩ thông suốt, nhưng là vừa một vấn đề phù hiện tại Vương Bột đầu óc.

"Vậy ngươi ở Minh Hoa Trư Tông xưởng lúc làm việc nghỉ ngơi ở đâu a?" Vương Bột hỏi.

"Trong xưởng cho ta một gian phòng trống làm ký túc xá. Bình thường đều ở trong xưởng, chỉ có cuối tuần mới về nhà." Điền Tâm giải thích nói. Hiện tại nàng chủ động từ chức, đương nhiên cũng sẽ không khả năng về Trư Tông xưởng đi ở.

"Tâm tỷ, cũng không dùng qua hai ngày, ngươi hiện tại liền bắt đầu đi làm đi. Có điều trước đó, xem ra ta cần một lần nữa đem 'Tăng thị ăn uống chuỗi tập đoàn' phúc lợi đãi ngộ cho ngươi nói lại. Công ty chúng ta, không chỉ có tiền lương cao, chào ông chủ, hơn nữa còn bao ăn bao ở. Từ đó về sau, trừ công tác, còn lại ngươi cũng không cần quản, công ty đều sẽ lo lắng cho ngươi."

Ban đầu Vương Cát Xương tìm đến Điền Tâm thời điểm, chỉ nói là chuyển chính thức sau khi một tháng tiền lương 450, sau đó bao ba bữa cơm, cũng không nói bao vậy lại. Mấy ngày trước cùng Vương Bột tán gẫu thời điểm Vương Bột cũng không nói bao vậy lại. Vì lẽ đó Điền Tâm từ chức sau chuyện thứ nhất chính là đến thông báo Vương Bột, chuyện thứ hai liền dự định ở trong thành, tốt nhất ở thành hương kết hợp bộ thuê nhà. Bởi vì thành hương kết hợp bộ rời thành gần, tiền thuê nhà cũng phải tiện nghi rất nhiều.

Hiện tại lại nghe Vương Bột nói cửa hàng bún trừ bao ăn còn bao vậy lại, không khỏi đại hỉ. Lúc này gật gù, nói cẩn thận, sau đó chính là vội vội vã vã cảm tạ Vương Bột một nhà hậu đãi.

Chỉ là Vương Cát Xương cùng Tăng Phạm Ngọc lại nghe có chút mơ hồ. Vương Cát Xương nghi ngờ hỏi: "Bột nhi, chúng ta lúc nào thành lập công ty?"

"Ây. . . Cái này. . . Còn ở trong kế hoạch —— ai, ngược lại ngươi mặc kệ đi, trên phương diện làm ăn sự tình ta hiểu được. Ngươi cùng mẹ không bận tâm ha!" Vương Bột đối với cha mẹ hấn nói tiếp theo vừa nhìn về phía Điền Tâm, nói, "Đúng rồi, Tâm tỷ, ta hiện tại ở thể dục quán phụ cận thuê cái kia nhà mặc dù là ba thất hai thính, nhưng trong đó có một gian là thư phòng, mặt khác hai gian ta cùng Quan Bình các ở một gian. Tối hôm nay chỉ có trước tiên oan ức ngươi cùng Quan Bình chen một chút, chờ ngày mai trước tiên đem thư phòng thu thập đi ra, lại đi gia cụ thị trường mua cái giường, ngươi cảm thấy thế nào?"

"Được, ta không thành vấn đề. Chính là không biết Quan Bình có nguyện ý hay không cùng ta chen một chút? Nếu như không được ta ngủ phòng khách sofa cũng có thể." Điền Tâm hào hiệp nói.

"A, ta cũng không thành vấn đề! Tối nay ta có thể ngủ sofa, đem giường tặng cho Tâm tỷ ngủ." Ở phụ cận nghe mấy người nói chuyện Quan Bình thấy đại gia nhắc tới chính mình, lập tức đứng ra lên tiếng.

"Cái nào có thể cho ngươi ngủ sofa a, Quan Bình? Đây không phải tước chiếm cư sào sao? Vậy cũng không được! Vẫn là ta ngủ sofa đi." Điền Tâm lúc này từ chối.

Mà Quan Bình nhưng cảm giác mình đang chọn nhà thời đã chiếm tiên cơ, xem như là chiếm tiện nghi, thì càng muốn bồi thường sau đó Điền Tâm, cũng lắc đầu nói: "Không có chuyện gì, Tâm tỷ. Ngươi liền giường ngủ đi. Phòng khách sofa có thể lớn hơn, ngủ ở phía trên thật thoải mái."

". . ."

Vương Bột thấy hai cái tỷ muội vì ai ngủ sofa ai giường ngủ vẫn tranh luận không ngớt, tái thảo luận xuống cũng không biết muốn thảo luận đến năm nào tháng nào, lúc này lên đường: "STOP! Hai người các người đừng cãi. Đến thời điểm kéo, búa, bao, một quyền định thắng thua."

"Cát!" Điền Tâm trực tiếp quăng Vương Bột nhất bạch mắt, "Ta theo Quan Bình sự tình hai chúng ta hiểu được giải quyết, muốn người quơ tay múa chân sao?"

Quan Bình thì lại mỉm cười, lên lút cười. Trên gương mặt hai cái lúm đồng tiền nhỏ vừa ẩn vừa hiện, đúng là như bình tĩnh mặt nước bị dầu một cục đá sau nổi lên sóng gợn.

Mà Vương Cát Xương cùng Tăng Phạm Ngọc thì lại phát triển Vương gia cùng từng gia "Ưu tú truyền thống", vậy thì là làm chính mình hài tử và thân bằng bạn tốt có tranh chấp, không phân đúng sai, giống nhau ẩn lại hài tử nhà mình đánh cách làm, trăm miệng một lời nói: "Chính là, nhân gia hai tỷ muội sự việc của nhau, ai cần người lo!"

"Được, ta vậy cũng là bắt chó đi cày! Hai người chậm rãi thảo luận đi, ca không đúc kết." Vương Bột tự bị mất mặt, lăn qua một bên nghiên cứu đại số đi tới. Di động người sử dụng

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 72: Khoản đãi

Xế chiều hôm đó, thậm chí không nhường Vương Bột nhắc nhở, Vương Cát Xương liền đề nghị buổi tối làm mấy cái thức ăn ngon, chúc mừng Điền Tâm đến. Sau khi sống lại Vương Bột coi nhẹ rất nhiều thứ, từ dục vọng gốc độ mà nói trước mắt hẳn chủ yếu nhất hai cái dục vọng chính là thỏa mãn trên dưới hai cái miệng. Phía dưới một cái miệng tạm thời còn không cách nào thỏa mãn, vậy cũng chỉ có trước tiên thỏa mãn mặt trên cái miệng này lại nói.

Vương Bột lúc này tán thành, lập tức liền nói muốn đạp xe đi ăn ngon phố chém 1 nửa con vịt quay, lại làm nửa con trám nước thỏ. Vương Cát Xương lại bổ sung gọi hẳn toàn bộ cá trám cỏ trở về nấu dưa chua ngư, lại cắt hai cân thịt ba chỉ trở về xào cái hầm lại thịt, hẳn lại xào cái thức ăn chay, làm cái canh liền gần đủ rồi.

Mẫu thân Tăng Phạm Ngọc bình thường tương đương tiết kiệm, thế nhưng mỗi khi có khách đến thời điểm nhưng hào phóng cực kì, hai gia tử ý kiến nàng căn bản là sẽ không phản đối, hơn nữa còn bổ sung nói nàng còn muốn làm cái gà quay, nói Vương Bột thích ăn.

Mỗi ngày thịt cá, Chung Hiểu Mẫn cảm thấy cuộc sống này thực sự là có chút phô trương lãng phí, nhưng tối hôm nay chiều đãi không phải nàng mà là Điền Tâm, nàng cũng không tiện nói nhiều, chỉ là nhắc nhở tỷ tỷ không muốn đem món ăn làm hơn nhiều, làm có thêm ăn không hết.

Quan Bình tình huống cùng Chung Hiểu Mẫn gần như, đối với Vương gia ăn uống thỏa thuê rất là đau lòng, nhưng Chung Hiểu Mẫn đều không phản đối lập trường nàng một "Người ngoài" thì càng không phản đối lập trường, cũng chỉ có theo Chung Hiểu Mẫn gọi Vương Bột cha mẹ thiếu làm một điểm.

Phản đối người chỉ có một, vậy thì là bị xem là khách đến xin mời Điền Tâm. Vừa nãy nhà này người lại là gà lại là vịt, lại là thỏ lại là ngư, trực tiếp đem mới đến trong cửa hàng, còn không làm rõ được nhà này người ăn cơm phong cách nàng cho làm cho khiếp sợ. Điền Tâm nghĩ, dù cho chính là nàng gia xin mời bình thường thân thích gia môn thông thường cũng không nở làm nhiều món ăn như vậy. Nàng cùng Vương Bột một nhà không quen không biết, có điều chính là một vừa mới gia nhập phổ thông công nhân, Vương Bột một nhà liên chính nhiều như vậy thức ăn ngon chiều đãi nàng, làm cho Điền Tâm có loại thụ sủng nhược kinh cảm giác, lúc này nói liên tục không cần phiền toái như vậy, bình thường làm sao ăn, ngày hôm nay liền làm sao ăn, không cần cố ý vì nàng mà tiêu pha.

Sự phản đối của nàng tự nhiên là vô hiệu.

Có thức ăn ngon, có rượu ngon (bía ở năm 1999 đối với phổ thông gia đình nông dân đối lập với rượu đế tới nói xem như là rượu ngon), ngày hôm nay kinh doanh ngạch lần thứ hai sáng lập khai trương tới nay mới cao, đạt đến 1568 nguyên, trong cửa hàng lại tới nửa rồi cái mới công nhân, bất luận nhìn thế nào, ngày hôm nay đều xem như là một giá trị phải cao hứng thắng ngày. Trong bữa tiệc đại gia người tới ta đi, ăn uống linh đình, tâm tình tương lai "Tàng Tầu Bún" phát triển đại kế, liền không uống rượu Quan Bình đều bị Vương Bột mạnh mẽ quán hai chén mợ út trong miệng "Nước đá ngựa", bầu không khí tốt không náo nhiệt.

Ăn cơm tối, mợ út như cũ tan tằm về nhà. Vương Bột, Quan Bình, cùng với mới tới Điền Tâm thì lại một nhóm ba người, cưỡi ba chiếc xe đạp hướng thể dục quán phụ cận xưởng in ẩn khu gia quyến bước đi. Vương Bột cười ở phía trước dẫn đường, Quan Bình cùng Điền Tâm hai nữ lạc ở phía sau mấy mét địa phương xa theo.

"Bình Bình, tiểu bột thuê nhà là ở thể dục quán phụ cận sao?" Trên đường, Điền Tâm hướng về đi tới Quan Bình hỏi thăm.

"Ừm. Ngay ở thể dục quán bên cạnh. Bên cạnh chính là phượng hồ công viên, tiểu khu phía trước là ăn ngon một con đường, cách đại thị trường, bách hóa thương trường đều rất gần, có thể thuận tiện." Vừa nhắc tới hai người ở nhà, Quan Bình liền mặt mày hớn hờ lên. Mấy ngày nay, mỗi ngày về nhà trước, Vương Bột đều sẽ đạp xe dẫn nàng đến phụ cận dạo 1 vòng, làm cho nàng nhận nhận đường, cứ việc nàng còn không có thời gian đi dạo, nhưng lấy nàng đối với thành thị sinh hoạt vẫn còn giai đoạn sơ cấp nhận thức, Quan Bình cũng có thể cảm nhận được Vương Bột lựa chọn tiểu khu vị trí địa lý phượng diện cùng tiện lợi.

Điền Tâm tuy rằng gia ở Tây Vân, nhưng ở Trư Tông xưởng công tác mấy năm qua, gần như mỗi cái cuối tuần, nàng đều sẽ đi một chuyến Tứ Phương, có lúc là mua đồ, có lúc chỉ là đơn thuần đi dạo phố chơi đùa, đối với Tứ Phương hiểu rõ tuy không sánh được ở Tứ Phương từng đọc mấy năm sách Vương Bột, thế nhưng so với Quan Bình này địa địa đạo đạo nông thôn muội muội nhưng quen thuộc hơn nhiều. Quan Bình như thể một giải thích, nàng liền đại thể ở trong lòng phác họa ra phòng cho thuê phụ cận địa đồ —— công viên, ăn ngon phố, thể dục quán, rạp chiếu bóng. . . Điền Tâm tâm trạng lúc này mừng thầm, cảm thấy lấy sau sống về đêm hẳn là sẽ không như ở Trư Tông xưởng thời như vậy khô khan tẻ nhạt.

"Vị trí tốt như vậy, cái kia tiền thuê e sợ rất đắt chứ?"

"Ai nói không phải đây! 220 nguyên một tháng đây! Chủ nhà trọ nói cái gì cũng không chịu ít hơn nữa.

"vừa nghĩ tới mỗi tháng chỉ là ở liền muốn hoa 220 nguyên, tuy rằng không cần chính mình ra, nhưng Quan Bình vẫn là thể Vương Bột cảm thấy đau lòng. Nếu như ở "Thuận tiện quy" cùng "Không tiện tiện nghi" hai người làm ra một lựa chọn, Quan Bình nhất định sẽ lựa chọn "Không tiện tiện nghi", dù cho không cần nàng ra tiền.

220 nguyên một tháng tiền thuê cũng đem Điền Tâm sợ hết hồn. Bởi vì đây cơ hồ tương đương với nàng ở Trư Tông xưởng đi làm thời tiền lương. Nàng ở Trư Tông xưởng đi làm cũng mới 280 nguyên một tháng, một ngày mới bao một trận thức ăn. Trừ thức ăn, tới tay cũng là 200 khối tả hữu.

Ba người đạp xe tiến vào tiểu khu, ở xe lều dừng xe xong, lên lầu mở cửa tiến vào thuê phòng.

Vừa bước vào cửa, Điền Tâm liền không từ lượng lên nhà đến. Đây đánh lượng, lại làm cho Điền Tâm con mắt càng xem càng sáng. Ở vào nhà trước, nàng cho rằng phòng cho thuê bên trong có thể có một ít đơn giản gia cụ là tốt lắm rồi, TV, tủ lạnh, máy giặt bên trong thiết bị điện nàng căn bản là không hy vọng xa vời qua.

Nhưng vào phòng vừa nhìn, không chỉ có gia cụ điện gia dụng đầy đủ hết, liền nhà trang trí cũng rất mới mẻ, hiển nhiên phòng này chủ nhà trọ cũng mới ở không hai năm. Hơn nữa hết thấy điện gia dụng đều là nhãn hiệu hàng, chỉ ít so với Điền Tâm trong nhà những kia dùng bảy, tám năm quê nhà điện muốn lên tốt một hai đẳng cấp.

"Chẳng trách một tháng liền muốn 220 đây!" Điền Tâm trong lòng đối với ngày này giới bình thường tiền thuê nhà cuối cùng cũng coi như có chút thoải mái.

Điền Tâm một nhà ba người đều là cư dân hộ khẩu, ở nhà là trên trần phân hai thất một thỉnh, bộ bên trong thực dụng diện tích có cái bốn mươi bình phượng tả hữu. Trong nhà trừ điều hòa, hết thấy gia cụ điện gia dụng đều xem là đủ, chỉ có điều rất dùng chút năm tháng. Nhà các nàng điều kiện như thế này, tuy rằng không thể cùng trên trần mấy cái làm quan so với, thế nhưng cùng những kia ở trên trần làm ăn nhà so sánh, liền có vẻ muốn sạch sẽ cùng chú ý có thêm. Còn cùng nhà ở nông thôn các thân thích so sánh, cái kia càng là không so được. Đối với không thiếu nông thôn các thân thích tới nói, chính là một đài tủ lạnh, đều là trong truyền thuyết sự vật.

Thế nhưng ngày hôm nay, làm Điền Tâm bước vào Vương Bột cho các nàng những nhân viên này thuê thuê phòng thời điểm, không tự chủ được, nàng đã nghĩ đến Tây Vân Trần chính mình cái kia hơn bốn mươi hòa, một lần nhường cha mẹ ở thân bằng bạn tốt trước mặt ngẩng lên cái cổ, thỉnh thoảng liền muốn xuất ra đến khoe khoang một hồi nhà, cùng cái này thuê phòng so ra, lúc này Điền Tâm nhớ tới mẫu thân nàng thường thường cười nhạo ở nông thôn nghèo thân thích gia, gọi là "Ồ chó". Nàng hiện tại cảm thấy chính mình mới có chút thật sự như ở chó ——

Ồ chó một kích cỡ tương đương!

Trở lại thuê phòng sau theo thường lệ là trước tiên tắm rửa tắm. Vẫn là do tẩy đến nhanh nhất Vương Bột trước tiên tẩy. Đến phiên thứ hai thời điểm Quan Bình cùng Điền Tâm hai người lại lặp lại một lần buổi chiều tiết mục, nhìn ra Vương Bột buồn cười. Cuối cùng, Điền Tâm thực sự là khách khí có điều Quan Bình, không thể làm gì khác hơn là mang theo chính mình đôi giặt quần áo tiến vào phòng tắm.

Điền Tâm vừa vào phòng tắm, Vương Bột một cách tự nhiên hầu như xuất phát từ một loại bản năng, liền đem ý, dâm đối tượng từ hai ngày trước Quan Bình chuyển đến Điền Tâm trên người. Đương nhiên, hai ngày trước hẳn hay là thật là có đem ý, dâm biến thật dâm cơ hội; hiện tại, hẳn cũng chỉ có ý, dâm, ý, dâm, ở trong ảo tưởng qua qua làm ăn.

Sấn Điền Tâm tắm rửa thời cơ, Vương Bột đi tới Quan Bình ngồi xuống một người sô pha trước hỏi Quan Bình: "Bình tỷ, các người đến cùng quyết định tới nay làm sao ngủ không có?"

Quan Bình mỉm môi cười trộm, nhưng không trả lời hắn.

"Người có nói hay không? Không nói buổi tối ngày mai liền không phải uống hai chén rượu sự tình. Chỉ ít là một bình!" Vương Bột làm ra một bộ uy hiếp về mặt, hù dọa Quan Bình.

Quan Bình vẫn đứng là bị Vương Bột cho dọa dẫm, oan ức nhỏ giọng nói: "Tâm tỷ, Tâm tỷ không cho nói."

"Vậy người là nghe lời của ta vẫn là nghe Điền Tâm?" Vương Bột nhìn thẳng Quan Bình, tiếp tục "Ép hời" nói.

Quan Bình vẻ khó khăn, trong lòng nằm ở một loại kịch liệt đấu tranh ở trong, trắng nõn nà khuôn mặt bởi vì uống bia, đỏ hồng hồng, tiểu dáng đáp lại oan ức vừa đáng thương.

Vương Bột đột nhiên cảm giác thấy chính mình có chút tàn nhẫn, hẳn không nên quá mức bức bách cái này từ nhỏ đến lớn vẫn liền bị cha mẹ bức bách nữ hài. Vương Bột bỗng nhiên nở nụ cười, đưa tay xoa bóp một cái Quan Bình tóc, cười nói: "Được rồi! Bình tỷ, vừa nãy nói đùa người, đừng quá để ý." Nói xong, trở về đến chính mình song người trên ghế salông nằm xuống, dự định nhìn tẻ nhạt TV, phải tẻ nhạt thời gian.

Một lát sau, có chừng một phút đáng vẽ, một thanh âm bỗng nhiên vang lên: "Tâm tỷ nói buổi tối ta cùng nàng vừa không giường ngủ, cũng không ngủ sofa. Nàng nói chúng ta đồng thời ngã ra đất ngủ, ngược lại thiên nhiệt, mát mẻ."

"A, ngã ra đất ngủ? Ta yêu thích! Vậy người hai ở nơi nào ngã ra đất ngủ? Các người gian phòng vẫn là phòng khách? Aha, các người gian phòng nhỏ như vậy, địa phủ khẳng định là không hạ được, vậy thì là muốn ở phòng khách ngã ra đất ngủ lạc? Bình tỷ, không ngại ta cũng thêm một ba? Ba người, náo nhiệt, chúng ta còn có thể bãi nông môn trận!" Quan Bình lúc này nhường Vương Bột mừng rỡ. Hẳn đã có thể nghĩ đến hai cô bé bạch cánh tay bạch bắp đùi, ngang dọc tứ tung nằm ở phòng khách trên sàn nhà cái kia mê người chảy máu mũi tình cảnh.

"Khanh khách, chỉ cần Tâm tỷ không ý kiến, ta cũng không ý kiến." Quan Bình cười khúc khích, theo liền có chút sốt sắng nhìn phòng tắm phương hướng một chút, thấp giọng nói rằng, "Bột nhi, người có thể chờ cùng Tâm tỷ nói là ta cho người biết ngã ra đất ngủ yêu! Không phải vậy, nàng phải nói ta không nghĩa khí!"

"Nơi nào sẽ? Thả một vạn cái tâm tính thiện lương!" Được biết hai nữ bí mật Vương Bột đầu óc xoay chuyển nhanh chóng, nghĩ tới hôm nay có thể hay không nhất thân phượng trạch. Nếu không thể nhất thân phượng trạch, vậy thì lùi lại mà cầu việc khác, xem có thể hay không nói chuyện đùa, sờ sờ làm làm. Nếu như ngay cả sờ sờ làm làm cũng không thể làm, vậy thì chiếm chút miệng lưỡi lợi hại đi.

Đối mặt hai cái như hoa như ngọc Hoa cô nương, không làm cảm thú, nhưng cũng không thể không bằng cảm thú chứ?

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Lý luận khóa

Cuối cùng, Vương Bột ba cái kế hoạch toàn bộ thai chết trong bụng, bất luận là nhất thân phượng trạch, vẫn là sờ sờ làm làm, hay là chiếm chút miệng lưỡi lợi hại, một đều không thể thực hiện.

Hắn đương nhiên không phải lương tâm phát hiện, cũng không phải bỗng nhiên xoay chuyển tính, từ ăn thịt động vật đã biến thành ăn cỏ động vật, mười sáu, mười bảy tuổi tăng kia bị dưới nhưng vẫn là một muốn tìm bất mãn ba mươi mấy tuổi lão nam nhân tâm, mà là Điền Tâm không biết phát ra cái gì thần kinh, bỗng nhiên lại không muốn ngã ra đất ngủ. Hai tỷ muội cuối cùng anh anh em em, lẫn nhau tựa sát hướng về trong phòng khách còn muốn chào buổi tối sự tình Vương Bột nói câu "GOODNIGHT" sau, liền đồng thời tiến vào Quan Bình phòng ngủ nhỏ, "Keng keng" một tiếng, đóng cửa lại.

"Chẳng lẽ bị Quan Bình này cô gái nhỏ cho lừa gạt? Thế nhưng hẳn là sẽ không a! Quan Bình nhiều thành thật một đứa bé nha, có thể không như thế 'Nham hiểm' !"

"Chẳng lẽ là mình lọt cái gì sơ sót, bị Điền Tâm phát hiện một chút đầu mối vì lẽ đó thay đổi chủ ý? Nhưng mình cũng không nói nói lộ hết a? Liền đặc ý quên hành đều không có! Vừa nãy cùng hai người này tán gẫu chính mình hoàn toàn chính là một bé ngoan hồ, liền màu vàng chuyện cười đều không giăng."

"..."

Hai nữ đi rồi, ngây người như phỗng Vương Bột vò đầu bứt tai suy nghĩ hồi lâu, cũng không nghĩ ra Điền Tâm tại sao lại thay đổi chủ ý, cuối cùng chỉ có đóng TV, về chính mình đại phòng ngủ ngủ đi tới.

Ngày thứ hai, lợi dụng Điền Tâm không ở một khoảng cách, Vương Bột kéo Quan Bình, hỏi cái kia hẳn nghĩ đến một buổi tối đều không nghĩ rõ ràng vấn đề. Quan Bình trả lời lại làm cho hắn có chút không biết nên khóc hay cười, cuối cùng bất đắc dĩ cảm thán:

Nam nhân không xấu nữ nhân không yêu! Đây TM thật còn là một chân lý!

Nguyên lai, Quan Bình nói Điền Tâm ban đầu là dự định ở phòng khách ngả ra đất nghỉ, thế nhưng cân nhắc đến chính mình mới đến, liền dứt khoát không giảm nhiệt, liền đem nơi này xem là nhà mình như thế đến bãi chính, có phòng không ngủ, nhưng phải ngả ra đất nghỉ, luôn cảm thấy không tốt lắm.

Nghe Quan Bình vừa nói như thế, Vương Bột liền rõ ràng hẳn tối hôm qua trang bé ngoan hồ trang quá mức. Hẳn bản ý là không muốn để cho Điền Tâm quá sớm phát hiện mình "Sắc lang" bản chất mà sớm đối với mình nổi lên cảnh giác; nhưng ở Điền Tâm xem ra Vương Bột quá độ "Ngoan ngoãn" cùng "Nho nhã lễ độ" nhưng ở lẫn nhau hình thành khoảng cách nhất định, nhường mới đến Điền Tâm không buông ra. Nếu như tối hôm qua hẳn không như vậy ngoan, bản tính lộ mớ mảy cái huân chuyện cười, cùng hai nữ hoà mình, không làm được Điền Tâm liền đem phòng cho thuê xem là nhà mình, muốn làm sao bãi chính liền làm sao bãi chính.

Thất sách thất sách, thật TM thất sách!

Hiểu rõ đến chân tướng của chuyện sau Vương Bột áo não không thôi, nội tâm gọi thảng "Thông minh quá sẽ bị thông minh hại" !

"Có điều, thiên thành địa cửu, cũng may thời gian còn dài, đồng nhất dưới mái hiên, cận thủy lâu đài, luôn có trộm hương cơ hội." Vương Bột ở trong lòng an ủi chính mình.

Ngày hôm nay xem như là Điền Tâm ngày thứ nhất tới làm , dựa theo "Tăng Tẩu Bún" truyền thống, nàng cần mượn một bộ đồng phục làm việc đã tới độ hai ngày. Điền Tâm thân cao 1 mét 67, là hết thấy trong cửa hàng bốn vị nữ tính bên trong cao nhất một, vì lẽ đó, có thể mượn nàng y phục mặc cũng chỉ có người cao 1 mét 65 Quan Bình.

Ngày thứ nhất đi làm, theo thường lệ có cái người mới huấn luyện. Vương Bột cha mẹ, mợ út Chung Hiểu Mẫn, Quan Bình đều là Vương Bột tự mình đào tạo ra đến, vì lẽ đó, hẳn xem như là trong điểm tổng huấn luyện sư.

Phía trước mấy người huấn luyện, đều là ở trên thực tế tiến hành, gặp phải một vấn đề, đưa ra một vấn đề, sau đó sẽ giải quyết một vấn đề. Thông qua thực tiễn, nhường công nhân cấp tốc lý giải cũng nắm giữ hẳn định ra cái kia mấy cái nội quy cửa hàng cùng thao tác điều lệ.

Từ Điền Tâm bắt đầu, Vương Bột dự định mới tăng thêm một lý luận học tập giai đoạn. Do hẳn trước tiên cho mới công nhân hơn nửa canh giờ "Lý luận khóa", sau đó sẽ nhường công nhân lý luận kết hợp thực tiễn, ở trên thực tế học tập cùng củng cố.

". . . Mới vừa nói đúng hạn đi làm, bây giờ nói thống nhất mặc. Mặc là một cửa hàng hoạt động hiệu, giới nhất thể hiện một cửa hàng tinh khí thần. Chúng ta 'Tăng Tẩu Bún' mặc do năm bộ phận tạo thành: Quần áo, quần,

Mũ, giày, còn có trước ngực nhãn. Ba vị trí đầu hạng do công ty cung cấp, chia đồng thu hai mùa, mỗi quý hai bộ. Giày không làm thống nhất sắp xếp, thế nhưng kiến nghị xuyên cùng quần áo quần màu sắc đồng bộ giày thể thao. Trước ngực nhãn hiện tại tạm thời không có, chờ kỳ hạn điểm làm tốt sau khi lại căn cứ cá nhân chức vị tiến hành phối phát. Mặc liền nói tới chỗ này, có nghi vấn không có?" Vương Bột một mặt nghiêm túc nhìn ngòai ở trước mặt hẳn, dường như học sinh tiểu học như thế Điền Tâm.

"Có một tiểu nghi vấn." Điền Tâm như học sinh tiểu học như thế giờ tay phải lên.

"Mời nói." Vương lão sư lên tiếng.

"Chính là, chính là cái kia trang phục, cần giao tiền sao?" Điền Tâm hơi có chút thật không tiện nói. Tháng này nàng lên nửa tháng ban liền từ chức, tới tay tiền lương mới 140 nguyên. Nàng còn dự định vào buổi tối đi siêu thị mua cái ít người đồ dùng, sau đó tay bên trong lại lưu chút tiền chuẩn bị cần dùng gấp. Nếu như đồng phục làm việc cần giao tiền, cái kia nàng trong tay liền thực sự quá gấp.

"Nếu như người muốn giao, ta không có ý kiến gì!" Vương Bột nhún vai một cái, lộ ra huấn luyện bắt đầu tới nay cái thứ nhất nụ cười.

"Vậy thì là không cần giao tiền à? Ha ha, cảm tạ Vương lão sư ân huệ!" Vương Bột vẻ mặt nhường Điền Tâm đại thở phào nhẹ nhõm. Nàng cảm giác mình không biết làm sao làm, chỉ cần trước mắt tiểu thí hài một nghiêm túc, nàng sẽ không tên có chút sốt sắng. Chính mình có thể so với này tiểu thí hài lớn hơn sáu, bảy tuổi a, theo : ÷ cha hẳn là giải thích, hẳn đều nên gọi mình "Bác gái", "Bác gái" sợ "Chất nhĩ", này cũng có chút kỳ quái.

"Làm sao? Trong tay khăn? Có muốn hay không ta mượn điểm cho người?" Vương Bột bỗng nhiên thân thể nghiêng về phía trước, lộ đầu hỏi.

Điền Tâm theo bản năng ngửa ra sau, theo liền vội vàng lắc đầu xua tay: "Không cần không cần! Trong tay ta có tiền đây."

"Bác gái" tìm "Chất nhĩ" vay tiền, nói ra còn có sống hay không?

"Có tiền? OK! Vậy trước tiên giao một trăm khối trang phục phí đi." Vương Bột trêu tức nhìn Điền Tâm.

"A ——" Điền Tâm miệng mở lớn, nhưng vừa nhìn Vương Bột trên mặt vẻ mặt lập tức liền ý thức này tiểu thí hài đang đùa bỡn chính mình, nhất thời khí không đánh vừa ra, lấy xuống trên đầu mũ lưỡi trai, hướng Vương Bột giờ giờ lên, trong miệng "Cầm giận" nói: "Đòi tiền không có, đòi mạng một cái, không tiền!"

"Tâm tử, người có thể làm trái quy định yêu! Dựa theo trong điểm trừng phạt điều lệ, người là cũng bị phạt tiền yêu!" Nhìn đối với mình "Trợn mắt nhìn" Điền Tâm, Vương Bột không có một chút nào sợ sệt, phảng phất ở xem một cái bị giam ở trong lồng cọp cái.

"A ——" Điền Tâm trên mặt vẻ mặt lập tức động lại đi.

Vương Bột cũng không giải thích, trực tiếp từ Điện Tâm trong tay xả qua mũi lưỡi trai, sửa lại một chút, sau đó một hồi giam ở Điện Tâm trên đỉnh đầu, tay phải bất kỳ nhiên vấy một cái Điện Tâm bên tai tóc, một có hoàn mỹ đường viền lỗ tai liền lần thứ hai ra hiện tại Vương Bột trước mắt, cứ việc chỉ có không tới một giây đồng hồ lóe lên hiện, nhưng cũng đủ để cho hấn tiêu hồn không ngớt.

Điện Tâm biết mình lại trúng rồi tiểu quý này chiêu, nhưng lần này lại không tức rồi. Tiểu quý này liền đường như khắc tinh của nàng, phản ứng của chính mình càng là kịch liệt, hấn ngược lại sẽ càng cảm thấy thoải mái. Nhìn hai mắt tỏa ánh sáng Vương Bột, Điện Tâm mặt không hề cảm xúc nói: "Người nói không có? Nói ta muốn đi ra ngoài làm việc đi tới."

"Khụ khụ!" Vương Bột thu hồi vừa nãy cái kia phó sắc thụ hồn cùng trư ca tương, giả khụ hai tiếng, nói, "Còn không đây. OK, mới vừa nói xong mặc, hiện tại chúng ta đến nói một chút đón đãi người phương diện một ít nguyên tắc cùng kỷ xảo. . ."

Nửa giờ sau, Điện Tâm trốn cũng giống như rời đi Vương Bột, chuyện thứ nhất liền chạy đi tìm Quan Bình, hỏi nàng đi làm ngày thứ nhất có phải là cũng bị tiểu quý này ý nghĩ nghĩ cách dẫn vật tới.

"Không a, Bột nhi chính là đang làm việc khoảng cách nhắc nhở ta vài câu." Quan Bình thành thật trả lời, đối với hai người vừa nãy phát sinh cái gì toàn không biết chuyện.

"Vương Bột ——" Điện Tâm nghiêng răng nghiêng lợi hô Vương Bột tên, lợi kiếm bình thường ánh mắt bắn về phía Vương Bột vị trí, lại phát hiện chỗ ấy nơi nào còn có tên kia quý bóng dáng, sớm không gặp người.

Liền đường như hấn lúc trước quan sát Chung Hiểu Mẫn, Quan Bình như thế, cả buổi sáng, Vương Bột một bên vội vàng thu ngân, một bên tranh thủ lúc rảnh rồi dùng dư quang phiêu người mới Điện Tâm, ở trong lòng cho nàng đánh điểm.

Hay là xưa nay không đã làm gì thủ công nghiệp duyên cớ, cùng gần như vừa lên đến là có thể bắt đầu mọt út, Quan Bình so ra, mới tới Điện Tâm nhưng phải ngốc nhiều lắm. Quan Bình cùng mọt út bụng búa là một tay một bát, mà nhanh chân về phía trước; Điện Tâm nhưng chỉ có thể một lần một bát, dường như xuyên kim nô Nhật Bản nữ nhân, cẩn thận từng li từng tí một giẫm tiểu nát bước tới trước. Thu thập một cái bàn bát đĩa cũng đem chinh cái bàn chuẩn bị đi ra, người trước đại khái chỉ cần mười mấy hai mươi giây liền hoàn thành; đến phiên Điện Tâm thời điểm, một phút sau, đều còn có thể nhìn thấy nàng ở nơi đó khổ cực lau bàn. Còn trong công việc cái khác chi tiết nhỏ, tiểu sai lầm, vậy thì càng hơn nhiều. Tỷ như bụng búa thời đem trong bát nước ấm tắt ra ngoài rồi, sát bàn thời đem trên bàn rác rưởi quét đến khách trên y phục rồi, mọi việc như thế, không phải trường hợp cá biệt, trực nhìn ra Vương Bột lắc đầu không ngớt, rất có một loại gọi Điện Tâm đứng ở bên, chính mình tự mình động thủ kích động.

May là Điện Tâm là một người gặp người thích mỹ nữ, mặc dù phạm vào một ít sai, bình thường thực khách cũng sẽ không trách nàng.

Vương Bột đương nhiên sẽ không đi giúp Điện Tâm, càng sẽ không cho nàng điều chỉnh chức vụ. Vừa đến hấn muốn cân nhắc đến công nhân trong lúc đó công bằng, thứ hai cũng coi như là đối với nàng tâm tính một loại thử thách. Quan Bình cùng Điện Tâm xem như là hấn cực kì đẹp đẽ công nhân, là hấn chuẩn bị sau này khi thành thành viên nòng cốt của mình đến bồi dưỡng. Làm sao nhanh nhất hiểu rõ một người nhân phẩm cùng tâm tính? Đơn giản! Đối với Vương Bột mà nói chính là đem hấn ném vào nhân dân lao động lò nung lớn bên trong nung nấu một phen, là nhân tài vẫn là hạng xoàng xĩnh, là trộm gian dùng mảnh lối hạng người vẫn là chân thật chịu làm, rất nhanh sẽ nhìn ra rồi.

Đồng cam cộng khổ, khổ cũng không chịu đồng thời cộng, người làm sao có thể hy vọng xa vời hấn có thể cùng người đồng thời hưởng thụ ngọt ngào vẻ đẹp?

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 74: Mua giường

Cực kỳ gian nan một ngày đối với từ chưa bao giờ làm bao nhiêu thủ công nghiệp Điện Tâm tới nói cuối cùng cũng coi như qua một nửa, từ sáng sớm bảy giờ bắt đầu mãi cho đến hai giờ chiều đều không làm sao thở qua khí năng rớt cực có thể lợi dụng ăn cơm trưa thời gian nghỉ ngơi một trận.

Bởi tối hôm qua trên món ăn làm cho thực sự là quá mức phong phú, mấy người chết ăn nát trường, cái bụng chống đỡ có phải hay không, cuối cùng vẫn là còn lại đem gần một nửa món ăn, vì lẽ đó, buổi trưa Vương Cát Xương cũng không xạo cái gì mới món ăn, chấp nhận tối hôm qua đồ ăn thừa nóng nhiệt, chấp nhận đối phó một trận xong việc. Món ăn mặc dù là đồ ăn thừa, nhưng đối với Điện Tâm tới nói nhưng là so với tối hôm qua còn mỹ vị hơn, bởi vì cái này thời điểm nàng trải qua vừa giữa trưa làm lưng đã sớm là đối bụng đến phải trước ngực dán phía sau lưng. Đối bụng đến phải hoàng người ăn cái gì đều hương, chó nói chỉ là cơm nước vốn là không sai, vì lẽ đó, Điện Tâm thay đổi tối hôm qua cùng sáng nay trang thực nữ, mở rộng cái bụng ăn hai bát lớn.

"Chính là mà, tiểu Điện, ở đây người đừng khách khí! Coi như là nhà mình như thế, tùy tiện một điểm, nhất định phải ăn no." Vương Cát Xương cười hi hi

nhìn miệng rộng bảo com Điền Tâm, nói.

"Đúng! Tiểu Điền, cửa hàng bún bên trong lao động chân tay xem ra thật giống là tay chân lao động chân tay, không như vậy một người, nhưng làm ra thời gian dài, kết thúc mỗi ngày vẫn là rất mệt. Người muốn đem com ăn no, không phải vậy còn chưa tới com điểm liền đói bụng." Tăng Phạm Ngọc cũng ở một bên khuyên nhủ, thuận lợi cho Điền Tâm trong bát gấp một chiếc đĩa món ăn.

Vương Cát Xương cùng Tăng Phạm Ngọc hai người không khuyên cũng còn tốt, một khuyên, Điền Tâm trái lại có chút thật không tiện, trong miệng nói rằng: "Vương ca, Tăng tỷ, ta hiểu được. Ta sẽ không coi chính mình là người ngoài." Nàng nói tuy là nói như vậy, nhưng ăn com đĩa rau tốc độ nhưng chậm lại, loại kia nhai kỹ nuốt chậm thực nữ dạng lại trở về trên người nàng.

"Tâm tỷ, người mới đến đại khái còn không rõ ràng lắm, nhưng bọn họ đều hiểu được, ở đây đi làm không thể trang thực nữ, trang thực nữ là muốn ăn thiết thời. Hiện tại mới hai giờ, cách com tối còn có năm tiếng. Người hiện tại không ăn no, đến thời điểm không muốn gọi đói bụng yêu!" Vương Bột một bên miệng lớn tước thịt, một bên chỉ điểm Điền Tâm.

"Ai trang thực nữ? Người mới trang thực nữ!" Điền Tâm tức giận nhìn Vương Bột một chút, bị hấn như thế một quá nhiều, trên người nàng thực nữ khí nhưng là không giả bộ được.

"Chính là, Bột nhi, người làm sao đối với người Tâm tỷ nói chuyện? Không muốn không lớn không nhỏ!" Vương Cát Xương bắt đầu giáo dục lên Vương Bột đến.

Đã ăn com trưa, Vương Bột đưa ra đi gia cụ thị trường cho Điền Tâm mua giường, Vương Cát Xương liền gọi Điền Tâm theo đi đồng thời tuyên. Vương Bột cho rằng Điền Tâm muốn cự tuyệt, không muốn Điền Tâm nhưng gạt đầu đồng ý.

Hai người đạp xe đi tới gia cụ thị trường, bởi vì Điền Tâm ngủ, Vương Bột tự nhiên nhường Điền Tâm tuyên. Hấn cũng muốn nhìn một chút nữ nhân này đến cùng là chuẩn bị tuyên trương 1 mét hai giường đơn vẫn là tuyên 1m50 giường hai người.

Nhưng là tuyên tới chọn đi, nhường Vương Bột mở rộng tâm mắt chính là nữ nhân này nhưng chọn một gỗ lam cao thấp giường.

"Đại tỷ, người là học sinh không có làm đủ đây, vẫn là muốn tròng làm nóng một chút làm học sinh cảm giác vẫn là làm sao nhỏ?" Vương Bột nhìn Điền Tâm giễu giễu nói.

Nhưng Điền Tâm nhưng đem Vương Bột kéo qua một bên, lộ ra một loại hiếm thấy nghiêm túc vẻ mặt, nói: "Tiểu bột, tuy rằng cùng các người một nhà thời gian chung đụng còn rất ngắn, thế nhưng cha người người mẹ còn có người, đối với chúng ta những nhân viên này tốt, ta đều là nhìn ở trong mắt. Tâm tỷ là ở bên ngoài trải qua mấy năm ban người, rõ ràng có thể gặp phải một sản súc thuộc hạ, vì là thuộc hạ suy nghĩ ông chủ là có khó khăn cỡ nào. Các người một nhà đối với ta tốt, ta đều nhìn ở trong mắt, nhưng ta nhưng không thể thờ ơ không động lòng, đem hết thầy tất cả những thứ này xem là là chuyện đương nhiên nên. Cõi đời này không có cái gì là người khác nên vì người làm —— "

"Dừng lại! Tâm tỷ, người đến cùng muốn nói cái gì? Ta làm sao nghe có chút choáng váng đầu?" Vương Bột đương nhiên là ở giả ngây giả dại, Điền Tâm mới vừa nói xong phía trước hai câu, hấn liền biết nữ nhân này đại khái muốn làm gì. Hấn có chút bất ngờ, nhưng càng nhiều nhưng là cảm động. Hấn sợ nữ nhân này nói thêm gì nữa chính mình sẽ mặt đỏ.

Điền Tâm lại không trả lời Vương Bột, mà là hỏi: "Tiểu bột, ta tối hôm qua nghe Quan Bình người còn phải tiếp tục nhận người là không?"

"Nhất định phải chiêu tát! Sát vách com Tàu quán mới lợi dụng gần một nửa, hơn nữa còn không trang trí. Chờ sau này trùng tu xong toàn bộ lợi dụng chỉ là chúng ta mấy người này nơi nào hoặc đến chuyên? Ta tính toán ít nhất còn phải thuê hai, ba người.

"

"Tốt lắm! Người chuẩn bị chiêu những người này, nếu như nhà cách đến gần cũng còn tốt, nếu như giống ta cùng Quan Bình như thế, nhà cách khá xa, cái kia trong cửa hàng có phải là cũng đến cho bọn họ sắp xếp dừng chân địa phương? Nếu như ta cùng Quan Bình một người một gian, cái kia mới tới người nghỉ ngơi ở đâu?" Điền Tâm nhìn chăm chăm Vương Bột con mắt hỏi.

Vương Bột rất muốn nói này còn không đơn giản, lại thuê một bộ thôi? Nhưng lấy hấn nhân sinh từng trải tới nói hấn vừa nói như thế, cái kia gần như coi như phụ lòng Điền Tâm hảo ý. Vương Bột chụp tiền chiết khấu bì, cười nhìn Điền Tâm, "Vậy người cùng Quan Bình liền dự định oan ức chính các người, ngủ cao thấp giường?"

"Này xem là ủy khuất gì? !" Điền Tâm hoành Vương Bột một chút, nàng cảm thấy có chút kỳ quái, theo lý thuyết Vương Bột tiểu tử này từ nhỏ sinh sống ở nông thôn, địa địa đạo đạo "Thỏ nông dân" một, nhưng ở trên người hấn Điền Tâm làm thế nào cũng không tìm được mấy may thổ khí cũng hẹp hòi, cái gì cũng có chút tay chân lớn, lời hay gọi hào phóng, nói xấu là có thể nói là phá sản. "Người nếu như đi nhìn một chút ta trước đây ở Trư Tông xưởng ký túc xá, người mới rõ ràng cái gì gọi là oan ức."

"Trư Tông xưởng cái kia xú hò hết địa phương, ta mới chẳng muốn đến xem " Vương Bột lấy tay quạt phiền lỗ mũi, phảng phất hiện tại liền đặt mình trong Trư Tông xưởng giống như vậy, sau đó bỗng nhiên một mặt cười quái dị nhìn chăm chăm Điền Tâm mặt , đạo, "Tâm tỷ, người có thể cần nghĩ kỹ lại, ở riêng một phòng vẫn là theo người hợp ở, ngay ở người trong một ý nghĩ. Một khi ngày hôm nay quyết định ra đến, sau đó nhưng là không có cách nào đổi ý lại? Đến thời điểm chó có trách ta nói chỉ không dự ha!"

"Người ——" Điền Tâm dùng tay chỉ vào Vương Bột mặt, có chút khí không đánh vừa ra tới, "Người còn thật sự cho rằng ta là ở nói đùa với người hay sao? Quên đi, người yêu mua cái gì giường liền mua cái gì giường, ngược lại hoa lại không phải ta tiền."

Vương Bột vừa nhìn Diên Tâm là thật sự tức giận, có chút hoảng hồn, kéo lại xoay người muốn chạy Diên Tâm, trơ mặt ra lấy lòng nói: "Làm sao, tức giận rồi? Chỉ đùa một chút thôi! Đừng nóng giận, ta này không phải giác được các người cô gái gia không có chính mình tư nhân không gian sẽ không tiện ả? Được rồi, là ta sai, ta không thể lĩnh hội đến Tâm tỷ tỷ hảo ý, nhường Tâm tỷ tỷ một mảnh lòng tốt xem là lòng lang dạ thú. Tới hôm nay ta tự phạt hai chén xin lỗi người. Đừng nóng giận có được hay không?"

Diên Tâm cũng là chọc tức một chút này lão yêu cùng với nàng làm trái lại tiểu tử, nơi nào sẽ vì điểm ấy đánh rắm thật tức cái gì. Nàng thấy Vương Bột hiềm thấy nói rồi nhuyển thoại, còn phá thiên hoang địa hướng mình xin lỗi, cũng là dừng lại bước chân của chính mình, nhưng trên mặt vẻ mặt vẫn là một bộ có vẻ tức giận: "Ta có cái gì hảo ý? Ta có điều là bắt chó đi cày, quản việc không đầu thôi."

"Sao có thể là chuyện vô bổ đây! Đây là việc nhà, chúng ta một đại gia đình việc nhà!" Vương Bột tiếp tục cọt nhả nhìn Diên Tâm, hần vừa nãy một cái tay đã lôi kéo Diên Tâm cánh tay, lúc này cái tay còn lại lại đuổi thân đi tới, nhẹ nhàng vỗ Diên Tâm bóng loáng cánh tay.

Này co dãn, này nhấn mìn, ngón này cảm, thật không tệ.

Diên Tâm biết cái tên này lại đang quanh co lòng vòng triêm món hời của chính mình, nàng cũng có chút bất đắc dĩ, dùng sức một tránh, tránh thoát Vương Bột hai chi hàm trư tay, trong miệng tức giận: "Người đừng như thế như quen thuộc, ta cùng người không phải là cái gì người một nhà."

"Ta không phải người một nhà, nhưng hơn hẳn người một nhà thôi! Đùa bốn chữ không có ý gì. Được rồi, Tâm tỷ, ngày hôm nay liền theo người dạo dò, người nói sao làm, ta liền ta làm, người mở miệng, ta tính hóa đơn, bảo đảm không lại làm trái lại, OK?"

"Đến! Cha người người mẹ nói lời này ta tin, người tiểu quỷ này bảo đảm có thể không cái gì danh tiếng. Tin tưởng người? Bán còn giúp người kiếm tiền đây! Người còn muốn quái giúp người kiếm tiền mấy đến không đủ nhanh! Người tiểu quỷ này trong lòng cong cong nhiều, đi vòng cong, nhiều lắm đây!"

". . ."

Liền như vậy, hai người người một câu ta một câu phan miệng, cãi nhau liền đem giường mua lại. Hơn nữa một mua vẫn là ba tấm. Dựa theo Diên Tâm lời giải thích, cái này gọi là phòng ngửa chu đáo, chờ người mới đến rồi, cũng sẽ không dùng chạy nữa chặng đường oan uổng.

Diên Tâm kiến nghị xem như là nhắc nhở Vương Bột, nhường hần cân nhắc đến chỉ có giường còn không được, tủ quần áo, bàn trang điểm, hoặc là bàn gỗ loại hình đơn giản gia cụ cũng có thể cho công nhân phối một. Liền lại phối năm bộ chất gỗ bàn học cùng năm tủ quần áo nhỏ. Ba cái giường tầng, có thể ngủ sáu người, nhưng Quan Bình chỗ ở phòng ngủ nhỏ Trung Nguyên vốn là có một bộ bàn học cùng tủ quần áo, vì lẽ đó liền thiếu phối một bộ.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: 55 %

Vương Bột cùng Diên Tâm mua đi gia cụ đem hết thấy gia cụ đưa đến nhà, cũng không nhường sư Phó An trang, cho đưa gia cụ sư phụ một người gắn một nhánh Hồng Tháp Sơn, rồi cùng Diên Tâm cùng ra ngoài xuống lầu, đạp xe trở lại trong cửa hàng.

Kiếp trước cùng kiếp này Vương Bột đều không hút thuốc lá, trong túi Hồng Tháp Sơn cũng là mua được giữ thể diện. Ở Tứ Phương, có gặp người tát yên quen thuộc. Kiếp trước hần một ngày chỉ đọc sách thánh hiền, nhân gia cho hần tát yên hần không tiếp, hần cũng từ không cho người ta tát yên. Kiếp này hần quyết định làm chút thay đổi, đương nhiên chỉ là hình thức trên, làm từng làm tràng, yên hần vẫn là không đánh, Tiên Thiên không mang tới hút thuốc giện, làm sao học đều không học được.

Từ buổi chiều bắt đầu Diên Tâm nhà này bên trong nhỏ xinh tỷ cũng từ từ thích ứng lên cửa hàng bún các loại việc đến, cứ việc vẫn không có mấy người kia thông thạo, nhưng làm lên đã bắt đầu ra dáng. Các loại lao động chân tay, mặc kệ dơ cùng không dơ, đều cùng Quan Bình, Chung Hiểu Mẫn cùng Tăng Phạm Ngọc ba người cướp làm, không chọn không kiếm. Vẫn bí mật quan sát Diên Tâm Vương Bột trong lòng không khỏi âm thầm gật đầu. Hần kỳ thực vẫn luôn có chút bận tâm Diên Tâm cái này ngôi văn phòng OFFICELA DY sạ biến đổi đối việc hoàn cảnh có thể sẽ có chút kéo không xuống tư thái đi làm hiện nay còn bị Tứ Phương người phổ biến xem là là "Tiện nghiệp" người phục vụ, nhưng kết thúc mỗi ngày Diên Tâm biểu hiện lại làm cho hần trong lòng lo lắng xem như là mất công lo lắng.

Hay là cửa hàng bún lại gia tăng rồi một mỹ nữ duyên có, hay hoặc là "Tăng Tẩu Bún" "Uy danh" từ từ bắt đầu lan xa, nhường càng nhiều chỉ nghe tên, không thử vị thực khách bắt đầu đi vào trong điểm đến thương thức truyền thuyết này bên trong đã có "Tứ Phương đệ nhất phần" Tăng Tẩu Bún, ngược lại ngày này sau khi kết thúc Vương Bột tính toán món nợ, cửa hàng bún doanh thu lần thứ hai đột phá trong lịch sử tới Cao Ký lục, đạt đến 1420 nguyên!

Kinh doanh thu vào 1420 nguyên, dựa theo 55% lợi nhuận ròng, Vương Bột một nhà ngày hôm nay thu vào chính là 781 nguyên. Kém 19 khối trên 800, kém 219 khối trên 1000! Vương Bột trong lòng cũng có chút ngạc nhiên, muốn biết chính mình thu vào lúc nào có thể đột phá ngàn nguyên cửa ải lớn! Có điều dựa theo hiện nay hải lòng phát triển thế, hẳn biết nên không xa.

Lợi nhuận ròng mặc dù có thể đạt đến 55%, này hoàn toàn cùng cửa hàng bún trải qua như thế dài một quãng thời gian rèn luyện, bất luận là chọn mua, phối liệu chế tác, vẫn là đến cuối cùng chế thành thành phẩm chờ mỗi cái phương diện Vương Bột một nhà cũng đã đi tới quỹ đạo có quan hệ. Tỷ như chọn mua, lấy Tăng Tẩu Bún hiện nay hơn một nghìn bát lượng tiêu thụ, ở Tứ Phương mấy cái vật liệu bán sỉ thị trường, nhà hắn cũng coi như là đại người mua. Thậm chí không muốn Vương Bột chủ động mở miệng, không ít hướng về bọn họ cung cấp nguyên liệu bán sỉ thương liên chủ động dành cho nhà hắn "Ưu đãi tối huệ quốc", hạ thấp giá cả. Một ít thể tích lớn thương phẩm, tỷ như hầm nước dùng cùng xào thịt thái cần thiết các loại chủ tài, thịt phiến, ngư phiến cùng gia cầm phiến môn cũng bắt đầu chủ động giao hàng tới cửa, không cần Vương Cát Xương tự mình đi mua.

Cung cấp thương chủ động xuống giá đúng là nhắc nhở Vương Bột, hắn quyết định được voi đòi tiên, thừa thế truy kích. Liền, mang theo ngày bán một ngàn bát sức lực, Vương Bột tự mình tìm tới cửa hàng bún mấy nhà chủ yếu cung hàng thương, bắt đầu đến nhà ép giá.

Đối mặt Vương Bột hùng hổ dọa người, một bộ không đem giá cả chém tới để liền thế không bỏ qua tư thái, có chút thương gia căn cứ vào ít lâu tiêu thụ mạnh, trường kỳ hợp tác cân nhắc, không thể không thỏa hiệp, đồng ý Vương Bột "Điều ước bắt buộc"; một ít thương gia đối mặt Vương Bột cái này hung hăng đàm phán đối thủ, nhưng bất lực ra một bộ uy vũ không khuất phục tư thái, kiên quyết không muốn nhượng ra càng nhiều lợi nhuận.

Đối với loại này thà chết chứ không chịu khuất phục cường hạng, Vương Bột đầu lưỡi khâm phục, trong lòng nhưng mừng thanh ngực B! Trực tiếp rời đi, đối nhà tiếp theo tiếp tục bàn lại. Ở thị trường kinh tế dưới, cách trưng đồ tể, lẽ nào cũng chỉ có thể ăn mang lợn sùng hay sao?

Làm sao có khả năng!

Vương Bột kiếp trước cũng chưa bao giờ làm chuyện làm ăn, thế nhưng làm ăn một ít nguyên tắc căn bản cùng đạo lý vẫn là rõ ràng: Làm ăn chính là ở thương nói thương, tính toán chỉ li, không có loại này thôn lợi so với tranh tình thần, ở cái này tàn khốc thị trường, là làm không lâu dài. Hắn lại không phải phú Nhi Đại quan Nhi Đại, không có lão tử lão nương một câu nói, phê cái cầu tử, đệ cái sổ con, liền có thể lượng lớn lượng lớn mò bạc, mấy phiếu cơ hội. Hắn dùng mỗi một phân tiền, đều là nhọc nhằn khổ sở, cùng vô số như hắn như vậy tiểu thương phiến,

Tiểu thương nhân khôn sống mỏng chết, Thương Hải vật lộn sau một phen một mao kiếm lời đến.

Hiện tại Vương Bột chỉ có một cửa tiệm, mặc cả năng lực có hạn, đợi được hắn có ba, năm gia điểm, có thể nhật bán năm ngàn bát thời điểm Vương Bột sẽ trực tiếp nhảy qua những này sơ cấp bán sỉ thương, trực tiếp đi tỉnh thành tìm lần cấp bán sỉ thương năm hàng. Chế tác bún trừ mấy vị chủ tài, còn cần hai mươi, ba mươi loại đồ gia vị cùng phụ tài. Không ít phụ tài lượng tiêu giới cao, thiếu một bán sỉ tăng cấp, thành phẩm sẽ hạ thấp rất nhiều.

Thứ hai có thể áp súc thành phẩm địa phương chính là trải qua khoảng thời gian này tìm tòi, thực tiễn, cha mẹ hắn đã hoàn toàn nắm giữ dầu cây ớt, nước dùng cùng thịt thái này tam đại bí phương chế tác, đối với nguyên liệu tỉ lệ lợi dụng đề cao thật lớn, cũng ở Vương Bột tham dự dưới tiến hành rồi một ít quy trình trên tối ưu hóa cùng cải tiến.

Cuối cùng, trừ hạ thấp chọn mua thành phẩm cùng tối ưu hóa chế tác quy trình ở ngoài, Vương Bột cũng quảng đi khai trương sơ mấy ngày đó để cho mình lão tử nhiều mức thịt thái đến hấp dẫn khách hàng cách làm. Hiện tại Tăng Tẩu Bún đã tiếng tăm ở bên ngoài, không cần dựa vào phân lượng đến hấp dẫn khách hàng.

Vương Bột sâu sắc rõ ràng một cái đạo lý: Bán ăn vật, xưa nay dựa vào liền không phải phân lượng, mà là mùi vị! Mùi vị chính là vương đạo! Người mùi vị được, dù cho lượng ít một chút, thực khách cũng sẽ xu chi như vụ; phản chi, người mùi vị không làm tốt, chính là cho hắn mức một đại bồn, hắn cũng khó có thể nuốt xuống.

Ba thứ kết hợp, trực tiếp nhượng "Tăng Tẩu Bún" lợi nhuận ròng từ khai trương mấy ngày trước 45% tăng lên trên mười cái % đến hiện nay 55%!

55% lợi nhuận nhìn như rất cao, kỳ thực không một chút nào cao. Theo hắn biết, hắn đồng hành 60% thậm chí 70% lợi nhuận ròng cũng làm được, chỉ cần ăn bớt nguyên vật liệu, bất luận là chủ tài vẫn là phụ tài toàn bộ dùng phiến hòa được (thứ phẩm) là được.

Vương Bột đương nhiên sẽ không dùng phiến hòa được, này không phải hoàn toàn xuất phát từ lương tâm đạo đức phương diện cân nhắc, mà là xuất phát từ một sự thực rất đơn giản: Bởi vì bọn họ người một nhà bao quát hết thầy công nhân mỗi ngày bữa sáng chính là bún. Vương Bột khanh ai cũng sẽ không khanh đến trên đầu mình đi.

Mà lương tâm đây? Vương Bột có hay không đây? Có! Nhưng thẳng thắn giảng, thật sự không nhiều lắm. Hơn nữa, người cùng một hợp lệ thương nhân giảng lương tâm, đây thật sự là có chút đang nói đùa! Hợp lệ thương trong mắt người có mà chỉ có một đồ vật, vậy thì là lợi nhuận! Ngoài ra tất cả những vật khác đều là vô nghĩa. Chỉ có điều đang đeo đuổi lợi nhuận trong quá trình, có người chỉ vì cái trước mắt, thậm chí lừa bịp, có người thì lại đồng ý thà dây dài câu cá lớn, làm danh tiếng, phương pháp không giống, nhưng trăm sông đổ về một biển, hướng về một đồ vật làm chuẩn, lợi nhuận.

Vương Bột tự mình cảm giác hắn là thuộc về người sau, thà dây dài câu cá lớn loại hình. Trăm năm lão điểm không dám nói, nhưng khẳng định muốn trường kỳ kinh doanh, sẽ không làm một Chuy Tử buôn bán.

Nhưng lời nói cực đoan một điểm, nếu như bán bạch, phản hợp pháp, Vương Bột nhất định sẽ đi bán bạch, phần mà không phải bán này lao tâm lao phổi bún.

Hiện nay Vương Bột, còn rất xa không thể nói là một tiêu chuẩn hợp lệ thương nhân, khắp mọi mặt đều ở tìm tòi, học tập ở trong. Có lẽ có một ngày hắn vì là trở thành một người làm cho tất cả mọi người ước ao, người người kính ngưỡng hợp lệ đại thương nhân; hay là hắn vĩnh viễn cũng không thể thành, ai

biết được?

Buổi tối, trở lại thuê phòng, chuyện thứ nhất đương nhiên là yên giường. Ba người đồng thời, trước tiên đem Quan Bình trong phòng ngủ cái kia 1m50 giường hai người dỡ xuống, sau đó đổi một cao thấp giường tầng, lại chuyển một bộ bàn học cùng tủ quần áo đi vào. Căn cứ hoặc là không làm thái độ, Vương Bột nhường hai nữ đem thư phòng của hắn thẳng thắn cũng cho đăng đi ra, bên trong bàn gỗ, giá sách loại hình toàn chuyển tới hắn trong phòng ngủ lớn, đem còn lại hai cái cao thấp giường cùng đồng bộ bàn học, tủ quần áo nhấc tiến vào, sắp đặt tốt.

Hoàn toàn sắp đặt tốt sau khi, Vương Bột vừa nhìn, được rồi, này không được học sinh ký túc xá sao?

"Tiểu bột, ngươi là không ở qua học sinh ký túc xá, học sinh ký túc xá nơi nào có nơi này an nhàn? Ta đọc trung cấp hồi đó, một cái phòng, mười mấy mét vuông, ngủ tám người! Không TV, không tủ lạnh, không máy giặt, trừ trên tường một quạt cùng một đèn chân không, cái gì đều không có. Liên WC đều là một tầng lầu công cộng một. Còn phòng tắm, cái kia càng là mấy trăm hơn ngàn người đồng thời sử dụng công cộng phòng tắm, tẩy một lần tắm còn phải hoa năm mao tiền." Điền Tâm dùng một loại người từng trải ngữ khí, hướng về này không biết sinh hoạt đắng cay ngọt bùi tiêu đề giảng giải năng đã từng trải qua.

"Oa! Có như vậy cảm tức à? Tám người ngủ một gian, còn chỉ có mười mấy mét vuông, làm sao ngủ?" Vương Bột lộ làm ra một bộ ngạc nhiên đáng vẽ, "Ngây thơ" hỏi.

"Sát bên chen chúc ngủ chứ, có biện pháp gì? Vì lẽ đó, tiểu bột, hiện tại chúng ta điều kiện đã rất tốt. Ngươi hiện tại khả năng không quá tin tưởng lời của ta nói, thế nhưng chờ ngươi lên đại học, ở học sinh ký túc xá sau, ngươi liền sẽ rõ ràng hiện tại được túc điều kiện, quả thực chính là Thiên đường."

Vương Bột làm sao không ở ký túc xá? Không liền đại học bốn năm, cho dù hắn bắt đầu đi làm, cũng ở hai năm công ty cung cấp ký túc xá. Đại học ký túc xá cùng Điền Tâm nói gần như, 6-8 người một gian, một tầng lầu công cộng một nhà vệ sinh, tắm rửa phải đến nhà tắm, có điều hắn vào lúc ấy giá cả đã trưởng thành hai nguyên, mà không phải năm mao. Công ty ký túc xá đúng là rộng rãi chút, hai người một gian, nhưng điều kiện bên trong thậm chí so với học sinh ký túc xá còn muốn kém, học sinh ký túc xá chỉ ít còn có bàn gỗ cùng tủ quần áo, công ty cho bọn họ cung cấp ký túc xá trừ vài tờ giường tầng, cái gì đều không có, tất cả mọi thứ đều cần bọn họ những nhân viên này chính mình bỏ tiền mua.

"Thật sự a, Tâm tỷ? Học sinh ký túc xá có như vậy làm khó à? Quên đi, sau đó học đại học ta cũng lười ở ký túc xá, thẳng thắn thuê phòng ở đi." Vương Bột tiếp tục giả ngây giả dại nói.

"Ngươi hiện tại là đang ở phúc bên trong không biết phúc, chờ ngươi tiến vào đại học ngươi liền hiểu được." Điền Tâm cũng lười cùng Vương Bột nhiều lời, quay lại phòng ngủ, bắt đầu phờ từ bản thân giường chiếu đến.

Ở nhấc giường trong quá trình còn phát sinh một khúc nhạc dạo ngắn, Điền Tâm kiến nghị nói nàng cùng Quan Bình ở cái kia phòng ngủ khá lớn, có thể thả xuống hai tấm cao thấp giường, thư phòng khá nhỏ, thả một tấm là được.

Vương Bột lần này có thể không có nghe Điền Tâm, vung tay lên, giải quyết dứt khoát sắp xếp nói: "Phòng ngủ nhỏ liền thả một cái giường. Thư phòng thả hai tấm. Tâm tỷ cùng Bình tỷ ở phòng ngủ nhỏ, sau đó đến rồi người mới, toàn bộ sắp xếp đến thư phòng đi. Các ngươi đừng nói, liền như thế sắp xếp đi."

Đùa gì thế? Vương Bột mặc dù sẽ ở trong cửa hàng chơi công bằng công chính công khai xiếc, nhưng hắn cũng sẽ giảng tư lịch cùng cống hiến. Làm cùng mình đồng thời dốc sức làm, khai sáng cục diện Quan Bình cùng Điền Tâm, dùng chân điều kiện trải lại so với sau đó người mới còn kém, sao có thể có chuyện đó? Điền Tâm yêu cầu này nếu như hắn đồng ý, hắn liền không chỉ có không xứng làm một lãnh đạo, càng là đang bắt nạt người. Căn cứ vào đủ loại cân nhắc, hắn tuy rằng tạm thời không thể để cho này hai nguyên lão ở thượng đàn, thế nhưng nhường hai nữ cộng ở một gian, hưởng thụ dưới "Nghiên cứu sinh" được túc đãi ngộ, hắn vẫn là làm được đến.

Có điều hiện nay quốc nội nghiên cứu sinh, thật giống đại thể đều là bốn người. Nghĩ như vậy, mới vừa rồi còn cảm thấy có chút hổ thẹn Vương Bột, trong lòng lại lần nữa cân bằng lên.

Điền Tâm liếc nhìn Vương Bột, lại liếc nhìn Quan Bình, lần này đúng là không nói gì, gật gật đầu, đồng ý.

Chờ hai nữ đều sau khi rời đi, Vương Bột liền bắt đầu rung đùi đắc ý, làm bầm lâu bầu nhỏ giọng nói đến: "Nhường một học sinh trung học cùng trung cấp sinh trực tiếp hưởng thụ tiến sĩ sinh đãi ngộ, bản thân còn xem là khá ha?"

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Giải Anh cùng Lý Thúy

Kế toán Điền Tâm xem là chính thức vào Vương Bột com nước, bắt đầu rồi nằng ở "Tầng Tầu Bún" bùng mâm cuộc đời. Tuy rằng trước đây là trong nhà "những nhều tiểu thư", rất ít làm những này việc nặng, nhưng bởi nằng chịu học, chịu làm, kéo đến dưới mặt mũi, hai ba ngày sau, cũng chậm chậm thích ứng cửa hàng bún bên trong tiết tấu, trở nên cùng Quan Bình, Chung Hiểu Mẫn những người này không khác biệt gì.

Điền Tâm tới được ngày thứ ba buổi sáng, Vương Bột mợ hai Giải Minh Phương dẫn cháu gái của nằng Giải Anh cũng mang theo một bình mặt ong đi tới trong cửa hàng. Vương Bột chỉ là ở ba, bốn tuổi thời điểm gặp Giải Anh một lần, từ cái kia sau khi liền cũng không còn cùng với nằng từng gặp mặt. Sau đó hẳn cũng thỉnh thoảng nghe ba mợ đám người trong miệng nhắc qua "Giải Anh" danh tự này, thế nhưng đối với Vương Bột tới nói, điều này cũng vèn vện chính là một cái tên, đại diện cho ba mợ nhà mẹ đẻ một thân thích mà thôi. Ở trong ấn tượng của hẳn, hẳn đã không nhớ nổi Giải Anh mục thể nào.

Vương Bột người một nhà nhiệt tình nghênh tiếp Giải Anh cũng hoan nghênh nằng gia nhập liên minh, đặc biệt mầu thân, một bên từ Giải Anh trong tay tiếp nhận cái kia bình làm tới cửa lễ mặt ong, một bên lộ sự vui mừng ra ngoài mặt nhắc tới "Ai nha nha, lại đây liền đến mà, còn đề cái gì đồ vật! Đánh hụt tay là được mà!" Loại hình lời khách khí. Mầu thân xuất phát từ nội tâm cao hứng Vương Bột thập phần có thể lý giải, bởi vì nhiều năm qua, đều là chính mình cho đại cô một nhà cùng với khác thân thích đề đủ loại "Thứ tốt", những người khác cho chính mình đề mặt ong loại này đối với dân quê tới nói tuyệt đối được cho "Xa hoa phẩm" tình huống hầu như không có. Nhân mầu thân nhiệt tình lôi kéo Giải Anh tay nói chuyện với nằng, đứng ở một bên Vương Bột liền bắt đầu âm thầm quan sát đến.

Cùng Quan Bình cùng Điền Tâm so ra, Giải Anh thân cao không cao lắm, Vương Bột tính toán sẽ không có vượt qua 1 mét sáu, nhiều nhất 1m58, 1 mét 59 đáng vẽ, so với mầu thân Tăng Phạm Ngọc muốn cao một chút, cùng Chung Hiểu Mẫn gần như.

Giải Anh da dẻ hơi đen, ngũ quan cũng chỉ có thể nói đoan chính, đẹp đẽ, xinh xắn những này từ dùng ở Giải Anh trên người lấy Vương Bột thẩm mỹ đến xem, hẳn cảm thấy là không quá thích hợp. Có điều điều này cũng không có quan hệ gì, cửa hàng bún tìm chính là người phục vụ, không phải tiếp khách tiểu thư. Quan Bình cùng Điền Tâm hai người có thể bị Vương Bột vơ vét đi vào chỉ có thể nói nhân duyên té hội, hẳn số may thôi. Hẳn cũng không hy vọng xa vời qua hết thấy công nhân đều có thể có Quan Bình cùng Điền Tâm hai nữ tướng mạo cùng tư thái, điều này hiển nhiên là rất không hiện thực một chuyện.

Mới tới Giải Anh có vẻ hơi ngại ngùng, thoại cũng không nhiều. Mầu thân Tăng Phạm Ngọc đang đã nói vài câu biểu thị hoan nghênh câu khách sáo sau liền đem Giải Anh giao cho mình nhi tử, căn dặn Vương Bột cố gắng cho hẳn Anh tỷ giảng giải một phen trong cửa hàng đãi ngộ cùng tương quan chế độ.

Mợ hai Giải Minh Phương hiện ra nhưng đã cho cháu gái của chính mình đã nói cửa hàng bún các loại chỗ tốt, vì lẽ đó, làm Vương Bột cùng Giải Anh nói tới cửa hàng bún tiền lương cùng phúc lợi đãi ngộ thời điểm, Giải Anh cũng không bất kỳ nghi vấn nào, chỉ là không ngừng mà gật đầu, trong miệng nói "Tốt", "Được", "Có thể" loại hình khẳng định từ, cũng nhiều lần biểu thị nói nằng sẽ tuân thủ trong cửa hàng quy củ, khỏe mạnh làm, chắc chắn sẽ không trộm gian dùng mảnh lõi.

Mợ hai Giải Minh Phương ở mầu thân giữ lại dưới ăn cơm trưa không lâu liền rời đi. Trước khi đi ngay ở trước mặt Vương Bột người một nhà theo thường lệ lại căn dặn nằng cháu gái một phen, làm cho nằng khỏe mạnh học, khỏe mạnh làm, không nên phụ lòng nằng "Vương Bá bá" cùng "Tầng nường" có ý tốt.

Giải Anh liền như vậy lưu lại, cửa hàng bún lại gia tăng rồi một tên công nhân.

Lần này Vương Bột còn chưa mở miệng, mợ út Chung Hiểu Mẫn liền chủ động nói đem mình đồng phục làm việc đưa cho Giải Anh trước tiên xuyên hai ngày, chờ đồng phục làm việc của nằng làm được sau trả lại cho nằng. Giải Anh lúc này ngó ý cảm ơn. Nhìn hai người biểu hiện sau, Vương Bột liền cảm giác mình hay là thật nên đem "Mới công nhân xuyên công nhân viên kỳ cựu đồng phục làm việc" viết tiến vào nội quy cửa hàng.

Ở Giải Anh chính thức đi làm trước, Vương Bột theo thường lệ cho nằng lên nửa giờ "Lý luận khóa". Lần này, hẳn nói được đúng quy đúng củ, nghiêm ngặt đóng vai lão sư nhân vật, vừa không có cột nhà, đương nhiên càng sẽ không táy máy tay chân. Ở một bên nhìn Vương Bột lên lớp Điền Tâm sau đó sấn lúc không có người liền hướng Vương Bột biểu thị chính mình "Kháng nghị", nói hẳn "Bất công" đối với hẳn thân thích liền quy củ, đối với nằng người ngoài này liền không cái chính hình, qua loa cho xong.

"Vậy nếu không ta lại cho người bù lần trước khóa? Lần này bảo đảm khỏe mạnh trên, không nói nói gở!" Vương Bột cột nhà nhìn Điền Tâm nói.

"Miễn! Xin miễn thứ cho kẻ bất tài!" Điền Tâm hoành Vương Bột một chút, "Người không thể ở đồng nhất trong hàm suất hai lần!"

Giải Anh đến cửa hàng bún sau ngày thứ hai, hai cái nhường Vương Bột một nhà đều không nghĩ tới người ra hiện tại cửa tiệm, Lý Thúy cùng với nằng lão từ Lý Trung Hoa.

Lý Thúy cùng Lý Trung Hoa xem như là khách không mời mà đến, nhưng đối với nhiệt tình hiếu khách Vương Bột một nhà tới nói, hai người vẫn là chịu đến bọn họ nhiệt tình hoan nghênh cùng chiêu đãi.

Ăn cơm buổi trưa trong lúc, Lý Trung Hoa xem như là cho thấy ý đồ đến, nói Lý Thúy ở Quang Hán học cắt tóc cũng không học cái thành tựu, học đồ trong lúc, không chỉ có xu không có, còn phải cấp lại tiền thuê, hơn nữa cho dù học được, chính mình mở cửa hiệu cắt tóc tiền vốn cũng phải thật lớn một đồng, còn không biết được ở nơi nào tìm mặt tiền, thà rằng như vậy, còn như vậy làm cho nằng đến giúp Vương Cát Xương.

Trên thực tế, Lý Trung Hoa nguyên tác dự định Vương Cát Xương đến từ gia bãi phóng sau ngày thứ hai liền đi Quang Hán tìm con gái Lý Thúy, không đề cho nằng muốn học cái gì cắt tóc, nhanh lên một chút đi Vương Cát Xương cửa hàng bún đi làm. 450 một tháng, còn bao ăn, công việc tốt như vậy, chạy đi đâu tìm yêu.

Thế nhưng ngày thứ hai Lý Trung Hoa còn không xuất phát, Quan Bình lão Hán nhi Quan Vĩnh Tường liền đến tìm hấn, oán giận nói cửa hàng bún tiền lương căn bản là không phải hấn nói 450 nguyên một tháng, chỉ có 300 nguyên! Lý Trung Hoa không tin, nói ngày hôm qua Vương Cát Xương tự mình cho hấn nói thực tập trong lúc 300 khối, chuyển chính thức sau khi 450, bao ba bữa cơm, làm sao sẽ lập tức ít đi 150?

Quan Vĩnh Tường lạnh rên một tiếng, nói không tin thì thôi. Chính hấn có thể đi hỏi thăm.

Quan Vĩnh Tường một mặt bị lừa vào tròng đáng đáp, đi rồi. Lý Trung Hoa cũng bắt đầu do dự lên, nghĩ có còn nên nhường con gái đi cửa hàng bún đi làm. 300 khối hấn cảm thấy kỳ thực đã rất tốt, hơn nữa nhân gia còn bao ba bữa cơm, thế nhưng Quan Vĩnh Tường lại làm cho Lý Trung Hoa cảm thấy Vương Cát Xương người này có chút lật lọng, không quá có thể tin.

Nhường Lý Trung Hoa quyết định chính là Lý Thúy một cú điện thoại, trong điện thoại, Lý Thúy đối với hấn nói cửa hiệu cắt tóc sư phụ muốn tìm bọn họ những học đồ này oa nhi một người giao ba trăm khối, không phải vậy liền không dạy. Lý Trung Hoa tại chỗ liền phát hỏa, nói không giáo liền không giáo, ai TM hiếm có : yêu thích, nhường Lý Thúy về nhà, lão từ một lần nữa cho người tìm một phần ăn ngon mặc đẹp công việc tốt.

Bởi vì liên tiếp bạch làm ba tháng, dậy sớm sờ soạn, không kiếm được một phân tiền không nói, hiện tại còn lật lọng còn muốn cũng lấy tiền, Lý Thúy cũng cùng hấn lão từ như thế tức giận bất bình, không muốn lại ở lại, ngày thứ hai thu thập xong đồ vật căn trời vừa sáng về Tứ Phương xe tuyến trở về nhà.

Công tác không còn, tương lai cửa hiệu cắt tóc cũng dừng đùa, lúc này, Lý Trung Hoa nhớ tới quãng thời gian trước Vương Cát Xương nói hấn cửa hàng bún thiếu hụt nhân thủ, cứ việc trong lòng đối với Vương Cát Xương "Lật lọng" vẫn cứ có chút mụn nhọt, hấn vẫn là đem chuyện này nói cho Lý Thúy, nhường Lý Thúy mình làm quyết định.

Vừa nghe nói có ba trăm khối tiền lương, còn bao ba bữa cơm, hơn nữa chính mình bạn tốt Quan Bình cũng ở cửa hàng bún đi làm sau, Lý Thúy hưng phấn đến trực tiếp nhảy lên, hấn không thể cùng ngày liền đi cửa hàng bún đi làm. Như thế mấy tháng đều dựa vào từ trong nhà nắm tiền chi tiêu, nhưng làm Lý Thúy khổ thân. Nàng đã sớm chịu đủ lắm rồi không tiền tháng ngày, đừng nói có tam đại ba trăm, hai trăm khối nàng đều sẽ đi làm.

Vừa nhìn thấy Lý Trung Hoa cùng Lý Thúy, Vương Cát Xương cùng Tăng Phàm Ngọc trong lòng kỳ thực đã rõ ràng hai người này ngày hôm nay lại đây đến cùng là để làm gì. Bây giờ nghe Lý Trung Hoa trực tiếp nói ra, hai người lúc này biểu thị hoan nghênh, trong bữa tiệc, cũng là đem cửa hàng bún tiền lương đãi ngộ hướng về Lý Thúy nói rồi nói.

"Cái gì, 450 nguyên một tháng tiền lương? Còn bao ăn bao ở? Không phải. . . Không phải chỉ có 300 khối sao?" Lý Trung Hoa khó mà tin nổi nghe Vương Cát Xương trong miệng phúc lợi đãi ngộ, một há to mồm trương thành trứng ngỗng.

"Cái nào nói cho người 300? Ta vẫn luôn nói với người chính là 450 có được hay không? 300 là thực tập thời điểm tiền lương, chuyển chính thức chính là 450." Vương Cát Xương trừng Lý Trung Hoa nói.

"Là Quan Vĩnh Tường nói cho ta!" Lý Trung Hoa kêu lên, sau đó, chính là một mặt sắc mặt giận dữ chửi bậy, "**** con rùa, dám lừa gạt lão tử! Hai lão tử em bé suýt chút nữa đâm thoát công việc tốt như vậy, xem lão tử trở lại không làm người!"

"Ha ha ha ha. . ." Vương Bột một nhà ba người vừa nghe, tại chỗ bắt đầu cười ha ha.

"Lý ca, chúng ta là lừa gạt Quan Bình hấn lão Hán nhi đây. Quan Bình nàng lão Hán nhi làm sao đối xử Quan Bình, ta nghĩ người cũng có thể rõ ràng. Quan Bình ở đây đi làm, nàng tiền kiếm, hấn lão Hán nhi nhất định sẽ cho nàng một phần không dư thừa lấy đi. Liên, Bột nhi đã nghĩ cái biện pháp, trực tiếp đối với nàng lão Hán nói Quan Bình một tháng chỉ có 200 khối tiền lương, xoay chuyển chính cũng chỉ có 300." Sau khi cười xong, Tăng Phàm Ngọc bắt đầu cho Lý Trung Hoa giải thích.

Lúc này, Lý Trung Hoa mới ý thức tới trên bàn còn ngồi Quan Bình, nhất thời liền lúng túng lên, làm trưởng bối hấn cũng không cách nào cùng vẫn bối xin lỗi, chỉ có nột nột nói: "A. . . Cái này Quan Bình, người yên tâm, ta sẽ không cùng người lão Hán nhi giảng. Nếu như hấn lại đây hỏi thăm Lý Thúy tiền lương, ta cũng sẽ nói là 300. Cái này người liền yên tâm được rồi." Sau đó, Lý Trung Hoa liền đứng dậy cho bên người Vương Cát Xương chén rượu đồ đầy rượu, lại cho mình đồ đầy, một mặt hồ thẹn nói, "Cát Xương, ta là hiểu lầm người, ta không nên nghe Quan Vĩnh Tường. Chén rượu này xem như là ca ca xin lỗi người." Nói xong, bung lên bìa trong tay chén, giữa đầu không còn một mống.

Quan Bình ngày hôm nay cũng là lần đầu tiên nghe được nguyên lai mình tiền lương không phải 300, mà là 450! Nàng biết Điền Tâm tiền lương là 450, so với nàng có thêm 150, nhưng cũng cảm thấy đây là Điền Tâm nên được, bởi vì Điền Tâm bằng cấp cao hơn nàng, tuổi tác so với nàng lớn, khắp mọi mặt năng lực đều mạnh hơn nàng, hơn nữa nàng đến cửa hàng bún trước còn ở một cái trong nhà máy hầm mỏ làm kế toán ngồi văn phòng, Vương Bột một nhà cho Điền Tâm càng cao hơn tiền lương này cũng không gì đáng trách, nàng cũng cảm thấy thiên kinh địa nghĩa, cũng không đổ kị.

Nhưng là nàng sai rồi, nguyên lai nàng tiền lương cùng Điền Tâm như thế, đều là 450! Nguyên lai này thêm ra đến 150 là Vương Bột vì nàng có ý hướng về nàng lão Hán nhi ân ái! Trong khoảng thời gian ngắn, Quan Bình cũng không biết nên nói cái gì cho phải, chỉ là cảm thấy mũi của chính mình một trận cay cay, viền mắt ướt át, rất muốn khóc lớn một hồi.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Chương 77: Bí mật

Lý Trung Hoa com nước no nê, mang theo khoan khoái cực kỳ tâm tình rồi đi cửa hàng bún. Cùng Giải Minh Phương như thế, trước khi rời đi, Lý Trung Hoa đối với con gái Lý Thúy cũng là dặn dò kỹ lưỡng, muốn nàng làm làm được, mặc lười biếng, có chỗ nào không đúng nhường Vương Cát Xương cùng Tăng Phạm Ngọc nên đánh thì đánh, cần mắng cứ mắng, chỉ để ý cho ta chính, không cần có bất kỳ gánh nặng trong lòng.

Lý Trung Hoa lời này đương nhiên là êm tai câu khách sáo, Quan Vĩnh Tường cũng từng đối với Vương Cát Xương hai người đã nói "Chỉ để ý đánh, chỉ để ý mắng", Vương Bột có lý do tin tưởng, Quan Vĩnh Tường nói lời này "Độ tin cậy" cùng "Chân thành độ" có thể so với Lý Trung Hoa trong miệng muốn cao hơn nhiều. Thế nhưng đối với Quan Bình mà đến, này nhưng là một loại đáng thương "Có thể tin" cùng "Chân thành" !

Mới tới Lý Thúy cùng Giải Anh như thế, bị Vương Bột sắp xếp đến thư phòng. Nơi đó có hai tấm giường tầng cộng bốn cái giường chiếu, tới trước một ngày Giải Anh ở một dưới phố, còn còn lại ba cái chỗ nằm. Vương Bột nhường Lý Thúy mặc cho tuyển, Lý Thúy không chút do dự chọn mặt khác một dưới phố. Nhìn thấy hai nữ đem hai cái dưới phố chiếm, Vương Bột chỉ có ở trong lòng vì là sau đó các công nhân viên mặc niệm.

Đây chính là tới trước tới sau, nhanh tay có tay chậm không! Liền ngủ cái giường đều có trước sau phân chia, có sự khác biệt đả ngộ, thì càng khỏi nói cái khác. Người có lúc so với những người khác chỉ chậm một bước, vậy hẳn thật sự có khả năng cả đời khắp nơi đều so với người ta chậm. Cái cảm giác này, Vương Bột kiếp trước trên nhiều khía cạnh đều tràn đầy linh hội. Tỷ như kiếp trước sau khi tốt nghiệp đi làm, cũng là bởi vì hắn so với một ít đồng sự muộn tiến vào một hai năm, sau đó, bất luận hắn cố gắng như thế nào truy đuổi, cùng sớm một hai năm đi làm những người kia so với, chênh lệch nhưng là càng ngày càng xa, đến cuối cùng là thúc ngựa cũng khó khăn cùng, mặc dù hắn bằng cấp so với người ta cao, trường học so với người ta được, ABC cũng so với người ta nói tới chuẩn mắt, nhưng ở đã là hắn thủ trường trước mặt đối phương, có lúc cũng không thể không miễn cưỡng vui cười, nói chút trái lương tâm lời nịnh nọt.

Lý Thúy mới vừa sau khi vào cửa, dường như ban đầu Quan Bình cùng ngày hôm qua Giải Anh, từ nhỏ đã ở nông thôn lớn lên nàng trong nháy mắt bị phòng cho thuê bên trong "Xa hoa" cùng "Đại khí" chấn động phải tròn mắt ngoác nồm, không biết làm sao! Nàng ban đầu cho rằng bao vây lại, có điều là muốn có giường, có cái nơi ở, hay là chính là ở tại Vương Bột nông thôn trong nhà, nhưng nơi nào muốn lấy được là ở ở trong thành! Không chỉ có ở ở trong thành, hơn nữa còn là ở trong thành loại này "Cao cấp đại khí trên đẳng cấp" "Biệt thự" !

"Đi làm ở trong thành, ăn cơm ở trong thành, hiện tại liền ở đều ở ở trong thành, chẳng lẽ, sau này mình liền thành người thành phố?" Bị chấn động đến mức ngơ ngác ngắc ngắc Lý Thúy có một loại khó có thể tin cảm giác không thật.

Quan Bình cùng Lý Thúy hai người này bạn học cũ, bạn tốt gặp lại, tha hương ngộ cố tri, ban ngày vội vàng đi làm thời còn không có thời gian giao lưu, hiện tại tan tâm trở lại thuê phòng, một cách tự nhiên chán ở cùng nhau, lủi ra lủi riu người một câu ta một câu nói tỷ muội trong lúc đó tri tâm thoải, thể kỷ thoải, nhìn ra Vương Bột mê tít mắt không ngớt.

Thế nhưng Vương Bột thông qua quan sát, nhưng phát hiện tại này hai tỷ muội nhiệt tình thân mật mặt ngoài dưới, nhưng ẩn giấu đi từng tia một khó có thể bị người phát hiện không tự nhiên. Hai người mặc dù tốt tự không có gì giấu nhau đáng về, có thể nghe vào Vương Bột trong tai, nhưng cũng có điều là bình thường lẫn nhau thăm hỏi, Lý Thúy ở Quang Hán làm học đồ như thế nào rồi, Quan Bình ở cửa hàng bún đi làm cảm giác làm sao rồi, khổ hay không khổ rồi, mọi việc như thế. Hơn nữa tỉ mỉ Vương Bột còn phát hiện, đối với Lý Thúy xuất phát từ nội tâm cao hứng, vui mừng, Quan Bình trên mặt cứ việc vẫn mang theo cười, nhưng nụ cười này cho Vương Bột cảm giác nhưng bao nhiêu cảm thấy có chút là miễn cưỡng vui cười, tựa hồ đối với Lý Thúy cái này chị em tốt đến, Quan Bình cũng không phải là chân tâm cảm thấy cao hứng, chỉ ít không Lý Thúy như vậy rất vui mừng.

Sự phát hiện này đúng là nhường Vương Bột có chút không rõ. Bởi vì thông qua như thế nhiều ngày ở chung, hắn có thể thấy Quan Bình tuyệt không là một vì tư lợi người, này từ mấy ngày trước Điền Tâm lại đây sau Quan Bình chủ động đem mình phòng ngủ nhường lại cho Điền Tâm ngủ liền có thể thấy. Hơn nữa bình thường trong nhà thanh khiết, Quan Bình thường thường đều là sân Điền Tâm tắm rửa trong lúc liền quét dọn sạch sẽ, nhường Điền Tâm phi thường thật không tiện, đưa ra muốn cùng nàng thay phiên làm trong nhà thanh khiết, không cho cùng nàng cướp.

Nếu Quan Bình không phải một vì tư lợi người, cùng xung quanh tất cả mọi người ở chung cũng thập phần hòa hợp, như vậy, nàng lại vì sao đối với bạn tốt Lý Thúy đến cảm thấy có chút không cao hứng lắm? Chẳng lẽ,

Hai người này nhìn như thân thiết hai tỷ muội trong lúc đó đã xảy ra một ít hắn không biết khắp khi?

Đối với này, Vương Bột là tương đối hiểu kỳ. Hắn phát hiện mình càng là cùng những này các nữ sinh ở chung, liền càng ngày càng nhiều nhiệm nữ nhân yêu bất quá thiên tính.

"Hoặc là, ta trên bản chất chính là một yêu bất quá nam nhân?" Vương Bột môn tự vấn lòng.

Vương Bột cảm giác mình tất yếu thâm nhập hiểu rõ chính mình công nhân tư tưởng tình hình, "Đề phòng cẩn thận", "Phòng hoạn với chưa xảy ra". Liền, sân Lý Thúy đi phòng tắm rửa trong lúc, Vương Bột hướng về Quan Bình vẫy vẫy tay, làm cho nàng tiến vào chính mình phòng ngủ một hồi.

Tình huống thông thường, Vương Bột gian phòng, trừ hấn mồi, Quan Bình cùng Điền Tâm là không sẽ chủ động đi vào. Cho dù đi vào, cũng sẽ gõ cửa, bởi vì Vương Bột chỉ cần vừa vào cửa, thông thường sẽ tương môn nhốt lại. Hấn người này một chỗ thời điểm là khá là yêu thích yên tĩnh hoàn cảnh, xung quanh nếu như quá mức âm ỹ, hấn rất dễ dàng phân tâm thất thần.

"Bột nhi, ngươi tìm ta có chuyện gì không?" Quan Bình đi tới Vương Bột phòng ngủ, thuận lợi mang tới cửa phòng. Vương Bột yêu đóng cửa quen thuộc khoảng thời gian này nàng đã sớm chú ý tới.

"Không có chuyện gì, thuận tiện tâm sự, ngồi đi, Bình tỷ." Vương Bột bắt chuyện Quan Bình ngồi xuống, "Ngươi bạn học cũ Lý Thúy lại đây, ngươi lần này có kết bạn với?"

"Đương nhiên. Ha ha, cuối cùng cũng coi như có một kết bạn với." Quan Bình cười trả lời.

"Nói như vậy, ta theo Tâm tỷ cũng không tính là ngươi bạn? Ngươi lời này tốt đã kích người nha!" Vương Bột làm ra một bộ bị thương về mặt.

"Không phải! Ngươi đừng hiểu lầm, Bột nhi. Ngươi cùng Tâm tỷ đều rất tốt. Chỉ là. . . Chỉ là ta theo Lý Thúy từ tiểu học mãi cho đến sơ trung đều là bạn học, chúng ta. . . Chúng ta quen biết rất lâu mà." Quan Bình vội vã giải thích.

"Vậy thì là nói, y không bằng mới, người không bằng cũ nha?" Vương Bột tiếp tục lái chơi cười, sinh động không khí của hiện trường.

"Nói nào! Ngươi biết ta cũng không phải là ý đó mà!" Quan Bình có chút nóng nảy, một bộ muốn giải thích lại giải thích không rõ đáng đáp.

"Thật không phải ý đó?"

"Thật không phải!"

"Thật cảm thấy ta tốt?"

"Ừm!" Quan Bình tiểu gà mổ thóc bình thường gật đầu.

"Tốt lắm, nếu như ta muốn ngươi ở ta cùng Lý Thúy trong lúc đó làm ra một lựa chọn, vậy ngươi tuyển ai?" Vương Bột nhìn chăm chăm Quan Bình mặt hỏi. Vấn đề này tương đương tàn nhẫn, bất luận Quan Bình tuyển ai, đều sẽ đem mình rơi vào một loại nào đó đạo nghĩa cảnh khôn khó. Thông minh cách làm chính là không chọn, giả bộ ngờ ngẩn nhi qua.

Nhưng là Quan Bình là cái thành thật hài tử, giữa người và người câu tâm đấu giác nàng còn không học được, vậy thì nhất định nàng sẽ nhảy vào Vương Bột cho nàng đào xong hố bên trong.

Vương Bột cho rằng Quan Bình chỉ ít sẽ lật mặt cân nhắc một lúc, nhưng ra ngoài hấn dự liệu chính là Quan Bình hầu như ở Vương Bột mới vừa đem thốt ra lời này xong, liền không chút do dự ngẩng đầu, nhìn chăm chăm Vương Bột con mắt, cực kỳ chân thành, cực kỳ thành khẩn nói: "Ta tin tưởng ngươi, Bột nhi."

Quan Bình trả lời tốc độ nhường Vương Bột giật mình, hơn nữa, nàng cũng không nói lựa chọn ai, mà là nói nàng tin tưởng hấn. Như vậy câu nói này ngược lại ý tứ chính là nàng không quá tin tưởng Lý Thúy.

Tuy rằng không nói thẳng lựa chọn ai, nhưng kỳ thực đã làm ra sáng tỏ lựa chọn.

Nàng cùng Lý Thúy trong lúc đó đến cùng đã xảy ra cái gì?

Vương Bột càng ngày càng hiếu kỳ.

"Bình tỷ, ta sẽ xứng đáng ngươi phần này tín nhiệm." Vương Bột nhìn Quan Bình, khẳng định gật gật đầu, do dự có muốn hay không đem nghi ngờ trong lòng nói ra.

Vương Bột do dự chốc lát, quyết định trước tiên thay cái đề tài.

"Bình tỷ, ngươi còn có nhớ hay không hai năm trước ngươi cùng Lý Thúy đến Trần Côn trong nhà ở nhờ tháng ngày?"

Vấn đề này rõ ràng nhường Quan Bình sững sờ, có chút không rõ Vương Bột tại sao nhắc lên cái này, nhưng nàng vẫn là theo bản năng gật gù, nói: "Sao không nhớ rõ a? Vào lúc ấy ngươi thật giống như mới đọc lớp 7 chứ? Lúc đó so với ta cũng cao không được thật nhiều. Hiện tại có thể cao hơn ta hơn nhiều."

"Là đọc lớp 7. Bình tỷ, ngươi không biết, lúc đó ta xem ngươi cùng Lý Thúy đồng thời giúp Trần Côn gia làm rau dền, nấu cái kia vừa bần vừa thối dầu nước gạo, ta cảm thấy hai ngươi thật là lợi hại, nếu như ta, liền làm không xuống cái kia việc, quá bần quá thối."

"Ha ha, cái kia không phải nhàn rồi cũng là nhàn rồi mà. Làm xong việc sau tắm một chút liền sạch sẽ."

"Ngược lại ta là làm không được. Vào lúc ấy, Trần bá bá cùng Trâu nương xem hai ngươi làm việc chịu khó, còn muốn nhường hai ngươi lưu lại giúp bọn họ gia đây. Bình tỷ, ta vẫn hiếu kỳ, ngươi cùng Lý Thúy vì sao lúc đó không ở lại đến đây?" Vương Bột nhìn Quan Bình, trang làm cái gì cũng không biết hỏi.

"Ta, ta trong nhà có một chút sự tình." Quan Bình ánh mắt né tránh, bắt đầu nói dối.

"Há, thế à? Có việc làm xong cũng có thể trở lại mà. Trần Côn vẫn nói hần rất hi vọng người cùng Lý Thúy có thể lại đây giúp bọn họ gia đây." Vương Bột cũng không ngừng phá Quan Bình lời nói dối, tiếp tục nói, hần đúng là muốn nhìn một chút Quan Bình làm sao đem này hoảng cho tròn xuống.

Quan Bình hiển nhiên tròn không xuống đi, bởi vì nàng căn bản là không muốn tròn, không muốn lừa dối Vương Bột. Mà chân thực lý do lại thực sự khó có thể mở miệng, vì lẽ đó, nàng thẳng thắn không nói lời nào, cúi đầu, dùng ngón tay quấy rối áo đầm trên eo tế mang.

"Bình tỷ, có phải là người không muốn ở Trần Côn gia làm việc?" Vương Bột nhìn cúi đầu nữ hài, thăm dò hỏi.

Quan Bình im lặng một hồi, sau đó gật đầu.

"Bình tỷ, người mới vừa nói có thể tín nhiệm ta, vậy người đồng ý nói cho ta người tại sao không muốn giúp Trần Côn gia sao?" Vương Bột lại nói. Vào lúc này, hần cảm thấy mình cũng có chút sốt sắng, đồng thời lại tràn ngập chờ mong. Bởi vì hần biết Quan Bình rời đi nguyên nhân thực sự. Hần sờ đi lần nữa ở Quan Bình trước mặt nhắc tới này một đề tài, chính là muốn nhìn một chút Quan Bình sự tin tưởng hần cứu có thể đạt tới trình độ nào.

Quan Bình vẫn là trầm mặc, vẫn cứ cúi đầu, không nói lời nào.

Nhìn trầm mặc không nói Quan Bình, Vương Bột cảm thấy mình thực sự là tàn nhẫn. Hần cùng hiện tại Quan Bình, là tương đương bất bình đẳng. Hần có tuổi tác ưu thế, có lịch duyệt xã hội ưu thế, càng có Quan Bình không biết tin tức ưu thế, hần đem hết thấy ưu thế tụ tập chung một chỗ, đi kiểm tra một con gái đối với sự tin tưởng của chính mình, nhìn nàng liệu sẽ có tự nhủ hoang. Kiếp trước hần, nhưng là liên bạn gái cùng tay của vợ cơ đều sẽ không chạm thử người. Hần cảm thấy mình có chút "Sa đọa".

Ngay ở Vương Bột chuẩn bị từ bỏ nhường hần cảm thấy tàn nhẫn "Kiểm tra nói dối hành động", trầm mặc nửa ngày Quan Bình bỗng nhiên mở miệng: "Ta ban đầu là có ở lại Trần bá gia giúp bọn họ gia cho heo ăn, thế nhưng sau đó. . . Sau đó phát sinh một chuyện. . ." Quan Bình bắt đầu nhỏ giọng nhớ lại đến, hướng về Vương Bột bảo đảm không bảo lưu vạch trần chính mình Trần Phong đã lâu vết sẹo.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 78: Bệnh người thân không cần đạo lý

Cùng Trần Côn nói cho Vương Bột gần như, Quan Bình hướng về Vương Bột giảng giải nàng thiếu một chút bị Trần Côn mạnh, gian trải qua. Đương nhiên, căn cứ vào nữ tính rụt rè, Quan Bình nói được không Trần Côn như vậy tí mỉ, càng không Trần Côn như vậy rõ ràng, nhưng cơ bản trải qua đều không khác mấy.

"Trần Côn cái kia ai ngàn đao khôn kiếp, cầu tạp chủng, chờ hần làm lính phục hồi như cũ trở về, xem lão tử không giết chết hần!" Sau khi nghe xong, Vương Bột đứng lúc biểu đạt chính mình "Cầm phần sục sôi".

"Tuyệt đối đừng, Bột nhi! Chuyện này đều qua đã lâu như vậy, lại nói, hần cũng không đối với ta tạo thành cái gì tính thực chất thương tổn. Người đừng đi tìm hần, có được hay không?" Vương Bột phản ứng đem Quan Bình sợ hết hồn, sợ sệt hần làm ra cái gì chuyện mạnh động, mau mau khuyên can. Nhưng Quan Bình nhưng trong lòng giác đến mức dị thường ngọt ngào, có một loại bị người quan tâm, bị người che chở hạnh phúc cảm. Bản thân nàng suýt chút nữa bị Trần Côn mạnh, gian sự tình nàng đối với người nào đều không nói, cho dù đã từng tốt nhất tỷ muội Lý Thúy, nàng cũng không nói cho. Bây giờ đối với Vương Bột nói ra, điều này làm cho nàng có một loại giải thoát giống như ung dung.

Quan hệ giữa người và người, trên bản chất là một loại lẫn nhau chia sẻ quan hệ, lẫn nhau trong lúc đó lẫn nhau chia sẻ bí mật càng nhiều, tự nhiên cũng là càng thân mật.

"Nhưng này đồ chó hành vi cũng quá ác liệt. Lúc đó ta không biết, ta như biết, nhất định báo đồn công an đem này đồ chó nhốt vào đi ăn cơm tù!" Vương Bột tiếp tục giả đánh, biểu hiện mình "Tức giận bất bình". Nếu như Quan Bình biết, Vương Bột lúc đó nghe xong Trần Côn sinh động như thật giảng tố sau nói câu nói đầu tiên là "Sao không làm a? Trong phòng không phải chỉ có hai người các người đến à? Người trực tiếp đề lên ba!", sử dụng hậu thế lưu hành một câu nói, e sợ đến khóc hôn ở trong nhà cầu.

"Bột nhi, ta đã không hận Trần Côn! Thật sự! Ngươi đừng đi tìm hấn có được hay không? Coi như Bình tỷ cầu ngươi?" Vương Bột "Kịch liệt" phản ứng đem Quan Bình dọa sợ, vạn phần lo lắng hấn xảy ra chuyện gì, điềm đàm đáng yêu cầu khẩn nói.

". . . Ai! Ta đáp ứng ngươi, Bình tỷ. Nhưng đây là xem ở trên của ngươi mặt mũi. Ta sẽ không tha thứ này cảm thú không. . . Này so với cảm thú đều còn đáng trách súc sinh." Vương Bột một bộ nghiêng răng nghiêng lợi, rồi lại cực không cam lòng về mặt, "Đúng rồi, Lý Thúy hiểu không biết được việc này?"

Quan Bình lắc đầu.

"A, ngươi làm sao không nói cho nàng? Làm cho nàng giúp ngươi đi mắng Trần Côn cái kia heo chó không bằng súc sinh một trận cũng tốt?" Vương Bột có chút không hiểu.

Quan Bình nhưng ngẩng đầu lên, nhìn Vương Bột mặt, trịnh trọng cực kỳ nói, "Bột nhi, ta cho ngươi biết tại sao ta không nói cho Lý Thúy, nhưng ngươi phải đáp ứng ta đừng đi tìm Lý Thúy, cũng đừng đi hỏi nàng bất cứ chuyện gì, được không?"

"Ừm!" Vương Bột gật đầu.

"Kỳ thực, Lý Thúy lúc đó là cố ý đi ra ngoài, cho Trần Côn lưu lại cơ hội." Quan Bình thần nhiên nói.

Trong nháy mắt, Vương Bột cuối cùng đã rõ ràng rồi vì sao Quan Bình đối với Lý Thúy đến không như vậy dễ bụng.

"Lý Thúy tại sao có thể như vậy? Nàng nhưng là ngươi bằng hữu tốt nhất a? Nàng tại sao có thể bán đi ngươi?" Vương Bột mặt lộ một bộ "Khó có thể tin" về mặt. Nhưng từ nội tâm mà nói, đối với Lý Thúy lựa chọn, hấn cũng thật là không một chút nào giạt mình. Bởi vì Trung Quốc xã hội từ trước đến giờ chính là một bệnh người thân không cần đạo lý ân tình xã hội. Quan Bình là Lý Thúy bạn tốt không giả, nhưng Trần Côn nhưng là Lý Thúy thân thích, nàng lúc đó còn ở nhờ ở Trần Côn trong nhà, cánh tay của nàng không thể hướng ra ngoài quai. Huống hồ, ngay lúc đó Lý Thúy đại khái cũng không sẽ nghĩ tới Trần Côn sẽ Bá Vương ngành thượng cung đi.

"Khả năng, nàng cũng không ngờ tới Trần Côn sẽ như vậy đi. Hơn nữa, nàng cùng Trần Côn dù sao cũng là thân thích. . ." Quan Bình nói. Nàng nghĩ tới, đúng là cùng Vương Bột nghĩ tới bất mưu nhi hợp."Bột nhi, sự tình đã qua lâu như vậy rồi, ta cũng gần như sắp đã quên chuyện này. Bất luận là Trần Côn vẫn là Lý Thúy, ta đều hi vọng không muốn bởi vì ta quan hệ nhường ngươi đối với bọn họ có cái gì không tốt cái nhìn, ngươi bình thường nên như thế nào cùng bọn họ giao du, liền như thế nào cùng bọn họ giao du, ngươi đáp ứng ta, có được hay không?" Quan Bình nhìn Vương Bột, khẩn cầu nói.

"Ai, ta đáp ứng ngươi, Bình tỷ." Vương Bột thở dài, nói.

Lần này, Vương Bột trên mặt không có bất kỳ giả bộ, hấn là thật sự bị Quan Bình rộng lượng cùng vô tư, cùng với đều là vì người khác cân nhắc rộng rãi lòng dạ cho cảm hoá.

Không ghi hận, thậm chí tha thứ đã từng thương tổn qua người của mình, người bình thường rất khó làm được, Vương Bột chính mình liền không làm được. Hấn là loại kia có ân báo ân, có cừ oán báo ân, người ân oán phân minh. Quan Bình có thể bất kể hiềm khích lúc trước, bất luận là đối với Trần Côn, vẫn là đối với đã từng bán đi qua chính mình bạn tốt Lý Thúy, đều không có trợn mắt đối mặt, ân đoạn nghĩa tuyệt, điều này làm cho Vương Bột ở cảm thấy vô hạn đồng tình đồng thời lại vô hạn kính phục.

Bởi vì trải qua, từng trải, hoàn cảnh, giáo dục các loại ảnh hưởng, Vương Bột tự hỏi đã không cách nào làm một truyền thống về mặt ý nghĩa người tốt, thế nhưng, đối với loại kia truyền thống về mặt ý nghĩa người tốt, hấn biết đánh đáy lòng tôn kính. Mẹ của chính mình Tăng Phạm Ngọc tuyệt đối là người tốt bên trong đại biểu, hiện tại hấn lại phát hiện một Quan Bình. Vương Bột cảm thấy ông trời cũng thật là hậu đãi hấn.

"Tùng tùng tùng ——" có người ở ngoài phòng ngủ gõ cửa.

"Mời đến." Vương Bột nói tiếng, sau đó hấn liền nhìn thấy tắm rửa sạch sẽ, ăn mặc quần soóc cùng T-shirt Điền Tâm ngó dáo dác đứng cửa.

"Vương Bột, ngươi đem Quan Bình đơn độc thét lên ngươi nhà làm cái gì? Cửa còn đóng đến kín. Chẳng lẽ ngươi hai muốn làm cái gì việc không thể lộ ra ngoài hay sao?" Điền Tâm một mặt trêu tức nhìn hai người nói.

"Tâm tỷ! Ngươi nói linh tinh gì vậy? Bột nhi tìm ta nói chút chuyện. Nào có ngươi nói như vậy không thể tá?" Điền Tâm trực tiếp đem Quan Bình nào loạn cái đại mặt đỏ.

"Ta ngược lại thật ra muốn yêu! Thế nhưng cũng phải nhân gia Quan Bình đồng ý ba! Tâm tỷ, nếu không hai ta phía sau cánh cửa đóng kín làm một đám cái kia cái gì cái gì 'Việc không thể lộ ra ngoài' làm sao? Ngươi xem, ta giường lớn như vậy, còn có điều hòa, làm lên tuyệt đối thoải mái. . ." Vương Bột một phản kích ném qua. Sau khi sống lại hấn không sợ nhất chính là có nữ nhân với hấn mở loại này người trưởng thành chuyện cười.

"Đi chết!" Điền Tâm không nghĩ tới tên này rất mau đem đầu mâu nhắm ngay chính mình, cõi trên chân dép cầm trong tay đã nghĩ hướng Vương Bột nhưng đem lại đây, sợ đến hấn mau mau trốn đến Quan Bình sau lưng, trong miệng hô to "Quần tử động khẩu không động thủ".

"Ngươi tiểu quỷ này, cái tốt không học tận học cái xấu. Ngươi mới bao lớn? Làm sao trong đầu tận muốn những thứ này ác tha hạ lưu đồ vật?" Điền Tâm hồng cái mặt, thờ phi phò dùng trong tay dép chỉ vào Vương Bột cả giận nói

"Rất lớn!"

"Người nói cái gì?"

"Người hỏi ta 'Bao lớn', ta nói 'Rất lớn' !" Đứng Quan Bình phía sau Vương Bột một mặt dâm, cười.

"Vương Bột ——" lần này Điền Tâm lại không lưu tay, một dép hướng Vương Bột ném đi.

"Ồi yêu! Cứu mạng! Có người mưu sát chồng yêu ——"

". . ."

Sau một khắc, Vương Bột gian phòng đã biến thành một lâm thời chiến trường.

"Người thả hay là không thả?" Điền Tâm nằm ở Vương Bột trên giường lớn, mặt trắng đỏ chót, trợn mắt nhìn trừng mắt Vương Bột.

"Không tha!" Vương Bột cười ở Điền Tâm trên người, cầm lấy Điền Tâm một đôi tay, chăm chú đặt ở Điền Tâm đầu hai bên, lớn tiếng nói. Mà ánh mắt của hắn, thì lại nhìn chòng chọc vào nữ nhân cái kia một đôi đã hiển lộ ra tình xảo tuyệt luân lỗi tai.

"Thật không tha?" Điền Tâm cắn răng hỏi.

"Thật không tha!" Vương Bột cứng rắn cái cổ trả lời.

"Ta nói với người, người chờ một lúc đừng hỏi hận."

"Vậy ta thả. Thế nhưng có một điều kiện, người sau khi đứng lên không thể lại đánh ta!"

"Ta không đánh người."

"Hơn nữa không thể giận ta."

"Ta không tức giận."

"Người đến bảo đảm"

"Ta bảo đảm không đánh người, cũng không tức giận."

"Coi như thành ngày hôm nay chuyện gì đều đã xảy ra?"

"Người —— cảm —— giác —— đến —— có thể —— có thể —— sao?" Điền Tâm đem tự từng cái từng cái từ hàm răng phùng bên trong bỏ ra.

"Ạch! Câu nói mới vừa rồi kia khi ta chưa từng nói. Tâm tử, vậy ta muốn buông tay yêu. Nhớ kỹ vừa nãy đáp ứng ta, không thể đánh ta, cũng không thể giận ta, rõ ràng? Vậy ta đếm một hai ba liền thả người. Một, hai, ——" ba còn chưa tới đáp số, đặt ở Điền Tâm trên người Vương Bột lại như lò xo như thể từ Điền Tâm thân thể mềm mại trên nảy lên, chạy đến cửa, vừa quan sát Điền Tâm phản ứng, một bên làm ra bất cứ lúc nào chạy trốn động tác.

Điền Tâm chậm rãi từ trên giường ngồi dậy, xoa xoa bị Vương Bột lấy ra hai đạo hồng ngân thủ đoạn, tiện đà đứng lên, cất bước đi ra cửa.

Vương Bột thấy Điền Tâm hướng chính mình đi tới, lập tức bắt đầu lùi về sau. Mới vừa lui một bước, liền nghe Điền Tâm mở miệng: "Đừng một bộ không tiền đồ đáng vẻ. Ta sẽ không giống một ít người, nói chuyện không đáng tin. Người theo ta lại đây, chúng ta có việc thương lượng với người."

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 79: Trên dưới tình

Vương Bột cho rằng Điền Tâm ở với hắn chơi kế hoãn binh gì, nhưng đi tới phòng khách sau, thấy Quan Bình, Giải Anh cùng Lý Thúy đều ở, không

giống có bất kỳ cạm bẫy đáng vẽ, một viên "Lấy lòng tiểu nhân độ quân tử chi phúc" trái tim nhỏ mới rơi xuống.

"Này, các vị mỹ nữ chào buổi tối!" Vương Bột làm chuyện gì cũng không đã xảy ra như thế, khoe miệng hướng đang ngồi mấy người hỏi thăm một chút, sau đó trực tiếp đi tới Quan Bình bên người ngồi xuống. Phòng khách có bốn cái sofa, đối diện TV một song người sofa, hai bên các một một người sofa. Hai cái một người sofa một ngồi Giải Anh, một ngồi Quan Bình, mà hán "Chuyên ngồi" lúc này đang bị Điền Tâm cùng Lý Thúy chiếm lấy. Bởi Điền Tâm ở, hán đương nhiên không dám đi nơi đó chen dẫu.

Quan Bình, Giải Anh ba nữ "Khanh khách" cười đến không ngậm miệng lại được, hiển nhiên hán cùng Điền Tâm vừa nãy ở phòng ngủ đùa giỡn bị mấy người làm hí cho nhìn cái đủ.

Điền Tâm trên mặt đỏ ửng còn chưa tan đi đi, lần thứ hai hoành Vương Bột một chút, cũng không nhìn hán, quay về còn lại mấy nữ, mở miệng nói rằng: "Được rồi, mọi người im lặng một hồi, hiện tại bắt đầu nói chuyện chính sự. Trải qua ta, Quan Bình, Giải Anh cùng Lý Thúy bốn người nhất trí thương thảo, quyết định sau đó phòng này nước, điện, khí than, bao quát một tháng ba khối tiền rác rưởi xử lý phí, liền do chúng ta bốn người bình quân chia sẻ. Trong nhà thanh khiết, cũng do chúng ta bốn người thay phiên quét tước. Mỗi người mỗi tuần đánh một ngày thời gian làm một lần tiểu thanh khiết, sau đó cuối tuần hợp lực làm một lần đại thanh khiết. OK, thông báo đến đó đến đây là kết thúc, đại gia nên làm gì làm gì, tản đi đi."

Điền Tâm sau khi nói xong, liền đứng lên, chuẩn bị trở về phòng của mình. Nàng có thể không muốn ở lại chỗ này chờ một lúc bị mấy tên tiểu quý chế nhạo.

"Ta có thể đề cái ý kiến phản đối sao?" Vương Bột nhắc tay.

"Phản đối vô hiệu! Đây là chúng ta đại gia mở hội sau dân chủ quyết định." Điền Tâm nói.

"Vậy ta đề cái kiến nghị có thể chứ, Tâm tỷ tỷ?" Vương Bột nhìn Điền Tâm, một bộ đáng vẽ đáng thương. Hán bộ này về lần thứ hai đem còn lại mấy nữ chọc cười đến vui khôn tả.

"Cái kia đến xem kiến nghị gì."

"Đơn giản. Chính là ta có thể không thể gia nhập một? Các người xem, trong nhà thủy điện khí, ta không phải cũng ở dùng à? Oa cứt oa nước tiểu, cũng phải sản sinh rác rưởi, này dọn dẹp sự tình, có thể hay không cũng tính ta một người?"

"Vương Bột, người nói chuyện có thể hay không như vậy tục? Thiết thời người vẫn là người đọc sách!" "Oa cứt oa nước tiểu" mới vừa vừa ra khỏi miệng, Điền Tâm thì có chút không chịu được.

"Tục nhân mà! Người đọc sách cũng phải ăn uống ngủ nghỉ mà!" Vương Bột lấy một loại vô lại ngữ khí nói rằng, "Người còn chưa nói có đồng ý hay không đây." Hán bắt đầu nhắc nhở Điền Tâm.

"Không đồng ý!" Điền Tâm đem mặt nghiêm, lạnh lùng nói.

"A, vì sao?"

"Dựa theo người logic, mấy người chúng ta cũng ở này phòng, người có phải là cũng chuẩn bị muốn chúng ta giúp người chia sẻ tiền thuê nhà? Vương Bột nha Vương Bột, ta phát hiện người thực sự là người nhỏ mà ma mãnh, bản tính đánh cho rất tinh mà! Người đây là ăn thiệt nhỏ, chiếm tiện nghi lớn tiết tấu nhì? Đại gia nói, chúng ta có thể làm cho tiểu quý này gian kế thực hiện được sao?" Điền Tâm bắt đầu kèm hai bên dân ý.

"Không —— có thể ——" mấy nữ trăm miệng một lời trả lời.

"Nghe được chứ?" Điền Tâm đắc ý nhìn Vương Bột một chút, "Số ít phục tùng đa số! Người cũng đừng suy nghĩ vớ vẩn, nhanh phòng ngủ ôn tập người bài tập đi thôi. Muốn thi không lên đại học, xem người lão Hán nhì không đem người quất chết!"

Điền Tâm về phòng ngủ đi tới. Trong phòng khách chỉ còn dư lại "Ăn quả đắng" Vương Bột, cùng với nhìn hán ăn quả đắng mà "Cười trên sự đau khổ của người khác" ba nữ.

"Anh tỷ, đây rốt cuộc là chủ ý của người nào?" Điền Tâm này đại tỷ đầu không ở, Vương Bột ông chủ nhỏ diễn xuất ngay lập tức sẽ đi ra.

Giải Anh nhìn "Tức giận bất bình" Vương Bột, cười không đáp.

"Thúy tỷ, người tới nói?" Vương Bột lại "Hung tợn" nhìn về phía Lý Thúy.

"Không nên hỏi ta, Bột nhì. Ta không biết." Lý Thúy cười xua tay.

"Bình tỷ ——" Vương Bột đem tầm mắt nhắm ngay Quan Bình.

Nhưng Quan Bình nhưng dường như đã điều giống như dùng một đệm đem đầu của mình ngăn trở.

Xem ra, muốn từ này ba nữ trong miệng đến ra tin tức gì là không thể, mấy người đại khái đã hình thành "Công thủ đồng minh".

Nhưng Vương Bột nhưng có thừa biện pháp. Hán trực tiếp từ trên ghế sa lông đứng lên, hướng phòng ngủ đi đến, vừa lờ miệng bên trong nói: "Bình tỷ,

ngươi đến ta phòng ngủ một hồi, có chuyện tìm ngươi."

Quan Bình "Bắt đắc đĩ" theo Vương Bột tiến vào phòng ngủ. Nàng mới vừa vừa rời đi, Lý Thúy liền tiến đến Giải Anh bên người, nhỏ giọng hỏi: "Quan Bình cùng Bột nhi bình thường có phải là rất thân thiết?"

"Vẫn được đi. Hắn yêu thích cùng Quan Bình cùng Tâm tỷ các nàng đùa giỡn."

"Vậy còn ngươi, Giải Anh? Bột nhi không yêu nói đùa ngươi sao?" Lý Thúy nhìn Giải Anh hỏi.

"Ta. . . Ta mới đến vậy không hai ngày. Cùng Bột nhi cũng không quá quen." Giải Anh nói. Lý Thúy "Ồ" một tiếng, nhìn phòng khách phần cuối cái kia bị từ từ che đi cửa phòng, đâm chiêu.

Vương Bột bên trong phòng ngủ.

"Nhanh đóng cửa lại a, Bình tỷ!" Vương Bột nhìn đi tới Quan Bình, một bộ cũng muốn đóng cửa lại ngược lại không muốn đóng cửa đáng vẻ, cảm thấy rất buồn cười. Hiện nhiên trước đây không lâu Điền Tâm mở chuyện cười ở nàng trong lòng sản sinh bóng tối.

"Ồ!" Điền Tâm "Ồ" thanh, đem mở ra cửa phòng ngủ chậm rãi đóng lại, chờ còn còn lại một kẻ hồ thời điểm nhìn Vương Bột nói, "Bột nhi, nếu không ta lưu một cái khe, thông khí?"

"Ta lại không phải con chuột, muốn thối cái gì khí." Vương Bột đi tới cửa, "Ầm" một tiếng, đem chính mình cửa phòng ngủ đóng cái kín, "Ta quang minh chính đại, không sợ chuyện phiếm."

"Bình tỷ, ngươi biết ta tìm ngươi có chuyện gì chứ?"

"Ừm!" Quan Bình gật đầu, "Đề nghị là Tâm tỷ đề. Thế nhưng chúng ta bốn người đều đồng ý."

Vương Bột vốn cho là chính mình cần đối với Quan Bình "Cường bức dụ dỗ" một phen, không nghĩ tới Quan Bình trực tiếp thoải mái đã mở miệng, này ngược lại là nhường hắn có loại mạnh mẽ không cách nào khiến cảm giác.

"Cái kia Tâm tỷ là nói thế nào?"

"Tâm tỷ nói, nàng so với chúng ta đều lớn hơn vài tuổi, ông chủ cũng thay đổi vài cái, nhưng chưa từng có gặp phải một như Vương Bá bá cùng Tăng nương như vậy tốt ông chủ. Không chỉ có tiền lương so với đồng hành cao một đoạn dài, sinh hoạt, ăn ở chờ khắp mọi mặt đều không cùng mình công nhân luận qua (tính toán). Thậm chí chúng ta hiện tại ở nhà, so với Vương Bá bá cùng Tăng nương chính bọn hắn ở đều thực sự tốt hơn nhiều. Tâm tỷ nói, người phải hiểu được cảm ơn, không muốn đem tất cả tốt cũng làm thành chuyện đương nhiên. Chúng ta ở phòng tốt như vậy ngược lại cũng thôi, thế nhưng ngay cả mình dùng tiền điện nước cũng phải ông chủ đền cho, vậy cũng quá không biết điều!"

"Điền Tâm nha Điền Tâm, ngươi lừa gạt ta là được mà, tại sao lại đem cái trò này đồ vật đem ra lừa gạt mấy cái tiểu cô nương?" Vương Bột trầm nghĩ, bật cười lắc lắc đầu. Hắn đã sớm đoán được đây nhất định là Điền Tâm mưu ma chước quỷ, nhưng vẫn là muốn từ Quan Bình nơi này chứng thực một hồi, chủ yếu nhất chính là muốn biết Điền Tâm là nói như thế nào phục này mấy cái tiểu cô nương. Quan Bình, nhường Vương Bột nội tâm không tên liền sinh ra một dòng nước ấm. "Cổ có 'Đem tương cùng', ta này có tính hay không là 'Trên dưới tình' ? Trên có ân, dưới có tình?"

"Ai, Điền Tâm chính là một con mụ điên, nhớ tới vừa ra là vừa ra. Các ngươi đừng nghe nàng. Lúc đó chiều các ngươi đi vào chính là nói bao ăn bao ở. Còn thủy điện khí, các ngươi trong phòng liền điều hòa đều không có, có thể xài đến vài đồng tiền? Liên đề trong cửa hàng giúp các ngươi ra đi." Vương Bột đối với Quan Bình nói.

"Không! Bột nhi! Đây không chỉ là Tâm tỷ chủ ý, cũng là chúng ta, chỉ ít là cá nhân ta tiếng lòng. Ngươi có thể cho chúng ta những này phổ thông công nhân thuê phòng tốt như vậy, trải qua muốn cũng không dám nghĩ sinh hoạt, ta đúng là thập phần cảm tạ! Những chỗ khác chúng ta không giúp được gì, liền để chúng ta ở những này địa phương nhỏ trên tán gẫu biểu một hồi tâm ý của chúng ta đi, được chứ?" Quan Bình một đôi con ngươi sáng ngời lộ ra thành khẩn mà ánh mắt kiên định, làm cho Vương Bột có chút không dám nhìn thẳng, bởi vì hắn cảm thấy hắn không xứng với Điền Tâm, Quan Bình các nàng này một phen tán dương.

Vương Bột đối thủ dưới công nhân được không? Nếu như cùng cái thời đại này đồng hành nghiệp cùng ngành nghề người so với, lấy cái thời đại này tiêu chuẩn đến cân nhắc, vậy thì thật là tốt đến không lời nói! Không nói cái khác, riêng là một ngày ba bữa, lão bản ăn cái gì, công nhân theo ăn cái gì, chỉ sợ cũng ít có làm lão bản có thể làm được. Vậy thì càng không cần nói công nhân nơi ở dĩ nhiên so với lão bản hai người ở còn tốt hơn.

Nhưng là, Vương Bột dù sao không phải cái thời đại này người. Hắn rất nhiều tư duy, quan niệm đều là thế kỷ hai mươi mốt. Ở hắn đi làm thời đại kia, mỗi bữa ăn thịt, xem TV, dùng tủ lạnh, thổi điều hòa, dùng máy giặt không một chút nào ngạc nhiên, ở trong thành làm công phổ thông người làm công phổ trên căn bản đều có thể hưởng thụ nói. Hiện tại hắn thuê bộ phòng này, ở Quan Bình, Giải Anh đám người trong mắt, giống như với Thiên đường; nhưng ở Vương Bột trong mắt, cũng là chỉ thường thôi, hậu thế tùy tiện thuê một gian nhà, đều là giò xách vào ở bao gồm dọn dẹp.

Hơn nữa, thẳng thắn giảng, cho trong cửa hàng mấy cái nữ công thuê phòng tốt như vậy, bản ý ngược lại thật sự là không phải vì tăng cao các nàng sinh hoạt trình độ, mà là vì thỏa mãn Vương Bột cuộc sống mình thoải mái, mấy cái nữ công có điều là may mắn gặp dịp, theo đáp đi nhờ xe thôi. Huống hồ người trong nhà nhiều một chút, cũng càng náo nhiệt. Kiếp trước Vương Bột, nhân đánh mất kiếm tiền năng lực sau bị thế tử vứt bỏ, quanh năm suốt tháng một nhân sinh hoạt, hắn thực sự là cô độc sợ. Nhường Quan Bình, Điền Tâm các nàng vào ở đến, hắn không chỉ có người làm bạn, còn có người quét tước trong nhà thanh khiết, có người cho nấu trứng chần, lại làm người tốt, lại hưởng lợi ích thực tế, một lần đạt được nhiều, Hà Nhạc Nhi không vì là?

"Ai, được rồi. Các người nghĩ ra liền ra đi. Nhân gia đều là ý nghĩ nghĩ cách hướng chính mình trong túi lâu tiền, mấy người các người đây? Hiện tại còn không kiếm được một phân tiền, liền không thể chờ đợi được nữa hướng ra ngoài nắm tiền. Có tiền không kiếm lời khôn kiếp, ta thực sự là phục các người!" Vương Bột rung đùi đắc ý một phen thờ dài.

Quan Bình nghe xong Vương Bột cái kia phiên "Chỉ tiếc mài sắt không thành" cảm nghĩ sau, nhưng hài lòng nở nụ cười.

Vương Bột nhìn Quan Bình trên mặt nụ cười vui vẻ, nhưng có chút khí không đánh một chỗ, nói thẳng: "Điền Tầm, Giải Anh, Lý Thúy ba người kia nghĩ ra liền ra, ta không bắt kê các năng, thế nhưng Quan Bình người, ta bỗng nhiên đổi ý."

"A —— "

"Muốn ra cũng là người lão tử Quan Vĩnh Tường ra, nơi nào luận được người? Hừ, đến thời điểm phát tiền lương thời điểm liền từ cái kia 300 khối bên trong chụp, còn lại lại giao cho hắn!" Vương Bột thờ phỉ phò nói. Nghiêng đầu vừa nhìn Quan Bình, cho rằng năng sẽ sụ mặt cái gì, không muốn nhưng vẫn là một mặt vui cười hơn hờ tiểu dáng đáp, hơn nữa còn mãnh liệt gật đầu.

Ừ, vẫn được, cuối cùng cũng coi như không phải quá ngốc.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 80: Mới hạng mục

Giải Anh cùng Lý Thúy sau khi đi vào, quãng thời gian trước vừa đến ăn cơm đình cao kỳ liền bận rộn đến đất trời tối tâm tình hình rất cực có nhất định giảm bớt. Hiện tại, ở bữa sáng cùng cơm Tàu hai người này ăn cơm đình cao thời kì đại gia vẫn cứ rất bận, nhưng đem hai người này thời đoạn vừa qua, tình huống liền tốt hơn rất nhiều, có lúc thậm chí có vẻ hơi nhàn, không có việc gì đáng vẽ. Vương Bột cái này nhà tư bản vừa thấy, này còn phải?, mau nhanh làm mấy cái mới kinh doanh hạng mục đi ra đi.

Vương Bột đương nhiên không phải không ưa chính mình công nhân sái lên, vì vô hạn nghiền ép công nhân giá trị thặng dư mới chuẩn bị trên mới hạng mục, trên thực tế, hắn sớm đã có ý định này. Ý định này cũng không phải chính hắn nghĩ đến, mà là đến từ chính các thực khách nhắc nhở.

Hầu như mỗi ngày, đều có đến "Tầng Tàu Bún" thực khách hỏi nơi này có bán hay không mì phở? Có bán hay không sao thủ (hoành thánh)? Có bán hay không cùng tư phần (cũng có gọi bột nước, dùng một loại mịn bột khoai làm thành)? Có bán hay không tiểu lung Bánh Bao, nóng mạch?

Vừa bắt đầu, Vương Bột trực tiếp sẽ nói xin lỗi, không bán. Bởi vì vào lúc ấy mỗi ngày chỉ bán bún cũng không kịp, nơi nào còn có thời gian đi kiểm kê càng phiền toái, cùng tiêu hao nhân công sao thủ cùng tiểu lung bao!

Hiện tại, theo trong cửa hàng nhân thủ rộng rãi, khắp mọi mặt đều đi tới quỹ đạo, Vương Bột liền cảm thấy tất yếu tăng cường một hồi trong cửa hàng kinh doanh hạng mục. Bởi vì đều là bán bún dù cho nhà hắn bún cho dù tốt ăn, mùi vị lại tuyệt, khách cũng sẽ có ăn phiền một ngày; thứ hai nhiều hơn chút lựa chọn, cũng nhiều hơn chút doanh thu điểm. Dù sao, sau đó "Tầng Tàu Bún" kỳ hạn điểm khai trương, cũng không thể dựa vào bún một hạng mục giành chính quyền, đều là cần nhiều loại kinh doanh. MacDonald cùng KFC như vậy trâu bò, nhân gia cũng không riêng bán hamburger cùng khoai lang a!

Nhưng mới tăng hạng mục, đến tốt cùng trước tiên tăng cường gì đó hạng mục tốt đây?

Vương Bột trước hết nghĩ đến tự nhiên là mì phở. Bởi vì mì phở cùng bún so với, trừ nấu thời gian dài một điểm, cái khác đều giống nhau. Tứ Phụng bán thực, thông thường đều không phải siêu thị bán loại kia làm điện, mì sợi, mà là hiện làm hiện bán mặt nước. Vương Bột cũng không có ý định để cho mình lão tử Vương Cát Xương phí cái kia thần tự mình cán điện, hắn dự định trực tiếp đi nông nậu thị trường chọn mua sẵn có. Vương Cát Xương làm lính thời điểm đã từng làm qua bộ đội bếp núc viên, bột lên men, cán điện phượng diện này đều có một tay, muốn hắn làm mặt nước cho hắn thí nghiệm mấy ngày khẳng định cũng không thành vấn đề, thế nhưng cái kia dù sao quá phí công phu, hắn kế phụ mỗi ngày trừ nấu bún ở ngoài, còn muốn phụ trách cùng mẫu thân đồng thời ở sau khi tan việc xào thịt thái, rất là khổ cực.

Thứ hai Vương Bột muốn gia tăng hạng mục chính là hợp tư phần. Đây hợp tư phần cùng bún như thế, đều khá là đơn giản. Dùng nước lã phao nhuyễn sau, lại dùng nước lạnh một thấu, sau khi vò vào chảo ly, phóng tới nước lã bên trong lăn mấy lần liền có thể ra nôi, so với mì còn cấp tốc hơn. Hợp tư phần gia vị, thịt thái cùng bún, diện điểm không có gì khác nhau, khách muốn ăn cái gì thịt thái, liền cho hắn mức cái gì thịt thái.

Hơi hơi phiền phức chút chính là sao thủ. Sao thủ một cần cán chế sao thủ vô, hai cần làm sao thủ nhân bánh, phiền toái nhất chính là cần từng cái từng cái tự tay bao. Vì tiết kiệm nhân lực, Vương Bột vẫn là có ý định như tiểu diện như thế trực tiếp từ nông mậu thị trường chọn mua sẵn có sao thủ bì. Còn bao sao thủ, vậy thì không có cách nào, nhường thủ hạ những này mẹ chồng đại nương môn (nữ nhân, nữ đem) một rảnh rồi liền cho ta bao đi.

Một bát ăn ngon sao thủ quyết định bởi với ba cái đồ vật: Nhân bánh, nước dùng cùng hồng dầu. Nước dùng cùng hồng dầu Vương Bột đã có trải qua thị trường thử thách bí phương. Còn nhân bánh, cũng không có gì hay ngạc nhiên, hẳn dự định cắt mấy cân thịt ba chỉ, quấy rối thành nhân bánh, đem các loại gia vị thêm vào tự mình làm thí nghiệm, mãi đến tận thí nghiệm ra tốt nhất phối so với mới thôi.

Nhường Vương Bột cảm thấy phiền toái nhất chính là tiểu lung bao cùng nóng mạch. Món đồ này hẳn kiếp trước xưa nay liền không làm qua, cũng không biết làm sao làm. Tuy rằng không làm qua, nhưng chưa từng ăn thịt heo cũng đã gặp trư chạy, tiểu lung bao cùng nóng mạch hai cái điểm mấu chốt không cần phải nói khẳng định là phía ngoài cùng tăng kia bì cùng tận cùng bên trong cái kia đồng tâm.

Tăng kia vô nếu muốn xộp, có lực nói khẳng định đối với bột lên men yêu cầu khá cao. Vương Cát Xương tuy rằng ở bộ đội làm qua Bánh Bao bánh màn thầu những này Đồng Đồng,

Nhưng Vương Bột nhìn hẳn lão từ trình độ nhiều nhất cũng chính là một nửa vôi, lửa gặt lửa gặt không yêu cầu gì giải phóng quân vẫn được, muốn bắt đến thị trường đi bán lấy tiền, hẳn cảm thấy huyền ảo (không hiện thực).

Mà Bánh Bao bên trong nhân bánh, trong này thành tựu cũng không cạn. Sao thủ nhân bánh làm thiếu một chút còn có thể dựa vào đồ gia vị cùng nước dùng đến bù; Bánh Bao nhân bánh muốn không làm tốt, một ăn thì ăn đi ra. Vì lẽ đó, hãy cùng hẳn "Tăng Tẩu Bún" như thế, nếu muốn chính ra một lòng ăn ngon lại đẹp đẻ, khiến người ta dư vị vô cùng, ăn còn muốn ăn tiểu lung bao, tuyệt không là chuyện đơn giản như vậy. Trong này thành tựu thâm trầm cực kì, là không thể rồi bỏ tuyệt hoạt. Không phải vậy, người người cũng có thể mở Thiên Tân chó không để ý tới.

Vương Bột "Tăng Tẩu Bún", đi chính là tinh phẩm con đường. "Tăng Tẩu Bún" đi ra mỗi một cái đồ vật, sử dụng hậu thế câu nói đầu tiên là "Vẫn bị mở phỏng theo, chưa bao giờ bị vượt qua". Không làm liền không làm, muốn làm liền phải làm tốt, làm tinh, làm tuyệt! Muốn cho địa phương thị dân đồ xỏ tới, nhường địa phương đồng hành thúc ngựa cùng khó cùng!

"Ai, tiền là kiếm lời không xong. Chính mình liền không muốn đuổi tận giết tuyệt, vẫn là cho những người đồng hành lưu con đường sống đi." Nhiều lần cân nhắc sau khi, Vương Bột tự nhận là không nắm làm ra nhường hẳn thỏa mãn tiểu lung bao cùng nóng mạch, liền từ bỏ hai người này hạng mục.

Đương nhiên, đây chỉ là tạm thời. Chờ hẳn rảnh rồi thời điểm, hẳn nhất định sẽ phát triển hẳn học sinh khỏi khoa học tự nhiên tốt nghiên cứu, yêu thí nghiệm phong cách, phá giải tiểu lung bao cùng nóng mạch bí mật, chế tạo ra "Tăng Tẩu Bún" chính mình đặc sắc tiểu lung bao cùng nóng mạch.

Người người cũng có thể là "Ăn ngon chó", nhưng một không chỉ có thích ăn, còn yêu thích tự mình động thủ làm "Ăn ngon chó" liền không thường thấy; mà một vừa thích ăn, lại thích làm, còn có một khoa học đầu óc, hiểu được hóa học bên trong định tính định lượng cũng vẽ ra bảng đến tiến hành phân tích nghiên cứu "Ăn ngon chó" tuyệt đối là đã ít lại càng ít. Mà Vương Bột vừa vặn chính là như vậy một "Ăn ngon chó", vì lẽ đó hẳn mới có "Tăng Tẩu Bún".

Sau ba ngày, mới tăng thêm điểm, hợp tư phần, nước dùng, hồng thang sao thủ bắt đầu ở "Tăng Tẩu Bún" thượng tuyến, một lần ổn định kinh doanh ngạch lần thứ hai tăng vọt, đạt đến 1626 nguyên mới cao! Theo : đề 55% phần lãi gộp tính toán, "Tăng Tẩu Bún" phần lãi gộp đạt đến 894. 3 nguyên! Mặc dù cách một ngàn còn kém hơn 100 khối, nhưng Vương Bột tin tưởng, chỉ cần giả lấy thời gian, phá ngàn khẳng định không là vấn đề!

Cùng lúc đó, Vương Bột nhìn một ngày tốt rất : gì một ngày chuyện làm ăn, bên người mấy cái mẹ chồng đại nương môn tiềm lực tựa hồ cũng còn có thể lại đào móc đào móc, liền thuận theo dân ý, đồng ý ở sát vách com Tàu quán tăng thêm nữa mấy bộ cái bàn kiến nghị. Có điều hẳn cũng không giống mợ út, Điền Tâm các năng kiến nghị như vậy, dùng bàn băng ghế đem com Tàu quán toàn bộ phủ kín, mà chỉ là ở nguyên lai 14 bộ cái bàn cơ sở trên gia tăng rồi 6 bộ, tổng cộng 20 bộ cái bàn, trên lý thuyết có thể một lần có thể tiếp đón 80 vị khách nhân.

Đồ vật chỉ ăn ngon còn chưa đủ lấy gây nên đề tài; ăn ngon, nhưng không nhất định có thể đúng lúc ăn được, lúc này mới đủ khiến yêu bát quái người đem loại hiện tượng này xem là trà dư tửu hậu bát quái cho truyền bá ra đi. Đây cùng sau "Thế chó cắn người không phải tin tức, người cắn chó mới phải tin tức" là một cái đạo lý.

-----Cầu vote 10đ cuối chương-----

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 81: Toàn gia đều làm người thành phố

Ở chính mình cửa hàng bún thu vào tiếp cận 900 buổi tối hôm đó, Vương Bột hướng về Vương Cát Xương cùng Tăng Phàm Ngọc đưa ra ở Tứ Phương cho bọn họ thuê một gian nhà kiến nghị.

"Thuê cái gì nhà yêu. Nông trong thôn có nhà, ta cùng người lão Hán nhi liền ở nông trong thôn." Cần kiệm tiết kiệm Tăng Phàm Ngọc lúc này phản đối.

Vương Cát Xương lại không phản đối, hắn vừa nghe Vương Bột nói muốn cho mình ở Tứ Phương trong thành thuê phòng, Vương Cát Xương ngay lập tức sẽ một mặt lộ sự vui mừng ra ngoài mặt.

Trên thực tế, từ khi hai ngày trước hắn cùng Tăng Phàm Ngọc hai người tranh thủ đi một chuyến bộ kia từ khi thuê lại đây sau hắn còn chưa bao giờ đến xem qua thuê phòng sau, cùng Quan Bình, Giải Anh mấy nữ gần như, Vương Cát Xương tại chỗ liền bị thuê phòng "Xa hoa" cùng "Đại khí" cho chán động rồi! Tùy theo mà đến, chính là ức chế không được động tâm cùng mê tít mất! Nếu như không phải nhìn thấy ba cái gian phòng cũng đã đều đã chật cứng người, hắn thậm chí sẽ cùng con riêng đưa ra cùng ở tiền vào yêu cầu.

"Dựa vào cái gì nhi tử, công nhân ở tốt như vậy, như thế thoải mái nhà, lão tử cái này làm lão tử, làm lão bản nhưng phải ở cái kia rách rách rưới rưới nát nhà?" Đây là được ngày đó tham quan xong phòng cho thuê sau Vương Cát Xương trong lòng nhô ra ý nghĩ đầu tiên.

"Người nói, Bột nhi bọn họ thuê nhà có phải là cũng quá tốt rồi? Ta xem cùng tỷ tỷ bọn họ hiện tại ở nhà đều không kém đi đâu rồi!" Trên đường về nhà, Vương Cát Xương chưa xót hướng về Tăng Phàm Ngọc nói.

"Ở tốt một chút liền ở tốt một chút mà. Hiện tại chúng ta cũng không phải không chịu trách nhiệm nổi. Sao cái mà, Vương Bột ở tốt một chút người cái này làm lão Hán nhi còn không an nhàn?" Tăng Phàm Ngọc hỏi ngược lại.

"Ta nơi nào không an nhàn yêu!" Vương Cát Xương lúc này nói một đằng làm một nẻo nói, "Ý của ta là Bột nhi, hoặc là chúng ta một nhà ở loại phòng này cũng không được cái gì quan hệ, thế nhưng nhường Điền Tâm, Quan Bình các nàng cũng theo ở phòng tốt như vậy, ta liền cảm thấy có chút quá mức rồi. Người xem, hai người bọn ta lỗ hồng hiện tại đều còn ở ở nông thôn, nhà liền cái TV đều không có. Thủ hạ mấy cái công nhân, lại là TV, lại là tủ lạnh, lại là máy giặt, so với chúng ta những này làm lão bản nhi còn chơi cách (hường thụ), người lẽ nào đã nghĩ đến thông sách?"

"Cái này có cái gì không nghĩ ra mà! Mỗi ngày xào xong thịt thái trở về đều đêm hôm khuya khoắt, người còn có lòng thanh thản xem TV?"

"Người nghĩ đến thông! Ngược lại ta không nghĩ ra!"

". . ."

Không nghĩ ra Vương Cát Xương ở mấy ngày nay lúc làm việc, Vương Bột liền cảm giác mình lão tử có chút mất tập trung. Kỳ thực, từ hắn lão Hán nhi cùng ngày ở tham quan phòng cho thuê thời hai mắt tỏa ánh sáng, lại ước ao, lại có chút đồ kị, còn có chút không phải rất an nhàn về mặt phức tạp, hắn liền rõ ràng Vương Cát Xương trong lòng đại thể đang suy nghĩ gì.

Vương Bột ngược lại không là chỉ lo chính mình hưởng thụ, liền đã quên cha mẹ con bất hiếu. Hắn dự định là chờ trong điểm tiền mặt dư dả một điểm sau, liền đem ở nông thôn quê nhà trang trí một hồi, đem thiết bị điện phối tề, nhường cực khổ rồi cả đời mẫu thân và nhân nhả cả đời kẻ phụ sớm tiến vào "Điện khí hoá thời đại". Hắn không nghĩ tới nhường bọn họ ở trong thành. Bởi vì kiếp trước Vương Bột ở Song Khánh lúc làm việc, liền đem cha mẹ của chính mình nhận được Song Khánh cái này thành phố trực thuộc trung ương ở qua một quãng thời gian. Mẫu thân là cái tùy ngộ nhi an người, chỉ cần có thể cùng nhi tử cùng nhau, nàng cũng không đáng kể, cũng có thể rất nhanh thích ứng hoàn cảnh chung quanh. Nhưng Vương Cát Xương liền không xong rồi, một tuần đều không đợi đến, liền hô muốn về nhà, nói hắn nơi này quá muộn, quá tẻ nhạt, liền một người cũng không nhận ra.

"Người lão Hán nhi ở đâu là tẻ nhạt yêu, hắn là móng vuốt thảo nưã, không tìm được địa phương đánh bài!" Mẫu thân một lời nói toạc ra kẻ phụ tâm thái.

Nhưng hiện tại Vương Cát Xương nếu muốn ở trong thành, Vương Bột cũng chỉ có cho hắn thuê một gian nhà, nhường hắn ở một thời gian ngắn trong thành được rồi. Có điều lấy Vương Bột đối với Vương Cát Xương hiểu rõ, Vương Cát Xương quá nửa là ở không lâu dài. Trong thành hắn một không bằng hữu, hai không cái gì thân thích, càng không nhận ra hàng xóm. Vương Cát Xương lại là cái nóng quá nháo, yêu khoe khoang người, ở ở trong thành, hắn căn bản là không khoe khoang đối tượng.

Hiện tại Vương Cát Xương, trở lại quê nhà sau, biết hắn người đều gấp mặt mang khen tặng hô một tiếng "Vương lão bản nhi", người người chủ động hướng về hắn tát yên, liền ngay cả trước đây nhìn hắn liền ngẩng lên cái cổ làm như không thấy Trương Tiểu Quân, cũng lại bắt đầu lại từ đầu gọi lên "Vương Bá bá" đến, đem Vương Cát Xương mỹ đến đó là một khó có thể miêu tả. Nhưng hắn ở tại Tứ Phương, ai biết hắn là a mào a chó? Ai cho hắn tát yên? Nhiệt tình gọi hắn "Vương Bá bá"?

Mặc dù biết Vương Cát Xương ở không lâu dài, hắn cũng chính là ảnh mới mẻ, nhưng ở đương lúc lập trường trên, Vương Bột nhưng không thể làm như không thấy, hắn không muốn bị người đâm tích lương cốt nói hắn ngỗ nghịch bất hiếu.

"Mẹ, người nghe ta giảng. Người xem, người cùng lão Hán nhi hiện tại ban ngày phải đi làm, sau khi tan việc lại muốn vội vàng xào mấy bát tô thịt thái, xào kỹ thịt thái, lão Hán nhi đạp xe tải người về nhà mỗi ngày đều là mười một mười hai điểm. Ngày thứ hai năm sáu giờ lại muốn lên. Khô cực cực kì. Các người nếu như ở ở trong thành, đi làm về nhà gần đây, cũng tiết kiệm thời gian, mỗi ngày còn có thể ngủ thêm một lát. Hơn nữa, ở ở trong thành đầu,

tắm rửa a, mua đồ a đều tương đối dễ dàng. Lại nói, ở ở trong thành lại không phải gọi các người không muốn ốc. Nếu không thời (thỉnh thoảng) cũng có thể đi trở về ba." Vương Bột vì để cho mẫu thân đồng ý, không khỏi tận tình khuyên nhủ một trận thao thao bất tuyệt.

"Chính là chính là! Phàm Ngọc, lần này chúng ta liền nghe nhi tử. Cái này cũng là Bột nhi đối với chúng ta một mảnh hiếu tâm, đúng không? Chúng ta cũng không thể phụ lòng em bé một mảnh lòng tốt." Vì sợ Tăng Phàm Ngọc lần thứ hai phản đối, Vương Cát Xương liền vội vàng gật đầu đồng ý.

"Ai dục lạc, nào có người nói nghiêm trọng như vậy yêu. Nhớ lúc đầu ta lại phải cho người nấu cơm, lại phải cho người cái kia không hăng hái lão Hán nhi đưa cơm, mỗi ngày đi mấy dặm đường đi rượu xường đâm nát tử (bã rượu), một năm một người muốn uy mười mấy hai mươi con trư, mấy chục con gà vịt, còn muốn loại vải mẫu điền, làm nhiều như vậy lao động chân tay, đều xưa nay không hô qua mệt, kêu lên khổ cực. Hiện tại một ngày làm điểm ấy lao động chân tay, một ngày ba đốn thịt cá, điều này cũng gọi khổ cực a? Cái này gọi là hưởng phúc a!" Tăng Phàm Ngọc bắt đầu ức đả chiêu ngọt.

Lời của mẫu thân nương Vương Bột then thừng không ngọt, xấu hổ không ngọt, nhưng cũng kiên định hơn hẳn ở trong thành mặt khác thuê một gian nhà dự định. Vương Cát Xương làm sao hắn không muốn nhiều nòng —— đây là một cha mẹ vợ con chết hết quang cũng có thể sống đến vẫn còn tốt người; thế nhưng đối với cực khổ rồi cả đời mẫu thân, trước đây không điều kiện liền không nói, hiện tại có điều kiện, bất luận làm sao cũng phải nương vất vả cả đời mẫu thân ung dung lên, hưởng thụ một hồi chậm đến phúc phận. Vương Bột cũng rõ ràng, nương mẹ của chính mình chuyện gì cũng không làm, một ngày quang sái cũng là một cái không hiện thực sự tình, như vậy, nếu như có thể làm cho nàng đang làm việc đồng thời có thể làm được : khô đến hải long, làm được : khô đến có thành tựu, có bốn đầu mà lại không mệt, hắn cảm thấy đây chính là hắn trách nhiệm.

"Ha ha, mẹ, người nói tới là. Cùng người năm đó so sánh, bên người những người này bao quát ta cùng lão Hán nhi, đều là du thủ du thực, hết ăn lại nằm hạng người. Nhưng này không phải trước khác nay khác mà. Hiện tại chúng ta có điều kiện, cũng không thiếu hụt cái kia hai cái tiền thuê nhà phí, người cùng lão Hán nhi trước hết hưởng thụ một hồi làm người thành phố tư vị đi. Nếu như không hợp người ý, đến thời điểm ta đem phòng lui, chuyển về nhà là được. Này có thể lớn bao nhiêu sự tình đây?" Vương Bột tiếp tục làm mẫu thân công tác.

"Người thành phố được! Người thành phố an nhàn! Phàm Ngọc, người liền không muốn phụ lòng em bé nổi khổ tâm, chúng ta toàn gia cũng làm người thành phố! Bột nhi, người ngày mai sẽ đi cho ta và mẹ của người tìm nhà đi." Vì để tránh cho đêm dài lắm mộng, Vương Cát Xương cũng không giống nhau : không chờ thê tử ý kiến, trực tiếp độc đoán lên.

"Ai! Thuê liền thuê đi. Thế nhưng không muốn thuê quý giá, có cái hai thất một thỉnh liền được rồi. Ta cùng người lão Hán nhi ở một gian, lại cho người lưu một gian. Không phải vậy người trở về liền cái ngủ địa phương đều không." Tăng Phàm Ngọc vẫn là giảng có điều con trai của chính mình cùng trượng phu, thờ dài sau cuối cùng gật gật đầu.

"Vây cũng không thể quá kém ha, ít nhất cũng phải có TV cùng tủ lạnh." Vương Cát Xương không quên nhắc nhở một tiếng.

"Người muốn tủ lạnh làm cái gì? Người một ngày ba đốn đều ở cửa hàng bún bên trong ăn, muốn tủ lạnh làm cái gì?" Tăng Phàm Ngọc đối với Vương Cát Xương "Xa xỉ lãng phí" có chút bất mãn.

"Cái kia. . . Liền muốn cái TV mà! Muốn TV ha!"

"Yên tâm, lão Hán nhi, điện gia dụng bảo đảm đều là đầy đủ hết. Hắn không đồng đều, ta không thuê! Người cùng ta mẹ sẽ chờ qua người thành phố sinh hoạt đi." Nhìn sái bảo như thế kế phụ, Vương Bột là thật sự có chút không nói gì.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 82: Tôn Lệ

Theo "Tăng Tẩu Bún" ở Tứ Phương tiếng tăm từ từ tăng trưởng, mỗi ngày đều ở trong cửa hàng bận việc Vương Bột rất từng thấy không người. Hắn khoảng thời gian này gặp người, e sợ so với hắn kiếp trước cả đời gặp lại đều hơn nhiều.

Ở những này lên tới hàng ngàn, hàng vạn muôn hình muôn vẻ người trong, phần lớn hắn cũng không nhận ra, nhưng cũng xuất hiện không ít hắn nhận thức. Tỷ như, hắn lớp học cùng lớp trên một ít bạn học.

Những bạn học này, có mấy người hắn nhận thức người khác, người khác cũng biết hắn, Vương Bột thấy liền lên đi chào hỏi, thuận tiện tán gẫu trên vài câu; cũng có hắn nhận thức người khác, người khác căn bản liền không biết hắn là ai, hoặc là người khác biết hắn là ai nhưng nhưng làm bộ như không biết hắn là ai, hắn nên cái gì cũng không nói, chỉ là ở đối phương gọi thanh toán thời điểm cười ha ha đi tới lấy tiền là được.

Tỷ như, hiện nay cao trung lớp học ba đại mỹ nữ, có hai cái liền phân biệt ở "Tầng Tàu Bún" khai trương sau ngày thứ tư cùng ngày thứ sáu, mộ danh đến đây thưởng thức.

Trước hết đến chính là Vương Bột quăng thời gian trước ở ăn ngon phố mua thịt hầm từng đựng phải Liêu Tiểu Thanh, nàng vẫn là cùng bạn bè của nàng La Diễm Lệ đồng thời tới được. Tối được thời điểm chính là ăn cơm đình cao kỳ, Vương Bột lấy tiền thu đắc thủ nhuyễn, cũng không thời gian cùng Liêu Tiểu Thanh quá nhiều bãi đàm luận, chỉ là lẫn nhau thăm hỏi vài câu, hần liền vội vàng lấy tiền đi tới. Liêu Tiểu Thanh mặc dù đối với Vương Bột ở đây làm công thập phần hiếu kỳ, muốn cùng hần nhiều giao lưu vài câu, nhưng nàng thấy Vương Bột thực sự cũng bận bịu, phân thân thiếu phương pháp, thêm vào mặt sau còn có người xếp hàng chờ ăn, cũng là không thích ăn xong còn chiếm vị trí, trước khi đi cùng Vương Bột nói tiếng "Bye bye" sau liền rời đi.

Liêu Tiểu Thanh ngày đó vẫn cứ ăn mặc T-shirt cùng nhân nhả quần soóc, thế nhưng thay đổi cái màu sắc, trên chân trùm vào màu đỏ lạnh giày da, xem ra thanh xuân hoạt bát. Còn bên cạnh nàng lên làm nền tác dụng bạn bè La Diễm Lệ xuyên chính là cái gì, Vương Bột thì lại không hề ấn tượng.

Thứ hai đến điểm mỹ nữ, dựa theo Vương Bột hiện nay thẩm mỹ quan nhìn lại, tuyệt đối là trăm phần trăm không hơn không kém đại mỹ nữ. Nàng chính là Vương Bột lớp học công nhận ban hoa, lớp công nhận hoa khôi của trường một trong, Tôn Lệ.

Tôn Lệ da dẻ bạch, hơn nữa không phải bình thường bạch, như tuyết, bất luận là mặt cũng được, cái cổ cũng được, lộ ra tay chân cũng được, bạch đến đều đều, không có bất kỳ tỷ vết. Ngũ quan có được cũng đẹp, đặc biệt cặp kia đôi mắt to sáng ngời cùng cao thẳng mũi, khiến người ta liếc mắt nhìn liền rất khó quên. Tôn Lệ lúc cười lên lộ ra hàm răng cũng cùng làn da của nàng như thể bạch, hơn nữa chính tề, phẳng phát nghệ thuật gia dùng tay bố trí qua giống như. Nàng thân Cao Siêu qua 1 mét sáu, cùng Liêu Tiểu Thanh gần như, đều ở 1 mét sáu hai, 1 mét sáu ba loại tử.

Kiếp trước Vương Bột, cùng Tôn Lệ không một chút nào thực. Hơn nữa đối với nàng lòng không thích. Hần cùng Liêu Tiểu Thanh bởi vì đại gia lẫn nhau chỗ ngồi dựa vào đèn tương đối gần duyên cớ bao nhiêu còn có thể nói mấy câu, thế nhưng đối với Tôn Lệ, ba năm cùng trường, Vương Bột cùng Tôn Lệ trong lúc đó giao lưu, gộp lại hần cũng hoài nghi có thể không vượt qua mười cú.

Tôn Lệ đến nhường Vương Bột rõ ràng hơi ngần ngại. Phản ứng lại sau bản năng đã nghĩ đem trước tiên mặt nghiêng qua một bên. Đây là hần kiếp trước đôi mắt có thể làm cho mình tim đập nhanh hơn mỹ nữ thời tiêu chuẩn động tác. Nhưng hần vừa mới chuyển cái đầu, liền ý thức được hần bây giờ đã không phải một đời trước cái kia có sắc tâm không sắc dâm, nhất gan nhu nhược hần. Hần đã sống lại, còn có cái rấm sợ đầu?

Liền Vương Bột trực tiếp đi lên trước, hướng Tôn Lệ cùng với bên cạnh nàng đồng bạn, cũng là Vương Bột lớp học bạn học Trương Đình lộ ra một vẻ không có vẻ quá mức khuếch đại, lại không khiến người ta cảm thấy lạnh đàm luận nụ cười: "Này, Tôn Lệ, Trương Đình, đến ăn bún nhỉ? Các người ăn cái gì thịt thái? Hồng thang vẫn là thanh hồng thang?"

Đôi mắt đột nhiên xuất hiện, có thể gọi ra bản thân tên người phục vụ, Tôn Lệ kinh ngạc tuyệt không thua gì Vương Bột. Nàng vừa bắt đầu vẫn không có thể hoàn toàn nhận ra cái này ăn mặc một thân mới triều đồng phục làm việc, đầu đội mũ lưỡi trai nam người phục vụ, chờ cẩn thận nhìn lên mới phát hiện là lớp học sinh viên tài cao Vương Bột.

"Ừm, đúng thế. Nghe nói trường học phụ cận mở ra gia cửa hàng bún, mùi vị rất tốt, ta rồi cùng Trương Đình lại đây thử một hồi. Đúng rồi, người tại sao lại ở chỗ này ——"

"Ta ở đây đánh kỳ nghỉ hè công, tìm điểm tiền tiêu vặt." Vương Bột cười đối với Tôn Lệ nói "Các người ngồi ở đây đi, ta tên người đem bàn ăn cho các người thu thập một hồi."

"Hần đem hai nữ dẫn tới mới vừa trở nên trống không hai cái không toà, "Các người ăn cái gì bún à? Chúng ta nơi này có hồng thang thịt bò, ruột già, xương sườn, lươn cá, lòng gà cùng với nước dùng gà trấp bún."

"Loại nào mùi vị tốt à? Người giúp ta cùng Tôn Lệ tiến cử lên ba!" Trương Đình cướp ở Tôn Lệ trước hỏi Vương Bột, đồng thời con mắt từ trên xuống dưới đánh giá Vương Bột trên người đồng phục làm việc, rõ ràng thập phần hiếu kỳ.

"Cá nhân ta khá là yêu thích ăn ruột già, xương sườn, lươn cá, cùng lòng gà, nhưng thịt bò cũng không sai. Tổng thể trên mỗi một dạng cũng không tệ, liền xem cá nhân hi."

"Vậy người giúp ta đến hai lạng hồng thang ruột già mà. Tôn Lệ, người ăn cái gì?" Trương Đình nói.

"Ta ăn. . . Hai lạng thanh hồng thang lươn cá đi." Tôn Lệ liếc nhìn mắt kẻ sát ở trên tường vài loại bún thực vật hình ảnh, hơi một do dự, làm ra lựa chọn.

"Được rồi. Các người chờ chốc lát, ta lập tức đi cho các người đoàn."

Sau một phút, Vương Bột tự mình bưng hai bát bún phóng tới hai cái bạn học nữ trước mặt.

"Ừm. Không sai, nhìn dáng dấp liền cảm giác ăn thật ngon." Trương Đình nuốt nước miếng một cái, cười nói.

"Cảm ơn người, Vương Bột." Tôn Lệ thì lại hướng về Vương Bột nói tiếng cảm ơn, sau đó liền từ trên bàn chiếc đĩa lâu bên trong lấy ra một đôi đũa, nhìn một chút, tựa hồ đang kiểm tra chiếc đũa rửa sạch sẽ không có, chờ cảm thấy không có vấn đề gì mới cầm lấy chiếc đũa ăn lên bún đến.

Cùng Tôn Lệ, Trương Đình gặp mặt xem như là rất bất ngờ một chuyện. Hần cùng hai người này căn bản là chưa quen thuộc, tự nhiên không cái gì cộng đồng đề tài, thêm vào hai nữ đến lúc ăn cơm trong cửa hàng cũng là ăn cơm một tiểu đình cao kỳ, Vương Bột mới vừa cho hai nữ thả xuống bát không lâu, sát vách thì có gọi thanh toán. Liền, hần đối với hai người nói câu "Chạm dùng" sau, liền rời đi.

Này vừa rồi đi, liền ngay cả tục không ngừng có người thanh toán, Vương Bột chạy đông chạy tây, chờ hấn bận bịu đến gần như thời điểm Tôn Lệ cùng Trương Đình đã ăn xong bún, gọi lấy tiền.

"Các người đơn đã chôn." Vương Bột đi tới trước mặt hai người, đối với hai người nói.

"A, có người thanh toán, ài?" Trương Đình cho rằng cửa hàng bún gặp phải người quen.

"Ta nha!" Vương Bột dùng tay chỉ chỉ chính mình, cười nói, "Các người lần thứ nhất đến thăm bí điểm, coi như ta mời khách. Lần sau đến lại cho tiền đi."

"A, như vậy sao được!" Trương Đình lắc đầu.

"Không được, Vương Bột! Người kiếm chút tiền cũng không dễ dàng, làm sao có thể nhường người mời khách?" Tôn Lệ cũng không đồng ý nhường không quá quen Vương Bột mời khách, vội vã bỏ tiền. Vội vàng, hai người này tựa hồ cũng không quá nghe hiểu Vương Bột lời nói mới rồi.

Vương Bột cũng không tốt trực tiếp đối với hai người nói này cửa hàng bún liền là của hấn, hấn chính là này điểm ông chủ nhỏ, chỉ có đổi loại thuyết pháp: "Tôn Lệ, Trương Đình, ta đã đem tiền đều thanh toán. Các người liền không cần bỏ tiền, trực tiếp đi thôi. Ha ha, hai người muốn cảm thấy bản khoản, lần sau qua lại mời ta không là được?"

Hai người thấy Vương Bột đem lời đã nói đến cái này phần, cũng là thật không tiện ở tranh chấp xuống, không phải vậy, thì có điểm "Không nể mặt mũi".

"Vậy được, Vương Bột, lần sau ta mời người." Trương Đình nói.

"Cảm ơn người, Vương Bột." Tôn Lệ lần thứ hai hướng về Vương Bột nói tiếng cảm ơn.

"Một bát bún, tạ cái gì mà tạ. OK, có người gọi lấy tiền, ta đi rồi. Bye bye." Vương Bột hướng về hai người phát phát tay, rồi đi. Ngày hôm nay hấn cùng Tôn Lệ xem như là 'Mới quen', giữa hai người nói lời nói mặc dù đều là chút không cái gì dinh dưỡng ngum nước thoại, nhưng ít ra chống đỡ kiếp trước hai người một năm rưỡi giao lưu. Có câu nói, bắt người tay ngắn, ăn thịt người miệng ngắn, Tôn Lệ ăn chính mình một bát bún, lần sau lại gặp lại, liền tương đối dễ dàng có lời.

Tôn Lệ cùng Trương Đình rồi đi "Tầng Tầu Bún", vừa đi, hai người một bên trò chuyện.

"Lệ Lệ, người có cảm giác hay không đến Vương Bột biến hóa có chút đại?"

"Biến hóa? Biến hóa gì đó?"

"Ta trước đây vẫn cảm thấy lớp học Vương Bột có chút ngạo, nhưng ngày hôm nay xem ra, thật giống rất hiền hoà, cũng không ngạo mà."

Tôn Lệ cũng có đồng cảm, gật gật đầu: "Ừm. Người nói như vậy, cảm giác là biến hóa không ít. Có ít nhất điểm chủ động. Có điều, cũng khả năng là bởi vì chúng ta với hấn không quá quen duyên có chứ?"

"E sợ không chỉ nguyên nhân này chứ?" Trương Đình quái lạ nhìn Tôn Lệ một chút.

"Cái kia người cảm thấy còn có thể là nguyên nhân gì?"

"Hi hi, người liền không cảm thấy, ngày hôm nay Vương Bột xem ánh mắt của người có chút không giống nhau?" Trương Đình trêu tức nhìn Tôn Lệ nói.

Nếu như nói mỗi một đoá hồng hoa bên người đều có một mảnh lá xanh, cái kia không nghi ngờ chút nào, Trương Đình chính là tôn lên Tôn Lệ này đoá kiều hoa lá xanh; chính như La Diễm Lệ chỉ với Liễu Tiểu Thanh.

Tôn Lệ nghĩ được một loại "Âm mưu" mùi vị, nhưng nhưng cũng không bị lừa, bắt mắt Trương Đình một chút, "Có cái gì không giống nhau? Hấn còn không phải như vậy xem người."

"Hắc! Nói người đây, người sao hướng về trên người ta xả? Lệ Lệ, ta cảm thấy Vương Bột có thể thích người, vì lẽ đó hấn mới có ngày hôm nay biến hóa."

"Nói lung tung!" Cứ việc Trương Đình mở Tôn Lệ loại này chuyện cười từ nhỏ đến lớn mở ra không xuống 100 lần, nhưng lần này, vẫn để cho Tôn Lệ có chút mặt đỏ, "Ta cảnh cáo người, Đình Đình, người cũng chớ nói lung tung! Vương Bột là loại người như vậy người còn không biết? Nhân gia chính là chạy đại học danh tiếng, trọng điểm đại học đi, trong lòng không suy nghĩ bất cứ chuyện gì khác, một lòng chỉ đọc sách thánh hiền. Làm sao nhớ người những thứ ngổn ngang kia?"

"Này có thể không nhất định yêu! Học sinh xuất sắc cũng là người. Còn không phải có thất tình lục dục? Nhà ta Lệ Lệ có được thiên tư quốc sắc, khuynh quốc Khuynh Thành, Vương Bột cái kia con mọt sách thích người, lại có cái gì kỳ quái?"

Tôn Lệ mặt vẫn luôn là Bạch Oánh Oánh, nhưng bị Trương Đình trêu đùa vài câu sau, đã là trong trắng lộ hồng. "Ta mặc kệ người." Nàng đỏ mặt trừng Trương Đình một chút, tăng nhanh hai bước hướng phía trước đi đến, đem Trương Đình để qua phía sau.

Tôn Lệ vừa đi, một bên không tự chủ được bắt đầu nhớ lại cùng Vương Bột giao du điểm điểm tích tích đến. Có thể trong đầu ký ức động cơ tìm tòi nửa

ngày, cũng không phát hiện mình cùng Vương Bột tại quá khứ một năm bên trong có bao nhiêu gặp nhau. Vương Bột là lớp học thường thường thi người thứ nhất học sinh xuất sắc, bản thân nàng nhưng là trung đẳng thiên dưới "Học kém", lão sư đều không thể nào muốn quản "Khí nhĩ", giữa hai người vẫn có điều phân biệt rõ ràng tuyến. Bình thường nói, nói không tới một khối, chơi, càng không chơi được cùng nơi, lẫn nhau đều có chính mình vòng tròn.

Cho tới Vương Bột có hay không đối với mình thú vị? Tôn Lệ cứ việc ở vài tuổi thời điểm liền ý thức được chính mình khác với tất cả mọi người, từ tiểu học đến sơ trung mãi cho đến cao trung, mỗi học kỳ đều thu được không ít thư tình thậm chí một ít càng gan to con trai trực tiếp biểu lộ, nàng tự nhận là nàng ở nam nữ phương diện còn là phi thường miễn cưỡng, nếu như cái nào nam sinh đối với nàng có phương diện kia ý nghĩ, dù cho đối phương ẩn giấu đến cho dù tốt, nàng ít nhiều gì đều có thể cảm giác được.

Nhưng Vương Bột? Tôn Lệ lắc lắc đầu, chuyện này căn bản là là một đối với chuyện nam nữ không hề hứng thú, từ sáng đến tối chỉ biết được học thuộc lòng sách, làm bài con một sách!

Nhưng là, hửn tại sao ngày hôm nay chủ động hướng mình chào hỏi đây? Hơn nữa còn xin mời chính mình ăn bún? Lẽ nào thật sự như Trương Đình nói tới hửn đối với ta có ý nghĩ?

Tôn Lệ cảm giác mình tư tưởng có chút ngổn ngang.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 83: Lương Á một

Vương Bột ở cửa hàng bún bên trong gặp được to lớn nhất một bất ngờ, hoặc là cũng có thể coi là kinh hi, nhưng là lớp 10 chín ban ban hoa, cao năm nhất hoa khôi của trường một trong Lương Á, một kiếp trước Vương Bột lên lút yêu thích ba năm, nhưng từ đầu đến cuối, đều chỉ dám rất xa phóng tầm mắt nhìn, nhưng từ chưa tới gần qua nữ hài.

Kiếp trước, hầu như là nhìn thấy Lương Á đầu tiên nhìn, hửn liền thích cái này vóc người cao gầy nữ sinh. Lương Á thân cao ở toàn bộ cao năm nhất nữ sinh ở trong, chỉ ít có thể xếp gần ba người đứng đầu, tiếp cận, thậm chí vượt qua 1m7. Vương Bột cũng không lượng qua, chẳng qua là cảm thấy cô bé này thật cao, tốt thon thả, y phục mặc ở trên người nàng, thật là đẹp mắt.

Nhưng mà, kiếp trước Vương Bột, mãi đến tận hửn thâm mỹ năng lực trở nên đa nguyên hóa trước, hửn vẫn vừa ý, cũng không phải như Lương Á loại này so với rất nhiều nam sinh đều cao hơn nữa nữ sinh, mà là thiên hướng xinh xắn lạnh lợi hình, thân cao đại thể ở 1m58 đến 1 mét sáu, tám cái này khu. Lương Á như thế cao nữ sinh có thể làm cho hửn liếc mắt nhìn liền thích, này đầy đủ nói rõ nàng đối với Vương Bột sức hấp dẫn lớn bao nhiêu. Vương Bột cảm thấy, này trên người cô gái có một loại ma lực, nàng một cái nhíu mày một nụ cười, một kiều một sân, cũng có thể làm cho hửn khiến tròng quai đổ, thần hồn điên đảo, mê say không ngớt.

Như vậy, Lương Á ngũ quan đến cùng có bao nhiêu đẹp, nhiều tinh xảo đây? Kiếp trước, Vương Bột cảm thấy nàng chính là Tứ Trung đẹp nhất, tới ngoan nữ hài, lớp học mấy cái bị những nam sinh khác công nhận mỹ nữ, một cũng không sánh được Lương Á.

Nhưng lấy Vương Bột hiện nay ánh mắt xem ra, Lương Á ngũ quan, kỳ thực dài đến cũng không thể so lớp học Tôn Lệ càng đẹp hơn, càng xinh xắn, làn da của nàng, cũng không có Tôn Lệ bạch, đương nhiên, vẫn cứ là rất tốt, Tôn Lệ chính là một "Bạch Tuyết công chúa", trừ lên đại học thời ở bên ngoài ngữ học viện gặp một người nữ sinh da dẻ cùng Tôn Lệ có liều mạng ở ngoài, Vương Bột đời này còn không phát hiện có thứ hai có thể cùng Tôn Lệ so với da dẻ. Lương Á mũi, con mắt, cùng miệng, bao quát hàm răng, từng cái hóa giải ra, đều không thể so Tôn Lệ càng xinh đẹp, càng tinh ranh hơn xảo, nhưng là tổ hợp lại với nhau, liền phát sinh một loại thần kỳ biến hóa, cho Vương Bột một loại trong trường học những nữ sinh khác cũng không sánh bằng cảm giác.

Đương nhiên, cái cảm giác này cực kỳ chủ quan, trên thực tế có điều là Vương Bột "Tình trong mắt người ra Tây Thi" thôi. Lớp bên trong rất nhiều nam sinh, liền cho rằng đem Vương Bột mê đến thần hồn điên đảo Lương Á là một mỹ nữ, không sai, nhưng cũng chỉ đến thế mà thôi, nàng cũng không thể so bảy ban Tôn Lệ càng xinh đẹp, thậm chí bảy ban Liêu Tiểu Thanh, từng Tư Kỳ cũng không thể so Lương Á kém bao nhiêu. Nhưng vào lúc ấy Vương Bột, đã rơi vào đối với Lương Á vô hạn mê luyến ở trong, có chút "Ếch ngồi đáy giếng, không gặp Thái Sơn", không nhìn thấy những nữ sinh khác được rồi.

Kiếp trước Vương Bột, chỉ cùng Lương Á nói một lời nào. Vậy còn là tốt nghiệp trung học sau khi, hửn tiến vào SC ngoại ngữ học viện, Lương Á thi vào sát vách chính pháp đại học. Một ngày buổi tối, hửn cùng Lương Á đồng thời làm thiếp ba từ trung tâm thành phố trở về trường học, ở trên xe, hửn nhận ra Lương Á, sau đó lấy dũng khí, hướng về cái này thâm mến ba năm lâu dài, nhưng đối với mới nhưng căn bản không tại sao biết chính mình nữ hài tiếp lời. Hửn hướng về đối phương làm tự giới thiệu mình, nói mình là Tứ Phương trung học 2001 giới bảy ban Vương Bột, ngay lúc đó Lương Á "Ồ" thanh,

tiếng hô "Lão hương", sau đó hai người lẫn nhau báo chính mình trường học cùng chuyên nghiệp. Lúc này tiểu ba cũng đứng ở chính pháp đại học cửa khẩu, Lương Á hướng Vương Bột nói tiếng gấp lại, hai người liền như vậy sau khi từ biệt.

Lần này gấp lại, thật sự thành gấp lại. Đánh vậy sau này, Vương Bột lại cũng chưa từng thấy Lương Á.

Ở Vương Bột tốt nghiệp đại học sau rất nhiều năm, cho dù sau đó có bạn gái, kết hôn, hẳn thỉnh thoảng đều sẽ muốn từ bản thân thời thanh thiếu niên quan trọng nhất một đoạn luyện ái —— thăm mền ——, sau đó nhớ tới Lương Á cô bé này đến. Ở hẳn đối với Lương Á hết thấy trong hồi ức, có ba cái điểm sâu sắc nhất:

Lương Á cao; cái kia cười lên dường như Tinh Linh như thế vui tươi cười; cùng với nàng lúc nói chuyện cái kia khinh nhu đến phảng phất sợ sệt đem món đồ gì đánh vỡ bình thường, cẩn thận từng li từng tí một ngữ điệu cùng ngữ điệu.

Cho tới Lương Á tướng mạo, bất cứ lúc nào từ trần, ở Vương Bột trong ký ức, đúng là càng ngày càng ngờ ngợ, chỉ có nàng cao, nàng cười, nàng nói chuyện ngữ điệu ngữ điệu, thời gian càng dài, nhưng càng ngày càng sâu sắc lên.

Lương Á là cùng một cái phụ nữ trung niên đồng thời đến cửa hàng bún ăn bún.

Đến thời điểm thời gian đại khái ở buổi sáng mười điểm, lúc này, đã không phải ăn cơm đỉnh cao kỳ, hai người cũng không xếp cái gì đội, trực tiếp bị tiếp khách Quan Bình thu xếp đến dựa vào cửa một bên một cái bàn.

"Chúng ta muốn một bát hồng thang xương sườn cùng một bát thanh hồng thang ruột già." Một mền mại nhu nhu, thập phần thanh âm êm ái ở trong đại sảnh vang lên. Thanh âm này nhường Vương Bột cảm thấy có chút quen thuộc, theo tiếng kêu nhìn lại, hẳn lập tức liền nhìn thấy Lương Á.

Thời gian qua đi mười năm năm sau mùa hè, hẳn cùng Lương Á gặp nhau lần nữa. Thời khắc này, Vương Bột rõ ràng cảm thấy trái tim của chính mình dừng lại ít nhất có ba giây đồng hồ, sau khi, mới lại bộc phát, lấy càng thêm mãnh liệt tốc độ, nhanh chóng nhảy lên lên.

Hắn phát hiện lòng bàn tay của chính mình, trán cùng đỉnh đầu, cũng bắt đầu không tự chủ được đổ mồ hôi, vẫn thập phần sinh động tư duy bắt đầu vận chuyển mất linh, trở nên hơi hỗn loạn. Sau khi sống lại, đối với Vương Bột mà nói, đây cơ hồ là chưa bao giờ có sinh lý hiện tượng.

"Ta đến cùng là làm sao?" Vương Bột ép buộc chính mình tỉnh táo lại, sau đó ở trong lòng phát sinh hỏi ngược lại:

"Không phải là thăm mền ba năm đối tượng sao? Từ nhỏ đến lớn, chính mình thăm mền đối tượng có thêm: Tiểu học năm nhất Mạc Thu Nhã, năm thứ hai đến lớp bốn Chung Lệ, lớp năm, lớp sáu, bao quát sơ trung ba năm Ngô Hiểu Diễm, cao trung ba năm Lương Á, đại học năm 1 Trịnh Yến, năm 2, năm 3 Trương Ly. . . Lương Á có điều chỉ là một người trong đó thôi, còn hôn bay phách lạc, tay chân luống cuống à?"

Vương Bột ở trong lòng không ngừng mà hỏi ngược lại, khai đạo, thậm chí liên tiếp khinh bỉ, thế nhưng những này tự mình tâm lý phụ đạo đều không có tác dụng gì, trái tim của hắn vẫn cứ kịch liệt mà cấp tốc nhảy lên, dưới da các loại tuyến mồ hôi vẫn cứ không ngừng mà hướng ra ngoài phun mạnh mồ hôi, lý trí của hắn, kiến thức, từng trải, trí tuệ, bao quát vẫn vẫn lấy làm kiêu ngạo cặp kia có thể xuyên thủng tương lai hai mắt, lần này giờ khắc này, tất cả đều mất Linh, cầu dùng không đến!

"Con mẹ nó hormone! Đây là cái kia chết tiệt hormone!" Cuối cùng, Vương Bột đem dẫn đến chính mình toàn diện thất thủ kẻ cầm đầu giao cho một người tên là hormone Đông Đông.

Lấy hắn hiện tại loại này tay chân luống cuống, toàn thân bấp bệ thỉnh thoảng liền muốn ở không nghe sai khiến thần kinh liên lụy dưới run trên hai run trạng thái, hẳn tự nhiên là không cách nào đi vào cùng Lương Á chào hỏi gì. Vương Bột chỉ có thể ngơ ngác dựa ở bên trong đại sảnh một góc, lén lút dùng ánh mắt đánh giá Lương Á, liền dường như kiếp trước vô số lần đánh giá như thế.

"Bột nhi, ngươi có phải là không thoải mái hay không?" Lúc này, thường thường quan tâm Vương Bột Quan Bình thấy Vương Bột tựa hồ có hơi không đúng lắm, đi tới thân thiết nói.

"Không có chuyện gì —— Ừ, là có chút không thoải mái. Chờ một lúc nếu như có khách ăn xong, ngươi đi giúp ta thu một hồi tiền." Vương Bột nói.

"Vậy ngươi nhanh bệnh viện nhìn một chút nhĩ?" Quan Bình nghe Vương Bột nói hắn không thoải mái, lập tức gấp lên.

"Không quan trọng lắm. Chính là đầu có chút hôn. Khả năng đứng lâu đi. Ta ngồi xuống trước nghỉ ngơi một lúc, không có chuyện gì. Ngươi đi cho ta nắm bình nước có ga đi, Bình tỷ. Muốn băng, ta khẩu có chút phát khô." Vương Bột đối với Quan Bình nói.

"Vậy ngươi chờ, ta lập tức đi lấy cho ngươi!"

Chương 84: Lương Á hai

Liền, ở Lương Á cùng cùng với nàng cùng đi vị kia phụ nữ trung niên ăn bún trong quá trình, Vương Bột an vị ở khoảng cách hai người mấy mét có hơn một chỗ không chỗ ngồi, bề ngoài yên tĩnh, nội tâm cấu kinh uống nước có ga, một bên uống nước có ga, một bên thỉnh thoảng dùng dư quang đánh giá cách đó không xa cô gái kia.

Tướng mạo vẫn cứ là trong ký ức cái kia đáng vẻ, chải lên Tứ Trung nữ sinh tiêu chuẩn tề tai tóc ngắn. Nàng ngày hôm nay trên người mặc vào một cái nhạt màu nhuộm màu đào một bên ngắn tay quần áo trong, xem ra thập phần thời thượng. Không công, tinh tế trên cổ tay đeo một màu xanh lục đồng hồ điện tử, có vẻ đẹp dễ mà lại hoạt bát. Hạ thân là một cái màu trắng bảy phần quần soóc, hai cái cân xứng chân nhỏ từ ống quần dưới dò ra, song song cùng nhau, dường như hai cái phồng to ngà voi. Trên chân ăn mặc giày thể thao, màu trắng bít tất chỉ tới mắt cá chân, lộ ra một đôi hình dạng ôn nhu, độ cong vừa đúng chân cong.

Trong ấn tượng, này vẫn là Vương Bột lần thứ nhất xem Lương Á chân cong, nhất thời liền cảm thấy được vậy thì thật là điều khác gia trong tay tinh điều tề trác một đôi hiếm có tác phẩm nghệ thuật.

Ở Lương Á đối diện, ngồi một cái phụ nữ trung niên, bởi vì góc độ quan hệ, Vương Bột chỉ có thể nhìn thấy phụ nữ trung niên mặt bên. Có điều chỉ từ này mặt bên thoáng nhìn, Vương Bột liền từ trên mặt nhìn ra mấy phần Lương Á đáng vẻ.

A, chẳng lẽ là Lương Á mẫu thân?

Sự phát hiện này, nhường Vương Bột càng nhiều đưa mắt vui đùa vào Lương Á trên người mẫu thân.

Lương Á mẫu thân đồng dạng ăn mặc nhạt màu quần áo trong, hạ thân là một cái màu cà phê quần tây, trên chân bộ một đôi màu đen nữ sĩ giày da, giày da hình thức ở lập tức Tứ Phương có vẻ thập phần mới mẻ độc đáo. Tóc của nàng bị vấn thành một kể, dùng một búi tóc màu đen biện pháp lên, cái cổ một cách tự nhiên liền lấy ra. Cái cổ màu sắc trắng nõn, nhẵn nhụi, năm tháng ở tại trên người phảng phất mất đi tác dụng. Một cái màu bạc dây chuyền hoàn ở tại trên, nhường Lương Á mẫu thân xem ra cao quý mà trang nhã.

Cứ việc, Vương Bột thông qua tướng mạo cùng giữa hai người nhỏ giọng đàm luận lời đã trăm phần trăm khẳng định ngồi ở Lương Á đối diện vị này xem ra quý khí, thanh âm nói chuyện không cao không thấp, dùng từ cũng cùng người chung quanh có chỗ bất đồng, hơi có chút văn bản hóa và nho nhã, cho thấy hài lòng gia sư phụ nữ trung niên chính là Lương Á mẫu thân không thể nghi ngờ, nhưng trên thực tế, nếu như không tới so sánh tướng mạo của hai người, người bình thường rất khó nhìn ra hai người này là mẹ con quan hệ. Nói là tỷ muội khẳng định là hơi cường điệu quá, nhưng nếu nói cái gì Đại diệt nữ cùng đi út, thì lại tuyệt đối sẽ không có người hoài nghi.

"Nói vậy nữ nhân này lúc còn trẻ, cũng có thể như Lương Á giống như ánh sáng bắn ra bốn phía, xinh đẹp một phương đi! Tức là được hiện tại đến ba mươi mấy tuổi tuổi tác, xem ra cũng giống như hai mươi tám hai mươi chín thực nữ giống như vậy, phong tình vạn chủng, mị lực bức người. Lương Á nàng hẳn là từ đứng là thật tinh mắt, có phúc khí!" Vương Bột vừa quan sát Lương Á cùng mẫu thân nàng, một bên lấy một ba mươi mấy tuổi nam tâm thái của người ta, ở trong lòng soi mói bình phẩm, lại ước ao lại có chút đồ kị, thêm vào một cách tự nhiên, đến từ chính nam nhân bản tính một số người không nhận ra ý, dăm

Nhưng là khoan hãy nói, chính là hẳn như thế một phen đối với Lương Á mẫu thân ác tha hạ lưu ý, dăm, nhường Vương Bột kinh ngạc phát hiện, vừa này vẫn như sương mù mai như thế chăm chú kiên nhẫn căng thẳng cùng hoảng hốt gần như hoàn toàn không gặp, kịch động cùng một chút tâm hoảng còn đang, nhưng hẳn đã có thể đủ lý trí hoàn toàn khống chế chính mình. Đầu óc của hắn bắt đầu trở nên thanh minh, tư duy cũng bắt đầu lưu động, càng ngày càng rõ ràng.

Lúc này, Lương Á cùng mẫu thân nàng Trình Văn Cần đã ăn xong bún. Lương Á dùng con kia đeo có đồng hồ điện tử tay trái trên không trung lắc lắc, dùng nàng một quán thanh âm êm ái tiếng hô "Lão bản, lấy tiền."

Quan Bình nghe được, liền dự định đi lên tính số, lại bị khôi phục bình thường Vương Bột kéo lại.

"Ta đến đây đi, Bình tỷ, ta đã được rồi." Vương Bột hít một hơi, lại dùng tay lau một cái mặt, rất nhanh bỏ ra tự nhận là giỏi nhất làm cho người ta hảo cảm một bộ khuôn mặt tươi cười, không nhanh không chậm đi tới Lương Á cùng mẫu thân nàng trước mặt, há mồm nói rằng:

"Aha, Lương Á, người ở đây ăn bún nhĩ? Tiền của các người đã phó qua."

"A, phó qua? Cái nào giúp ta thanh toán?" Lương Á về mặt cùng mấy ngày trước Tôn Lệ cùng Trương Đình về mặt hầu như giống như đúc, đều cho rằng gặp phải người quen, đồng thời dùng một loại mang theo nghi hoặc về mặt nhìn Vương Bột, nhớ không nổi đối phương dùng cái gì gọi đến ra tên của chính mình.

Lương Á bộ này "Ta không quen biết người" về mặt nhường Vương Bột cảm thấy thập phần "Bị thương", nhưng sau khi sống lại hắn bắt kể là da mặt vẫn là sức miễn dịch đều đã trở nên tương đương cường hãn, sẽ không giống kiếp trước như thế mặt đỏ cùng lúng túng.

"Ta nha!" Vương Bột ngón tay uốn cong, chỉ chỉ chính mình, đem mấy ngày trước đối phó Tôn Lệ chiêu kia lại khiến cho một lần, "Ta ở đây ban, ta tên

Vương Bột. Nha đứng rồi, đây là tỷ tỷ của ngươi chứ? Cùng ngươi dung mạo thật là giống. Đại tỷ ngươi được, hoan nghênh quang lâm Tăng Tẩu Bún, Lương Á là bạn học ta, các ngươi lần đầu tiên tới, coi như ta mời các ngươi ăn đi." Vương Bột một bộ như quen thuộc diễn xuất, nhiệt tình hướng về Lương Á cùng mẫu thân nàng chào hỏi.

"Phốc ——" Vương Bột một câu "Tỷ tỷ" nhường Lương Á cười ra tiếng, sau đó liền phát hiện tựa hồ có hơi bất nhã, mau mau dùng tay che miệng lại, ánh mắt lại liên tục nhìn chằm chằm vào Trình Văn Cẩn, xem mẹ của chính mình có gì phản ứng.

Trình Văn Cẩn nhìn vị này "Đột nhiên nhô ra" đến, tự xưng nữ nhi mình bạn học nam sinh, phản ứng đầu tiên chính là có thú. Nàng cùng Lương Á ra ngoài ở bên ngoài, đụng tới người quen, khen nàng tuổi trẻ, nói nàng cùng con gái căn bản không giống mẹ con, quả thực chính là tỷ muội cũng không ít, nhưng đại thể đều là tuổi tác thiên đại cùng tuổi nữ tính, cùng với số ít mấy cái cùng độ tuổi trung niên nam tính. Bị một mười sáu, mười bảy tuổi, cùng nữ nhi mình một kích cỡ tương đương học sinh cấp ba như vậy kích lệ, đối với Trình Văn Cẩn tới nói, tuyệt đối là từ lúc sinh ra tới nay lần thứ nhất, nhất thời liền cảm thấy được phần mới mẻ.

"Vương Bột đứng không, ngươi cảm thấy ta cùng Lương Á như là tỷ muội sao?" Trình Văn Cẩn một mặt mỉm cười nhìn Vương Bột.

Vương Bột lại nhìn Lương Á mẫu thân một chút, lần này nhìn ra khá là cẩn thận, phát hiện không chỉ có khuôn mặt, liền lông mày cốt này hai mẹ con đều có rất nhiều rất giống địa phương, xem ra Lương Á ở tương mạo phương diện di truyền mẫu thân nàng không ít tốt đẹp genes.

"Như! Thật sự như!" Đánh giá qua đi, Vương Bột đột nhiên gật đầu, tiếp tục mở mắt nói nói dối.

"Ha ha!" Trình Văn Cẩn nghe rằng nở nụ cười, ánh mắt chuyển hướng con gái, "Lương Á, có nghe hay không, sau đó ngươi liền gọi ta tỷ đi."

"Tỷ!" Lương Á đứng lúc phối hợp kêu một tiếng, theo liền cũng không nhận được nữa phục ở trên bàn "Bộp bộp bộp" cười to lên.

"Ta là Lương Á mẫu thân, ta họ Trần." Trình Văn Cẩn quay đầu nhìn Vương Bột, "Ngươi cùng Lương Á đều là một lớp?"

"Trình a di!" Vương Bột có chút "Lúng túng" kêu một tiếng, "Đúng, ta cùng Lương Á đều là 2001 giới, ta ở bảy ban, Lương Á ở chín ban."

"Ồ!" Trình Văn Cẩn "Ồ" một hồi, ngẩng đầu lại liếc nhìn trước mắt cái này rất biết cách nói chuyện, người lại nhiệt tình người trẻ tuổi, thấy hần thân hình cao lớn, hơi có chút hơi gầy, người không thể nói được đẹp trai cỡ nào, nhưng lông mày rậm mắt to, thêm vào so với đại đa số với hần như thể nam sinh đều hiện ra bạch da dẻ, toàn thể trên nhìn lại nhưng vẫn là một rất tốt tiêu tử. "Đến, cho ngươi tiền, Vương Bột." Trình Văn Cẩn từ bên người mang theo nữ sĩ tay nải bên trong lấy ra một tinh xảo màu tím bóp tiền, mở ra, tìm ra một tám mươi nguyên tiền mặt đưa cho Vương Bột.

"Không cần, Trình a di! Ta mời ngươi cùng Lương Á ăn đi." Vương Bột nhiệt tình khuyên bảo, không đi nhận tiền.

Nhưng Trình Văn Cẩn nhưng đem tiền trực tiếp để lên bàn, nói rằng, "Vương Bột, lòng tốt của ngươi a di chân thành ghi nhớ. Có điều ngươi bây giờ còn nhỏ, còn ở vào dùng tiền giai đoạn. Chờ sau này ngươi công tác chính mình thoải mái, nếu như có cơ hội, a di nhất định nhường ngươi xin mời."

Vừa nãy Lương Á vẻ mặt đã nhường từng trải phong phú Trình Văn Cẩn nhìn ra con gái đối với cái này chủ động tới thấy sang bắt quàng làm họ Vương Bột tựa hồ không quen, nàng vừa nãy hỏi dò cũng chứng minh hai người không phải một tiểu đội. Như vậy, Vương Bột hiện tại lần này diễn xuất xem ở Trình Văn Cẩn người trưởng thành này trong mắt cũng chỉ có hai loại giải thích:

Hoặc là hần bản tính như vậy —— rộng rãi, hào phóng, nhiệt tình hiếu khách;

Hoặc là chính là đối với con gái của chính mình có ý nghĩ.

Nếu như là người trước, Trình Văn Cẩn sẽ đối với cái này rộng rãi hào phóng người trẻ tuổi mang trong lòng hảo cảm, nhưng căn cứ vào lẫn nhau trong lúc đó tuổi tác chênh lệch cùng tự thân gia sư, nàng sẽ không tiếp nhận đến từ chính một chưa quen thuộc văn bối hảo ý.

Mà nếu như là người sau, Trình Văn Cẩn liền càng sẽ không đồng ý.

"Vậy cũng tốt, Trình a di. Vậy ta liền tiểu thủy (không khách khí) ha!" Vương Bột vừa nãy khách khí, có điều là vì mở ra song phương giao lưu cánh cửa, hần căn bản là không nghĩ tới này hai mẹ con sẽ tiếp thu, vì lẽ đó khiêm nhượng một phen, nên làm tư thái làm sau khi, hần liền cầm lấy trên bàn tiền, bắt đầu tìm linh.

Chương 85: Tiền tài cùng ái tình

Lương Á cùng Trình Văn Cần mới vừa vừa rời đi, Chung Hiểu Mẫn liền chạy tới cùng Vương Bột nói: "Bột nhi, vừa mới cái kia là người bạn học oa? Dài đến tốt ngoan yêu! Quả thực lại như tiên nữ nhi như thế! Còn có nàng mẹ, xem ra thật trẻ tuổi nha! Quả thực không một chút nào như ba mươi mấy bốn mươi tuổi người. Người xem, người mẹ nên với hần mẹ tuổi tác gần như, cho dù đại cũng quá mức hai tuổi, sao cái tỷ tỷ xem ra liền so với người bạn học kia mẹ lão nhiều lắm a?"

Vương Bột còn đến không kịp trả lời, một bên Lý Thúy cũng đã mở miệng: "Nhân gia là người thành phố đến mà, quen sống trong nhung lụa, ăn cho ngon, sai đến được, lại không làm lao động chân tay! Người xem Tăng nương một ngày mệt mỏi quá yêu. Sao có thể cùng với các nàng người như thế so với?"

"Cũng là ha! Người nói những này người thành phố chính là an nhàn ha, mỗi ngày ăn ngon uống say, lại không làm lao động chân tay, không giống chúng ta nông nhì ca, bán mặt cho đất bán lưng cho trời, mẹ yêu, lão đều so với người ta lão đến nhanh!" Chung Hiểu Mẫn thở dài nói.

"Mẫn tỷ, ta cảm thấy hay là muốn xem người. Sinh hoạt an nhàn, quen sống trong nhung lụa là một mặt; mặt khác hay là muốn xem cá nhân bảo dưỡng. Có chút trong thành người liền không đến Bột nhi bạn học mẹ của nàng như vậy có khí chất, sẽ bảo dưỡng, cùng Tăng nương so với, cũng tuổi trẻ không đi nơi nào." Điền Tâm mở miệng, rõ ràng có sự khác biệt ý kiến.

"Bảo dưỡng? Vậy còn muốn sao cái bảo dưỡng a? Có phải là dùng mỹ phẩm à? Thế nhưng ta xem Bột nhi bạn học kia mẹ thật giống cũng không dùng cái gì mỹ phẩm đến à? Vừa không có tô son điểm phấn, vừa không có đánh son môi. Điền Tâm, người cùng là người thành phố, người cho chúng ta nói một chút nữ nhân muốn sao cái bảo dưỡng a?" Vương Bột mẹ út Chung Hiểu Mẫn rõ ràng là bị Lương Á mẫu thân Trình Văn Cần trừu nham có thuật cho chấn động rồi, đối với này đại cảm thấy hứng thú.

"Ta xem là cái gì người thành phố yêu, Mẫn tỷ? ! Cùng người như thế, đều là Đại lão thổ mộ!" Trước đây, có cư dân hộ khẩu Điền Tâm vẫn luôn cho là mình là cái người thành phố, nhưng hiện tại ở Tứ Phương thành sinh hoạt mấy ngày sau, nàng cảm giác mình nhiều nhất chỉ có thể xem là nửa cái người thành phố.

"Người đều có cư dân hộ khẩu, vẫn không tính là người thành phố?"

"Chính là, Tâm tỷ. Các người xem Tâm tỷ da dẻ, có phải là so với chúng ta nộn nhiều lắm, bạch nhiều lắm? Tâm tỷ, người là sao cái bảo dưỡng? Cũng cho chúng ta truyền thụ một hồi kinh nghiệm mà!" Lý Thúy cũng thêm vào, còn cầm lấy Điền Tâm một cánh tay cùng cánh tay của chính mình đặt ở cùng một chỗ so sánh một phen.

"Người cái mười tám mười chín tuổi nữ oa oa nơi nào cần cái gì bảo dưỡng nha! Hơn nữa, ta nơi nào xem là bạch à? Muốn nói bạch, ngày đó Bột nhi người bạn học kia mới gọi bạch! Còn có chúng ta Quan Bình, da dẻ cũng so với ta bạch. Người cắt (đi) hỏi Quan Bình là sao cái bảo dưỡng mà!"

"Quan Bình có cái rắm bảo dưỡng! Nàng chính là trời sinh quyến rũ! Ai, làn da của ta tại sao liền như thế hắc à? Nếu là có Quan Bình một nửa bạch là tốt rồi!" Lý Thúy đem một con màu vàng nhạt cánh tay bắt được trước mắt xem đi xem lại, không cam tâm thờ dài.

Trong điểm mấy người phụ nhân, mới bắt đầu hứng thú còn tập trung ở Vương Bột bạn học cùng với hần bạn học mẹ trên người, nhưng rất nhanh lâu này liền xây sai lệch, bắt đầu thảo luận lên nữ nhân bảo dưỡng cùng với màu da tới. Vương Bột đối với này không có gì hứng thú, đi tới một bên, ôm lấy lớp 10 hóa học gặm lên.

Ngày hôm nay đụng tới Lương Á, nhưng Vương Bột ẩn sâu đã lâu ký ức tro tàn lại cháy, nhớ tới rất nhiều cao trung thời đoạn ngắn.

Kiếp trước Vương Bột, là lấy toàn trấn thứ nhất, toàn thành phố đệ ngũ thành tích thi vào Tứ Phương trung học. Tiến vào Tứ Phương trung học sau, hần bị phân ở lớp 10 bảy ban, ngay lúc đó nhập học thành tích cũng là lớp học cao nhất. Toàn bộ lớp 10, Vương Bột cơ bản trên duy trì sơ trung thời trình độ, thường thường thi lớp học người thứ nhất. Thế nhưng từ lớp 11 bắt đầu, hần liền đem mình phần lớn khóa dư thời gian hiến cho Hoàng Dịch (phiên văn phúc vũ), hiến cho Kim Dung (Thiên Long Bát Bộ) cùng (Lộc Đình ký). Hần ban ngày nghe giảng bài, làm bài tập, sau khi tan học liền nghiên cứu Vi Tiểu Bảo đến cùng lên mấy người phụ nhân, quan tâm Đoàn Dự sẽ lấy mấy cái lão bà, cùng với Hàn Bách Đạo Tâm Chung Ma đại pháp một khi phát động lên, cứu có thể dạ ngự mấy nữ, mọi việc như thế trò chơi. Có thể nói, vào lúc ấy Vương Bột đối với tiểu thuyết võ hiệp, tiểu thuyết huyền ảo hứng thú từ lâu đại đại vượt qua đối với học tập hứng thú.

Bởi vì cũng không có thiên phú hơn người, thông minh cũng là trung đẳng thiên trên một chút,

Hết thấy thành tích đều đến từ chính trên đầu lơ lửng xà, trùy đâm cổ khổ đọc, lớp 11 lớp 12 vừa phân tâm, thành tích của hần liền bắt đầu thẳng tắp trượt. Lúc học lớp mười hần còn thường thường thi lớp học người thứ nhất. Đến lớp 11, cũng chỉ có thể duy trì cái năm vị trí đầu. Đến lớp 12, đã rơi đến mười vị trí đầu, từ lớp học học sinh xuất sắc đã biến thành học sinh tốt. Nếu như còn có cao bốn cao năm, từ tiểu học đến trung học, làm cả đời học sinh xuất sắc hần chỉ sợ cũng sẽ xưa nay chưa từng có biến thành trung đẳng sinh, thậm chí "Ai gặp cũng ghét" học kém.

Bởi vì thành tích tổng thể xu thế là trượt, dù cho thành tích tốt nhất lớp 10 ở cả lớp xếp lên cũng chưa từng vào ba vị trí đầu, Vương Bột bản thân lại không phải người gặp người thích đại soái ca, thêm vào chính mình xuất thân thấp hèn, lớp học bạn học bên trong người thành phố lại nhiều, dù cho cùng cùng là nông thôn đến bạn học so với, cũng bởi vì kế phụ Vương Cát Xương không làm nương Vương Bột toàn bộ cao trung đều trải qua thập phần gian nan, nhưng Vương Bột tính cách bắt đầu từ từ hướng tự ti cùng hướng nội chệch đi. Vẫn lấy làm kiêu ngạo thành tích không có, người lại dài đến không phải chỉ bằng vào bên ngoài liền có thể hấp dẫn nữ sinh chú ý cùng hảo cảm, tính cách ba lại tự ti, hướng nội, nhát gan, người như thế, làm sao có khả năng hy vọng xa với hấp dẫn như Lương Á loại này ưu tú nữ sinh chú ý?

Vì lẽ đó, bất luận là kiếp trước cùng Lương Á ở tiểu ba bên trong lần kia ngẫu nhiên gặp, vẫn là lần này Lương Á mẹ con "Chủ động tới cửa", nhân gia nhận không tới hần cái này a mề a chó, điều này cũng hoàn toàn không kỳ quái!

"Trương mạo thiên chủ định, trừ phi đi Hàn Quốc, bằng không là không cách nào thay đổi. Tính cách đúng là có thể sửa đổi thay đổi, chỉ ít nhất gan, hướng nội, tự ti những này mặt trái Đông Đông đối với sau khi sống lại ta tới nói đã không lớn tồn tại. Thế nhưng vẹn vẹn bằng rộng rãi hướng ngoại, như quen thuộc tính cách là có thể đuổi tới Lương Á loại này nữ sinh sao?"

Chưa thấy Lương Á mẫu thân trước, Vương Bột cảm giác mình vẫn tương đối có lòng tin; nhưng thấy Lương Á mẫu thân Trình Văn Cẩn sau khi, niềm tin của hần bắt đầu có chút dao động.

Trình Văn Cẩn có cái gì bối cảnh Vương Bột không có độc tâm thuật, chỉ bằng vào gặp mặt một lần hần cũng nhìn không ra đến. Thế nhưng vẹn vẹn từ hôm nay cùng Lương Á mẫu thân ngăn ngăn giao lưu như thế một hai phút, từ đối phương mặc, ăn nói, thần thái, khí chất chờ các phương diện, hần hầu như có thể kết luận này nhất định là cái xuất thân hài lòng, có tốt đẹp gia sư cùng cá nhân tu dưỡng nữ nhân. Các năng gia cảnh nên không xấu, đại phú đại quý khó nói, nhưng áo cơm không lo, điều kiện vật chất tương đối phong phú nhưng là có thể thấy. Như vậy một gia đình, mà lại có như thế một vị xuất chúng, thu hút sự chú ý của người khác con gái, chỉ dựa vào tính cách được, nhân phẩm tốt liền có thể đánh động Lương Á, đánh động Lương Á cha mẹ?

Lại không phải đập Hàn kịch!

Đương nhiên, tốt nhất, trực tiếp nhất, biện pháp hữu hiệu nhất chính là dùng tiền nói chuyện, món đồ này thông hành toàn quốc, tới hữu hiệu, tức là được Lương Á cha mẹ, ở kiến thức Vương Bột thực lực cùng tương lai tiềm lực trưởng thành sau, hần cũng có lòng tin đem nhà này người lấy xuống. Hậu thế vô số ví dụ đã nói rõ tất cả, ở truy đuổi ái tình trong quá trình, không còn so với tiền tài càng tin cậy càng hữu dụng kiếp mã, dù cho là mỹ danh lan xa minh tinh nghệ nhân, ánh sáng bắn ra bốn phía người chủ trì, đối mặt phú hào người giàu có theo đuổi, cũng ít có chống đỡ được. Vương Bột tin tưởng, lấy trước mắt hần tốc độ phát triển, nếu không hai năm, toàn bộ Thực Tinh, đức thị không dám nói, nhưng trở thành Tứ Phương cái thị trấn nhỏ này bên trong hiếm có phú hào, vậy còn là không hề áp lực. Tiền đối với sau khi sống lại hần tới nói làm lại điều không là vấn đề, then chốt ở chỗ bao nhiêu.

Ba mươi tuổi sau Vương Bột, đã sớm nhìn thấu rất nhiều thứ, hần đã kinh biến đến mức thế tục hóa, dung tục hóa cùng hiện thực hóa. Nếu như không có sống lại, nếu như sống lại trước hần rất có tiền, đối với dùng tiền tài đi tạp một hần coi trọng nữ nhân, hần sẽ không có mấy may đo dự, cũng sẽ không có bất kỳ gánh nặng trong lòng.

Nhưng là, nhưng mà, thế nhưng. . . Hần sống lại. Hần có vô số độ khả thi, còn có tất cả mọi người đều không có một đôi có thể xuyên thủng tương lai hai mắt. Dùng tiền cố nhiên có thể ung dung tạp đến tuyệt đại đa số hần muốn nữ nhân, thế nhưng, lấy hần theo đuổi hoàn mỹ cá tính mà nói, hần luôn cảm thấy như thế làm ra thoải thật giống có vẻ quá LOW một điểm, đẳng cấp quá thấp một điểm, cũng quá không theo đuổi một điểm.

Lại như một đại soái ca, rõ ràng có thể dựa vào khuôn mặt tìm cái bạn gái xinh đẹp D pháo, nhưng một mực muốn đi pháo phòng dùng tiền mua pháo! Ngày TM không kinh tế, không giàu nhân ái, cũng không lên đẳng cấp a!

Thấp kém hạ lưu không phải là không thể chơi, kiếp trước Vương Bột cũng tốt này một cái —— hơn nữa hần phát hiện xung quanh nam nhân, bất luận bạn học vẫn là đồng sự, bất luận trong miệng có bao nhiêu nhân nghĩa đạo đức, bất luận xem ra có bao nhiêu đường hoàng, sẽ không có không tốt này một cái ——, nhưng là tìm bạn gái, hơn nữa còn là mối tình đầu bạn gái cũng trực tiếp dùng tiền đi tạp, đối với hần một sống ba mươi mấy năm sống lại nhân thể tới nói, vậy cũng quá không đủ tư cách! Cho dù thành công, trong này nhanh, cảm cũng có hạn, cảm giác thành công cũng sẽ mất giá rất nhiều!

Vì bù đắp kiếp trước tiếc nuối, Vương Bột là dự định ở thời cấp ba đàm luận một hai đoạn mỹ hảo mà khó quên luyện ái. Hần cái thứ nhất đối tượng, không nghi ngờ chút nào chính là kiếp trước thâm niên ba năm cũng không dám biểu lộ Lương Á. Đối với cái này nhượng hần yên lặng yêu thích ba năm, ký ức cả đời nữ sinh, Vương Bột cũng không muốn sử dụng hậu thế đại hành kỳ đạo "Tiền tài đại pháp", hần đang chuẩn bị dùng truyền thống phương pháp đuổi theo.

Tiền cố nhiên có thể mua được tuyệt đại đa số đồ vật; thế nhưng có vài thứ, tốt nhất vẫn là dùng một phần nhỏ tiền đi mua!

"Hoạt bát rộng rãi, dám nói dám lên tính cách có, đồng thời trước đây không lâu còn bước ra lịch sử tính bước thứ nhất. Cũng có điều kiện kia làm thân tui da tốt, đem mình chinh đến ra dáng lắm, nếu như Lương Á ở trong lớp mình, đúng là có thời gian, có cơ hội đi quyến rũ, thế nhưng nhân gia ở chín ban a! Không cần thủy lâu dài, này mặt trăng cuối cùng không tốt đến!" Quyết định không cần tiền đuổi theo Lương Á Vương Bột bắt đầu ở trong lòng tính toán trong tay mình thế đánh bạc, đến cùng có cái nào có thể hấp dẫn Lương Á vị này ban hoa, hoa khôi của trường chú ý.

Nhưng tìm một vòng, hần cũng không phát hiện mình trên người có cái gì trọng lượng cấp thế đánh bạc có thể "Trêu hoa ghẹo nguyệt", hấp dẫn đến Lương Á.

"Chẳng lẽ, vẫn là chỉ có dùng thành tích đi khai hóa chính mình ở toàn trường sư sinh bên trong nổi tiếng, hấp dẫn sự chú ý của nàng? Thế nhưng đối với cuộc thi, lão tử thật sự rất phiền a!" Vương Bột xem sách trên cái kia một chuỗi xuyên vệt trắng bình thường hóa học công thức, bắt đầu đi thờ dài.

Chương 86: Đi về thi bá con đường

Ngay ở Vương Bột trong điểm mọi người nghị luận Lương Á cùng mẫu thân nàng Trình Văn Cẩn thời điểm, đi ở trên đường này hai mẹ con cũng đang bàn luận vừa nãy phát sinh sự tình.

"Mẹ, người ngày hôm nay cao hứng đi, có người nói người là tỷ tỷ ta." Lương Á kéo mẫu thân Trình Văn Cẩn tay, trêu ghẹo nói.

"Có cái gì thật là cao hứng mà, lại không phải lần đầu tiên có người nói như vậy. Có điều, người cái này bạn học đúng là thú vị. Ở trường học các người nhận thức?" Trình Văn Cẩn không được dấu vết bàn hỏi Lương Á đến. Có cái đẹp để con gái đối với cha mẹ tới nói khẳng định là một cái giá trị phải cao hứng cùng kiều ngạo sự tình, thế nhưng nếu như con gái quá mức đẹp dễ, nhưng cũng sẽ mang đến không ít buồn phiền, nhưng cha mẹ không thể không cẩn thận cẩn thận, vì thế nhiều thao một ít tâm.

"Tướng mạo cảm thấy có chút thực, nhưng nhận thức ngược lại cũng không thể nói là. Hắn ngày hôm nay không nói hắn là bảy ban, ta cũng không biết." Lương Á lắc lắc đầu, bình tĩnh nói.

Con gái bình tĩnh không lay động về mặt nhưng Trình Văn Cẩn thả lỏng ra, "Người xem các người bạn học, nhân gia cùng người lớn bằng, đều đang lợi dụng nghỉ hè đánh kỳ nghỉ hè công; người từ sáng đến tối liền biết sách, sách cũng không thấy người xem nhiều thiếu. Người nên hướng về các người vị bạn học này học tập." Có trách nhiệm tâm cha mẹ đều sẽ lợi dụng tất cả cơ hội tới giáo dục con gái của chính mình, Trình Văn Cẩn ở phương diện này cũng được cho xứng chức.

"Nhân gia nơi nào cả ngày đều đang đùa à? Còn không phải có đọc sách, làm nghỉ hè bài tập? Ta ngược lại thật ra tưởng tượng bảy ban nam sinh kia như thế tìm phân kỳ nghỉ hè công đánh, thế nhưng người cùng ba đồng ý không à?" Lương Á nghe xong lời của mẫu thân có chút không nghe theo, ở Trình Văn Cẩn trên người làm nũng.

"Người đúng là nói rất êm tai. Làm công? Người y phục của chính mình quần đều chẳng muốn tẩy một hồi, còn làm công? Công đánh người còn tạm được!"

"Mẹ, người có thể đừng coi khinh người! Nếu không, ta hiện tại liền đi hỏi bảy ban cái kia vương. . . Hắn gọi tên gì a, vương, vương cái gì nha —— "

"Vương Bột! Nhân gia giới thiệu hai lần người đều không nhớ kỹ, thật không lễ phép!" Trình Văn Cẩn dùng tay gõ một cái Lương Á đầu.

"Mẹ, người lại đánh người ta đầu! Nhân gia trí nhớ vốn là không được, người lại đánh, càng nguy. Ta hoài nghi trí nhớ của ta không thể nào tốt chính là cùng người từ nhỏ đến lớn luôn đánh ta đầu có quan hệ. Nha, đúng rồi, mới vừa nói đến Vương Bột ha, người không nên coi thường ta, không phải vậy ta hiện tại liền đi hỏi Vương Bột, sau đó liền đi bọn họ nơi đó bung măm. Ha ha, mẹ, người khoan hãy nói, trên người bọn họ cái kia thân đồng phục làm việc thực sự là đặc biệt, cùng KFC công nhân viên trang phục thật giống nha! Mẹ, người cảm thấy bộ kia trang phục ta mặc vào đến thế nào? Như không giống một người phục vụ?" Lương Á mang theo sáng rực rỡ nụ cười, nhìn Trình Văn Cẩn hỏi.

"Người? Bung măm? Người không muốn đem người khác măm cho đánh đổ yêu!"

"Cát! Mẹ, người cũng quá xem thường người! Người cùng ba ngày nào đó ăn cơm không phải ta đoan cho các người? Sao không đánh đổ a?"

". . ."

Nếu như Vương Bột lúc này nghe thấy Lương Á mẹ con nói chuyện, phát hiện mới qua mấy giây, nhân gia liền hẳn mới giới thiệu qua hai lần tên đều không nhớ được, hẳn e sợ đến khóc ngất ở trong nhà cầu, nói không chắc liền theo đuôi Lương Á khả năng đều sẽ bỏ qua —— này TM cũng quá thương tự tôn, quả đã kích người chứ?

Vương Bột không có Thuận Phong Nhĩ, tự nhiên không cách nào biết được Lương Á mẹ con nói chuyện, hẳn lúc này, đang suy nghĩ có muốn hay không ở cấp ba còn lại hai năm nghiêm túc học, thi một dừng mảnh thành tích đi ra, để cho mình ở Tứ Trung uy danh lan xa, truyền tới Lương Á trong tai, tiện thể chấn động chấn động Tứ Trung đám thư gốc từ kia! Hắn bắt đầu ở trong lòng ước định thực hiện này một mục tiêu độ khó, cần tiêu tốn thì gian, cùng với theo đuôi "Học bá" này một hư danh tính giới so với.

Tôi không độ khó khẳng định là Anh ngữ! Trừ cần xem lão sư nhân phẩm đến chấm điểm viết văn, 150 phân cao Trung Anh văn bài thi đưa cho thông qua Trung Quốc Anh ngữ chuyên nghiệp cấp tám Vương Bột tới làm, thi cái 140 phân trở lên hãy cùng chơi giống như. Hoi hoi nghiêm túc chút, lão sư nhân phẩm tốt một chút, vậy thi là 150 phân măn phân. Đây tuyệt không là Vương Bột khoác lác. Năm 2 thời điểm, hẳn từng giúp C đại một kiến trúc chuyên nghiệp gia hòa đại thi đại học cấp bốn. Lúc đó kinh hồn bạt vía, sợ bị bắt được hắn loạch xoạch bỏ ra nửa giờ liền đem cần hai giờ thời gian đề thi làm xong,

Sau đó mau nhanh nộp bài thi lách người. Mấy ngày sau, thành tích hạ xuống, Vương Bột gọi điện thoại hỏi tên kia chính mình cho hắn thi bao nhiêu phân. Tên kia liền oán giận hẳn nói hắn thi cao như vậy điểm làm gì? Không phải nhường hắn kiểm chế một chút mà, hắn ngược lại tốt, 100 phân bài thi

hắn cho thi cái 98 phân, làm cho lớp học người người đều hiểu được hắn tìm người thi hộ.

Ở Vương Bột cái kia một lần, Anh vẫn có thể trên 130 coi như cao phân. Bất luận là bình thường trắc nghiệm vẫn là giữa kỳ cuối kỳ loại này đại khảo, Anh vẫn có thể thi đậu 140, hiếm như lá mùa thu! Trừ phi lần kia trắc nghiệm khá là đơn giản, mà người nào đó lại thi cảm kỳ được, nhân phẩm đại bạo phát dưới mới có thể thi ra 140 phân trở lên cao phân. Vương Bột niệm cao trung thời Anh vẫn xem như là hắn cường hạng một trong, nhưng bình thường trắc nghiệm, hắn bình thường cũng chỉ có thể thi cái hơn 120, rất ít hơn 130!

Ngữ văn, cũng không cái gì độ khó, chỉ ít chiếm đầu to xem cùng viết văn, đối với một ba mươi mấy tuổi "Lão nam nhân" mà nói ứng phó lên nên rất dễ dàng. Bởi vì phải muốn làm tốt xem đề, người đầu tiên muốn đọc không hiểu, lý giải được tác giả đến cùng nói chính là cái gì, hắn có cái gì ý tại ngôn ngoại, muốn chiếu rọi, trào phúng món đồ gì, phải hiểu trong lời nói của hắn thoại. Loại này nghe người khác trong lời nói thoại năng lực, kỹ thực cùng bằng cấp không quan hệ nhiều lắm, nhưng cùng một người trưởng thành, từng trải cùng trải qua quan hệ rất lớn. Người nhường một mươi mấy tuổi, không từng ra xã hội, chưa từng thấy lòng người hiểm ác, xã hội mặt tối tiểu thí hải suy nghĩ những kia cổ nhân ngôn ngữ tinh tế ý nghĩa sâu xa, muốn những kia lòng cao hơn trời, mệnh so với giấy bạc, có tài nhưng không gặp thời, thậm chí bị áp bức, bị phê đầu Văn Nhân nhà thơ ẩn giấu ở giữa những hàng chữ đau khổ cùng thê lương, phần uất cùng bất mãn, lý giải bọn họ chỉ cây dâu mà mắng cây hòe, ý tại ngôn ngoại, thực sự là làm khó những này không cái gì sự từng trải cuộc sống tiểu thí hải.

Nhân gia ý tại ngôn ngoại người đều nghe không hiểu, người làm mao cái xem đề a?

Mà Vương Bột đã sống hơn ba mươi tuổi, ở đời sau tin tức vụ nổ lớn xã hội cái gì yêu ma quỷ quái chưa từng thấy? Tốt xấu, chính phản, chân thành giả tạo, miệng đầy nhân nghĩa đạo đức, đầy bụng nam trộm nữ xướng, buổi sáng còn ở sẽ trên đại xướng liêm chính chi phong, buổi chiều liền bị Kỷ ủy cho đái, . . . Đạo lý đối nhân xử thế, nhân sinh ảm lạnh, quá nhiều quá nhiều. Bất luận là người khác nói, hay là đối phương văn viết chương, hắn chỉ cần nghe trên hai câu, coi trọng vài hàng, gần như liền biết cái tên này muốn thả cái gì rắm, muốn phát cái gì bức tức. Làm những kia thi vào cấp ba sinh nhóc con xem đề, đối với hắn cái này kẻ già đời tới nói, thật sự rất đơn giản.

Mà viết văn, thi lại càng không độ khó. Kiếp trước Vương Bột, nhìn mấy ngàn quyển tiểu thuyết, cứ việc phần lớn đều là tiểu thuyết huyền ảo, YY tiểu thuyết, nhưng này cũng là tiểu thuyết, bên trong cũng có câu tâm đầu giác, chính người hại người, cũng có hành văn tốt tay bút viết ra duyên dáng cảnh, cảm động tình, khiến người ta hải lòng khiến người ta khóc vô số nhân vật cùng tình tiết. Ở hắn nhân sinh tới thất ý đoạn thời gian đó, hắn cũng đã làm một hai năm tay bút, mã qua 2,3 triệu tự văn chương, tuy rằng toàn bộ nhào phở. Đối với một nhật mã vạn chữ tay bút, dù cho là nhào phở, đi viết một phần tám trăm tự tả hữu văn chương, cái kia đúng là không muốn quá ung dung.

Đương nhiên, sẽ viết văn chương cũng không phải là mang ý nghĩa thi đại học ngữ văn viết văn người liền nhất định có thể đến cao phân. Người như viết một ít phê phán, quát xã hội đáng ghê tởm hiện thực, vạch trần, lên án xã hội các loại bất công tạp văn, chính là người có Lỗ Tấn hành văn, viết đến lại đầu ra đổ, châm châm thấy máu, ở đại đa số Ngữ Văn Lão Sư nơi đó, e sợ cũng chỉ làm cho người thấp phân, thậm chí thường người cái trứng vịt ần. Trung Quốc thi đại học viết văn nếu muốn an toàn, nếu muốn cao phân, cũng chỉ có ghi các thầy giáo muốn nhìn, hoặc là nói quan liêu môn muốn nhìn cao to trên giọng chính văn chương. Muốn viết đến sắc màu rực rỡ, muốn ca tụng người tốt chuyện tốt, muốn sẽ trang, sẽ phiến tình, sẽ xướng tán ca.

Vương Bột sẽ trang, sẽ thường tán ca sao? Hắn đương nhiên sẽ! Hắn biết Ngữ Văn Lão Sư khẩu vị, rõ ràng bọn họ giám thường trình độ cùng thường thức phạm vi ở nơi nào. Hắn bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu đều có thể bào chế một phần, hoặc là mấy thiên cao to trên bài văn mẫu, gỡ vồn, tuyệt không mang lặp lại.

Xem cùng viết văn đối với Vương Bột tới nói rất đơn giản, hơi có chút phiền phức chính là phía trước ba mươi phân lựa chọn. Nhưng lựa chọn thi hầu như đều là thường thức, dính đến một ít cần đọc thuộc lòng ký ức đồ vật, đối với kiến thức rộng rãi Vương Bột tới nói cũng không làm khó được chạy đi đâu.

Vì lẽ đó, ngữ văn đối với sau khi sống lại Vương Bột tới nói độ khó cũng không lớn. Tức là được hiện tại nhượng hắn đi tham gia thi đại học, tùy tùy tiện tiện thi cái 120, thậm chí 130 tuyệt không là thiên mới kỳ đàm. Mà ngữ văn 120,130, bất luận thả ở Trung Quốc cái kia trường học, khẳng định xem như là cao phân.

Ngữ văn cùng ngoại ngữ này hai văn khoa Vương Bột căn bản không bận tâm, hơi hơi dùng điểm tâm liền có thể thi cái khiếp sợ toàn trường sư sinh thành tích đi ra. Đối với hắn mà nói phiền toái nhất chính là khoa học tự nhiên, trong đó đặc biệt toán học cùng hóa học vì là rất : gi.

Trên thực tế, Vương Bột tốt nghiệp trung học đệ nhất cấp thời điểm toán lý hóa cũng không tệ. Toán học cùng hóa học này hai lớp hắn thậm chí còn thi nắm phân. Sở dĩ đến cao trung toán học cùng hóa học này hai lớp ngáng chân hắn chính là bởi vì lớp 10 thứ nhất học kỳ khai giảng, hắn dài đến ba tháng đều không bắt được này hai lớp sách giáo khoa cùng bài tập sách. Lúc đó, khai giảng ngày thứ nhất, chủ nhiệm lớp cho bạn học cả lớp phát sách giáo khoa, nói toán học cùng hóa học kém năm bản, có ai đồng ý chậm một quãng thời gian lại lĩnh? Vương Bột đạo đức tốt, chủ động nhấc tay, sau đó này chậm một quãng thời gian cũng đã muộn rõ ràng ba tháng. Rõ ràng ba tháng, không sách giáo khoa, cũng không cách nào làm bài Vương Bột cũng chỉ có ban ngày nghe giảng bài, buổi tối chần dề, này một thả, liền trực tiếp tạo thành nguyên bản cường hạng đã biến thành hắn nhược hạng, một cuộc thi, liền ngáng chân hắn, hơn nữa là càng đi về phía sau, vấn đề càng ngày càng nghiêm trọng.

Sau khi lớn lên hồi ức chuyện này, hắn chính là cảm nhận được cái gì gọi là "Người tốt không làm được", một bước lạc hậu, từng bước lạc hậu. Lúc trước nếu như hắn không làm "Kẻ ba phải", dựa theo hắn ngay lúc đó trạng thái, toán học cùng hóa học cũng sẽ trở thành ưu thế của hắn môn học, thi đại học cũng không đến nỗi chỉ dựa vào 555, liền sáu trăm phân đều không trên. Nếu như hắn thi đến hơn 600 phân, hắn thi sẽ không đi SC ngoại ngữ học viện, hắn sẽ đi Ma Đô, niệm giao lớn, hắn vận mệnh của mình, thậm chí toàn bộ gia đình vận mệnh đều có khả năng vì vậy mà thay đổi.

Đây chính là hồ điệp hiệu ứng, một viên sắt móng ngựa, quyết định một cuộc chiến tranh thắng bại, dẫn đến một Đế Quốc bại vong.

Vật lý xem như là Vương Bột trừ Anh ngữ ở ngoài một cái khác cường hạng. Mạnh đến mức nào? Lớp 10 bên trong cuộc thi, cả lớp vật lý chỉ có năm người đạt tiêu chuẩn, ba cái sáu mươi mấy phân, một bảy mươi một phân, Vương Bột thi chín mươi lăm phân! Cuối cùng năm phân hay là bởi vì hắn thời

gian không nắm được, không kịp làm!

Nếu như muốn ở ngũ, sáu, ở ngoài, lý, hóa, sinh này sáu khoa bên trong chọn một Vương Bột thích nhất, phù hợp nhất hẳn hứng thú ham muốn, trừ sinh vật, chính là vật lý. Kiếp trước cùng kiếp này, hẳn liên quan tâm hai thứ: Vũ Trụ cùng sinh mệnh! Hai người này môn học, cũng là duy nhất hai lớp hẳn học lên không khô khan, trái lại say sưa ngon lành, tràn đầy phấn khởi ngành học. Khi còn bé, Vương Bột đối với hỏa tiễn, phi thuyền vũ trụ, Tinh Tế đi, người ngoài hành tinh loại này trò chơi hứng thú rất lớn; sau khi lớn lên, hẳn bắt đầu quan tâm mình có thể hoạt bao dài, có không có khả năng sống hai trăm tuổi, thậm chí trường sinh bất lão, hoặc là chờ muốn thời điểm chết download COPY trí nhớ của chính mình sau đó thêm tải đến hẳn nhân bản trên thân thể người. Vật lý học cùng Sinh vật học có thể trả lời hẳn đối với hai phương diện này hiểu kỳ.

Bởi vì có hứng thú ham muốn chống đỡ, Vương Bột tin tưởng, chỉ cần cho hẳn thời gian nhất định, hẳn hoàn toàn có thể ở so sánh thời gian ngắn ngủi bên trong đem vật lý, sinh vật này hai lớp cho nhặt lên đến, cũng khôi phục lại kiếp trước cao nhất trạng thái.

Như thế một chài làm, Vương Bột liền phát hiện, trở ngại hẳn trở thành cao 2001 giới "Thi bá", "Học bá" cản trở, cũng chỉ còn sót lại hai cái: Toán học cùng hóa học.

"Vì theo đuổi Lương Á, ta đến cùng có không cần thiết hoa đại lực khí đi công này hai lớp sau khi tốt nghiệp liền không có gì tác dụng môn học đây? Thời gian này cùng tinh lực đến cùng xài đáng giá không đáng đây? Đứng đến thời điểm 'Học bá' không xem là, mỹ nữ cũng không đuổi tới, vậy thì có điểm khôì hài!"

"Quên đi! Vấn đề này cũng không phải một chốc liền có thể quyết định ra đến. Đi một bước, xem là một bước, khai giảng sau lại nhìn đi. Nếu như không thi ra kinh thiên động địa thành tích cũng có thể gây nên Lương Á chú ý, cũng có thể thuận lợi cùng năng giao du, cái kia cũng không cần phải dốc hết tâm huyết, lao tâm lao phổi làm cái gì thi bá! Phạm không được! Tiểu gia không có thời gian nhàn rồi đâu!"

Liền, Vương Bột dự định đi một bước, xem một bước, chính là không làm thi bá kéo dài tới khai giảng sau lại nói.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 87: Máy thu ngân

Cho Vương Cát Xương hứa hẹn vì hẳn ở trong thành tìm gian nhà sau ngày thứ hai, lợi dụng thời gian nhàn hạ, Vương Bột liền đạp xe ở Tứ Phương các đại cư dân tiêu khu lại đi dạo một vòng. Bởi vì đăng trước phòng cho thuê thời chạy qua một lần, lần này xem như là xe nhẹ chạy đường quen. Trước sau gộp lại không dùng đến hai giờ, Vương Bột liền vì cha mẹ tìm một đồng dạng là ba thất hai thính, tương tự là trừ điều hòa ngoại gia điện đầy đủ hết, "Cao cấp", "Đại khí", "Trên đẳng cấp" nhà.

Bộ này phòng cho thuê ở vào Tứ Phương cửa nam trên, ở Tứ Phương xưởng thuốc lá khu gia quyến bên trong, là một yên xưởng tiểu Đầu Mục nhà. Cùng Vương Bột gặp phải cái thứ nhất chủ nhà trọ gần như, nhân gia có càng tốt hơn càng to lớn hơn tân phòng, phòng ở cũ kỹ liền dự định thuê đi ra thu tiền thuê. Cò kè mặc cả sau cuối cùng lấy tiền thuê tháng 200, áp lộ ra ba điều kiện thành giao.

Kí rồi hợp đồng xế chiều hôm đó, Vương Bột liền lĩnh Vương Cát Xương cùng Tăng Phàm Ngọc đi tới bọn họ ở trong thành nhà mới. Vương Cát Xương nhìn bộ này bất kể là diện tích, vẫn là trang trí, đồ dùng trong nhà điện gia dụng đầy đủ hết độ đều không thua gì con riêng chỗ ở bộ kia sau, một Trương lão mặt, lúc này cười đến hồi hộp, trong miệng không ngừng mà khen Vương Bột hiểu thuận.

Tăng Phàm Ngọc thì lại không nhiều lắm sắc mặt vui mừng, đúng là một mặt lo lắng vội vã, liền vội vàng hỏi Vương Bột bỏ ra thật nhiều tiền. Khi biết được một tháng muốn "Hai đại hai trăm" thời điểm, liền bắt đầu oán giận Vương Bột tìm nhà quá tốt, quá đắt, hơn nữa là ba thất hai thính, năng cùng Vương Cát Xương hai lão khẩu noi nào ở đến dưới mà.

Vương Bột liền nói hiện tại phòng ốc rộng nhiều đều là ba thất hai thính, hai thất một thính khó tìm. Có điều phòng ốc rộng điểm cũng được, bằng hữu thân thích đến rồi cũng có nơi ở. Tỹ như, Vương Bột liền đề nghị nói có thể đem bà ngoại nhận được trong thành đến chơi mấy ngày, nhường bà ngoại cái này cả đời không từng ra nông thôn lão nông dân cũng vào thành mở mang, vui đùa một chút dương cách.

Tăng Phàm Ngọc vừa nghe, cảm thấy cũng đúng, sau đó đến cái thân thích, muốn để lại nhân gia ở trong nhà qua đêm, gian phòng ít đi cũng không tốt chính. Vương Bột một nhà, bao quát Vương Cát Xương, đều là thuộc về loại kia nhiệt tình hiếu khách, "Có bằng hữu từ phương xa tới, không còn biết trời đất đất đâu" nghèo hào phóng loại hình. Mỗi lần có khách tới cửa, làm một bàn ăn ngon liền không nói, nếu như đối phương là trưởng bối, thông thường còn muốn giữ lại đối phương ở nhà nghỉ ngơi một hai buổi tối.

Nếu như không phải Tăng Phàm Ngọc nhắc nhở phở hấp chân đều còn ở nông thôn trong nhà, Vương Cát Xương cùng ngày chỉ sợ cũng phải làm người thành phố. Thế nhưng hắn kiên trì cũng không vượt qua ngày thứ hai. Sáng sớm ngày thứ hai, hắn hay dùng Tăng Phàm Ngọc mười mấy năm trước kết hôn thời của hôn môn (đồ cưới) một rương da tử, mặc lên mấy bộ hai người mùa quần áo, sau đó lại dùng một da rắn túi áo xếp vào hai giường sợi bông cùng một bốn cái bộ, dùng dây thừng đồng thời bó ở ghế sau, thật cao hứng hưởng yên xương tiểu khu nhà mới chạy đi. Làm hại Tăng Phàm Ngọc cùng ngày không còn tài xế, chỉ có bộ hành một hai dặm đi đường Đại Kiện một bên căn từ Quang Hán đến Tứ Phương xe công cộng.

Ở Vương Bột dưới sự giúp đỡ, từ ngày đó trở đi, rất vui mừng Vương Cát Xương liền bắt đầu qua nổi lên người thành phố tháng ngày. Mà Vương Bột, thì lại ở trong lòng yên lặng tính toán này "Gà trống oa cắt đầu tiết cúng" kế phụ đến cùng có thể kiên trì bao lâu. Hắn kỳ hạn là không vượt qua bảy ngày.

Thời gian từng ngày từng ngày qua, "Tăng Tẩu Bún" chuyện làm ăn là một ngày tốt rất : gì một ngày, hầu như mỗi ngày đều có mới thực khách đến, mà những này mới thực khách ăn qua sau, thế tất đem "Tăng Tẩu Bún" mùi vị, bà chủ lý kỳ gây dựng sự nghiệp cố sự, người phục vụ kỳ quái mặc, thậm chí bên trong có hai cái mỹ nữ phục vụ viên những này hiểu biết xem là trà dư tửu hậu bát quái cho truyền bá ra ngoài. Tứ Phương là cái không lớn thị trấn, hiện tại cũng không mạng lưới, mọi người tất cả đều tề nhạp, trừ đánh bài chơi mạt chược, còn lại chính là "Ông chủ dài, tây gia ngắn".

Mới tới Giải Anh cùng Lý Thúy, đi ngang qua một quãng thời gian rèn luyện thậm chí trong điểm mọi người đề điểm sau, cấp tốc tiến vào nhân vật. Sau khi theo hợp tư phần, sao thủ chờ mới hạng mục tăng cường, bất luận mới công nhân vẫn là công nhân viên kỳ cựu, lại tiến vào một đối lập căng thẳng cùng bận rộn thời kỳ. Mỗi ngày chỉ là bao sao thủ, liền chiếm đi mọi người phần lớn nhân dư thời gian.

Đương nhiên, trong này "Mọi người" cũng không bao gồm Vương Bột.

Tăng Phàm Ngọc cùng Vương Cát Xương thấy cửa hàng bún trên căn bản đi tới quỹ đạo,

Trong điểm nhân thủ cũng có nhiều như vậy sau khi, liền đưa ra nhường Vương Bột an tâm học tập, đừng ở cửa hàng bún hỗ trợ. Ở qua một đoạn thịt cá, áo com không lo tháng ngày sau, Vương Cát Xương "Tư tưởng cảnh giới" cũng có tăng cao. Hắn hiện tại to lớn nhất một hi vọng chính là mình con riêng có thể thi cái tốt một chút đại học, tốt nhất là đại học danh tiếng, đến vì hắn làm rạng rỡ thêm vinh dự, quang tông diệu tổ, tăng thêm một phần khoe khoang nói cụ.

Đừng nói trước Vương Bột một người ở lại trong nhà vui đầu khổ đọc hắn còn chôn không chôn đến hạ xuống, cho dù chôn đến dưới, Vương Bột cũng sẽ không ăn no rồi không có chuyện làm từ sáng đến tối đến xem sách làm bài tập. Sách đẹp hơn nữa cũng không người tốt xem. Ôm quyển sách, lè loi, qua hề hề ngốc ở trong nhà, nào có ở cửa hàng bún cùng mấy cái tuổi thanh xuân ít, có tài có mạo đại cô nương, cô đầu nhỏ liếc mắt đưa tình, đầu võ mồm đùa giỡn thú vị? Hắn choáng váng hay sao?

Vương Bột không ngốc. Liền, hắn đối với muốn cho hắn về nhà cha mẹ nói: "Cha, mẹ, ta trở lại đúng là có thể, thế nhưng ta đi rồi cái nào đến thu sổ sách?"

"Nếu không, gọi người mợ út hỗ trợ thu sổ sách?" Tăng Phàm Ngọc kiến nghị nói.

"Mẹ, vật này không phải một khối hai khối, mà là mỗi ngày hơn một ngàn hai ngàn! Mợ út người cho dù tốt, không hai lòng, thế nhưng mỗi ngày trong túi áng chừng một hai ngàn tiền mặt, một ngày mấy ngày vẫn được, thế nhưng năm rộng tháng dài, người có thể bảo đảm mợ út không khỏi điểm cái gì nhị tâm? Đầu ngón tay hơi hơi từng buông lỏng, chính là mấy chục hơn trăm ra vào! Một tháng chính là trăm trăm từ, ngàn ngàn từ, người cam lòng? Nếu như người cam lòng, vậy ta không lời nói!" Vương Bột trong lòng hướng về mợ út Chung Hiểu Mẫn nói câu "SORRY", vì bỏ đi cha mẹ "Không thiết thực" ý nghĩ, không thể không nhường người hạ thương.

Tăng Phàm Ngọc còn chưa mở miệng, Vương Cát Xương lập tức liền nhảy lên phản đối.

"Không được! Chuyện tiền bạc, lại không phải tàn cái gì (những vật khác), nơi nào có thể nói đùa yêu!"

"Vậy người nói gọi cái kia đi tính sổ à? Ta lại xem là không đến vào sổ!" Mẫu thân nói.

"Nếu không, gọi Hiểu Mẫn đến nấu bún, ta đi lấy tiền muốn được không à?" Vương Cát Xương một mặt ước ao nhìn Tăng Phàm Ngọc cùng Vương Bột. Hắn mơ ước lấy tiền cái này lại ung dung lại có thể tham chút tiền lẻ lao động chân tay đã không phải một hai ngày.

"Người không được hành, ba. Một hai người còn nói được, người không thấy, có lúc nhân gia đến cái bảy, tám người, điểm cái mười mấy hai mươi bát đồ vật, người tính được là lại đây sách? Nhân gia không thể nhường người tính dư, nhưng là một khi người tính thiếu một hai bát xá (ngừ khí từ), nhân gia chắc chắn sẽ không cao giọng (nói cho) người. Một lần một hai bát, mười lần mười, hai mươi bát, trăm lần chính là một hai trăm bát, ba, bốn trăm khối, người không đau lòng sách?" Vương Bột trực tiếp đem Vương Cát Xương trong lòng này điểm tiểu tâm tư cho bóp chết ở nảy sinh trạng thái.

"Cát Xương, tính sổ chuyện này, liền người cái kia bảy cái tiểu học năm nhất trình độ, nơi nào đến hành mà!" Tăng Phàm Ngọc cũng cảm thấy Vương Cát Xương đề nghị vô căn cứ.

Vương Bột lão tử Vương Cát Xương vì giáo dục Vương Bột "Cố gắng học tập, mỗi ngày hướng lên trên", thường thường ở hắn cùng mẫu thân trước mặt tự đánh, nói hắn lúc trước đọc sách không được hành, liền tiếp để lại bảy lần cấp, dẫn đến hắn đọc bảy cái năm nhất. Vương Bột trước đây là thật tin tưởng hắn lão tử đọc bảy cái năm nhất, hơi lớn hơn một chút sau liền nhìn ra Vương Cát Xương là khoác lác không đánh sao cáo.

"Ta không cắt (đi), Bột nhi lại muốn xem sách, cái kia tìm cái nào cắt a?" Vương Cát Xương không cao hứng hỏi ngược lại, cùng ánh mắt sáng lên, nói,

"Nếu không gọi tiểu Điền đi lấy tiền? Tiểu Điền ở Trư Tông xưởng chính là làm kế toán, mỗi ngày qua tay trăm trăm tử, ngàn ngàn tử, cửa hàng bún chút tiền này, tuyệt đối không thành vấn đề."

"Xi ——" Vương Bột một tiếng cười nhạo, "Lão Hán nhi, ngươi liền mọt út cũng tin không nổi, ngươi tin được một người ngoài?"

"Điều này cũng không được, vậy cũng không được, vậy ngươi nói sao làm à?" Thấy đề nghị của chính mình luôn mãi bị hai mẩu tử này phản đối, Vương Cát Xương có chút nổi giận.

"Vẫn là chỉ có ta đến ba! Tiền vật này, lại như lão Hán ngươi nói, bắt cần không được, vẫn để cho chúng ta người trong nhà đến thu yên tâm chút."

"Ngươi đến thu? Ngươi không đọc sách sách? Hơn nữa coi như hiện tại ngươi có thể đình một hai tháng, cái kia khai giảng sau lại sao làm a?" Vương Cát Xương hỏi.

"Lão Hán nhi ngươi vấn đề này đề rất khó. hiện tại ta trước tiên đình một hai tháng, đợi được khai giảng thời điểm, chúng ta sát vách nhà này com Tàu quán gần như cũng trùng tu xong. Đến thời điểm chúng ta không muốn chuyên môn thu sổ sách nhân viên, chúng ta nhường mấy mọt đến thu."

"Cái gì? Máy mọt? Máy mọt còn có thể thu sổ sách? Ta sao chưa từng nghe nói a?" Vương Cát Xương một mặt không tin.

"Đó là ngươi kiến thức nông cạn, lão Hán. Thu sổ sách máy mọt gọi máy thu ngân, có thể tự động tính sổ, tính tiền, tiến hành một ngày tổng cộng, rất tiện. Đến thời điểm ta mua hai đài máy thu ngân đặt ở trước sân khấu, nhường Điền Tâm cùng Quan Bình đi thu sổ sách, mỗi ngày buổi tối nhớ một lần vào sổ, hồi một hồi tổng là được, lại thuận tiện, lấy tiền người còn không dám tham tiền —— máy mọt đem mỗi bút tiền đều nhớ rõ rõ ràng ràng đấy."

"Hơn nữa máy thu ngân thuận tiện còn không chỉ điểm ấy, đến thời điểm nhường khách mình tới trước sân khấu đến xem hình ảnh điểm món ăn, ngươi tóa gạo tốt phần sau chính hẳn đi đoan, chúng ta hiện tại điểm món ăn người phục vụ cùng bụng măm nhân viên cũng có thể tiết kiệm được đến. . ." Vương Bột bắt đầu cho cha mẹ giới thiệu hẳn chuẩn bị ở kỳ hạm điểm trên máy thu ngân, nhưng xem Vương Cát Xương cùng Tăng Phàm Ngọc hai người một mặt chất phác, dường như nghe thiên thư bình thường về mặt, hẳn liền biết mình vừa này là "Bò cạp đốt đèn phí công".

"Quên đi, hiện tại với các ngươi nói nhiều hơn nữa các ngươi cũng nháo không hiểu cái kia máy thu ngân là cái gì Đông Đông. Tứ Phụng quảng thời gian trước không phải ở TV đài phụ cận mở ra gia hồng kỳ xích siêu thị sao? Các ngươi ngày nào đó đi nhìn một chút liền hiểu được máy thu ngân dài dạng gì."

Trăm nghe không bằng một thấy, vẫn để cho Vương Cát Xương đi gặp một hồi máy thu ngân được rồi.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88: kinh hỉ

Ban ngày thu sổ sách, lợi dụng buổi sáng, buổi chiều thời gian nhàn hạ nhìn toán lý hóa, làm vài đạo bài tập tìm cảm giác. Vương Bột phát hiện, mặc dù nặng sinh sau trí nhớ của mình cùng lý giải lực cùng kiếp trước so với "Nửa cân tám lạng", không có gì khác biệt; nhưng nhìn vấn đề góc độ, nhưng có rất lớn không giống.

Vương Bột bây giờ nhìn những này công thức, định lý, các loại bài tập, Vương Bột không lại giống như lúc đó lão sư truyền vào như vậy là loại nào chính là loại nào, chỉ tiến hành đơn giản ký ức cùng lý giải, hẳn sẽ càng nhiều đi quan tâm những này công thức, định lý sau lưng suy luận, làm sao chiếm được, bao quát tương ứng suy luận, kéo dài tới cực kỳ ứng dụng. Đây điều công thức, này điều định lý, đến cùng có cái gì dùng? Có thể giải quyết cái gì thực tế vấn đề? Đây đều là hẳn cảm thấy hứng thú điểm.

Mà ở làm luyện tập thời điểm, Vương Bột cũng thường thường chuyển đổi nhân vật, không ở đem mình xem thành là một "Bị thí" người; mà là càng nhiều đứng ra đề mục người góc độ trên muốn: Đây đồ chó cong cong nhiều, đi vòng cong, đi vòng nửa ngày đến cùng muốn thi chút cái gì Đông Đông?

Như thế góc độ xoay một cái đối, dường như một tấm bị đâm nát cửa sổ, rất nhiều thứ một hồi liền rộng rãi sáng sủa lên. Phàm là một chút liền có thể nhìn thấu ra đề mục người ý đồ, nhìn ra đối phương định thi sát tri thức điểm, những này đề mục, Vương Bột cũng lười làm, trực tiếp thay đổi một đề, mãi đến tận hẳn nhìn không thấu ra đề mục người ý đồ đề mục, mới có hứng thú hoa chút tâm tư nghiên cứu một chút. Nhưng cũng sẽ không vô đầu bút tai nghèo tư khổ tác, hẳn sẽ trực tiếp lật tham khảo đáp án, xem lá bài tẩy của đối phương. Bởi vì có chút ra đề mục người thực sự là biến thái, vì thi cũng học sinh, làm sao quái làm sao ra, làm sao khó làm sao chính, không nhiều bảy, tám cái phần cong người là không làm rõ ràng được những này biến thái mục đích cuối cùng.

Tỷ như áo máy đề, các khoa thi đua đề, ở Vương Bột trong mắt, trên căn bản liền tất cả đều là biến thái làm ra đến. Làm những này đề mục thật có thể huấn luyện người tư duy, tăng cao một người logic năng lực phân tích, cái nhìn đại cục năng lực quản lý sao?

Làm sao có khả năng!

Không chỉ có không thể, có khả năng nhất chính là đem người càng chinh càng ngốc, càng làm càng nảo tàn, trực tiếp cho làm phế bỏ. Trung Quốc học sinh vẫn là bao năm qua các khoa áo thi đấu giành quán quân nhà giàu, nhưng lần theo những này áo thi đấu quán quân, hầu như tiên có thành niên sau ở học thuật trên có hơn người thành tựu, tuyệt đại đa số đều thành thương trọng vĩnh, phai mờ mọi người rồi. Lấy Vương Bột hiện tại quan điểm xem ra, những này đoạt kim năm ngân, đầu thông minh cực kỳ áo thi đấu học sinh, có điều là lão sư, trường học, cục giáo dục các loại một loạt nhân vật, cơ cấu cùng tương quan tổ chức vật hy sinh thôi. Những nhân vật này, cơ cấu, tổ chức lĩnh tiền thưởng, đạt được vinh dự, dài ra chức vị, nhưng cũng đem từng cái từng cái nguyên bản khả năng có thành tựu to lớn IQ cao các thiên tài thông minh quá độ tiêu hao, biến thành từng cái từng cái giải đề máy móc, cuối cùng cho bóp chết đi.

Vương Bột thời gian quý giá cực kì, nơi nào có thời gian đi cùng biến thái trốn tìm, chơi trốn tìm? Trực tiếp hát bản xem lá bài tẩy đi.

Trải qua một quãng thời gian loại này cùng ra đề mục người đầu trí so dừng khí, Vương Bột kinh hi phát hiện, chính mình giải đề tốc độ không chỉ có nhanh hơn không ít, độ chuẩn xác cũng rất nhiều tăng cao, chỉ cần nhìn thấu ra đề mục người ý đồ, trừ phi là trí nhớ của hắn có lỗi, cái kia giải lên đề đến cùng tiêu chuẩn đáp án so sánh, cuối cùng kết quả trên căn bản tám chín phần mười.

"Xem ra, trở thành 'Học bá' cũng không phải xa không thể vơi mà!" Ngày này, Vương Bột lại một lần thành công giải ra hai đạo toán học đại đề sau, đem bút bị ném một cái, hoàn toàn tự đắc lâm bảm lâu bầu một câu.

Trừ thu sổ sách cùng đọc sách làm bài, Vương Bột yêu thích nhất là được đậu một đậu Quan Bình, Điền Tâm này hai cô vợ nhỏ, đại cô nương, chiếm chiếm trên miệng tiện nghi, ở Lý Thúy, Giải Anh đám người ồn ào dưới, thường thường đem hai người nháo thành một đại mặt đỏ. Mỗi khi lúc này, Quan Bình phản ứng trên căn bản là "Nuốt giận vào bụng", "Nhẫn nhục chịu đựng"; mà Điền Tâm, thì lại sẽ "Trùng mắt lạnh lẽo", uy hiếp muốn hướng về Vương Bột cha mẹ cáo trạng, nhưng Vương Cát Xương đến trị liệu này gan to bằng trời, huân tổ không kỵ "Xấu phối sắc quý".

Nhưng Điền Tâm ngoài miệng uy hiếp vô số lần, cuối cùng nhưng chỉ là đem uy hiếp đứng ở ngoài miệng, không có tiến một bước biến thành hành động.

Vương Bột cũng bởi vậy thấy đỡ thì thôi, không nhường "Khóe miệng tiện nghi" thăng cấp thành "Tay chân tiện nghi", này đương nhiên không phải hắn sửa lại tính tình, từ "Hoa hòa thượng" đã biến thành "Tổ hòa thượng",

Chủ yếu là bởi vì trong cửa hàng còn có một vị "Lão Phật gia" cùng một vị "Lão thái gia" đề lên, nhưng Vương Bột không dám quá độ lỗ mãng, để tránh khỏi gây nên không thể dự đoán hậu quả.

Trong cửa hàng không được, phòng cho thuê bên trong đương nhiên liền thả lỏng rất nhiều. Nhưng hắn nhiều nhất cũng là chiếm chiếm tay chân trên tiện nghi, về thực chất động tác cho tới bây giờ nhưng là một cũng chưa kịp làm. Không phải là không muốn làm, mà là không có cơ hội làm.

Ban đầu, Vương Bột là muốn tìm một cơ hội đem Quan Bình hoặc là Điền Tâm cho "Làm"; thế nhưng theo Lý Thúy cùng Giải Anh vừa tiến đến, người một nhiều, miệng một tạp, chuyện này liền trở nên hơi không dễ xử lí.

Hơn nữa, bốn nữ phần nữ hai ốc, Điền Tâm cùng Quan Bình hai người này liền dường như "Công không rời bà, cân không rời đà", tốt đến như keo như sơn, đi chỗ nào đều là một đôi, căn bản là sa sút đơn cơ hội nhường hắn đi mò. Vương Bột này bị nộ tâm lão, hơn ba mươi tuổi, dục, hỏa dồi dào "Lão nam nhân" cả ngày đối mặt một phòng oanh oanh yến yến, bạch cánh tay bạch bắp đùi, trước mắt sau lưng, thấy được ăn không được, vài cái buổi tối đều muốn phần đầu quên mình không thêm đến xia Bá Vương ngành thượng cung, hay hoặc là trộm một cái Điền Tâm hoặc là Quan Bình thiếp thân y vật bao ở cái ông trên tự mình "Khai thông" một phen. Nhưng cuối cùng vẫn là bị hắn dùng kiên cường cực kỳ ý chí cho khắc chế.

"Tổng có một ngày, lão tử muốn đem... (nơi này có tóm gọn)" ngã chổng vó lên trời, kinh thiên nhất trụ Vương Bột ngựa mặt nằm ở rộng lớn tịch mịch tư trên, trong lòng hưng tận ý, âm thầm nói. Hắn lại một lần "Vô hạn lý giải" cùng "Vô hạn đồng tình" chính mình hàng xóm, hồ bằng cầu hữu Trần Côn lúc trước đối mặt Quan Bình một đôi bạch bắp đùi trong thời gian tâm cái kia cực kỳ dày vò cùng kích động.

"Trần Côn nha Trần Côn, ta cùng ngươi có điều là nửa cân tám lạng, cùng ngươi này cảm thú so với, lão tử cũng cao thượng không tới chỗ nào đi. MLGB, vì sao muốn làm cái Thánh Nhân liền làm sao khó đây?"

Ngày hôm nay là tháng bảy 31 ngày, tháng bảy cuối cùng một ngày.

Từ sáng sớm hôm nay đi làm bắt đầu, Vương Bột liền phát hiện trong cửa hàng mấy cái công nhân có chút "Không đúng lắm". Các nàng không chỉ có như cùng ăn thuốc kích thích từ sáng sớm vừa bắt đầu liền duy trì một loại quá độ hưng phấn, quá độ nhiệt tình trạng thái, hơn nữa thỉnh thoảng ở Vương Bột trước mặt nói chút không hiểu ra sao, tỷ như "Thời gian trôi qua thật nhanh nha, loáng một cái liền cuối tháng", "Chung nương, người trên đèn có hay không một tháng ban yêu?" Mọi việc như thế.

Vương Bột vừa bắt đầu còn không quá để ý, mãi đến tận lấy tiền thời điểm nghe thấy một thực khách oán giận hắn đều công tác ba năm, sắc gia đình (keo kiệt) lão bản đều không cho hắn trưởng qua một lần tiền lương thời điểm, lúc này mới chợt hiểu ra:

Hoá ra bang này nữ chính là đang suy nghĩ cuối tháng tiền lương sự tình a!

Lúc trước nhận người thời điểm, Vương Bột chỉ cho các nàng nói một tháng lương bổng là bao nhiêu, có gì đó phúc lợi, nhưng cũng không có cụ thể nói cái nào một ngày phát tiền lương, có hay không muốn làm mãi một tháng mới có thể lãnh lương. Mấy cái nữ đem trong lòng kỳ vọng cuối tháng có thể lãnh được tiền lương, nhưng lại không tốt trực tiếp mở miệng, liền cũng chỉ có quanh co lòng vòng nhắc nhở Vương Bột cái này quản tiền quản gia.

Cứ việc vào điểm thời gian dài nhất mơ út Chung Hiểu Mẫn tới hôm nay mới thôi cũng chỉ công tác 2 1 ngày, thời gian làm việc ngắn nhất Lý Thúy tháng này chỉ lên 7 ngày ban, nhưng Vương Bột cũng không chuẩn bị chậm lại các nàng tiền lương, hẳn dự định ngay hôm nay vì là trong cửa hàng mấy cái công nhân lĩnh lương. Kiếp trước hẳn cũng đã làm mấy năm người làm công, đáng ghét nhất, ghét nhất sự tình chính là công ty không thể đúng hạn phát tiền lương.

Nhưng Vương Bột cũng không muốn quá sớm tiết lộ ý nghĩ của chính mình, hẳn dự định ở giờ tan việc cho các nàng một niềm vui bất ngờ.

Vương Bột giả ngu sung lãng, đối với mấy nữ nhắc nhở làm như không thấy. Theo thời gian từ từ qua, Vương Bột liền phát hiện có chút công nhân trên mặt vẻ mặt chậm rãi từ sáng sớm hưng phấn, đến buổi trưa liền trở nên hơi nôn nóng, trực đến năm giờ chiều cũng không có nghe nhà này người có ai nhắc lên phát tiền lương sự tình, các nàng liền bắt đầu "Tuyệt vọng".

Muốn nhất năm tiền lương khẳng định là mơ út Chung Hiểu Mẫn, bởi vì nàng thời gian làm việc dài nhất, có 2 1 ngày. Dựa theo thực tập kỳ 300 nguyệt tiêu chuẩn, nàng có thể lĩnh 210 nguyên! Nhưng xét thấy bản thân nàng cùng Vương Bột một nhà thân thích quan hệ, nàng tuy rằng muốn nhất, rồi lại là tối thật không tiện mở miệng.

Thứ hai muốn năm tiền lương nhưng là Điền Tâm. Nàng từ Trư Tông xưởng từ chức thời điểm chỉ lĩnh 140 nguyên tiền lương. Khoảng thời gian này mua cá nhân rửa mặt đồ dùng, mỹ phẩm, cùng với tình cờ mua chút ăn vặt, 140 nguyên tới hôm nay chỉ còn dư lại mấy khối tiền. Nếu như trong cửa hàng không khỏi công tư, nàng cũng không biết qua mấy ngày nên làm gì. Tuy rằng trong cửa hàng bao ăn bao ở, không lo ăn không lo uống, nhưng Điền Tâm chỉ tiêu vẫn khá lớn, dùng tiền cũng không quá tình, không phải vậy, nàng công tác ba, bốn năm cũng sẽ không tới hiện tại liền một phân tiền đều không tồn hạ xuống. Thế nhưng tới hôm nay nàng chỉ lên 11 ngày ban, liền nửa tháng cũng chưa tới. Hiện tại liền đi tìm Vương Bột cái kia tiểu sắc quỷ muốn tiền lương, nàng thực sự có chút mở không được cái kia khẩu.

Giải Anh, Lý Thúy đối với phát tiền lương kỳ vọng không phải rất lớn. Một là bởi vì hai người làm đến trễ nhất, tới hôm nay mới thôi Giải Anh lên 8 ngày ban, Lý Thúy lên 7 ngày; thứ hai xuất thân nông thôn các nàng bản thân liền phi thường tiết kiệm, bình thường có rất ít dùng tiền địa phương. Huống hồ, hai người đến lúc làm việc trên người liền có chứa bảy mươi, tám mươi khối, tạm thời còn không thiếu tiền. đương nhiên, chủ yếu nhất chính là phía trước mấy cái đi tới "Tiền bối" "Đều không lên tiếng, các nàng cái nào không ngại ngừng mở miệng!"

Năm công nhân bên trong, đối với phát tiền lương tới không kỳ vọng tuyệt đối là Quan Bình. Quan Bình đối với Vương Bột một nhà, trước sau có một loại sâu sắc cảm ơn tâm thái, có một loại bị cứu rồi trong lòng. Nàng thường thường nghĩ, nếu như không phải Vương Bột một nhà, nàng hiện tại còn sống ở đó xa xôi sơn thôn, mỗi ngày làm vĩnh viễn cũng làm không xong thủ công nghiệp cùng việc nhà nông, ăn không bao nhiêu mớ sớ trà nhạt cơm, thỉnh thoảng bị nhớ tới đến cha mẹ mắng trên một trận hả giận. Còn tiền? Quan Bình đã có hai năm chưa từng thấy Nhân Dân Tệ đáng về. Nếu như có thể, nàng tình nguyện vĩnh viễn ở tại cửa hàng bún, cùng thỉnh thoảng đối với nàng hỏi han ân cần, mỗi ngày ăn cơm đều sẽ cho nàng đĩa rau Tăng nương cùng Vương Bột sống chung một chỗ, dù cho không lấy một đồng tiền! Mà ở cửa hàng bún này gần gần nửa tháng bên trong, bất kể là ăn, mặc, ở, đi lại, vẫn là người chung quanh đối với mình quan tâm, đối với Quan Bình tới nói, liền cảm giác như cùng là ở Thiên đường!

Bảy giờ, cửa hàng bún tan tằm, Tăng Phạm Ngọc nhắc lên món ăn lam, chuẩn bị đi gần nhất viên Lâm thị tràng cắt mấy cân thịt heo trở về xào hâm lại thịt cùng thanh tiêu sợi thịt. Vương Bột kéo muốn chạy mẫu thân, háng giọng một cái, há mồm nói rằng:

"Aha, ngày hôm nay là tháng này cuối cùng một ngày, cũng là 'Tăng Tẩu Bún' lĩnh lương tháng ngày. Đại gia hiện tại đến ta chỗ này đến lĩnh cá nhân tiền lương ha!"

Người nước Anh có cú ngạn ngữ là nói thế nào tới? Nhân sinh nếu như khuyết thiếu kinh hi, thật là là cỡ nào vô vị a!

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 89: đánh ngang hỏa

Dựa theo thời gian làm việc dài ngắn, thời gian làm việc dài nhất Chung Hiểu Mẫn lĩnh 210 nguyên!

Thứ yếu là Quan Bình, 150 nguyên. Nhưng trong đó có 100 nguyên là cũng bị hắt lảo từ Quan Vĩnh Tường tịch thu, vì lẽ đó Vương Bột chỉ cho nàng 50

nguyên, còn lại 100 nguyên chờ Quan Vĩnh Tường đến rồi lại giao cho hắn.

Đương nhiên, đến khâu trừ Quan Bình cần chia sẻ một tháng thủy điện khí cùng rác rưởi xử lý phí.

Điền Tâm 11 ngày, lĩnh 110 nguyên.

Giải Anh 8 ngày, 80 nguyên!

Lý Thủy ít nhất, 7 ngày, 70 nguyên!

Trừ tiền lương, Vương Bột lại làm trắng tuyên bố, xét thấy tháng này đại gia cộng đồng nỗ lực, nhường "Tăng Tẩu Bún" công trạng phát triển không ngừng, nguyên tác vốn cần một tháng mới có thể chuyển chính thức mọi người, từ tháng sau bắt đầu, toàn bộ chuyển chính thức!

Nếu như nói vừa nãy tiền lương xem như là trong dự liệu "Dự liệu niềm vui", cái kia Vương Bột vừa nãy tuyên bố chuyển chính thức tin tức thì lại hoàn toàn là niềm vui bất ngờ. "Oanh" một tiếng, mấy cái tuổi trẻ nữ hài lập tức cao hứng nhảy lên, hô to "Vương Bột vạn tuế", nếu như không phải Vương Cát Xương cùng Tăng Phàm Ngọc ở đây, đặc ý vênh vao mấy nữ nói không chắc liền muốn nhào lên thân Vương Bột một cái.

Điền Tâm lúc này đề nghị, gọi "Tăng nương" đừng đi mua thức ăn, đại gia tối nay thẳng thắn đi "Căn Căn Hương" đi ăn xuyên xuyên, đồng thời đánh ngang hòa (AA chế).

Không biết từ đâu thiên lên, Điền Tâm đối với Vương Cát Xương cùng Tăng Phàm Ngọc xưng hô liền từ nguyên lai "Vương ca", "Tăng tỷ" đã biến thành hiện tại "Vương Bá" cùng "Tăng nương". Vương Cát Xương cùng Tăng Phàm Ngọc mới bắt đầu còn có chút không quen, Điền Tâm liền nói năng so với Quan Bình, Giải Anh các nàng không lớn hơn mấy tuổi, các nàng gọi "Vương Bá bá", "Tăng nương", chính mình nhưng gọi "Vương ca", "Tăng tỷ", cái kia không phải bỗng dưng lớn hơn các nàng đồng lứa? Hơn nữa năng như thế gọi, cũng đem mình cho gọi già rồi. Nàng hiện tại còn không lập gia đình đây!

Điền Tâm lúc này đem mọi người chọc cho cười ha ha, Chung Hiểu Mẫn lúc này liền trêu ghẹo nói có muốn hay không Mẫn tỷ giới thiệu cho người một?

Điền Tâm liền gật đầu nói có thể, "Chung nương" !

, nàng liền đối với Vương Bột mợ út Chung Hiểu Mẫn xưng hô cũng sửa lại, từ "Mẫn tỷ" đã biến thành "Chung nương" !

Điền Tâm đề nghị được tất cả mọi người nhất trí tán thành, đặc biệt mới vừa lĩnh tiền lương mấy nữ, các nàng bức thiết cần dùng dùng một loại hình thức để diễn tả mình tâm tình vui sướng. Ở trong tay có tiền tình huống làm sao biểu đạt? Đương nhiên là tiêu phí!

Nhìn mấy nữ tích cực thảo luận lúc nào đi ăn? Có muốn hay không định vị từ? "Căn Căn Hương" vị đạo ra sao? Thật nhiều tiền một chuỗi? Quý không mắc? . . . Chờ các loại vấn đề, loại này hưng phấn mà lại nhiệt liệt tình cảnh trực tiếp đem Vương Bột ký ức kéo đến mười năm trước khi hắn tốt nghiệp công tác đồng dạng lĩnh tháng thứ nhất tiền lương thời cảnh tượng, khi đó Vương Bột lựa chọn, cùng Điền Tâm như thế, chính là tìm mấy cái cùng chung chí hướng đồng sự buổi tối cùng đi xoa một trận, chỉ bất quá bọn hắn lúc đó lựa chọn chính là nôi lâu, mà không phải xuyên xuyên. Còn càng cấp tiến một ít đồng sự, thì lại trực tiếp hô lên "Đi RB", "Đi chơi gái, kỹ" khẩu hiệu, đem lúc đó vẫn là ngây thơ nơi, nam Vương Bột chân kinh đến thoải đều không nói ra được.

"Căn Căn Hương" xuyên xuyên điểm cùng Vương Bột "Tăng Tẩu Bún" cách xa nhau cũng không xa, chỉ cách hai cái quảng trường, bộ hành mười phút liền đến. Vì lẽ đó mọi người cũng không có đạp xe, trực tiếp "Đi bộ còn hơn", một nhóm tám người, bao quát Vương Bột một nhà, mệnh mông cuộn cuộn hướng "Căn Căn Hương" đi đến. Đi thời điểm đại gia cũng không thay quần áo, chỉ là yếm mũ. Vương Bột cùng hắn lão từ Vương Cát Xương thì lại liền mũ đều không yếm, trực tiếp lấy công tác trang phục nghênh ngang cất bước ở Tứ Phương trên đường cái.

Không cần phải nói, này một đám thống nhất mặc, kì dị quái đản tám người, một đường đi tới, liền đường như trong đêm tối thấp sáng tám ngọn đèn sáng, hấp dẫn dọc theo đường ánh mắt của mọi người, cùng với không ít người chỉ chỉ chỗ chỗ.

Đối diện người qua đường "Gặp trên đường chỉ biết đũa mắt ngó", Điền Tâm, Quan Bình mấy cái bé gái trẻ tuổi đều cảm thấy có chút thật không tiện, dường như mùa đông ôm đoàn sưởi ấm thô, chen chút chung một chỗ; Chung Hiểu Mẫn, Tăng Phàm Ngọc là không đáng kể, đối với ánh mắt của người đi đường dường như không thấy; Vương Cát Xương nhưng là một bộ dương dương tự đắc đáng vẻ, hắn chỉ hận ánh mắt của người đi đường không đủ, không đủ kịch liệt!

Mà Vương Bột đây,

Đối mặt người qua đường đánh giá cùng chỉ điểm, thì lại hoàn toàn là một bộ "Gian kế thực hiện được" sắc mặt, trong lòng có một loại "Mọi người cười ta quá điên, ta cười mọi người thấy không mắc" kiến thức trên vu càn cảm! Vô số người qua đường đánh giá, chỉ điểm, nghị luận, chuyện cười bọn họ đồng thời, hắn đã ở rộng rãi mà báo cho.

"Căn Căn Hương" lão bản vừa nhìn đến rồi tám người, liền vội vàng gật đầu cúi người đi ra nghênh tiếp mọi người, móc ra trong túi thiên hạ tú cho Vương Cát Xương cùng Vương Bột tất yên. Vương Bột nhận yên sau trực tiếp ném cho bên người mẫu thân. Hút thuốc xem như là mẫu thân Tăng Phàm Ngọc trong cuộc đời không nhiều một ham muốn.

"Lão bản, chúng ta người hơi nhiều, cho chúng ta liêu hai trác. Lấy thêm một cái bia lại đây, muốn băng." Tuy rằng không phải địa bàn của chính mình, nhưng trường hợp này kiếp trước Vương Bột trải qua vô số lần, cũng là việc đáng làm thì phải làm làm nổi lên "Người chủ trì".

"Muốn được, đệ oa nhi, các người chờ ha. Mấy vị nữ sĩ uống điểm cái gì a?"

"Mở cho ta một bình Duy Duy đậu sữa, lạnh." Điền Tâm nhấc tay nói.

"Uống cái gì đậu sữa yêu! Tối hôm nay đều uống bia! Lão bản nhi, nhanh cho chúng ta xếp bàn, nơi này không đến uống đậu sữa." Vương Bột vung tay lên, đem xuyên xuyên điểm lão bản cản lên đi rồi.

"Vương Bột, ngươi quá bá đạo chứ? Chúng ta uống cái gì ngươi đều muốn xen vào!" Điền Tâm bắt mắt kháng nghị.

"Tâm tỷ, ngươi liền cho ta trang mà! Ngươi uống bia mấy ngày nay ta lại không phải chưa từng thấy, huống hồ nữ nhân tự mang ba phần tử lượng. Ta người học sinh này oa nhi đều uống rượu, ngươi còn không thấy ngại uống đồ uống?"

"Bột nhi, Điền Tâm muốn uống cái gì ngươi liền làm cho các nàng uống mà!" Ở nhi tử cùng nữ công nhân lên xung đột thời điểm, Tăng Phạm Ngọc mãi mãi cũng là "Cánh tay hướng ra ngoài quái".

"Không được! Những thời gian khác các ngươi muốn uống cái gì ta mặc kệ! Tối hôm nay nhất định phải đều uống rượu! Mỗi người chỉ ít hai bình! Không uống cũng được, vậy thì miễn sau một tháng lại chuyển chính thức. Hai tuyển một, các ngươi tuyển đi!" Mang theo ác tha tâm tư người nào đó quyết định chuyên quyền độc đoán, nâng tay lên bên trong quyền lực đại bùng.

"Vương Bột, ngươi vô lại! Làm sao có thể nói không giữ lời? Ngươi chờ ha nhi lời đầu tiên phạt 3 ly tạ tội!"

"Chính là, Bột nhi quá vô lại! Còn mỗi người chỉ ít hai bình, nửa bình ta đều say rồi."

"Đại gia chờ ha nhi đồng thời cho ta quán Bột nhi! Ngươi là lão bản nhi, công nhân kính lão bản nhi rượu ngươi tổng thật không tiện không uống đi? Ngươi nói đúng không là Bột nhi?"

". . ."

Vương Bột "Ỗ thế hiếp người" mới ló ra : mở miệng, lập tức đưa tới một mảnh phê phán. Vào lúc này xuyên xuyên điểm lão bản đem băng bia cùng plastic chén rượu cũng đem ra, Điền Tâm nhanh tay nhanh mắt, mỗi người phát ra một bình, sau đó cho mình cái ly rót đầy, giờ chén rượu đối với Vương Bột nói:

"Vương tổng, ta mời ngươi! Cảm tạ ngươi khoảng thời gian này giáo dục cùng vun bón, tiểu nữ tử ta sau đó nhất định nỗ lực công tác, để Vương tổng 'Đại —— ân —— đại —— đức' ." Nói xong, đem chén rượu bắt được bên nếp, ngửa cổ một cái, trong chén chất lỏng màu vàng nhất thời một giọt không dư thừa. Điền Tâm dùng mu bàn tay lau khô miệng bia bọt, hướng về bên người mấy nữ, la to một tiếng, "Bọn tỷ muội, tiếp tục, mỗi người trước tiên kính Vương tổng 1 ly, cảm tạ hân 'Đại ân đại đức' !"

"Vương tổng, ta mời ngươi! Cảm tạ. . ."

"Vương tổng. . ."

". . ."

Trừ ba cái đại nhân không theo Điền Tâm "Hồ đồ" mà ở một bên ha ha vui vẻ xem cuộc vui ở ngoài, mấy cái tuổi trẻ nữ đem tùy tùng Điền Tâm bước tiến, từng cái khấu hô "Vương tổng" hướng Vương Bột chúc rượu. Vương Bột vừa nhìn điệu bộ này, nhất thời có chút đau đầu, cảm thấy mình thật giống mua dây buộc mình, hơn nữa hân đánh giá thấp Điền Tâm này tiểu bì nương lực phản kích. Thế nhưng công nhân hướng về hân chúc rượu, hơn nữa còn có mỹ nữ, kiếp trước Vương Bột căn bản là không hưởng thụ qua này đãi ngộ, cho dù biết rõ đây là Điền Tâm cho mình đào hồ, hân cũng chỉ có bóp mũi lại, đau cũng vui sướng hưởng dưới nhảy.

Kiếp trước Vương Bột, uống bia tốt nhất trạng thái là mới vừa công tác đầu hai năm, tùy tùy tiện tiện uống cái sáu, bảy bình, bảy, tám bình không có bất cứ vấn đề gì. Ba mươi tuổi sau khi liền rơi xuống ba, bốn bình lượng. Mà đến hân tự sát trước cái nào một năm, tử lượng của hân đã giảm xuống đến tâm tình không tốt thời uống một bình đều sẽ túy mức độ.

Bốn chén, hơn nửa bình bình rượu vào bụng, Vương Bột nhất thời cảm thấy có chút nhiệt huyết dâng lên. Hân lúc này mới phát hiện mình mặc dù nặng sinh, nhưng kiếp trước tử lượng cũng không theo sống lại. Hiện nay hân, thân thể còn không trải qua cơn hun đúc, vẫn còn một đối với cơn khá là miễn cảm thời kì.

Cũng may chúng nữ kính Vương Bột một chén rượu, nho nhỏ báo một hồi cừu sau liền không vì bản thân rất : gì, không có tiếp tục quán hân. Đây đương nhiên là xem ở hân "Ấu xì" phần trên, còn có càng quan trọng chính là có Vương Bột cha mẹ ở đây, Điền Tâm dám người không dễ chịu phản trừng phạt cái tên này.

Rượu ngon, thức ăn ngon, thêm vào chúng nữ mới vừa lĩnh tiền lương, xoay chuyển chính, cái gọi là người gặp việc vui tinh thần thoải mái, trong bữa tiệc bầu không khí đó là tốt đến không lời nói. Đại gia người 1 ly, ta 1 ly lẫn nhau chúc rượu, bắt đầu còn hết sức lảng tránh Vương Bột cái này người chưa thành niên, thế nhưng theo bầu không khí từ từ tăng vọt, đặc biệt không quản được miệng mình Vương Bột chủ động khiêu khích Điền Tâm mấy nữ say, Điền Tâm cũng mặc kệ Vương Cát Xương không Vương Cát Xương, lần thứ hai hiệu triệu chúng nữ, cùng Vương Bột liền nổi lên rượu.

Mà lúc này Vương Bột, cũng là rượu đến hàm nơi, hồn nhiên đã quên chính mình hiện nay thân phận, còn tưởng rằng là sống lại trước cùng hồ bằng cầu hữu nhậu nhẹt, đối mặt mỹ nữ kích tướng, không nhịn được hào phóng lên, cởi áo ngả mũ, cùng chén cạn ly, uống đến đó là một hăng say, liền đến từ chính Vương Cát Xương cùng Tăng Phạm Ngọc khuyên can cũng hoàn toàn không nghe.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 90: uống say một

Vương Bột là bị Điền Tâm mấy nữ thay phiên nâng về thuê phòng.

Hắn ở trên bàn rượu cái kia cổ hào khí, ở kiên trì đến ăn xong xuyên xuyên lão bản bắt đầu mấy ký ký thời điểm, cũng đã không kiên trì được. Đi nhà cầu thời lão đảo một cái, suýt chút nữa đem bên cạnh một bàn thực khách trên bàn xuyên xuyên nôi cho va lăn đi. Vương Cát Xương cùng Tăng Phạm Ngọc thấy, lúc này một trận oán giận, trách cứ hắn yêu thích cây mạnh, không uống được cũng phải uống. Mà trạng thái vẫn còn tốt Điền Tâm mấy nữ thấy, nhưng kinh hãi đến biến sắc, sợ đến mau mau đứng lên đi tới nâng hắn.

"Điền Tâm, Quan Bình, các người mau đưa Bột nhi đưa trở về, nhường hắn nghỉ ngơi. Vào sổ chúng ta đến kết." Tăng Phạm Ngọc đau lòng con trai của chính mình, nhìn thấy Điền Tâm so với nàng trước tiên chạy tới nâng Vương Bột, bản thân nàng an vị trở về tại chỗ.

"Cái kia. . . Cái kia muốn được mà, Tăng nương. Chúng ta trước tiên đem tiểu bột đưa trở về. Người cùng Vương Bá bá trước tiên đem tiền lót lên, ngày mai mấy người chúng ta sẽ đem tiền cho người." Điền Tâm đem Vương Bột một cái cánh tay vẫn ở trên cổ của mình, gọi Quan Bình đi vẫn Vương Bột mặt khác một cái cánh tay, đem hắn nhắc lên. Vương Bột vừa nẩy suýt chút nữa làm ra đâm nôi sót (gặp rắc rối) đem Điền Tâm trên đầu cảm giác say hoàn toàn cho dọa chạy, lúc này ý thức được tối hôm nay thật giống có chút quá đáng, này tiểu sắc phôi còn chỉ là một đứa bé, sao có thể như người trưởng thành như thế hưởng về hắn uống rượu? Điền Tâm liếc nhìn Vương Cát Xương cùng Tăng Phạm Ngọc một chút, không thấy hai người trên mặt không thích cùng oán giận, nàng trong lòng liền thở phào nhẹ nhõm. Nhưng điều này cũng làm cho nàng càng hối hận cùng tự trách.

"Nói cái gì có tiền hay không mà. Các người đi trước đi." Tăng Phạm Ngọc nói.

"Điền Tâm, nếu như Vương Bột trên đường muốn nôn, các người liền để hắn nôn. Buông lỏng một chút, cũng không nhiều lắm điểm sự tình, hắn chính là uống rượu say, nôn phun một cái, ngủ một giấc là tốt rồi." Vương Cát Xương ở bên cạnh bổ sung, có vẻ rất có kinh nghiệm đáng vẻ.

"Ta hiểu được, Vương Bá bá. Vậy chúng ta trước hết đi rồi. Nơi này liền phiền phức các người ha!" Điền Tâm trong miệng đáp, kêu lên Giải Anh cùng Lý Thúy, hai người nâng Vương Bột, bắt đầu hướng thuê phòng một bước một ai đi đến.

Thuê phòng cách xuyên xuyên điểm bước đi ít nhất đến 20 phút, bốn cái nữ sinh, hai hai một đôi, thay phiên nâng Vương Bột, dùng hơn nửa giờ, mới đưa cái này bước đi lão đảo, miệng nói mê sảng, đã không nhận rõ Đông Nam Tây Bắc gia hỏa làm tiến vào thuê phòng, kết hợp lực đem nhắc đến hắn bên trong phòng ngủ cái kia giường tịch mộng tư trên, chỉ một đến bốn nữ thở hồng hộc, đổ mồ hôi tràn trề.

Điền Tâm thở một hơi, dùng tay sửa lại một chút thiếp ở trên mặt vài tia bị mồ hôi ướt nhẹp tóc, bắt đầu chia phân ra vụ: "Anh tử, Thúy Thúy, hai người các người trước tiên đi tắm rửa; Bình Bình, người ở lại chỗ này nhìn tiểu bột, chú ý hắn có phải là muốn nôn; ta đi đánh bồn nước ấm, cho này yếu thể hiện gia hỏa xoa một chút mồ hôi."

"Được rồi, Tâm tỷ. Chúng ta trước tiên đi tắm, sau khi lại đây đổi các người." Giải Anh cùng Lý Thúy đồng thời gật đầu, sau khi rất mau ra phòng ngủ. Ở Vương Bột uống say chuyện này, hai người tuy không phải thủ phạm chính, nhưng cũng là đồng lõa, trong bữa tiệc ồn ào không ít, vì lẽ đó Vương Bột trước đây không lâu cái kia lão đảo cũng đem hai người dọa gần chết, nghĩ nếu như cái kia sôi trào không ngừng, nôi một tăng đầu sôi xuyên xuyên nôi đánh đổ lâm ở trên người hắn. . .

Chỉ là hơi hơi vừa nghĩ, hai người phía sau lưng chính là một trận lạnh lẽo.

Giải Anh cùng Lý Thúy đi phòng tắm tắm rửa đi tới, Điền Tâm đi ra ngoài nắm chậu đánh nước nóng, bên trong phòng ngủ chỉ còn dư lại Quan Bình nhìn mơ mơ màng màng Vương Bột. Quan Bình ngồi ở bên giường, một bên dùng nàng cặp kia đã từ từ khôi phục trắng nõn cùng nhẵn nhụi tay ở Vương Bột trên người đồng sờ sờ, tây xoa bóp, một lúc thăm dò một hồi hắn cái trán nhiệt độ, một lúc bấm bấm hắn người trong, một lúc lại kiểm tra một chút lòng bàn tay của hắn có hay không đang đổ mồ hôi, một bên nhỏ giọng, dùng chỉ có nàng mới nghe thấy âm thanh hung hăng nhắc tới:

"Xin lỗi a, Bột nhi! Bình tỷ lúc đó thật không nên theo Tâm tỷ ồn ào! Lại càng không nên quán người rượu! Nếu như vạn nhất vừa nẩy người có một tót xấu, Bình tỷ nên làm gì nhỉ? Ta chính là chết rồi, đều bù đắp có điều lỗi lầm của ta nha! Đúng là xin lỗi a, Bột nhi! Bình tỷ sau đó cũng không tiếp tục ồn ào, cũng không tiếp tục quán người rượu! Sau đó Bình tỷ cũng không để cho người khác quán người rượu, bọn họ muốn quán, liền để Bình tỷ thế người uống đi. . ."

"Bình Bình, cái tên này không nôn ba?" Điền Tâm bung bán bồn nước ấm đi vào, bồn bên trong trưng hồng nhặt khăn mặt.

"Không!"

"Ngươi đứng lên đi,

Ta đến cho cái tên này xoa một chút mồ hôi." Điền Tâm đối với Quan Bình nói, sau đó cầm lấy ướt nhẹp khăn mặt, vắt khô, đi tới giường vừa bắt đầu cho Vương Bột lau chùi.

Điền Tâm trước tiên cho Vương Bột rửa mặt, lại cho hắn xoa xoa cánh tay cùng hai tay, sau khi liền chuẩn bị rời đi. Lúc này, Quan Bình kiến nghị nói: "Tâm tỷ, nếu không chúng ta cho Bột nhi sát lau người đi! Ngươi xem y phục trên người hắn, cùng chúng ta như thế, đều ướt nhẹp thật nhiều."

"A, cho hắn sát bên người trên, này, này thích hợp sao?" Điền Tâm yên lặng nói. Nàng lớn như vậy, trừ vài tuổi đứa nhỏ, còn chưa cho bắt luận cái nào khác phải rửa mặt. Ngày hôm nay cho Vương Bột lại là rửa mặt, lại là sát cánh tay, đối với Điền Tâm tới nói đã xem như là "Phá giới".

Quan Bình nhìn một chút có chút lúng túng Điền Tâm, nhỏ giọng nói câu: "Tâm tỷ, nếu không, ta đến giúp hắn sát đi." Nói, liền dự định đi sân thượng lấy tự mình rửa mặt dùng khăn mặt. Nàng vừa này đã chú ý tới Điền Tâm cho Vương Bột rửa mặt, chính là nàng bình thường rửa mặt dùng cái kia hồng nhặt khăn mặt.

"Ai! Sát liền sát đi! Ngược lại cái tên này cũng say rồi. Ta cũng không biết đời trước tạo cái gì nghiệt, đời này gặp gỡ cái này xui xẻo gia hỏa." Điền Tâm thờ dãi nói. Nàng cảm giác nếu như chính mình không đồng ý, Quan Bình cái này thẳng thắn cô nương chính mình cũng sẽ động thủ.

Hai người trước đem Vương Bột trên người đồng phục làm việc nút buộc mở ra, sau đó hợp lực nhường Vương Bột ngồi dậy, ở Quan Bình dùng tay vịn Vương Bột thân thể đồng thời Điền Tâm thuận lợi đem áo sơ mi của hắn cởi ra, tiếp theo cẩn thận từng li từng tí một lại sẽ hắn thả trở lại.

Vương Bột trên người xích, lỏa sau khi, Quan Bình đứng là có chút thẹn thùng lên, hơi chuyển động thân, đem tầm mắt lạc ở một bên.

Điền Tâm thì lại hào phóng hơn nhiều, mang theo ánh mắt thăm thị nhìn Vương Bột xích, lỏa nửa người trên, một bên xem, một bên không quên soi mói bình phẩm: "Ủm, không sai! Không nghĩ tới này tiểu sắc phôi vẫn như thế có liêu. Chính là trên người? H? H(thịt) ít một chút, nếu như lại mập cái mấy cân là tốt rồi. . ."

Điền Tâm lời bình còn chưa nói hết, Quan Bình cũng đã đứng dậy rời đi. Điền Tâm chỉ làm bé gái thẹn thùng, thuộc về Diệp Công thích rùng, cũng không quá đề ý. Chỉ là có Quan Bình ở cũng còn tốt, hiện tại bên trong phòng ngủ chỉ còn dư lại bản thân nàng, nàng liền cảm thấy có chút không dễ chịu lên. Điền Tâm cũng không dám xem thêm Vương Bột xích, lỏa trên người, nhìn lên một cái khăn mặt, bắt đầu cho Vương Bột sát lên mồ hôi đến.

Sát đến một nửa, thấy Quan Bình bung một chậu nước đi vào.

"Bình Bình, ngươi lại đoan nước tiến vào tới làm chi? Ta này bồn nước đã được rồi." Điền Tâm đối với Quan Bình nói, "Đến, chúng ta lại nhường cái tên này ngồi dậy đến, ta cho hắn sát một hồi vác."

Quan Bình giúp Điền Tâm đem Vương Bột nâng dậy ở trên giường ngồi dậy. Vừa này Vương Bột ăn mặc quần áo cũng còn tốt, hiện tại quang tùm tia tùm tia không được một tia, hai người liền cảm thấy có chút lúng túng, hơn nữa ở sát bối đồng thời cần dùng tay vịn bờ vai của hắn, có nhất định thân thể tiếp xúc, nhất thời thì có chút thẹn thùng. Trong lúc nhất thời, hai người đều không nói lời nào, một chỉ lo nâng, một chỉ lo sát.

Có điều cũng may thời gian không lâu, Điền Tâm rất nhanh thế Vương Bột sát xong phía sau lưng, hai người đồng thời khiến lực, đỡ bờ vai của hắn, chậm rãi đem hắn một lần nữa đặt ở nệm trên.

"Bình Bình, để ta đi lấy nước, ngươi nhìn hắn một hồi." Điền Tâm đối với Quan Bình nói.

"Được rồi, Tâm tỷ, ngươi đi cũng đi." Quan Bình gật đầu.

Điền Tâm cầm lấy nàng rửa mặt bồn cùng khăn mặt, đi ra ngoài rót nước, thuận tiện cho mình giặt sạch đem nước lạnh mặt. Một đường nâng Vương Bột, sau đó lại cho hắn sát bên người, Điền Tâm mệt đến không nhẹ, trên người ra rất nhiều mồ hôi. Nàng dùng ngón tay làm nổi lên trước ngực cổ áo, trong triều thoáng nhìn, phát hiện liền nịt ngực đều ướt hơn một nửa. Trên người dính nhom nhóp, như bị người giới một chậu mặt ong, rất không thoải mái.

Điền Tâm đi tới Vương Bột phòng ngủ, dự định cùng Quan Bình nói một chút chờ một lúc có thể hay không để cho nàng trước tiên tẩy.

"Bình Bình ——" Điền Tâm mới vừa hô lên một tiếng, liền bị cảnh tượng trước mắt cho kinh sợ:

Quan Bình dĩ nhiên ở dùng bản thân nàng cái kia rửa mặt bồn, cho Vương Bột rửa chân!

"Tâm tỷ, ta cho Bột nhi tẩy cái cước. Như vậy nàng ngủ đến thoải mái một ít." Điền Tâm liền không ngượng đầu, nhẹ nhàng nói tiếng. Nàng tẩy đến cực kỳ cẩn thận, dùng chính mình cặp kia trắng nõn, thon dài hai tay, tỉ mỉ ở Vương Bột chân trên xoa tẩy, mu bàn chân, gan bàn chân, gót chân, liền ngón chân cũng không buông tha.

Đứng cạnh cửa Điền Tâm nhìn chăm chú mà thật lòng Điền Tâm, khẽ nhếch miệng, có chút nói không ra lời, qua một hồi lâu, từ mới trong miệng bỏ ra một câu:

"Bình Bình, cõi đời này nếu như ai cưới, vậy thì thật là hần tu tám đời phúc phận!"

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: uống say hai

Giải Anh cùng Lý Thúy tắm rửa sạch sẽ đi ra. Vì tiết kiệm thời gian, hai người mới vừa mới thắng thần tuy hai mà một, đến rồi cái cùng tắm. Điền Tâm đối với Quan Bình nói tiếng nàng trước tiên tẩy sau, liền vội vàng vàng tiến vào phòng tắm. Phòng ngủ chỉ còn dư lại bốn người, Giải Anh, Lý Thúy, Quan Bình cùng với ngã chổng vó lên trời nằm ở tịch mộng tư trên ngủ say như chết Vương Bột.

"Bình Bình, người đi rửa mặt đi. Người xem người khắp toàn thân từ trên xuống dưới đều bị mồ hôi ướt đầm." Lý Thúy thấy Quan Bình trên đầu tóc, trên người quần áo trong đều bị mồ hôi ướt đầm, trong lòng có chút bồn khoăn.

"Ừm! Vậy người cùng Anh từ chú ý một hồi Bột nhi, ta đi rửa mặt." Quan Bình gật gật đầu, ra phòng ngủ. Nhưng nàng cũng không có như hai nữ nói như vậy đi rửa mặt, mà là nhanh chóng ra thuê phòng, "Bạch bạch bạch" hướng dưới lầu tiểu siêu thị chạy đi.

Mấy phút sau, Quan Bình nhắc theo nửa cân gừng trở về nhà, ở ai cũng không kinh động tình huống trực tiếp tiến vào nhà bếp, châm lửa, nấu nước, tẩy gừng. Nàng dự định nấu một bát gừng chè cho Vương Bột uống. Nàng nhớ tới khi còn bé có một lần phụ thân uống đến say mềm, mẫu thân chính là nấu gừng chè cho phụ thân giải rượu. Có điều khi đó trong nhà chỉ có đường trắng, không có mật ong, Quan Bình định dùng Giải Anh đưa mật ong tăng thêm ở gừng trong nước.

Giải Anh xem là lễ vật đưa cho Vương Bột một nhà một bình mật ong, Tăng Phạm Ngọc chỉ mức một chén nhỏ đi ra, còn lại đưa hết cho Quan Bình, làm cho nàng mỗi ngày buổi tối đều cho Vương Bột đoái một bát mật ong nước uống.

Về phần tại sao Quan Bình muốn thêm mật ong mà không thêm đường trắng hoặc là đường đỏ, cái này cũng là nàng vừa nãy mua gừng thời hướng về vị kia bán gừng lão bà bà hỏi thăm. Lão bà bà nói mật ong tốt nhất, tối giải rượu, cái kia nàng liền định dùng mật ong.

Sau mười mấy phút, gừng nước nấu được, Quan Bình dùng hai cái chén lớn cầm chén bên trong hơn nửa bát gừng chè qua lại khuynh đảo, gia tốc hạ nhiệt độ, mãi đến tận nàng tự mình lấy môi dính triêm, cảm giác không nóng sau khi, mới bung bát một lần nữa đi vào Vương Bột phòng ngủ.

"Bình Bình, người cùng Bột nhi cũng thật là tâm hữu linh tê, hần mới vừa ồn ào muốn uống nước, người liền cho hần bung nước lại đây. Cầm chén nắm cho ta đi, ta đến cho hần ăn." Lý Thúy đi tới từ Quan Bình trong tay tiếp nhận bát nước, phát hiện bát là nóng, nhũ nhũ mảy, "Người cho hần đánh nước nóng nhi? Cho hần đánh bát nước lạnh đi, trên người hần đều đang đổ mồ hôi. Quên đi, nước nóng liền nước nóng."

Lý Thúy nhường tạ anh cùng Quan Bình đem Vương Bột nâng dậy đến, nàng thì lại bung lên bát, cầm lấy đặt ở trong chén muống nhỏ, bắt đầu từng muống từng muống cho Vương Bột nước uống, thấy nhắm mắt lại Vương Bột uống nổi kính, còn cảm thấy hiếu kỳ, nói Vương Bột thực sự là say rồi, liền nóng hằm hập nước là đều uống đến như thế hăng say.

Quan Bình từ vào cửa sau liền một câu nói cũng không nói, mãi đến tận nàng nhìn thấy Vương Bột từng ngum từng ngum uống trong chén gừng chè, vẻ tươi cười mới phù hiện tại trên mặt của nàng. Mà kể cả nụ cười cùng nhau xuất hiện, nhưng là hai cái ngọt ngào, phảng phất hoa tươi nở rộ bình thường lúm đồng tiền nhỏ.

Sau hai mươi phút, tắm xong Điền Tâm mặc một bộ rộng rãi T-shirt cùng quần soóc từ phòng tắm đi ra. Nghĩ đến cái kia bình thường luôn yêu thích đùa giỡn chính mình hai câu tiểu sắc quý rút cục yên tĩnh một hồi, sau hai mươi phút, tắm xong Điền Tâm mặc một bộ rộng rãi T-shirt cùng quần soóc từ phòng tắm đi ra. Nghĩ đến cái kia bình thường luôn yêu thích đùa giỡn chính mình hai câu tiểu sắc quý rút cục yên tĩnh một hồi, Điền Tâm liền ngực Z cũng không có mặc, trực tiếp đem trước ngực. . . (bản đoạn có một trăm chữ tả hữu tóm gọn)

Điền Tâm vừa vào phòng ngủ, liền để Quan Bình mau mau đi tắm rửa. Quan Bình cũng không chậm lại, đi phòng ngủ tìm ra hai cái tẩy thay quần áo sau liền tiến vào phòng tắm.

Bên trong phòng ngủ ba người một bên bảo vệ say rượu Vương Bột, một bên nhỏ giọng tán gẫu. Đây một tán gẫu, liền lại cho tới Vương Bột trước đây không lâu lần kia đâm nôi sót (gấp rắc rối).

"Tâm tỷ, buổi tối Bột nhi lần kia đâu vật thực sự là đem ta cho hù chết. Đây chuỗi xuyên nôi nếu như đánh đổ ngã vào Bột nhi trên người, người nói Vương Bá bá cùng Tăng nương có thể hay không đem mấy người chúng ta đánh chết?" Lý Thúy vỗ về ngực, vẫn cứ lòng vẫn còn sợ hãi nói.

"Đánh chết sẽ không, nhưng nhất định sẽ đem chúng ta cho hận chết. Hôn nữa, Bội nhi đời này e sợ cũng phá hủy." Giải Anh cũng tâm có đồng cảm phụ họa.

"Ai, cái gì đều đừng nói, đều là ta sai! Ta liền không nên cùng tiểu bội như thế. Các người nói ta một hai mươi mấy tuổi người, làm sao còn cùng một tiểu thí hài chấp nhặt a?" Điền Tâm thờ dài,

Đem hết trách nhiệm toàn bộ vơ tới trên người chính mình. Nếu như nói trong bốn người bị dọa đến lợi hại nhất, đến hiện tại cũng cuối cùng sợ, không thể nghi ngờ là được Điền Tâm. Nàng cảm thấy Vương Bội lần kia suýt chút nữa gây thành đại họa bất ngờ nàng chính là "Kẻ cầm đầu"!

"Tâm tỷ, không phải là một mình người sai, mọi người chúng ta đều có lỗi. Hôn nữa, Bội nhi không phải là tiểu thí hài! Hấn lợi hại lắm!"

"Chính là, Tâm tỷ, tại sao là người một người sai? Không có chúng ta ở một bên phát cờ hò reo, chỉ là một mình người cũng quán không say Bội nhi nha!"

Lý Thúy cùng Giải Anh thấy Điền Tâm ôm đồm sai, cũng liền bận bịu theo thừa nhận lên sai lầm đến.

"Có điều, buổi tối xuyên xuyên đúng là thật sự ăn ngon. Ta xưa nay chưa từng ăn tốt như vậy ăn đồ vật."

"Ta cũng là lần thứ nhất ăn xuyên xuyên hương. Có điều chính là thật là đắt, tám phần tiền một chuỗi đây. Mười xuyên tám mao, một trăm xuyên liền muốn tám nguyên! Tâm tỷ, người nói chúng ta ngày hôm nay ăn được có thật nhiều xuyên a? Có hay không ba trăm xuyên a?"

"Ba trăm xuyên? Ta xem năm trăm xuyên còn chưa hết!"

"Năm trăm xuyên, cái kia không phải muốn 40 khối? Hôn nữa còn không xem là bia. Bia tối hôm nay uống gần như một cái, 1 nguyên 5 bình, một cái 24 bình, vậy thì là. . . 36! Thiên, ngày hôm nay chúng ta mấy cái ăn bảy mươi, tám mươi! !" Giải Anh gọi lên.

"Bảy mươi, tám mươi lại không phải một mình người ra! Đại gia trải phẳng đến mà! Một người cũng là mười đồng tiền!" Lý Thúy nói.

"Thế nhưng mười đồng tiền cũng tương đương với ta một ngày tiền lương. Ăn cho ngon đau lòng nha!" Giải Anh một mặt đau lòng về mặt.

"Nói như người vậy ngược lại cũng đúng là ha! Có điều một tháng cũng là một hồi. Kiếm tiền làm cái gì? Không phải là đem ra hoa mà! Không có chuyện gì, tháng sau quan tiền lương thời điểm người liền phi! 450 nha!" Lý Thúy an ủi Giải Anh nói, phương diện này, nàng đúng là so với Giải Anh muốn nhìn thoáng được.

Giải Anh cùng Lý Thúy đều là địa địa đạo đạo dân quê, hai người gia cảnh đều tương đương. Giải Anh là lần đầu tiên tới trong thành làm công, buổi tối xuyên xuyên cũng là lần thứ nhất ăn, nhất thời liền cảm thấy được mỹ vị cực kỳ. Lý Thúy so với Giải Anh tốt hơn một chút điểm, bởi vì nàng ở Quang Hán cửa hiệu cắt tóc làm qua mấy tháng học đồ, từng trải qua người thành phố ăn ngon mặc đẹp phô trương, lúc đó đem Lý Thúy ước ao có phải hay không, làm sao khi đó trong túi ngượng ngùng, cũng chỉ có âm thầm chảy khô ngậm nước. Lý Thúy không nghĩ tới mình mới đến cửa hàng bún một tuần, từng đề cho chính mình ước ao có phải hay không, say mê đã lâu xuyên xuyên hương liền bị chính mình ăn, còn uống bia. Cuộc sống như thế, quả thực quá ba thích, quá an nhàn!

Mà làm "Nửa cái người thành phố" Điền Tâm, thật không có như hai cái "Luu mỗ mỗ" như thế "Không tiền đồ". Xuyên xuyên hương Điền Tâm ăn qua rất nhiều lần, ở Trư Tông xưởng lúc làm việc cách núi xóa năm liền muốn mời một đám đồng sự đi Tứ Phương tìm cái tiệm ăn xoa một trận. Cũng chính vì như thế, Điền Tâm thành tiêu chuẩn nguyệt quang tộc, quanh năm suốt tháng cũng không tồn dưới hai cái tiền.

Mấy người nhỏ giọng trò chuyện, cảm thán bây giờ ngày thật tốt, ước mơ tương lai càng tốt hơn tháng ngày. Sau hai mươi phút, tám xong Quan Bình lại thêm vào, chúng nữ lại một lần ức ấm chiêu ngọt, cuối cùng Điền Tâm thế Vương Bội làm tổng kết, muốn mọi người cùng nhau làm rất tốt, tranh thủ nhường cửa hàng bún chuyện làm ăn càng náo nhiệt, càng trên một nấc thang.

Ngay ở mấy nữ rơi vào đối với tương lai mỹ hảo ước mơ cùng triển vọng bên trong thời điểm, một thanh âm đột nhiên ở bên trong phòng vang lên:

"Oa đi tiểu! Ta muốn đi tiểu!"

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 92: uống say ba

"Oa nước tiểu! Ta muốn oa nước tiểu!" Nằm ở trên giường Vương Bột lại lặp lại một lần.

Bốn cái nữ sinh ngơ ngác nhìn ta một chút, ta nhìn ngơ ngác một chút, từ chưa từng gặp qua tình huống như thế các nàng trong khoảng thời gian ngắn, hoàn toàn liền không biết làm sao.

"Tâm tỷ, Bột nhi nói hấn muốn đi nhà cầu. Chúng ta mau đưa hấn nâng tiến vào WC đi." Quan tâm nhất Vương Bột Quan Bình trước hết phản ứng lại, thấy Vương Bột đã kêu hai lần, vội vã giục còn ở hai mặt nhìn nhau, còn ở ngây người ba nữ.

"Cái này, nếu không chúng ta đem Bột nhi đánh thức, nhường chính hấn đi?" Điền Tâm một mặt lúng túng nói. Nàng Vương Bột, cho hấn rửa mặt, sát bên người, kỳ thực đều không có gì, thế nhưng nâng cái tên này đi WC oa nước tiểu, tuy rằng đều là nâng, nhưng này lại là một chuyện khác, đối với vẫn là hoa cúc đại khuê nữ Điền Tâm tới nói cũng quá qua "Cái kia".

"Vậy người đem Bột nhi đánh thức đi, Tâm tỷ! Ta lo lắng hấn nhanh nhẹn không được!" Quan Bình cấp thiết nói.

Quan Bình vừa nói như thế, Điền Tâm cũng không dám trì hoãn nữa thời gian, vạn nhất đến lúc cái tên này nhẹn không được kéo ở trên giường, vậy thì khô hài.

"Bột nhi, tỉnh lại đi! Chính người có thể đứng lên tới sao? Có thể đứng lên đến liền đứng đứng lên đi, chúng ta đem người mang tới cửa nhà cầu." Ngồi ở bên giường Điền Tâm trừng Vương Bột la lớn.

"A —— a ——" đáp lại nàng chính là hai tiếng hoành thánh không rõ lắm bảm.

"Tỉnh lại đi, mau tỉnh lại! Đi đi nhà cầu!" Điền Tâm dùng tay đẩy Vương Bột thân thể, còn dùng tay vỗ vỗ hấn mặt.

"A —— a —— oa, oa nước tiểu —— "

"Tâm tỷ, chúng ta liền nâng Bột nhi đi thôi. Hấn nhanh nhẹn không được!" Quan Bình lớn tiếng gọi lên, phảng phất nhẹn không được chính là bản thân nàng.

"Cái kia, vậy thì diu hấn đứng lên đi." Điền Tâm cũng lo lắng lại mang xuống vạn nhất cái tên này nhẹn không được đem nước tiểu kéo ở trong quần, ở trong phòng chỉ có các nàng bốn cái nữ sinh tình huống, e sợ chuyện về sau còn muốn càng thêm không thể thu thập.

Ở bốn nữ dưới sự giúp đỡ, Vương Bột một lần nữa từ nằm ngửa trạng thái trở lại đứng thẳng trạng thái. Nàng hấn nhưng vẫn là Quan Bình cùng Điền Tâm. Giải Anh cùng Lý Thúy thì lại chạy đến phía trước đi mở "Cánh cửa tiện lợi". Quan Bình cùng Điền Tâm cẩn thận từng li từng tí một đỡ Vương Bột tiến vào WC.

Vương Bột thuê bộ phòng này WC bị pha lê chia làm hai cái bộ phận, một bên là phòng tắm, một bên là bồn cầu cùng bồn rửa mặt. Bồn cầu bên này không gian cũng không lớn bao nhiêu, hiển nhiên năm người không thể đều đi vào, chỉ có thể là Điền Tâm cùng Quan Bình đỡ Vương Bột đi vào, còn lại hai người lưu ở bên ngoài.

"Bột nhi, người hiện tại đã ở bồn cầu một bên, chúng ta đi ra ngoài trước, chính người trên đi. Trên sau khi xong chúng ta lại đỡ đi ra ngoài, được không?" Điền Tâm hướng về phía Vương Bột lộ tai nói.

Sau khi hai nữ bắt đầu buông tay. Nhưng nàng cùng Quan Bình đỡ Vương Bột vai tay vừa mới từng, Vương Bột liền dường như một bị giật xương tưng đất, xụi lơ lại đi, sợ đến hai người lại vội vàng ra tay, đem bần nhào như thế Vương Bột lại xả lên.

"Tâm tỷ, làm sao bây giờ a? Bột nhi ngày hôm nay tụy đến quá lợi hại, liền đứng cũng không vững." Một bên Quan Bình dậm chân, đẹp đẽ khuôn mặt nhỏ lắc lắc, gấp đến độ đều sắp khóc lên.

Điền Tâm cái này hoa cúc đại khuê nữ cũng không biết làm sao bây giờ. Đem một khác phái nâng tiến vào WC liền đủ làm cho nàng thẹn thùng, chẳng lẽ còn phải cho hấn cởi quần đem nước tiểu?

"Bình Bình, ta, ta cũng không biết sao làm nha! Ta cũng từ chưa từng gặp qua tình huống như thế." Điền Tâm vẻ mặt đau khổ nói. Trước đây nàng, ở ba cái tiểu nữ sinh trước mặt đều là một bộ đại tỷ đại, không gì không làm được phái đoàn, nhưng lần này, thực sự là quá mức vượt qua kinh nghiệm của nàng phạm trù, nàng cũng không thể ra sức.

Quan Bình thấy liền luôn luôn chú ý rất nhiều Điền Tâm đều không còn triệt, ngoài cửa Lý Thúy cùng Giải Anh càng là dường như hai con bị chém đầu con ruồi, ở tại chỗ chuyển loạn, đều sắp đem nàng cho chuyển hôn mê. Quan Bình liếc nhìn bị nước tiểu ứ đến đem mặt đều biệt vạn vẹo Vương Bột, giậm chân một cái, cắn răng một cái, nói thẳng:

"Tâm tỷ, người đi ra ngoài đi. Ta lưu lại. Bột nhi là thật sự nhanh nhẹn không được."

"A! Cái gì! Người, người phải cho hấn ——" Điền Tâm có chút không thể tin vào tai của mình, giật mình nhìn Quan Bình.

"Tâm tỷ! Không kịp, Bột nhi thật sự nhẹn không được."

" Quan Bình hung hăng giục.

Quan Bình quyết tâm cùng với trên mặt biểu hiện ra loại kia đối với Vương Bột cảm động lấy giống như quan tâm, nhường Điền Tâm đột nhiên cảm giác thấy chính mình rất ích kỷ, rất đáng khinh!

Vương Bột hiện tại tình hình là ai tạo thành?

Là nàng Điền Tâm!

Thế nhưng nàng lại làm cái gì đây?

Vì là Vương Bột lau người nàng cảm thấy lúng túng; nàng Vương Bột đi nhà cầu; nàng cảm thấy thẹn thùng; Vương Bột hiện tại đứng không nổi, tuy đến không thể tự kiềm chế đi nhà cầu, nàng càng là không biết làm sao, chỉ muốn như rứt đầu Ô Quy như thế mau chóng rời khỏi cái này làm cho nàng cả người không dễ chịu không gian! Nàng ở Quan Bình đám người trước mặt còn thường thường lấy đại tỷ đại tỷ xưng, cảm giác mình so với những này không có kinh nghiệm gì, không cái gì từng trải tiểu cô nương môn càng có bản lĩnh, càng có làm đám.

Nhưng là hôm nay nàng, gọi có đảm đương sao? Cùng Quan Bình so ra, nàng liền theo người ta xách giày cũng không xứng a!

Cảm thấy xấu hổ cực kỳ Điền Tâm trong mắt loé ra một đạo quyết tuyệt, ngay ở Quan Bình lừa gạt đầu, nhắm hai mắt, chuẩn bị cho Vương Bột cởi quần thời điểm, nàng đem Quan Bình từ bên trong nhà cầu đẩy đi ra ngoài.

"Các người còn nhỏ, sau đó còn phải lập gia đình đây! Vấn đề cho ta đến đây đi."

"Àm——" một tiếng, Điền Tâm dùng tay đem cửa nhà cầu quan lên.

Điền Tâm dùng chân đem bồn cầu xây cái nắp béc lên, đỡ Vương Bột thân thể, đem đi động đến khoảng cách bồn cầu khoảng chừng 50 cm vị trí. Sau đó, Điền Tâm hít một hơi thật sâu, học vừa này Quan Bình dáng vẻ, đem đầu thiên hướng một bên, đồng thời nhắm hai mắt lại, run lập cập duỗi ra trông không cái tay còn lại, hướng Vương Bột bên hông thân đi.

Ở thử nghiệm có ít nhất sau một phút, Vương Bột quần tây phía trước nút buộc rốt cục bị Điền Tâm thầy bói xem voi giống như dùng một cái tay cho mở ra. Nàng ở trong lòng hô to may mắn, may là cái tên này không buộc dây lưng!

Không buộc dây lưng quần tây phía trước nút buộc vừa mở, bá một hồi, Vương Bột bên hông quần trượt đi trượt tới gót chân.

Nhưng vận lý trường chinh chỉ mở ra cái đầu. Đón lấy khiêu chiến mới càng gian khổ. . . . (trở xuống cắt bỏ 800 tự tả hữu.)

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 93: không hề có một tiếng động chi đâu

Khó ràng buộc buông lỏng, nín nửa ngày Vương Bột rốt cục ràng buộc diệt hết, mở cửa thoát lũ, một luồng dòng nước xiết bắn ra, phát sinh vui vẻ mà đặc ý vang lên.

Điền Tâm đem đầu phiết hướng về một bên, không nhìn tới nhường Vương Bột. Nàng lúc này. . . (nơi này có 150 tự tóm gọn)

Vô số vấn đề, vô số đáp án, vô số suy đoán, ở Điền Tâm trong đầu qua lại lẫn lộn, dây dưa.

Ào ào rào tiếng nước vang lên gần như có một phút, mới chậm rãi nhỏ xuống, trở nên tích tí tách lịch, như có như không, cuối cùng hoàn toàn không nghe thấy.

Từng có phía trước một lần trải qua, Điền Tâm ở đem Vương Bột quần lót cho hấn kéo lên trong quá trình, liền ung dung rất nhiều. Chỉ dùng vài giây, liền khôi phục nguyên trạng. Hầu như là bản năng, Điền Tâm lại liếc nhìn một chút, sau đó nàng liền cảm thấy mình gần như sắp muốn đứng không được. Điền Tâm mau mau nhắm mắt, theo một khắc cũng không ngừng mà từ trên mặt đất nhặt lên Vương Bột quần tây, chụp lên nút buộc, kéo tốt khóa kéo.

Điền Tâm phun ra một hơi, liếc nhìn bồn rửa mặt trước tấm gương, bên trong nàng, mặt trắng đỏ chót, mặt mày hàm xuân, mũi thở khẽ nhếch, môi nhưng là làm được : khô đến lợi hại.

Điền Tâm làm mấy lần hít sâu, nhường qua tốc nhịp tim chậm rãi hướng tới bằng phẳng, chò trên mặt đỏ ửng tiêu chút sau, liền dò ra tay phải, chuẩn bị

mở cửa, nhường ngoài cửa ba nữ ra đến giúp đỡ.

Sau đó. . .

Có một câu nói là nói thế nào tới? Say rượu tâm rõ ràng!

Kiếp trước Vương Bột, uống say qua vô số lần, bất kể là mượn rượu dối sấu cũng được, vẫn là rượu gấp tri kỷ ngàn chén thiếu cũng được, hần đều lĩnh hội qua. Nhưng Vương Bột rượu phẩm không sai, mỗi lần uống say sau khi, hần bình thường đều không nói một lời, thông thường tìm một chỗ ngã đầu liền ngủ, chắc chắn sẽ không dựa vào rượu kính sái rượu phong.

Đương nhiên, rượu tráng sợ người đắm, dựa vào chóng mặt trạng thái phát vài câu hào nói, tỏa vài câu "Móc tim móc phổi" "Lời nói tự đáy lòng" vẫn là miễn không được.

Sau khi sống lại lần thứ nhất say rượu, Vương Bột cũng không có người chung quanh tưởng tượng nghiêm trọng như vậy. Bất luận là mấy nữ thay phiên nâng hần về nhà, sau khi về nhà lại cho hần sát bên người lại rửa chân cho hần, còn nâng hần đi WC oa nước tiểu, hần đều "Nhìn ở trong mắt", trong lòng toàn bộ rõ rõ ràng ràng.

Trên thực tế, làm Quan Bình cho hần nấu cái kia bát đề trong lòng hần cảm động không thôi gừng chè bị hần uống vào sau, trên người hần men say gần như liền đi tới một nửa. Cái khác không nói, chỉ ít đi nhà cầu là một điểm vấn đề cũng không có.

Nhưng Vương Bột thì tại sao muốn say giả đây?

Đây đương nhiên là hần cái kia ác tha tâm tư ở quấy phá.

Vương Bột muốn nhìn một chút, trong nhà này mấy nữ đến tột cùng có thể hầu hạ hần hầu hạ đến loại nào trình độ!

Kết quả cuối cùng có chút nằm ngoài sự dự liệu của hần. Trong đó đặc biệt là lấy Quan Bình cùng Điền Tâm hai nữ biểu hiện nhường hần giặt mình, thậm chí là khiếp sợ!

"Ta TM thật là có chút bi ối nha!" Làm Quan Bình nghiêng đầu, híp mắt, chuẩn bị cho hần cởi quần thời điểm, Vương Bột suýt chút nữa liền chuẩn bị "Tả Thi Hoàn Hồn", từ say rượu bên trong khôi phục thanh minh. Nhưng hần cuối cùng vẫn là không hề nói gì, không hề làm gì cả, tiếp tục "Giả chết". Mở cung không quay đầu lại tiến, việc đã đến nước này, này hí còn phải tiếp tục diễn thôi, không phải vậy xin lỗi khán giả.

Quan Bình đi ra ngoài, Điền Tâm đóng cửa, bắt đầu cho nàng cởi quần.

Vương Bột đời này, trừ mẫu thân ở năm tuổi trước cho hần thoát qua quần, từ cái kia sau khi, hần liền cũng lại không bị người thoát qua quần. Vì lẽ đó, nhắm mắt lại hần chỉ là chỉ cần suy nghĩ một chút đón lấy sắp phát sinh sự tình, phía dưới tiểu đồng bọn liền không nhin được "Nộ Long bộc phát", "Hoành Đào thúc ngựa".

Ở Điền Tâm thử nghiệm N lần sau Vương Bột "Tiểu Bá Vương" rốt cục bị giải phóng ra, nhin nửa ngày hần bắt đầu vui vẻ nhường. Sau khi, quần lột một lần nữa bị Điền Tâm mặc, bên ngoài quần tây cũng kéo tới. Lúc này, hần cảm thấy Điền Tâm chuẩn bị muốn nâng hần đi ra ngoài.

Mà đang lúc này, vẫn nhắm hai mắt Vương Bột đột nhiên hừ nổi lên mí mắt, hần bỗng nhiên muốn nhìn một chút vào giờ phút này Điền Tâm đến cùng có vẻ mặt gì, là thẹn thùng, thẹn thùng, tức giận, không cam lòng, hay là căn bản là không đáng kể.

Vương Bột hừ nhãn vừa mở,

Sau đó, hần liền nhìn thấy một Trương Nghi kiều nghi sân, đầy mặt đỏ bừng, mặt mày ần ần, phảng phất vừa hoan hảo sau mặt cười!

Nữ nhân mặt, lúc nào tới cảm động? Không cần phải nói, cái kia nhất định là nàng sau khi về mặt! Loại vẻ mặt này, đối với nam nhân mà nói đại diện cho kiều ngạo, tự hào, trăm xem không nê!

Lúc này, một trận nhiệt huyết dâng lên, cảm thấy thân thể của chính mình phảng phất bị món đồ gì cho đã khổng chế tự, Vương Bột ôm chặt lấy. . . (trở xuống có 800 tự tóm gọn)

Liền, Điền Tâm dùng hàm răng cắn một hồi chính mình đầu lưỡi, nhô lên trên người chút sức lực cuối cùng, dùng còn sót lại một chút dũng khí cùng nghị lực đem chính đang trên cổ của mình cuồng gặm không ngớt Vương Bột một cái đẩy ra.

Ăn được trong miệng con vịt lại vẫn muốn bay? Vương Bột giơ lên hai tay, tiến nhanh tới, đã nghĩ cho Điền Tâm lại tới một lần nữa gấu ôm, nhưng ngay lúc đó, nàng liền nhìn thấy Điền Tâm đang liều mạng lắc đầu, đồng thời trong đôi mắt toát ra vô hạn cầu xin cùng khẩn thiết!

Vạn cầu nguoi!

Hần đọc ra Điền Tâm trong mắt cầu xin.

Nhưng cái gì gọi là tên đã lấp vào cung? Lúc này Vương Bột chính là tên đã lấp vào cung! Không chỉ có tên đã lấp vào cung, hơn nữa viên đạn cũng lên

nòng, sẽ chờ phóng ra. Lúc này Điền Tâm, đừng nói vèn vèn dùng ánh mắt cầu xin, chính là quý xuống để van cầu, cũng ngăn cản không được Vương Bột muốn thao chi mà yên tâm quyết tâm.

Nhưng sau một khắc, chuẩn bị xông pha chiến đấu Vương Bột lập tức dừng lại, làm ra gấu ôm hai tay cũng để xuống, buông xuống hai chân khó phùng một bên. Vương Bột vừa nhắm mắt lại, tựa ở bên tường, lại khôi phục thành một bộ say rượu chưa tỉnh đáng đáp!

Nhìn thấy Vương Bột rốt cục thành thật lại đi, gần như sắp muốn xui lợ xuống Điền Tâm rốt cục thở dài một cái, nhưng nằng một cái tay vẫn cứ khoát lên cửa nhà cầu cửa đem trên, gắt gao nắm lấy, nửa phần cũng không dám buông ra.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: các nữ công nhân viên thềm mền sử

Quan Bình, Giải Anh cùng Lý Thúy ba người đứng cách cửa nhà cầu mấy mét địa phương xa, nhỏ giọng trò chuyện, nhưng mấy người tâm tư đều rõ ràng không đang tán gẫu trên, thỉnh thoảng ngơ ngác một chút ta một chút phiêu một chút cửa nhà cầu, hoặc là nghiêng tai lắng nghe bên trong cái kia sắp truyền ra tiếng vang. Vương Bột đi nhà cầu thời "Rào ào ào ào" dòng nước xiết thanh, cùng Vương Bột cùng ở dưới mái hiên mấy nữ từ lâu lĩnh giáo qua nhiều lần.

Thế nhưng chờ mãi, vậy hẳn là đến "Xuyt xuyt" vẫn không thể vang lên. Ba nữ trong lòng cứ việc như mèo trảo giống như vậy, ngứa cực kì, nhưng chuyện như vậy lại không người tốt ý tứ mở miệng tìm hỏi, cũng chỉ có tiếp tục chờ đợi.

Cũng may cũng không làm cho các nàng chờ bao lâu, quen thuộc "Xuyt xuyt" thanh đúng hẹn vang lên, tuy rằng còn có một đạo môn cách xa nhau, thế nhưng khoảng cách như thế gần, như thế có mục đích lắng nghe một khác phái tiêu tiện, nhưng vẫn để cho ba cái mười bảy mười tám tuổi tiểu cô nương tu đỏ mặt, cả người không dễ chịu. Mấy nữ cũng hiểu kĩ, ở bên ngoài các nàng đều cảm thấy thập phần thẹn thùng, ở trong nhà cầu cùng Vương Bột gần ở trước chi Điền Tâm nhưng là phải như thế nào đối mặt cái kia càng thêm lúng túng, càng thêm ngưng ngưng cảnh tượng? Ba nữ vào lúc này cũng không nói lời nào, không hẹn mà cùng yên tĩnh lại.

Này "Xuyt xuyt thanh" so với dĩ vãng bất cứ lúc nào đều dài, đầy đủ kéo dài một phút thời gian mới cáo kết thúc. Bên trong nhà cầu một lần nữa bình tĩnh lại. Phảng phất tượng chính mình như chéch giống như, ba nữ đồng thời thở phào nhẹ nhõm. Ngơ ngác nhìn ta, ta nhìn ngơ ngác, phát hiện lẫn nhau khuôn mặt đều đỏ đến mức lợi hại. Thật giống như bị huyết nhuộm dần.

Ba nữ im lặng không lên tiếng chờ đợi sắp ra ngoài Điền Tâm cùng Vương Bột, bất cứ lúc nào chuẩn bị đi tới phụ một tay. Nhưng mà đợi một lúc lâu, cửa nhà cầu vẫn như cũ giam giữ, bên trong cũng không âm thanh.

"Chẳng lẽ Bột nhi xuyên quần gấp phải khó khăn gì? Tâm tỷ đang giúp hắn xuyên quần?" Mấy nữ không tự chủ được suy đoán, các nàng vẫn cứ cảm thấy không tiện lắm đi giục bên trong Điền Tâm, quyết định chờ hai người đi ra lại nói.

Chờ ít nhất có 3 phút, bên trong lại truyền tới một trận tiếng nước. Đây là rửa mặt bồn vòi nước âm thanh. Âm thanh kéo dài mười mấy giây, sau đó đình chỉ. Nửa phút sau, cửa nhà cầu cuối cùng từ bên trong mở ra, Điền Tâm đi ra, trên gương mặt dính đầy nước.

"Hắn trên xong, tựa ở môn sau lưng ờ. Các người đi vào đem hắn nâng đến phòng ngủ đi thôi." Điền Tâm đối với ba nữ nói rằng, sau đó trực tiếp trở lại chính mình phòng ngủ.

Quan Bình, Lý Thúy đám người cho rằng Điền Tâm muốn về phòng ngủ nắm khăn mặt lau mặt trên Thủy Châu, cũng không quá để ý, càng không chú ý tới Điền Tâm đối với Vương Bột xưng hô thay đổi. Ba người vội vội vàng vàng tiến vào WC, nhìn thấy Vương Bột nhắm mắt tựa ở sau cửa nhà cầu điện, thần thái an tường, sắc mặt hồng hào, chỉ cho rằng hắn mới vừa rồi bị nước tiểu ứ đến lợi hại. Quan Bình cùng Lý Thúy một người kéo một cái tay, nhắc lên Vương Bột, đem hắn hướng hắn phòng ngủ nâng.

Một lần nữa trở lại phòng ngủ, dàn xếp tốt Vương Bột, mấy nữ hoặc ngồi ở Vương Bột trước bàn đọc sách trên ghế, hoặc trực tiếp ngồi ở hắn tịch mộng tư giường lớn một bên, lại bắt đầu tán gẫu. Tán gẫu đối tượng vẫn là không rời buổi tối liên hoan, Vương Bột say rượu, cùng với đối với tương lai mỹ hảo ước mơ.

Nhưng những câu nói này đầu dù sao mới vừa nói không ít, đã không còn cái gì mới mẻ cảm, sau khi, dường như nam sinh ký túc xá chủ đề vĩnh viễn là nữ sinh, nữ sinh ký túc xá chủ đề vĩnh viễn là nam sinh như thế, ba cái phong nhã hào hoa, mới biết yêu tiểu cô nương liền bắt đầu tìm hiểu lẫn nhau trong lúc đó luyện ái sử đến, như là sái qua bạn trai không có a? Kéo qua tay, thân qua BER(hôn môi) không rời? Thậm chí tiến thêm một bước, trải qua

chuyện này không có a. . . Mọi việc như thế.

Loại này nam nữ đề tài, một tán gẫu lên xua nay đều là càn tán gẫu càn HIGH, vĩnh viễn không bao giờ xiêm phiến. Ba nữ sinh vừa bắt đầu cũng bởi vì có Vương Bột ở nguyên nhân có chút thật không tiện, nhưng nhìn thấy hắn không biết cái gì đã như con mèo nhỏ như thế nghiêng người cuốn lên, thật lúi ba nữ cô lại thành một đoàn, hơn nữa nhỏ giọng đánh tới hân đến, mấy nữ cũng là yên tâm đầu cuối cùng phòng bị, có chút không kiêng dè gì tán gẫu lên.

Lý Thúy trước hết thẳng thắn, nói sơ trung thời điểm yêu thích qua lớp học một cái nào đó nam sinh, nhưng dừng với thăm mẩn, hiện nay không đùa qua bằng hữu, không kéo qua tay, càn không đánh qua BER.

Quan Bình tiếp theo thẳng thắn, nói nàng cũng không nói qua luyến ái, lớp 7 thời điểm đã từng đối với lớp cách vách tiểu đội trưởng từng có hảo cảm, nàng cũng có thể cảm giác được đối phương tựa hồ cũng yêu thích chính mình.

Nhưng hai người cũng chỉ đến thế mà thôi, liền thoại đều chưa từng nói vài câu, tự nhiên cái gì đều không phát sinh.

Sau đó liền đến phiên so với hai người cũng phải lớn hơn hai tuổi Giải Anh.

Giải Anh nói nàng sơ trung thời điểm cũng không đùa qua bằng hữu, cũng có thăm mẩn đối tượng. Thế nhưng sau khi tốt nghiệp cùng thôn bên cạnh một nam sinh sái qua một quãng thời gian bằng hữu. Lý Thúy cùng Quan Bình hiểu kỳ mới nhất thời, bức bách hỏi nàng với hắn nam sinh tiến triển đến trình độ nào: Ôm không? Đánh BER không? Thậm chí cái kia không có?

"Làm sao có khả năng cái kia nha! Vậy ta mẹ lão Hán nhi không đánh chết ta!" Giải Anh ngượng ngùng nói.

"Không cái kia! Cái kia nhất định ôm lấy, nhất định đánh qua BER ặc? Anh tử, nói nhanh lên đánh BER đến cùng là cái gì cảm giác?" Lý Thúy hai mắt tỏa ánh sáng nhìn chăm chăm Giải Anh mặt hỏi.

"Có thể có cái gì cảm giác a? Không có cảm giác gì!"

"Ta không tin! Làm sao có khả năng không cảm giác? Ngươi nói mau mà, nơi này lại không người ngoài, ta cùng Bình Bình lại không thể cho ngươi khắp nơi loạn truyền." Lý Thúy thúc giục.

"Ừm, cảm giác kia lại như toàn thân cháy như thế, đầu óc cũng là một mảnh trống không, cái gì đồ vật đều nhớ không nổi, cũng không muốn nghĩ. . . Ai nha, chuyện như vậy nơi nào dễ bàn à? Ngược lại ta hình dung không ra, ngươi nếu muốn biết đánh BER cảm giác, chính ngươi đi tìm cái nam trẻ con đánh BER liền hiểu được!" Giải Anh nói.

"Ngươi nói tới đánh BER thật giống đánh người như thế, có tốt như vậy tìm sao? Đúng rồi, Anh tử, vậy hắn mà ngươi không có a?"

"Ha ha, Thúy Thúy, hai người ôm đều ôm, thân đều hôn, ngươi cảm thấy bọn họ mà không có à?" Quan Bình ở một bên trêu ghẹo nói.

"Vậy thì là sờ soạng yêu! Đúng rồi, Anh tử, hắn mà ngươi những địa phương nào à? Mà ngươi không có? Mà lên thoải mái không?" Lý Thúy tiếp tục ép hỏi.

Lý Thúy trắng ra cùng lớn mật nhường Giải Anh có chút không chịu được, thẳng thắn trực tiếp từ trên ghế đứng lên, đi tới Lý Thúy bên người, sấn không chú ý thời điểm bay thẳng đến Lý Thúy bộ ngực đến rồi cái "Long trào thủ", vỗ một cái thực, nện nện, sau khi nhanh chóng nhanh rời đi, trong miệng nói rằng: "Hi hi, Thúy Thúy, thoải mái không? Có muốn hay không ta tiếp tục cho ngươi trào hai cái, nhường ngươi càng thoải mái?"

"Tốt ngươi cái Anh tử, dám tập kích lão nương! Xem lão nương làm sao trừng trị ngươi!" Giải Anh ra tay trực tiếp dẫn đến một hồi "Chiến tranh". Bị Giải Anh tập ngực Lý Thúy lập tức bắt đầu rồi phản kích, nhảy tới ôm lấy Giải Anh, tương tự sử dụng long trào thủ, đưa tới Giải Anh rít lên một tiếng. Giải Anh lập tức giăng trả, vung vẩy hai tay, ở Lý Thúy trên người một trận sờ loạn, vừa mà một bên hỏi Lý Thúy thoải mái không. Trong lúc nhất thời, hai nữ ngươi tới ta đi, ngươi sờ ta *, ta bắt ngươi *, đùa giỡn đến đó là một không còn biết trời đất đâu.

Quan Bình rất xa ngồi đang đến gần Vương Bột cạnh đầu giường xem cuộc vui, vừa bắt đầu còn cảm thấy thú vị, thậm chí vỗ tay bảo hay, cho song phương lẫn nhau cô vũ, một bộ xem trò vui không chê sự tình đại diện xuất. Mãi đến tận nhận ra được cách mình không xa Vương Bột uốn éo người, lúc này mới ý thức được chính mình mấy người động tĩnh huyền ảo tựa hồ quá to lớn một điểm, liền vội vàng đề lên âm thanh gọi hai người không nên nháo, đều sắp đem Bột nhi cho đánh thức.

Vừa nhắc tới Vương Bột, vẫn cứ nằm ở hưng phấn đùa giỡn bên trong Lý Thúy cùng Giải Anh đột nhiên cảnh giác, lập tức cầm khẩu, le lưỡi một cái, trở lại từng người chỗ cũ.

Lúc này, Quan Bình bỗng nhiên nghĩ đến Điền Tâm, qua thời gian dài như vậy nàng làm sao đều còn không lại đây? Hiện tại đều sắp mười hai giờ rồi, buổi tối mấy người sắp xếp như thế nào, là ở Vương Bột gian phòng ngủ ra đất nghỉ đồng thời bảo vệ hắn vẫn là thay phiên thay ca, thế nào cũng phải có cái chương trình chứ? Quan Bình ý nghĩ của chính mình là thay phiên thay ca, một người chăm sóc Vương Bột mấy người giờ, nhưng đây chỉ là nàng ý của cá nhân, còn cần được Điền Tâm cái này đại tỷ đầu đồng ý.

"Thúy Thúy, Anh tử, các ngươi nhìn Bột nhi một hồi. Ta đi xem xem Tâm tỷ, hỏi nàng tối hôm nay mấy người chúng ta đến cùng sắp xếp như thế nào." Quan Bình đối với tạ anh cùng Lý Thúy hai người nói câu, rồi đi phòng ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Gác đêm

Trở lại nàng cùng Điền Tâm vị trí phòng ngủ, Quan Bình bất ngờ phát hiện Điền Tâm dĩ nhiên nằm ở trên giường.

"Tâm tỷ, người đã ngủ chưa?"

Điền Tâm nhỏ giọng hỏi, đồng thời trong lòng cảm thấy kỳ quái, bình thường Điền Tâm so với nàng đều ngủ đến muộn, ngày hôm nay còn phát sinh loại này náo loạn, khiến người ta hưng phấn khó ngủ sự tình, Điền Tâm làm sao ngủ đến? Chẳng lẽ nàng cũng cùng Bội nhi như thế, uống nhiều rồi?

"Há, không có. Ta chính là nằm một hồi. Có chuyện gì sao, Bình Bình?" Nằm ở trên pho Điền Tâm nói.

"Tâm tỷ, ta chính là muốn hỏi một chút tối hôm nay sắp xếp như thế nào. Là mấy người chúng ta đồng thời bảo vệ Bội nhi vẫn là thay phiên thay đổi người đến thủ? Ý của ta là thay đổi người đến thủ. Hiện tại Ly Thiên lượng cũng là sáu, bảy tiếng, chúng ta có bốn người, một người thủ cá biệt giờ, nấu một nấu, rất nhanh sẽ trời đã sáng." Quan Bình thẳng thắn nói.

"Còn vì là tiểu tử thú kia gác đêm? Lão nương không gọi hán tiểu sắc phôi một chậu từ nước lạnh nhường hán thanh tỉnh một chút coi như đối với hán hạ thủ lưu tình, còn vì hán gác đêm? Hán mộng đây!" Điền Tâm thật muốn như thế đối với Quan Bình nói.

Nhưng nàng nhưng không thể nói! Điền Tâm chỉ có thể ở trong lòng phát tiết một phen đối với Vương Bội cái kia "Giả làm heo ăn thịt hổ", "Say giả hí người" giả hòa tiến hành một phen "Lột da rút gân", "Chém thành muôn mảnh" nguyên rủa, mà không thể đem Vương Bội không có say, chỉ ít không say mềm sự thực nói cho Quan Bình. Nguyên nhân rất đơn giản, nếu như Vương Bội không có say, cái kia khi hán vừa nãy ở WC đi tiểu thời điểm tại sao mình không ra? Không thể vạch trần, vậy cũng chỉ có lừa mà thành thật, làm Vương Bội say thật. Vương Bội say thật, liền không thể không lưu người chăm sóc hán, cứ việc ở Điền Tâm xem ra, mặc dù tiểu tử này say thật, cũng không phải chuyện ghê gớm gì.

Nhường hán ngã đầu ngủ trên một đêm ngày thứ hai đánh rắm liền không đạt được, nơi nào cần muốn an bài người nào gác đêm! Nhưng câu nói như thế này ngay ở trước mặt ba người nàng cũng không nói ra được. Lời này nếu như nói chuyện, vạn nhất ngày mai cái nào tiểu cô nương đem nàng còn nguyên, thậm chí thêm mắm dặm muối báo cho Vương Cát Xương cùng Tăng Phạm Ngọc, cái kia nàng lần này từ chức đối nghề coi như bạch nhảy. Dù cho Vương Bội lại tín nhiệm nàng, nhưng đặc tội rồi "Thái thượng hoàng" cùng "Hoàng thái hậu", vậy còn có cái gì tốt trái cây ăn?

"Há, ta em bé bị người cái này huyền não tối hăng say 'Con mụ điên' cho quá chén, nhường người buổi tối chiếu nhìn một chút hán, người đều leo nha leo nhéo, bắt đắc dĩ, người cái gì ý tứ? Có còn muốn hay không làm?"

Điền Tâm tựa hồ đã có thể đoán được mình bị tố cáo hắc trạng sau Vương Bội cha mẹ ý nghĩ. Điền Tâm dù sao ở trong xã hội lang bạt mấy năm, xã hội hiện thực, đạo lý đối nhân xử thế so với mấy cái bé gái muốn nhìn đến mức quá nhiều, cũng hiểu nhiều lắm. Cho nên nàng ở vào điểm sau khoảng thời gian này vẫn luôn tự thể nghiệm, khắp mọi mặt đều muốn đến chu đáo, làm rất khó. Vương Bội cha mẹ yêu thích nàng, mấy cái nhỏ hơn nàng vài tuổi bé gái tín nhiệm nàng, nàng đương nhiên sẽ không dễ dàng đem loại này thật vất vả xây dựng lên đến thích cùng tín nhiệm cho chôn vùi đi. Nếu quyết định muốn lừa mà thành thật cho cái kia sắc phôi gác đêm, thế nhưng làm sao thủ lại là một vấn đề

Nếu như dựa theo Quan Bình đề nghị, thay phiên thủ, ở tên kia rõ ràng chính là say giả tỉnh hướng nhường một nữ hài cùng hán cùng tồn tại một thất. . . Điền Tâm nghĩ đến trước đây không lâu chính mình ở trong nhà cầu tao ngộ. Ở như vậy một chỗ, ở bên ngoài còn có người chờ tỉnh hướng, này cả gan làm loạn sắc phôi đều suốt chút nữa "Cường J" chính mình; nếu như đối ở chính hán phòng ngủ, bên ngoài lại không có bất kỳ người nào nhìn tỉnh hướng, cái tên này còn không đem đi cùng với hán nữ sinh "Liền dây lưng cốt" cho "Ăn tươi nuốt sống"?

Hơn nữa, Điền Tâm hầu như có thể khẳng định, ba cái đơn thuần ấu trĩ tiểu cô nương, đặc biệt Quan Bình cái này đối với Vương Bội duy mệnh là từ "Đại nha hoàn", đối mặt cái kia sắc phôi cũng không biết từ nơi nào học được, làm người khó mà đề phòng thủ đoạn, rất khả năng liền phản kháng đều sẽ không phản kháng một hồi, trực tiếp liền có thể bị cái kia sắc phôi cho lấy xuống. Đạo lý rất đơn giản, Điền Tâm bản thân nàng trước đây không lâu ở trong nhà cầu cái kia ngăn ngắn 2,3 phút, nếu không phải là bởi vì bên ngoài còn đứng ở Quan Bình ba nữ, nàng rất khả năng liền luân hãm, mặc cho tên kia dư lấy dư đoạt. Liền nàng cái này kiên thức rộng rãi, ý chí kiên định xã hội nhân sĩ đều suốt chút nữa lật thuyền trong mương, những này không có kinh nghiệm gì, ý chí lực lại bạc nhược bé gái làm sao chống lại đến cái kia sắc phôi tầng tầng lớp lớp thủ đoạn? Hướng hồ rượu trắng sợ người đảm, hơn nữa này sắc phôi ở đầu là cái gì sợ người? Rõ ràng chính là một cái khoác một cái da dê lang!

"Thay phiên gác đêm? Quá phiền phức, ta xem hay là chúng ta bốn cái đồng thời ở hán phụ cận ngã ra đất nghỉ đồng thời thủ đi. Ở trong phòng của hán đánh hai cái địa pho, dựa vào cửa hành lang lại đánh hai cái. Trong phòng của hán rảnh rồi điều, đem điều hòa mở ra, ngủ lên so với tự chúng ta phòng ngủ còn thoải mái." Điền Tâm đối với Quan Bình nói.

Đồng thời ngã ra đất nghỉ vì là Vương Bột gác đêm đề nghị bị Điền Tâm một nói ra, lập tức được Lý Thúy cùng Giải Anh hai người tán thành. Hai người trước đây không lâu mới đồng thời mặt đỏ tới mang tai đàm luận từng người luyến ái sử, vừa lại ác chiến một hồi, giờ khắc này trả xong toàn nằm ở hưng phần dư vị ở trong, căn bản là ngủ không được. Hiện tại đồng thời ở Vương Bột bên trong gian phòng ngã ra đất nghỉ, cũng không cảm thấy là cái gì khó sai sự tình, trái lại cảm thấy là một cái chơi vui mà lại náo nhiệt sự tình, nói không chắc còn có thể tiếp tục đề tài mới vừa rồi, tiếp tục lĩnh hội một hồi trước đây không lâu loại kia mặt đỏ tim đập, nhiệt huyết sôi trào, khiến người ta không tự chủ được rơi vào vô hạn ước mơ cùng ảo tưởng kích thích, căng thẳng ở trong! Vương Bột phòng ngủ mặc dù là to lớn nhất, nhưng lớn đến mức cũng có hạn, chỉ có thể ở cuối giường cùng tới gần tủ quần áo một bên đánh hai giường địa phò, mặt khác hai giường cũng chỉ có đánh vào dựa vào cửa hành lang trên. Lý Thúy cùng Giải Anh chủ động đưa ra ngủ hành lang, nhường Quan Bình cùng Điền Tâm ngủ buồng trong.

Nhưng cũng bị Điền Tâm cho từ chối, nói nàng cùng Quan Bình ngủ hành lang là được, nhường hai người bọn họ ngủ buồng trong. Điền Tâm từ chối đương nhiên không trọn vẹn xuất phát từ quan tâm và hảo ý. Nàng đối với nằm ở trên giường cũng không biết ngủ không ngủ Vương Bột vẫn cứ lòng mang ý sợ hãi. Xuất phát từ nữ tính trực giác, nàng mười phần rõ ràng trong ngày thường Vương Bột đối với mình cùng Quan Bình hai người hứng thú so với tạ anh cùng Lý Thúy phải lớn hơn nhiều nhiều lắm.

Nếu như mình và Quan Bình ngủ ở bên trong phòng, nghĩ đến phía trước dẫm vào vết xe đổ, nàng rất lo lắng này sắc đảm bao thiên gia hỏa sẽ không nhận được chuồn mất xuống giường đến quấy rầy nàng cùng Quan Bình. Như vậy đối mặt Vương Bột, sẽ xuất hiện ra sao tình huống đây? Nếu như là Quan Bình, đối với Vương Bột một nhà có mang cực kỳ tốt đẹp cảm, thậm chí hoàn toàn liền đem Vương Bột xem là đệ đệ mình tới chăm sóc Quan Bình có rất lớn có thể sẽ ốm ở nhường tên kia được toại nguyện.

Nếu như là nàng đây? Điền Tâm cảm giác mình nhất định sẽ phản kháng. Thế nhưng nàng thật sự sẽ kịch liệt phản kháng đến đem xung quanh ba người đều thức tỉnh, sau đó làm cho các nàng đến hiện trường quan sát chính mình làm sao bị người cường J sao? Điền Tâm rất hoài nghi mình đến thời điểm dừng khi. To lớn nhất khả năng chính là cùng trước đây không lâu ở WC như thế, vô lực phản kháng, cũng không dám phản kháng, thậm chí đang bị tên kia gây ở trên người mình các loại thủ đoạn mang đến siêu cường cảm quan kích thích cùng toàn thân thoải mái dưới triệt để trầm luân, chủ động cùng với cầu thả! Điền Tâm không muốn mạo hiểm, cũng không dám mạo hiểm như vậy! —————

Đèn đã tắt, yên lặng như tờ. Trừ trên tường điều hòa trũng gió thổi mang đến từng tia từng tia thanh, bên trong gian phòng không hề có một chút tiếng vang. Mới vừa tắt đèn lúc nào, Lý Thúy cùng Giải Anh còn muốn tiếp tục phía trước đề tài, vừa nổi lên cái mới đầu, liền bị ngủ ở ngoài cửa Điền Tâm lấy ngày mai còn phải đi làm vì là do cho ngăn lại. Lý Thúy cùng Giải Anh tuy rằng chưa hết thòm thèm, nhưng Điền Tâm cùng Quan Bình đã không một tiếng động, hai người một cây làm chẳng lên non, không thể làm gì khác hơn là ngậm miệng bé ngoan ngủ. Điều này làm cho nằm ở trên giường, con mắt mở to Vương Bột đại hận không ngớt! Phía trên thế giới này xa nhất khoảng cách là cái gì? Người khác nhau có sự khác biệt đáp án. Đối với lúc này nửa tỉnh nửa say, cột cờ treo cao, tính thủ tăng vọt Vương Bột tới nói, vậy thì là: . . . (trở xuống cắt bỏ 160 tự

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Tầng Phàm Tung

Chung Hiểu Mẫn buổi tối đạp xe về nhà, thấy trượng phu cùng mẹ chồng chính đang nhà bếp phía dưới.

"Sao muộn như vậy mới com nước xong a?"

"Ngày hôm nay trong ruộng lao động chân tay hơi nhiều, chậm chút. Đúng rồi, người còn có ăn hay không điểm à?" Tầng Phàm Tung quay về Chung Hiểu Mẫn nói.

"Vậy thì cho ta mức nửa bát mà, chỉ cần nửa bát, có thêm ta cũng ăn không hết." Chung Hiểu Mẫn buổi tối ăn xuyên xuyên, lại uống hơn nửa chai bia, nhưng không ăn cơm, lúc đó cảm thấy không đói bụng, kỳ hơn nửa giờ xe đạp, hiện tại lại cảm thấy có chút đói bụng.

Mì làm được rồi, Chung Hiểu Mẫn bung lên trượng phu cho mình để tốt gia vị nửa bát mì, dùng chiếc đũa chọn mấy cây ở trong miệng, vẫn chưa hoàn toàn bắt đầu tước, thì có một loại cảm giác muốn ới.

Trừ vị mặn cùng cay vị, Chung Hiểu Mẫn không thử ra cái khác bất kỳ mùi vị. Chung Hiểu Mẫn biết trượng phu nên thả gia vị đều thả, nhưng trong nhà ăn mỹ gia vị có cái gì? Có điều chính là nước tương giấm, dầu cây ớt vị tinh này bốn loại! Không nước luộc, không thịt thái, trừ bốn loại đơn giản gia vị ở ngoài, cái gì đều không có, cùng Chung Hiểu Mẫn mỗi ngày ở cửa hàng bún ăn bún, mì phở hàm đồ gia vị so với, e sợ liền số lẻ cũng chưa tới. Nghe chính mình cái kia cháu ngoại trai nói, "Tầng Tầu Bún" hết thấy đồ gia vị gộp lại, vượt qua ba mươi loại!

Chung Hiểu Mẫn rất muốn đem trong bát này nửa bát khó có thể nuốt xuống đồ vào nước gạo thùng, nhưng nàng liếc nhìn trượng phu cùng mẹ chồng, thấy hai người chính từng ngậm từng ngậm ăn, hơn nữa ăn được là say sưa ngon lành, Chung Hiểu Mẫn cúi đầu, ép buộc chính mình cầm trong tay nửa bát mì như cùng ăn độc được giống như cho nuốt xuống.

"Ăn xong? Nếu không ta lại cho ngươi thêm điểm? Ngươi tối hôm nay không ăn no sách?" Tăng Phàm Tung thấy thê tử liền nước mì uống sạch sành sanh, cho rằng Chung Hiểu Mẫn không ăn no.

"Không muốn, no rồi. Tối hôm nay cùng Vương ca, Điền Tâm bọn họ đồng thời, ăn xuyên xuyên hương." Chung Hiểu Mẫn cầm lấy điện bát, bắt đầu dùng rửa chén mặt rửa chén.

"Ừ, ngươi mấy gia tử chơi cách a? Còn ăn xuyên xuyên hương! Xuyên xuyên hương có được hay không ăn à? Đòi ta đều cho tới bây giờ chưa từng ăn!" Tăng Phàm Tung cười chế nhạo nói.

"Ăn ngon đến! Chưa từng ăn, ngày nào đó đem mẹ tái khí, chúng ta cùng đi ăn ba!"

"Ta không cắt (đi)!" Vương Bột bà ngoại vừa nghe phải bỏ tiền, cắn vội vàng lắc đầu, "Muốn cắt các ngươi cắt!"

"Các ngươi tối hôm nay sao nhớ tới cắt ăn xuyên xuyên hương a?" Tăng Phàm Tung hỏi.

"Nơi nào mà, tối hôm nay Bột nhi cho chúng ta đóng tiền lương, Điền Tâm tốt lắm ăn phê (mang theo hạ thấp, ăn ngon chó ý tử) liền đề nghị nói đi đánh ngang hòa ăn xuyên xuyên. Quan Bình, Giải Anh mấy cái quý nữ tử nghe xong liền lớn tiếng khen hay. Ta vốn là không muốn cắt, thế nhưng nhân gia đều muốn cắt, ta một người không cắt, nhân gia không cảm thấy ta trang quá sách? Vì lẽ đó cũng chỉ có theo đồng thời cắt ba!" Chung Hiểu Mẫn đại thể giải thích một hồi ngày hôm nay tình huống buổi tối, "Ta tháng này lên 2 1 ngày ban, đạt được 210 nguyên! Ngươi đem này hai trăm khối cầm tồn lên mà!" Nói, Chung Hiểu Mẫn từ trong túi lấy ra hai tấm màu đỏ "Mao lão Hán nhĩ", đưa cho Tăng Phàm Tung.

Vương Bột cậu út thấy thê tử đạt được tiền, rất là cao hứng, nhưng ngoài miệng lại nói: "Mẹ yêu, ngươi liền một tháng lao động chân tay đều không làm được, ngươi không ngại ngừng hưởng về tỷ tỷ muốn tiền lương sách?"

"Đây là nhân gia Bột nhi chủ động cho chúng ta phát, lại không phải ta muốn." Chung Hiểu Mẫn biện giải nói, "Ta đều xem là tốt, Giải Anh, Lý Thúy những người này mới lên 7,8 ngày ban, Bột nhi đều cho các nàng phát tiền lương."

"Chúng ta Bột nhi thẳng nhóc này chính là thành thật, như hấn mẹ!" Vương Bột bà ngoại bình luận, trên mặt cũng mang theo cười, "Tăng Phàm Tung, nhanh đưa cho ta xem dưới ba, ta xem một ha nhĩ Bột nhi phát tiền có cái gì không giống."

"Có cái gì không giống mà, còn không phải tiền?" Tăng Phàm Tung đem hai tấm "Mao lão Hán nhĩ" đưa cho hấn mẹ, "Nếu như ta là Bột nhi, liền không cho các ngươi phát tiền! Cái nào một tháng đều không có làm mãi, liền muốn nghĩ đến tiền yêu!" Vương Bột cậu út bắt đầu cánh tay hướng ra ngoài quai.

Liền có nên hay không phát chuyện tiền bạc ba người lại nghị luận một phen, đương nhiên thiếu không được "Phê bình" cháu ngoại của bọn họ, cháu ngoại trai quá thành thật, quá ngốc, lúc này, Chung Hiểu Mẫn liền đem nạng cân nhắc nhiều ngày ý nghĩ nói ra:

"Tăng Phàm Tung,

Ngươi hiểu được tỷ tỷ bọn họ cửa hàng bún hiện tại bắt đầu bán mì, bán vằn thắn sao?"

"Hiểu được! Hai ngày trước cho các ngươi đưa món ăn thời điểm không phải xem các ngươi ở bao vằn thắn đến à? "

"Ta là nghĩ như vậy: Ngươi xem, tỷ tỷ bọn họ cửa hàng bún mỗi ngày đều muốn từ nông mậu thị trường mua một đại khuôn mì căn cùng vỏ vằn thắn. Những này mì căn cùng vỏ vằn thắn không nói nhiều rồi, bốn mươi, năm mươi khối luôn có mà! Bốn mươi, năm mươi khối bên trong, ta phỏng chừng những kia bán mì căn, bán vỏ vằn thắn ít nhất phải kiếm lời cái mười mấy hai mươi khối. Ta xem ngươi bình thường yêu thích chuyện nghiên cứu, nếu không, ngươi cắt chuyện nghiên cứu một hồi sao cái làm mì căn cùng vỏ vằn thắn, như thế nào à?"

"Cái gì? Làm mì căn cùng vỏ vằn thắn? Chưa biến (chẳng lẽ) ngươi muốn gọi ta bán vỏ vằn thắn cùng mì căn cho Bột nhi bọn họ sách?" Tăng Phàm Tung rất nhanh đoán được đến thê tử ý nghĩ.

"Chưa biến không thể sách? Chỉ cần ngươi có thể làm ra cùng nông mậu thị trường những kia lão thái bà, lão nương tử như thế mì căn cùng vỏ vằn thắn, giá cả lại với bọn hấn như thế, thậm chí chúng ta còn có thể thấp một chút, vì sao tử không thể bán cho Bột nhi à? Chưa biến ngươi cháu ngoại trai tình nguyện nhường người ngoài kiếm tiền, cũng không muốn nhường ngươi cái này thân cữu cữu kiếm tiền sách?"

Từ khi phát hiện cửa hàng bún mỗi ngày đều muốn chọn mua lượng lớn vỏ vằn thắn cùng mì căn sau, Chung Hiểu Mẫn liền vẫn đang muốn cho chính mình tốt lắm mua bán lại đồ vật trưng phụ mua bán lại ra mì căn cùng vỏ vằn thắn, đem nông mậu thị trường cái kia hai cái vì là 'Tăng Tẩu Bún' cùng hàng lão bà tử thay vào đó. Vì thế, nạng chuyên môn thỉnh giáo Vương Cát Xương, còn hướng về Vương Cát Xương hỏi làm sao làm mì căn cùng vỏ vằn thắn.

Chung Hiểu Mẫn đề nghị mới bắt đầu thực sự là ra ngoài Tăng Phàm Tung dự liệu. Thế nhưng thê tử như thế vừa phân tích cùng cố động, đúng là cảm thấy chưa chắc không thể thử một lần. Vương Bột cái này cậu út vài phương diện khác với hấn gần như, không có chuyện gì thời điểm đều yêu mua bán lại đồ vật. Vương Bột khi còn bé hầu như hết thấy món đồ chơi, cái gì trúc chuồn chuồn, lăn vòng sắt, ngư nhi (con quay), điều, cần câu, cung, diêm súng (diêm súng), trúc tiễn, thổi tên, cung tên, éch xanh tiễn (nguyên lý tương tự với cung nỏ, dùng xe đạp sấm xe làm động lực nguyên, dùng ống trúc làm bắn ra mũi tên đường nối, thông qua mấy móc phóng ra) các loại tiểu hải tử yêu tố ra trò chơi, Vương Bột ở mười tuổi trước liền toàn sẽ chế tác, hơn nữa là một người lợi dụng dụng cụ thô sơ nhất đao tước phủ chém thêm hòa thiêu độc lập hoàn thành. Hấn không chỉ có sẽ làm, hơn nữa làm được tinh, làm được đẹp để. Mỗi khi cùng xung quanh tiểu đồng bọn so sánh, dù cho là một ít tuổi tác so với hấn lớn hơn vài tuổi đại hải tử làm ra trò chơi so với, hấn

làm được đồ vật thường thường đều là tối tốt đẹp. Hơn nữa hết thấy những thứ đồ này đều cũng không Nhân Giáo hẳn, đều là hẳn liếc mắt nhìn hải từ khác trong tay hàng mẫu sau, liền chính mình chạy về trong nhà từ từ suy nghĩ, chuẩn bị vật liệu, gia công vật liệu, lắp ráp, đính chính, cuối cùng thành hình.

Vương Bột ẩn tượng sâu nhất một chuyện chính là hẳn lẫn cái thứ nhất vòng sắt, chính là trong đồng rác nhảy ra một cái quanh co khúc khuỷu phé thép chính mình quyền đi ra. Vào lúc ấy, hẳn chỉ có năm tuổi. Đối với một năm tuổi hải từ tới nói, nếu muốn đem một cái người trưởng thành đầu ngón út độ lớn, quanh co khúc khuỷu phé thép biến thành tròn vo vòng sắt, cần đánh hạ hai đạo cửa ải khó. Thứ nhất chính là làm sao đem đã thành bánh quai chèo đoàn như thể phé thép làm cho thẳng; thứ hai chính là làm sao đem quyền tròn, biến thành độ chính xác rất cao hình tròn, để đầu đuôi có thể vừa đúng hẳn. Năm tuổi Vương Bột, dùng tảng đá tạp, ở rừng trúc lợi dụng cách xa nhau rất gần hai cái gậy trúc thông qua đòn bảy nguyên lý sử dụng sức bủ sữa mẹ bài, bỏ ra ròng rã bảy ngày công phu, mới đưa một đoàn "Cộng lông" biến thành một cái vòng tròn, rất tiêu chuẩn tròn.

Vương Bột thiên tính bên trong có một loại đã tốt muốn tốt hơn, không làm liền thôi, muốn làm liền muốn làm được tốt nhất cố chấp! Chính là loại này xoi mới cố chấp, nhưng hẳn ở vài tuổi thời điểm bắt luận làm cái gì, kết quả cuối cùng đều so với người chung quanh cao hơn một bậc.

Vì lẽ đó, sau đó Vương Bột thường thường cảm thán, vạn phần tiếc nuối nói lấy tính nết của chính mình cùng trời sinh tay khéo, chính mình đại học căn bản thì không nên đọc văn khoa, mà nên đọc ngành kỹ thuật, sau khi tốt nghiệp làm nghiên cứu viên, làm kỹ sư!

Nhưng sau đó Vương Bột tốt nghiệp đại học sau tiến vào Song Khánh nghề chế tạo, chính hẳn tuy rằng làm nghiệp vụ viên làm ra khâu, thể nhưng bên trong công xưởng nghiên cứu viên, kỹ sư nhưng là tiếp xúc rất nhiều. Thậm chí có một lần cơ duyên tế hội, hẳn còn cùng nhà xưởng bên trong phụ trách kỹ thuật cùng nghiên cứu phát minh lão tổng làm hẳn "Lão chọn" (P cực phẩm đến cùng một người phụ nữ ý tứ). Khi hiểu rõ đến những này kỹ sư môn công tác hoàn cảnh, địa vị, chờ chân thực tình trạng sau, Vương Bột cái kia tiếc nuối với muốn làm "Người giỏi tay nghề", "Bác thầy", "Đại sư" mà không được tâm tư mới dần dần phai nhạt xuống. Hẳn biết, trừ phi hẳn đầu thai đầu đến Thái Bình Dương bờ bên kia cái kia cái quốc gia, bằng không cho dù hẳn đọc toàn Trung Quốc tốt nhất ngành kỹ thuật, thật sự coi cái gì nghiên cứu viên hoặc là kỹ sư, hẳn cũng không làm được bao lớn thành tựu đi ra.

Lúc đó Vương Bột cùng nhà xưởng nghiên cứu phát minh bộ có cái họ Hùng cao cấp kỹ sư thập phần hợp ý. Một lần say rượu, người này liền hướng Vương Bột oán giận nói hẳn cùng bạn học của hẳn đồng thời nghiên cứu sinh tốt nghiệp, hẳn hùng tâm bừng bừng đi tới xí nghiệp làm nghiên cứu phát minh, hẳn bạn học thì lại thông qua quan tâm tiến vào giáo dục hệ thống thành một vì nhân dân phục vụ công chức, hai người hiện tại thu vào liền không đề cập tới, hoàn toàn không khả năng so sánh; chỉ cần nói mười năm sau hai người về hưu nắm về hưu tiền lương, hẳn cái này cao cấp kỹ sư về hưu tiền lương 2600 nguyên, mà hẳn cái kia làm công chức bạn học ít nhất muốn bắt hơn 5000. Dựa vào cái gì a?

Vào lúc ấy Vương Bột cũng là qua ba mươi tuổi người, cũng uống hai ngụm rượu, lúc ấy nói: Lão Hùng a, đến hiện tại ngươi còn không rõ vấn đề vị trí à? Đây chính là quyền lên tiếng vấn đề a! Ngươi bạn học kia, bao nhiêu gia trưởng, bao nhiêu lão sư muốn cầu người gia, một mình ngươi tư xí xe gắn máy xưởng làm nghiên cứu phát minh, người nào tới van cầu ngươi? Ngươi sinh hoạt lớn tuổi như vậy còn không thấy rõ xã hội này hiện trạng, đáng đời ngươi nghiệp chương yêu!

Thiên tài không còn thổ nhượng, cùng con cá thiếu mất nước, không có bất kỳ trên bản chất khác nhau.

Vương Bột cậu út Tăng Phạm Tung cũng yêu thích mua bán lại, chế tác đồ vật, đặc biệt là am hiểu sửa chữa. Hẳn cậu út mặc dù ngay cả sơ trung đều không tốt nghiệp, thể nhưng tự học Thành Tài, nhỏ đến máy thu thanh, lớn đến TV, máy giặt, cùng với sau đó xe gắn máy, cái gì đều sẽ tu. Cậu út vị trí từng gia đại viện, nhà ai bên trong có cái gì vật hỏng rồi, đều không ôm vào trên đường đi tìm tương quan sửa chữa phò, trực tiếp tìm cậu út. Mấy cái cữu cữu ở trong, Vương Bột tiếc nuối nhất chính là mình cái này cậu út, bởi vì niên đại cùng gia đình quan hệ, văn hóa thiếu, không thể đi ra ngoài, bằng không, lấy cậu út siêng năng làm việc cùng cái kia sợi xuyên kính, chắc chắn sẽ không có đời đều oa ở nông thôn, tất nhiên sẽ đại có cái nên làm!

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 97: Ảnh Đế?

"Làm đúng là có thể làm một làm, thể nhưng ta chưa từng có làm trải qua mà. Chính mình ăn cũng liền thôi, muốn bắt đến tỷ tỷ trong cửa hàng đầu bán, ta xem huyền hóa." Tăng Phạm Tung suy nghĩ một chút nói.

"Ngươi làm đều không làm qua ngươi sao hiểu được không làm được a? mà căn cùng vô văn thần nên gần như, ta hỏi qua Vương ca, hẳn nói cho ta biết một ít. Có điều ngươi tốt nhất vẫn là tự mình đi hỏi một chút hẳn, hoặc là hỏi một chút Bột nhi. Ngươi này cháu ngoại trai ta nhìn, thông minh cực kì, ta liền từ trước tới nay chưa từng gặp qua như thể thông minh em bé, tương lai khẳng định không được. Các ngươi từng gia nhà có thể hay không ra đại nhân vật, ta xem liền dựa vào hẳn!"

"Chúng ta Bội nhi, từ nhỏ đã thông minh, lại từ thông minh lại hiểu chuyện! Xưa nay đều không nhường bọn họ mẹ lão Hán nhi thao qua cái gì tâm!" Vương Bội bà ngoại vừa nhắc tới chính mình này đại cháu ngoại trai, trừ biểu dương vẫn là biểu dương.

"Hỏi Bội nhi còn có chút phổ phổ, ngươi muốn hỏi Vương Cát Xương? Quên đi! Ta còn không bằng tự mình tìm tòi!" Vương Bội cậu út đại rút đầu, hấn đối với hết ăn lại nằm Vương Cát Xương trước sau là còn có phiền diện.

"Vậy ngươi liền đi hỏi Bội nhi đi. Nhường ngươi cháu ngoại trai cho ngươi ra nghĩ kè." Chung Hiểu Mẫn nói.

"Muốn được mà! Chờ sáng ngày một ta vào thành cho các ngươi đưa món ăn thời điểm ta liền đi mua một ít dấm, điện trở về làm thí nghiệm. Thuận tiện mang điểm các ngươi điểm đầu mì cần cùng vỏ vắn thần trở về nghiên cứu." Tăng Phạm Tung gât gât đầu, quyết định tự mình làm một hồi. Hấn ngược lại không là hi vọng chính mình có thể từ bên trong kiếm lời thật nhiều tiền, chỉ là hấn thiên tính liền yêu thích nghiên cứu những thứ đồ này.

Kiếp trước, Vương Bội nhớ tới rất rõ ràng một chuyện chính là để chứng minh hiện tại nông thôn bên trong nước giếng cũng không sạch sẽ, không sánh được chính hấn lấp đất dùng màng lọc loại bỏ sau có thể trực tiếp dùng để uống trực tiếp nước uống, cậu út chuyên môn còn ở internet đặt hàng một bộ máy móc, dùng để điện giải nước giếng. Lúc đó cậu út dùng ly thủy tinh đến hai chén nước, 1 ly là nước giếng, 1 ly là loại bỏ sau nước giếng, đồng thời tiến hành điện giải. Hai phút sau, loại bỏ sau cái kia chén nước sạch sẽ trong suốt, không hề biến hóa; một chén khác mới từ dưới nền đất đánh lên đến nước giếng thì lại trực tiếp đổi xanh, cả kinh Vương Bội sau đó cũng không dám nữa trực tiếp dùng để uống nông thôn nước giếng.

Sáng sớm ngày thứ hai, mấy cái ở Vương Bội trong phòng ngủ bởi tức một đêm nữ sinh trước sau rời giường, rời giường vang động rất nhanh sẽ đem giấc ngủ kém cỏi Vương Bội cho đánh thức.

"Ồ, các ngươi, các ngươi làm sao đang ở trong phòng ta ngủ?" Sau khi tỉnh lại Vương Bội còn buồn ngủ, trợn mắt ngoác mồm nhìn bên trong ngoài cửa thu thập địa phở mấy nữ.

"A, Bội nhi, ngươi không nhớ rõ tối ngày hôm qua phát sinh chuyện sao?" Lý Thúy kinh ngạc nói.

"Đúng đấy, Bội nhi, ngươi biết tối ngày hôm qua ngươi là tại sao trở về sao?" Giải Anh cũng nói.

"Bội nhi, ngươi khá hơn chút nào không? Đầu còn hôn mê không hôn?" Ở bên ngoài thu thập cửa hàng Quan Bình vừa nghe vương giường, mau mau ném trong tay đồ vật chạy vào thân thiết hỏi dò.

Chỉ có đứng ở ngoài cửa Điền Tâm không hề nói gì, khóe miệng hiện ra một nụ cười lạnh lùng, nàng đến muốn nhìn một chút này đối bụng "Giả làm heo ăn thịt hổ" sắc phôi đến cùng sẽ làm sao diễn kịch.

"Tối ngày hôm qua? Ta chỉ nhớ rõ tối ngày hôm qua ăn xuyên xuyên, cùng mấy người các ngươi cùng rượu, sau khi uống say, đón lấy nên cái gì đều không nhớ rõ! Tối ngày hôm qua phát sinh cái gì sao? Đúng rồi, ta là sao cái trở về a? Các ngươi gọi xe taxi đem ta trả lại sao?" Vương Bội một mặt mờ mịt.

"Không gọi xe taxi. Là Tâm tỷ mấy người chúng ta thay phiên đỡ, đem ngươi từ xuyên xuyên điểm một đường nâng trở về. Sau khi trở lại, Tâm tỷ cùng Bình Bình còn giúp ngươi lau người, ta cùng Anh từ trả lại ngươi nước uống uống, sau đó. . . Sau đó chúng ta sợ ngươi buổi tối muốn nôn, muốn uống nước cái gì, liền không trở về phòng ngủ, đều ở phòng ngươi ngủ ra đất nghỉ giữ ngươi một buổi tối đây!" Lắm mồm nhanh ngữ Lý Thúy vội vã trả lời Vương Bội vấn đề, suýt chút nữa đem diu hấn đi nhà câu sự tình đều nói ra.

"A, nguyên lai tối hôm qua các ngươi chăm sóc ta một buổi tối a! Thật không tiện thật không tiện! Tâm tỷ, Bình tỷ cảm tạ các ngươi, còn có Thúy tỷ cùng Anh tỷ, thực sự là cảm ơn mọi người! Buổi tối ta khai quan (mời khách), lại mời các ngươi đi ăn xuyên xuyên hương thế nào?" Vương Bội một mặt chân thành,

Lại là xin lỗi lại là cảm tạ.

"Cái gì, Bội nhi, còn cắt ăn xuyên xuyên hương? Ngươi còn không có say đủ sách?" Lý Thúy cười nói.

"Tạ cái gì mà, Bội nhi, chúng ta cũng không làm gì từ! Không cần cảm ơn!" Giải Anh theo nói.

"Bội nhi, ngươi đầu còn hôn không hôn?" Quan Bình thì lại vẫn quan tâm Vương Bội thân thể.

Điền Tâm vẫn là không nói lời nào, yên lặng nhìn Vương Bội biểu diễn.

"Tốt lắm rồi. Thật không tiện ha, Bình tỷ, tối ngày hôm qua để cho các ngươi nhọc lòng." Vương Bội cuối cùng đem ánh mắt nhìn về phía Quan Bình, tràn ngập cảm động cùng một chút áy náy.

"Không một chút nào nhọc lòng! Ngươi không có chuyện gì là tốt rồi, ngươi bây giờ có thể rời giường sao, Bội nhi? Nếu không, ngươi ngày hôm nay cũng đừng đi làm, liền ở nhà nghỉ ngơi một ngày đi." Nghe Vương Bội nói tốt lắm rồi, Quan Bình trên mặt rốt cục lộ ra trấn an nụ cười.

"Bình tỷ, ta nào có như vậy quý giá? Ngươi xem, ta hiện tại không phải nhảy nhót tung bùng sao?" Để chứng minh mình đã khôi phục như lúc ban đầu, Vương Bội trực tiếp từ trên giường nhảy lên, ở trên nhảy nhảy.

"A —— "

"Nha —— "

"A a —— "

"Luu manh —— "

Vài tiếng kinh ngạc thốt lên ở bên trong phòng vang lên, lập tức, trong phòng ba nữ, bùm mặt, che lại mắt vội vội vàng vàng chạy ra Vương Bột phòng ngủ.

Vương Bột cúi đầu vừa nhìn, mới phát hiện mình ăn mặc quần tây khó phảng phất hoành thả một con tiểu dưa chuột ở bên trong, thẳng tắp đem hai chân trung gian khu vực đỉnh ra một loại nhỏ Kim Tự Tháp, chẳng trách mấy nữ muốn che mặt mà chạy.

Mà chữ mình "Luu manh", không cần phải nói, nhưng là từ đầu đến cuối đứng ở bên ngoài không với hần nói câu nào Điền Tâm

Sáng sớm hôm nay cửa hàng bún, bầu không khí có chút bình thường không giống nhau, hơi hơi quái dị. Quan Bình, Giải Anh cùng Lưu Thúy ba nữ nhìn Vương Bột sẽ không tự chủ được mặt đỏ, cũng thật không dám nói chuyện với hần. Mà bình thường yêu cùng Vương Bột làm trái lại, thỉnh thoảng liền muốn cùng hần phan hai câu miệng, mở hai câu chuyện cười Điền Tâm ngày hôm nay nhưng hiếm thấy yên tĩnh lại, cũng không cùng Vương Bột đỉnh ngư cái nhau, cũng không cùng hần làm trái lại, liền thoại đều rất ít nói với hần. Tình cờ nói hai câu, trên mặt cũng là lạnh lùng, không về mặt gì.

Vương Bột đúng là hoàn toàn không thay đổi, vẫn là cái kia phó cột nhà, cả lợ phát phơ đáng đáp. Khi thì đầu đầu Quan Bình, khi thì lại đi trêu chọc trêu chọc Điền Tâm, cứ việc Điền Tâm ngày hôm nay không quá để ý đến hần, hần vẫn là đường như da trâu đường bình thường, phảng phất chưa từng xảy ra chuyện gì như thể chủ động đi nhiệm Điền Tâm, đồng thời còn không ngừng mà, dùng một loại hết sức nghi hoặc, hết sức không rõ, cộng thêm hết sức vô tội ngữ khí hỏi dò Điền Tâm:

Tâm tỷ, người đến cùng làm sao à? Làm sao một ngày đều không để ý nha?

Tâm tỷ, ta nơi nào đem người cho đắc tội rồi à?

Tâm tỷ, người làm sao trong một đêm liền "Trở mặt không quen biết" à? Ta đến cùng làm cái gì nhường người không cao hứng à? Người nói cho ta, ta sửa đổi, ta nhận sai, ta xin lỗi người còn không được sao?

...

Vương Bột bộ này diễn xuất, đúng là đem Điền Tâm khiến cho hơi nghi hoặc một chút.

Từ khi phát sinh bên trong nhà cầu sự kiện kia sau khi, nàng vẫn cho rằng Vương Bột không có say, là đang giả bộ túy, chỉ ít không có say mềm, túy đến bất tỉnh nhân sự. Nàng có hai cái chứng cứ để chứng minh ý nghĩ của chính mình.

Cái thứ nhất chính là bị Vương Bột cường ôm cường hôn. Vừa mới bắt đầu liền đứng cũng không vững hần từ say làm sao sau một khắc liền trở nên cả người mạnh mẽ, không chỉ có đứng đến ổn, hơn nữa còn có khí lực đi ôm nữ nhân?

Thứ hai chính là trước một khắc cái tên này còn Y tâm bùng cháy mạnh, một bộ không đem mình "Cường J" liền quyết không bỏ qua sắc lang tương, nhưng ở một giây đồng hồ sau lập tức liền từ sắc lang đã biến thành bé ngoan thỏ trắng nhỏ, sao có thể có chuyện đó? Chẳng lẽ không là hần nhìn thấy chính mình chuẩn bị mở cửa gọi người tư thế sau biết khó mà lui? Một hiểu được cân nhắc hơn thiệt, ở Y hóa tăng vọt một khắc đó còn có thể dựa vào lý trí áp chế chính mình bản năng, làm ra chính xác phán đoán người làm sao có thể nói say rồi?

Say giả! Hần không thể nghi ngờ là đang giả bộ túy!

Thế nhưng ngày hôm nay Vương Bột một loạt biểu hiện, lại làm cho tin tưởng hần tối hôm qua vẫn đang giả bộ túy Điền Tâm bắt đầu hoài nghi lên phán đoán của chính mình đến:

Nếu như cái tên này tối hôm qua là say giả, vậy hôm nay hần làm sao còn có thể như thể lễ thắng khí hùng, bải làm ra một bộ "Người bị hại" về mặt ở nàng cái này chính quy người bị hại trước mặt tố khổ, trang vô tội? Điều này cần cỡ nào dày da mặt, cỡ nào Cao Siêu hành động mới diễn đến đi ra a?

Nếu để cho một diễn qua hí lão diễn viên đem chứa, Điền Tâm giác được đối phương có thể nguy trang đến mức ra dáng, nhưng cũng chỉ là có thể, bởi vì hiện thực cũng không phải là diễn kịch, diễn "Cường J phạm" cùng thành cường J phạm lại đi bị chính mình cường J người trước mặt diễn người tốt trong đó độ khó liền không học được biểu diễn Điền Tâm cũng biết bên trong khác nhau!

Có thể Vương Bột chỉ là một mười mấy tuổi nông thôn trẻ con, càng chưa từng nghe nói hần đi trong gánh hát chạy qua diễn viên quần chúng, hần nơi nào có mạnh mẽ như vậy tâm lý tổ chất cùng loại này hoàn toàn không nhìn ra kẻ hồ Ảnh Đế cấp hành động?

Không đạo lý a!

Ở Điền Tâm tưởng tượng, này "Cường J phạm" ngày hôm nay có khả năng nhất biểu hiện chính là có thật xa trốn thật xa ẩn núp chính hần một "Nguyên cáo", đang hoảng cong đuôi làm người, làm sao có khả năng đường như không nhân sự bình thường nghênh ngang?

Chẳng lẽ, cái tên này tối hôm qua đúng là say rồi, không nhớ ra được hẳn tối hôm qua trên hành động? Tối ngày hôm qua đối với mình "Cường ôm cường hôn", "Cướp nắm cướp trao" tất cả đều là say rượu sau bản năng phản ứng?

Thế nhưng, hẳn nếu thật sự túy, lại giải thích thế nào hẳn cuối cùng dừng cương trước bờ vực? Lẽ nào không khí lực?

Trong lúc nhất thời, Điền Tâm cảm thấy mình tư duy có chút hỗn loạn.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Điền Tâm thăm dò

Từ sáng sớm khi đến trưa, gần như cả ngày, đối với Vương Bột không coi ra gì nàng kỳ thực đều đang bí ẩn quan sát, quan sát cái tên này phản ứng.

Nhưng bất luận nàng làm sao quan sát, phát hiện cái tên này bình thường như thế nào, ngày hôm nay còn như thế nào, thường ngày miệng ba hoa, ngày hôm nay vẫn cứ miệng ba hoa, không có bất kỳ thu lại.

Hắn xem ánh mắt của chính mình, cũng không có bất kỳ biến hóa nào, không có áy náy, không có né tránh, cũng không cái gì thật không tiện, lời nói cũng không có bất kỳ lấp lóe từ, không có bất kỳ nhìn trái nhìn phải mà nói hẳn, nên đánh thú vẫn cứ trêu ghẹo, nên đùa giỡn vẫn là như thường đùa giỡn!

Vương Bột về mặt cùng phản ứng, nhường xếp vào một bụng Quỷ Hỏa Điền Tâm càng ngày càng nghi hoặc cùng không tự tin, càng ngày càng nhiều hoài nghi lên phán đoán của chính mình.

Thăng thần mà nói, Điền Tâm bản thân cũng không có uống say qua, vì lẽ đó cũng không hiểu uống say qua đi đến cùng là thế nào một loại cảm giác cùng trạng thái.

Thế nhưng "Chưa từng ăn thịt heo đã thấy qua trư chạy", mấy năm đi làm, đúng là làm cho nàng gặp qua không ít sâu rượu uống say sau biểu hiện. Bọn họ hoặc các nàng trên căn bản đều sẽ biến một người: Thoại thiếu biến nói nhiều, nói nhiều thay đổi nhiều, thận trọng biến ngả ngớn, quân tử nhỏ đi người, liệt phụ biến Dang phụ!

Nói chung, người một khi uống rượu say, trên căn bản liền thành một cái khác nàng không quá người quen biết.

Đương nhiên, nàng này không phải đang tiến hành đạo đức phê phán, mọi người là nặng bao nhiêu mặt nạ, ban ngày một tầng, buổi tối một tầng; đi làm một tầng, tan tầm một tầng; lão bà lão công trước mặt một tầng; cha mẹ oa nhi trước mặt khả năng lại là mặt khác một tầng. Tự nhiên, tỉnh táo thời một tầng, say rượu sau khác một tầng cũng là không cái gì kỳ quái.

Mà nam nhân say rượu sau có cái gì đức hạnh, Điền Tâm lớn như vậy cũng đã gặp không ít, rượu gì sau thất đức, say rượu nói lời, say rượu mất lý trí, nàng đều thấy tận mắt hoặc là nghe nói qua.

Vì lẽ đó, nếu như Vương Bột thực sự là bởi vì say rồi mà đối với mình làm ra tối hôm qua WC bên trong loại chuyện đó, thăng thần giảng, Điền Tâm cũng sẽ không có cỡ nào tức giận hoặc là phẫn nộ.

Nàng tức giận cùng phẫn nộ ở chỗ đối phương nếu là tỉnh táo, nhưng vẫn cứ đối với nàng làm ra loại chuyện đó, ở nàng nơi này, chính là không thể tha thứ! Nàng trước sau giao qua hai người nam bằng hữu, đều là bởi vì đối phương ở không chính đến sự đồng ý của nàng thời đã nghĩ đối với nàng dùng cường mà nhượng Điền Tâm nộ không thể nói, một cái bàn tay đập tới, chia tay!

Vương Bột vẫn là một vị thành niên hài tử, Điền Tâm sẽ không một cái bàn tay đập tới, thế nhưng gãy dựa nện đánh, lại thu lại nắm nhưng cũng sẽ không thiếu. Nàng cần dùng những động tác này đến cho thấy chính mình thái độ cùng duy trì chính mình làm nữ tính tôn nghiêm.

Vương Bột đến cùng là say rồi vẫn là không có say; là hồ đồ vẫn là rõ ràng, vấn đề này, thành quấy nhiễu Điền Tâm rờn rã một ngày vấn đề khó.

Nàng từ buổi sáng quan sát suy tư đến buổi trưa, từ buổi trưa tiếp tục quan sát suy tư khi đến trưa, cũng không nhìn ra kết quả gì, không chỉ có không kết quả, trái lại càng ngày càng hồ đồ, càng ngày càng mê hoặc. Đến cuối cùng, nàng thăng thần không muốn, ở trước khi ăn cơm, trực tiếp đem Vương Bột này "Kẻ cầm đầu" hô cửa hàng bún bên ngoài.

Thấy thì thấy không ra kết quả gì, nàng dự định mặt đối mặt "Chất vấn" cái tên này.

"Ngươi, theo ta đi ra một hồi. Ta có lời hỏi ngươi." Điền Tâm đi tới chính phục ở trên bàn tiến hành phương trình hoá học phối hòa Vương Bột trước mặt, nói một câu.

"Tâm tỷ, ngươi tìm ta có việc? Có việc ở bên trong nói là được rồi mà, còn chạy đi ra bên ngoài đến!" Vương Bột hùng hục theo Điền Tâm mặt sau, cột nhà nhìn Điền Tâm.

Nhưng Điền Tâm hiển nhiên vẻ mặt không hề dễ chịu cho Vương Bột xem, sắc mặt lạnh lùng nhìn chăm chăm Vương Bột, hỏi: "Ta hỏi ngươi, ngươi thật không nhớ rõ chuyện tối ngày hôm qua?"

"Cô nãi nãi của ta, Lý Thúy hỏi, Giải Anh hỏi, Quan Bình hỏi, hiện tại ngươi cũng tới hỏi, ta là ngum nước đều nói khô rồi. Ta là thật không nhớ rõ tối ngày hôm qua phát sinh cái gì! Tối ngày hôm qua từ ta ở xuyên xuyên điểm bị các ngươi giả đi đến sáng sớm hôm nay mở mắt khoảng thời gian này, trong đầu của ta ký ức hoàn toàn chính là trống rỗng!" Vương Bột nện thủ giậm chân, ai thần liên thiên nói.

"Cái kia. . . Trong cầu tiêu, trong cầu tiêu phát sinh sự tình ngươi cũng không nhớ rõ?" Điền Tâm nhìn chòng chọc vào Vương Bột mặt, quan sát hẩn về mặt biến hóa rất nhỏ.

"A, trong cầu tiêu? Trong cầu tiêu đã xảy ra chuyện gì sao? Ta là thật không nhớ rõ rồi! Nha,

Đúng rồi, Tâm tỷ, có phải là, có phải là ngươi ở trong nhà cầu. . ." Vương Bột sau khi nói đến đây, ánh mắt bỗng nhiên trở nên lấp loé, ngữ khí cũng biến thành ấp a ấp úng.

Điền Tâm trong đầu chợt chấn động mạnh, nhìn chăm chăm Vương Bột khuôn mặt vẻ mặt con mắt liền trát đều không nhảy mắt một hồi, "Nói mau, nói mau ngươi ở trong nhà cầu đã làm gì!" Nàng bắt đầu dùng một loại trầm thấp mà vừa vội xúc ngữ khí áp bức Vương Bột.

"Có phải là ngươi ở trong nhà cầu đi nhà cầu, ta đột nhiên mở cửa, đem, đem ngươi cho nhìn?" Ấp a ấp úng Vương Bột rốt cục nói hết lời, sau đó, liền lộ làm ra một bộ thẹn thùng, thật không tiện, còn mang theo áy náy về mặt, mà ở loại này hơi hàm áy náy về mặt lại có chứa một loại lúc ẩn lúc hiện hưng phấn cùng mừng như điên.

Nói chung, phi thường phức tạp, quý dị!

"Ngươi xem cái quý yêu, xem!" Điền Tâm thối Vương Bột một cái, khá là thất vọng nói.

"Híc, không thấy là tốt rồi! Ha ha, không thấy là tốt rồi! Có điều chính là nhìn thấy, ta hiện tại cũng không nhớ ra được. Tâm tỷ, nếu không, chờ ngươi ngày nào đó đi nhà cầu hoặc là tắm rửa thời điểm, ngươi đừng gõ cửa, ta thật đẩy cửa tiến vào đến xem thử, thường thức thường thức?" Mới vừa rồi còn là một mặt vô tội cùng hồ thẹn Vương Bột, sau một khắc đã kinh biến đến mức hạo sắc mà Y đang.

"Ngươi cái tiểu sắc quỷ muốn chết sách! Muốn nhìn, tìm người bạn gái từ từ xem đi!" Điền Tâm đầy mặt đỏ bừng, vung lên nắm đấm ngay ở Vương Bột ngực đập một quyền. Nàng không thấy muốn nhìn đến vẻ mặt, cũng không hỏi ra muốn hỏi lên, cũng sẽ không muốn lại lý cái này không biết còn có thể ở trước mặt nàng nói ra cái gì nói gờ gia hòa, cũng không cùng Vương Bột chào hỏi gì, xoay người hướng cửa hàng bún đi đến.

Điền Tâm mới vừa quay người lại, Vương Bột liền ở trong lòng mắng mủn ra:

"Lý trung thụ a lý trung thụ, lão tử có thể bị ngươi đồ chó cho hại thảm! Nếu không là lão tử nhìn ngươi những kia chụp trộm tiểu điện ảnh, do đó đến ra 'Chỉ cần đại gia hết một tiếng rượu, đón lấy chính là ốm ờ, muốn làm sao làm liền làm sao làm' kết luận này, lão tử làm sao sẽ mượn rượu giả điên, đối với Điền Tâm cái kia tiểu nương bị Bá Vương ngành thượng cung, làm ra như vậy heo chó không bằng, nhân thần cộng phần sự tình đến? Đề là ngươi này giết ngàn đao hại! Dạy hư lão tử cái đại lực này ân huệ đồng! Bà nội, xem ra, đài W ví dụ vẫn không thể nắm đến đại lực đến bộ. Lý trung thụ cái kia chó Nhật tử có thể thoải mái méo mó, đối chính mình liền có thể có thể có "Lao ngục tai ương". Sau đó vẫn phải là chú ý, có thể không dùng cường liên không cần cường. Dùng cường cũng phải phân người, cũng phải kiểm nghiệm quả đào nắm. tỷ như như Điền Tâm này thốt cường cường tiểu con ngựa mẹ, liền không thể Bá Vương ngành thượng cung, chỉ có thể nước ấm nấu ếch xanh, lấy động tình người, Ừ, đúng, muốn lấy động tình người. . ."

Ngay ở Vương Bột mắng to hiện nay còn ở eo bên kia học sơ trung lý trung thụ, cũng tổng kết kinh nghiệm giáo huấn thời điểm, đi ở phía trước Điền Tâm bỗng nhiên vừa quay đầu lại, hướng Vương Bột nhìn lại.

Nhưng nàng nhưng thất vọng rồi, chỉ thấy, tên kia vẫn là một bộ khổ qua mặt, oan đại đầu, một bộ khổ đại thù sâu đáng đáp đứng tại chỗ; mà cũng không phải là Điền Tâm tưởng tượng một bộ dương dương tự đắc, gian kế thực hiện được đáng về.

Thất vọng quy thất vọng, thế nhưng Vương Bột lời nói mới rồi nàng nhưng vì vậy mà tin tưởng tám phần mười.

"Ai, thực sự là tiện nghi ngươi tiểu sắc quỷ này! Lão nương nộ hôn đầu liền như thế không rồi! Không còn liền không còn, ngươi nếu như tỉnh táo, có cảm giác lão nương cũng nhận, nhưng chưa cho một không hề ký ức con ma men, lão nương cũng thật là xui xẻo! Quên đi, tối ngày hôm qua coi như bị quý nhập vào người được rồi." Quay đầu lại nhìn Vương Bột một chút Điền Tâm thở dài, xoay người tiếp tục tiến lên.

Mà Vương Bột, nhưng là bị Điền Tâm vừa nãy "Bỗng nhiên nhìn lại" kinh ra một thân thân mồ hôi, thầm nghĩ một tiếng:

Tốt TM hiểm!

Hắn cuối cùng đã rõ ràng rồi điện ảnh kịch truyền hình bên trong vì sao người xấu cuối cùng đều không đánh được người tốt, không phải người tốt quá

mạnh, mà là người xấu quá dễ dàng đắc ý! Đắc ý liền dễ dàng hí hửng, cho tới bị người tốt nắm lấy cuối cùng một phút cơ hội lật bàn.

"Chớ có đắc ý, đắc ý bị sét đánh! Sau đó chính là chiếm tiện nghi gì, có chuyện tốt gì, cũng chứa ở trong lòng, mặc hiễn lộ ra!"

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 99:Đặc cung

"Tốt oa, cậu út! Làm cháu ngoại trai tuyệt đối ủng hộ ngoại!" Vương Bột vỗ bàn một cái, kêu to một tiếng.

Sáng sớm hôm nay, Vương Bột cậu út Tăng Phàm Tung đem một giỏ mới mẻ rau dưa cho cửa hàng bún đưa tới sau, vẫn chưa như thường ngày như vậy "Nước đều không uống một cái" lập tức rời đi, mà là vẹo vẹo Ny Ny đưa ra muốn thử một chút chế tác mì căn cùng vò vắn thần.

Nếu như Vương Bột là không sống lại Vương Bột, khẳng định nghe không ra cậu út "Ý tại ngôn ngoại", nói không chắc còn có thể nói "Cậu út, chính ngoại làm cái gì mà, từ ngoại cháu ngoại trai nơi này trực tiếp nắm ba!"

Nhưng đối với sau khi sống lại hần tới nói Tăng Phàm Tung vừa mới nói hần muốn mình làm mì căn cùng vò vắn thần, hần liền rõ ràng cậu út dự định —— hơn nữa hần còn rõ ràng chuyện này không có khả năng lắm là cậu út dự định, rất khả năng là đến từ chính mợ út Chung Hiểu Mẫn giựt giây.

Thế nhưng mặc kệ là dự định cũng tốt giựt giây cũng được, đối với Vương Bột tới nói đều là một mã sự tình. Lúc trước, hần sợ dĩ không chính mình đi làm mì căn cùng vò vắn thần mà lựa chọn đi nông mậu thị trường mua sẵn có chính là sợ phiền phức, cảm thấy quá trì hoãn nhân công.

Hiện tại, nếu chính mình cậu út muốn đi nghiên cứu này hai môn nguyên liệu, muốn làm chính mình cung hàng thương, Vương Bột nào có không ủng hộ!

"Chỉ cần cậu út ngoại làm ra đến mì căn cùng vò vắn thần cùng trên thị trường mua như thế, ta sau đó liền từ ngoại nơi này nắm hàng. Giả cả cũng dựa theo giá thị trường đến chấp hành, mỗi ngày một kết, nên thật nhiều chính là thật nhiều." Vương Bột trực tiếp cho Tăng Phàm Tung ăn viên thuốc an thần.

Tăng Phàm Tung đối mặt cháu ngoại trai hùng hồn cùng phóng khoáng, hiển nhiên có chút rất thật không tiện. Mẫu thân nhà mẹ đẻ này mấy cái huynh đệ tỷ muội, trừ có chút dùng mách lới đầu lão Ngũ ở ngoài, cái khác sáu cái, cứ việc tính cách không giống nhau, nhưng đều có cái điểm giống nhau, vậy thì là tình nguyện chính mình chịu thiệt một chút, cũng không muốn nhường thân nhân của chính mình chịu thiệt. Nhà ai như cần ra người xuất lực, vậy khẳng định không hề hai lời, có thật nhanh chạy thật nhanh; nhưng nói đến chạy đi chiếm đối phương "Tiện nghi", liền có vẻ xấu hổ, rất thật không tiện đáng về. Phương diện này, ở sáu cái huynh đệ tỷ muội bên trong, đặc biệt là lấy Vương Bột mẫu thân Tăng Phàm Ngọc, cậu út Tăng Phàm Tung cùng tiểu nương Tăng Phàm Tú là nhất.

Vương Bột hào khí vân thiên lời mới vừa vừa ra khỏi miệng, hần cậu út Tăng Phàm Tung liền cảm thấy rất thật không tiện, cảm thấy thật giống ngày hôm nay là chuyên môn chạy đến cháu ngoại trai nơi này đến chiếm tiện nghi giống như.

"Cái này, ta hiện tại cũng không biết được khiến cho đi ra không làm được. Trước đây chưa từng có từng làm."

"Chưa từng làm có thể chậm rãi học mà, cậu út, này lại không phải cái gì công nghệ cao. Ta tin tưởng ngoại nhất định có thể thành công. Ta cũng chưa từng làm tiểu diện cùng vò vắn thần, nhưng nhìn những kia bán mì sư phụ làm, đại thể phương pháp vẫn là có thể thấy được. Bất luận là mì căn vẫn là vò vắn thần, đều cần Tiểu Mạch tinh phần, muối ăn, dấm cùng nước này mấy thứ. Trong đó, vò vắn thần còn giống như cần thêm trứng gà thanh đến cùng diện, đập vào mặt thời điểm dùng điểm tinh bột tăng cường vò vắn thần thoải mái hoạt vị. Công cụ liền không nói, một đại bàn làm dài làm việc, chày, một cái chày cán bột. Đương nhiên cuối cùng còn cần dùng dao đến cắt thành hình. Có điều hiện tại trên thị trường nên có đơn giản mặt cắt cơ đến giúp đỡ thành hình, như vậy có thể tiết kiệm lượng lớn nhân công. Cậu út, ngoại có thể trước tiên đi trên thị trường đi một vòng, có chút bán mì sẽ hiện làm hiện bán, ngoại thuận tiện cũng có thể đi lấy lấy kinh nghiệm." Vương Bột một bên đem chính mình đối với làm mì căn cùng vò vắn thần bị thô thiên tri thức báo cho Tăng Phàm Tung, một bên cho hần nghĩ kế.

Vương Bột lời nói này đối với hiện nay còn không tìm thấy làm mặt đạo Tăng Phàm Tung tới nói, giống như với hồ thể quán đĩnh, lập tức liền tìm đến nỗ lực phương hướng. Tuy rằng còn chưa bắt đầu động thủ, Tăng Phàm Tung trong đầu nhưng có rất lớn sức lực, bởi vì hần cảm thấy này làm mì căn cùng vò vắn thần bị khó hơn nữa cũng có thể không tu TV khó. Liền lão thái bà đều làm cho đi ra đồ vật hần khẳng định cũng biết đến đi ra.

"Muốn được mà, Bột nhi. Ta hiện tại liền đi thị trường mua vật liệu cùng công cụ. Sau đó đi ngoại khác nơi nào đây ăn trọ, buổi chiều trở lại liền bắt đầu chính."

Đúng rồi, ta nghĩ ở nơi này lấy chút sắn có mì căn cùng vằn thắn bì trở lại đối chiếu một hồi, trong lòng cũng tốt có số lượng." Vương Bột cậu út đối với hấn nói.

"Bình tỷ, nắm hai cái thực phẩm túi, cho ta cậu đem vằn thắn bì cùng mì căn còn có bún như thế trang một cân. Còn có, lấy thêm ba cái túi áo, mức thập phần thịt thái, thập phần đầu cây ớt cùng thập phần canh loãng, đóng gói nhường ta cậu mang đi." Vương Bột trực tiếp dặn dò Quan Bình.

"Được rồi, Bột nhi." Quan Bình hướng Vương Bột ngọt ngào nở nụ cười, chạy đến bếp sau cho Vương Bột cậu út đóng gói đi tới.

Nhưng Tăng Phàm Tung nghe xong nhưng sắc mặt "Biến đổi lớn": "Bột nhi, ngươi cho ta lấy chút hàng mẫu là được, không muốn nắm nhiều như vậy. Thịt thái, nước luộc những này càng không muốn nắm, các ngươi muốn bán lấy tiền."

"Bột nhi, không muốn nắm, nắm cái gì mà nắm! Không cần thiết (không muốn) cho ngươi cậu út nắm!" Mợ út Chung Hiểu Mẫn cũng ở một bên khuyên can.

"Vài đồng tiền đồ vật? Cho tung nhi cùng mẹ lấy chút trở lại ăn." Vương Bột mẫu thân Tăng Phàm Ngọc khuyên nhủ.

"Cậu út, mợ út, hai người các ngươi không nên nháo ha! Ta không phải cho các ngươi hai người nắm, ta là cho bà ngoại nắm!" Vương Bột đùa giỡn nói.

"Ai, thật đúng, nắm cái gì mà nắm!" Vương Bột cậu út một bộ tay chân luống cuống đáng vẽ, đi cũng không phải, lưu cũng không phải.

Đây chính là Vương Bột cậu út Tăng Phàm Tung, một ở kiếp trước đem hấn xem là chính mình hài tử, vĩnh viễn vì hấn cân nhắc người.

Lúc này, Vương Cát Xương đi tới, nhờ giọng nhắc nhở Vương Bột nói: "Bột nhi, ngươi cho ngươi cậu út cầm, ngươi không cho Đại cữu ngươi, cậu hai, ba cậu lấy chút sách? Vạn nhất đến lúc cái kia mấy nhà hiểu được, không phải muốn đa tâm?"

Này ngược lại là có chút ra ngoài Vương Bột ý tứ, Vương Bột không khỏi dùng đánh giá cao ánh mắt nhìn chính mình lão tử một chút.

"Vây được mà, lại cho đại cữu, cậu hai cùng ba cậu đều lấy chút. Cũng không nắm hơn nhiều, bọn họ nhà không đến tù lạnh, nắm có thêm cũng hỏng rồi. Mỗi gia đều toàn bộ một cân, phối năm phần thịt thái, năm phần canh loãng cùng năm phần dầu cây ớt. Nước tương vị chua tinh những này liền không cho bọn họ phối, bọn họ chính mình nhà đều có. Ba, ngươi xem như vậy sắp xếp muốn được không?" Vương Bột nhìn mình lão Hấn nhi nói.

"Muốn được, liền như vậy sắp xếp!" Vương Cát Xương lớn tiếng nói, một bộ rộng lượng cực kỳ đáng vẽ.

Vương Bột lão tử Vương Cát Xương, thẳng thắn giảng, mặc dù ăn ngon lại làm không yêu lao động, thế nhưng người vẫn là xem là hào phóng. Chỉ cần hấn có, vẫn tương đối đồng ý cùng thân bằng bạn tốt chia sẻ chính mình thứ tốt.

"Ôi! Bột nhi, ngươi xem, ngươi cậu út tới đây một năm, ngươi liền nát thoát (bỏ ra) ba mươi, bốn mươi nguyên! Ta nhìn hấn sau đó vẫn là không nên tới!" Chung Hiểu Mẫn lái chơi cười nói.

Mà Tăng Phàm Tung vừa nghe thê tử trong miệng ba mươi, bốn mươi nguyên, trong lòng thì càng thêm băn khoăn, than thở lặp lại lời nói mới rồi, gọi Vương Bột không muốn nắm, chính là muốn bắt cũng ít lấy chút, không muốn nắm nhiều như vậy, đại gia thử cái mùi vị liền được rồi, muốn coi như ăn cơm như thế ăn no, vậy thì quá không đạo lý.

"Mợ út, ngươi lời này liền nói sai rồi, ta cậu út không đến, chúng ta đi nơi nào ăn 'Đặc cung' a? Chẳng lẽ còn muốn ăn những kia đánh nông được món ăn oa?"

Từ khi Vương Bột cậu út bắt đầu cho trong cửa hàng đưa món ăn sau, Vương Bột liền căn dặn hấn cậu út nhường hấn thiếu đánh nông được, chỉ ở kết quả sơ kỳ đánh một lần, sau đó liền không muốn đánh. Vì thế hấn có thể nhiều cho hấn ít tiền cũng không có vấn đề gì. Tăng Phàm Tung sau khi nghe, thẳng thắn ở trong ruộng ịch ra một mảnh đất, chuyên môn trồng trọt cháu ngoại trai trong miệng "Không công hại" rau dưa, còn cái khác, vậy thì phải đánh thế nào được còn đánh như thế nào được.

Trừ rau dưa, Vương Bột cũng làm cho hấn cậu út ở nông thôn thảnh thơi cho hấn vợ vét chút thổ kê trứng, thổ kê, thổ vịt lại đây. Kiếp trước hấn, lại làm qua nông dân lại ở trong thành làm qua cư dân, biết nông dân trong nhà thả rông gia cầm cùng công trường quy mô lớn nuôi trồng giống chim trong lúc đó khác nhau —— cái kia tuyệt không là một điểm hai điểm. Kiếp trước không điều kiện kia cũng là thôi, hiện tại có điều kiện, nhưng còn "Không biết phân biệt", vậy cũng quá xin lỗi sống lại.

Chương 100: Hưởng cổ không cần búa tạ

Vương Bột cậu út chỉ dùng ba ngày, liền làm ra vẻ ngoài rất tốt, cùng nông mậu trên thị trường những kia bán hàng rong không khác biệt gì mì căn cùng vô văn thần. Vương Bột lúc này gọi Giải Anh dùng hán cậu út cho hán cung cấp vô văn thần bao chừng mười cái văn thần, ném tới nước sôi trong nồi nấu lên, tiếp theo lại ném một cái mì căn đi vào.

Mấy phút sau, một bát văn thần cùng mì căn đoàn ở Vương Bột trước mặt. Vương Bột không chút khách khí cầm lấy chiếc đũa, bắt đầu rồi thử ăn.

Lúc này Tăng Phạm Tung, trong lòng vô cùng sốt sắng nhìn mình cháu ngoại trai. Ở sắp thành phẩm lấy tới trước, hán đã ở nhà với hán từ Vương Bột trong cửa hàng cầm về hàng mẫu nhiều lần so sánh mấy lần, bất kể là từ vẻ ngoài, vẫn là từ vị hai người này phương diện, hán đã không nhìn ra có cái gì khác biệt sau khi, hán mới dám đem cuối cùng thành phẩm nếm cho mình cháu ngoại trai thưởng thức.

Không để ý Tăng Phạm Tung cũng rất rõ ràng, hán cả đời đều không chơi đùa cái gì cách, cũng chưa từng ăn vật gì tốt, hán cái miệng này thử lên đồ tốt đối với ăn ngon người đến nói không chắc liền cảm thấy tốt. Tỷ như, hiện tại thê từ Chung Hiểu Mẫn, hầu như cũng đã ăn không vô trong nhà làm com nước.

Vương Bột ăn trước hai cái nước dùng văn thần, ăn nửa hai chiếc đũa hồng thang thịt thái diện, để tâm thưởng thức, cẩn thận lĩnh hội giữa hai người sai biệt. Rất nhanh, Vương Bột liền phát hiện mình cậu út làm tiểu diện cùng bên ngoài cung hàng thương so với, bất kể là vẻ ngoài vẫn là vị, cũng đã kém bảy không kém tám, chỉ ít hán cái miệng này ba là thử không ra cái gì khác nhau đến rồi. Thế nhưng cậu út làm văn thần bì, tuy rằng vẻ ngoài trên cùng bên ngoài đã không kém, nhưng vị mặt trên tựa hồ còn kém điểm thoải mái hoạt cảm giác.

Vương Bột người này, bề ngoài trên xem ra có chút cầu thả, thật giống đối với cái gì cũng không quá chú ý, thế nhưng trên bản chất hán nhưng là cái đã tốt muốn tốt hơn, đối với cuộc sống mỗi cái phương diện đều yêu cầu rất cao người. Hán không nói, là đối với người khác không nói, là một loại lễ phép cùng khoan dung; nhưng một khi sự tình rơi xuống trên đầu chính mình, hán sẽ ý nghĩ nghĩ cách làm được hết sức cố gắng.

Tỷ như, kiếp trước Vương Bột có mấy lần ở nhà của chính mình bên trong mời khách, từ đầu thiên buổi tối lên hán liền đang nghiên cứu ngày thứ hai muốn chuẩn bị vài món thức ăn, mỗi cái món ăn tài liệu chính cùng phối liệu cần phải mua cái nào, trong nhà gia vị tề không đầy đủ, có cần hay không bổ sung, hán cũng có sớm muốn cái rõ rõ ràng ràng, sau đó rõ ràng mười mười liệt ra danh sách, sáng ngày thứ hai đi siêu thị hoặc nông mậu thị trường chiếu phương thuốc bốc thuốc. Hơn nữa hán bùng lên bản từ dùng để mời tiệc tân khách món ăn, đều là hán sở trường nhất, am hiểu nhất bảng hiệu món ăn. Nếu như có món gì chính hán đều không hài lòng, hán liền chắc chắn sẽ không lấy ra chiêu đãi khách.

Mà một khi hán đi đối với Phương gia bên trong làm khách, nhân gia hỏi hán muốn ăn cái gì, hán thông thường sẽ nói không đáng kể, tùy tiện làm điểm cái gì có thể lấp đầy bụng là được, hán không cái gì chú ý.

Nhưng trên thực tế, hán nhưng là cái rất chú ý người! Chỉ là không muốn phiền phức nhân gia, để cho người khác cảm giác mình là một khó hầu hạ gia hỏa!

Hán hiện tại mở cửa tiệm, tuy rằng không phải chiêu đãi thân bằng bạn tốt, thế nhưng lấy Vương Bột cá tính, hán vẫn là hi vọng "Tăng Tẩu Bún" bùng ra mỗi một bát đồ vật, diện cũng ít, bún cũng được, có thể đều hết sức cố gắng. Nhưng là Vương Bột dùng dư quang vừa nhìn chính mình cậu út, một tấm bảo kính Phong Sương, vừa đen lại hoàng trên mặt, là một loại vô cùng sốt sắng cùng chờ mong vẻ mặt, vẻ mặt này, nhượng Vương Bột cảm thấy thấp phần đau lòng cùng không đành lòng.

Một bên là trong lòng kiên trì, một bên là đáng quý tình thân, nên lựa chọn như thế nào?

Kiếp trước Vương Bột, chỉ sợ cũng là muốn thiết diện vô tư, kiên trì trong lòng chính nghĩa cùng đạo đức; đời này, hán chỉ là hơi hơi qua một hồi ý niệm này, liền để theo gió rồi biến mất.

Vương Bột trên mặt hiện lên khiến người ta an tâm thỏa mãn vẻ mặt, hán dừng lại đôi đũa trong tay, đối với Tăng Phạm Tung nói: "Cậu út, người làm mì căn đã rất tốt, hoàn toàn có thể bắt được trong cửa hàng tiền lời. Vô văn thần vẻ ngoài, mở lên cảm xúc cũng cùng nông mậu bên trong thị trường lão thái bà làm ra đến gần như, chính là ở thoải mái hoạt độ trên thoáng chênh lệch một tí tẹo như thế. Có điều cũng không tồn tại, chỉ có ta cái này ăn ngon chó mới có như thế xoi mói,

Bình thường thực khách nơi nào ăn được đi ra? Bắt đầu từ ngày mai, người liền cho trong cửa hàng cung hàng đi. Mỗi ngày đến cùng nên cung bao nhiêu, người cùng mợ út thương lượng làm, trong cửa hàng mỗi ngày mì căn cùng vô văn thần liền dùng, nằng rõ ràng nhất. Còn giá cả, tương tự đối chiếu giá thị trường chấp hành, nên bao nhiêu coi như bao nhiêu. Người cảm thấy như thế nào, cậu út?"

Ở Vương Bột ăn mì cùng ăn văn thần trong quá trình, Chung Hiểu Mẫn trong lòng căng thẳng cùng lo lắng cũng không so với chồng mình ít hơn bao nhiêu. Vương Bột vừa dứt lời, nằng liền vỗ bộ ngực đại thớ phào nhẹ nhõm, một mặt tươi cười nói: "Muốn được, Bột nhi. Ta sẽ cùng người cậu út tốt để thương lượng, người liền yên tâm được rồi."

Vương Bột cậu út Tăng Phạm Tung nghe xong Vương Bột sau, huyền ở trong lòng khẩu khí kia cũng ngã xuống không ít. Nhưng rất nhanh, hán liền lắc đầu, nói:

"Bột nhi, tiểu diện ta có thể cho người cung, thế nhưng văn thần, người nếu nói còn thiếu một chút thoải mái hoạt độ, vậy ta liền lại trở về nghiên cứu một chút, chờ nghiên cứu được rồi, hoàn toàn cùng bên ngoài không khác nhau gì cả, ta lại cùng người lấy tới. Ta nghĩ khả năng là trứng gà dùng thiếu, hoặc là

đập vào mặt thời điểm tinh bột vô dụng đủ. Ngày hôm nay trở về ta liền lập tức đi làm thí nghiệm. Còn giá cả, không thể cùng bên ngoài một cái giá, mỗi cân tiền nghi Tam Mao tiền đi. Nếu như người đồng ý, ta sáng mai liền lấy cho người, không đồng ý, vậy thì thôi."

Có cú ngan ngữ là nói thế nào tới? Hương cổ không cần búa tạ! Vương Bột là loại này loại hình, mẫu thân hần, hần cậu út, hần mấy cái cữu cữu bác gái hầu như đều là loại tính cách này người. Vì lẽ đó, từ nhỏ đến lớn, Vương Bột mẫu thân chưa bao giờ mắng qua Vương Bột một câu, liền lời nói nặng đều rất ít nói. Bởi vì mẫu thân hần trong miệng lời nói nặng còn không ra khỏi miệng, Vương Bột cũng đã miễn cảm từ Tăng Phạm Ngọc trên mặt vẻ mặt cùng trong giọng nói cảm nhận được nàng bất mãn, thất vọng, tức giận các loại tâm tình, chính hần cũng sẽ trở nên cúi đầu ủ rũ, đập lên đầu đến, nghiêm trọng một điểm thời còn có thể yên lặng rơi lệ. Vì lẽ đó, loại này loại hình người bình thường đều dị thường miễn cảm, có lúc cũng sẽ rất keo kiệt (yếu đuối), với ai đều có thể khỏe mạnh ở chung, dễ dàng tuyệt không theo người cãi nhau, nhiên mà một khi cùng ai ồn ào lên, mấy tháng, thậm chí mấy năm đều sẽ nằm ở một loại thù dai trạng thái bên trong. Cùng loại kia buổi sáng ồn ào buổi chiều cùng, ngày hôm nay cãi nhau ngày mai hòa hảo người là hai loại tuyệt nhiên không giống tính cách.

Tăng Phạm Tung tự dung nhường Vương Bột sinh ra rất nhiều cảm khái đến. Thẳng thắn giảng, cậu út nhường hần rất cao hứng, cảm thấy hần không nhìn lầm chính mình cậu út. Nhưng cùng lúc hần lại hi vọng chính mình cậu út không muốn quá mức thành thật, bởi vì cái này xã hội chịu thiệt đều là người đang hoàng. Hiện tại Vương Bột, cùng sống lại trước hần đã có không ít khác nhau, tỷ như, hần bây giờ, liền thường thường nhắc nhở chính mình để cho mình có lúc không muốn quá mức tích cực, quá mức lý tưởng hóa, nước quá trong ắt không có cá mà. Hần đồng ý nhường Tăng Phạm Tung đem ở trong mắt hần "Không hợp cách" sản phẩm lên giá, trừ tình thân phương diện suy tính, cũng có tính cách phương diện một số chuyển biến. Sau khi sống lại hần, vài phương diện khác trở nên càng khéo đưa đẩy cùng lời đòi.

"Ai, cậu út, người không cần thiết như thế tích cực, thật sự! Cho tới giá tiền, người kỳ thực cũng không cần thiết cùng người cháu ngoại trai khách khí. Người cháu ngoại trai sẽ không để cho chính mình chịu thiệt." Mặc dù biết hần thuyết phục không được chính hần một "Quạt cường" cậu út, có mấy lời Vương Bột vẫn là nói ra miệng.

"Người không cần phải nói, Bột nhi. Liền chiều ta mới vừa nói làm đi. Người đây là đem ra bán, lại không phải chính mình ăn, không mở ra được chuyện cười. Nếu như người không đồng ý, vậy thì thôi."

Vương Bột cậu út vẫn cứ đại rút đầu, kiên quyết không đồng ý, nhường một bên nhìn Chung Hiểu Mẫn hận không thể dùng một búa đánh mạnh mẽ cho chồng mình một búa đánh! Vì sợ chuyện tốt đổi bại sự tình, để cho mình du mục mụn nhọt trạng phụ cho quấy tung, Chung Hiểu Mẫn vội vàng đứng ra mở miệng nói:

"Bột nhi, người liền theo người cữu cữu nói làm mà. Nhường người cữu cữu trước tiên cung cấp mì căn, vô văn thần chờ hần về nhà nghiên cứu hai Thiên Hậu lại cho người cung. Giá cả cũng dựa theo người cữu cữu nói đến chấp hành. Người có thể đem bán mì căn cùng vô văn thần cái kia hai cái lão bà từ cho đây, đem làm ăn này nhường người cữu cữu làm, ta cùng người cữu cữu đã vô cùng cảm kích, nơi nào có thể không biết điều, được voi đòi tiên?"

Chung Hiểu Mẫn vừa bắt đầu đối với trạng phụ không cùng với nàng thương lượng một chút liền chủ động xuống giá còn hơi hơi bất mãn, nhưng nghĩ tới nếu như trong cửa hàng đột nhiên không từ cái kia hai lão bà từ nơi đó nắm hàng, cái kia hai lão bà từ vì không mất đi "Tăng Tẩu Bún" cái này khách hàng lớn chủ động xuống giá, đến thời điểm mình và trạng phụ lại nên nói như thế nào? Cùng với đến thời điểm bị động, còn không bằng hiện tại đổi bị động làm chủ động, chính mình trước tiên đem giá cả hạ xuống được, như vậy cũng cũng may cháu ngoại trai một nhà trong đầu lưu cái tốt ấn tượng.

Cậu út cùng mợ út đã đem nói tới loại này mức, Vương Bột cũng là không thể làm gì khác hơn là gật đầu đồng ý. Cậu út hai người như thế biết làm người, sau đó tìm cơ hội bồi thường trở lại là được.

"Ai, ta xem như là nói không thắng hai người các người lỗ hổng. Muốn được mà, tất cả liền theo cậu út nói làm. Bắt đầu từ ngày mai, cậu út trước tiên cung cấp mì căn, vô văn thần qua mấy ngày lại cung cấp."

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 101: Tăng mì căn

Vương Bột cậu út vẫn chưa nhường hần "Đợi thêm hai ngày", trên thực tế chỉ nhường hần đã chờ một ngày, ngày thứ hai liền đem hần một lần nữa chế tác văn thần vô cho Vương Bột đưa chút hàng mẫu lại đây. Vương Bột lúc này gọi người bao mười mấy cái nấu một bát, mới vào miệng: lồi vào một, Vương Bột liền không nhịn được lớn tiếng khen hay.

"Được! Chính là muốn cái này mùi vị! Này thoải mái hoạt, này mềm mại, so với Trương đại nương vô văn thần đều còn tốt hơn ăn! Cậu út, người thật giỏi! Bắt đầu từ ngày mai, Trương đại nương nơi đó ta liền đem nàng đây, từ nay về sau, mì căn cùng vô văn thần liền do người đến cho cửa hàng bún cung hàng đi."

Vương Bột khẳng định cùng khen ngợi nhường Tăng Phàm Tung trên mặt lộ ra nụ cười thỏa mãn. Hắn dùng tay gãi gãi trống trơn trán, hàm hậu cười nói: "Vẫn là người nói không sai, Bột nhi. Ngày hôm qua về nhà một lần, ta liền làm mấy cái so sánh thí nghiệm, sử dụng không giống trứng gà phôi so với, đập vào mặt thời điểm lại cố ý gia tăng rồi chút tinh bột. Tối hôm qua chính ta nấu mấy bát nếm trải dưới, thật giống như là muốn ăn ngon một ít."

"Cậu út, ta cho người ra cái chủ ý: Trừ ta chỗ này, người còn có thể đi nông mậu trên thị trường viết cái sạp hàng nhỏ, học Trương đại nương cùng Đan đại nương như thế bán mì căn cùng vò vắn thần. Đồ vật của người so với các nàng tốt, chỉ phải kiên trì một quãng thời gian, tích lũy nhân khí, không lo không có chuyện làm ăn. Đúng rồi, người còn có thể ở sạp hàng trên treo cái bảng hiệu, mặt trên liền viết: 'Tăng Tẩu Bún' đặc cung mì căn cùng vò vắn thần! Ta bảo đảm không ra nửa tháng, liền có thể cho người chuyện làm ăn hòa lên!"

Làm những mua bán khác, Vương Bột không có kinh nghiệm gì, không dám loạn chỉ điểm, thế nhưng làm cùng ăn vặt tương quan đồ vật, lấy "Tăng Tẩu Bún" hiện nay ở Tứ Phương địa vị, nhường cậu út dính chính mình ánh sáng, đập cái xe tiện lợi kiếm được tiền, hắn vẫn rất có tự tin.

Cho tới ở trong quá trình này bị hắn cái này "Ý đồ xấu" tai vạ tới trước cung hàng thương Trương đại nương cùng Đan đại nương, Vương Bột cũng chỉ có ở trong lòng đối với hai người lời nói "Thương mà không giúp được gì". Chỗ béo bở không cho người ngoài, hưởng hờ là kiếp trước đem hắn như chính mình hải tử đối xử giống nhau cậu út. Hơn nữa khôn sống mồng chết, thị trường cạnh tranh liền như thế tàn khốc, không chút nào lấy người ý chí vì là đòi đi, cái gì lòng thông cảm thì càng không cần thiết nói rồi.

Tăng Phàm Tung ánh mắt sáng lên, cảm thấy cháu ngoại trai chủ ý này không sai, thế nhưng hắn đời này đều ở trong ruộng trồng trọt, từ chưa từng làm chuyện làm ăn, đối với đi ra đồng ruộng đi ra lang bạt trước sau có loại sợ hãi cảm. Hơn nữa, hắn còn đối mặt một rất thực tế vấn đề, vậy thì là mỗi ngày cho trong cửa hàng cung hàng chuyện này liền tiêu hao hắn thời gian dài, nếu như còn ra đến bày sạp, vậy trong nhà vài mẫu địa ai đi loại? Huống hờ hắn bây giờ còn giao Vương Bột gia vài mẫu địa đây.

Tăng Phàm Tung đem thực tế khó khăn cho Vương Bột vầy vầy (nói một chút), Vương Bột còn tưởng rằng là cái gì quá mức sự tình nhường cậu út trông trước trông sau, hóa ra là chính mình cậu út không nở trong ruộng cái kia vài mẫu địa. Hắn lúc này liền nói:

"Cậu, ta hỏi người một vấn đề đơn giản, người trồng một năm có thể kiếm lời bao nhiêu tiền? Một năm trừ làm đánh tan, tính cả có thể được lương thực, có thể hạ xuống ba ngàn khối không?"

Tăng Phàm Tung suy nghĩ một chút, lắc đầu. "Có chút huyền ảo (không bảo đảm)."

Làm nông dân làm ruộng kỳ thực không tới cái gì tiền mặt, có chi là lương thực. Muốn có được tiền, cũng chỉ có bán lương thực, hoặc là làm điểm cây công nghiệp, tỷ như trồng rau. Thế nhưng lấy Kiến Quốc sau quốc gia trùng công ức nông, áp chế nông dân trợ giúp công nhân chính sách, hoặc là gọi quốc sách, lương thực giá cả trường kỳ nằm ở một loại cực kỳ rẻ tiền trình độ, thêm vào không ít thuế nông nghiệp, làm nông dân đúng là thân thiết khổ có thật là khổ. Cái này cũng là tại sao từ xa xưa tới nay nông dân đều cực kỳ ước ao cư dân nguyên nhân căn bản.

Chỉ có lại quá mấy năm, chờ thuế nông nghiệp thủ tiêu, nông dân không có "Trên lương" áp lực, bắt đầu lựa chọn càng nhiều trồng trọt cây công nghiệp, nông dân tháng ngày mới sẽ từ từ có chuyển biến tốt.

Thế nhưng tổng thể trên mà nói, ở nhà nghề nông, trừ phi làm "Thỏ địa diễn kịch" tiến hành quy mô lớn nhà xưởng hóa trồng trọt, bằng không như cậu út loại này truyền thống nông dân một nhà hai, ba mẫu, ba, năm điền ruộng nhỏ kinh doanh, trước sau không sánh được ra ngoài làm công hoặc là làm cái cái gì buôn bán nhỏ.

"Tốt lắm, cậu út, ta coi như người một năm có thể trồng ra ba ngàn khối lương thực cùng rau dưa đi ra, một năm 36 5 ngày, người một ngày mới kiếm bao nhiêu tiền? Tám khối hai mao,

Mười đồng tiền cũng chưa tới! Mà hiện tại, chỉ là người mỗi ngày cho ta cung cấp mì căn cùng vò vắn thần, người kiếm lời còn chưa hết tám khối hai, hai cái, thậm chí ba cái tám khối hai đều có! Nếu như người có thể đi nông mậu thị trường viết cái cửa hàng, một khi chuyện làm ăn đi tới quỹ đạo, một ngày lại là hai, ba cái tám khối hai vào sổ. Người nói một chút, điều này có thể không thể so người làm ruộng an nhàn cùng thoải mái? Người hầu hạ trong ruộng cái kia vài mẫu địa, quanh năm suốt tháng mệt gần chết, chưa già đã yếu không nói, tiền lại không nhìn thấy cái gì! Hà tất mà! Người hiện tại có thể hỏi một hỏi ta lão Hán nhi, nhìn hắn còn có nguyện ý hay không đi về nhà làm ruộng!" Vương Bột tiếp tục cho Tăng Phàm Tung tính sổ, phân tích khí nông kinh thương chỗ tốt.

Tăng Phàm Tung còn không cuối cùng quyết định, đứng ở một bên nghe hai cậu cháu bãi đàm luận Chung Hiểu Mẫn đã sớm bị Vương Bột trong miệng cái kia mấy cái "Tám khối hai" kích thích tim đập tăng nhanh, hai mắt ửng hồng, không nhịn được dùng tay rung một cái trượng phu đầu, nói:

"Tăng Phàm Tung, người cái đầu gỗ, liền nghe Bột nhi! Đào bùn có cái gì đào đầu mà! Người đào cả đời bùn, cũng không thấy người đào cái kim em bé đi ra!"

Vương Bột lão Hán nhi Vương Cát Xương cũng ở bên nghe hai người tán gẫu, hắn nghe con riêng nhắc tới chính mình, liền xen vào nói: "Làm ruộng? Hiện tại đánh chết ta cũng không cắt loại! Bùn bên trong có hoàng kim lão tử cũng không muốn cắt đào! Đào cả đời, đào tổn thương!"

Vương Bột tuyệt đối tin tưởng đây là hắn lão Hán nhi lời tâm huyết!

Vương Bột thấy cậu út tựa hồ còn có chút do dự, cũng không nghĩ tới với bức bách, nhường làm cả đời nông dân cậu út lập tức chuyển biến quan niệm cũng quá nhanh một chút. Chờ hắn cho mình làm hai ngày cung hàng thương, nếm trải ngon ngọt, hắn một cách tự nhiên sẽ thay đổi quan niệm.

Cậu út thành thật, nhưng cũng không cổ hủ.

Tăng Phàm Tung sau khi về nhà, không quá hai ngày, liền lại vào thành tìm đến Vương Bột, vẹo vẹo ngy ngy nói hấn cần nhắc hai ngày, quyết định nghe theo cháu ngoại trai kiến nghị, đi nông mậu thị trường viết cái cửa hàng, bắt đầu bán mì cần cùng vớ vẩn thán.

Nhường Tăng Phàm Tung quyết định có hai cái nguyên nhân.

Cái thứ nhất đương nhiên là trực tiếp kinh tế lợi ích. Hai ngày cung hàng thương một lập tức đến, Tăng Phàm Tung khiếp sợ phát hiện trừ tiền vốn, hấn lợi nhuận ròng dĩ nhiên vượt qua hai mươi đồng tiền! Một ngày hai mươi, một tháng chính là sáu trăm! Một năm qua chính là bảy ngàn hai! Này trực tiếp đem hấn, mợ út Chung Hiểu Mẫn cùng với bà ngoại chán động phải giương mắt liú lười, có chút không thể tin được đây là thật sự!

Cái nguyên nhân thứ hai chính là lão đại Tăng Phàm Thứ, lão nhị Tăng Phàm Hữu, cùng với lão tam Tăng Phàm Mộng này ba cái ca ca đều biết hấn ở cho tỷ tỷ cung hàng sự tình. Tăng Phàm Mộng bởi vì thường thường đi bên ngoài làm công, cũng không không quá quan tâm chuyện này; nhưng mặt khác hai huynh đệ, đặc biệt hai huynh đệ lão bà Triều Trọng Tuệ cùng Giải Minh Phương bắt đầu ăn vị. Mỗi ngày một hết bận việc nhà nông, sẽ đến tiểu thúc tử trong nhà đến xuyên môn, quanh co lòng vòng hỏi hấn một ngày có thể kiếm lời bao nhiêu tiền, còn hỏi hấn mì cần cùng vớ vẩn thán sao làm, bị Tăng Phàm Tung áp úng mớ họ qua.

Tăng Phàm Tung đem việc này cùng thê tử Chung Hiểu Mẫn vậy một cái, Chung Hiểu Mẫn lập tức ý thức được chính mình cái kia hai cái chị dâu e sợ đồ mất. Nàng rất lo lắng hai cái chị dâu bởi vì đồ mất cũng chạy tới làm mì cần cùng vớ vẩn thán, liền một mặt dặn dò kỹ lưỡng chồng mình không muốn tiết lộ chính mình kiếm lời bao nhiêu tiền; mặt khác tuyệt đối đừng nhường hai cái chị dâu đem làm mì cần cùng vớ vẩn thán kỹ thuật cho trộm đi. Sau đó ở nhà cán bột thời điểm nhất định phải trước tiên đem đóng cửa được, đừng giống như trước nhân gia trực tiếp đẩy cửa đi vào đến rồi.

Nhưng trọng yếu nhất, Chung Hiểu Mẫn nhưng là dặn trọng phụ gọi hấn lập tức đi tìm Vương Bột, liền nói chính mình đã nghĩ kỹ, chuẩn bị đập nồi đim thuyền liều chết đến cùng toàn lực đi làm chuyện này. Nếu chủ ý này là cháu ngoại trai ra, hiện tại chính mình lập kín tất cả, dự định hoàn toàn chiều hấn chủ ý đi làm, chẳng lẽ hấn còn có thể đem làm ăn này để những người khác mảy cái cậu đi vào phân chén canh?

Đồng thời, vì lắng lại mấy cái ca ca chị dâu trong lòng bất mãn cùng đố kỵ, Chung Hiểu Mẫn còn kiến nghị trọng phụ thăng thán đem chính mình địa, kể cả Vương Bột gia địa đều đưa cho ba người kia ca ca, ngược lại một khi hấn muốn đi trong thành mở cửa hàng, hấn cũng không lúc đó làm ruộng. Nhường cả nhà bọn họ nhiều tăng cường một hai mẫu đất, nói vậy mấy cái ca ca chị dâu đố kỵ cùng oán hận sẽ giảm bớt không ít.

Xã hội này, xưa nay đều là không hoạn bản mà hoạn không đều. Cổ kim nội ngoại, không có ngoại lệ.

Đối với với mình cậu út có thể nhanh như vậy chuyển biến quan niệm, Vương Bột rất cao hứng. Tăng Phàm Tung đối với mình cháu ngoại cũng không có gì hay ẩn giấu, đem hai cái chị dâu mỗi ngày lại đây tìm hiểu tin tức sự tình cũng thuận tiện nói cho Vương Bột.

Vương Bột lúc này nhường cậu út yên tâm, nói này mì cần cùng vớ vẩn thán sau đó đều là hấn độc nhất chuyện làm ăn, hấn không sẽ giao cho bất luận người nào. Không chỉ có như vậy, nếu như cậu út có thể làm ra bún cùng hợp tự phần đi ra, hấn thậm chí có thể đem bún cùng hợp tự phần cũng giao cho cậu út nhắc tới cùng.

Tăng Phàm Tung nghe chính mình cháu ngoại trai vừa nói như thế, trở ngại hấn mở cửa hàng cái cuối cùng cản trở liền hoàn toàn không gặp, lúc này liền nói hấn buổi chiều liền đi Tứ Phương mấy cái nông mậu thị trường đi một vòng, tìm hiểu có rảnh rồi hay không dư hoặc cho thuê lại cửa hàng.

"Đứng rồi, cậu út. Nếu như ngươi làm nổi lên mì cần chuyện làm ăn, cái kia cho cửa hàng bún đưa món ăn sự tình ngươi khả năng liền không thời gian đi làm. Ngươi thăng thán đem việc này giao cho đại cữu, nhường đại cữu đến đưa. Đại cữu tháng ngày cũng không dễ chịu, chúng ta có thể giúp đỡ liền nhiều giúp đỡ một hồi."

"Được rồi, Bột nhi. Ta nghe lời ngươi. Ngày hôm nay về nhà một lần ta hãy cùng đại ca nói." Tăng Phàm Tung gật đầu nói. Hấn cho Vương Bột đưa một lần món ăn, liền có thể có cái ba, năm mấy khối thu vào. Tiền tuy rằng không nhiều, cũng không phải mỗi ngày đều có, thế nhưng tích tiểu thành đại, một năm qua cũng có mấy trăm. Hơn nữa rất nhiều lúc cháu ngoại trai trả thù lao thời điểm cũng không đưa theo thực tế giá tiền cho, thông thường đều cho cái số nguyên, không để cho mình tìm linh. Ngoài ra, mỗi lần lại đây, này cháu ngoại trai cao hơn nữa ải (nhất định) muốn cho mình tòa hai lạng bún ăn, thậm chí ngay cả ăn mang nắm, đánh một hai phân bao trở lại, này lại là ba, năm hai khối. Vì lẽ đó đưa món ăn này việc xấu, nếu không là nghĩ đến chính mình mở cửa hàng sau sẽ không giúp được, Tăng Phàm Tung là rất không muốn bỏ qua.

"Đứng rồi, cậu út, tìm cửa hàng ngươi tốt nhất đi đại thị trường bên kia tìm. Lâm Viên đường thị trường bên này có cái kia Trương lão thái bà cùng Thiện lão thái bà cùng ngươi chống đỡ lên, ngươi chuyện làm ăn vừa bắt đầu không nhất định sẽ rất tốt. Hơn nữa, ta lại cho ngươi ra cái chủ ý: Trừ đánh ra 'Tăng Tẩu Bún' độc nhất cung cấp thương nhãn hiệu, ngươi lại từ ta chỗ này nắm bộ đồng phục làm việc khoác lên ngươi. Ta thiết kế bộ này đồng phục làm việc có bao nhiêu dễ thấy ngươi cũng đã được kiến thức. Cái này hoạt bảng hiệu vừa đưa ra đi, bao ngươi 'Tăng mì cần' tên trong vòng một ngày truyền khắp cả thị trấn! Nếu như có người tới hỏi ngươi cùng 'Tăng Tẩu Bún' có cái gì quan hệ, ngươi liền nói thẳng 'Tăng Tẩu Bún' chính là ta tỷ mợ! Đến thời điểm vậy còn không đồng người như dẹt củi? Không đánh cho cái khác đối thủ cạnh tranh đánh toi bởi?" Vương Bột đối với mình cậu út nói.

Vương Bột suy nghĩ một chút, cuối cùng vẫn còn có chút không đành lòng, quyết định vẫn là cho cái kia Trương đại nương cùng Đan đại nương một con đường sống, dù sao đại gia cũng coi như duyên phận một hồi, ở đối với cậu út lợi ích không bao nhiêu ảnh hưởng tình huống 'Tìm chỗ khoan dung mà độ lượng'. Nếu như cậu út hoàn toàn dựa theo chính mình cung cấp này mấy lời búa to chém ra đi, không cần thiết một tuần, e sợ toàn bộ Lâm Viên đường nông mậu thị trường mì cần cùng vớ vẩn thán chuyện làm ăn, liền muốn bị chính mình cậu út cho thống trị. Người gần nhất nguyệt, theo không ít thực khách phản ứng, bởi vì hấn "Tăng Tẩu Bún" khai trương, Tứ Phương rất nhiều cửa hàng bún chuyện làm ăn, đặc biệt có mấy nhà cách "Tăng Tẩu Bún" cách đến gần cửa hàng bún, chuyện làm ăn kia hầu như có thể dùng xuống dốc không phanh để hình dung.

"Muốn được mà, Bột nhi. Ta liền đi đại thị trường bên kia đến xem, không cùng Đan đại nương cùng Trương đại nương đánh lời dài. Còn cửa hàng tên, ngươi không nói ta còn không nghĩ tới, vậy ta liền đánh 'Tăng mì cần' bảng hiệu?"

"Liên gọi 'Tàng mì căn' !" Vương Bột vung tay lên, đem Tàng Phàm Tung cửa hàng tên quy định sẵn đi.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Đi công tác

Đầu tháng tám, trải qua cuối tháng bảy này chừng mười ngày tích lũy, Vương Bột trong tay lại tích lũy hơn một vạn khối. Hắn cảm thấy gần như là thời điểm khởi động "Tàng Tàu Bún" kỳ hạm điểm trang trí công việc.

Kiếp trước, Vương Bột đang sửa chữa chính mình tân phòng thời điểm đã từ chức, cho tới hắn có thời gian dài tham cùng mình nhà mới trang trí. Từ mới bắt đầu thủy điện, ông nước trái, đến xây bằng gạch vào sân, nghề mộc vào sân, pho địa gạch, điều đình, làm các loại ngăn tủ, nghề sơn trát phấn, thiếp giấy dán tường, an môn, an sàn nhà, đến cuối cùng thủy điện công lắp đặt đèn đóm cùng khai quan ở điện này nguyên bộ việc, vì phòng giữa trang trí công ăn bớt nguyên vật liệu hoặc là ảnh nhanh còn lại sự tình làm loạn một mạch dao động hắn, đang sửa chữa cái kia hơn một tháng bên trong, Vương Bột từ đầu tới đuôi hầu như toàn bộ hành trình tham dự hết thấy trang trí quy trình, đối với gia trang khối này quen thuộc cực điểm. Đồng thời, bởi hắn chỉ bao cơ sở trang trí cho trang trí công ty, hết thấy kiến tài cùng một ít chưa bao phụ tài, đều là hắn đi vật liệu xây dựng thị trường hàng so với tam gia tự mình chọn mua, đối với kiến tài này một khối cơ bản trên cũng coi như trong lòng hiểu rõ.

Chính là bởi vì quen thuộc, vì lẽ đó Vương Bột cho rằng nếu muốn đạt đến trong lòng trang trí hiệu quả, Tứ Phương này địa phương nhỏ trang trí công ty, bất luận là nhân viên thiết kế vẫn là thi công nhân viên, đều đạt không được tiêu. Những người này một không cái gì kiến thức, thứ hai công việc trên tay cũng tháo cực kì, này từ năng đại cô cùng hắn hiện tại chỗ ở này hai gian nhà gia mặc lên liền có thể nhìn ra một, hai.

Hơn nữa quan trọng nhất chính là nếu muốn giả ra KFC hiệu quả, vậy sẽ phải dùng đến cùng KFC tương đồng hoặc tương tự vật liệu. Những tài liệu này, ở Tứ Phương mấy cái tiểu Kiến tài phò là không cách nào mua được.

Vì lẽ đó, bất luận là từ nhân viên thiết kế thiết kế năng lực trên cân nhắc, vẫn là thi công đội thi công trình độ, hay là mua hợp lệ kiến tài, hắn đều cần đi một chuyến tỉnh thành, từ tỉnh thành tìm người đến làm.

Sau đó một hai ngày, Vương Bột liền bắt đầu bận việc chuyện này, vì là vào thành làm chút chuẩn bị công tác.

Đầu tiên hắn cần phải tiếp tục hoàn thiện "Tàng Tàu Bún" đại thể trang trí thiết kế đồ. Quảng thời gian trước lợi dụng nhàn rỗi thời gian hắn viết viết vẽ vẽ vờ một chút, nhưng đều là đông một hồi tây một hồi, nghĩ đến cái gì viết cái gì. Lần này, hắn chuẩn bị đem chính mình có khả năng nghĩ đến toàn viết xuống đến, có thể viết bao nhiêu là bao nhiêu, còn lại, thì lại đi tỉnh thành sau tìm một hai gia MacDonald, KFC thực địa khảo sát một hồi, bổ sung lại hoàn thiện.

Thứ yếu, chính là liệt các loại kiến tài danh sách cùng đại thể số lượng. Cùng phía trước thiết kế đồ như thế, cũng là chính hắn trước tiên làm bài tập, sau khi chờ nhìn MacDonald cùng KFC hiện trường hậu tiến hành cuối cùng đính chính.

Đi tỉnh thành đi công tác, Vương Bột không dự định một người đi, hắn dự định mang cái "Tuỳ tùng". Muốn nhất siêu (chơi đùa) tỉnh thành, khẳng định là Vương Cát Xương. Hiện tại Vương Cát Xương cũng coi như là "Giàu nứt đổ đổ vách", cùng một tháng trước so với hoàn toàn có biến hóa long trời lở đất. Nhưng Vương Bột hỏi hắn lão từ hiểu trang trí không? Có biết hay không thành thị vật liệu xây dựng thị trường ở đâu không? Vương Cát Xương liền một con đập lên, yên.

Nghe nói Vương Bột muốn dẫn người đi tỉnh thành đi công tác, trong cửa hàng mấy cái công nhân đều có chút nóng lòng muốn thử. Trừ Điền Tâm ở ngoài, trong cửa hàng mấy người này trước đây liền thị trấn đều rất ít đi, cũng đừng nói tỉnh thành. Mấy người đều có chút chờ mong có thể cùng Vương Bột đi tỉnh thành chơi cách.

"Trong các người ai đi qua thành thị?" Vương Bột hỏi thủ hạ mấy cái nữ tướng.

Trừ Điền Tâm, những người khác đều ở lắc đầu.

"Vậy được, Tâm tỷ, người ngày mai theo ta cùng đi thành thị. Hai ta cùng đi chạy chạy trang trí."

"Ừm!" Điền Tâm gật gật đầu, trên mặt tựa hồ rất bình tĩnh, nhưng Vương Bột vẫn là từ nàng cặp kia nước long lanh hạnh nhân trong mắt nhìn thấy vẻ vui mừng.

Con đi xa mẹ lo. Biết mình em bé muốn đi mấy mươi km ở ngoài tỉnh thành lớn, chưa bao giờ đi qua thành thị Tầng Phàm Ngọc liền có chút bận tâm. Vương Bột muốn ngày mai mới xuất phát, Tầng Phàm Ngọc đầu trời xế chiều liền bắt đầu vội vàng chuẩn bị cho hần hành lý, tẩy thay y phục vật, lại cho hần mua một đại bao thịt hầm, hoa quả, đồ uống, nhường hần cùng Điền Tâm ở trên đường ăn. Tầng Phàm Ngọc một bên chuẩn bị, vừa hướng Vương Bột tiến hành đủ loại dặn: Cái gì trên đường cẩn thận rồi,

Đừng gây chuyện rồi, phải chú ý kẻ xấu rồi, bí tất bên trong nhét ít tiền để ngừa vạn nhất rồi các loại, không phải trường hợp cá biệt. Đồng thời lại căn dặn Điền Tâm, nói con trai của hần đời này ngay ở Quang Hán, Tứ Phương hai người này tiêu sục sục (địa phương) trải qua, nhường Điền Tâm hỗ trợ nhiều chiều nhìn một chút, tuyệt đối đừng xảy ra chuyện gì.

Nhìn mẫu thân bận rộn bóng lưng, nghe nàng nói liên miên cẩn thận, rất phiền phức căn dặn, Vương Bột trong đầu không có mấy may phiền chán, chỉ có vô hạn âm ập.

Kiếp trước hần đi Song Khánh đọc sách, bao quát sau đó sau khi tốt nghiệp lưu Song Khánh công tác, mỗi lần về nhà sau rồi nhà, Tầng Phàm Ngọc đều sẽ chuẩn bị cho hần ra ngoài hành lý, tiến hành một phen tương tự căn dặn, ngay lúc đó Vương Bột còn giác đến mẹ của chính mình quá mức lời nhai. Mãi đến tận Tầng Phàm Ngọc nhân tai nạn xe cộ tạ thế, từ nay về sau cũng lại không ai sẽ nhân hần xuất hành mà bận rộn, cũng sẽ không bao giờ có cái kia rất phiền phức một lần lại một lần nhắc tới, Vương Bột mới biết tất cả những thứ này là cớ nào quý giá cùng không thể thay thế.

Người chỉ có ở mắt đi sau mới hiểu được quý trọng, đây là thiên cổ chân lý!

Đen T-shirt, quần bò la m, lam bạch sắc giày thể thao, cộng thêm một hai vai ba lô, đây chính là Vương Bột hiện tại trang phục. Nhân hiệu tất cả đều là Ning, bởi vì hiện nay Tứ Phương to lớn nhất bãi đồ thể thao chính là Ning, Nike, Adidas này hai bá chủ còn muốn qua mấy năm mới sẽ đem bọn họ tua vùi luôn vào ba, bốn tuyến thành thị.

Vương Bột này thân trang phục, ở mấy năm sau rất phổ thông, bởi vì mấy năm sau học sinh trung học, sinh viên đại học đại thể đều là này một thân hoá trang; nhưng hiện tại nhưng vẫn tính khá là mới triều, bởi vì làm Tứ Phương đầu bảng Ning đối với hiện tại Tứ Phương người đến nói cũng không phải người nào đều mua được, cho dù mua được, đại khái cũng rất ít người sẽ như Vương Bột như thế tao bao khắp toàn thân từ trên xuống dưới bốn cái bộ tất cả đều là Ning. Hần này một thân hạ xuống, tính cả bí tất, dùng hần hơn hai trăm đại đương, chuyện này đối với bất kỳ gia đình tới nói đều là một bút không ít chi tiêu.

Mà cùng hần đồng hành Điền Tâm, tương tự là một thân T-shirt, quần jean thêm giày thể thao. Điền Tâm vốn định xuyên áo đầm phối giày da. Nhưng Vương Bột nói với nàng này nằm kém không phải du sơn ngoạn thủy, có thể sẽ đi không ít con đường, vì nàng chân suy nghĩ, làm cho nàng vẫn là ăn mặc vận động một điểm. Liền, Điền Tâm liền đổi thành một cái màu xanh lam T-shirt cùng màu lam đen tu thân quần jean, nhân hiệu gì Vương Bột không thấy được, thế nhưng Điền Tâm xuyên giày, đúng là với hần như thế, đều là Ning. Hần là lam bạch sắc, Điền Tâm hồng nhạt.

Hai người ăn mặc, tuy rằng không phải tinh nhân trang, nhưng cùng tinh nhân trang cũng kém không nhiều lắm, đứng chung một chỗ, trừ Vương Bột mặt mũi có vẻ hơi quá mức nộn điểm, cái khác, đúng là tương đương xứng.

Ăn xong điểm tâm, Vương Bột Điền Tâm bị mẫu thân hần Tầng Phàm Ngọc đưa đến thành nam trung tâm vận chuyển hành khách. Vương Bột bỏ tiền mua hai tấm đi tỉnh thành xe buýt vé, bởi không phải cuối tuần, cũng không có nhiều người, mua vé là có thể vào trạm xét vé.

"Bột nhi, đi tới thành thị ngươi muốn nghe ngươi Tâm tỷ, tuyệt đối không nên chạy loạn khắp nơi, quan trọng theo ngươi Tâm tỷ, biết không?" Đến nhà ga tiễn đưa Tầng Phàm Ngọc lại một lần nữa nhắc nhở Vương Bột, sau đó rồi hướng bên cạnh hần Điền Tâm nói, "Điền Tâm, ở thành thị ngươi muốn nhiều chiều nhìn một chút cái này khi con. Này khi con xưa nay không từng ra xa nhà, đây là hần lần thứ nhất cắt (đi) thành thị, ta thực sự có chút không yên lòng, liền phiền phức ngươi tốn nhiều điểm tâm, tiêu Điền."

"Tầng nương, ngươi liền yên tâm mà! Ta sẽ xem trọng tiểu bột." Điền Tâm gật gật đầu, nhường Tầng Phàm Ngọc chỉ để ý yên tâm, sau khi lấy một bộ đắc ý vẻ mặt nhìn Vương Bột một chút, ý tứ rõ ràng đến mức rất:

Tiểu tử, thấy được chưa, ta có lão nương ngươi Thượng Phương Bảo Kiểm, xem ngươi lão không thành thật!

"Ta hiểu được, mẹ!" Vương Bột vỗ Tầng Phàm Ngọc vai, cho mẫu thân nàng một ôm ấp, "Ta bảo đảm theo sát ở Tâm tỷ mặt sau một tắc cũng không rời, liền đi nhà cầu đều muốn cùng với nàng xin chỉ thị, lần này ngươi yên tâm chứ? Nha, đúng rồi, chờ một lúc ngươi đi một chuyến đại thị trường, cho Lý Quế Lan hoặc là Trương Kế Phát nói một chút, liền nói ta hai ngày nay đi thành thị, nhường Trương Tinh hai ngày nữa trở lại. Ta sợ cũng thời điểm ta chân trước đi, Trương Tinh chân sau liền đến tìm ta học bỏ tức bài tập, để người ta một chuyến tay không." Từ khi Trương Tinh lần trước tới tìm Vương Bột sau, thường thường liền muốn đạp xe đến trong cửa hàng tìm đến hần đồng thời học bỏ tức.

"Muốn được! Ta vậy thì đi đại thị trường. Cái kia Điền Tâm, các ngươi cũng chậm đi thông thả, trên đường đem tể (cẩn thận) chút!" Tầng Phàm Ngọc nói.

"Được rồi, mẹ, ta hai ngày nữa sẽ trở lại. Ngươi chú ý trên đường xe ha!" Vương Bột cũng dặn một tiếng mẹ của chính mình.

"Tầng nương, vậy ta cùng tiểu bột liền đi." Điền Tâm hướng về Tầng Phàm Ngọc phát phát tay tay, chờ nàng rồi đi mua vé phòng khách sạn, liền quay đầu nhìn Vương Bột, một mặt hâm mộ nói, "Tiểu bột, ngươi mẹ thật tốt!"

"Đó là đương nhiên!" Vương Bột đắc ý ngẩng đầu lên, "Ta vào nam ra bắc nhiều năm như vậy, liền chưa từng thấy so với ta mẹ người càng tốt hơn! Làm sao, ước ao? Nếu không, ngươi cũng gọi mẹ?"

"Gọi người cái đại đầu quý!" Điền Tâm dương tay gõ xuống Vương Bột sọ não, sắc mặt khế biến thành hồng. Vừa cái tên này còn đang hoàng, chính chính kinh kinh, hần mẹ vừa mới đi, liền bắt đầu lộ ra nguyên hình không thành thật. Điền Tâm trong đầu bắt đầu có chút bận tâm này hai ngày sau kếm lữ, mình liệu có thể trị ở mẫu thân nàng trong miệng "Khi con".

Nhưng nghĩ lại vừa nghĩ, hần mẹ nói hần lớn như vậy liền Tứ Phương đều không từng ra, đây là lần thứ nhất đi tỉnh thành. Chờ hần đến tỉnh thành, bị tỉnh thành náo nhiệt cùng phồn hoa phát sợ sau, nói vậy hần sẽ thành thật xuống đây đi!

Hừ, đến thời điểm lại thu thập này "Khi con" !

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Tục nhân cùng mù chữ

Lên xe sau, Vương Bột tìm cái trung gian vị trí ngồi xuống, hần ngồi vào bên cửa sổ, đem hành lang để cho Điền Tâm.

"Người người này mới ích kỷ yêu! Vừa đến đã đem sát cửa sổ vị trí cho chiếm." Điền Tâm nguyệt một cái Vương Bột, nói.

"Tâm tỷ, người này xem như là chó cắn Lữ Động Tân, không nhìn được lòng tốt! Nếu như là đi máy bay, ta khẳng định đem sát cửa sổ vị trí tặng cho người. Thế nhưng ngồi hết thấy trên đất bằng giao thông, ta liền muốn nói với người NO. Người biết xe buýt một khi phát sinh tai nạn xe cộ, cái nào chỗ ngồi sinh tồn tỷ lệ to lớn nhất không?" Vương Bột nói.

Điền Tâm nơi nào hiểu cái này, liền hiếu kỳ hỏi: "Chỗ nào?"

"Nguy hiểm nhất một là phía trước, nếu như xe buýt phía trước phát sinh va chạm, cùng tài xế cách đến càng chặt, càng xui xẻo. Hai là đuôi xe, đạo lý là như thế, một khi phát sinh nghiêm trọng tông vào đuôi xe, người phía sau cũng dễ dàng đánh rầm! Đệ tam, chính là sát cửa sổ vị trí, bất kể là chéch va vấp là lật nghiêng, ngồi ở bên cửa sổ người đều dễ dàng gặp xui xẻo! Lần này, người nên hiểu được nỗi khổ tâm của ta chứ?" Vương Bột dương dương tự đắc ở Điền Tâm trước mặt khoe khoang hần kiếp trước ở internet nhìn thấy tri thức.

Điền Tâm suy nghĩ một chút, cảm thấy sự thực thật là có khả năng như vậy, trong lòng đối với Vương Bột "Quan tâm" liền bao nhiêu có chút ngọt ngào. Nhưng là còn không xuất phát, miệng của người này bên trong liền bắt đầu tai nạn xe cộ không tai nạn xe cộ, đây cũng quá không may mắn. Điền Tâm lôi kéo Vương Bột một cái cánh tay, đem kéo tới dựa vào hành lang vị trí, nói:

"Người nói tới cũng thật là có đạo lý. Nhưng ta liền càng không thể nhường người ngồi bên cửa sổ lên. Ta có thể đáp ứng rồi người mẹ, muốn cho người hoàn hảo không chút tổn hại về nhà." Nói xong, tương tự cho Vương Bột một dương dương tự đắc về mặt.

Wương Bột này xem là rõ ràng cái gì gọi là "Nâng lên tảng đá tạp chân của mình". Tuy rằng hần cũng muốn dựa vào song, nhưng tổng không đến nỗi cùng một mỹ nữ tính toán, chỉ có đầu lười "Cảm tạ" Điền Tâm quan tâm.

Ngồi xuống, Vương Bột từ hai vai bao bên trong móc ra một bình coca-cola đưa cho Điền Tâm. "Tâm tỷ, uống nước không?"

"Ta không uống!" Điền Tâm lắc lắc đầu, "Muốn ngồi xe hơn một giờ đây, ở trên xe vẫn là uống ít nước, không phải vậy muốn đi nhà cầu thời điểm rất phiền phức. Ta khuyên người vẫn là uống ít." Điền Tâm bắt đầu cho Vương Bột giảng giải ngồi xe đường dài kinh nghiệm cùng thường thức, cứ việc nàng duy nhất đường dài kinh nghiệm, cũng chính là từ Tứ Phương đi tỉnh thành này một hai giờ.

Kiếp trước Vương Bột, bởi vì làm mậu dịch nghiệp vụ viên duyên có, không chỉ lên phía bắc rộng rãi sâu chờ quốc nội thành phố lớn, chính là Âu Châu, Bắc Mỹ cũng đi qua nhiều lần. Đặc biệt Âu Châu mấy cái quốc gia, cái gì Pháp, Anh quốc, Germany, Italy, lão Mao từ Nga, càng là bởi vì tham triển cùng với công ty ở Âu Châu có cái nơi làm việc quan hệ hàng năm đều sẽ đi cái một hai lần, ngắn ngo chính là một hai nguyệt. Đặc biệt là nước Pháp Paris, nước Đức Frankfort hai địa phương này, Vương Bột đối với địa phương giao thông công cộng hệ thống có thể nói rõ như lòng bàn tay. Điền Tâm ở trước mặt hần nói cho hần ngồi xe kinh nghiệm, cái kia đúng là nghịch đại đao trước mặt Quan công!

Nhưng Vương Bột trên mặt vẫn là một bộ "Thụ giáo" dáng dấp, trong miệng nói "Gừng chính là già mới cay" loại hình "Khen tặng", lập tức đem coca-cola bình để vào túi sách, sửa cầm một túi kho chân vịt đưa tới Điền Tâm trước mặt. Trên lưng hần hai vai bao, trừ hai người bàn chải đánh răng cùng khăn mặt, trên căn bản tất cả đều là ăn.

"Tâm tỳ, vật này không trường nước tiểu, cũng không trường cứt, ăn không?"

"Người —— cũng thật là miệng chó không thể khạc ra ngà voi! Ta không ăn!" Điền Tâm vốn còn muốn ăn, nhưng cái tên này lại là nước tiểu lại là cứt, nằng nài nào còn có khẩu vị?

"Ta vốn là cầm tinh chó mà, nơi nào sẽ nôn ngà voi? Nếu có thể nôn ngà voi, ta liền trực tiếp bán ngà voi phát tài đạt được, nơi nào sẽ nhọc nhằn khổ sở bán bún?" Vương Bột trong miệng phản bác, không một chút nào quan tâm Điền Tâm tâm cảnh bị hấn ô ngôn uestữ phá hoại, mang theo một con mòng mỏng gang tay, cầm lấy một con lỗ chân vịt liền hướng trong miệng nhét, đặc ý quá nhanh cắn ăn lên.

Từ Từ Phương phát hướng về thành thị xe tuyến là lần chuyến xuất phát, đại thể chứa đầy một xe người liền đi, lưu lại một phần chỗ trống trên đường chậm rãi kiếm người. Đương nhiên, nếu như lưu lượng khách thực sự không nhiều,

Đến giờ sau cũng sẽ không vắng đám người, vẫn là biết lái xe.

Ngày hôm nay lưu lượng khách không nhiều cũng không ít, Vương Bột cùng Điền Tâm lên xe sau đợi gần mười phút, xe tuyến liền xuất phát.

Từ Từ Phương là cái cấp huyện thị, thuộc về đức thị cái này Địa cấp thị quản hạt. Đức thị cùng Thực Tỉnh bên trong tỉnh lỵ thành thị, cùng với một cái khác bông thị, xem như là Thực tây bên trong vùng bình nguyên kinh tế phát triển nhất ba cái thị. Thành đức miền này ba thị, xem như là Thiên Phủ Chi Quốc hạt nhân khu vực, trừ ra bông thị bộ phận khu huyện, toàn bộ ở vào Thực tây đại bên trong vùng bình nguyên, có thể nói là vùng đất bằng phẳng.

Vương Bột vị trí đức thị láng giềng tỉnh lỵ thành thị. Đi thành thị, trước sau cần đi qua đức thị quang thị, mới thị, sau đó liền đến thành thị. Thẳng tấp khoảng cách không xa, cũng là năm mười, sáu mười km, thể nhưng xe buýt vừa đi vừa nghỉ, một đường không ngừng mà kiếm người hạ nhân, hiện tại cũng không mấy năm sau cao tốc, vì lẽ đó từ Từ Từ Phương thành nam trung tâm vận chuyển hành khách đến thành thị thành bắc trung tâm vận chuyển hành khách, nhanh thời điểm cũng phải 90 phút, hơi hơi chậm một chút, đại khái liền muốn hai giờ.

Vương Bột vừa ăn thịt hàm, tỉnh cò mần một cái coca-cola, đồng thời không quên cùng bên người Điền Tâm phan cãi nhau, một đường ngược lại cũng trải qua nhàn nhả. Trước đây, hấn vô số lần ngồi xe đi thành thị, phần lớn đều là lẻ loi một người. Mẫu thân đồng dạng sẽ ở trong túi đeo lưng của hấn nhồi vào ăn, thể nhưng một người, cho dù tốt ăn đồ vật ăn lên cũng có chút quả nhiên vô vị. Vì lẽ đó Vương Bột phần lớn thời gian đều đang nhắm mắt dưỡng thần, mãi cho đến xe buýt đến đứng, người bán vé dùng kèn đồng mới gọi hấn thức dậy, hấn mới sẽ mờ lim dim mắt buồn ngủ, sau đó vác lên ba lô, từ xe dưới khoang hành lý bên trong tha ra tay hăm hòm, tiếp tục lên đường.

Ô tô chạy đến Quang Hán ba sao chông thời điểm, Điền Tâm thực sự là không nhìn được bên người thịt hàm truyền tới mùi thơm, liền mòng mỏng gang tay cũng lười đeo, trực tiếp từ đặt ở Vương Bột giữa hai chân ba lô trên trang thịt hàm plastic bên trong cầm lấy một con chân vịt, liền bắt đầu gặm nhấm lên. Vương Bột vừa nhìn, nhất thời vui khôn tả chế nhạo:

"Tâm tỳ, lúc này mới đến Quang Hán yêu! Thời gian còn sớm đến mức rất yêu! Vạn nhất nhìn không được muốn đi nhà cầu e sợ rất già hóa yêu!"

Điền Tâm cũng không nói lời nào, trực tiếp trở về Vương Bột hai cái lườm nguyệt nhân. Nàng hiện tại đã rõ ràng, cùng cái này không giữ mồm giữ miệng, dung tục cực độ gia hỏa cùng nhau, người liền không thể khách khí, ai khách khí ai xui xẻo!

Trải qua một canh giờ linh 40 phút đựng đưa, một đường vừa đi vừa nghỉ xe buýt rốt cục đến thành thị thành bắc trung tâm vận chuyển hành khách, một cái trung niên nữ người bán vé thao một cái Từ Từ Phương thoải hô to:

"Đến đứng lạc! Đến đứng lạc! Ngủ nên lên đến lạc! Xuống xe thời điểm khắp nơi kiểm tra một ha nhi, không nên quên hành lý của các người ha!"

Điền Tâm cùng đeo túi đeo lưng Vương Bột đồng thời xuống xe, Điền Tâm cố ý lạc hậu một bước, muốn nhìn Vương Bột dương tương, nhưng ra ngoài nằng dự liệu chính là cái tên này trên mặt bình tĩnh đến lại như một cái lão tinh, trên mặt vừa không có bất kỳ trợn mắt ngoác mồm khiếp sợ vẻ mặt, cũng không có loại kia lần đầu gặp gỡ phồn hoa sau sợ hãi rụt rè, không biết làm sao đáng vẻ, trái lại giờ lên bước chân liền hướng thành bắc trung tâm vận chuyển hành khách đợi xe phòng khách đi đến.

"Ai ai ai, tiểu bột, người hướng chạy đi đâu? Đi quai đi quai (sai rồi)! Người đi quai, chúng ta nên hướng phương hướng này đi!" Điền Tâm vừa thấy Vương Bột vượt qua nằng theo dòng người hướng đợi xe phòng khách đi, sốt sắng, vội vàng hô to.

"Vậy người nói nên hướng chạy đi đâu, Tâm tỳ?" Vương Bột dùng bước, đi tới Điền Tâm trước mặt, cười hi hi nhìn nằng hỏi.

"Chúng ta, chúng ta nên. . ." Điền Tâm yên lặng, lúc này, nằng mới phát hiện nằng cũng không biết nên hướng chạy đi đâu!

Điền Tâm đã tới thành thị hai, ba lần không giả, nhưng thời gian cũng tương đối dài, đến thời điểm cũng là theo cha mẹ đến, cười ngơ xem hoa ở trung tâm thành phố đi dạo một chút, đối với thành thị những nơi khác hoàn toàn không quen.

Vương Bột nói muốn nằng đồng thời đến thành thị tìm gia trang trí công ty làm cửa hàng bún trang trí, sau đó chạy chạy vật liệu xây dựng thị trường nhìn kiến tài, Điền Tâm ban đầu ý nghĩ là đến thành thị sau hỏi một chút người qua đường lẽ ra có thể tìm tới, này không phải việc khó gì.

Mà khi nằng cùng Vương Bột đồng thời xuống xe, nhìn thấy lui tới như dật cừi dòng người, cùng với xung quanh xa lạ, liền Đông Nam Tây Bắc đều không thể phân rõ hoàn cảnh, nằng mới phát hiện sự tình không nằng nghĩ đơn giản như vậy.

"Chúng ta, chúng ta trước tiên tìm cái trạm xe buýt ngồi xe buýt! Đúng đúng đúng! Trước tiên tìm trạm xe buýt, sau đó sẽ hỏi trang trí công ty đi như thế nào, ngồi cái nào một đường xe công cộng." Điền Tâm lần trước cùng cha mẹ đến Thành Đô thời điểm liền cũng qua không ít lần giao thông công cộng,

đối với làm sao ngồi xe buýt vẫn có nhất định kinh nghiệm.

Nhìn thấy Điền Tâm một mặt mờ mịt, không có đầu mối chút nào về mặt, Vương Bột liền có chút thấy buồn cười. Cũng không nói nhiều, trực tiếp dắt Điền Tâm tay liền hướng đội xe phòng khách đi, vừa đi vừa nói:

"Tâm tỷ, đến thành thị trước ta đã theo ta một thường xuyên đến thành thị chơi bạn học đem món đồ gì đều dò nghe. Trang trí công ty ở nơi nào, vật liệu xây dựng thị trường ở nơi nào, làm sao ngồi xe, ta đều nghe được rõ ràng rành rành. Người liền đi theo ta đi."

"A, người biết làm sao ngồi xe? Vậy chúng ta hiện tại là đi tìm trang trí công ty sao?" Tinh thể cấp bách, Điền Tâm cũng không quá để ý tay của chính mình bị Vương Bột lôi kéo, hơn nữa nhà ga người thực sự hơi nhiều, nàng cũng sợ vạn nhất chính mình không chú ý, hai người bị dòng người cho tách ra, vậy thì đại sự không ổn.

"Trang trí công ty không vội đi tìm. Chúng ta trước tiên tìm gia MacDonald đi vào ngồi một chút."

"A, MacDonald? Hiện tại mới mười giờ rưỡi à?" Điền Tâm thứ mắt cổ tay trái đồng hồ nhỏ đeo tay, giật mình nói.

"Không phải đi ăn cơm, là đi xem xem MacDonald là làm sao trang trí. Chúng ta đi tham khảo một chút. Trước tiên đi MacDonald, lại đi KFC. Tâm tỷ, ta hiện tại đến cho người cần thận nói một chút chúng ta Tầng Tàu Bún 'Kỳ hạm điểm' chuẩn bị trang trí hiệu quả. . ."

Đi trạm xe buýt trên đường, Vương Bột liền bắt đầu hướng về Điền Tâm tỉ mỉ giới thiệu hần trang trí dòng suy nghĩ đến. Tuy rằng từ cửa hàng bún khai trương ngày thứ nhất lên, Vương Bột liền vẫn đang suy nghĩ tương lai "Kỳ hạm điểm" trang trí công việc, nhưng hần cũng là chính mình một người ở trong lòng cân nhắc, vẫn chưa hướng về ai tiết lộ qua. Cha mẹ hần bao quát hiện tại trong cửa hàng mấy cái công nhân đều biết sát vách cơm Tàu quán Vương Bột chuẩn bị sửa chữa, thế nhưng trang trí tới trình độ nào, trang trí đi ra là một loại cái gì hiệu quả, nhưng không người rõ ràng.

Vương Bột không muốn nói, nhân vì là cha mẹ chính mình, mẹ út, Quan Bình, Giải Anh những người này đều là không cái gì kiến thức "Mù chữ", nói cũng nói vô ích, lãng phí nước bọt mà thôi. Điền Tâm tuy rằng trung cấp tốt nghiệp, trừ tài vụ phương diện khả năng so với hần hiểu, những chỗ khác ở Vương Bột trong mắt xem ra cũng cùng "Mù chữ" gần như.

Có điều cho dù là mù chữ, cũng có thuần mù chữ cùng người nửa mù chữ phân chia. Cha mẹ hần cùng mẹ út là thuần mù chữ. Quan Bình, Giải Anh những người này xem như là người nửa mù chữ. Điền Tâm nhưng là người nửa mù chữ bên trong người tài ba, bị hần dạy dỗ một quãng thời gian, vẫn có hi vọng thoát mạnh.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 104: Đừng ước ao ca

Vương Bột lôi kéo Điền Tâm xuyên qua dòng người phun trào thành bắc trung tâm vận chuyển hành khách đội xe phòng khách, thông qua cửa sau một cái hẻm nhỏ, đi thẳng tới xe lửa trạm bắc phụ cận một xe công cộng bắt đầu đón, hướng về chuyển xuất phát nhân viên hơi hơi sau khi nghe ngóng, liền nhảy lên 55 xe công cộng.

"Người làm sao quen thuộc như vậy? Ta đến thành thị hai, ba lần, xưa nay không biết bắc đứng mặt sau còn có một cái ngõ nhỏ." Điền Tâm nhìn Vương Bột một đường xe nhẹ chạy đường quen, cực kỳ giật mình hỏi.

"Không phải mới vừa nói với người, bạn học ta cho ta giảng qua mà!" Vương Bột lần thứ hai lấy ra "Bạn học" đại kỳ, "Yêu, mau nhìn, phía trước có cái soái nôi, so với Lưu Đức Hoa còn soái!" Vương Bột không muốn ở cái này hần mãi mãi cũng chỉ có thể nói đối vấn đề trải qua nhiều dây dưa, liền nói đông chỉ tây bắt đầu dời đi Điền Tâm sự chú ý.

"Ta không thích anh chàng đẹp trai!" Điền Tâm trong miệng nói, nhưng theo bản năng nhưng hướng Vương Bột ngón tay phương hướng liếc nhìn một chút, cũng không thấy cái kia so với Lưu Đức Hoa còn soái anh chàng đẹp trai, có chút thất vọng. "Người nói anh chàng đẹp trai nam, ở nơi nào?"

"Ha ha. . ." Vương Bột cười ha ha, "Người cái nói một đằng làm một nẻo nữ nhân!"

Điền Tâm biết bị lừa, tương tự lấy ra nàng "Thu nhân thần công", ở Vương Bột trên cánh tay nhẹ nhàng thu một trảo. Vương Bột phối hợp phát sinh một tiếng "Kêu thảm thiết", trong miệng nhỏ giọng lầm bầm một câu "Mưu sát chồng", đương nhiên, lần thứ hai thành công dời lấy Điền Tâm lại một lần "Ưng trảo công".

Xe công cộng khởi động không lâu, Điền Tâm liền bắt đầu đem sự chú ý phóng tới phong cảnh dọc đường tới, đồng thời cho Vương Bột một đường giới thiệu, cái gì nơi này chính là nhân dân bắc đường nha, vạn phúc cầu liền sắp đến rồi nha, phía trước chính là tây Ngọc Long phố rồi, ở trước mặt hẳn làm nổi lên hướng dẫn viên.

Thăng thần giảng, mặc dù là quen đường, nhưng Vương Bột đối với tình lý thành thị hiểu rõ cũng không thể so Điền Tâm nhiều hơn bao nhiêu. Hắn quê nhà ở tại khoảng cách thành thị năm mươi, sáu mươi km Tứ Phụng, lên đại học là ở khoảng cách Thục Tỉnh chừng ba trăm km ở ngoài Song Khánh, tốt nghiệp đại học sau vẫn ở lại Song Khánh công tác, mỗi lần về nhà hoặc là từ quê nhà về Song Khánh, đều chỉ là đem thành thị xem là một trung chuyển trạm dịch, ở thành bắc trung tâm vận chuyển hành khách hoặc là xe lửa bắc đứng cân xe lửa hoặc là cân ô tô, mỗi lần đều là vội vã đến, lại vội vã đi. Hắn đối với thành thị quen thuộc nhất, cũng là hai người này nhà ga, cộng thêm một thành đông sáu quẻ cầu ô tô khách vận tổng đứng. Còn những nơi khác, trừ thành thị nhân dân dân cho rằng hào Xuân Hi đường cùng với làm visa mỹ lĩnh quán, đức lĩnh quán hai chỗ này, ở ngoài địa phương trên căn bản cũng là bời đen, không phân rõ được Đông Nam Tây Bắc.

Ngồi ở hai tầng trên xe buýt Vương Bột cũng ở dùng một loại tìm kiếm ánh mắt đánh giá năm 1999 thành thị. Không có quá nhiều nhà cao tầng, cũng không có liên tiếp thấp điệu, trên đường chạy khắp nơi mấy năm sau liền muốn lục tục đào thải hai tầng giao thông công cộng, đập xe người kỳ cũng vẫn là xe đập, không có bị sau đó xe điện nhất thống thiên hạ. Không khí vẫn tính thanh tân, trên đường tro bụi cũng không nhiều, các thị dân nhân nhả mà lười nhác, rong chơi một loại say lòng người phố phường khí tức, không hổ là một "Đến rồi liền không muốn đi" thành thị.

"Ừm, một đời trước không tiền ở quê hương tỉnh thành mua nhà trí nghiệp, chỉ có bắt đắc dĩ nhà nhỏ ở Song Khánh dốc sức làm, đời này, nói cái gì cũng phải ở tỉnh lý khu vực tốt mua mấy gian nhà truân lên, làm thêm mấy cái tổ." Vương Bột đánh giá phong cảnh dọc đường, một bên ở trong lòng âm thầm nghĩ.

Xe đến tổng phủ đường thời điểm, Vương Bột cùng Điền Tâm hai người xuống xe.

Vương Bột cũng không rõ ràng MacDonald cùng KFC là cái nào một năm vào ở thành thị, hơn nữa cụ thể ở thành thị cái nào khu, hẳn cũng không hề khái niệm. Thế nhưng bằng thường thức phán đoán, lấy MacDonald cùng KFC này hai bá chủ ánh mắt cùng trình độ, khẳng định là không mở thì lại rồi, vừa mở chính là trung tâm thành phố, đường dành riêng cho người đi bộ loại hình thành thị hạt nhân đoạn đường. Thành thị chủ yếu nhất đoạn đường không thể nghi ngờ là Xuân Hi đường, Vương Bột liền dự định trực tiếp giết tới Xuân Hi đường tìm hiểu một phen.

Trên thực tế, MacDonald là năm 1999, cũng chính là năm nay mới vào ở thành thị, đệ nhất gia chính là Xuân Hi đường bắc khẩu tổng phủ điểm. KFC so với MacDonald sớm bốn năm tiến vào thành thị, không phải là độc nhất vô song, ban đầu lựa chọn cũng là Xuân Hi đường bắc khẩu tổng phủ phòng ăn. Vương Bột cũng coi như là oai đánh chính, ở tổng phủ đường vừa xuống xe, liền nhìn thấy này hai bá chủ cái kia bắt mắt bảng hiệu.

"Bột nhi,

Mau nhìn, MacDonald cùng KFC thì ở phía trước ư! Người bạn học kia xem ra đối với thành thị thật sự rất quen, không lừa người. Nhưng hẳn ở Tứ Phụng đọc sách, làm sao sẽ đối với thành thị quen thuộc như thế đây?" Sau khi xuống xe Điền Tâm chung quanh vừa nhìn, lập tức phát hiện phía trước cách đó không xa "M thức thức" tiêu Trí Hòa "KFC lão đầu râu bạc", nhất thời một trận nhảy nhót.

"Hắn có cái lão gia, họ Tất, liền ở tại thành thị. Hàng năm nghỉ đông và nghỉ hè hẳn cũng có đến hẳn tất mỗ gia gia nghỉ phép, trước sau ở lại: sống sờ mười mấy năm, người nói hẳn có quen hay không?" Vương Bột thuận miệng bịa chuyện.

"Há, hóa ra là như vậy. Cái bọc kia tu công ty cùng vật liệu xây dựng thị trường hẳn cũng biết?" Điền Tâm quan tâm hỏi.

"Hắn không biết, hẳn tất ông ngoại biết! Ai, nói chung đến thành thị người liền nghe ta, không đến quai (sai)!" Vương Bột đối với Điền Tâm nói rằng, cất bước hướng MacDonald đi đến.

Đại khái là được nghỉ hè duyên cớ, tuy rằng còn chưa tới cơm điểm, trong McDonald diện đã là người ta tấp nập, không còn chỗ ngồi, trong đó lại lấy người trẻ tuổi, tiểu hài tử chiếm đa số. Vương Bột nhường Điền Tâm tìm hai cái không vị chiếm, hẳn đi xếp hàng điểm món ăn.

Một bên xếp hàng, Vương Bột một bên hay dùng máy chụp hình như thế hai con mắt chung quanh quan sát, cẩn thận quan sát MacDonald phòng ăn trang trí phong cách cùng trong cửa hàng các loại bãi sức chi tiết nhỏ, từng cái ghi vào đầu óc.

Bởi đến MacDonald hẳn chỉ là lấy kinh nghiệm, dương thức ăn nhanh đồ vật hẳn cũng ăn không quen, vì lẽ đó cũng chỉ tính chất tượng trưng mua hai đôi cánh gà.

Đi tới Điền Tâm chiếm trí địa phương, Vương Bột đưa cho Điền Tâm một đôi cánh gà. "Tâm tỷ, người cảm thấy mạch làm na trang trí thế nào?"

"Rất tốt a! Cảm giác rất sạch sẽ, rất xa hoa, hơn nữa. . . Hơn nữa rất phong cách tây!" Điền Tâm dường như hiểu kỳ bảo bảo bình thường hưng phấn đánh giá chung quanh, nằng trước đây chỉ đi qua KFC ăn qua một lần Hamburg, hơn nữa vậy còn là hai năm trước, MacDonald nằng vẫn là lần đầu tiên tới.

"Ừm, Tâm tỷ, người nói không sai. Cao cấp, đại khí, trên đẳng cấp! Có điều cách nói này quá mức không rõ ràng, người có thể cụ thể nói một chút nó cùng cái khác kiểu Trung Quốc phòng ăn có cái gì không giống sao? Người có cái gì cảm thụ?"

"Không giống, cảm thụ?" Điền Tâm mặt lộ vẻ khó xử, nằng chỉ cảm thấy nơi này rất khác với tất cả mọi người, rất mới kỳ, cùng Trung Quốc những kia phòng ăn, tiệm cơm đều không giống nhau, nhưng muốn nằng lập tức nói cái một, hai ba đi ra, thực sự là có chút làm khó nằng cái này học tài vụ kế toán. "Chính là rất tốt sao! Cảm giác rất xa hoa mà! Cùng cái khác đều không giống nhau mà!" Điền Tâm không nói ra được cấp độ càng sâu đồ vật, bắt

đầu ở Vương Bột trước mặt "Làm nũng".

Điền Tâm nhường Vương Bột rõ ràng hẳn vừa nảy vấn đề xem như là hỏi đường người mù. Nhưng hẳn mang Điền Tâm đi ra mục đích liền không phải hi vọng nàng có thể cho mình ra cái gì có tính kiến thiết chủ ý, chủ yếu vẫn là làm một người người hầu, thuận tiện làm cho nàng được thêm kiến thức, tăng nhanh trưởng thành. Liền Vương Bột mở miệng nói:

"Tâm tỷ, vậy ta tới nói, người tới nghe, người nghe một chút xem ta tổng kết đến có đúng hay không.

"Đầu tiên, là sạch sẽ cùng sạch sẽ. Cái này ấn tượng rõ ràng nhất, người hiện tại nên cảm nhận được. Người xem, bất luận trong phòng ăn khách có bao nhiêu, trong phòng ăn đều rất sạch sẽ, bất luận là mặt đất vẫn là bàn, rất khó coi đến bất kỳ rác rưởi.

"Thứ yếu, trong McDonald diện hoàn cảnh khiến người ta cảm thấy thập phần ung dung, ấm áp, không có chút nào ngột ngạt, lại như gia như thế. Người lúc tiến vào có phải là cảm giác khá là thả lỏng? Thế nhưng nếu như người đi cái khác com Tàu quán nhìn, tỷ như Tứ Phương kim cầu khách sạn, người còn có thể có loại này ung dung, như gia như thế cảm thụ sao? Chắc chắn sẽ không! Người chỉ sẽ cảm thấy xa hoa, xa hoa đến nhường người nửa bước khó đi, nhường người sợ hãi rụt rè, cầu nệ, không dễ chịu. Mà cái khác một ít loại kém lần com Tàu quán, vậy thì là bản thủ xấu xa, đầu đầu cũng có đầu kỳ kỳ, đầy đất gậy tiết cùng cục đàm. Ung dung tự tại, như về nhà như thế nhân nhả, đây là nó thứ hai đặc điểm.

"Như vậy vấn đề đến rồi, MacDonald là thông qua thủ đoạn gì tạo nên như vậy một loại ung dung, ấm áp, khiến người ta cảm thấy tùy ý mà lại không mất 'Cao to trên' cảm giác đây? Ta cho rằng có trở xuống vài điểm:

"Một trong số đó, từ trang trí sắc điệu trên, MacDonald lấy ba màu đỏ vàng trắng làm chủ. Đây ba loại màu sắc, đều là thập phần ấm áp sắc màu ấm điệu, sẽ không để cho người cảm thấy ngột ngạt.

"Thứ hai, cái bàn bày ra. Com Tàu quán cái bàn có phải là xếp đặt đến mức chỉnh tề, khoảng hoành, dựng đứng là dựng đứng? Ngồi ở bên trong, người có phải là có loại mờ hội cảm giác? Hoặc là xếp thành hàng làm thao mùi vị? Nhưng MacDonald đây? Hẳn cũng có khá là hợp quy tắc khu vực, nhưng không nhiều, cơ bản trên đều xếp đặt đến mức thập phần tùy ý. Có sát cửa sổ, cũng có dựa vào tường, có một người, cũng có hai người, có vui vẻ yên tĩnh, cũng có vui vẻ náo nhiệt, đơn ngồi, hai chỗ ngồi, tình nhân toà, ảnh gia đình, mọi người, đều có thể ở đây tìm tới để cho mình an lòng Tâm Nghi vị trí, đương nhiên, tiền đề là không xúm lại. Mà ở một ít góc nhỏ, MacDonald nhà thiết kế cũng khéo diệu nhập gia tùy tục, cầu tứ sáng tạo lợi dụng tới.

"Thứ ba, đối với mặt tường lợi dụng. Ở đây, người có phải là có thể nhìn thấy các loại phim hoạt hình, thiên đường thức tranh vẽ? Trên tường có phải là tùy ý quai có đủ mọi màu sắc cỡ nhỏ từ? Nhà thiết kế tại sao làm như vậy? Trên bản chất chính là vì tạo nên một loại tùy tính, không bị ràng buộc thiên đường bầu không khí. Mà chúng ta một ít com Tàu quán, quán ăn nhỏ, hoặc là hoàn toàn không để ý, hoặc là quá mức quan tâm, quan tâm đến khiến người ta cảm thấy đánh rắm đều là ở ô nhiễm hoàn cảnh!

"Đệ tứ, các loại nhắc nhở ngữ. MacDonald nhắc nhở ngữ là 'Mời ngài thích đáng giữ gìn kỹ món đồ tùy thân của mình'. Có phải là khiến người ta cảm thấy thân thiết? Có chút com Tàu quán đây, 'Món đồ quý trọng xin mời thích đáng bảo quản, thất lạc khái không chịu trách nhiệm!'" Hai loại nhắc nhở ngữ, người cảm thấy loại kia êm tai? Loại nào nhường người nghe tới càng thêm thoải mái?

"Đệ ngũ, bất kể là tiến vào tới vẫn là rời đi, MacDonald hầu như không có chuyên môn tiếp khách nghiêm túc đứng cửa đối với người cúi đầu gật đầu, nói cái gì 'Hoan nghênh quan lâm', hoặc là 'Hoan nghênh lần thứ hai quang lâm'. Người thấy, chỉ là trên người mặc thống nhất mặc, phần chân phồn thịnh công nhân đang bận bận bịu, từng người làm chính mình phận sự sự tình. Bầu không khí như thế này, người có phải là rất dễ dàng chịu đến cảm hoá?

"Cuối cùng, lại nói một điểm, toilet. Tức là được toilet, MacDonald đều có thể khiến người ta cảm thấy ấm áp cùng ung dung. Vừa nảy ta tranh thủ tiến vào một lần mạch làm na WC, trên vách tường liền dán vào 'Hài lòng một khắc' chuyện cười. Đương nhiên, ta cười điểm tương đối cao, không cười. Nhưng đối với một ít cười nhẹ điểm người tới nói, rất khả năng sẽ mỉm cười nở nụ cười, thậm chí cất tiếng cười to. . ."

Vương Bột ở Điền Tâm trước mặt chậm rãi mà nói, một cái một cái phân tích tổng kết MacDonald trang trí phong cách cùng đặc điểm, vừa nói, một bên móc ra vở viết viết về vở, đem nhìn thấy cùng nghĩ đến hình thành văn tự. Khi hẳn nói xong, cũng ở vở trên viết cho tới khi nào xong, ngẩng đầu nhìn lên đối diện Điền Tâm, đã thấy nàng trợn mắt ngoác mồm, thần sắc phức tạp nhìn mình.

"Này, ngốc rồi? Nghe ngu sao?" Vương Bột dùng tay ở Điền Tâm trước mắt quơ quơ.

Nhưng Điền Tâm lại không như thường ngày như vậy một chương đem hẳn tay vỗ bỏ, chỉ là lẩm bẩm nói: "Có phải là các người những này học sinh xuất sắc đầu đều đặc biệt dễ sử dụng đúng hay không? Ta lớn hơn người vài tuổi, bất kể là kiến thức cùng kinh nghiệm xã hội đều so với người muốn nhiều hơn, ngày hôm nay cùng người như thế cũng là lần thứ nhất tiến vào MacDonald, làm sao ta liền không nhìn thấy cũng không nghĩ ra người mới vừa nói những kia đây? Tiểu bột, hiện tại ta mới phát hiện, ở trước mặt người, ta lại như kẻ ngốc như thế." Sau khi nói xong Điền Tâm mặt cười khổ, có vẻ hơi có đơn.

"Ha ha, ước ao đúng hay không? Đừng ước ao ca, ca chỉ là một truyền thuyết!" Vương Bột "Ha ha" nở nụ cười, nói một câu hậu thế một câu lưu hành ngữ, theo lại nói, "Kỷ thực cũng không phải rồi! Trung Quốc học sinh xuất sắc tuyệt đại đa số giống như là con một sách, đọc sách đọc choáng váng loại hình, sao có thể theo ta cái này 'Trước không có người sau cũng không có người' người so với? Ca không phải tự thôi, ca một điểm quan trọng liền có thể chống đỡ những sách này tên ngốc phân đầu cả đời!"

"Cất! Nói người mập người liền bắt đầu thờ hồn hên!" Điền Tâm không nói gì, vốn định cùng cái tên này nói hai câu chính kinh thoại, nhưng hẳn còn không chính kinh hai phút, liền lại trở nên không đứng đắn lên, khiến cho Điền Tâm hoàn toàn không còn chính kinh lên tâm tình.

"Ai, tại sao lời nói thật đều là không ai tin tưởng đây?" Vương Bột lắc lắc đầu, bắt đầu dĩ thời dài.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 105

Ở KFC đi theo MacDonald gần như, vẫn là do Điền Tâm chiếm, Vương Bột xếp hàng điểm món ăn. Lần này, Vương Bột chỉ mua hai cái ngọt đồng kem.

Đại khái là vừa nãy Vương Bột một phen giải thích để cho mình khai khiếu rồi, lần này đi tới KFC, Điền Tâm liền có ý thức bắt đầu chú ý lên KFC trang trí phong cách cùng bố cục lên. Cái gì sắc điệu, cái bàn bày ra, trên tường trang sức cùng nhắc nhở ngữ, cùng với KFC người phục vụ phân công, Điền Tâm đều chủ động tiến hành quan sát cùng suy nghĩ.

Mà Vương Bột, ở đối với KFC trong ngoài bao quát WC cũng quay một vòng sau khi, lại lấy ra hán vớ bắt đầu viết viết về vôi. Hán lúc này bắt đầu cực kỳ hoài niệm lên hậu thế quả táo di động đến. Nếu như hán hiện tại có "Quả táo" ở tay, "Đừng đừng đừng" quay chụp một trận, nơi nào cần hán nhọc nhằn khổ sở dùng văn tự đi miêu tả cùng ghi chép?

Làm Vương Bột cùng Điền Tâm kết thúc ở KFC "Lấy làm gương hành vi" thời đã là buổi trưa 12 giờ.

"Tâm tỷ, buổi trưa, chúng ta đi ăn chút gì lấp bụng a?" Đứng KFC cửa khẩu, Vương Bột hỏi Điền Tâm.

"Tùy tiện tìm một chỗ đơn giản ăn chút đi. Sau khi ăn xong còn muốn tìm trang trí công ty đây." Điền Tâm nói.

"Muốn được. Nghe nói thành thị chung bánh sủi cảo, Long vẫn thần không sai, xem như là thành thị đặc sắc ăn vặt, chúng ta đi nếm thử mùi vị?" Kiếp trước Vương Bột từng bị hán biểu tỷ Lê Quân Hoa dẫn ăn qua một lần Long vẫn thần, thế nhưng đã sớm đã quên mùi vị gì. Hán cũng muốn mượn cơ hội này đi nếm thử truyền thuyết này bên trong Long vẫn thần đến cùng tốt bao nhiêu ăn, chính mình "Tàng vẫn thần" so sánh cùng nhau nhìn chênh lệch đến cùng ở nơi nào.

"Tốt. Có điều người biết Long vẫn thần ở nơi nào sao?" Điền Tâm hỏi.

"Miệng dưới đáy không phải là đường sao?" Vương Bột hỏi ngược lại.

Hướng về người qua đường sau khi nghe ngóng, nguyên lai ngay ở Trung Sơn quảng trường phụ cận thì có một nhà Long vẫn thần, lần này liền xe cũng không cần ngồi. Hai người bộ hành không tới mười phút, liền đến đến Long vẫn thần ở Xuân Hi đường chi nhánh.

Vào điểm, tìm vị trí, điểm món ăn, 7,8 phút sau, hai bát hồng dầu vẫn thần liền bị Vương Bột bung tới.

"Mở chính, Tâm tỷ, chúng ta đến nếm thử truyền thuyết này bên trong Long vẫn thần đến cùng có tốt Long!" Vương Bột cầm lấy chiếc đũa, cấp lên một vẫn thần liền hướng trong miệng vút, một tước một thôn, tới trực quan cảm giác liền đi ra:

Vẫn đúng là không chính mình "Tàng vẫn thần" ăn ngon, cũng chính là tiếng tăm lớn, nhưng dưới cái thanh danh vang dội nhưng không xứng thực! Chẳng trách lúc trước cùng Lê Quân Hoa ăn qua một hồi sau không nhớ được mùi vị.

Điền Tâm cũng cầm lấy chiếc đũa bắt đầu ăn. Đợi nếm ăn xong một sau khi, Vương Bột liền mở miệng hỏi: "Tâm tỷ, này Long vẫn thần thế nào?"

"Quá bình thường. Không chúng ta vẫn thần ăn ngon!" Điền Tâm khề nhừ mảy, bữu môi nói.

"Ta cũng cảm thấy rất bình thường. Người chờ, Tâm tỷ, ta lại đi mua hai phần mì phở nếm thử." Nói, Vương Bột lại đứng dậy đi điểm hai bát mì xương sườn.

"Ai, chó má Long vẫn thần! Cái này cũng là hán một lần cuối cùng bán tiền của lão tử!" Vương Bột ném xuống chiếc đũa, trong bát mì xương sườn còn còn lại hơn một nửa. Nếu như nói Long vẫn thần vẫn thần còn miễn miễn cường cường, nơi này thực cũng quá qua rác rưởi, đối với Vương Bột cái này Thao Thiết mà nói quả thực thì có điểm khó có thể vào miệng : lồi vào.

"Là không thể nào ăn ngon!" Điền Tâm cũng lắc đầu, "Nhưng là, tại sao Long vẫn thần mùi vị không ra sao, nó chuyện làm ăn vẫn như thế hóa?" Điền Tâm nhìn trong điểm đồng người nhón nháo rộn ràng nói rằng.

"Tiếng tăm lớn, vị trí tốt thôi! Người không nghe thấy rất nhiều thực khách đều nói tiếng phổ thông sao? Những này tính ngoài người chính là hướng về phía Long vằn thần tiếng tăm đến. Đồng thời bởi vì này điểm vị trí quá mức hoàng kim, nó chính là không làm khách hàng quen, hoàn toàn làm lưu động khách một cây búa buôn bán, kết thúc mỗi ngày đều đủ nó sống." Long vằn thần nóng nảy chuyện làm ăn nhường Vương Bột đều đỏ mắt không ngớt, "Có điều, chuyện này đối với chúng ta tới nói cũng coi như là chuyện tốt. Nó mùi vị không được, chúng ta mùi vị được, chờ ngày nào đó chúng ta 'Tăng Tầu Bún' cũng có thể ở Xuân Hi đường mở chi nhánh thời điểm, đến thời điểm ta sẽ để 'Long vằn thần' biến thành 'Trùng vằn thần' !" Vương Bột hào hùng vạn trượng nói.

Điền Tâm cũng có chút bị Vương Bột tâm tình cảm hoá, kích động nói, "Tiểu bột, người nói chúng ta có như vậy một ngày sao? Ở Xuân Hi đường trên mở chi nhánh?"

"Sự tình ở người vì là! Ta tin tưởng sẽ có như vậy một ngày! Hơn nữa cũng không quá xa!" Vương Bột nhìn Điền Tâm, khẳng định gật gật đầu.

Vương Bột ăn một bát vằn thần, ăn nửa bát diện, Điền Tâm nhưng là đem một bát xào tay cùng một bát diện ăn hết tất cả, sau khi ăn xong gọi thẳng ăn không tiêu. Điều này làm cho Vương Bột dự định đi mặt khác một nhà thành thị tên ăn vặt "Chung bánh sủi cào" thử ăn dự định rót thang.

Vì cho Điền Tâm tiêu com, Vương Bột liền đề nghị đi dạo Xuân Hi đường.

"Không đi dạo. Chúng ta hay là đi tìm trang trí công ty đi." Điền Tâm trông mà thèm nhìn Xuân Hi đường hai bên san sát nối tiếp nhau cửa hàng, lác lác đầu. Tuy rằng nàng rất muốn đi dạo phố, nhưng Vương Bột cha mẹ đồng ý chính mình theo tới là đến làm việc, không phải là du sơn ngoạn thủy.

"Hiện tại là nhân gia lúc tan việc, đi vậy không tìm được người. Chờ hai giờ rưỡi sau khi lại đi đi. Đi, Tâm tỷ, chúng ta cũng đi đi dạo truyền thuyết này bên trong Xuân Hi đường." Vương Bột cũng mặc kệ Điền Tâm ý nghĩ trong lòng, trực tiếp đi đầu hướng trước mặt một nhà tên là "Baleno" đi đến.

Kiếp trước Vương Bột, mặc cái thứ nhất do chính mình kiếm tiền mua quần áo chính là "Baleno" một cái T-shirt, màu vàng, phía trước có mấy cái kiểu chữ tiếng Anh, hẳn hiện tại đều còn nhớ. Ở hẳn toàn bộ đại học thời đại cùng công tác trước hai ba năm, hẳn mặc quần áo trên căn bản ngay ở Baleno, Gobon, Giordano, Yishion, Ning này mấy tấm bảng qua lại đảo quanh. Còn càng cao hơn một cấp Nike, Adidas, buru mã loại hình, lấy hẳn ngay lúc đó thu vào tới nói liền cảm thấy bọn họ giá cả có chút "Cẩn người", mua đương nhiên cũng mua được, nhưng Vương Bột ở mua sắm trên thông thường đều khá là lý tính, khá là hiểu được lượng sức mà đi, hẳn cũng chưa bao giờ theo người phân so với.

Có điều ở năm 1999, Baleno, Gobon loại hình quốc nội thủy triều hàng hiệu, cũng xem là tốt, chỉ ít cũng coi như là một "Nhân hiệu hàng". Hơn nữa đối với kiếp trước vào lúc này Vương Bột mà nói, bất luận là Gobon vẫn là mỹ bang, hẳn liền nghe đều chưa từng nghe tới.

Hai người ở "Baleno" chuyên bán điểm chọn lựa, Vương Bột thử ba khoản T-shirt, cuối cùng mua hai cái, một cái màu đen, một bộ màu trắng, vì chính mình chính cái "Hắc Bạch Song Sát". Điền Tâm cũng thử hai cái, cuối cùng nhưng một cái cũng không mua.

"Làm sao, Tâm tỷ, không coi trọng yêu thích?" Vương Bột hỏi Điền Tâm, thấy nàng tuy rằng đem hai cái T-shirt đều trả lại trở lại, nhưng ánh mắt nhưng còn vẫn dừng lại ở một cái nàng mới vừa từng thử màu vàng nhạt cổ tròn T-shirt trên.

"Quên đi! Sau đó phần lớn thời gian đều ở đi làm, không bao nhiêu mặc quần áo cơ hội. Mua không mặc, cũng coi như là lãng phí." Điền Tâm lắc đầu, nàng kỳ thực đúng là rất muốn mua một cái, nhưng nhìn xem bên trên 20 giới ký, đánh gãy hạ xuống cũng phải 15 khối, tương đương với nàng một ngày tiền lương, nàng cũng chỉ tốt từ bỏ.

"Ta cảm thấy cái này màu vàng nhạt tương đối thích hợp người." Vương Bột đem Điền Tâm trả lại cái này T-shirt lại cảm trở về, "Mua đi, Tâm tỷ! Hiếm thấy tới một lần thành thị, lần này không mua, Tứ Phương vừa không có Baleno chuyên bán điểm, lần sau không biết lúc nào mới có cơ hội. Nếu không, ta đưa người?" Vương Bột giục giây, mê hoặc Điền Tâm.

"Ai muốn người một học sinh em bé đưa? !" Điền Tâm sắc mặt khê biến thành hồng, oán trách nhìn chăm chú Vương Bột một chút, "Mua liền mua đi! Có điều nói rõ trước, nếu như tháng sau ta sinh hoạt phí không đủ, ta có thể muốn hướng về người cái này người giàu có mượn một điểm."

"Muốn không hiện tại liền mượn người hai trăm?" Vương Bột cười hi hi nhìn Điền Tâm.

"Ai hiện tại liền muốn mượn a? Đến thời điểm nói sau đi." Điền Tâm trong miệng khước từ, trong lòng nhưng là khá là vui mừng.

"Ai, cái kia người phục vụ, ta cái này màu đen T-shirt người lấy thêm kiện nữ sĩ, loại hầy cùng nàng như thế là được." Vương Bột dùng tay chỉ chỉ bên người Điền Tâm.

"A, ai muốn người đưa, đều nói rồi không muốn người đưa. Lại nói, ta lại không thích màu đen, liền cái này màu vàng nhạt là được." Điền Tâm thấy Vương Bột lại đang gọi người phục vụ năm quần áo, cho rằng Vương Bột kiên trì muốn đưa nàng T-shirt, vội vàng gọi lại.

"Ha ha, Tâm tỷ, ta phát hiện người vẫn thật yêu tưởng bỏ cho (ngữ khí trợ từ)! Này bộ màu trắng T-shirt ta lại không phải mua cho người, người kích động cái cái gì?" Nhìn biểu sai rồi tình Điền Tâm, Vương Bột "Ha ha" cười.

"A, không phải đưa ta, cái kia, vậy người là mua cho ai?" Vương Bột trực tiếp đem Điền Tâm náo loạn cái đại mặt đỏ.

"Quan Bình a! Nhân gia mỗi ngày buổi tối đều cho ta nấu trứng chần ăn, ta thế nào cũng phải biểu thị biểu thị chứ?" Vương Bột giải thích nói.

"Ồ ——" Điền Tâm bừng tỉnh, đăm chiêu, rất nhanh lại cắn răng, ánh mắt sáng quắc nhìn Vương Bột, "Tiểu bột, người mới vừa nói vẫn tính mấy không?"

"Cái gì thoại?"

"Chính là. . . Chính là đưa ta cái này T-shirt sự tình. . ." Điền Tâm giờ giờ lên trong tay màu vàng nhạt T-shirt.

"Người không phải nói người không muốn đến à? Thực sự là không hiểu nổi các người nữ nhân ——" Vương Bột một mặt cười gian nhìn Điền Tâm, còn chưa nói hết, liền bị Điền Tâm đánh gãy.

"—— ai cần người lo! Người liền nói vừa này người nói có tính hay không mấy đi!" Điền Tâm nhìn chăm chăm Vương Bột mặt, tiếp tục hỏi.

"Ta Vương Bột là ai? Nam tử hán đại trượng phu, nói chuyện nhất ngôn cửu đỉnh! Đương nhiên chắc chắn!" Vương Bột vỗ vỗ chính mình ngực, lớn tiếng nói, nhưng ngay lúc đó âm thanh liền tiêu lên, "Có điều người có thể đứng ở Giải Anh cùng Lý Thúy trước mặt nói ta đưa người cùng Quan Bình quần áo tới. Nếu như các nàng hỏi, người liền nói Quan Bình cái này là Quan Bình thác ta giúp nàng mang."

"Người nghĩ ta gốc sao? Nhanh trả tiền đi, người giàu có! Nhân gia người phục vụ cũng chờ người hơn nửa ngày rồi." Điền Tâm bắt mắt Vương Bột một chút, trên mặt lại khôi phục tự nhiên vẻ mặt.

"Liền chưa từng thấy mua Baleno người giàu có! Hermes còn tạm được!"

"Hermes, đó là nhãn hiệu gì?"

"Quý hiệu được là nhãn hiệu gì a, ta bịa chuyện. . ."

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Danh Điển Trang Sức

Từ buổi chiều hai giờ rưỡi bắt đầu, Vương Bột cùng Điền Tâm hai người liền bắt đầu ở thành thị phố lớn ngõ nhỏ loanh quanh, tìm kiếm lên trang trí công ty đến. Hiện tại là năm 1999, Trung Quốc bắt động sản còn chưa cất bước, quy mô lớn bắt động sản giao dịch cùng buôn bán còn chưa bắt đầu, rất nhiều gia đình ở vẫn là đơn vị phân phối "Công ốc", đối với trang trí nhu cầu cũng không có hậu thế nhiều như vậy, vì lẽ đó, trang sức công ty cũng không giống sau đó như vậy mọc lên như nấm, tùy tiện một con đường có thể phát hiện mấy nhà.

Có điều thành thị dù sao cũng là một tỉnh chi đều, chỉ cần chịu tốn đi tìm, đi hỏi, ở một ít làm công tập trung khu vực, vẫn có thể tìm tới không ít gia trang trí công ty.

Mỗi đến một nhà trang trí công ty, Vương Bột cũng không lập tức nóng lòng làm quyết định gì, mà là cùng bàn bạc nhà thiết kế tán gẫu, cũng xem thêm hần tác phẩm, thông qua nói chuyện phiếm cùng xem ảnh, lấy này đến rồi giải người này thường thức cùng trình độ. Nhưng là bởi hần xem ra quá mức mặt non, không ít tiếp đón hần người trực tiếp đem quên, mà đem đối thoại chủ yếu đối tượng phóng tới Điền Tâm trên người. Đối với này, Vương Bột cũng cũng không để ý, hần vừa vận mừng rỡ có thời gian đi tìm hiểu nhà này trang trí công ty nội tình, lật nhìn đối phương tác phẩm.

Không biết là Vương Bột yêu cầu quá mức "vượt mức quy định", vẫn là những này nhà thiết kế thẩm mỹ quá mức lạc hậu, hần nhìn bốn, năm gia công ty, cũng không tìm được một nhà có thể làm cho hần thỏa mãn, không phải công ty thực lực không đủ, chính là đối phương sư tử mở miệng lớn, hoặc là chính là nhà thiết kế trình độ quá lùn, Vương Bột cùng đối phương một tán gẫu, hoặc là nghe đối phương cùng Điền Tâm tán gẫu, hoàn toàn có loại nước đổ đầu vịt, song phương trong lúc đó sóng điện não căn bản không giống hào cảm giác.

"Tiểu bột, trang trí công ty chúng ta cũng nhìn năm, sáu nhà, ở này mấy nhà ở trong, lẽ nào sẽ không có một nhà có thể làm cho người thấy hợp mắt à?" Lâm đi ra thứ sáu gia trang trí công ty cửa lớn thời điểm, một bên Điền Tâm thực sự không nhịn được hỏi Vương Bột.

"Cũng không thể nói như vậy. Ta trong lòng tới hi vọng chính là có thể tìm tới tiếp nhận MacDonald hoặc KFC hoạt trang trí công ty. Có điều bây giờ nhìn lại ý tưởng này không khác nào mò kim đáy biển. Quên đi, chúng ta lại dạo mấy nhà, tranh thủ ở những công ty này trước khi tan sở từ bên trong tìm một nhà hơi hơi đáng tin một điểm đến ký hợp đồng."

Trong cuộc sống mặc cho Hà Kỳ tích hoặc là kinh hi đều là ở tới lo lắng cùng tới lúc tuyệt vọng xuất hiện.

Ngay ở Vương Bột cùng Điền Tâm nhìn thấy thứ mười gia, cũng là hần dự định khá là cuối cùng một nhà trang trí công ty thời điểm, kỳ tích rốt cục xuất hiện, cái này gọi là tên là "Danh Điển Trang Sức" công ty năm ngoái đã từng tiếp nhận KFC ở quốc tế sẽ triển trung tâm điểm trang trí nghiệp vụ.

Tìm tới chính chủ, chuyện kể tiếp liền đơn giản, vậy thì là giá cả đàm phán.

Vương Bột lấy ra đã từng dao động Điền Tâm tinh thần cùng trạng thái, đại triển "Tầng Tầu Bún" kế hoạch lớn, cái gì trong vòng một năm tam gia điểm, trong vòng hai năm mười gia điểm, trong vòng ba năm năm mươi gia điểm, lấy virus truyền nhiễm phương thức, quét ngang Thực Tinh ăn vật giới, trong vòng năm năm, lao ra Thực Tinh, mở khắp cả đại Tây Nam!

Mà đối phương một khi cùng hợp tác với mình thành công, sau đó sắp trở thành "Tầng Tầu Bún" độc nhất trang trí cung cấp thương, đối với tầng cường đối phương đang sửa chữa giới tiếng tăm, vững chắc đang sửa chữa giới địa vị có không thể đo đếm ý nghĩa trọng đại!

Nói tóm lại, nói mà nói chung, cùng "Tầng Tầu Bún" này thốt ăn vật giới hắc mã hợp tác, đối với "Danh Điền Trang Sức" mà nói có trăm lợi mà không một hại, tiền đề là đối với mới có thể đem lợi nhuận xem bạc một tí tẹo như thế.

Liên vì Vương Bột trong miệng này "Một chút", song phương trong lúc đó môi súng khẩu chiến, qua lại giằng co. Nhưng chiếm chủ động vẫn là Vương Bột bên này. Vừa đến đối với đại đa số ngành nghề tới nói trên căn bản đều là mua mới thị trường, Vương Bột lựa chọn lại không chỉ có Danh Điền một nhà; thứ hai Danh Điền lão tổng tựa hồ cũng thật sự có điểm bị trước mắt cái này nở sen trên lưỡi, nói có sách, mách có chứng người trẻ tuổi cho dao động ở, không muốn mất đi hần cái này "Phát triển tiềm lực to lớn" chất lượng tốt khách hàng, song phương từ ban đầu một vạn hai cơ trang bao phụ tài giăng đến một vạn nhất, cuối cùng đến một vạn, chín ngàn tám, mãi đến tận "Lỗ vốn đánh quảng cáo" 9,200 khối mới thôi!

"Vương lão đệ, cái giá này lão ca ta là một phân tiền đều kiếm lời không tới! Không làm được còn muốn cấp lại một đại đồng! Ta cũng là nghe người nói đến được, vì chúng ta song phương lâu dài cân nhắc, mới cho người cái này thổ huyết nhảy lầu giới, xem như là đánh quảng cáo! Thế nhưng người sau đó đến bảo đảm mở chi nhánh thời điểm, còn tìm đến lão ca ta!" Danh Điền lão tổng Trần Gia Minh khổ cái mặt, "Than thở" nói.

"Trần ca, người yên tâm. Chỉ cần người đem ta ở Tứ Phương tổng điểm cho sửa lại lạc, sau đó ta hết thấy chi nhánh nghiệp vụ, tất cả đều là người Danh Điền. Điểm này có thể viết ở trên hợp đồng. Hiện tại ta nói cái gì người đại khái đều cho rằng ta ở khoác lác, tòa bì bì (khoác lác), thế nhưng một năm sau, tình huống tốt thoải liên ở cuối năm nay, người sẽ vì người ngày hôm nay quyết định này cảm thấy vui mừng!"

"Trang trí chất lượng sự tình Vương lão đệ người liền thả một vạn cái tâm! Đây là Danh Điền sinh tồn được cơ sở! Vậy được, Trần ca sẽ tin người một lần! Hi vọng chúng ta hợp tác vui vẻ!" Trần Gia Minh đứng lên, hướng Vương Bột duỗi ra một cái tay.

"Hợp tác vui vẻ, Trần tổng!"

Cứ việc đem cơ sở trang trí giá cả đề thấp đến chín ngàn hai, đối với hiện tại Vương Bột mà nói cũng là một khoản tiền lớn. Có điều cũng may không cần hần một lần trả hết. Ký hợp đồng thời thanh toán 40%; thứ hai bút 40% ở ống nước, tuyển quân bổ tuyển hoàn công sau thanh toán; sau đó lần thứ ba 18% ở nghề mộc cùng thợ gạch ngói cơ bản hoàn công, nghề sơn vào sân thời thanh toán; cuối cùng 2% thì lại ở làm xong sau trong vòng ba ngày thanh toán. Như vậy tiền trả điều kiện, đã thập phân tiếp cận hậu thế chủ lưu tiền trả điều kiện.

Song phương ký hợp đồng, ước định nhà thiết kế vào sân khảo sát thời gian. Vương Bột ở hiện trường nộp thứ nhất bút phí dụng sau, liền đưa ra hướng về Danh Điền muốn một phần KFC trang trí dùng chủ tài danh sách, như là sàn nhà gạch, đồ treo, đèn đóm, bếp vệ dụng cụ cho hần. Dựa theo Danh Điền cùng KFC ký kết hợp đồng, Danh Điền là không thể hướng về phe thứ ba tiết lộ những tin tức này. Trần Gia Minh ban đầu còn có chút do dự, Vương Bột một câu "Trần tổng, trong vòng ba năm năm mươi gia a", Trần Gia Minh liền triệt để đầu hàng, đem "Nước Mỹ quý" cho bán. Dù sao, cái gọi là hợp đồng ở Trung Quốc nhân tình này trùng với pháp luật địa phương cũng không nhiều lắm lực ước thúc, Trần Gia Minh cho dù vì ước chỉ cần Vương Bột không nói KFC cũng khó có thể truy tra.

Hơn nữa quan trọng nhất chính là nếu như Vương Bột thật dựa theo Trần Gia Minh cung cấp vật liệu cung cấp thương đi mua hàng, hần cũng không có thiếu tiền thuê cùng trích phần trăm.

Phần này KFC dùng chủ tài danh sách có thể nói giúp Vương Bột đại ân, ở trong mắt hần, thậm chí so với mới vừa rồi cùng Danh Điền cò kè mặc cả thiếu hạ xuống cái kia hai, ba ngàn khối còn muốn đáng giá. Có phần này danh sách, hần là có thể bắn tên có đích, không cần chạy lượng lớn chặng đường oan uổng, thiếu phí hần rất nhiều thời gian, cho dù giá cả trên không chắc so với chính hần đi tìm tiện nghi bao nhiêu, nhưng ở thời gian thành phẩm trên này một khối, nhưng phải tiết kiệm rất nhiều.

Hơn nữa nơi này còn có một Vương Bột thập phần coi trọng đồ vật, vậy thì là có thể bị KFC tuyển chọn cung hàng thương, vậy khẳng định là ngành nghề hàng đầu trình độ. Kiếp trước Vương Bột tuy rằng cũng chạy qua mấy lần vật liệu xây dựng thị trường, nhưng thắng thần giăng hần cũng chính là hieu cái da lông, cách tinh thông ít nhất còn có khoảng cách mười vạn tám ngàn dặm.

Ký xong hợp đồng, từ Danh Điền đi ra, thời gian đã là sáu giờ quá nhanh đến bảy giờ. Vương Bột liền quyết định trước tiên đem buổi tối nơi ở định ra đến sau khi lại đi tìm điểm ăn ngon tế tế ngũ tạng lục phủ, lãnh hội một hồi thành thị sống về đêm.

Chương 107: 1 phòng or 2 phòng

"Tâm tỷ, chúng ta đón lấy là tìm địa phương ăn cơm vẫn là đem nơi ở giải quyết?" Vương Bột hỏi Điền Tâm.

"Vẫn là trước tiên đem nơi ở định xuống đây đi. Dừng chân sa sút thực được, cơm ăn lên cũng không thơm." Điền Tâm nhìn từ từ âm đạm xuống sắc trời, nói.

"Ha ha, Tâm tỷ, ta cũng là nghĩ như vậy." Vương Bột cười nói, "Vậy chúng ta tuyển gia cái gì khách sạn đến ở?"

"Tùy tiện tuyển một nhà đi." Điền Tâm nói, nàng đối với ở khách sạn không khái niệm gì, bởi vì cái này cũng là nàng lần thứ nhất đi công tác, trước đây cũng xưa nay không ở qua khách sạn.

"Vậy chúng ta đi ở Cẩm Giang khách sạn?" Vương Bột cười nhìn Điền Tâm, nói. Cẩm Giang khách sạn xem như là thành thị sớm nhất trên năm sao khách sạn, nhắc lên này Cẩm Giang khách sạn, hầu như không thành thị người không biết. Mà năm 1999 thành thị, trừ bản thổ Cẩm Giang, tựa hồ Vạn Hào, Hilton hàng ngũ quốc tế khách sạn bá chủ còn chưa đem bọn họ xúc tu luôn vào đại Tây Nam.

"Nếu như người không sợ Vương Bá bá cùng Tăng nương mắng, ta không ý kiến." Điền Tâm cái tên này lại đang nói đùa, cũng theo cười giòn nói.

"Năm nay còn không được. Chờ thêm hai năm, Tâm tỷ, ta nhất định nhường người ở trên Cẩm Giang!" Vương Bột lại một lần ở Điền Tâm trước mặt phát sinh lời nói hùng hồn.

"Ta tin tưởng người, tiểu bột." Điền Tâm nhìn Vương Bột mặt, khẳng định gật gật đầu.

Lần này Vương Bột lời nói hùng hồn không có chịu đến Điền Tâm thừa thót. Ngày hôm nay tới nay, hấn các loại biểu hiện, từ đối với MacDonald, KFC cẩn thận tỉ mỉ, thấy rõ quan sát, cùng với trước đây không lâu ở Danh Điền cùng Trần Gia Minh nói có sách, mách có chứng, một bước cũng không nhường khẩu chiến, nhường Điền Tâm hoàn toàn ý thức được trước mắt tên tiểu tử này tuyệt đối không phải vật trong ao, sớm muộn có một ngày sẽ nhất phi trùng thiên, một tiếng hét lên làm kinh người.

"Ai, nếu là có 'Như gia' cùng 'Bảy ngày' là tốt rồi. Đi, Tâm tỷ, năm sao ở không được, chúng ta tìm cái ba sao khách sạn đến ở." Vương Bột lời kéo Điền Tâm tay, hướng trước mặt đi đến.

"Ba sao khách sạn? Có thể hay không quá đắt a? Nếu không, chúng ta tùy tiện tìm cái quán trọ nhỏ chấp nhận một buổi tối là được." Điền Tâm tùy ý Vương Bột lời kéo tay của chính mình, bây giờ sắc trời chậm, nàng cũng sợ cùng Vương Bột đi tán.

"Quý điểm cũng không đáng kể, chủ yếu là an toàn. Chúng ta nơi xa lạ, quán trọ nhỏ không quá an toàn." Vương Bột nói. Một mình hấn đứng là không đáng kể, thế nhưng bên người theo một mỹ nữ, hấn vẫn cảm thấy cẩn thận một ít tốt. Sau khi sống lại ngày thứ ba, Vương Bột tự mình khảo nghiệm qua sức mạnh của chính mình, cũng không có một cước đá gãy một viên to bằng cái bát đại thụ man lực, kiếp trước ra sao, hiện tại còn cái gì dạng. Thật gãi gờ hai, ba cái bắt chẹt vơ vét, giựt tiền cướp sắc lưu manh lưu manh, hấn trừ hiển tài hiển sắc, cũng không làm được những chuyện khác.

Thấy Vương Bột nhắc tới an toàn, Điền Tâm liền không nữa kiên trì. Trên thực tế cùng Vương Bột nghĩ tới gần như, nàng cũng không phải lo lắng cho mình, mà là cảm thấy bất luận làm sao cũng không thể nhường Vương Bột có chuyện.

"Vậy cũng tốt." Điền Tâm gật gật đầu, "Có điều cũng không thể quá đắt, tìm cái đối lập rẻ hơn chút đi." An toàn Điền Tâm cần cân nhắc, đồng thời giá cả nàng cũng đến cân nhắc, không phải vậy sau khi về nhà không tốt hướng về Vương Bột cha mẹ báo cáo kết quả, bởi vì người ta gọi nàng theo tới là đến làm việc, không phải đến du sơn ngoạn thủy hưởng thụ. "Đúng rồi, tiểu bột, người mới vừa nói 'Như gia', 'Bảy ngày' là có ý gì?"

"Như gia, bảy ngày? Ta nói rồi sao? Ta không nói đi? Ồ, phía trước thật giống có gia khách sạn, chúng ta đi hỏi một chút giá cả." Vương Bột bắt đầu giả ngu, sau đó dời đi Điền Tâm sự chú ý, đồng thời cũng ở trong lòng nhắc nhở sau này mình muốn xen vào ở miệng mình, không muốn tiết lộ "Thiên Cơ", không phải vậy dễ dàng tạo "Thiên Khiên" !

Nhắc tới dừng chân, Vương Bột đã nghĩ đến một cái vấn đề rất trọng yếu, mà một nghĩ đến vấn đề này, hấn liền phát hiện mình trái tim nhỏ nhĩ bỗng nhiên "Rầm rầm" nhảy lên, lại cũng khó có thể bình tĩnh lại. Vương Bột liếc nhìn bên cạnh Điền Tâm, thăm dò hỏi: "Tâm tỷ, người nói. . . Tới hôm nay hai ta sao ở?"

"Sao ở? Cái gì sao ở?" Điền Tâm có chút không rõ.

"Chính là, chính là chúng ta mở mấy cái phòng a!"

"A, mở mấy cái gian phòng, cái này ——" Điền Tâm lúng túng, trong khoảng thời gian ngắn, không biết trả lời như thế nào.

Nếu như Vương Bột là cái thành niên nam nhân, nàng khẳng định không chút do dự nói đương nhiên hai cái. Nhưng vấn đề là Vương Bột vẫn là một người chưa thành niên. Ở đến thành thị trước, nhân gia nẫu thân liền luôn mãi căn dặn, muốn chính mình cố gắng chăm nom nhân gia nhi tử. Bản thân nàng lúc trước cũng đem vỗ ngực vang coong coong, nếu như hai người tách ra ở, này gan to bằng trời gia hỏa lên lút chạy ra khách sạn, này vạn nhất muốn đã xảy ra chuyện gì, chính mình làm sao hướng về nhân gia cha mẹ bản giao?

Đây chỉ là một mặt.

Mặt khác, Điền Tâm tuy rằng không ở qua khách sạn, nhưng cũng biết khách sạn giá cả khẳng định không ít. Đặc biệt thành thị khách sạn, hơn nữa cái tên này còn muốn tìm ba sao khách sạn, vậy thì càng đáng sợ. Ở thành thị tiêu dùng Vương Bột tuy rằng có thể làm chủ, nhưng sau khi về nhà hẳn nhất định phải cho cha mẹ hẳn hoàn trả a! Vẫn là câu nói kia, nhân gia cha mẹ gọi mình cùng hẳn đi công tác, là đi ra làm việc, không phải vui đùa làm hưởng thụ.

Mà thông qua ở "Tầng Tàu Bùn" khoảng thời gian này, đặc biệt đối với Vương Bột như thế dài một quãng thời gian tới nay quan sát, Điền Tâm là chân tướng tin cái tên này sau đó nhất định sẽ có một phen đại thành tựu, nàng cũng thật sự muốn cùng hẳn đây đồng thời trưởng thành, ở chứng kiến kỳ tích đồng thời cũng nhường vận mệnh của mình cùng sự nghiệp được thay đổi. Nhưng nếu muốn thực hiện tất cả những thứ này một tiền đề chính là không thể để cho Vương Bột cha mẹ ác chính mình, đối với mình có bất kỳ không tốt cái nhìn.

Hiển nhiên, không có ai sẽ thích một phổ trương lãng phí, quang yêu hưởng thụ công nhân.

Nhưng là, nếu như hai người ở một gian phòng, có xét thấy cái tên này phía trước "Ác liệt" hành vi —— cứ việc chuyện lần đó đã bị Điền Tâm định tính thành "Say rượu mất lý trí" ——, vạn một buổi tối hẳn "Thú tính quá độ", không khống chế được mình muốn đối với nàng dùng mạnh, nàng nên làm gì? Đến thời điểm thật là to, khiến cho toàn bộ khách sạn mọi người đều biết? Hay hoặc là ngày thứ hai đi báo cảnh sát, nhường cái tên này đi ăn com tù? Hai loại sự tình nàng Điền Tâm đều không làm được a!

Điền Tâm cảm thấy thập phần làm khó dễ!

Vương Bột vừa nhìn Điền Tâm trên mặt vẻ mặt, đại khái liền biết trong lòng nàng lo lắng cùng "Dày vò".

"Tâm tỷ, nếu không chúng ta mở hai cái gian phòng?" Vương Bột lấy thương lượng khẩu khí hỏi dò Điền Tâm, nhưng Điền Tâm vẫn không có hồi đáp gì, hẳn liền bắt đầu than thở lên, "Ai, chỉ có điều cứ như vậy, liền không biết được về Tứ Phụng sau sao cái cho ta lão Hán nhi báo cáo kết quả lạc! Hi vọng hẳn chứ có trách ta tay chân lớn mới được!" Vương Bột một bên cảm thán, một bên lén lút dùng dư quang phiêu Điền Tâm trên mặt vẻ mặt.

Điền Tâm nguyên bản liền thập phần do dự, hiện tại vừa nghe Vương Bột nhắc lên hẳn lão Hán nhi Vương Cát Xương, Điền Tâm thì càng thêm do dự, càng thêm do dự. Trái lo phải nghĩ, cảm thấy thà rằng chính mình "Mạo hiểm", cũng không thể mạo hiểm đem cái tên này đơn độc ném qua một bên.

"Tiểu bột, ở hai gian quá lãng phí. Thành thị khách sạn khẳng định quý người chết, chúng ta liền ở một gian đi. Mở cái tiêu chuẩn, hai ta các ngủ một cái giường." Suy đi nghĩ lại Điền Tâm cuối cùng quyết định vẫn là mở một gian phòng.

"Muốn được! Chúng ta liền ở một gian, như vậy cũng náo nhiệt chút, buổi tối ta hai còn có thể bải bải nói chuyện, tâm sự tri tâm thoải." Vương Bột lộ sự vui mừng ra ngoài mặt, trên mặt khó nén vẻ mặt vui mừng.

Về mặt này lập tức bị Điền Tâm bắt giữ, tiến tới có liên tưởng không tốt, liền Điền Tâm nghiêm mặt nói: "Mở một gian phòng có thể, tiểu bột, có điều, chúng ta muốn nói rõ trước, buổi tối người có thể còn thành thật hơn, không cho. . . Không cho có ý nghĩ của hẳn. Không phải vậy, ta thà rằng một buổi tối không ngủ!"

Điền Tâm loại này phòng cháy chống trộm phòng sắc lang đáng đáp nhường Vương Bột trái tim nhỏ cực kỳ bị thương, sùi mặt, vô cùng đáng thương nói: "Tâm tỷ, ta lại không phải Hồng Thủy Mãnh Thú, có đáng sợ như vậy à? Lại nói, cho dù ta đối với người cái này đại mỹ nữ thật sự có cái gì nhân chi thường tình ý nghĩ, thế nhưng ta phát triển đều không phát triển hoàn toàn, chính là có ý nghĩ cũng là có lòng không đủ lực oa!"

"Xi ——" Điền Tâm một tiếng ăn cười, lập tức nghĩ đến buổi tối ngày hôm ấy ở trong nhà cầu "Nghe thấy", nàng cảm thấy nhịp tim đập của chính mình không tên liền nhanh hơn, sắc mặt tựa hồ cũng bắt đầu đỏ lên, "Quý mới tin người!" Nàng thối Vương Bột một câu, "Ngược lại người đến cho ta đăng hoàng, không phải vậy. . . Không phải vậy ta người sẽ biết tay!"

"Tâm tỷ, ta bảo đảm thành thật, so với tổ thạch (tảng đá) còn thành thật!" Vương Bột nhắc tay, biểu hiện lại như một học sinh tiểu học.

Liền, ở chính đặt được Điền Tâm cho phép sau, Vương Bột ở đông hai hoàn bên cạnh tìm gia tên là "Di viên khách sạn" ba sao khách sạn, dùng thân phận của chính mình chứng mở ra cái tiêu chuẩn, giá cả năm mươi tám. Tựa hồ không mắc, thế nhưng cùng Điền Tâm một ngày 15 nguyên tiền lương so ra, liền thật sự có chút "Quý người chết".

Chương 108:

Mỗi cái thành thị, bất luận to nhỏ, đều có chính mình sống về đêm, tiền đề là người đối với cái thành phố này quen thuộc. Vương Bột đối với thành thị không quen, bên cạnh hán Điền Tâm liền hán cũng không bằng, vì lẽ đó, thành thị phồn hoa sống về đêm liền tạm thời cùng Vương Bột không cái gì duyên phận. Mà Điền Tâm vì an toàn, cũng không cho phép hán chạy xa, kiên nghị nói ngay ở khách sạn phụ cận tìm một chỗ tùy tiện ăn một chút cái gì là được.

Liền, hai người ở khách sạn chu vi một dặm phạm vi toàn một vòng, cuối cùng tìm gia chuyện làm ăn xem ra rất hòa, tên là "Ngọc Lâm xuyên xuyên hương" xuyên xuyên điểm, muốn cái hồng nôi đun nước đề.

"Em gái, em trai nhỏ, uống điểm cái gì a?" Người phục vụ hỏi.

"Cho chúng ta đến hai bình Duy Duy đậu sữa là được, muốn băng." Điền Tâm đối với người phục vụ nói.

"Tâm tỷ, ăn xuyên xuyên uống đậu sữa nhiều vô vị! Nếu không, ta hai một người chinh một chai bia?" Vương Bột tiên cái mặt, một bộ rượu ăn phát tác đáng đáp nhìn Điền Tâm. Kiếp trước Vương Bột, chỉ cần có thức ăn ngon, hán đều muốn uống chút rượu, này một quen thuộc sau khi sống lại cũng bị hán dẫn theo lại đây.

Nhưng Điền Tâm vừa nghe Vương Bột nói muốn uống rượu, lập tức biến sắc. "Không cho phép! Liền uống đậu sữa!" Điền Tâm không chút lưu tình cự tuyệt nói.

"Uống ít điểm mà, Tâm tỷ, đừng mất hứng! Người xem, tối hôm nay khí trời thật tốt, gió mát từ từ đến, sóng nước không thịnh hành, đối với rượu làm ca, nhân sinh bao nhiêu? Có ăn ngon xuyên xuyên, không uống rượu nhiều vô vị! Chúng ta đều không uống hơn nhiều, uống xoàng hai chén, ý tứ ý tứ, thế nào?" Vương Bột tiếp tục giục giây, liền oai thơ đều chinh đi ra.

"Xi —— người còn 'Đối với rượu làm ca' ? Người coi mình là đại thi nhân Lý Bạch đây!" Điền Tâm cười một tiếng, chuyện cười Vương Bột khoe chữ.

"Uây! Lợi hại lợi hại! Người còn hiểu được này thơ là Lý Bạch viết! Trước đó hai câu là ai viết?"

"Hừ! Người cho rằng toàn thế giới chỉ có người mình là một người có ăn học sao?" Điền Tâm có chút bất mãn. Văn bằng xem như là nàng hiện nay một chân đầu, cứ việc nàng cái này trung cấp sinh hiện tại cũng coi như là sinh viên tài cao, ở không gặp phải Vương Bột trước nàng cũng đối với mình trung cấp sinh thân phận cảm thấy rất kiêu ngạo. Đáng tiếc người chính là không thể so sánh, nàng vẫn cảm thấy kiêu ngạo trung cấp ruột phân ở Vương Bột cái này học sinh cấp ba trước mặt, nàng rất nhiều lúc liền cảm giác mình rất ngu ngốc, bắt đầu hối hận lúc trước tại sao không thi vào cấp ba. Phải biết, vào lúc ấy trung cấp, có thể so với cấp ba muốn khó thi hơn nhiều.

Vương Bột biết mình nói chuyện sai, vội vàng xin lỗi: "Ha ha, kỳ thực ta cũng không biết phía trước hai câu là ai viết. Xin lỗi, Tâm tỷ, để tỏ lòng ta áy náy, ta quyết định 'Phạt ba chén rượu' ! Người phục vụ, hai bình lam kiếm, lạnh." Vương Bột vỗ tay cái đập, nhân cơ hội gọi rượu.

"Muốn được! Bàn số ba, hai bình lam kiếm, lạnh." Phụ cận người phục vụ lớn tiếng đáp lời.

"Một bình liền được rồi!" Điền Tâm vội vàng đính chính, nàng nào dám nhường Vương Bột uống một bình.

"Một bình liền một bình. Cái kia Tâm tỷ, ta hai chia đều?"

"Ai cùng người chia đều? Người nhiều nhất uống một chén, còn lại ta uống."

"Không được! 1 ly quá thiếu, yết hầu đều đánh không ẩm. 3 ly!"

"Hai chén! Yêu uống không uống! Nếu không liền đều uống đồ uống!"

"Ta hai người bốn, thành giao!" Vương Bột lần thứ hai đánh hươu chỉ, ăn mừng chính mình cò kè mặc cả thu được giai đoạn tính thành công.

Năm 1999 bia vẫn là loại kia có thể trang 660 ml bình lớn, có thể đổ đầy sáu cái plastic cái ly. Không giống mười mấy năm sau giá hàng bay lên, gian thương cũng bắt đầu ăn bớt nguyên vật liệu súc bình nhỏ, từ 660 biến thành 580, ở Vương Bột rồi đi nhân thế năm ấy, đã có 480 thế.

Người lúc nào vui vẻ nhất? Người khác nhau khẳng định có sự khác biệt đáp án. Đối với trải qua rất nhiều chuyện Vương Bột mà nói, yêu cầu của hán cũng không cao, có thức ăn ngon, có rượu ngon, có một tri kỷ bồi tiếp chính mình tán gẫu, Thiên Nam biển bắc khoe khoang loạn khản một mạch, hán liền cảm thấy đây là nhân sinh hiếm thấy một cái mỹ chuyện, chỉ đứng sau cùng nữ nhân ở trên giường lăn lộn đầu vật.

Mà nếu như tán gẫu đối tượng từ tri kỷ biến thành hồng nhan tri kỷ,

Loại kia hạnh phúc cảm lại sẽ đại đại tăng lên một cấp bậc. Kiếp trước Vương Bột vào nam ra bắc, nói đến liền toàn thế giới phát triển nhất quốc gia cũng nhân duyên tế hội đi qua mấy lần, thế nhưng cùng chân chính mỹ nữ ngồi cùng bàn ăn cơm, đối với rượu làm ca, hán vẫn đúng là không phúc phần kia. Chân chính mỹ nữ bất luận cái nào thời đại đều là cực kỳ ít ỏi, như hi thảo như thế là một loại khan hiếm tài nguyên, đối với người bình thường tới nói nhiều nhất cũng là qua xem qua ảnh, trên TV, hoặc là trong thực tế. Thật phải có thể cùng đối phương tán gẫu, thậm chí ngồi xuống cùng uống rượu, thẳng thắn giảng, cơ hội thật sự không nhiều. Cho dù có, chỉ sợ người cũng rất khó thành vì là trong bữa tiệc nhân vật chính, cũng chính là một mặt trà rót nước, a dua nịnh hót tiểu nhị nhân vật. Kiếp trước Vương Bột gặp lượng lớn mỹ nữ, Trung Quốc nữ, nước ngoài nữ, cũng cùng không ít mỹ nữ từng có ngăn

ngồi giao lưu, nhưng cũng chỉ đến thế mà thôi. Tướng mạo, tài tình cùng tài tình, vào lúc ấy hẳn đều không đủ để hấp dẫn các mỹ nữ thân lai!

Điền Tâm không thể nghi ngờ là một chân chính về mặt ý nghĩa mỹ nữ. Có thể đầu tiên nhìn người sẽ không cảm thấy nàng có bao nhiêu đẹp đẽ, thế nhưng ở chung càng lâu, trên người nàng một số rất chất, nàng loại kia rộng rãi hướng ngoại, xem ra lấm lấm liệt liệt, không bám vào một khuôn mẫu, trên thực tế rồi lại vô cùng cẩn thận tính cách, đều sẽ đối với nhân tạo thành một loại mạnh mẽ sức hấp dẫn.

Huống hồ, Điền Tâm còn có một đôi hiếm thấy trên đời, tuyệt thế Vô Song lỗ tai! Bằng vào chuyện này đối với lỗ tai, dù cho nàng có được phổ thông, cũng đủ để đối với Vương Bột loại này có "Luyện tay phích", "Luyện chân phích", hiện tại lại thêm một người "Luyện tai phích" người sản sinh một loại người bình thường không thể nào hiểu được mị lực. Đối với Vương Bột tôi nói, trên người cô gái bất luận cái nào bộ phận, nếu như đẹp đến mức tận cùng, hẳn là có thể quên còn lại bộ phận, mà chỉ đem chính mình quan tâm tiêu điểm tập trung ở này cực hạn một phần trên.

Huống chi, Điền Tâm không chỉ có một đôi đoạt Thiên Công tạo hóa lỗ tai, nhân gia vốn là một mỹ nữ. Thân cao cũng có 167, ở Thực Tinh tôi nói xem như là tương đối khá vóc người.

Loại này lần đầu gặp gỡ không phải rất đẹp, thế nhưng càng xem càng có mùi vị "Cái nhìn thứ hai mỹ nữ" kiếp trước Vương Bột chỉ gặp phải một, đó chính là hán học đại học thời so với hán năm 1 giới một học tỷ. Đối với vị kia hẳn đến nay cũng không biết tên học tỷ, Vương Bột cũng mang trong lòng hảo cảm, âm thầm yêu thích. Thế nhưng vị này học tỷ từ trang điểm trên vừa nhìn, tức là được lấy lúc đó hẳn cái kia vô tri nông cạn kiến thức cũng có thể cảm giác được bất phạm gia đình bối cảnh, đối với vị này học tỷ, hẳn cũng chỉ có phóng tầm mắt nhìn một hồi, nhiều nhất tự mình "Khai thông" thời ý Y ý Y!

Trang điểm, tiểu phụ tùng, tiểu mặc làm sao tăng lên nữ nhân đẳng cấp cùng khí chất, Vương Bột ban đầu chính là từ vị này học tỷ trên người cảm nhận được.

Mỹ nữ ở bên, thoải lại đầu cơ, ăn lại là Vương Bột yêu thích xuyên xuyên, nòi lâu loại này khẩu vị nặng đồ ăn, thêm vào thân ở xa lạ đại thành thị, trong bữa tiệc bầu không khí tự nhiên có thể tường tượng được. Hai người một bên chậm rãi ăn uống, xuyên mao đồ, vịt trắng, ma cay thịt bò chờ cộng đồng yêu thích đồ ăn, một bên khi thì xem thường lời nói nhỏ nhẹ, khi thì lớn tiếng tán gẫu, bầu không khí rất hòa hợp.

Nếu như muốn nói duy nhất khuyết điểm, vậy thì là bia không thể ra sức uống, chỉ có thể cái miệng nhỏ cái miệng nhỏ tế âm chậm chước. Tuy rằng Vương Bột có thể theo tính tình của chính mình đến cái không say không về cái gì, thế nhưng hẳn dù sao không phải mười mấy tuổi tùy hứng đứa nhỏ, mà là ba mươi mấy tuổi người trưởng thành rồi, ra ngoài ở bên ngoài cần cẩn thận loại này đạo lý, hẳn vẫn là hiểu.

Nếu rượu không thể uống đủ, vậy thì nhiều đến mấy bình Duy Duy đậu sữa, lấy sữa đại quán bar.

Vương Bột cùng Điền Tâm từ tám giờ tối vẫn ăn được mười điểm, rờn rã sau hai giờ, mới bắt đầu tỉnh số rồi đi. Ngẩng đầu nhìn lên, đầy sao đầy trời, báo trước ngày mai lại là một đại tình thiên.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: Lời nói thật lòng đại mạo hiểm

Trở lại di viên khách sạn, mở cửa phòng, dùng phòng thẻ cầm điện, một loạt động tác Vương Bột làm được vô cùng thực, cảm giác lại như trở lại nhà của chính mình như thế.

"Tiểu bột, người là lần thứ nhất ở khách sạn?" Theo Vương Bột phía sau Điền Tâm nghi ngờ hỏi, "Cảm giác người thật giống như đối với những này đều rất quen thuộc giống như."

"Híc, có một bạn học hán lão Hán nhi ở Tứ Phương mở khách sạn, cùng đi sái qua mấy lần." Vương Bột lại đánh ra vạn sự khó chịu bạn học bài, "Xuyên xuyên ăn ngon, chính là ăn qua sau khi trên người khó tránh khỏi có một luồng nòi lâu vị. Tâm tỷ, là người trước tiên đi tắm rửa vẫn là ta trước tiên?"

"Cái kia, người trước tiên tẩy đi. Người giặt sạch ta lại tẩy." Vương Bột nói chuyện tắm rửa, Điền Tâm liền cảm thấy có chút không quá tự tại.

"Được rồi. Vậy ta trước tiên giặt sạch ha, người xem một chút TV." Vương Bột cũng không lập dị, mang tới buổi chiều mua Baleno T-shirt liền tiến vào phòng tắm. Dựa theo ý nguyện của hắn, hẳn đúng là muốn sau khi tắm xong liền như thế trần truồng lỏa, thế đi ra, nhiều nhất ở bên hông vì một cái khăn tắm, nhưng vì để tránh cho làm sợ Điền Tâm, hắn cũng chỉ có làm oan chính mình mặc nhiều quần áo một chút.

Điền Tâm ngồi ở bên giường, con mắt nhìn phía trước tiết mục ti vi, bên tai nghe sát vách trong phòng tắm truyền ra "Ào ào ào" tiếng nước, trong lòng liền có chút khá không bình tĩnh. Một cách tự nhiên, Vương Bột say rượu buổi tối ngày hôm ấy ở trong nhà cầu phát sinh sự tình liền phù hiện tại đầu óc của nàng. Nàng cho Vương Bột cởi quần thời "Nghe thấy", thậm chí bản thân nàng bị Vương Bột gấu ôm "Xâm phạm" thời hình ảnh, trong khoảng thời gian ngắn tất cả đều nhảy ra ngoài. Điều này làm cho Điền Tâm cảm thấy mặt đỏ tím đập, thân thể không biết tại sao thì có chút toả nhiệt.

"Điền Tâm, người cũng thật là cái Y đáng nữ nhân!" Điền Tâm ở trong lòng mắng chính mình một câu, ép buộc chính mình không nghĩ nữa những kia "Y loạn không thể tả" hình ảnh, đem sự chú ý tập trung ở trên màn hình TV. Lúc này kênh truyền hình, chính đang trình diễn (Hoàn Châu Cách Cách) thứ hai bộ, một bộ nàng mỗi ngày buổi tối tất truy kịch truyền hình. Nhưng vào lúc này kịch truyền hình xem ở Điền Tâm trong mắt, so sánh chính mình cảm xúc chấp trùng tâm tư, nhưng là có chút vô vị.

Cũng may Vương Bột cũng không có làm cho nàng dầy vò bao lâu, sau mười mấy phút, Vương Bột mặc một bộ màu trắng Baleno cùng quần jean đi ra, từ tóc có chút ẩm ở ngoài, với hân đi vào trước gần như.

Nhìn thấy Vương Bột đi ra phòng tắm sau đáng vẻ, Điền Tâm cũng âm thầm thở phào nhẹ nhõm, nàng cũng sợ sệt cái tên này vây quanh điều khăn tắm liền chạy đến.

"Tâm tỷ, ta giặt xong, người cũng đi tắm đi." Vương Bột đối với Điền Tâm nói. Hắn thấy Điền Tâm sắc mặt đỏ lên, lại liếc nhìn chính đang trình diễn (Hoàn Châu Cách Cách), cho rằng Điền Tâm xem TV nhìn ra quá mức vào hí, nhất thời bĩu môi, khinh thường nói: "Này phá máu chó kịch có cái gì thứ đáng xem à? Còn không bằng xem chút tin tức hoặc là tổng nghệ tiết mục!"

"Ai cần người lo!" Điền Tâm hoành Vương Bột một chút, "Ta tắm rửa đi tới. Đừng cho ta đòi đãi ha! Còn có đem âm thanh mở đại điểm, ta muốn một bên bên cạnh nghe."

"Có tốt như vậy xem à? Một đám cuồng loạn người mắc bệnh thần kinh!" Vương Bột không tình nguyện dùng hộp điều khiển ti vi mở lớn tiếng âm, lúc này bởi vì nội dung vở kịch cần bắt đầu phối hợp chủ đề khúc, liền, Vương Bột liền nghe đến Triệu vi dùng một loại có thể làm cho hắn nổi da gà âm thanh xướng nổi lên hoàn châu chủ đề khúc (từ khi có người):

"Cám ơn ông trời, cảm tạ địa, cảm tạ vận mệnh, nhường chúng ta gặp gỡ;

". . . ;

"Biển có thể khô đá có thể rạn nứt thiên có thể vỡ địa có thể nứt;

"Chúng ta vai kẻ vai, tay nắm, tay nắm tay

". . ."

Trên thực tế, bất luận là hoàn châu vẫn là Triệu vi, đều không Vương Bột nói như vậy "Không thể tả" . Lúc đó hoàn châu bộ thứ nhất trình diễn thời điểm hắn còn ở niệm sơ trung, mỗi ngày vừa đến này kịch phát sóng thời điểm, hắn sẽ cùng cha mẹ đồng thời hướng sát vách hàng xóm Trần Quý Lương trong nhà chạy, bởi vì đối với Phương gia bên trong có một mới mua không lâu 24 inch TV. Mà bất luận là bộ thứ nhất bên trong Triệu vi, phạm băng, lâm hình như, cùng với thứ hai bộ mới gia nhập Hương phi Lưu Đan cùng tình khách khách Vương Yến, đều từng là Vương Bột ý Y qua đối tượng. Mà hắn sở dĩ si mê hoàn châu, hoàn toàn có điều là si mê này hí bên trong mấy cái vai nữ chính thôi.

Nửa giờ sau, tắm xong Điền Tâm đi ra phòng tắm. Lối ăn mặc của đôi phương cùng Vương Bột hoàn toàn không khác nhau gì cả,

Như thế T-shirt cùng quần jean, từ trên xuống dưới che chắn đến chặt chẽ, nhường Vương Bột tiếc nuôi không ngứa.

Mỗi ngày hai tập hoàn châu thả đến mười một giờ đêm thời điểm, cũng là xong. Căn nhắc đến ngày mai còn muốn đi dạo vật liệu xây dựng thị trường, Điền Tâm liền tắt đèn, hai người từng người trở lại trên giường của chính mình, chuẩn bị ngủ.

Lúc này Vương Bột, đương nhiên là lỏng không buồn ngủ.

"Tâm tỷ, ăn mặc quần áo ngủ thực sự là không một chút nào thoải mái, người liền để ta thoát ngủ đi." Trong đêm tối, Vương Bột trừng mắt ở đối diện Điền Tâm nói.

"Không được! Ăn mặc ngủ làm sao không thoải mái? Người coi như xây một tầng bạc rắc đi." Đối diện truyền đến Điền Tâm kiên định từ chối thanh.

"Nhưng là, nó dù sao không phải rắc nha! Tâm tỷ, ta từ nhỏ đến lớn thật không có mặc quần áo ngủ! Người liền để ta thoát đi, bằng không, ta là thật sự ngủ không được! Người cũng không thể nhường ta một buổi tối không ngủ chứ?" Trong đêm tối Vương Bột tiếp tục khẩn cầu.

"Có như vậy quái à?" Điền Tâm hơi khó xử. Ở nàng đồng ý cùng Vương Bột cộng ở một gian thời điểm, nàng rồi cùng hắn ước pháp tam chương: Một, không thể suy nghĩ vớ vẩn; hai, không thể động thủ động cước; ba, phải cùng y mà ngủ.

Hiện tại vừa mới mới vừa tắt đèn, cái tên này liền bắt đầu tìm lý do đánh vỡ song phương trước ước định. Nhưng hắn cởi quần áo ngủ kỳ thực cũng không có gì ghê gớm, ngược lại chỉ cần không bật đèn, đối với Điền Tâm tới nói cũng không ảnh hưởng nhiều lắm. Thế nhưng có một thì có hai, quý hiếm được cái tên này có thể hay không được vui đòi tiền? Mà cái tên này được vui đòi tiền "Tham lam" bản tính, Điền Tâm nhưng là tràn đầy linh hội.

"Thật sự có như vậy quái mà! Ta cũng chỉ cởi quần, thoát một cái, không thoát xong, được thôi?" Vương Bột bắt đầu lùi một bước để tiến hai bước.

Điền Tâm không nhìn thấy Vương Bột trên mặt vẻ mặt, cũng không biết cái tên này có phải là thật hay không có không cởi quần áo liền ngủ không yên cổ quá, muốn vạ nhất cái tên này thật sự có này cổ quá, nhường hẳn một buổi tối ngủ không yên, Điền Tâm cũng không đành lòng.

"Cởi quần không được! Thoát người T-shirt đi!" Điền Tâm quyết định nhường một bước, nhưng cũng không thể để cho cái tên này nắm mũi dẫn đi, với là phủ định hẳn cởi quần yêu cầu sửa thoát áo.

"Tốt lắm!" Vương Bột cười trên người T-shirt vút tại cuối giường.

"Tâm tỷ?" Một lúc sau khi, Vương Bột lại bắt đầu kêu to.

"Người lại có chuyện gì? Nhanh ngủ đi, ngày mai còn có chính chuyện bận rộn đây!"

"Không biết có phải là uống rượu, ta hiện tại có chút ngủ không được, nếu không, chúng ta tán gẫu chứ?"

Lần thứ nhất cùng một khác phái, hơn nữa còn là nhìn đối phương mẩu chốt nhất điểm, liền nộ hôn đầu đều bị đối phương cướp đoạt khác phái cùng ngủ một ốc, Điền Tâm kỳ thực cũng rất đến chỗ nào đi, ở trên giường vượt qua đến vượt qua đi, cũng lòng không buồn ngủ.

"Người muốn tán gẫu cái gì?" Nàng nói.

"Chúng ta tán gẫu lời nói thật lòng đại mạo hiểm đi."

"Lời nói thật lòng đại mạo hiểm? Cái gì thành tựu yêu?" Điền Tâm hiếu kỳ hỏi.

"Đơn giản, chính là chúng ta lẫn nhau hỏi đối phương vấn đề, đối phương có thể lựa chọn trả lời, cũng có thể lựa chọn không trả lời. Nếu như trả lời, nhất định phải là lời nói thật lòng, không thể làm bộ. Nếu như không trả lời, cái kia liền cần mạo hiểm, bởi vì hẳn sẽ phải chịu đối phương một trừng phạt. Như thế nào, chơi vui chứ?"

"Chơi không vui! Người này trong game có cái rất lớn lỗ thủng: Làm sao người biết ta nói chính là lời nói thật lòng hay là lời nói dối?"

"Người vấn đề này đề đến tốt. Thế nhưng nói thật lời nói dối ta nghĩ chúng ta vẫn là phân biệt ra được chứ? Tỷ như, ta hỏi người người là cái nào năm sinh ra, người trả lời nói 1990 năm, này rõ ràng chính là lời nói dối mà, có đúng hay không?"

"Thế nhưng ta không nói 1990 năm, ta cũng có thể nói một theo ta số tuổi thật sự tương tự đáp án người cũng không biết được nhỉ?"

"Vẫn là lấy tuổi tác nêu ví dụ, nếu như người 24 tuổi, người nói cho ta nói 25, thế nhưng 24 tuổi cùng 25 tuổi đối với ta mà nói có lớn như vậy khác nhau sao? Ta có điều là muốn biết người đại khái tuổi tác thôi, có đúng hay không? Người nếu đều nói cho ta 24 tuổi, lại có làm sao nói cho ta 25 tuổi đây? Huống hồ, ta sau đó rất dễ dàng nghiệm chứng người nói chuyện thật giả, nếu như ta biết được người đem lời nói dối coi là lời nói thật tới nói, sau đó ta còn nguyên ý đùa với người trò chơi này à? Không chỉ có trò chơi không muốn cùng người chơi, nói không chắc liền người nói hẳn, ta ở trong lòng cũng sẽ giảm giá một chút. Người sẽ mất đi sự tin tưởng của ta, tổn thất có thể to lắm phát ra!"

"Người nói ngược lại cũng đúng là ha!" Trong đêm tối Điền Tâm gật gật đầu, cảm thấy tựa hồ là như thế một cái đạo lý, nhưng ngay lúc đó nàng lại phát hiện một vấn đề, "Còn có một vấn đề, liên quan với trừng phạt. Vạ nhất ta không muốn trả lời vấn đề của người, vậy thì phải tiếp bị trừng phạt, vạ nhất người trừng phạt ta cũng không chịu được đây?"

"Yên tâm đi! Tâm tỷ, trừng phạt đều là rất nhỏ. Người tuyệt đối được được. Huống hồ, ta cũng không dám đối với người trừng phạt quá nặng nhỉ? Vạ nhất lần sau người hỏi một ta cũng không muốn trả lời vấn đề, ta không phải liền muốn bị người trả thù sao?"

Điền Tâm vừa nghĩ, thật giống cũng đúng. Nghe Vương Bột như thế một giải thích, nàng đột nhiên cảm giác thấy cái này cái gì "Lời nói thật lòng đại mạo hiểm" trò chơi tựa hồ thật là có như vậy một chút ý tứ, liền gật gật đầu, nói: "Được thôi, chúng ta liền chơi một lúc. Ai bắt đầu trước?"

"LADYFIRST! Nữ sĩ ưu tiên, người hỏi trước đi." Vương Bột mở cờ trong bụng, hận không thể ngửa mặt lên trời cười to nửa giờ, nhưng vì mình này điểm ác tha tâm tư, cũng chỉ có áp chế một cách cường ép.

"Vậy ta phải khỏe mạnh suy nghĩ một chút." Trở nên hưng phấn Điền Tâm bắt đầu khởi động suy nghĩ, dự định nghĩ ra một có thể đem Vương Bột hỏi ở vấn đề.

Chương 110: Lần thứ nhất

Tiểu bột, trường học các người bên trong, người thích nhất ai?" Suy nghĩ hồi lâu, Điền Tâm cuối cùng nghĩ đến một khá là tư mật vấn đề. Vấn đề này cũng coi như một mũi tên hạ hai chim, nàng không có hỏi Vương Bột có hay không yêu thích, bởi vì quá đơn giản, bất luận Vương Bột nói có hoặc là không có, đối với nàng mà nói đều không quá to lớn ý nghĩa, thà rằng như vậy, còn không bằng thẳng tới hạt nhân, vừa đến biết rồi cái tên này có hay không có người trong lòng, thứ hai nếu như có liên tên đều biết.

"Người chỉ hỏi trong trường học sao? Không bao gồm xã hội trên?"

"A, xã hội trên người người cũng có yêu thích?" Điền Tâm lấy làm kinh hãi, nàng suy bụng ta ra bụng người, lúc trước bản thân nàng vẫn là học sinh thời điểm yêu thích cũng đều là học sinh, lẽ nào cái tên này còn yêu thích phía ngoài trường học người? Lẽ nào hán đúng. . . Bỗng nhiên trong lúc đó, Điền Tâm có một loại "Liên tưởng không tốt", nàng vội vàng nói, "Không bao gồm xã hội trên, ta chỉ muốn biết Đạo học giáo bên trong người thích nhất ai."

"Cái kia theo người. Có điều trước tiên nhắc nhở một hồi, lựa chọn phạm vi nếu như khung định đến quá mức chật hẹp, đáp án có thể không chính xác yêu! Ở Tứ Trung mà, ta hiện nay thích nhất chính là Lương Á, lớp 10 ban chín một người nữ sinh. Ày, nàng lần trước cùng mẫu thân nàng đồng thời đến cửa hàng bún ăn qua bún. Nhân gia đi rồi các người một đám từ mẹ chồng đại nương (phiếm chỉ nữ nhân) còn nghị luận qua nhân gia mẹ dài đến tuổi trẻ, không ra lão." Vương Bột thẳng thắn nói. Điều này cũng không có gì hay ẩn giấu, trên thực tế, nếu như khai giảng sau hán thật đem Lương Á làm đến tay, làm cho nàng trở thành bạn gái của hán, hán thế tất sẽ lĩnh Lương Á đến cửa hàng bún đến, vào lúc ấy muốn giấu cũng là không gạt được.

Lương Á!

Điền Tâm âm thầm gật gật đầu, trong đầu lập tức liền hiện ra một cái vóc người cao gầy, diện Dung Tú đẹp, khí chất cao nhã nữ hài hình tượng.

"Người đúng là rất thật tình mắt. Cái kia nàng có biết hay không người yêu thích nàng?" Điền Tâm lại hỏi, đồng thời nghĩ đến Vương Bột vừa nãy cái kia nhắc nhở —— lựa chọn phạm vi quá hẹp, đáp án sẽ không chính xác —— hán là có ý gì? Chẳng lẽ nói hán thích nhất không phải Lương Á, mà là xã hội trên người kia? Không tên, Điền Tâm liền cảm thấy nhịp tim đập của chính mình mỗi phút nhanh hơn mười mấy hai mươi lần.

"Tâm tỷ, này xem là vấn đề thứ hai. Muốn hỏi, lần sau hỏi lại đi. Hiện tại nên ta. Chuẩn bị kỹ càng, vấn đề của ta đến rồi:

"Tâm tỷ, người lần thứ nhất so *, phát sinh ở người đọc lớp mấy thời điểm? Người muốn lời nói thật lòng vẫn là đại mạo hiểm?" Trong bóng tối Vương Bột miệng mở lớn, đặc ý đến hận không thể mảnh vỏ móng dưới nem. Hán mới sẽ không hỏi người cái gì yêu thích ai nha, hán có thích hay không người nha loại này trò trẻ con vấn đề, hán muốn cho Điền Tâm mở mang cái gì gọi là "một châm thấy máu" !

"A ——" Điền Tâm kinh hãi, "Người, lưu manh!"

"Tâm tỷ, chúng ta mới đầu nói xong rồi, vấn đề gì cũng có thể hỏi. Nếu như người cảm thấy lúng túng, có thể lựa chọn đại mạo hiểm mà!"

"Tốt lắm, ta lựa chọn đại mạo hiểm!" Điền Tâm không chút do dự nói. Vương Bột vừa nãy cái kia vấn đề, nàng thực sự là cảm thấy quá mức ngượng ngùng, khó có thể mở miệng.

"Người chắc chắn chứ?"

"Ta xác định!"

"OK! Ta đối với người trừng phạt chính là. . . Nhưng ta * một cái đi." Nói xong, Vương Bột trực tiếp từ trên giường nhảy xuống, nhanh như hổ đói vồ mồi như thế đánh về phía đối diện Điền Tâm, một cái. . . (có ba mươi tự tóm gọn), sau đó sấn phản ứng lại trước nhanh như tia chớp rút đi, trở lại trên giường của chính mình.

"Thật tiếc quá, trung gian còn cách một tầng lồng. Lẽ nào ta thì có đáng sợ như vậy à?" Trở lại trên giường Vương Bột không cam tâm nghĩ.

"Vương Bột, người, người vô lại! Người làm sao, tại sao có thể sái lưu manh?" Bị Vương Bột tập * Điền Tâm giận dữ và xấu hổ đan xen, căn bản không nghĩ tới đại mạo hiểm so với lời nói thật lòng còn kinh khủng hơn.

"Tâm tỷ, này có thể trách ta à? Lời nói thật lòng người không chịu giảng, vậy cũng chỉ có đại mạo hiểm lạc?" Vương Bột một bộ chiếm tiện nghi còn ra vẻ sắc mặt, càng làm cho đối diện Điền Tâm tức giận đến nghiến răng.

Có điều, nguyện thua cuộc khí lượng Điền Tâm vẫn có. Điền Tâm thở phào nói: "Được,

Nếu người làm mòng một, thì đừng trách ta làm mười lần! Vấn đề của ta đến rồi: Người lần thứ nhất. . . Lần thứ nhất cái kia là lúc nào?" Điền Tâm muốn học Vương Bột lấy gây ông đập lưng ông, nhưng hai chữ vừa tới bên mép, lại phát hiện làm sao đều không thể mở miệng.

"Lần thứ nhất cái nào?" Vương Bột biết rõ còn hỏi.

"Liên cái kia mà!"

"Cái nào mà!"

"Ngươi, giả ngu!" Điền Tâm đại mặt đỏ, trừng Vương Bột kêu lên. Nếu như không phải muốn báo thù cái tên này một hồi, bình thường đánh chết nàng, nàng cảm giác mình cũng không thể hướng về một nam sinh hỏi ra loại kia mắc cỡ chết người vấn đề.

"Ông trời, ta thực sự là rất oan uổng a! Ta có thật nhiều cái lần thứ nhất, lần thứ nhất nói chuyện, lần thứ nhất bước đi, lần thứ nhất gọi mẹ, lần thứ nhất gọi ba, ngươi không nói rõ ràng, ta làm sao biết à?" Vương Bột miệng đầy "Oan ức", nhưng trong lòng đắc ý đến cơ hồ sắp bay lên đến.

Vương Bột biết rõ còn hỏi nhường Điền Tâm hận không thể đem cái tên này băm thành tám mảnh, nhưng cái tên này vẫn ở nơi nào giả ngây giả dại, nàng cũng bất hủ không biện pháp gì, thực sự bất đắc dĩ, chỉ có thử nói: "Chính là, chính là các ngươi nam sinh lần thứ nhất cái kia —— ai, vừa nãy ngươi không phải hỏi chúng ta nữ sinh lần thứ nhất cái kia mà, các ngươi nam sinh khẳng định cũng có ba, ngươi hiểu được ý của ta ba?"

"Tâm tỷ, ta không biết được! Ngươi nói mà, chúng ta nam sinh có cái gì à? ! Ngươi nói ta sẽ nói cho ngươi biết ba, ngươi không nói ta nang cái nói cho ngươi à?"

"Ngươi ——" nếu như Điền Tâm hiện tại trong tay có đem dao phay, nàng cảm giác mình nhất định sẽ không chút do dự hướng đối diện cái kia đề tiện, vô liêm sỉ, hạ lưu giả hòa ném qua. Điền Tâm cắn răng, quyết tâm liều mạng, nghĩ thầm, ngược lại vừa nãy đã bị lần này lưu phiếm chiếm thật lớn cái tiện nghi, lần này bất luận làm sao đều muốn đem tiện nghi cho chiếm trở về, "Ngươi cái kia *, là lúc nào?" Sau khi nói xong, Điền Tâm lập tức dùng tay che chính mình song mặt, nếu như hiện tại trên sân nhà nứt ra một cái lỗ, nàng nhất định sẽ không chút do dự một con xuyên xuống.

"Ha ha ha ha ——" Vương Bột mừng rỡ ở trên giường đầy giường lăn lộn.

Mà Điền Tâm nghe được Vương Bột trắng trợn không kiêng dè tiếng cười vui, liền biết mình trúng rồi cái tên này gian kế, cũng càng thêm cảm thấy xấu hổ, không nhịn được cả giận nói: "Ngươi ăn cười hòa thượng nước tiểu vẫn là sao? Ngươi có nói hay không? Không nói thì thôi! Ta coi như mới vừa rồi bị vuốt chó bắt được dưới! Ngủ!"

"A, đừng a, Tâm tỷ! Đừng ngủ a! Ai không nói rồi? Ta nhưng là nam tử hán đại trượng phu, nhất ngôn cửu đỉnh. Ngươi không phải muốn biết ta lần thứ nhất YJ mà, này có cái gì tốt then thùng? Bình thường sinh lý vệ sinh mà thôi. Ta nói với ngươi đi, ta lần thứ nhất YJ, phát sinh ở lớp 7 một cái nào đó buổi tối, trong đó tình hình, hiện tại đều nhớ rất rõ ràng, có thể nói rõ ràng trước mắt.

"Nhớ tới buổi tối ngày hôm ấy ta mơ một giấc mơ, mơ thấy ta cùng lớp học một thâm mến rất lâu nữ hài không biết duyên cớ gì đi cùng nhau. Ta nói với nàng. . . (trở xuống có ba trăm tự tóm gọn)

"Được rồi được rồi! Đừng nói! Ta chỉ hỏi ngươi lần thứ nhất thời gian, ngươi nói nhiều như vậy làm gì!" Vương Bột "Thăng thần" nhường Điền Tâm hai tai toả nhiệt, gò má nóng lên. . . (xóa hai mươi tự) không kim lòng được liền đánh một cái giặt mình, một luồng chua xót ma ma, phảng phất bị điện giật bình thường cảm giác từ đầu đến chân, từ trong tới ngoài kéo tới, nhường Điền Tâm vừa có một loại nào đó mơ hồ chờ mong đồng thời lại thập phần "Hoảng sợ", sợ sệt chính mình tiếp tục nghe cái tên này ở ngôn uế ngữ nói tiếp sau sẽ phát sinh nhường lẫn nhau đều thừa không chịu được hậu quả, liền mạnh mẽ đánh gãy Vương Bột.

"Thật không nếu ta nói?"

"Không nói không nói! Cái gì lung ta lung tung." Điền Tâm dùng tay vỗ, vuốt chính mình nóng lên hai gò má, lắc đầu nói.

"Vậy chúng ta tiếp tục, vẫn là ngươi hỏi trước đi, Tâm tỷ." Vương Bột trong lòng nghĩ đón lấy thứ hai đạn. Nếu như nói vừa nãy thứ nhất đạn chỉ là cái phổ thông bom, này thứ hai đạn, chính là, xem không đem con mụ này nổ cái "Trong cháy ngoài mềm", Vương Bột hẳn liền không Tín vương!

"Không chơi! Ngươi này cái gì lời nói thật lòng đại mạo hiểm không một chút nào chơi vui! Ngủ!" Điền Tâm trở mình, quay lưng Vương Bột. Cái tên này vấn đề thứ nhất liền như vậy "Hạ lưu vô liêm sỉ", ai biết đón lấy này sắc phôi còn có thể làm sao làm tiện chính mình?

"Lại chơi một lần mà, Tâm tỷ! Liên chơi một lần? Một vấn đề cuối cùng?" Điền Tâm đột nhiên trống lui quân nhường chính tràn đầy phấn khởi Vương Bột không hề chuẩn bị, lập tức có chút há hốc mồm.

"Không chơi! Thời gian không còn sớm, ngày mai còn muốn dạo vật liệu xây dựng thị trường, đi ngủ sớm một chút đi, tiểu bột!"

"Lại chơi một lúc mà!"

"Liên một lần?"

"Một vấn đề cuối cùng?"

"Ta bảo đảm là rất chính kinh vấn đề, không một chút nào oai. . ."

". . ."

Bất luận Vương Bột làm sao khuyên bảo cùng bảo đảm, Điền Tâm phảng phất ngủ chết rồi giống như toàn không để ý tới hấn.

"Nước ấm nấu ếch xanh nha nước ấm nấu ếch xanh, tại sao lại đã quên?" Điền Tâm giả cầm vò điếc nhường Vương Bột bó tay hết cách, áo não không

thời hần chỉ được ở trong lòng ta thán, cảm thán chính mình lúc trước hòa lực quá mạnh, đồng thời lãng phí một ngàn năm một thuở cơ hội tốt.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 111: Nam nhân và nữ nhân

Ngày thứ hai sáng sớm rời giường, làm ánh mặt trời ngoài cửa sổ tạt vào phòng, Điền Tâm đứng trước cửa sổ chú ý viễn vọng, nhìn ngoài cửa sổ tỉnh lại thành thị lại khôi phục sinh cơ bừng bừng, nàng liền biết vậy nên tối ngày hôm qua cùng Vương Bột chơi cái gì "Lời nói thật lòng đại mạo hiểm" đúng là hoang đường cực độ, chính mình cũng không biết là trúng rồi cái gì tà, mới đáp ứng cùng tên kia chơi như vậy "Tà ác", như vậy "Hạ lưu" trò chơi.

Vì lẽ đó, làm rửa mặt xong xuôi Vương Bột từ lúc phòng tắm đi ra, Điền Tâm liền đi tới Vương Bột trước mặt, hung tợn nói: "Chuyện tối ngày hôm qua, ngươi không cho phép nói cho bất luận người nào, mình bạch chưa?"

"Ha ha, người tốt bạn thân Quan Bình cũng không nói cho?" Vương Bột cười hi hi nhìn Điền Tâm nói.

"Ngươi không nghe thấy ta mới vừa nói sao? Là bất —— luận —— người —— nào!" Điền Tâm tăng thêm ngữ khí nói.

"Như vậy a ——" Vương Bột một mặt * đang nhìn Điền Tâm cũng Kiều Kiều sân mặt cười, phát hiện tại ánh mặt trời tắm rửa dưới, Điền Tâm trên mặt da dẻ phẳng phát bị dát lên một tầng màu vàng, sáng sủa mà nhẵn nhụi, liền da dẻ mặt ngoài nhỏ bé lông tơ, tinh tế tĩnh mạch mạch máu đều hiện rõ từng đường nét, nhường hần rất có một loại muốn hôn một cái kích động, quý thần xui khiến liền nói rằng, "Như vậy cũng không phải là không thể, thể nhưng, ta có cái gì chỗ tốt a?"

"Ngươi ——" Điền Tâm không nghĩ tới cái tên này sẽ vô liêm sỉ như vậy, làm cho nàng chỉ muốn ở tại trên gáy đỉnh trên một búa đánh, sau đó đem hần tằm này làm người ta ghét cột nhà dùng trang trí đao cho hoa cái nát bét, "Ngươi muốn như thế nào mới đáp ứng?" Điền Tâm cắn chặt hàm răng nhìn chằm chằm Vương Bột nói.

"Ngươi nhường ta hôn ngươi một cái." Vương Bột nói, sau đó, ở nhìn thấy Điền Tâm mặt cười kịch liệt biến sắc sắp tức giận trước mau mau bổ sung nói, "Chính là hôn một chút ngươi mặt, không phải hôn môi! Chỉ là nhẹ nhàng triêm một hồi, lại như những kia người nước ngoài gặp mặt lẫn nhau thân gò má vắn an như thế! Ngươi đừng nghĩ tra, Tâm tỷ, ta thật không phải ý đó!"

"Ngươi còn muốn là có ý gì?" Điền Tâm hai tay chống nạnh trừng mắt Vương Bột.

"Thật không có ý gì, Tâm tỷ." Vương Bột mau mau nói chút nhuyển thoại.

"Cái này không được, thay cái cái khác!"

"Không thể thân mật a, vậy thì thân. . ." Vương Bột con mắt xoay tròn bắt đầu ở Điền Tâm trên người nhìn quét, đầu tiên là mặt, sau đó là cái cổ, đón lấy chính là * bô. Nàng ánh mắt, trực đem Điền Tâm nhìn ra lông tơ nở lộp, run cảm cập không ngớt.

"Ai, ngươi thực sự là đòi ta khắc tinh! Nhanh lên một chút đi, ta coi như bị xú chó gặm một cái!" Điền Tâm nhắm mắt lại, đem chính mình một bên mặt quay về Vương Bột, nàng sợ chính mình lại cùng cái tên này cò kè mặc cả sẽ chịu thiệt càng nhiều.

Điền Tâm đôi mắt đẹp bốn bể, ngễnh đầu, hơi nghiêng thân. Vương Bột không có lập tức đi thân, mà là trước tiên quan sát một phen Điền Tâm đường viền, loại này mỹ nữ không nhúc nhích, đứng trước mặt người mặc người nhìn kỹ cơ hội cũng không nhiều.

Điền Tâm da dẻ không phải tối trắng nõn, bất kể là Tôn Lệ vẫn là Quan Bình, các nàng da dẻ đều so với Điền Tâm muốn bạch trên không ít; nhưng cũng lạ kỳ sạch sẽ, nhẵn nhụi, hầu như rất khó ở trên mặt của nàng nhìn thấy tàn nhang, tiểu chí loại hình tỳ vết. Toàn bộ mặt hình hiện hạt dưa hình, nhưng vừa không có (hoản châu) bên trong phạm băng loại kia mặt trái xoan khuếch đại như vậy. Điền Tâm hạt dưa so với muốn no đủ nhiều lắm.

Lông mày rất đậm, rất đen, nhưng cũng không tiêu tan chặm, không ngồn ngang, dày đặc sắp xếp cùng nhau, hình thành một cái tron nhẵn bên trong mạng theo tự nhiên uốn lượn hình cung. Vương Bột vẫn chưa nhìn thấy Điền Tâm bình thường làm sao tu qua lông mày của chính mình, cái kia giải thích duy nhất chính là tự nhiên thiên thành, cùng lỗ tai của nàng như thế.

Điền Tâm mũi thẳng tắp, mũi hơi nhọn, có loại dương mỹ nữ phong cách, người Trung Quốc hay là không nhất định sẽ cảm thấy đẹp cỡ nào, thể nhưng đối với Vương Bột cái này kiếp trước hưởng qua dương vị người tới nói nhưng là càng xem càng có mùi vị. Cao mà ưỡn lên mũi nhường Điền Tâm có vẻ

cá tính mười phần, chính như tính cách của nàng.

Điền Tâm miệng không dày không tẻ, không lớn không nhỏ, có được quy củ, đương nhiên đôi loại thuyết pháp chính là không cái gì đặc sắc. Nhưng cái này cũng là so ra, phối hợp trong miệng một bộ trắng nõn mà chính tề hàm răng, vẫn là hết sức có ý nhị.

Hai tay không lớn, ngón tay thon dài, móng tay trừ sau không hiện ra thô ngắn, một cái trắng nõn mà chính tề hàm răng, là Vương Bột phán đoán một người phụ nữ có thể không phân thành mỹ nữ điều kiện cơ bản nhất. Nếu như một mỹ nữ dài đến mạo như Thiên Tiên, nhưng cũng có một đôi nhỏ bé dài rộng hai tay, ở Vương Bột nơi này, là không đủ trình độ mỹ nữ tiêu chuẩn, hẳn rất khả năng đối với hắn xem thường.

Đài W Lý Ngao phán đoán mỹ nữ có ba cái tiêu chuẩn: Trắng, thanh tú, áu!

Trừ áu, còn lại hai điểm Vương Bột tuyệt đối tán thành.

"Người đến cùng hôn hay không? Không hôn ta đi rồi ha!" Con mắt đóng chặt Điền Tâm vẫn chờ "Giao dịch" đến, nhưng đóng nửa ngày con mắt, cũng không thấy Vương Bột có bất cứ động tĩnh gì.

"Lập tức, Tâm tỷ, ta vậy thì hôn, vậy thì hôn!" Vương Bột thấy Điền Tâm làm dáng muốn chạy, mau mau kéo, "Vừa này ta là xem người xem nhập thần. Người thật xinh đẹp, Tâm tỷ." Vương Bột tự đáy lòng thờ dài nói.

Không có một người phụ nữ không hi vọng người khác khích lệ chính mình đẹp đẽ, Điền Tâm cũng không ngoại lệ. Nếu như này khích lệ là đến từ chính một khác phái, mà là vẫn là một có bản lĩnh, tiền đồ rộng lớn khác phái, như vậy loại này khích lệ phản lượng liền đem càng thêm không lồ, sản sinh càng cùng người khác hiệu quả khác nhau.

"Nói lung tung! Xinh đẹp nữa cũng không người Lương Á đẹp đẽ!" Điền Tâm mặt cười lấy mắt thường có thể đựng tốc độ bắt đầu biến hồng, tuy rằng trong miệng không thừa nhận, nhưng Vương Bột vừa này câu nói kia xác thực làm cho nàng có chút "Mở cò trong bụng", "Muốn hôn nhanh lên một chút thân! Qua này thôn liền không này điểm." Điền Tâm trong miệng nói rằng, một lần nữa nhắm hai mắt lại, trong lòng nhưng cảm thấy buồn cười, nàng Điền Tâm dĩ nhiên có một ngày sẽ thúc một tiểu nam sinh thân mật của mình, phỏng chừng nói ra cũng không ai tin tưởng.

"Ba ——" Vương Bột dùng hai tay đem ở Điền Tâm đầu, đem miệng mình đè ầm ầm ở Điền Tâm trên mặt.

"Nha —— người buông tay! Thật là ghê tởm, trên người ta một mặt ngum nước! Người nước ngoài là giống như người vậy theo người chào hỏi sao?" Điền Tâm đẩy ra Vương Bột, một bên dùng mu bàn tay chùi trên mặt ướt bọt, một bên đỏ cả mặt nói.

"Híc, Tâm tỷ, cái này lần thứ nhất, nụ hôn đầu, không quen, ha ha, không quen, sau đó ta hai nhiều luyện một chút, quen thuộc sau khi là tốt rồi." Vương Bột dùng đầu lưỡi liếm môi, có vẻ vẫn còn thêm thường.

Hắn bộ này * dáng dấp, lại làm cho Điền Tâm trong đầu càng thêm lên Quý Hòa, "Còn có lần sau? ! Người liền làm mộng đi! Người đem hành lý thu thập một hồi, ta đi rửa mặt!" Cảm thấy sắc mặt của chính mình càng ngày càng nóng Điền Tâm vội vã tiến vào phòng tắm, "Àm" một tiếng tương môn đóng cái kín.

Giữa nam nhân và nữ nhân đến tốt cùng là một loại quan hệ ra sao? Người khác nhau khẳng định có sự khác biệt trả lời. Đối với làm người hai đời Vương Bột tới nói, giữa nam nhân và nữ nhân, là một hồi vĩnh hằng "Chiến tranh", không phải gió tây áp đảo đông phong, chính là gió đông thổi bạt gió tây! Không phải một chính là hai, ngoài ra không có lựa chọn nào khác!

Kiếp trước hắn, đối với bất kỳ nữ sinh hoặc là người phụ nữ đều tương kính như tân, nho nhã lễ độ, một bộ England thân sĩ diễn xuất. Đặc biệt ở nữ nhân xinh đẹp trước mặt, hắn càng là cẩn thận từng li từng tí một, cẩn ngôn Thận Hành, e sợ cho đi sai bước nhầm nửa bước, trên chọc mỹ nhân chán ghét.

Kết quả cuối cùng đứng là như ước nguyện của hắn, không có một lần tiếp xúc qua mỹ nữ nói hắn không được, chán ghét hắn; nhưng cũng không có một mỹ nữ yêu thích hắn! Thân sĩ, có lẽ phép, ôn nhu, đây là các nàng đối với hắn đánh giá, thế nhưng SOWHAT? Thì lại làm sao đây?

Chỉ đến thế mà thôi!

Mãi đến tận hắn đang làm việc bên trong gặp phải một C ở ngoài, so với hắn đại hai giới sư huynh, trải qua người này một phen chỉ điểm cùng lấy chính bản thân mình để giáo dục thuyết phục người khác tự thân dạy dỗ, Vương Bột mới bỗng nhiên tỉnh ngộ, "Hối hận chồng chất", nhất thời cảm thấy hắn này hai mươi sáu hai mươi bảy năm xem như là sống uống phí, đại học cái kia tốt đẹp nhất, tới không buồn không lo bốn năm thời gian, hơn một ngàn cái cả ngày lẫn đêm cũng là uống phí. Đang ở khóm hoa bên trong, nhưng một chiếc lá cũng chưa đụng được, hắn vị này thân sĩ ngược lại thật sự là là "Thân sĩ" đến có thể!

Vương Bột vị này tên là Thanh bản sư huynh, bề ngoài xấu xí, vóc người chỉ có 169, liền 1m7 cũng chưa tới, tuyệt đối "Cấp hai tàn phế"! Nhưng dù là cái này cấp hai tàn phế, dựa vào hắn rộng rãi, hướng ngoại tính cách, cộng thêm rất có kỹ xảo tính cùng "Xâm lược tính" tán gái thủ đoạn, bốn năm đại học nhưng liền tiếp giao qua bốn mặc cho bạn gái, mỗi cái bạn gái đều không phải "Nói sơ lược", mà là lật đổ Hoàng Long! Dựa theo Tàn Bản lời giải thích, "Tất cả nên làm đều từng từng làm, tất cả không nên làm, có chút cũng đã làm!" .

Ban đầu, Vương Bột còn tưởng rằng "Vớ va vớ vẩn" Tàn Bản cho dù đem qua muối nhiều hơn nữa, cũng có điều là với hắn như thế vớ va vớ vẩn, nhưng trên thực tế không phải! Cái tên này bạn gái là một thi đầu một đẹp đẽ, nhìn hắn bảo tồn ở Computer phần cứng bên trong đối phương một loạt bức ảnh sau, dựa theo Vương Bột thẩm mỹ tiêu chuẩn, tới "Không màu sắc" một cũng biết đánh nhau cái 70 phần! Xinh đẹp nhất một vị thậm chí đều có thể với hắn lớp học Liêu Tiểu Thanh loại này cấp số mỹ nữ đánh đồng với nhau.

Hơn nữa, trong đó hai cái không chỉ có (tướng) mạo, hơn nữa còn có tài, tốt nghiệp đại học sau nhân gia liền đi Anh Mỹ du học đi tới!

Đây là Vương Bột thế giới quan cùng ái tình quan lần thứ nhất bị lật đổ!

Nếu như nói lúc đó Vương Bột đứng tới vị sư huynh này thời nghe hắn thối cái kia bốn vị đại học bạn gái xem như là "Trước khoa", như vậy ở sau đó cùng Tần Bản cộng sự hai ba năm bên trong, hắn mưa dầm thấm đất, tận mắt nhìn vị này khóm hoa cao thủ làm sao ở xã hội này than càng rộng lớn hơn trong thiên địa như cá gặp nước tán gái đem muội, đường làm quan rộng mở, không có gì bất lợi! Ở Vương Bột tận mắt nhìn thấy chiến tích biểu bên trong, có còn chưa công tác nữ sinh viên đại học, có đi làm bạch lĩnh, có bán địa nữ hài, cũng có cách một hai ngàn km nơi khác nữ hài, muôn hình muôn vẻ, nhiều kiểu nhiều loại! Một người trong đó đẹp để năm 4 muội muội với hắn giao du thời điểm, đối phương thậm chí còn là một không có bất kỳ X kinh nghiệm nơi, nữ!

Vị này bị Tần Bản dùng hơn 200 khối ở công ty ký kết một nhà cấp bốn sao khách sạn phá tan nơi nữ sinh sau đó còn cùng Vương Bột thành không có gì giấu nhau bạn tốt, chỉ có điều khi đó nàng, đã bị đối nữ nhân đường như thay quần áo Tần Bản bội tình bạc nghĩa, nằm ở nhân sinh con sóng nhỏ nhất. Ngay lúc đó Vương Bột, thậm chí có loại thừa lúc vắng mà vào muốn đi "Tiếp bàn" dự định, sau đến hay là bởi vì như vậy như vậy nguyên nhân qua không được trong lòng đạo kia tên là "Đạo đức" cửa hãm, sống chết mặc bay!

Tần Bản ở trên tình trường không có gì bất lợi, là bởi vì hắn rất có tiền sao? NO! Cái tên này gia đình đương nhiên so với Vương Bột gia đình thực sự tốt hơn nhiều, nhưng cũng có điều là cùng vô số Song Khánh phổ thông thị dân như thế, có phòng không xe, có món tiền nhỏ mà không đồng tiền lớn, được chẳng hay chớ thôi. Hắn nói cho Vương Bột, tán gái, hoặc là không chỉ là tán gái, làm công tác, trợ lý nghiệp, làm sao đều tốt, nếu muốn nổi bật hơn mọi người, có thể làm việc người khác không thể, mấu chốt nhất có mà chỉ có ba điểm:

Gan lớn, thận trọng, da mặt dày!

Chỉ có gan lớn, người mới có thể đột phá tâm lý của chính mình cản trở, bước ra dừng cảm bước thứ nhất.

Chỉ có vô cùng cẩn thận, người mới có thể thể sát hoàn cảnh, làm vui lòng, cũng căn cứ hoàn cảnh biến hóa điều chỉnh người tán gái sách lược.

Mà chỉ có da mặt dày, đối mặt từ chối, không hữu hảo, thậm chí nói móc, trào phúng thời điểm, người mới không gặp qua độ miễn cảm, chỉ có thể cười cho qua chuyện, sau đó tập hợp lại, từ đầu trở lại!

Vương Bột chưa hề hoàn toàn học được Tần Bản "Gan lớn, tỉ mỉ, da mặt dày" tam đại truy nữ tuyệt chiêu. Thế nhưng cùng Tần Bản loại này hắn trước đây cho rằng "Nát người" hỗn cùng nhau, mưa dầm thấm đất, ít nhiều gì vẫn là chịu đến không ít ảnh hưởng. Từ cái kia sau khi, Vương Bột bắt đầu cố ý mở ra chính mình, để cho mình trở lên lớn胆 cùng "Không biết xấu hổ", tỷ như tiến vào một vị hắn trước đây tuyệt đối sẽ không tiến vào, cho rằng là dung tục, hạ lưu địa phương cùng nơi.

Sau đó, Vương Bột liền phát hiện mình bắt đầu có nữ nhân nguyên nhân đến, chậm rãi, cũng có nữ nhân bắt đầu đáp lại hắn "Cầu giao du" tổ cầu, thành bạn gái của hắn, hoặc dài hoặc ngắn.

Có thể nói, Vương Bột có thể ở kiếp trước có mấy lần luyện ái trải qua, bao quát hắn cuối cùng có thể kết hôn, hoàn thành trong đời quan trọng nhất một lần nghi thức, đều cùng Tần Bản khai đạo cùng chỉ điểm mật thiết tương quan. Nếu như không có gặp phải Tần Bản, hắn rất khả năng tiếp tục khi hắn "Thân sĩ", tiếp tục xem mảnh, nằm mơ, tự mình "Khai thông", mà không cách nào chân chính ở không dùng tiền tình huống cùng một người phụ nữ tiến hành hợp hai làm một "Giao lưu" !

Ở cái này về mặt ý nghĩa, Vương Bột cả đời cảm tạ Tần Bản vị này nhường hắn nhanh chóng trưởng thành sư huynh. Tần Bản từ lúc đại học thời đại liền thấy rõ xã hội hiện thực cùng hiện thực xã hội, hắn nhưng đến tốt nghiệp đại học tiến vào xã hội đều còn đang nằm mơ, ôm ấp một ít đại mà Vô Đương lý tưởng.

Có điều, Vương Bột tuy rằng cảm tạ Tần Bản, cũng cho rằng hắn đối với nữ nhân, đối với xã hội cái nhìn rất nhiều đều là đối với, bởi vì trên thực tế chính là như vậy, không nhiều như vậy "Cao to trên", nhưng hắn cảm giác mình đại khái vĩnh viễn cũng không học được, cũng không quá sẽ biến thành một cái khác Tần Bản!

Giang sơn dễ đổi, bản tính khó dời, có vài thứ nhưng là số mệnh an bài, không cách nào thay đổi.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 112: Trên xe buýt

Bởi vì có Danh Điền cung cấp danh sách, thêm vào Vương Bột sớm làm thập phần đầy đủ bài tập, lần này đi dạo vật liệu xây dựng thị trường so với kiếp trước hẳn trang sửa nhà thời như con ruồi không đầu bình thường ở vật liệu xây dựng thị trường một trận loạn đạo, bất luận là hiệu quả vẫn là hiệu suất, cũng cao hơn ra một đoạn dài. Đợi được ba giờ chiều thời điểm, hẳn cùng Điền Tâm hai người cũng đã đem trang trí cần một ít chủ tài định đi, cũng dự chi tiền đặt cọc, chỉ chờ trang trí công nhân vào sân sau hẳn căn cứ cần muốn gọi điện thoại gọi cung hàng thương giao hàng là được.

Đương nhiên, trong này thiếu không được một phen người tới ta đi cò kè mặc cả. Có điều ở theo người cò kè mặc cả trên, làm hơn một tháng "Thương nhân" Vương Bột cũng coi như tiêu có tâm đắc, biết hái lấy cái gì sách lược đến áp sát đối phương điểm mấu chốt, thu được giá tiền thấp nhất.

Đến đây, lần này thành thị hành trình coi như là cơ bản kết thúc, mà đi công tác mục đích cũng coi như toàn bộ đạt thành, đồng thời bởi vì gặp phải Danh Điền, hiệu quả so với theo dự liệu còn tốt hơn!

Vương Bột nguyên tác vốn còn muốn dẫn Điền Tâm đi đi dạo nữ nhân phổ loại hình địa phương, khảo một hồi chính mình công nhân. Hẳn đem này đề nghị hướng về Điền Tâm nói chuyện, Điền Tâm cũng là say mê cực kỳ, nhưng sờ sờ ví tiền của chính mình, lại liếc nhìn đồng hồ nhỏ đeo tay trên thời gian, kim chỉ đã chỉ đến lại ngo ba giờ rưỡi, Điền Tâm không thể làm gì khác hơn là không cam tâm lác lác đầu, nói thời gian hơi trễ, còn muốn đi bắc đứng đánh xe, lần sau có thời gian lại dạo.

Vương Bột cũng không miễn cưỡng, \$☉ muốn được. Liền, hai người liên lụy giao thông công cộng, bắt đầu hướng về nhà đường dài khí xa trạm cán.

Đối với đi dạo phổ, kiếp trước Vương Bột nhìn mấy ngàn quyển tiểu thuyết, hầu như mỗi quyển sách tác giả ở viết đến vai nam chính bởi vai nữ chính đi dạo phổ thời đều sẽ xem là là một cái bị tra tấn giống như khổ sai, đối với với điểm ấy, Vương Bột là cực kỳ không hiểu.

Vương Bột bản thân đối với cuồng phổ cũng không bài xích, có lúc cũng yêu thích đi rộn rộn ràng ràng phổ lớn chung quanh đi dạo, cái nào sợ món đồ gì đều không mua, chỉ là đơn thuần cảm thụ một chút phần này náo nhiệt cùng sinh cơ bừng bừng, hẳn cũng sẽ cảm thấy rất vui vẻ, cảm giác mình không thoát ly cái thời đại này.

Nếu như có người cùng hẳn đồng thời, dọc theo đường đi trò chuyện, nói chuyện phiếm, hẳn sẽ càng vui vẻ.

Mà nếu như tán gẫu đối tượng là một khác phái, hơn nữa còn là cái đẹp để khác phái, dù cho nhường hẳn đi theo đối phương mặt sau làm một giỏ xách tùy tùng, hẳn nhất định sẽ cam tâm tình nguyện tiếp thu, nói không chắc còn có thể coi đây là vinh.

Vương Bột không thể nào hiểu được dĩ nhiên có người sẽ cảm thấy cùng một ngưỡng mộ trong lòng mỹ nữ đồng thời đi dạo phổ ép đường cái là một cái khổ sai. Ở học đại học thời điểm, nếu như người mỹ nữ khác gọi điện thoại cho phòng ngủ một cái nào đó nam sinh, ước hẳn cùng đi ra ngoài đi dạo phổ, đối với những nam sinh khác mà nói, đặc biệt những kia còn không giao bạn gái nam sinh, tuyệt đối là một cái khiến người ta không ngừng hâm mộ mỹ sự tình.

Khổ sai? Cái tên này là thái giám sao? Hay hoặc là là cái gay?

Tiểu nuôi chính là, kiếp trước Vương Bột, xưa nay chưa từng gặp qua cái nào mỹ nữ chủ mời hẳn đi dạo phổ loại này điểm ngộ. Cùng nữ sinh đồng thời đi dạo phổ cơ hội đương nhiên cũng là có, nhưng này chút trường hợp, không phải một đám người, chính là đối phương cũng là một cực kỳ phổ thông nữ hài. Người trước, dù cho có mỹ nữ ở đây, Vương Bột cũng chỉ là một xuyên không lên nói cái gì vai phụ; người sau, bởi vì nữ hài tướng mạo rất phổ thông, hẳn cũng rất khó ở trong lòng đem xem là là một loại điểm ngộ.

Vì lẽ đó, kiếp trước Vương Bột mỗi khi thấy loại này đẹp để vai nữ chính một gọi vai nam chính đi dạo phổ, vai nam chính liền cảm thấy như là ở bị tra tấn thời tình tiết, hẳn duy nhất lý giải chính là viết sách tác giả chỉ sợ là cái không cái gì nữ nhân duyên trạch nam, không tưởng tượng ra được cùng một mỹ nữ đồng thời đi dạo phổ loại kia tìm đập cùng mỹ hảo.

Cứ việc vẫn chưa tới giờ tan sở, thế nhưng làm Vương Bột cùng Điền Tâm nửa đường liên lụy đi tới thành bắc trung tâm vận chuyển hành khách xe công cộng thời điểm, trên xe đã là không còn chỗ ngồi, trùng liên hành lang đều chen không ít người. Không có chỗ ngồi hai người cũng chỉ có lôi kéo vòng treo, đứng một chỗ hơi hơi thừa thốt điểm góc tối.

Xe công cộng không ngừng tiến lên, dọc theo đường lại có không ít người lên xe, nhưng xuống xe lại không mấy cái, cho tới trên xe càng ngày càng chen.

Vương Bột thay đổi hàng đơn vị trí, từ nguyên lai cùng Điền Tâm song song mà đứng biến thành đứng Điền Tâm phía sau, hai tay nắm lấy đỉnh đầu lan can, đem Điền Tâm nửa vòng ở chính mình trong lòng. Lúc này, Vương Bột liền nhìn thấy nguyên lai đứng Điền Tâm bên cạnh, theo xe công cộng lên lên đỉnh đỉnh thỉnh thoảng dùng cánh tay của chính mình cùng Điền Tâm cánh tay đụng nhau một hai mươi mấy tuổi chàng thanh niên trên mặt hơi lộ ra một loại biểu tình thất vọng.

Loại vẻ mặt này Vương Bột hết sức quen thuộc, bởi vì kiếp trước hẳn ở trên xe buýt cũng thường thường làm loại này tương tự "Hoạt động", tỷ như, chỗ nào đứng cái mỹ nữ, hẳn sẽ theo bản năng đi tới cùng đối phương đứng chung một chỗ, nếu như trên xe rất chen chúc, như vậy song phương nhét chung một chỗ, có chút thân thể phương diện tiếp xúc cùng đụng vào vậy thì không thể tránh được. Kiếp trước Vương Bột, thông qua bình thường con đường trên căn bản là không cái gì khả năng cùng một đẹp để phụ nữ đẳng hoàng tiến hành loại này khoảng cách gần tiếp xúc cùng trên thân thể đụng vào, mà chỉ có ở loại này cá mồi giống như chen chúc xe công cộng hoặc là tàu điện ngầm trên, hẳn mới có thể ở không trái với pháp luật cùng đạo đức tình huống hơi hơi thỏa mãn một hồi sâu trong nội tâm mình cái kia không thể cho ai biết tâm tư cùng y vọng.

Lòng thích cái đẹp, mọi người đều có, không phải sao?

Vì lẽ đó, Vương Bột tương đương có thể lý giải cái kia tuổi trẻ tiểu tử ý nghĩ, cũng đối với đó ôm ấp một loại "Đồng bệnh tương liên" lòng thông cảm. Dịch địa mà nói, đem hắn đổi thành là đối phương, ở trên xe buýt đối mặt Điền Tâm loại này mỹ nữ thời điểm, chỉ sợ cũng phải làm ra đồng dạng lựa chọn, qua xem qua ả, thuận tiện chiêm chút đưa tới cửa tiểu tiện nghỉ.

Tuy rằng Vương Bột đối với người này lại lý giải, vừa đồng tình, nhưng hắn bây giờ nhưng là thương mà không giúp được gì, chỉ có thầm nghĩ một tiếng:

Huynh đệ, xin lỗi, nữ nhân này chỉ có thể phóng tầm mắt nhìn, không thể cưỡng hiếp, đối mục tiêu của hắn đi! Chúc người nhiều may mắn!

Đối với Vương Bột sẵn sóc cách làm, Điền Tâm thập phần cảm kích, liền quay đầu lại liếc nhìn Vương Bột, cho hắn một cảm kích ánh mắt. Ở chín mươi chín phần trăm tình huống đều lấy cười xe đạp làm công cụ giao thông Tử Phương, Điền Tâm đối với người như thế chen người, gần gũi hận không thể liền đối với mới miệng thối cũng hơi nách đều có thể nghe thấy được tình hình là phi thường không quen. Bên người bị hai cái nam nhân xa lạ mang theo, thỉnh thoảng thân thể của đối phương còn đánh vào trên người chính mình, điều này làm cho nàng cảm thấy phảng phất bị con kiến bò như thế, cả người khó chịu. Vì lẽ đó, Vương Bột tri kỷ cách làm xem như là mưa đúng lúc.

Đối với Điền Tâm cảm tạ ánh mắt, Vương Bột nhưng có chút hiểu sai ý, phảng phất chịu đến cổ vũ bình thường thắng thắng từ Điền Tâm phía sau lưng dán vào, chăm chú ai ở cùng nhau.

Vương Bột được voi đòi tiên Điền Tâm ngay lập tức sẽ cảm nhận được. Nàng quay đầu, nhìn hắn như muốn ăn tươi nuốt sống, trong lòng không khỏi than thở: Này tiểu sắc phôi chính là không thể cho hắn màu sắc, một cho liền mờ phùng nhuộm. Ở Điền Tâm phía trước là một hơn bốn mươi tuổi, đã bắt đầu hói đầu trung niên nam, nàng vốn là cùng người này dựa vào đến tương đối gần, vì lẽ đó cũng không thể động dẩy thân thể trước di. Một xa lạ, hơn bốn mươi tuổi hói đầu trung niên nam, một quen thuộc đến không thể lại thực "Vị thành niên tiểu tử", hai hai tương quyền lấy nhẹ, nàng cũng chỉ có nhường phía sau tiểu sắc quỷ chui chính mình đầu.

Này xem như là Vương Bột cùng Điền Tâm cách đến gần nhất một lần.

Vương Bột thân cao 1m75, Điền Tâm 1m65, Vương Bột đứng Điền Tâm mặt sau, mũi vừa vặn có thể chạm được Điền Tâm sau gáy. Bởi khoảng cách rất gần, tuy rằng cách một buổi tối cùng một ban ngày, Điền Tâm trên tóc tẩy phát hương ba mùi vị vẫn cứ thỉnh thoảng bay vào chóp mũi của hắn, nhưng này lại không đơn thuần là tẩy phát hương ba mùi vị, bởi vì đồng dạng tẩy phát hương ba hắn tối ngày hôm qua cũng dùng qua. Từ Điền Tâm trên tóc, trên người truyền ra mùi vị, trừ tẩy phát hương ba, còn hỗn hợp một chút hơi mồ hôi vị, cùng với một loại Vương Bột rất khó hình dung, không nói ra được mùi thơm ngát. Này thơm ngát nhường hắn mê say, nhường hắn say mê, rất có một loại muốn đem mũi miệng của chính mình đặt ở Điền Tâm trên người hấp cái đủ kích động.

Trừ chóp mũi truyền tới mùi thơm ngát, theo xe công cộng phanh lại cất bước, thượng nhân hạ nhân, không thể tránh khỏi thì sẽ có một ít thân thể phương diện tiếp xúc; mà Vương Bột, nhưng cũng không đối với thân thể của chính mình tiến hành phanh lại phanh lại, mà là thuận theo tự nhiên, theo xe bus vừa đi vừa nghỉ tiết tấu, theo ba Trục Lưu.

Mãi đến tận hắn cảm giác từ bên trái chính mình trên đùi truyền đến một nguồn sức mạnh, hắn mới hơi hơi thu lại, trong miệng lại nói: "Tâm tử, xe này quá chật chội. Nếu không người xoay người lại, vịn ta?"

Lúc này Điền Tâm, bị Vương Bột đụng phải bảy, tám lần sau, từ lâu là mặt trắng đỏ chót, có chút "Không mặt mũi gặp người". Nghe Vương Bột vừa nói như thế, cũng không kịp nhớ cái gì "Đôi phong bại tục", trực tiếp xoay người, đem vùi đầu ở Vương Bột ngực, hai tay cũng đặt ở Vương Bột bên hông, có điều cũng không phải ôm, mà là thu!

Đối với Điền Tâm chủ động đầu hoài tổng bảo, Vương Bột tự nhiên là vui lòng nhận, đem chộp vào trên lan can tay trái để xuống, sửa đặt ở Điền Tâm sau lưng trên, đang chuẩn bị dùng sức hướng trong lòng lồi, hai trên eo nhuyển thịt liền truyền đến hai cổ nính bánh quai chèo giống như quận đau! Vương Bột trên mặt bắp thịt nháy nháy, một bên chịu đựng bên hông truyền đến đau nhức, một bên lấy một loại đặc ý về mặt nhìn quanh bốn phía những kia trần ngập ước ao cùng đó kỳ nam tính đồng bào.

Hắn lại một lần nữa ở Điền Tâm trên người cảm nhận được cái gì gọi là đau cũng vui sướng.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 113: Tháng 8

Trải qua hai giờ xóc nảy, bảy giờ tối thời điểm, đi công tác hai ngày Vương Bột cùng Điền Tâm trở lại "Tầng Tàu Bún", hai người chịu đến lưu thủ nhân viên cửa hàng nhiệt liệt hoan nghênh. Vương Cát Xương lúc này liền nói buổi tối muốn chỉnh một bàn khao một hồi khổ cực Điền Tâm, hai ngày nay làm

cho nàng nhọc lòng. Điền Tâm vội vàng nói không cần khách khí, nói lần này đi công tác lại như du lịch, không một chút nào mệt, nhường Vương Cát Xương dừng tiêu pha. Vương Bột tự nhiên là giúp hần lão Hần nhi, nói tối hôm nay là đến khỏe mạnh ăn xong một bữa. Đi ra ngoài hai ngày, hần đều chiết thịt (gây), sống lưng trên bẻ đi thật lớn một vòng thịt, rỗng rã tể một vòng.

Mấy cái công nhân, bao quát Vương Bột cha mẹ nghe xong hiểu kỳ, lập tức liền hỏi hần hai ngày nay đã làm gì, đều đi tới nơi nào. Liền, ở Điền Tâm hầu như ánh mắt muốn giết người nhìn kỹ, Vương Bột tràn đầy phấn khởi hướng về bên người những này không đi qua tỉnh thành người đại thối rất thối bay tỉnh thành phồn hoa cùng to lớn đến.

Danh Điền hiệu suất vẫn còn rất cao. Ký xong hợp đồng ngày thứ hai, liền có thăm dò nhân viên lại đây thăm dò hiện trường, đo lường diện tích. Vương Bột nhân cơ hội này nắm ra bản thân thiết kế đồ cùng nhà thiết kế một phen thảo luận, nơi nào làm nhà bếp, nơi nào làm to đường, nơi nào biến thành WC, những địa phương nào cần phải sửa đổi, khai quan ổ điện làm mấy cái, phân biệt làm ở nơi nào, sự tình không lớn nhỏ, từng cái thảo luận.

Vương Bột là muốn mô phỏng theo MacDonald cùng KFC phong cách, nhưng hần đương nhiên sẽ không đem "Tầng Tàu Bún" thật sự biến thành MacDonald cùng KFC, chỉ là đại thể giống nhau. Dù sao hần bán chính là kiểu Trung Quốc thức ăn nhanh mà không phải dạng thức ăn nhanh, trong này bao nhiêu phải có điểm "Trung Quốc đặc sắc".

Nhà thiết kế sau khi rời đi ngày thứ hai, thủy điện công vào sân, bắt đầu lắp dây điện, đường ống, "Tầng Tàu Bún kỳ hạm điểm" trang trí công tác chính thức kéo lên màn mở đầu.

Mà theo trang trí công tác triển khai, kinh doanh hơn nửa tháng nguyên tác "Hồng Hồng com Tàu quán" không thể không lại một lần nữa đóng.

Com Tàu quán một cửa bé, chỉ có ba mươi mấy bình phương, sáu cái bàn "Tầng Tàu Bún" nhất thời liền trở nên chen chúc không thể tả lên. Nhiều ngày không gặp xếp hàng dài lại một lần nữa xuất hiện, điều này làm cho đi ăn cơm các thực khách oán giận không ngớt. Bất đắc dĩ, Vương Bột chỉ được đem tới gần hai nhà cửa hàng người đi đường chiếm nửa trên, thả trên bày, tám bộ cái bàn tiến hành tạm thời tính chiếm đường kinh doanh, lúc này mới tốt xấu giảm bớt một hồi đánh ụng đường dòng người.

Đối với với chiếm đường kinh doanh, ban đầu, Vương Bột còn có chút bận tâm thành quản lại đây can thiệp, nhưng liên tiếp ba ngày, cũng chưa thấy thành quả bóng dáng, lúc này, hần mới bỗng nhiên tỉnh ngộ, nguyên lai thành quả cũng không phải là "Từ xưa thì có", muốn mấy năm sau khi, sức chiến đấu dũng mãnh "Thành quả đại quân" mới sẽ ở toàn quốc các nơi mọc lên như nấm, như sau mưa xuân duẩn giống như xuất hiện.

Không có thành quả quấy rầy, Vương Bột yên tâm rất nhiều. Hần lại đạp xe đi ăn uống một con đường nhìn xuống, phát hiện chiếm đường kinh doanh ở Tứ Phương thực sự là quá mức qua quyết bình bình, một ít thương gia không chỉ có chiếm đường, còn chiếm đường, trực tiếp đem bàn đặt tới trên đường cái. Xem ra, hiện nay Tứ Phương ăn uống giới, chiếm đường kinh doanh xem như là một loại phổ biến hiện tượng. Vương Bột tâm tình bắt đầu càng thêm thả lỏng lên.

Có điều, vì để tránh cho đưa tới cục vệ sinh, cục giao thông những này nha môn can thiệp, hần vẫn là chuyên môn mở hội nghị, nhường cha mẹ cùng mấy cái công nhân chú ý một hồi trên lối đi bộ vệ sinh. Mỗi ngày tan sở trước, nhất định phải đem hai cái mặt tiền phía trước người đi đường quét dọn sạch sẽ, đừng cho nhân sinh sự tình có.

Thủy điện công ở cửa hàng bún bận bịu hai ngày, bố trí xong dây điện cùng ống nước. Ngay sau đó là xây bằng gạch vào sân, bắt đầu phụ trách làm nhà bếp, WC, cùng với thiếp toàn bộ phòng ăn địa gạch. Trong lúc nghề mộc cũng tiến vào điều đình, định làm bên trong phòng bếp cần dùng đến tủ bát.

Hay là Trần Gia Minh quyết tâm muốn đem "Tầng Tàu Bún" chế tạo thành "Danh Điền Trang Sức" một bản mẫu công trình, hay là những công nhân này đã từng trải qua KFC hoạt, biết đối phương tiêu chuẩn cùng quy củ, lại hay là xem ở Vương Bột phong phú khó lường thức ăn trên, đi tới cửa hàng bún công tác công nhân, bất luận là thủy điện công vẫn là xây bằng gạch, nghề mộc, làm việc đều vẫn tính nghiêm túc chân thật, hiệu suất cũng cao, chỉ ít so với hần kiếp trước dùng đến gia trang công nhân muốn bớt lo, bớt việc không ít.

Có điều mặc dù như thế, căn cứ "Mất đi giám sát, nhân tính tất nhiên biến chất" thiết luật, Vương Bột một rảnh rỗi liền hướng sát vách chạy, cho những này trang trí công nhân tất quyền thuốc lá, nói phét, thuận tiện giăng mấy cái kiếp trước từ internet xem qua màu vàng tiết mục ngắn, đầu chọc cười từ, cùng giai cấp công nhân hoà mình.

Vương Bột ngược lại không thị phi đến muốn lấy lòng những này chân đất đi bùn, hần hoàn toàn có thể dựa theo hợp đồng chấp hành, chiếu chương làm việc, vừa không cần cho bọn họ quản cơm, cũng không cần thiết cách đoạn thời gian cũng làm người ta đưa mấy bình nước có ga qua, chỉ là hần giác đến người ta thật xa từ thành thị chạy đến Tứ Phương đến làm việc, mỗi ngày đây ba mươi mấy bốn mươi độ nhiệt độ cao, tuy rằng tiền lương không sai, nhưng lao động chân tay xác thực rất mệt. Hần cùng những này rời xa cô thổ chân đất đi bùn trên bản chất kỳ thực như thế, đều là tiêu chuẩn nông nhĩ ca, đại gia trình độ nào đó trên cùng coi như đồng nhất giai cấp huynh đệ, đồng bệnh tương liên, hần bây giờ cũng không kém chút tiền lẻ này, có thể đối xử từ từ một điểm liền đối xử từ từ tể một điểm đi.

Vương Bột không chỉ có chính mình hướng bên này chạy, còn nhường Điền Tâm cùng Quan Bình hai nữ thay phiên lại đây làm giám công, hiểu rõ trang trí toàn bộ quy trình cùng hần hợp nghệ yêu cầu. Lần này là nghỉ hè, hần có thời gian tự mình làm mẫu, lần sau mở chi nhánh thời điểm hần liền muốn nói chuyện không động thủ, muốn hai vị này nữ sắp xuất hiện mã, toàn quyền phụ trách từ đầu tới đuôi toàn bộ trang trí công việc.

Đương nhiên, đối với với trang trí công nhân mà nói hần liền không thể nói là giám công, chỉ nói là nhường hai người theo sư phụ học điểm trang trí tri thức, để sau đó mua nhà sau trang trí thời trong lòng có phổ. Quan Bình cùng Điền Tâm đều là trăm người chọn một đại mỹ nữ, thêm vào miệng lại ngọt, "Đại ca", "Bá bá" kêu, thỉnh thoảng còn đưa lên một bình nước có ga qua, đem những này rời xa lão bà xú nam nhân hồng đến đó là một vui vẻ ra mặt, tinh thần phấn chấn, quả thực là hỏi gì đáp nấy, còn kém tay lấy tay đến dạy. Nhìn ra một bên Vương Bột trong lòng oán thầm không ngớt:

Cách lão từ, đều là TM từng cái từng cái không chịu nổi mỹ nữ cảm thụ!

Mà Quan Bình cùng Điền Tâm, ngay ở những này trang trí sự phụ dắc túi dầy dổ bên dưới, từ đối với trang trí không biết gì cả, rất nhanh sẽ đã biến thành kiến thức rộng rãi. Loại nào dây điện cùng ống được, loại nào bình thường thôi; loại nào sàn nhà gạch tính giới sánh vai, loại nào có tiếng không có miếng, đẹp dễ không thích dùng, mấy Thiên Hậu, hai người ở Vương Bột trước mặt, liền bắt đầu thuộc như lòng bàn tay, thuận miệng nhặt ra.

Đồng thời, đối với với trang trí bên trong một ít bí quyết, tấm màn đen, một ít trang trí công nhân dễ dàng nhất giờ trò bịp bợm, ăn bớt nguyên vật liệu cùng tham giả nước (giờ trò bịp bợm) địa phương, hai nữ cũng biết quá tường tận, thậm chí cũng có thể cho Vương Bột lên lớp. Điều này làm cho Vương Bột trong lòng càng thêm oán thâm:

Mẹ kéo cái chim, may là các người những này chân đất đi bùn làm ra chỉ là trang trí công mà không phải quân công, không phải vậy "Đối địch thế lực" một dùng mỹ nhân kế, cái kia nhất định là một khiến một chuẩn!

Trang trí công nhân đến rồi một nhóm, lại đi rồi một nhóm, nghề mộc cùng xây bằng gạch đi rồi sau khi, lại tới nữa rồi nghề sơn. Trong lúc, Vương Bột ở vật liệu xây dựng thị trường đặt hàng cửa rồi, inox đồ làm bếp rồi, đá cẩm thạch mặt bàn rồi các loại đồ dùng trong nhà bị lục tục đưa đến trong điểm, lại bị lắp đặt đúng chỗ.

Toàn bộ tháng tám, ban ngày phần lớn thời gian, Vương Bột chính là nằm ở loại này cùng người khác nhau giao thiệp với tình hình bên trong, sinh hoạt là lại bận rộn lại phong phú, cho tới mỗi ngày tan sở sau khi, cả người đều bị hấn liên đùa Điền Tâm cùng Quan Bình Y vọng đều giảm bớt thật nhiều. Mỗi ngày buổi tối xem một canh giờ sách, làm hai đạo đề, ăn Quan Bình nấu rượu nếp than trứng chần sau, ngủ đầu liền ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 114: Ra đại huyết

"Tung nhi mì căn cùng vò vằn thắn bán đến hỏa yêu! Ta ngày hôm nay nghe sân đầu Quý Quý nói, hấn ngày hôm nay đi Tứ Phương đi chợ, ở Tung nhi mì căn trên cửa hàng đứng không tới mười phút, thì có hai, ba người đến căn mì căn cùng vò vằn thắn. Chung Hiểu Mẫn một ngày ở tỷ tỷ nơi đó làm việc, mỗi ngày lãi ròng 15 nguyên; Tung nhi cho tỷ tỷ cửa hàng bún giao hàng, một ngày ta đoán ít nhất cũng có cái mười mấy hai mươi khối; hiện tại thêm vào chính hấn mở cửa hàng, đáng đáp như vậy tính được, Tung nhi cùng Chung Hiểu Mẫn hai người một ngày không phải muốn kiếm lời đến mấy chục muộn (mấy chục đồng)?" Buổi tối, lúc ăn cơm, Vương Bột mợ hai Giải Minh Phương đối với hấn cậu hai Tăng Phàm Hữu nói rằng.

Vương Bột cậu út Tăng Phàm Tung dựa theo Vương Bột chỉ điểm ở Tứ Phương đại thị trường mở cửa hàng bán mì căn sự tình không muốn đến hai ngày, toàn bộ từng gia sản người liên đều hiểu được. Liền không ít hàng xóm đùa giỡn nói kẻ từng đại nương gia lão đại Tăng Phàm Ngọc "Giàu to" sau, nàng gia Lão Yêu Tăng Phàm Tung cũng phải bắt đầu phát tài. Nay không, trong mấy ngày này, hầu như hết thảy từng gia đại viện người, bất luận là đại tức phụ vẫn là lão các thiếu gia nhi môn tụ tập cùng một chỗ, tất cả đều đang nói chuyện Tăng Phàm Tung mở cửa hàng chuyện này.

Mà làm trước hết người biết chuyện một trong Giải Minh Phương, đang đối mặt các bạn hàng xóm đối với mình em út các loại ước ao cùng khen tặng thời điểm, tuy rằng ở bề ngoài cũng là một bộ cùng có vinh yên đáng đáp, sau lưng, khi trở lại nhà của chính mình bên trong đối mặt trọng phụ sau, sắc mặt nhưng xảy ra biến hóa, trên mặt cao hứng không gặp, thay vào đó chính là cực kỳ phiền muộn!

"Há, mở cửa hàng mở nhân gia mà!" Tăng Phàm Hữu dùng chiếc đũa cấp lên một chiếc đũa ớt xanh xào dưa chua, cùng trong bát đầu bị thổi lạnh bát cháo nóng, ăn được đó là một say sưa ngon lành.

"Đại ca hiện tại cũng ở cho tỷ tỷ đưa rau. Ta ngày hôm trước đi chợ đi tới một chuyến cửa hàng bún, vừa vặn chạm thấy đại ca dùng giỏ cho tỷ tỷ đưa rau. Liền như vậy một tiểu giỏ rau, tỷ tỷ liền cho năm khối tiền! Hơn nữa tỷ tỷ trả lại đại ca ba lạng ruột già bún ăn." Giải Minh Phương nói tiếp.

"Ăn bún, bình thường mà! Tỷ tỷ còn không phải cho người làm bún ăn?" Tăng Phàm Hữu nói, không ngừng đầu, tiếp tục thổi trong bát bát cháo nóng.

"Cái này có thể như thế sao? Đại ca người ba ngày hai con liền liền muốn đi ăn bún, ta đã lâu mới cắt (đi) một lần? Có thể như thế sao?" Nghĩ đến hai ngày trước ăn cái kia mỹ vị bún, nhìn lại một chút trên bàn nát dưa chua, nàng liền cảm thấy có chút khó có thể nuốt xuống.

"Ta nói người cũng là! Ăn cái bún đều có ước ao! Cái kia Giải Anh còn mỗi ngày ăn bún, mỗi bữa có thịt ăn, người tại sao không nói?" Tăng Phàm Hữu nói.

Chồng mình không đề cập tới cái này cũng còn tốt, nhắc lên cái này, Giải Minh Phương chính là một bụng Quỷ Hỏa.

"Tăng Phàm Hữu, ngươi còn không thấy ngại nói? Lúc trước nếu không là ngươi phản đối, ta hiện tại đều ở tỷ tỷ trong cửa hàng đi làm. Hơn nữa theo ta suy đoán, người cái kia em út cho tỷ tỷ cùng hàng sự tình, hơn nữa cũng là Chung Hiểu Mẫn cái kia Tinh Linh quý ra chủ ý. Còn nói Tăng Phàm Tung bây giờ có thể ở Tứ Phương mở cửa hàng, e sợ cũng là Bội nhi nhường hẳn mở, không phải vậy, lấy huynh đệ ngươi cái kia so với con chuột còn nhỏ lá gan, hẳn dám chạy đến Tứ Phương đi mở cửa hàng? Hồng quý đây!"

"Ngươi nói những này có cái gì ý tứ mà!" Tăng Phàm Hữu ngẩng đầu lên, bắt đầu nhìn thê tử một chút.

"Không đến ý tứ!" Giải Minh Phương bắt đầu phát tiết một câu, sau đó lại nói, "Ý của ta chính là lúc trước nếu không là ngươi ngăn ta, ta thì sẽ không nhường Tạ Anh đi thế thân ta. Ta hiện tại đều ở tỷ tỷ cửa hàng bún đi làm, mỗi tháng có thể lãi ròng 450 khối! Nếu như ta ở tỷ tỷ trong cửa hàng đi làm, Chung Hiểu Mẫn những này âm mưu quỷ kế ta có thể làm cho nàng thực hiện được? Nàng cho dù có thể thực hiện được, ta có thể làm cho nàng một người đem cái gì chỗ tốt toàn chiếm đi?"

"Ngươi nói những này bây giờ còn có cái gì dùng à? Ngươi cũng đừng động nhân gia Tung nhi hai người kiếm lời thật nhiều tiền, nhân gia kiếm lời nhiều hơn nữa tiền, cũng là nhân gia bản lĩnh! Lại nói, nhân gia Tung nhi còn không phải đem hẳn ruộng đưa cho chúng ta trồng? Nhân gia đối với ngươi còn muốn sao cái a?" Bị thê tử như thế nháo trò, Tăng Phàm Hữu cũng không còn ăn cơm tâm tình, thẳng thắn đem bát đĩa để lên bàn.

"Ta là trồng không hẳn ruộng sao? Hàng năm còn không phải phải cho hẳn điều (cân) thóc?" Giải Minh Phương tức giận nói.

"Ngươi này hoàn toàn là không lương tâm nói chuyện! Ta chẳng muốn cùng ngươi hai cái nói!" Tăng Phàm Hữu cầm lấy bát,

Tiếp tục thổi bay hẳn bát cháo nóng đến.

"Ha ha ăn! Ngươi liền hiểu được ăn! Ăn cả đời cũng là ăn nát dưa chua mệnh!" Giải Minh Phương chỉ tiếc mài sắt không thành nói, "Tăng Phàm Hữu, ngươi liền không thể muốn nghĩ biện pháp? Tăng Phàm Tung hẳn hai người có thể có ngày hôm nay, tất cả đều là Bội nhi hỗ trợ! Bội nhi khi còn bé nhưng là thân nhất ngươi cái này nhị cữu cữu. Lúc trước hai ta chưa kết hôn (nói chuyện yêu đương), Bội nhi đó là thời điểm mới hai ba tuổi, ngươi đều đem hẳn vác tới nhà ta. Chính là đi Giải Anh các nàng nhà chơi, ngươi đều mang theo hẳn. Vào lúc ấy ngươi đối với Bội nhi thật tốt. Hẳn hiện tại phát đạt, làm sao có thể như thế đối với ngươi cái này nhị cữu cữu?"

"Đừng!" Tăng Phàm Hữu cảm chén tăng tăng để lên bàn, trừng mắt lạnh lẽo nhìn Giải Minh Phương, "Ngươi còn hiểu được Bội nhi khi còn bé cùng ta thân ha! Giải Minh Phương, ta hỏi ngươi, từ khi ta theo ngươi kết hôn sau đó, mỗi lần Bội nhi đến mẹ nhà đến chơi, ngươi xin mời Bội nhi ăn qua một bữa cơm không có? Ngày lễ ngày tết, ngươi cho người ta nắm qua một lần tiền tết không có? Bội nhi mỗi lần đến mẹ nơi này chơi, ăn, ở tất cả đều là Tung nhi một người gánh chịu, ngày lễ ngày tết, còn cho Bội nhi nắm tiền tết! Mười mấy năm qua, hàng năm như vậy! Ta hỏi ngươi, ngươi đang làm gì tử? Ta nếu như Bội nhi, ta cũng sẽ ba (thân) hẳn cậu út!"

Ở nương nhện Giải Minh Phương nhiều năm sau khi, Vương Bội cậu hai Tăng Phàm Hữu rốt cục bạo phát.

Mà Giải Minh Phương, đang đối mặt trượng phu từ trước tới nay lần thứ nhất bốc lửa, vừa bắt đầu hoàn toàn có vẻ không biết làm sao, chờ phục hồi tinh thần lại sau liền cảm thấy được oan ức cực kỳ. Hai mắt đỏ chót nàng lấy một loại nhanh muốn khóc lên thanh âm nói:

"Ta còn không phải là vì cái này gia? Còn không phải muốn nhiều tích góp ít tiền? Ta có tiêu lung tung qua một phen tiền sao? Ta gả tới mười mấy năm, mỗi ngày đi sớm về tối một tay, bận bịu trong nhà bận bịu trong ruộng, ta có hưởng thụ qua một ngày thanh nhàn tháng ngày? Ta làm tất cả những thứ này, lẽ nào là vì chính ta? Còn không phải là vì cái này gia a!" Nói cuối cùng, cảm thấy oan ức cực kỳ Giải Minh Phương rốt cục không nhịn được bắt đầu khóc lên.

Giải Minh Phương vừa khóc, Tăng Phàm Hữu trong lòng nguyên bản còn từ từ tăng vọt lửa giận dường như bị tạt một chậu nước lạnh, một hồi tắt xuống. Hẳn thở dài, một lần nữa bung lên trên bàn bát ăn cơm, nói:

"Ta không nói ngươi xài tiền bậy bạ! Cũng không nói ngươi không làm lao động chân tay! Tung nhi trong nhà lại so với chúng ta tốt hơn bao nhiêu? Nhân gia ngay cả chúng ta cũng không bằng! Nhưng là nhân gia là làm sao đối xử Bội nhi? Nhân gia đại ca trong nhà như vậy lão hóa (khó khăn), Bội nhi lại đây tỏ ra thời điểm, quanh năm suốt tháng, đều sẽ tìm cơ hội xin mời Bội nhi ăn một hai lần cơm. Tết đến mười khối hai mươi khối, cũng phải cho Bội nhi nắm chút tiền tết. Chúng ta đây? Ta cái này làm cậu hai đây? Mỗi lần ta nói mua ít thức ăn, xin mời Bội nhi tới dùng cơm, ngươi liền nói không tiền. Lúc sau tết ta nghĩ cho Bội nhi lấy chút tiền tết, ngươi cũng không cho phép. Ngươi cảm thấy, có như ngươi ta như vậy cữu cữu cùng mẹ sao? Ngươi, đương nhiên cũng bao quát ta, đối với Bội nhi, làm được đúng là quá cái kia!"

"Cái kia, vậy chúng ta hôm nào đi mua một ít thức ăn ngon, xin mời Bội nhi, còn có Vương ca, tỷ tỷ đến nhà đến ăn bữa cơm muốn được không à?" Giải Minh Phương dùng mu bàn tay chùi chùi khoe mắt nước mắt, đối với Tăng Phàm Hữu nói.

"Bình thường không thấp hương, làm thời nước tới chân mới nhảy! Ngươi cảm thấy hữu dụng không à? Lại nói, hiện tại Bội nhi một nhà mỗi ngày thịt cá, nhân gia còn thiếu ngươi điểm ấy ăn?" Vừa nghĩ tới đại tỷ một nhà ở trong vòng một tháng phát sinh biến hóa long trời lở đất, Tăng Phàm Hữu liền cảm thấy có chút ông trời trêu người, thấp phần không chân thực.

"Ta biết, tỷ tỷ bọn họ hiện tại không thiếu điểm ấy ăn. Lần trước Giải Anh nói cho ta biết, nàng khoảng thời gian này ở cửa hàng bún ăn ngon ăn, so với nàng qua cả đời đều nhiều hơn. Ta chính là, chính là muốn biểu thị dưới tâm ý của chúng ta. Có câu nói không phải gọi nhẹ tình nặng sao? Chúng ta không nhất định có thể lấy ra so với Bội nhi bọn họ mỗi ngày ăn xong đồ tốt, thế nhưng này tâm ý, ân tình này và tình thân thế nào cũng phải có chứ? Phàm Hữu, ta hiểu được, qua ta là có chút tâm khảm (keo kiệt), ở tiền phương diện xem đến rất nặng, còn liền làm liên lụy ngươi ở Bội nhi trước mặt không ngốc đầu lên được, không còn mặt mũi. Đây là không đúng, rất không đúng. Cam lòng cam lòng, muốn xá mới hiểu được! Trước đây ta, sai rồi;

hiện tại ta, đã hiểu! Sau đó, ta sẽ cải chính." Giải Minh Phương rũ xuống đầu, đang hoảng ở Tầng Phàm Hữu trước mặt thừa nhận sai lầm

"Cái gì cũng không cần nói rồi. Chuyện của quá khứ liền để hần tới đi. Ngày mai ta muốn đi Tứ Phương bán món ăn, đến thời điểm ta cất một chuyến tỳ từ cửa hàng bún, xin bọn họ ngày nào đó tới dùng com." Tầng Phàm Hữu lắc lắc đầu, nói.

Thê tử nương Tầng Phàm Hữu cũng cảm giác cực kỳ cảm giác khó chịu. Giải Minh Phương có lỗi, hần lẽ nào liền không sai? Một cây làm chẳng nên non, đối với thê tử tâm khảm, hần nếu như có thể cứng rắn một điểm, hào phóng một điểm, có chủ kiến một điểm, làm sao đến mức nương trước đây nguyên bản với hần cái này nhị cữu cữu thân nhất cháu ngoại trai càng đi càng xa?

"Muốn được! Phàm Hữu! Ngươi đi xin mời Bột nhi bọn họ, ta ngày mai đi hỏi dưới đại tầu, đại tầu sẽ làm món ăn, ta hướng về thỉnh giáo một chút nằng mấy cái bằng hiệu món ăn là sao cái làm. Nếu muốn xin mời tỳ tỳ bọn họ ăn com, này com liền không thể chính đến quá chênh lệch, nương Bột nhi bọn họ chuyện cười. Chung quy phải có chút đáng về mới được." Giải Minh Phương trên mặt lông lánh về hưng phấn, bắt đầu tính toán lên làm gì đó món ăn.

"Nói lẽ nhẹ tình ý nặng chính là ngươi, hiện tại lại muốn đem này cái bản (yến hội) làm ra cái đáng về cũng là ngươi. Ngược lại làm sao đều là ngươi có lý. Được rồi, làm cái bản sự tình ta mặc kệ, do ngươi toàn quyền phụ trách được rồi." Tầng Phàm Hữu lắc lắc đầu, cười khổ một cái.

"Người chết, ta còn không phải là vì chúng ta cái này gia? ! Ta mới vừa nói có điều là lời khách khí, ngươi còn tưởng thật rồi? Nếu là mời khách, nhất định phải nương khách ăn được uống được! Không phải vậy ngươi xin mời cái rầm khách? ! Ngươi xem, Đại Ca Đại tầu, Tung nhi Chung Hiểu Mẫn hai người này xin mời Bột nhi bọn họ ăn com, tuy rằng số lần nhiều, nhưng ăn chính là cái gì ta lại không phải không biết được! Ta là không mời thì lại rồi, vừa mời liền muốn xin mời cái đại, một lần chống đỡ bọn họ mười lần! Không được, đại tầu cái kia trừ nghệ ứng phó bình thường ân tình vẫn được, xin mời hiện tại ăn son trần hải vị tỳ tỳ bọn họ còn quá chừng. Ta đến về một chuyến nhà mẹ đẻ, đem ta Nhị ca hô qua đến trần bãi mới được!"

Giải Minh Phương Nhị ca là nông thôn bên trong chạy đường làm việc hiểu hi đầu bếp, trừ nghệ cùng người bình thường so với, vậy dĩ nhiên là một cái trên trời một cái dưới đất. Vì có thể lung lạc, hoặc là nói bù đắp, chữa trị chính mình một nhà cùng cháu ngoại trai quan hệ, Giải Minh Phương lần này là chuẩn bị ra một lần đại huyết.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 115: Phúc có song đến

Ngay ở Tầng Phàm Hữu cùng Tạ Minh phương hai người thương lượng làm sao xin mời Vương Bột một nhà lúc ăn com, ăn com tối, nằm ở trên giường Lý Quế Lan cũng đang suy nghĩ chuyện giống vậy.

"Ngày kia chính là Tinh Tinh sinh. Tinh Tinh nói muốn đem hần Bột ca gọi tới dùng com. Ta cảm thấy muốn được. Kế Phát, ngươi cảm thấy a? Ngươi xem, qua này một hai tháng, Tinh Tinh thường thường liền muốn đi phiên phúc nhân gia Vương Bột, chúng ta cũng không cái gì biểu thị, lần này Tinh Tinh qua sinh, chúng ta vừa vận xin hần lại đây ăn bữa com, xem như là cảm tạ, ngươi cảm thấy thế nào?" Lý Quế Lan đối với bên cạnh Trương Kế Phát nói.

"Xin mời!" Ở Lý Quế Lan trước mặt, Trương Kế Phát trả lời mãi mãi cũng là lời ít mà ý nhiều.

"Muốn được! Vậy ngày mai ta gọi Tinh Tinh đi gọi." Lý Quế Lan gật gật đầu, nhưng rất nhanh lông mày liền cau lên đến, nói, "Nhưng là Kế Phát, ngươi nói chúng ta quang (chỉ) xin mời Vương Bột một người, không mời Vương Cát Xương cùng Tầng Phàm Ngọc, đáng đáp như vậy có được hay không đến yêu?"

"Ngươi cảm thấy không được, vậy thì đều xin mời mà! Ăn một bữa com, bao lớn sự tình?" Trương Kế Phát ngáp một cái, muốn ngủ. Hần người này triêm không được giường, vừa dính vào giường liền muốn ngủ.

"Ta không phải sợ nhân gia tới dùng com! Nhiều người nhiều thêm bát đĩa mà! Thế nhưng chúng ta cùng Vương Cát Xương nhiều như vậy năm xưa nay đều không đi (vắng lại) qua, lần này đột nhiên gọi nhân gia tới dùng com, ngươi không cảm thấy có chút. . . Có chút đột ngột sao? Có được hay không đến yêu?" Cau mày Lý Quế Lan xem ra là một mặt xoắn xuýt.

Nếu như Vương Cát Xương cùng Tầng Phàm Ngọc không làm giàu, nằng đúng là có thể lẽ thẳng khí hùng, không có bất kỳ gánh nặng trong lòng gọi nhà này người tới dùng com, không một chút nào sẽ cảm thấy cái gì đột ngột, chỉ sẽ cảm thấy hài lòng cùng đắc ý, thuận tiện thỏa mãn một hồi chính mình "Thích làm vui người khác".

Nhưng là hiện tại Vương Cát Xương cùng Tầng Phàm Ngọc không giống như trước nghèo đến đỉnh đường hưởng thời Vương Cát Xương cùng Tầng

Phạm Ngọc. Ngay ở gần gần một tháng, hai người này không chỉ có thành công ở Tứ Phương mở ra cửa hàng bún, đứng vững bước chân, hơn nữa làm người ta giặt mình không ngớt chính là dĩ nhiên rất nhanh sẽ đem sát vách "Hồng Hồng com Tàu quán" cho sang lại, khoảng thời gian này chính đang giống trống khua chiêng tiến hành sửa chữa. Khá lắm, đó là ra sao trang trí a? Lý Quế Lan xưa nay chưa từng thấy, rộng lớn bắt mắt bằng hiệu, bằng hiệu dưới cực lớn cửa kính tường, bên trong phòng ăn điểm lẹ các loại sắc thái. . . Lý Quế Lan văn hóa ít, không làm được cái gì sinh động hình dung, nhưng mấy ngày trước chỉ là từ lỏi đi bộ rất xa nhìn một chút, liền cảm giác này điểm thập phần kẻ quê mùa (phong cách tây), đại khí, trên đẳng cấp!

Tứ Phương tiệm ăn lúc nào có thể làm ra loại này trang trí? Nàng cảm thấy có chút không thể tư ý. Sau đó nghe Trương Tiểu Quân hân mẹ Tạ Đức Thúy vậy một cái, mới biết những này trang trí công nhân căn bản là không phải Tứ Phương bản địa công nhân, là Vương Cát Xương từ thành thị mời đi theo trang trí đội!

Chẳng trách không nói (thì ra là như vậy), hóa ra là từ tỉnh thành mời về trang trí đội! Lý Quế Lan lúc này mới chợt hiểu ra!

Không chỉ có như vậy, nghe Tạ Đức Thúy bài, này Vương Cát Xương không chỉ có mở rộng môn mặt, hai người này còn ở cửa nam yên xướng khu gia quyền thuê bộ căn phòng lớn, ba thất hai thính, tủ lạnh, TV, máy giặt, muốn cái gì có cái gì, xa hoa lắm! Bây giờ người ta đã rất ít sẽ về nhà ở, trên căn bản đều ngốc ở trong thành đầu, làm nổi lên đường hoàng ra dáng người thành phố!

Ở ở trong thành, sinh sống ở trong thành, trở thành nghề cũng không dám nghĩ tới người thành phố, đây mới là nhất làm cho Lý Quế Lan khiếp sợ cùng ước ao. Bởi vì dựa theo nàng cùng Trương Kế Phát hiện tại thu vào, đặt ở toàn bộ đội trên, thậm chí toàn bộ thôn trên, tuyệt đối là trước tiên giàu lên cái kia một nhúm nhỏ, xem là rất tốt, thế nhưng hai người cũng không dám bỏ dưới quê nhà này một đồng cái gì đều mặc kệ đi làm người thành phố a!

Nhưng Vương Cát Xương liền dám!

Hiện tại Vương Cát Xương cùng Tăng Phạm Ngọc, gia đại nghiệp đại, một ngày thu đầu vàng, hơn nữa còn đã biến thành nửa cái người thành phố, Lý Quế Lan trước đây ở Vương Cát Xương trước mặt có trong lòng ưu thế liền hoàn toàn không có.

Không chỉ có không còn ưu thế, trái lại trình độ nào đó trên nàng còn cảm giác mình thành "Nhược thế quần thể". Ưu thế quần thể có thể tùy ý, tùy tính đối với nhược thế quần thể; nhưng ngược lại,

Sẽ suy nghĩ vớ vẩn, lo lắng tầng tầng.

Này chính là Lý Quế Lan hiện nay trong lòng trạng thái.

"Ăn bữa cơm, có cái gì không tốt à? Ta nói người người này liền yêu suy nghĩ vớ vẩn. Vương Cát Xương cùng Tăng Phạm Ngọc như thế nào đi nữa phát tài, còn không phải cái kia Vương Cát Xương cùng Tăng Phạm Ngọc? Người lại không phải không có nghe Tạ Đức Thúy cái kia đại kèn đồng bãi, nàng lần trước chạy đến nhà gia nhà chơi, nhà gia hai người còn không phải nhân nghĩa đến mức rất? Lại là xào tích con vịt, lại là nấu cá xin nàng ăn? Lại nói, người mở không được cái kia miệng, người không biết được ngày mai còn Tinh Tinh mở miệng sách?" Trương Kế Phát có chút không ưa thể tử trông trước trông sau, rốt cục từ bỏ một câu nói chỉ còn hai ba chữ lời giải thích phong cách, bắt đầu rồi thao thao bất tuyệt.

"Người nói tới cũng là ha! Vương Cát Xương trước đây mặc dù có chút cà lờ phát phơ, hai không quai năm, thế nhưng Tăng Phạm Ngọc nhưng là cái thực sự người! Trước đây mỗi lần nhìn thấy chúng ta đều sẽ chủ động chào hỏi, thái độ cũng nhiệt tình. Tinh Tinh cũng nói nàng mỗi lần đi tìm Vương Bột, Tăng nương đều sẽ cho nàng mở nước có ga, nắm kem, hoặc là đem chân kho, cánh kho bằng cho nàng ăn, phi thường nhiệt tình." Lý Quế Lan gật gật đầu, nói.

"Này không phải kết thúc sao? Ngủ, sáng mai còn muốn hâm con vịt!" Trương Kế Phát mở ra cái miệng lớn như chậu máu lại ngáp một cái, vươn mình chuẩn bị ngủ.

Lý Quế Lan bị trượng phu như thế vừa mở miệng, khúc mắc diệt hết, tính, thú lại đột nhiên tăng vọt. Nàng dùng tay đẩy một cái vron mình qua Trương Kế Phát, nói: "Ngủ cái gì ngủ? Lên!"

"Lại làm cái gì à?" Trương Kế Phát bắt nắn lắm lắm.

"Người nói làm cái gì à? Nộp thuế đều còn không giao! Nộp thuế nộp ngủ tiếp!" Lý Quế Lan trùng Trương Kế Phát nói, lôi kéo từ đầu giường ngăn kéo, từ một chuỗi dài "Dulux" trên kéo xuống một bọc nhỏ.

"Lại hiến lương? Khuya ngày hôm trước không phải mới lên lương đến à?" Cùng "Hứng thú" tăng vọt Lý Quế Lan ngược lại, Trương Kế Phát nhưng có chút "Hứng thú khuyết khuyết". Mỗi ngày đi sớm về trễ, mua con vịt, giết con vịt, nướng con vịt, nhổ lông, làm bụng, chỉnh đốn bên trong tràng ruột và dạ dày đồ, trên căn bản đều là Trương Kế Phát một người đánh chủ lực. Thu vào thật là không sai, nhưng cũng thực sự mệt người.

"Lên yêu! Khuya ngày hôm trước là khuya ngày hôm trước, tối hôm nay là tối hôm nay. Người khuya ngày hôm trước ăn cơm, sao cái tối hôm nay còn muốn ăn a?" Lý Quế Lan mặc kệ Trương Kế Phát oán giận, bắt đầu? O? O? @? @ thoát lên quần áo đến.

"Người này cái lão bà! Người phải giúp lão từ làm *, hiện tại đều vẫn là nhuyền."

"Người chết! Người không phải là muốn * à? Xi xì. . ."

". . ."

Ngày thứ hai chừng mười giờ sáng, Vương Bột chính đang sát vách xem inox đồ làm bếp cung cấp thương lắp đặt inox tủ bát, Giải Anh lại đây nói hán cậu hai đến cửa hàng bún.

"Cậu hai, ăn cơm chưa? Không có ăn ta gọi ta lão Hán nhi cho người làm ba lạng bún." Vương Bột vừa thấy mặt đã đối với hán cậu hai Tăng Phàm Hữu nói.

"làm cái gì yêu làm! Ta ăn điểm tâm" Tăng Phàm Hữu vội vã từ chối.

"Ăn điểm tâm hiện tại cũng đói bụng à? Giải Anh, nhanh đi cho người cô gia làm ba lạng bún —— quên đi, lần này cho cậu hai thay cái khẩu vị, đến ba lạng làm bún. Ngày hôm qua lươn cá không sai, thịt thái liền mức lươn cá, nhiều đào điểm" Vương Bột không để ý tới hán cậu hai từ chối, trực tiếp dặn dò Giải Anh.

"Muốn được! Bột nhi! Nhị cô gia, người chờ ha nhi ha, ta lập tức cắt cho người làm."

"Ồi, làm cái gì mà! Thật đúng! Mỗi lần tôi đều muốn ăn các người!" Tăng Phàm Hữu trong miệng nói lời khách khí.

"Đến rồi cửa hàng bún không ăn bún, cái kia người muốn ăn cái gì nam, cậu hai? Ta chỗ này có thể không bán cơm tẻ!" Vương Bột cười nói.

Sấn Giải Anh nấu bún khoảng cách, Tăng Phàm Hữu vẹo vẹo ny ny há mồm, đem hán cùng Giải Minh Phương chuẩn bị mời khách sự tình nói cho Vương Bột một nhà. Nói thời điểm, hán còn có chút bận tâm cái này qua nhiều năm như vậy xưa nay không có ở chính mình ăn cơm xong cháu ngoại trai sẽ tìm lý do từ chối, vì lẽ đó vẫn trong lòng đều khá là thấp thỏm.

Vương Bột xác thực khá là bất ngờ, có chút mặt trời mọc từ hướng tây cảm giác. Nhưng hán nhìn chính mình cửa hàng bún, thủ hạ bốn, năm cái tinh thần phấn chấn, vẻ mặt tươi cười người phục vụ, cùng với sát vách chính khí thế ngất trời tiến hành sửa chữa, hấp dẫn vô số người qua đường nghỉ chân tham quan kỳ hạm điểm, cậu hai ngày hôm nay lời nói cũng là hợp tình hợp lý.

"Muốn được! Cậu hai! Ta cùng ta mẹ lão Hán nhi bất cứ lúc nào đều rảnh rỗi." Vương Bột hơi hơi kinh ngạc như vậy một hồi, lập tức lớn tiếng gật đầu đáp lại.

Vương Cát Xương cùng Tăng Phàm Ngọc hai người cũng một mặt mang cười nói tốt.

Cháu ngoại trai một nhà thoải mái đáp ứng nhường Tăng Phàm Hữu như trút được gánh nặng thở phào nhẹ nhõm.

"Khi đó liền định ở tới ngày mốt mà, chờ các người tan việc sau khi liền trực tiếp đạp xe lại đây mà." Tăng Phàm Hữu nói. Lúc này, hán lại phiêu thấy một bên vợ của huynh đệ Chung Hiểu Mẫn, hiển nhiên hán vừa nảy cùng Vương Bột một nhà đối thoại toàn rơi vào đối phương trong tai, liền Tăng Phàm Hữu rồi hướng Chung Hiểu Mẫn nói: "Hiệu Mẫn, người cùng Tung nhi cũng như thế. Ngày mai tan việc sau khi liền trực nhận lấy mà. Còn có mẹ, đều đồng thời lại đây mà, ăn cái cơm rau dưa. Giải Anh, tan việc người cũng lại đây ha, đến thời điểm người hai ba cũng muốn đi qua." Tăng Phàm Hữu rồi hướng Giải Anh nói.

"Được rồi, Nhị ca. Ta buổi tối hãy cùng Tung nhi nói." Chung Hiểu Mẫn vui vẻ ra mặt nói.

"Ừm, muốn được, cô gia. Ta đến thời điểm cùng Bột nhi, Tăng nương bọn họ đồng thời lại đây." Giải Anh cũng một mặt hài lòng đáp.

Tăng Phàm Hữu thuận lợi mời đến khách, ăn Vương Bột làm bún sau cười xe đạp liền rời đi.

"Lão nhị cũng thật đúng, như thế khách khí móng vuốt mà như thế khách khí!" Tăng Phàm Hữu vừa mới đi, Vương Cát Xương liền bắt đầu nói chút được tiện nghi còn ra về. Tăng Phàm Ngọc đương nhiên theo phụ họa.

Chung Hiểu Mẫn thoáng nhìn Giải Anh tiến vào bếp sau, liền hướng Vương Bột nháy mắt, sân cười nói: "Bột nhi, người trước đây không phải luôn nói đời này không biết được cái nào thời điểm mới có thể ăn được người cậu hai cơm sao? Ngày kia là có thể ăn yêu!"

Vương Bột cười ha ha, gật đầu phụ họa: "Trông ngôi sao trông mặt trăng, cuối cùng cũng coi như trông đến. Cũng còn tốt không nhường chúng ta đến Tăng Liên kết hôn."

Kiếp trước Vương Bột, mãi đến tận hán cậu hai con gái, hán nhị biểu muội Tăng Liên xuất giá, mới coi như ăn được hán cậu hai cơm, hán cũng thường thường công lấy Tăng Phàm Hữu dùng lời này sỉ nhục hán cậu hai một nhà khu môn.

"Người cái qua em bé, nói cái gì thoại? Người cậu hai có người nói như vậy không thể tả à? Người hai ba tuổi thời điểm, dưới lớn như vậy mưa, người cậu hai một đường đem người vác ở trên lưng mang đi người mẹ hai gia chơi, người lúc đi còn lấy cho người một bao cây hồ đào, người đều đã quên sách?" Tăng Phàm Ngọc dùng tay gõ một cái Vương Bột đầu.

"Nhớ tới nhớ tới! Sao nhớ không tới à? Cả đời đều nhớ! Ta đến xem sự phụ lắp đặt tủ bát đi tới." Vương Bột không cách nào cùng từ nhỏ hãy cùng cậu hai quan hệ tốt mẫu thân biện luận, hán chỉ có thể từ thực tế tự thân chịu đến đối xử đến phán xét mẫu thân một đám huynh đệ tỷ muội, đem đầu co rụt lại, tìm lý do, nhân cơ hội tránh.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Phú ở thâm sơn có người thân ở xa

"Bột ca, người, người ngày mai có rảnh không?" Bốn giờ chiều, ở phụ đạo khoảng cách, ngồi ở Vương Bột đối diện Trương Tĩnh bỗng nhiên nói. Sau khi nói xong, liền một mặt căng thẳng nhìn Vương Bột, chỉ lo hắn sẽ nói không rảnh.

"Làm sao, có việc?" Vương Bột thấy Trương Tĩnh cần môi, con mắt mở to, vô cùng chờ mong nhìn mình, cảm thấy hứng thú hỏi.

"Không, không chuyện gì. . . Chính là, chính là nếu như người ngày mai rảnh rồi, ta nghĩ xin người đi nhà ta ăn bữa cơm." Trương Tĩnh nhìn Vương Bột, lấp ba lấp bắp nói.

"Không chuyện gì mời ta ăn cơm? Quên đi, ta hay là không đi, ngày mai còn có trang trí sư phụ lại đây bận bịu trang trí đây. Ta đến ở trong cửa hàng chăm nom." Vương Bột cười nói, cô ý muốn đầu một đầu cô bé đối diện.

"A —— người, người ngày mai không rảnh?" Vương Bột lời mới vừa vừa nói chuyện, Trương Tĩnh trên mặt liền toát ra một loại vẻ thất vọng.

"Nói như thế nào đây? Vậy thì xem người bữa cơm này có trọng yếu hay không. Nếu như chỉ là bình thường mời khách ăn cơm, ta nghĩ tùy tiện lúc nào cũng có thể qua, cũng không nhất định ngay ở hai ngày nay. Đương nhiên, nếu như nhà người ngày mai là có cái khác chuyện gì, cũng —— không phải là không thể dãn xếp mà! Tĩnh Tĩnh, ngày mai thực sự là đơn giản mời ta ăn cơm?" Vương Bột nhìn chăm chăm tiểu cô nương xoắn xuýt bên trong chen lẫn thất vọng mặt cười, cảm thấy thập phần thú vị.

"Ta. . . Ta ngày mai sinh nhật!" Trương Tĩnh nhỏ giọng nói, sau khi nói xong, liền đem đầu nhỏ chôn lại đi.

"A, ngày mai người sinh nhật? Mãn mười lăm tuổi?" Vương Bột hơi hơi lấy làm kinh hãi.

"Ừm!" Trương Tĩnh cần môi gật đầu, "Vậy người ngày mai có rảnh rồi không có mà, Bột ca?" Trương Tĩnh một lần nữa ngẩng đầu, vô cùng chờ mong nhìn Vương Bột, loại kia cần thận từng li từng tí một dáng dấp, trực nhìn ra Vương Bột không đành lòng lại đầu nàng xuống.

"Cái kia tất yếu!" Vương Bột vỗ bàn một cái, "Nhà ta Tĩnh Tĩnh mười lăm tuổi sinh nhật, không rảnh cũng có không! Dù cho là trời sập xuống, cũng ngăn cản không được ta tham gia nhà ta Tĩnh Tĩnh sinh nhật yến!"

Trương Tĩnh thở phào nhẹ nhõm, nho nhỏ mặt cười nhất thời hiện ra một Nguyệt Nha Nhi bình thường nụ cười.

"Còn có Vương Bá bá cùng Tăng nương cũng đồng thời đến mà!" Trương Tĩnh cười nói.

"Cha ta cùng mẹ cũng đi?" Vương Bột có chút giật mình.

"Ừm!" Tiểu cô nương gật đầu.

"Đây là. . . Ý của người vẫn là Lý nương Trương bá ý tứ?" Vương Bột thăm dò hỏi.

"Ta mẹ gọi ta lại đây gọi đây! Đương nhiên, cũng là ý của ta!" Trương Tĩnh đẹp đẽ le lưỡi một cái.

"Vậy người đến tự mình đi gọi ta ba cùng mẹ." Vương Bột cười nói, trong lòng nhưng là cảm thán không thôi.

Trương Tĩnh sinh nhật, muốn mời chính hắn một "Lão sư" ăn cơm, về tình về lý đều nói xuôi được; thế nhưng liên quan kêu lên Vương Cát Xương cùng Tăng Phạm Ngọc, vậy thì có điểm "Nói không thông". Nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì qua mười mấy năm qua, Vương Cát Xương cùng Trương Kế Phát hai cái bạn thân, căn bản là không bất kỳ đi lại. Khi còn bé hai người tốt đến xuyên quần liền đũng, cái gì bắt cả tráo điều trộm dưa hấu, ra sông vào đứng, như hình với bóng. Sau khi lớn lên nhưng bởi vì lẫn nhau kinh tế địa vị cách xa mà càng đi càng xa, ở Vương Bột theo sửa gả tới mẫu thân đến Tứ Phương thời hai nhà người đã "Lưu lạc" đến bình thường sơ giao, nhiều nhất có điều gặp mặt lẫn nhau tát cùng yên thôi.

Mà lần này Trương Kế Phát hai người lợi dụng Trương Tĩnh sinh nhật thời khắc, mời chính mình một nhà đi ăn cơm, lẽ nào là Trương Kế Phát bỗng nhiên trong lúc đó niệm cũ tình, muốn cùng đã từng bạn thân nói lại tình xưa? Hay hoặc là là nhân vì chính mình cho Trương Tĩnh làm hai tháng lão sư để cho hai người muốn cảm tạ lão sư đồng thời liền lão sư cha mẹ cũng cùng nhau cảm tạ?

Wương Bột nào có như thế ngây thơ!

Dưới cái nhìn của hắn, cha mẹ mình có thể theo chính mình đồng thời được mời, có điều là bởi vì chính mình kinh tế địa vị phát sinh kịch liệt biến hóa,

nhường trước đây không thể nào để ý chính mình một nhà Trương Kế Phát hai người tâm thái phát sinh thay đổi, bắt đầu đối với chính mình nhìn với con mắt khác lên.

Buổi sáng cậu hai ăn cơm khách, hiện tại Trương Kế Phát hai người xin mời ăn, sau lưng đều là cùng một cái nguyên nhân.

Đương nhiên, Vương Bột cũng không phải là sẽ đối với cậu hai, hoặc là Trương Kế Phát hai người có ý kiến gì, giác đến người ta lợi thế cái gì.

Xu lợi tránh hại là mọi người có bệnh chung; bản cư phổ xá sầm uất không người hỏi, phú ở thâm sơn có người thân ở xa, càng là nhân thế gian lẽ thường, không có gì hay kỳ quái. Làm một người lại phê nhạt đi (lười biếng), liền người một nhà sinh hoạt đều khiến cho rất thành vấn đề thời điểm, nếu muốn nhường rất nhiều người đến thân cận người, đồng ý đi theo người động, vậy khẳng định là mong muốn đơn phương.

Vì lẽ đó, đối với với cậu hai cùng Trương Kế Phát hai người thay đổi, Vương Bột không cảm thấy kỳ quái một chút nào, càng sẽ không cảm thấy nhân gia lợi thế, hiềm bản yếu phú, hẳn không như vậy hà khắc. Chỉ có điều trong khoảng thời gian ngắn có chút cảm thán, cảm thán người sống một đời cả đời, rất nhiều thứ cũng có thể khuyết, chỉ có không thể thiếu tiền! Người một khi muốn không còn tiền, các loại vận xui đều sẽ tre già măng mọc tìm tới đến. Kiếp trước hẳn sở dĩ đi tới tuyệt lộ, nói trắng ra vẫn là một tiền tự náo động đến!

Ngày hôm nay một ngày kinh nghiệm, nhường Vương Bột lần thứ hai kiên định đời này muốn tìm tiền, tìm đồng tiền lớn quyết tâm! Không chỉ có vì chính bản, càng mẫu thân, vì bọn họ cái này cùng hội cùng thuyền cái này gia!

Nếu như nói buổi sáng thê tử nhà mẹ đẻ Nhị huynh đệ xin mời chính mình ăn cơm, Vương Cát Xương còn cảm thấy không thật là bất cần ở ngoài, chính bản còn ôn nổi; buổi chiều đến từ chính Trương Kế Phát một nhà xin mời ăn thì lại hoàn toàn nhường Vương Cát Xương mất thái, cả một buổi chiều đều là mặt mày hớn hở, như cùng ăn một cân thuốc kích thích bình thường thần thái sáng láng, hoàn toàn ôn không nổi.

Vương Cát Xương hưng phấn là có lý do. Trương Kế Phát hai người cùng Vương Bột cậu hai Tăng Phàm Hữu không giống nhau, bọn họ không chỉ có là đội trên trước hết giàu lên một nhóm người, hơn nữa Lý Quế Lan vẫn là đội bị lừa rồi nhiều năm phụ nữ đội trưởng, ở các đội viên trong lúc đó nói chuyện có không bình thường phân lượng. Chính bản dùng bao ngửa thai đều là nhân gia Lý Quế Lan cho phát. Có thể bị có tiền phụ nữ đội trưởng một nhà xin mời ăn, ở Vương Cát Xương xem ra, là đỉnh đỉnh có mặt mũi một chuyện. Liên, cao hứng lên Vương Cát Xương liền rất lâu không ngâm nga (bắn bia trở về) cũng bị bản một lần nữa ngâm nga lên:

"Mặt trời lặn Tây Sơn ừng hồng phi;

"Chiến sĩ bắn bia đem doanh quy, đem doanh quy;

". . .

"Misola miso;

"laso midore

". . ."

"Ừ, Vương ca, người hiện tại an nhàn lạc? Buổi sáng Nhị ca bọn họ đến mời ăn cơm, vừa nãy lại là các người đội trên phụ nữ đội trưởng đến mời ngài ăn cơm. Người hiện tại quả thực so với chủ tịch huyện đều còn bận bịu. Ta xem trải qua một thời gian nữa e sợ liền các người Lam Hồi Trần trường trấn đều muốn tới mời ngài ăn cơm yêu?" Chờ Trương Tĩnh vừa đi, Vương Bột vợ út Chung Hiểu Mẫn liền bắt đầu trêu đùa lên Vương Cát Xương đến.

"Khước đại! Hiểu Mẫn, người cái này liền nói đến khước đại ha! Cái này, ta này không phải dính Bột nhi quang mà! Bột nhi phụ đạo Trương Tĩnh hai tháng bài tập, Trương Kế Phát hai người cảm tạ Bột nhi, thuận tiện liền gọi chúng ta cùng đi ăn." Vương Cát Xương dùng đầu kỹ tay sờ sờ trán, khiêm tốn nói rằng. Hẳn đương nhiên cũng biết bản có thể bị xin mời ăn nguyên nhân thực sự là cái gì, nhưng này cái lý do cũng không phải có thể bắt được trên mặt đài tới nói.

"Đúng đấy, chúng ta đều là dính Bột nhi ánh sáng. Nếu không là Bột nhi, ta cùng Tăng Phàm Tung hiện tại chỉ sợ cũng đến đây Lôi Hỏa đại Thái Dương, bán mặt cho đất bán lưng cho trời ở điên đảo không lên không lên khó khăn (phi thường bận bịu)! Vương ca, người là có một đứa con trai tốt nha!" Chung Hiểu Mẫn đột phát cảm khái nói.

Vương Bột cậu út cùng vợ út kiếp trước mãi đến tận bản rồi đi nhân thế đều không sinh con đường cái, Vương Bột cũng không biết hai người bọn họ đến cùng là ai vấn đề. Vấn đề này bản cũng không tốt hỏi.

"Ha ha, Bột nhi thăng nhóc này là không sai, ha ha, là không sai!" Vương Cát Xương mặt nét cười tiếp theo Chung Hiểu Mẫn lại nói.

Vương Bột thấy giữa hai người nói chuyện tựa hồ có hướng về thương cảm phương diện phát triển xu thế, bản là tới không chịu được tình cảnh thế này, liền bắt đầu "Phát hào nói" nói sang chuyện khác:

"Vợ út, trường trấn xem là cái gì mà! Người có tin hay không, nếu không ba năm, ta nhường Tứ Phương thị thị trường đều đến mời ta mẹ lão Hán nhi ăn cơm, người tin không?"

Chung Hiểu Mẫn tự nhiên không tin, liền trường trấn đều chưa từng thấy mấy mặt Vương Cát Xương liền càng không tin hơn.

"Quý em bé, người lại đang nói linh tinh cái gì? Thị trường, đó là chúng ta loại này dân chúng có thể thấy sao? Ta không phải từ tiểu liền giáo dục người

'Khiêm tốn khiến người tiến bộ, kiêu ngạo khiến người lạc hậu' sao? Người hiện tại mới đạt được một chút thành tích, người liền bắt đầu khoác lác không làm bản nháp sách?" Vương Cát Xương thấy con riêng miệng phun cuồng ngôn, rầm rĩ (cái mông) kiêu lên thiên, có chút không thích, liền đem mặt một con ngựa, bắt đầu chuyển đổi lên lầu từ nhân vật đến.

Chung Hiểu Mẫn tuy rằng không tin, nhưng cũng không thể như Vương Cát Xương như vậy nói.

"Ừ, chúng ta Bột nhi chính là dám muốn! Mọi người ủng hộ người, người cần thận sáng tạo, tranh thủ có một ngày có thể thấy các người Tứ Phương thị trường!" Chung Hiểu Mẫn nói.

"Đông Ngọc Mai cái kia lão lão bà bà ta mới chẳng muốn thấy! Quên đi, hiện tại cho các người nói những này các người nhất định cho rằng ta ở khoác lác, tòa bì bì (khoác lác)! Không nói, đến thời điểm chờ xem đi!" Vương Cát Xương cùng Chung Hiểu Mẫn trên mặt vẻ mặt như Vương Bột cảm thấy có chút vô vị, liền tìm cái cớ, rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 117, lễ vật, như quen thuộc

Vương Bột cười hân hoan liền bàn bày đổi tốc độ xe leo núi ở Tứ Phương trên đường cái loanh quanh, nghĩ cho Trương Tinh mua một cái gì quà sinh nhật mới tốt. Chính hân mặc dù là Trương Tinh "Lão sư", Trương Kế Phát hai người cũng là muốn cảm tạ một hồi hân mới mời hân ăn cơm, theo lý thuyết hân trực tiếp đi tay không đi ăn cơm cũng không ai sẽ nói hân cái gì. Nhưng là ngày mai không chỉ là nhân gia xin mời chính mình ăn cơm, vẫn là Trương Tinh sinh nhật. Hân không biết Trương Tinh ngày mai sinh nhật ngược lại cũng thôi, nếu hân giờ trò lừa bịp từ Trương Tinh trong miệng trả ra chân tướng, hân cái này "Bột ca" còn giả cầm vờ điếc tay không, không biểu hiện một hồi, vậy thì thực sự là quá bản khoản.

Hơn nữa từ sâu trong nội tâm giảng, hân cũng phi thường yêu thích Trương Tinh cái này đẹp đẽ, ngoan ngoãn tiểu cô nương, hân cũng muốn cho tiểu cô nương một niềm vui bất ngờ, vì nàng mười lăm tuổi này một ngày tăng cường một vật đáng giá hồi ức lượng sắc.

Thế nhưng đến cùng đưa cái thứ gì mới tốt đây?

Đầu tiên, lễ vật khẳng định không thể quá mức keo kiệt, ít nhất phải ra đáng. Hiện tại toàn bộ đội trên e sợ đều biết nhà hân ở Tứ Phương mở cửa hàng bún, "Phát tài rồi", đã "Thoát ly quần chúng", bước vào "Người có tiền" hàng ngũ. Nếu như lễ vật quá mức keo kiệt, thế tất sẽ nhận người chuyện phiếm Nông trong thôn những này không có chuyện gì mẹ chồng đại nương (phiếm chỉ nữ nhân) tụ tập cùng một chỗ, từ sáng đến tối yêu nhất chính là ông chủ dài tây gia ngắn nói người chuyện phiếm, càng yêu bàn lộng thị phi. Đặc biệt Trương Tiểu Quân hân mẹ Tạ Đức Thụ cái này đại kèn đồng, nếu như nhà hân lần này tặng lễ vật quá mức keo kiệt, nếu không hai ngày, nhất định sẽ bị nàng lưu truyền đến mức láng giềng đều biết.

Lễ vật không thể keo kiệt, nhưng khẳng định cũng không thể quá đắt. Đây không phải hân không nỡ, mà là vì kỳ hạn điểm trang trí, cửa hàng bún khoảng thời gian này có thể nói là xài tiền như nước, trên căn bản là đi ra một ngàn dùng một ngàn, căn bản không bao nhiêu còn lại. Có lúc bởi vì trả giá không vật liệu tiền, còn có thể đình công mấy ngày, chờ cửa hàng bún lúc này tiền mặt bỏ sửa chen sửa, ra tiền, mới có thể gọi điện thoại cho vật liệu xây dựng thị trường cung hàng thương gọi nhân gia giao hàng. Khoảng thời gian này vì tiếp kiệm tiền, liền mỗi ngày thức ăn Vương Bột một nhà đều không thể không bắt đầu co lại, từ trước đây hai huân một tổ một canh, đã biến thành hiện tại một mặn một chay một canh. Hơn nữa này một huân, cũng trên căn bản là cái gì hâm lại thịt, muối rán thịt, mùi cá sọ thịt loại hình việc nhà món ăn. Trước đây thường thường ăn gà vịt ngừ thỏ cùng thịt hầm ở trong một tháng này là rất ít mua để ăn, trên căn bản một tuần mới có thể ăn một bữa.

Liền chính mình thức ăn cũng bắt đầu cắt xén, Vương Bột đương nhiên không thể đi phùng má giả làm người mập vì là một chút hư danh đi giả mạo người giàu có.

Không cái kia cần phải!

Vậy rốt cuộc mua cái lễ vật gì mới có thể vừa hiện ra thành ý cũng sẽ không để cho mình cảm thấy thịt đau đây?

Nghĩ tới nghĩ lui, Vương Bột vẫn cảm thấy không cần thiết làm cái gì lập dị đồ vật. Vẫn là thẳng thắn chính điểm thực tế đồ vật. Một cái khác nguyên tắc nhưng vẫn là lấy lòng Lý Quế Lan cùng Trương Kế Phát hai người, không bằng lấy lòng con gái của bọn họ Trương Tinh.

Liền, Vương Bột đạp xe đi tới bưu điện nhà lớn phụ cận đại hoa thương trường, một hiện nay Tứ Phương xa hoa nhất cửa hàng bách hoá, thẳng đến văn phòng phẩm chuyên bán khu, chọn một nhánh tinh xảo khéo léo màu bạc hero bút máy. Bút máy bị trang ở một cái lót màu vàng nhưng tờ trong hộp gỗ điện, xem ra phi thường xa hoa. Đương nhiên giá cả cũng không rẻ, 68 cái đại dương! Tương đương với Điền Tâm bốn ngày bán tiền lương.

Cứ việc sống lại sắp hai tháng, thế nhưng Vương Bột đối với năm 1999 giá hàng vẫn là rất không quen, rất nhiều lúc không thể không đổi thành thủ hạ công nhân nhặt đều tiền lương, mới có thể đối với những này mấy khối, mấy chục khối giá tiền có cái cụ thể nắm.

68 nguyên bút máy đặt ở mười mấy năm sau thì tương đương với tiền lương ba ngàn người làm công hoa 450 nguyên mua đồ vật, đối với với tiền lương năm ngàn người tới nói chẳng khác nào đi tìm hơn 700 khối!

Không thấp!

Vương Bột sở dĩ tuyển bút máy, là bởi vì vật này dùng bền, yêu quý đến dùng tốt cái ba năm rưỡi không có vấn đề gì. Trương Tĩnh sau đó mỗi ngày nắm hẳn đưa bút máy, liền sẽ nghĩ tới đây là "Bột ca" đưa chính mình quà sinh nhật, tiền tới "Thấy vật nhớ người", liền tưởng đến hẳn người này, mà sẽ ký ức rất lâu. Nếu như đưa chính là ăn, cùng ngày ăn, rất nhanh sẽ đã quên.

Không thể không nói, ở đưa Trương Tĩnh lễ vật chuyện này, Vương Bột là rất phí đi một phen suy nghĩ.

Bởi vì đại hoa thương trường không có đóng gói phục vụ, vì lẽ đó, mua được bút máy Vương Bột lại tìm gia hoa tươi điểm lấy cái giấy màu đóng gói. Giấy màu đóng gói lễ vật ở nước ngoài rất lưu hành, quốc nội không thể nào lưu hành, chỉ ít hiện nay Tứ Phương sẽ như vậy làm không nhiều.

Bút máy xem như là Vương Bột chính mình đưa cho Trương Tĩnh quà sinh nhật. Hắn lại đi hoa quả thị trường mua một hòm cây đào mật, đến thời điểm nhường cha mẹ chính mình mang theo tới cửa. Đây cây đào mật lại lớn lại hồng, vừa nhìn liền nhiều trấp nhiều nước, giá cả đương nhiên cũng là cùng khẩu vị thành tỉ lệ thuận, đến này chục muện (mấy chục khối)! Ngược lại đổi thành là kiếp trước Vương Bột, cho dù là công tác sau hẳn, cũng là không nỡ mua loại này cao đương hóa!

Sáng ngày thứ hai, đến mười một giờ chung đáng vẽ, Vương Bột người một nhà liền chuẩn bị đi dự tiệc đi tới. Đây xem như là người một nhà lần thứ nhất đang dùng cơm đình cao kỳ tập thể rồi đi, trước đây cũng không qua tiền lệ, vì lẽ đó Vương Bột sớm giao phó xong lưu thủ năm công nhân, đem công tác một lần nữa làm phân công, nhường Chung Hiểu Mẫn thay thế Vương Cát Xương nhân vật về phía sau bếp tòa phần, Quan Bình thế hẳn lấy tiền, ba người còn lại thì lại tùy cơ ứng biến.

Làm lão bản không thể vẫn xung phong ở một đường, hẳn cùng cha mẹ sớm muộn có một ngày sẽ "Lui khỏi vị trí hạng hai", nói chuyện không động thủ, sớm rèn luyện một chút thủ hạ công nhân tùy cơ ứng biến năng lực cũng là một chuyện tốt.

Làm Vương Bột một nhà nhắc theo lễ vật đi tới Trương Tĩnh gia thời điểm đã là mười một giờ rưỡi. Người một nhà vừa mới bước vào sân cửa lớn, thì có người hướng về Trương Kế Phát cùng Lý Quế Lan mặt báo, liền, không qua mấy giây, Vương Bột liền nhìn thấy Lý Quế Lan hai người hi miêng cười xem, hấp tập đi tới nghênh tiếp.

"Vương ca, Tăng tỷ, Bột nhi, các người tới! Mau vào ngồi! Ai nha, đi tay không đến là được mà, còn đề cái gì đồ vật mà! Thật đúng!" Lý Quế Lan trên eo buộc vào tạp dề, hiển nhiên chính đang trong phòng bếp bận rộn, một bên từ Vương Cát Xương trong tay tiếp nhận cây đào mật cái rương, một bên một mặt xán lạn nói lời khách khí.

Không nhiều lời Trương Kế Phát thì lại đơn giản bắt chuyện ba người một tiếng, nhường ba người tiến vào nhà chính đi ăn dưa chuột tử, ăn trái cây, lập tức từ trong túi vớt một bao Hồng Tháp Sơn, phân biệt cho Vương Cát Xương cùng Tăng Phạm Ngọc gắn một nhánh.

"Cũng không có mua cái gì đồ vật! Liền mua chút hoa quả!" Vương Cát Xương khách khí nói, đối mặt bạn thân cùng phụ nữ đội trường đột phát nhiệt tình, hiển nhiên còn có chút không quá thích ứng.

"Lý nương, Trương bá!" Vương Bột tiếng hô Lý Quế Lan cùng Trương Kế Phát, "Có không có nước, Lý nương? Miệng có chút được!"

"A, người miệng khô nha, Bột nhi? Có có có! Tủ lạnh đầu có Duy Duy đậu sữa, ta cắt lấy cho người!" Lý Quế Lan vội vội vã vã nói.

"Cho hẳn nắm cái gì đậu sữa yêu! Nhường hẳn trực tiếp đi uống nước giêng!" Bên cạnh Vương Cát Xương thấy Vương Bột vừa đến đã muốn uống nhân gia đậu sữa, cảm thấy có chút kỳ cục, bắt đầu quát lớn.

"Không đến sự tình, Vương ca! Ngày hôm nay Thái Dương lớn, uống điểm băng đậu sữa vừa vặn hàng hạ nhiệt độ! Người chờ một ha nhi, Bột nhi, ta đi lấy cho người ha!" Nói, Lý Quế Lan liền đem trong tay cây đào mật cái rương đưa cho Trương Kế Phát, chuẩn bị đi cho Vương Bột mở bình Duy Duy đậu sữa.

"Ồ tủ lạnh đầu sách, Lý nương? Vậy người không cần làm phiền, chính ta cắt nắm! Người cùng Trương bá nên bận bịu cái gì bận bịu cái gì, không cần bắt chuyện chúng ta." Vương Bột trực tiếp đem hẳn lời của lão từ quên đi, như quen thuộc hưởng Trương Kế Phát trong nhà nhà chính đi đến.

Tứ Phương nông thôn có cái quen thuộc, đều yêu đem tủ lạnh đặt ở nhà chính hoặc là trong phòng khách, có chút còn muốn ở tủ lạnh đình đầu liên lụy một tấm áo gối, làm cho người ta một loại yêu quý có phải hay không cảm giác, cũng không biết có tác dụng gì. Đối với rất đa tài giàu có lên dân quê mà nói, tủ lạnh không đơn thuần là một nhà bếp thiết bị điện, càng là một xa hoa, có thể dùng đến khoe khoang thiết bị điện!

Nếu là dùng để khoe khoang, vậy sẽ phải đường đường chính chính thả ở một cái bắt mắt nhất địa phương, nhà chính.

"Cái kia muốn được mà! Chính người đi lấy ha! Trong tủ lạnh còn có Trương Tĩnh mua nước có ga cùng coca-cola. Người muốn uống cái gì liền nắm cái gì uống mà!" Lý Quế Lan nhìn Vương Bột triều đình ốc đi đến bóng lưng, vui cười hơn hờ nhắc nhở.

"Này quý em bé, vừa đến đã muốn uống đồ uống! Không có chút nào nói lý!" Con riêng không hiểu chuyện nhường Vương Cát Xương có chút bất mãn, trong miệng trách cứ nói, lập tức lại bổ sung một câu, "Ồ nhà mỗi ngày liền đều muốn uống mấy bình lớn!"

"Đều đến nhà đến rồi còn giảng cái gì lý mà! Nói lý liền khách khí ha, Vương ca! Lại nói em bé gia mà, đều yêu những này, chúng ta Trương Tĩnh cũng yêu uống đậu sữa cùng nước có ga." Lý Quế Lan cười nói. Vương Bột "Như quen thuộc" không chỉ có không làm cho nàng cảm thấy đột ngột, trái lại thả lỏng không ít, trong lòng càng vui mừng hơn.

Vương Bột không để ý tới hần lão tử oán giận, đi thẳng tới nhà chính. Lúc này, nhà chính bên trong trên ghế salông đã ngồi không ít người, có ở xem TV, có ở bác hạt dưa tán gẫu, Vương Bột quét mắt, cảm thấy đại khái là Lý Quế Lan nhà mẹ đẻ thân thích, ngược lại hần không quen biết bất cứ ai.

Hần mỉm cười hướng mọi người gật đầu, xem như là bắt chuyện, sau đó liền trực tiếp đi tới trước tủ lạnh, kéo cửa ra, cầm một bình Duy Duy đậu sữa, dùng miệng cắn mở nắp bình, dưới con mắt mọi người, không coi ai ra gì giữa đầu "Sùng sục sùng sục" uống lên.

Nếu như là trước đây Vương Bột, đối diện trường hợp này, hần nhất định sẽ quy củ ngồi ở trong phòng khách xem TV, làm một người ân huệ đồng. Dù cho hần thật sự khát, muốn uống nước, nhiều nhất cũng là đi tới giếng nước vừa dùng bát nổi liền một bát nước giếng đến giải khát, tuyệt đối sẽ không như như bây giờ "Như quen thuộc" mở tủ lạnh nắm "Quý trọng" đồ uống. Hần mỗi lần đi hần trong thành đại cô gia làm khách, thông thường liền ngồi đằng hoàng ở phòng khách, ăn chút dưa từ hoa quả cái gì, chưa bao giờ đi loạn lộn xộn.

Chỉ có đến bà ngoại gia, cậu út gia, hần mới sẽ thả tùng, mới sẽ lộn xộn, như quen thuộc xem là nhà của chính mình như thế, tùy tính mà tự do.

Vì lẽ đó, ở lúc còn rất nhỏ, Vương Bột cái kia viên mãn cảm phá nát tâm liền rõ ràng lúc nào có thể tự do điểm, lúc nào không thể tự do; lúc nào có thể như quen thuộc, lúc nào không thể như quen thuộc. Tự do cùng như quen thuộc cũng phải cần tự cách nhất định cùng đề tức giận. Không phải đối với ai cũng có thể như quen thuộc, cũng không phải ai cũng có thể như quen thuộc. Đạt được người, đến xem chính mình có hay không cái kia phân có thể như quen thuộc thực lực, không phải vậy liền không chỉ có không nhận người hi, ngược lại sẽ nhận người yếm.

Kiếp trước Vương Bột, vừa không tư bản, lại không đầy khí, đang đối mặt so với chính mình càng "Trên nhất đẳng" người thời điểm, vì không khiến người chán ghét, hần cũng chỉ có trang ngoạn em bé, làm ra một bộ thập phần hiểu chuyện đáng vẽ.

Nhưng trên thực tế, này thật không phải bản tính của hần.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 118, yên ương phổ

"Bột ca!" Vương Bột mới vừa uống xong đậu sữa đi ra phòng khách, liền đụng tới Trương Tĩnh. Trương Tĩnh giong tan hồ hần một tiếng, có vẻ hơi ngại ngùng.

Vương Bột sáng mắt lên, nhìn chằm chằm thiếu nữ trước mắt nhìn kỹ:

Thiếu nữ trên người mặc một bộ Vương Bột chưa từng gặp mới tinh màu trắng không có tay áo đầm. Áo đầm hình thức thập phần mới mẻ độc đáo, tà lĩnh, vai trái trên một cái to lớn nơ con bướm tạo hình, phối hợp bên hông một cái ba chỉ rộng màu phấn hồng đai lưng, nhường thiếu nữ trước mắt xem ra dáng ngọc yêu kiều, giống như hồ sen bên trong một đóa sơ khai bạch hoa sen.

Trương Tĩnh tựa hồ đặc biệt yêu tha thiết áo đầm, màu xanh lam, màu đỏ, màu trắng, cho Vương Bột cảm giác thật giống như toàn bộ mùa hè, cô nương này chính là nhường từng kiện đủ mọi màu sắc, sắc thái cùng kiểu dáng không giống nhau áo đầm từ chính mình thân thể nhỏ nhỏ trên thoỉ qua.

"HAPPY BIRTH DAY, Tĩnh Tĩnh! Ngươi ngày hôm nay thật xinh đẹp, lại như công chúa!" Vương Bột từ quần tây cái mông túi lấy ra giấy màu đóng gói bút máy, đưa cho Trương Tĩnh.

"Cảm ơn, cảm tạ Bột ca!" Trương Tĩnh rõ ràng hết sức kinh ngạc, không nghĩ tới Vương Bột sẽ đưa nàng lễ vật, hơn nữa lễ vật này còn dùng đẹp đẽ giấy màu gói lại.

Trên thực tế, nông thôn hài tử lẫn nhau trong lúc đó sinh nhật giao du, trên căn bản ít có đưa đôi phương lễ vật, có điều chính là đi đối với Phương gia bên trong ăn bữa cơm, chơi một chút xong việc. Tặng quà bầu không khí mấy năm sau mới sẽ từ từ lưu hành lên, nhưng này hai ba năm nhưng thiếu đều rất. Nguyên nhân cũng đơn giản, không tiền!

"Ta cũng không biết ngươi thích gì, tùy tiện mua. Mở ra nhìn một chút, xem có thích hay không?" Nhìn về mặt kính hi, kích động không tên Trương Tĩnh,

Vương Bột liền cảm thấy này 68 cái đại dương hoa đến thập phần đáng. Thẳng thẳng giảng, hẳn lúc trước ở mua 68 này khoản thời điểm, bên cạnh còn có một khoản 28, do dự ít nhất có một phút, hẳn cuối cùng mới quyết định "Tiêu pha" một lần. Bấy giờ nhìn lại, mặc dù là vì tiêu cô nương trên mặt cái này chân thành mà nụ cười xán lạn, hẳn cũng cảm thấy vật có giá trị.

"Gọi ngay bây giờ mở?" Trương Tinh nhìn Vương Bột hỏi. Người Trung Quốc không lưu hành ngay mặt khán giả người đưa lễ, xem muốn, cũng phải chờ yến hội qua đi, khách rời đi sau khi lại nhìn.

"Như vậy tùy người lạc!" Vương Bột cười nói.

"Cái kia chúng ta sẽ lại mở. Bên ngoài đóng gói xem thật kỹ, hiện tại hủy đi tốt đáng tiếc." Trương Tinh thường thức bút máy hộp bên ngoài giấy màu, nói.

Nhưng vậy Trương Tinh bên người mấy cái đĩa nhỏ nhưng ở giựt giấy nằng mở.

"Tinh Tinh tỷ, người liền mở ra nhìn một chút là cái gì mà!"

"Chính là, Tinh Tinh tỷ. Mở ra cho chúng ta nhìn một chút mà, xem là cái gì đồ vật."

"Tinh Tinh tỷ, chờ người mở ra sau người có thể hay không đem bên ngoài tầng kia giấy màu cho ta? Ta cảm thấy dùng để chiết ám nga (ngàn hạc giấy) khẳng định rất ưa nhìn!"

Trương Tinh bị mấy cái đĩa nhỏ một giựt giấy, trong lòng cũng giống như Miêu Trảo bình thường muốn biết Vương Bột đưa nằng chính là món đồ gì, nhìn chung quanh một tuần, cuối cùng lại nhìn một chút Vương Bột, Trương Tinh nói: "Bột ca, người có muốn hay không đến ta nhà đến chơi ha nhỉ?"

Vương Bột cùng bên trong phòng khách những này Trương Tinh gia thân thích không quen, không cách nào giao lưu. Hẳn mẹ Tăng Phạm Ngọc chủ động hỗ trợ đi cho Lý Quế Lan bác đậu Mer đi tới. Vương Cát Xương thì lại ngồi ở sân đầu trên băng ghế cùng Trương Tiểu Quân chờ Trương gia sân nhỏ mấy cái lão các thiếu gia bãi nói chuyện, hưởng thụ mấy cái đã từng không quá lọt nổi vào mắt xanh hẳn người khen tặng. Vương Bột chính cảm thấy có chút tè nhạt, Trương Tinh một gọi hẳn đi chính mình khuê phòng, hẳn liền biết thời biết thế đồng ý.

"Ta còn chưa có đi người gian phòng xem qua, ngày hôm nay đến cố gắng tham quan tham quan." Vương Bột đối với Trương Tinh nói rằng.

"A, rất bình thường. Không cái gì đồ vật." Thấy Vương Bột nói tới trịnh trọng việc, Trương Tinh vội vàng khiêm tốn nói.

"Tinh Tinh nơi ở, mặc dù nguyên lai rất bình thường; thế nhưng người vào ở đi tới sau khi liền không bình thường."

"A ——?" Trương Tinh có chút không biết rõ Vương Bột nhiều khẩu lệnh.

Vương Bột trong lòng đạo một tiếng "Tội lỗi", nếu như đối phương là cái thành niên nữ tính, lời nói mới rồi được cho ở ve vãn.

Vương Bột đẩy Trương Tinh một cái, che giấu vừa nãy nói sai, nói: "A cái gì a, nhanh dẫn ta đi người gian phòng đi. Ta đã không thể chờ đợi được nữa muốn nhìn người một chút nơi ở."

"Ồ ——"

Ngay ở Vương Bột cùng Trương Tinh, cùng với Trương Tinh gia thân thích mấy cái tiểu thí hài hỗn cùng nhau thời điểm, trong phòng bếp mấy cái mẹ chồng đại nương nhưng lấy Vương Bột vì là đề tài trung tâm tán gẫu lên.

"Quế Lan, các người có cảm giác hay không đến Vương Cát Xương nhi khoảng thời gian này biến hóa có chút hơi lớn?" Ở một cái trên tấm thớt hỗ trợ cắt dưa chuột Tạ Đức Thụ cái thứ nhất lên tiếng.

"Cái gì biến hóa à?" Chính đang cho cạo vẩy cá Trương lão nhị lão bà hoàng hướng phượng tiếp lời nói.

"Ta trước đây cảm thấy Vương Cát Xương nhi có chút ngạo, có chút muộn, nhưng lần trước đi bọn họ cửa hàng bún ăn bún, liền phát hiện oa nhi này rất nhiệt tình, miệng cũng ngọt, cùng so với trước kia, hoàn toàn lại như biến thành người khác giống như." Tạ Đức Thụ nói.

"Người cảm thấy nhân gia ngạo là người không biết, không có làm sao theo người ta tiếp xúc qua. Vương Bột thẳng nhóc này cũng khá. Chúng ta Tinh Tinh mỗi lần đi tìm hẳn phụ đạo bài tập, mỗi lần nhân gia đều rất nhiệt tình cùng kiên trì." Lý Quế Lan nói. Vương Bột một nhà ngày hôm nay là nằng trọng điểm chiều đãi đối tượng, nằng mới sẽ không dung Tạ Đức Thụ này đại kèn đồng ở đây loạn giảng.

"Cái gì nha, Quế Lan, các người Tinh Tinh tìm Vương Bột phụ đạo bài tập đến nhỉ? Cái gì thời điểm bắt đầu?" Tạ Đức Thụ ngạc nhiên nói.

"Chính là được nghỉ hè bắt đầu, đều một hai tháng. Nghe Tinh Tinh nói, nằng Bột ca nói cho hẳn khóa so với lão sư còn nói thật hay. Lão sư giảng nằng có lúc còn nghe không hiểu, hẳn Bột ca một giảng, nằng vừa nghe liền hiểu. Bản thân nằng cảm giác hai tháng này thu hoạch rất lớn." Lý Quế Lan nói một bộ đắc ý ngẩng đầu.

Trừ Vương gia tình trạng kinh tế to lớn đổi mới là nằng xin mời cả nhà bọn họ tới dùng cơm nguyên nhân chính, nhưng không cho lơ là một cái khác nhân tố chính là Vương Bột bản thân đối với con gái bài tập phương diện trợ giúp.

"An nhân an nhân! Quế Lan, người đúng là cho các người Tinh Tinh tìm tới một tốt lão sư." Tạ Đức Thụ một mặt ước ao, "Người nói, nhường chúng ta

Trương Khoa cũng đi tìm oa nhi này phụ đạo hần có nguyện ý hay không làm a?"

"Các người Trương Khoa mới thật lớn điểm yêu? Chờ các người Trương Khoa đọc lớp một thời điểm, khủng sợ người ta đều học đại học cất yêu!"

"Cũng là ha! Chúng ta Trương Khoa hiện tại mới đọc vườn trẻ. Xem ra đến thời điểm chỉ có gọi Tình Tình cho hần phụ đạo một hồi." Tạ Đức Thúy một mặt tiếc nuối.

"Lý nương, vừa nãy Tình Tình cùng Vương Bột đứng các người nhà chính cửa thời điểm, người thấy không à?" Lúc này, vẫn không lên tiếng Trương Tiêu Quân lão bà, Tạ Đức Thúy con dâu Khương Mai đột nhiên mở miệng nói.

"Nhìn thấy, móng vuốt (cái gì) à?" Lý Quế Lan hỏi.

"Ta phát hiện, Tình Tình cùng Vương Bột đứng chung một chỗ, bất luận là thân cao vẫn là tuổi tác, xem ra đều rất xứng. Ta cảm thấy các người cùng Vương Bá bá bọn họ hoàn toàn có thể đích thân gia." Khương Mai nói đùa.

Tạ Đức Thúy thích nhất mở chính là loại này chuyện cười. Khương Mai như thế đồng thời đầu, lập tức tràn đầy phấn khởi ồn ào: "Chính là chính là! Quế Lan, người xem, Vương Bột oa nhi này dài đến rộng bì mặt to, thành tích lại được, cao cũng có cao như vậy, với các người Tình Tình lại hợp. Hiện tại Vương Cát Xương hai người cũng hàm ngư vườn mình, bắt đầu tìm đồng tiền lớn. Hôn sự này không sai, có thể suy tính một chút!"

Trương lão nhị lão bà hoàng hướng phượng cũng là xem trò vui không chê sự tình lớn, theo tuổi dầu lên lửa: "Chủ ý này hay, ta xem muốn được! Tình Tình năm nay mười lăm, Vương Bột cái kia oa nhi ta xem cũng là mười sáu, mười bảy tuổi, vừa vặn năm 1 hai tuổi. Lý nương, các người cùng Tăng nương bọn họ lại ai đến như thế gần, cũng coi như biết gốc biết rễ!"

"Các người không muốn ở nơi đó loạn điểm uyên ương phổ ha! Hai cái em bé bây giờ còn nhỏ, vẫn còn đang đi học, các người không nên nói lung tung!" Lý Quế Lan vội vàng ngăn cản nói. Nàng hướng ngoài cửa sổ liếc nhìn một chút, thấy Vương Bột mẫu thân Tăng Phạm Ngọc vẫn cứ ngồi ở dưới mái hiên bác đậu nành Mer, này mới yên lòng, tiếp theo sau đó nói, "Lại nói, hiện tại đều cái gì xã hội? Chủ ý chính là tự do luyện ái, cái nào còn hưng cái gì ép duyên yêu!"

"Cái gì xã hội? Chủ nghĩa xã hội xã hội tắc! Người không đồng ý, vậy vạn nhất nhân gia hai cái tiểu lẫn nhau thấy hợp mắt a?" Tạ Đức Thúy tiếp tục ồn ào.

"Chính là a, Lý nương. Các người Tình Tình có được đẹp dễ, sau khi lớn lên khẳng định là cái đại mỹ nữ. Vương Bột cái kia em bé cũng không kém, trung khảo thời điểm vẫn là Lam Hồi Trần trung khảo trạng nguyên. Hai người các người mới gia đình cũng gần như. Thật tốt một mối hôn sự nha, ta xem người cùng Trương thúc thật sự có thể suy tính một chút." Bốc lên câu chuyện Khương Mai tiếp tục giục giây nói.

Lý Quế Lan ban đầu nghe mấy cái mẹ chồng đại nương loạn điểm uyên ương phổ thời còn không hề để ý, hoàn toàn làm chuyện cười thoại đến xem, tiếp tục nghe xong mấy người ti mi phân tích giải thích sau, nhưng cảm thấy suy tính một chút tựa hồ cũng không thử không thể.

Bởi vì chính như vừa nãy ba người nói như vậy, Vương Bột oa nhi này thật không tệ, lông mày rậm mắt to, thân cao cũng tương đương cao, thành tích lại được, lại nhiệt tình hiếu chuyện, chưa bao giờ làm xằng làm bậy, năm ngoái lại thi đậu Tứ Phương tốt nhất cao trung Tứ Phương trung học. Nghe hần mẹ lão Hán nhi nói hiện tại ở lớp học thành tích cũng rất tốt, thường thường thi người thứ nhất. Nhìn như vậy đến, sau đó thi cái đại học tốt hầu như là không có vấn đề gì.

Mà con gái của chính mình, thành tích tuy rằng cũng không sai, nhưng hiện tại còn ở học sơ trung, có thể không thi đậu Tứ Trung vẫn là ẩn số, thi đậu Tứ Trung có thể hay không thi lên đại học càng là ẩn số. Nhưng con gái của chính mình gả cho một sinh viên đại học, Lý Quế Lan sẽ không cảm thấy chịu thiệt.

Càng làm cho nàng cảm thấy không chịu thiệt chính là Vương Cát Xương cũng không biết đi rồi cái gì số chó ngáp phải ruồi, từ đội trên tới nghèo kém cỏi nhất cái kia một nhóm gần nhất một tháng hàm ngư vườn mình, thành công đột kích ngược, đã biến thành đội trên dê đầu đàn. Cứ việc nàng cũng không biết Vương Cát Xương hiện tại đến cùng có bao nhiêu tiền, thế nhưng quang nhìn đối phương đối với mới nhất cái kia cửa hàng trang trí, nàng liền biết Vương Cát Xương hai người mở cái kia cửa hàng bún khẳng định kiếm bọn rồi.

Hơn nữa lúc này mới vén vẹn thời gian một tháng!

Nếu như dựa theo như vậy tốc độ phát triển tiếp tục phát triển, một năm, hai năm, ba năm rồi sau khi, nhà này người có thể biến thành cái gì đáng vẻ đây?

Lý Quế Lan đã có chút không dám tưởng tượng.

Trọng yếu nhất, cũng nhất làm cho Lý Quế Lan khiếp sợ cùng cảm thấy khó mà tin nổi chính là: Hết thấy tất cả những thứ này, theo Vương Cát Xương hai người giảng đều là bọn họ em bé Vương Bột "Cho chính". Oa nhi này hiện tại mới bao lớn nha, mười bảy tuổi có hay không? Mười mấy tuổi tiền có thể chính ra cái lớn như vậy thành tựu đi ra, chờ hần hai mươi mấy ba mươi mấy thời điểm, cái kia không phải muốn cho bọn họ nhà chuyện một toà Kim Sơn trở về? Nếu như Tình Tình gả cho Vương Bột, thành hần lão bà, vậy mình và Trương Kế Phát làm hần cha mẹ vợ cùng cha vợ, cái kia không phải. .

Lý Quế Lan phát hiện mình hô hấp cũng bắt đầu có chút khó khăn.

"Ha ha, Lý nương, người có phải là động lòng? Các người xem, Lý nương mặt đều đỏ, khẳng định là động lòng. Cũng là ha, Vương Bột tốt như vậy con

rẻ, muốn nhân tài có người mới, muốn dòng dõi cũng có dòng dõi, nếu như ta có cái Tình Tình như thế đẹp đẽ con gái, ta khẳng định ý nghĩ nghĩ cách cũng phải làm cho con gái gả cho hần! Đáng tiếc ta sinh cái mang đem, mặc đến cơ hội yêu!" Hoàng hướng phượng "Ha ha ha" nở nụ cười.

"Quý nữ tử, người nói lung tung cái gì? Còn có Mai Mai, Tạ tử, ta và các người nói ha, nhân gia mẹ lão Hán nhi liền ở bên ngoài, các người mặc nói lung tung!" Đồ mặt Lý Quế Lan "Trùng mắt lạnh lẽo" trùng bên trong phòng bếp ba người nói rằng. Sau khi sắc người không chú ý thời điểm lặng lẽ sờ sờ mặt của mình, tựa hồ xác thực có chút nóng lên.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 119, hỏi thăm

Mười hai giờ rưỡi, Trương Tình sinh nhật yến khai tiệc, tổng cộng ngồi ba trác, nam nhân một bàn, nữ nhân một bàn, đám trẻ con một bàn.

Làm lần này bị Trương Kế Phát hai người trọng điểm chăm sóc đối tượng, vừa bắt đầu, Trương Kế Phát cùng Lý Quế Lan lực yêu Vương Bột đi làm nam nhân môn ngồi cái kia bàn chính. Nhưng Vương Bột bất luận cùng chính mình lão Hán nhi, cũng hoặc là Trương Tình lão Hán nhi, cùng với với hần ngang hàng Trương Tiểu Quân, Trương lão nhị bọn người không tiếng nói chung —— tiếng nói chung có đúng là có, tỷ như nữ nhân, giảng vài câu huân tiết mục ngắn, nhưng lấy hần tuổi tác cùng hiện nay đóng vai nhân vật, khẳng định là không thích hợp. Liền, vì buổi trưa bữa cơm này không đến nỗi quá muộn, quá mức gò bó, hần từ chối hai người hảo ý, chủ động giáng cấp đến cùng Trương Tình chờ mấy cái người bạn nhỏ ngồi cùng một chỗ.

Vương Bột muốn nhất sát bên ngồi kỳ thực là Trương Tiểu Quân lão bà Khương Mai. Hần ban đầu cũng dự định sát bên mấy cái mẹ chồng đại nương (phiếm chỉ nữ nhân) ngồi, nhưng còn chưa mở miệng, Trương Tình liền đến kéo hần, nhường hần cùng với nàng một bàn, Vương Bột khó nói không, cũng chỉ có tiếc nuối theo đi tới.

Có điều cũng được, Trương Tình tuy rằng không thể cùng Khương Mai cái này Lam Hồi Trần tất cả nam nhân đều muốn làm tuổi trẻ Shao phụ so với phong tình cùng thành thực, nhưng thắng ở càng trẻ trung, càng hoạt bát, trên người dương tràn ra tới loại kia bức người thanh xuân khí tức nhưng là Khương Mai cái này đã kết hôn Shu nữ không thể so sánh. Là một người sinh lý tuổi tác 17 tuổi, tâm lý tuổi tác 33 tuổi nam tính, cùng đài W Lý Ngao từng tuổi này càng lớn, càng tốt ấu xi lão gia hoá không giống, Vương Bột thường thức trình độ ở độ tuổi trên không Lý Ngao như vậy hà khắc, từ mười lăm, mười sáu tuổi ấu xi đến ba mươi lăm ba mươi sáu, ba mươi bảy ba mươi tám tuổi Shu phụ, đều ở hần "Thường thức" phạm vi loại hình. Nằm ở một năm này linh đoạn nữ sinh hoặc là nữ nhân, Vương Bột đều có thể từ trên người tìm tới có thể thường thức mỹ điểm, đều là hần món ăn.

Trước mặt, tiền đề được đối phương là cô gái đẹp, hơn nữa là hần tiêu chuẩn bên trong mỹ nữ, tỷ như, ngón tay thon dài, đầy miệng trắng nõn chính tề hàm răng, các loại.

Ngồi xuống sau khi, Vương Bột bắt đầu quan sát buổi trưa thức ăn. Rau trộn có bạch chém gà, rau trộn hồng dầu tai lợn, một dầu nổ hạt lạc; nhiệt món ăn có nấu cá, đậu nành Mer kho con vịt, kho ruột gà, bún thịt, rong biển hầm nhân vật chính; hai cái thịt hầm, phân biệt là dầu lâm nga cùng nóng tịch con vịt; cuối cùng chính là mấy cái xào rau, hầm lại thịt, mà bà đậu hũ, đậu phụ nhon bằm. Trên căn bản tất cả đều là món ăn nặn, không cái gì thức ăn chay!

Ta yêu thích!

Vương Bột đại thể nhìn lướt qua, liền cảm thấy buổi trưa bữa này thức ăn quả thật không tệ, xứng đáng hần mua cái kia cái rương cây đào mật.

Ở Tứ Phương khá là chính thức mời khách ăn cơm, dù cho là lại nghèo gia đình, thông thường đều sẽ làm một bàn lớn ăn. Vương Bột không biết loại này có chút phô trương lãng phí bầu không khí là từ khi nào thì bắt đầu, ngược lại đến hần có thể ghi việc lên, mặc kệ là rồi đi phúc (thăm người thân) vẫn là chính mình đãi khách, thức ăn đều là rất phong phú. Hần cảm thấy này e sợ cùng Thực người ăn ngon, lại sẽ làm ăn có chút ít quan hệ. Hơn nữa, bất luận là mẫu thân hần tái giá trước trải qua Quang Hán vẫn là hiện tại nơi ở Tứ Phương, dựa theo hần lão từ Vương Cát Xương lời giải thích, đều là Thực Tình "Trên năm huyện", tổng thể điều kiện kinh tế xếp toàn Thực hàng đầu huyện thị. Cái gọi là một phương khí hậu đường một phương người, từ nhỏ sinh sống ở ăn ngon nơi, Vương Bột muốn ăn không ngon cũng khó khăn.

Vương Bột này một bàn, to lớn nhất chính là hần, thứ yếu là Trương Tình, sau đó chính là Trương Tình hai cái biểu muội cùng một biểu đệ, cùng với càng ít Trương Tiểu Quân oa nhi Trương Khoa, Trương lão nhị em bé Trương Cường. Vương Bột cùng Trương Tình tiếng nói chung thẳng thắn nói đều không phải rất nhiều, cũng đừng đề so với Trương Tình còn nhỏ năm, sáu tuổi, mười một mười hai tuổi tiểu thí hài. Vì lẽ đó, lúc ăn cơm trừ cùng Trương Tình đồng nhất cú tây nhất cú tán gẫu Thiên Ngoại, hần phần lớn sự chú ý, đều tập trung ở bên cạnh hai trác người trưởng thành nơi đó.

Mấy nam nhân vị trí bàn chính, đang ngồi trừ Lý Quế Lan mấy cái huynh đệ cùng em rẻ, còn lại Trương Kế Phát, Trương Tiểu Quân, Trương lão nhị, cũng chính là Trương Vũ, đều là người làm ăn, đương nhiên hiện tại cần thêm vào "Món làm ăn lớn người" Vương Cát Xương. Trước đây, nhân gia là

xem thường hần, không mang theo hần chơi đùa, hiện tại, Vương Cát Xương bị Trương Kế Phát xem là thượng khách đặt ở trên đềm vị (tọa bắc triều nam (Chủ thích: quay lưng về phía bắc, nhìn về phương nam) vị trí kia), vừa bắt đầu hần còn có chút không quen, nhưng mấy chén nước đãi ngựa xuống sau,

Cũng là đã đến rồi thì nên ở lại, trở nên hồn nhiên như thường.

Khai tiệc sau không lâu, Trương Tiểu Quân đứng lên, trước tiên cho Vương Cát Xương trước mắt cái ly rót đầy, lại cho mình cái ly đồ đầy.

"Đến, Vương Bá bá, ta mời người một chén. Người tùy ý, ta làm." Sau khi nói xong, Trương Tiểu Quân uống một hơi cạn sạch.

Vương Cát Xương xưa nay không sợ hãi đến từ chính trên bàn rượu khiêu chiến, huống chi là một hậu bối khiêu chiến. Trương Tiểu Quân uống một hơi cạn sạch, hần tự nhiên cũng một cái làm.

Trương Tiểu Quân dẫn theo đầu, Trương lão nhị cũng không cam lòng người sau, cũng học theo răm rắp hướng về Vương Cát Xương chúc rượu, Vương Cát Xương ai đến cũng không cự tuyệt, tương tự làm.

Mấy vòng sau khi, lại kính một lần rượu, Trương Tiểu Quân liền thăm dò hỏi Vương Cát Xương: "Vương Bá bá, ta xem người đềm nguyên là 'Hồng Hồng com Tàu quán' đều sang lại, hiện tại chính đang sửa chữa. Khá lắm, các người cái bọc kia tu ta nhưng là chưa từng nhìn thấy, toàn Tứ Phương đều ít có oa! Xem ra quá bá đạo, Thái thượng đẳng cấp. Vương Bá bá, các người như vậy làm, khẳng định tổn không ít tiền oa?"

"Ai nói không phải a! Ta vốn là muốn liền đáng đáp kia liền kinh doanh, nhưng ta cái kia em bé mà, một ngày suy nghĩ vớ vẩn, nói muốn trang trí một ha. Trang trí liền trang trí mà, đơn giản trang trí một hồi cũng là được rồi, hần này quý em bé lại nói muốn học cái kia cái gì KFC, không làm liền không làm, muốn làm liền muốn đại làm một hồi! Người xem mà, khiến cho hiện tại chuyện làm ăn đều không làm được, hơn nữa kéo đặt mộng trái!" Vương Cát Xương rung đùi đắc ý nói rằng.

Trương Tiểu Quân nói không hiểu nổi "KFC", "Khăng Đức vịt", hần quan tâm cũng không phải điểm ấy.

"Há, hóa ra là Bột nhĩ nghĩ ra được sách, chẳng trách không nói! Vương Bá bá, nếu như ta mở một nhà cửa hàng bún có người tốt như vậy chuyện làm ăn, cùng người như thế, ta khẳng định cũng không muốn đi làm cái gì trang trí, trực tiếp khai trương bán lấy tiền thật tốt! Người trẻ tuổi, chính là không giống nhau ha, có văn hóa, dám muốn dám liều. Không giống chúng ta, mọi người lão, cũng không cái gì bốc đồng." Trương Tiểu Quân nói.

"Quân oa, ta lão này cũng không có la lão, người lão cái gì yêu lão? ! Sào huyết từ thạch (tảng đá) gần như!" Trương Tiểu Quân ở trước mặt mình gọi lão, Vương Cát Xương cảm thấy có chút buồn cười.

"Vương Bá bá, cùng người so với ta đương nhiên không tính là già, thế nhưng ở Bột nhĩ trước mặt, chúng ta liền lão tắc, Trương Khoa qua hai năm đều sắp đọc vườn trẻ." Trương Tiểu Quân giải thích, "Đúng rồi, Vương Bá bá, các người cái kia 'Tầng Tàu Bún', ta xem không có một ngày không đánh ừng đường. Chuyện làm ăn tốt như vậy, các người hiện tại một ngày e sợ muốn kiếm lời mấy trăm nguyên lạc?" Trương Tiểu Quân hỏi.

Trương Tiểu Quân hỏi lên như vậy, ngồi cùng bàn mấy nam nhân đều không tự chủ được dựng thẳng lên lỗ tai. Đối với Vương Cát Xương cái này cửa hàng bún đến cùng một ngày có thể kiếm lời bao nhiêu tiền, mỗi người đều vô cùng hiếu kỳ. Có nói một trăm, có nói hai trăm, còn nói ba trăm năm trăm, nhưng tất cả mọi người đều là suy đoán, không có ai nghe Vương Cát Xương người một nhà tự mình tiết lộ qua.

Đối với vấn đề này, Vương Cát Xương từ lâu tập luyện qua vô số về, hần không chút hoang mang nhấp một miếng rượu, cắn một cái dầu lâm nga bấp đùi thịt, hỏn hợp nuốt vào bụng, trở tay chùi một hồi ngoài miệng dầu, lúc này mới chậm rãi nói: "Trăm trăm từ nguyên? Nơi nào có nhiều như vậy yêu! Nếu là có nhiều như vậy, ta ngủ đều muốn cười tỉnh!"

"Không đến trăm trăm từ nguyên? Không thể nào, Vương Bá bá? Người một ngày coi như bán bốn trăm bát, một bát kiếm lời tám góc tiền, bốn tám ba mươi hai, vậy cũng là 320 nguyên, vậy còn không là trăm trăm từ?" Trương Tiểu Quân không tin, những người khác cũng không tin.

"Nơi nào bán được bốn trăm bát yêu! Hơn nữa một bát nơi nào kiếm được đến tám góc tiền yêu! Ăn vặt lợi nhuận là có thể một nửa xả, nhưng này là cái khác bán bún, không phải chúng ta 'Tầng Tàu Bún! Chúng ta 'Tầng Tàu Bún', từ các loại tài liệu chính đến vật liệu phụ, dùng tất cả đều là tốt nhất! Tỷ như hoa tiêu, chúng ta chỉ dùng mậu văn sản mậu văn hoa tiêu! Cây ớt chỉ dùng Quý Châu triều thiên ớt, tất cả đều là đặc cấp! Giá cả so với những người khác cao hơn nhiều! Người khác có thể một nửa xả, chúng ta có thể có ba, bốn phần mười lợi nhuận thế là tốt rồi. Cái này cũng chưa tính nhân công, thủy điện khí cùng tiền thuê nhà. Những thứ đồ này một trừ, nơi nào còn còn lại đến dưới cái gì tiền mà!" Vương Cát Xương bắt đầu ở mấy người trước mặt tổ khổ, gọi nghèo, đánh Thái Cực quyền.

Nhưng ở bàn mấy người vẫn là không tin. Nguyên nhân rất đơn giản, nếu như Vương Cát Xương hai người không kiếm được tiền, bọn họ sẽ khoách quy mô lớn? Không chỉ có khoách quy mô lớn, hơn nữa còn làm trên đẳng cấp trang trí? Hiện tại hai người liền nông thôn nhà đều rất ít ở, chuyển tới trong thành làm nổi lên người thành phố! Còn nói mình không kiếm được tiền gì?

Hống quý đây!

Không móc ra Vương Cát Xương nói thật Trương Tiểu Quân thập phần không cam lòng, quay đầu vừa nhìn, thấy vợ của chính mình chính bụng đồ uống cái ly uống đồ uống, liền vẫy tay, lớn tiếng hô:

"Khương Mai, người sao cái làm lên ở yêu? Mau tới đây cho Vương Bá bá kính chén rượu! Đến thăm chính người ăn, liền rượu đều không biết được kính sách?"

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 120: Chúc rượu

Khương Mai bung rượu để bình, đi tới Vương Cát Xương trước mặt, vẹo nhãn nhỏ nắm nói: "Vương Bá bá, ta cho người chúc rượu."

Từ Phương bên này chúc rượu, có lúc chỉ là chỉ rót rượu, rót rượu người cũng không cần bồi tiếp cùng uống.

"Được được được! Cũng một chút là được." Vương Cát Xương thấy Khương Mai đến cho mình chúc rượu, toét miệng cười khúc khích, liền tiếp nói rồi ba chữ "tốt".

"Vương Bá bá, người vậy thì không đúng ha. Mai Mai qua nhiều năm như vậy lần thứ nhất cho người chúc rượu, người nhất định phải trước tiên làm tác!" Trương Tiểu Quân ở một bên không nghe theo nói, đồng thời cho mình lão bà đánh ánh mắt.

Khương Mai trong lòng không quá tình nguyện, nhưng trường hợp này lại không quá tốt bác chồng mình mặt mũi, không thể làm gì khác hơn là đối với Vương Cát Xương nói: "Vương Bá bá, người xem, nhiều năm như vậy ta đều không cho người kính qua rượu, ngày hôm nay lần thứ nhất cho người chúc rượu, người trước hết làm mà!"

"Cái kia, muốn được, muốn được mà!" Khoảng cách gần quay về Khương Mai cái này vu vật ôn ngôn nhuyển ngữ, Vương Cát Xương hoàn toàn tao không được (ôn không nổi), run lập cập bung chén rượu lên, bắt được bên mép, còn tung vài giọt ở áo sơ mi của chính mình trên.

Chờ Vương Cát Xương làm chén rượu trong tay sau, Khương Mai liền bắt đầu cho Vương Cát Xương rót rượu, ngã một nửa liền dừng lại. Chồng mình trước đây không lâu vẫn đang không ngừng cho Vương Cát Xương chúc rượu, nàng là nhìn ở trong mắt. Ở Khương Mai trong mắt, rượu này tuyệt đối không phải cái gì thứ tốt, có thể uống ít điểm vẫn là uống ít điểm cho thỏa đáng.

"Ha, Mai Mai, người cũng nửa chén làm cái gì a? Nhanh cho Vương Bá bá đồ đầy tác!" Trương Tiểu Quân ở một bên giục.

Bất đắc dĩ, Khương Mai không thể làm gì khác hơn là tiếp tục khuynh đảo bình rượu, mãi cho đến Vương Cát Xương trước mặt chén rượu có tám phần满满 mới ngừng lại. Lúc này, Khương Mai liền muốn rời đi, nhưng lại phát hiện Trương Tiểu Quân lại đang đột nhiên cho mình nháy mắt.

Khương Mai thập phần rõ ràng này ánh mắt đại diện cho cái gì hàm nghĩa, bởi vì ngay ở tối ngày hôm qua, Trương Tiểu Quân liền cho nàng thương lượng qua ngày hôm nay muốn nàng làm ra sự tình. Khương Mai thập phần bài xích cùng chống cự, nhưng cũng lại không được Trương Tiểu Quân lấy nhĩ tử Trương Khoa danh nghĩa tiến hành "Thao thao bất tuyệt", nàng không muốn cùng trượng phu cãi nhau, không thể làm gì khác hơn là tạm thời gật gật đầu, nói đến thời điểm lại nhìn. Nàng vốn tưởng rằng trượng phu đã quên đi rồi chuyện tối ngày hôm qua, nhưng ngày hôm nay nhìn dáng vẻ của hắn, cùng với hắn trên bàn rượu nói những câu nói kia, nguyên lai hắn vẫn còn nhớ ở trong lòng.

"Vương Bá bá, ta xem các người cửa hàng bún chuyện làm ăn tốt như vậy, một ngày bán được thật nhiều bát a?" Đứng Vương Cát Xương trước mặt Khương Mai làm bộ tùy ý hỏi.

"Bán, bán không tới thật nhiều bát." Vương Cát Xương có chút lắp ba lắp bắp nói. Khương Mai liền đứng hắn bên cạnh, ai đến rất gần, hắn thậm chí có thể nghe thấy được từ Khương Mai trên người truyền tới mùi thơm, điều này làm cho Vương Cát Xương hơi có chút phấn khởi đồng thời lại có chút không dễ chịu.

"Năm trăm bát có hay không à?" Khương Mai tiếp tục hỏi.

"Ta, ta cũng không biết được. Một ngày người đến người đi, không, không cắt (đi) mấy." Vương Cát Xương bỗng nhiên cảm thấy miệng khô lưỡi khô, không cảm thấy liên bung chén rượu lên, một cái làm.

Mà Trương Tiểu Quân nhìn thấy Vương Cát Xương dáng vẻ, biết mình là bài này là ra đúng rồi, liền vội vã tiếp tục cho thê tử của chính mình nháy mắt.

Khương Mai mặt lộ vẻ khó xử, nhưng xem trượng phu trên mặt vẻ mặt, rõ ràng nếu như hôm nay không dựa theo Trương Tiểu Quân tối ngày hôm qua dặn dò đi làm, e sợ về nhà một lần liền muốn cãi lộn. Khương Mai cắn răng, bắt đầu tiếp tục cho Vương Cát Xương rót rượu.

"Vương Bá bá, đến, ta lại cho người rót một ly."

"Muốn, muốn được!"

"Vương Bá bá, ta xem các người sát vách điểm đều muốn trùng tu xong, có phải là trùng tu xong liền muốn khai trương nha?"

"Cuối tháng này đi. Hiện tại còn kém khai quan ở điện cùng đèn đóm không trang, còn có định làm bàn băng ghế không có kéo trở về. Chờ những này khai quan ở điện cùng đèn đóm một trang, bàn băng ghế một kéo trở về, là có thể khai trương kinh doanh." Chỉ cần không dính đến cửa hàng bún hạt nhân bí mật, Vương Cát Xương nói chuyện ngược lại cũng thập phần bình thường.

"Vậy các người mới điểm vừa mở, thì có hai cái điểm, đến thời điểm nhân thủ có đủ hay không nha?"

"Khả năng còn có thể lại chiêu một hai đi." Đối diện Khương Mai vấn đề, Vương Cát Xương có thể nói là hỏi gì đáp nấy.

"A, có thật không? Cái kia Vương Bá bá,

Người xem ta có thể không thể đến các người trong cửa hàng đi làm à?"

"Cái gì, người, người nghĩ đến trong cửa hàng tới làm?" Thấy nói Khương Mai nói muốn đến bún tới làm, Vương Cát Xương cảm giác say lập tức tỉnh rồi một nửa, "Người mở cái gì chuyện cười yêu, Mai Mai? Người cùng Quân Quân bán thủy bình vịt bán đến máy xay gió đầu thuyền, một ngày kiếm lời nhiều tiền như vậy, còn để ý cửa hàng bún đi làm chút tiền lẻ này? Người đừng cùng người Vương Bá bá đùa giỡn!" Vương Cát Xương lắc lắc đầu.

Lần này, Khương Mai còn chưa mở khang, ngồi ở Vương Cát Xương bên cạnh Trương Tiểu Quân liền mở miệng nói: "Vương Bá bá, Khương Mai không có nói đùa người. Vương Bá bá, người là không bán qua thủy bình vịt, không biết được bán thủy bình vịt khổ cực. Đi sớm về tối không nói, từ sáng đến tối còn cùng nước giao thiệp với. Khương Mai hiện tại mới hai mươi mấy tuổi, vừa đến ngày mưa dầm, tay cùng cước liền bắt đầu đau. Nếu không là hiện tại khó tìm việc, ta đã sớm không muốn để cho nàng làm cái này."

"Còn có chính là bán thủy bình vịt cũng không như người nghĩ kiếm tiền. Cái này người có thể hỏi một chút Lý bá bá cùng Trương Vũ. Đầu hai năm xác thực vẫn tương đối kiếm tiền, nhưng hai năm qua, làm quá nhiều người. Tứ Phương đại thị trường người cũng đã tới, một đường tuyến (một loạt) tất cả đều là bán thủy bình vịt, cạnh tranh quá kịch liệt, căn bản kiếm lời không tới cái gì tiền."

Trương Tiểu Quân vừa nói như thế, Trương Kế Phát cùng Trương Vũ liền bắt đầu gật đầu phụ họa, nói chút thủy bình vịt làm ăn khó khăn, tiền càng ngày càng không dễ kiếm.

"Vi lẽ đó, Vương Bá bá, nếu như các người cửa hàng bún muốn vơi người, người xem có thể hay không để cho Khương Mai qua đến thử xem? Khương Mai gả tới như thế mấy năm, Vương Bá bá người cũng là nhìn năng. Lúc trước không bán thủy bình vịt thời điểm, trong nhà điên đầu, cái gì lao động chân tay đều làm đến (làm được : khổ đến). Ta Trương Tiểu Quân cái khác không dám hứa chắc, thế nhưng nói đến làm lao động chân tay, ta cái này làm nam nhân cũng không sánh nổi Khương Mai! Vi lẽ đó Vương Bá bá, người cứ việc yên tâm, Khương Mai đến người trong cửa hàng tuyệt không cho người mất mặt!" Trương Tiểu Quân vỗ ngực nói.

"Cái này, Mai Mai làm người ta vẫn là rõ ràng. Cái kia. . . Muốn được mà! Ngược lại cửa hàng bún cũng phải nhận người, nếu như Mai Mai thật muốn đến, vậy hãy tới đây mà!" Vương Cát Xương thấy Trương Tiểu Quân đã đem nói tới cái này mức, hơn nữa Khương Mai liền ở một bên, không ngừng mà cho hắn ngược lại rượu, Vương Cát Xương thực sự là không nói ra được một chữ "Không". Ở Trương Tiểu Quân hai người luân phiên "Hầu hạ" dưới, hắn đã quên đi rồi nhận người chuyện này thật giống không về hắn quản, mà là nên do con riêng phụ trách.

"Vương Bá bá chính là thoải mái! Mai Mai, nhanh lại cho người Vương Bá bá đem cái ly mần lên. Đến, đem cái chén của ta cầm tới, người cũng cùng Vương Bá bá uống một chén."

"Vương Bá bá, đến, ta mời người một chén. . ."

Bởi ba cái bàn đều ở đồng nhất cái viện bá bên trong, cách nhau không xa, Trương Tiểu Quân cùng Vương Cát Xương trong lúc đó đối với lời nói đến mức lại là trung khí mùi phấn, khá lớn thanh, vì lẽ đó Vương Bột tuy rằng không cùng Trương Tiểu Quân ngồi một bàn, nhưng bọn họ cái kia một bàn đàm luận sự tình, đặc biệt Trương Tiểu Quân gọi Khương Mai lại đây cho hắn lão tử chúc rượu cái kia một đoạn, Vương Bột hoàn toàn là nghe vào trong tai.

Cái này Trương Tiểu Quân, đến cùng đang làm cái gì gà _ gà? Khỏe mạnh thủy bình vịt không bán, bà chủ không làm, nhường vợ của chính mình đi ra làm chân chạy Thu nhĩ (tiểu nhĩ)?

Tật xấu a!

Đối với này, Vương Bột thập phần không rõ. Hắn mới không tin Trương Tiểu Quân nói cái gì cạnh tranh kịch liệt, bán thủy bình vịt kiếm lời không tới cái gì tiền. Này hoàn toàn chính là Trương Tiểu Quân ở "Kéo râu mép qua phố —— khiêm tốn", cùng cả nhà bọn họ không ngừng mà hướng người ngoài nói bán bún cũng kiếm lời không tới bao nhiêu tiền là một cái đạo lý.

Lẽ nào Khương Mai thật sự có nghiêm trọng phong ẩm viêm khớp? Vương Bột không khỏi nghĩ.

Nếu như Khương Mai thật sự có viêm khớp, cái kia xác thực là không thích hợp quá nhiều dính nước. Bởi vì Vương Bột có cái phương xa thân thích, cũng là bởi vì làm cô nương gia thời điểm tắm nước lạnh tắm hơn nhiều, hiện tại là một thân viêm khớp, tay chân then chốt nghiêm trọng biến hình, hầu như thành phế nhân, dựa cả vào một năm bốn mùa ăn các loại lung ta lung tung được bảo dưỡng.

Kiếp trước Vương Bột cũng không rõ ràng Khương Mai đến cùng có hay không phong ẩm viêm khớp. Bởi vì ở kiếp trước cả nhà bọn họ là thuộc về bị Trương Tiểu Quân khinh bỉ đối tượng, thấy hậu nhân gia hoàn toàn là mũi vênh lên trời, sùys đều không muốn nhiều sùys một chút. Vì lẽ đó, hiện tại Trương Tiểu Quân nói lão bà hấn có phong ẩm viêm khớp cũng không phải là không thể được.

Trời muốn mưa, nương phải lập gia đình, muốn tới thì tới đi! Vương Bột đánh mếu máo, nghĩ đến. Những người khác hấn không nhất định sẽ đồng ý, nhưng nếu như là Khương Mai, vậy thì không có vấn đề gì. Không nói cái khác, chỉ là kiếp trước Khương Mai không có như Trương Tiểu Quân như vậy phát đạt sau khi liên vong ân phụ nghĩa, mặc dù là có tiền sau đối với mình người một nhà vẫn cứ là rất có lễ phép, hấn liền cảm thấy nữ nhân này bản chất không xấu.

Bạn đang đọc truyện *Sống Lại Tục Nhân Một Viên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.